

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศึกษาศาสตร์ดุสิตบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

ปริญญา

หลักสูตรและการสอน

การศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

Development of Academic Management System Model for Basic Education
of the Office of Basic Education Commission

นามผู้วิจัย นางสาวรตนา แสงบัวเพื่อน

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์นาคยา ปิณฑานนท์, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์สมถวิล ธนะโสภณ, Ed.D.)

หัวหน้าภาควิชา

(อาจารย์สิทธิกร สุมาลี, ศษ.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

Development of Academic Management System Model for Basic Education
of the Office of Basic Education Commission

โดย

นางสาวรัตนา แสงบัวเฟื่อน

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
สืบสืบทอด มทาวินิจฉัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. ๒๕๕๖

รัตนา แสงบัวเพื่อน 2556: การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรินญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตร
และการสอน) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์นายดา ปิณฑนานนท์, Ph.D. 400 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอน คือ 1) การสังเคราะห์
รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
พื้นฐาน ได้จากผลการวิเคราะห์รูปแบบจากประเทศสหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย อังกฤษ และ
สิงคโปร์ 2) การศึกษาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และ 3) พัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมกับประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้บริหารระดับสูงและ
นักวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 25 คน ด้วยวิธีการเลือก
อย่างเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในประเทศกลุ่มตัวอย่างและประเทศไทยมีการจัดโครงสร้างองค์กรที่
คล้ายคลึงกัน แต่การกำหนดขอบข่ายและภารกิจแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ปรับโครงสร้างองค์กร จัดขอบข่าย
และภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพิจารณาจากกระบวนการทำงานที่ทุก
ขั้นตอนควรอยู่ภายใต้สำนักเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อนของงาน และคุณภาพที่ส่งผลถึงผู้เรียน จากการ
สอบถามผู้เชี่ยวชาญให้คะแนนสูงสุดในส่วนของการปรับโครงสร้างองค์กรใหม่ การนำไปใช้ควรมีการ
เตรียมการอย่างรอบคอบเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและอุปสรรค

Rattana Sangbuaphuen 2013: Development of Academic Management System Model for Basic Education of the Office of Basic Education Commission. Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction), Major Field: Curriculum and Instruction, Department of Education. Thesis Advisor: Associate Professor Nataya Pilanthananond, Ph.D. 400 pages.

The purpose of this research was to develop of academic management system model for Basic Education of the Office of Basic Education Commission conducted by a three-stage procedure: 1) Synthesis of academic management system model in the United States of America, New Zealand, Australia, England and Singapore, 2) The study of experts' opinions, and 3) An appropriate model of academic management system improvement for Basic Education of the Office of Basic Education Commission. The sample was twenty five high ranking executives and academic officials of the Office of Basic Education Commission, directors and the heads of supervisors of the Education Service Area Offices by using purposive sampling. The instrument in this research was the questionnaire about appropriate model.

The results of the research showed that the model of the Office of Basic Education Commission of Thailand and the foreign academic management system models were similar, but scopes of job description were different. The researcher designed new model by considering about working process, reducibility repetition of work, and learner qualities. The experts rank the highest points to new model. The propose model the Office of Basic Education Commission should be studied and prepared for avoiding problems.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. นาตยา ปิณฑนันทน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร. สมถวิล ธนะโสภณ กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำให้คำปรึกษา ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารงานวิชาการ ในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาทั้ง 25 ท่าน ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าตอบแบบสอบถาม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่มีประโยชน์ยิ่งสำหรับงานวิจัย และขอขอบพระคุณผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน รวมทั้งเพื่อนร่วมรุ่นที่ 3 โครงการภาคพิเศษทุกคนที่เป็นกำลังใจสำคัญและให้ความช่วยเหลือในช่วงของการศึกษาและทำการวิจัย

ขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงผู้เขียนตำรา เอกสารบทความต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในงานวิจัยครั้งนี้

คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

รัตนา แสงบัวเฟื่อน

มีนาคม 2556

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(7)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย	6
ประโยชน์ที่ได้รับ	7
นิยามศัพท์	7
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	9
องค์กรและการจัดโครงสร้างองค์กร	9
การเปลี่ยนแปลงองค์กร	23
ระบบบริหารจัดการวิชาการ	34
การจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
คำถามเพื่อการวิจัย	65
กรอบการวิจัย	65
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	66
ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	66
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านระบบบริหาร	
จัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการ	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน	69
ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ	
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	
ที่เหมาะสมกับประเทศไทย	72

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	73
ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	73
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านระบบบริหาร จัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	291
ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมกับประเทศไทย	342
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	358
สรุปผลการวิจัย	359
ข้อเสนอแนะ	363
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	366
ภาคผนวก	373
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	400

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	ความถี่ และร้อยละของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามระดับคุณภาพของการประเมินรับรองมาตรฐานสถานศึกษา	2
1.2	ความถี่ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามระดับคุณภาพ จำแนกตามมาตรฐานการประเมินรับรองมาตรฐานสถานศึกษา	3
1.3	ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 และ 2549	5
1.4	ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549	5
2.1	เปรียบเทียบระบบที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน และระบบอิงเกณฑ์	49
4.1	ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของ California Department of Education	76
4.2	ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของ New Jersey Department of Education	91
4.3	ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของ Iowa Department of Education	104
4.4	ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของ Texas Education Agency	124

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.5	ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ South Carolina Department of Education	136
4.6	ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศนิวซีแลนด์	147
4.7	ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ Victoria Department of Education and Early Childhood Development ประเทศออสเตรเลีย	162
4.8	ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ England Department for Education ประเทศอังกฤษ	177
4.9	ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศสิงคโปร์	189
4.10	การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐานด้านองค์การ	199
4.11	การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านหลักสูตร	228
4.12	การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านการเรียนการสอน	234
4.13	การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านการวัดผลและประเมินผล	246

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.14	การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านสื่อการเรียนรู้	270
4.15	การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านการพัฒนาครูและผู้บริหาร	276
4.16	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตามข้อมูลส่วนตัว	293
4.17	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของรูปแบบโครงสร้างองค์กร	294
4.18	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มการศึกษาปฐมวัย	308
4.19	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานที่นำเสนอ ในกลุ่มสาระและกลุ่มบูรณาการ	311
4.20	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักหรือกลุ่มพัฒนาหลักสูตร	311
4.21	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้	314
4.22	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มภาษาไทย	316
4.23	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มภาษาต่างประเทศ	317

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.24	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้	318
4.25	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักสนับสนุนการเรียนรู้	320
4.26	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักการศึกษาพิเศษ	323
4.27	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักทรัพยากรการเรียนรู้	325
4.28	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักวัดผล ประเมินผล และการแสดงความ รับผิดชอบ	327
4.29	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้น พื้นฐาน	330
4.30	จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและ กิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษา	332

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	กระบวนการบริหารองค์กร	35
2.2	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานหลักสูตร หลักสูตรของท้องถิ่นตามมาตรฐาน หน่วยการเรียนรู้ แผนการสอน และการประเมินผล	57
2.3	แสดงกลวิธีสร้างความสอดคล้องเชื่อมโยงของหลักสูตร การเรียน การสอน และการประเมินที่ใช้มาตรฐานการเรียนรู้เป็นฐาน	59
2.4	แสดงกรอบการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง รูปแบบระบบบริหารจัดการ วิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	65
3.1	แสดงวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์	68
3.2	แสดงวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบ	71
4.1	เว็บไซต์ของ California Department of Education	75
4.2	เว็บไซต์ของ New Jersey Department of Education	91
4.3	เว็บไซต์ของ Iowa Department of Education	104
4.4	เว็บไซต์ของ Texas Education Agency	124
4.5	เว็บไซต์ของ South Carolina Department of Education	136
4.6	เว็บไซต์ของ Ministry of Education New Zealand	146

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพที่		หน้า
4.7	เว็บไซต์ของ Victoria Department of Education and Early Childhood Development ประเทศออสเตรเลีย	161
4.8	เว็บไซต์ของ England Department for Education	177
4.9	เว็บไซต์ของ Ministry of Education Singapore	189
4.10	โครงสร้างองค์กรรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	343

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 5 การบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 32 กำหนดการจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการให้มีองค์กรหลักที่เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสี่องค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาให้ความเห็น หรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548: 13) และต่อมาได้ออกพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 6 ให้จัดระเบียบราชการกระทรวง ศึกษาธิการ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ มีผลบังคับใช้ในวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2546 ทำให้กระทรวงศึกษาธิการปรับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการในส่วนกลางเป็น 6 หน่วยงาน คือ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 5)

ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานที่รวม 3 กรม/สำนักงานเข้าด้วยกัน คือ กรมวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา โดยจัดให้มีหน่วยงานในสังกัดส่วนกลาง 12 สำนัก และเขตพื้นที่การศึกษา 175 เขต การดำเนินงานในส่วนกลาง คือ จัดทำข้อเสนอนโยบาย แผนพัฒนาการศึกษา มาตรฐานการจัดการศึกษาและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณ ส่งเสริมการบริหารและการศึกษา ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเขตพื้นที่การศึกษา และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เขตพื้นที่การศึกษาสามารถบริหารจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 23)

ระยะของการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งรวมหน่วยงาน 3 หน่วยงานเข้าด้วยกันดังกล่าวข้างต้น มีวัฒนธรรมองค์กรที่แตกต่างกันจึงต้องอาศัยเวลาในการปรับตัว ประกอบกับช่วงเวลาก่อนหน้านั้นมีการประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งหลักสูตรฉบับนี้เป็นการจัดการศึกษาตามมาตรฐานที่แตกต่างไปจากหลักสูตรฉบับ

อื่นที่ประเทศไทยเคยใช้มา ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง เช่น การพัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล เป็นต้น การดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมาเกือบ 4 ปี ซึ่งถือว่าเป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในวงการศึกษ พบว่า การดำเนินงานของสำนักต่าง ๆ ยังมีความซ้ำซ้อน การดำเนินงานของหน่วยงานในส่วนกลางกับเขตพื้นที่การศึกษายังมีจุดแบ่งที่ไม่ชัดเจน การดำเนินงาน/โครงการเพื่อสนองตอบการเปลี่ยนแปลงของการจัดการศึกษาไม่เพียงพอและสอดคล้องต่อความต้องการของเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยเฉพาะด้านวิชาการยังไม่สามารถสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการให้กับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาได้เท่าที่ควร ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการคิดงาน/โครงการเป็นการคิดจากส่วนกลาง ไม่ได้เกิดจากความต้องการที่แท้จริงของหน่วยปฏิบัติ

ตัวชี้วัดที่สะท้อนให้เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพการศึกษายังไม่บรรลุตามความคาดหวัง เห็นได้จากผลการประเมินรับรองมาตรฐานสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบแรก ปีการศึกษา 2544-2548 ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1.1 ความถี่ และร้อยละของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามระดับคุณภาพของการประเมินรับรองมาตรฐานสถานศึกษา

ระดับคุณภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ดี (ค่าเฉลี่ยรวมทุกมาตรฐาน 0 – 1.74)	10,147	32.82
พอใช้ (ค่าเฉลี่ยรวมทุกมาตรฐาน 1.75 – 2.50)	20,185	65.28
ปรับปรุง (ค่าเฉลี่ยรวมทุกมาตรฐาน 2.51 – 3.00)	588	1.90
รวม	30,920	100.00

ที่มา: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (2550)

จากตารางที่ 1.1 จะเห็นว่าสถานศึกษาที่มีคุณภาพระดับดีเพียงร้อยละ 32.82 ของสถานศึกษาทั้งหมด จำนวน 30,920 แห่ง และเมื่อพิจารณาผลการประเมินในระดับมาตรฐาน ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1.2 ความถี่ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ตามระดับคุณภาพ จำแนกตามมาตรฐานการประเมินรับรองมาตรฐานสถานศึกษา

มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
ด้านผู้เรียน			
มฐ. 1 ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์	25,431	5,402	85
มฐ. 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง	2,795	24,243	3,881
มฐ. 5 ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร	3,166	16,109	11,644
มฐ. 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	6,917	21,405	2,597
มฐ. 9 ผู้เรียนมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพสุจริต	20,366	10,309	244
มฐ. 10 ผู้เรียนมีสุนนิสัย สุขภาพกาย และสุขภาพจิตที่ดี	29,193	1,706	20
มฐ. 12 ผู้เรียนมีสุนทรียภาพและลักษณะนิสัยด้านศิลปะ ดนตรี และกีฬา	21,589	9,099	231
ด้านครู			
มฐ. 22 ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมี ประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	9,172	20,561	1,186
มฐ. 24 ครูมีคุณวุฒิ/ความรู้ ความสามารถตรงกับงานที่ รับผิดชอบและมีครูเพียงพอ	15,526	14,396	995
ด้านผู้บริหาร			
มฐ. 13 สถานศึกษามีการจัดองค์กร/โครงสร้างและการ บริหารงานอย่างเป็นระบบ ครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมาย การศึกษา	19,508	10,540	871
มฐ. 14 สถานศึกษาส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือ กับชุมชนในการพัฒนาการศึกษา	23,090	7,336	492
มฐ. 18 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	10,701	19,382	836

ตารางที่ 1.2 (ต่อ)

มาตรฐาน	ระดับคุณภาพ		
	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
มฐ. 20 ผู้บริหารมีภาวะผู้นำและมีความสามารถในการบริหารจัดการ	24,506	5,997	392
มฐ. 25 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น มีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้	9,502	19,647	1,770

ที่มา: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) (2550)

จากตารางที่ 1.2 จะเห็นว่าด้านผู้เรียน มาตรฐานที่สถานศึกษามีคุณภาพระดับปรับปรุงใน 3 อันดับแรกเรียงจากจำนวนสถานศึกษามากที่สุดมาน้อยที่สุด ได้แก่ มาตรฐานที่ 5 ผู้เรียนมีความรู้ และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตร จำนวน 11,644 แห่ง มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดมีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ จำนวน 3,881 แห่ง และมาตรฐานที่ 6 ผู้เรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง จำนวน 2,597 แห่ง ด้านครู สถานศึกษาที่มีคุณภาพระดับปรับปรุงในมาตรฐานที่ 22 ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 1,186 แห่ง ด้านผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพระดับปรับปรุงใน 3 อันดับแรกเรียงจากจำนวนสถานศึกษามากที่สุดมาน้อยที่สุด ได้แก่ มาตรฐานที่ 25 สถานศึกษามีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น มีสื่อการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จำนวน 1,770 แห่ง มาตรฐานที่ 13 สถานศึกษามีการจัดองค์กร โครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบครบวงจรให้บรรลุเป้าหมายการศึกษา จำนวน 871 แห่ง และมาตรฐานที่ 18 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวน 836 แห่ง

ผลจากการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2548 และ 2549 ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1.3 ผลการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
ปีการศึกษา 2548 และ 2549

ชื่อวิชา	ค่าเฉลี่ย		
	ปีการศึกษา 2548	ปีการศึกษา 2549	เพิ่ม/ลด
ภาษาไทย	48.62	50.33	+1.61
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	42.64	37.94	- 4.70
ภาษาอังกฤษ	29.81	32.37	+ 2.56
คณิตศาสตร์	28.46	29.56	+ 1.10
วิทยาศาสตร์	34.01	34.88	+ 0.87

ที่มา: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (2550)

จากตารางที่ 1.3 จะเห็นว่าถึงแม้ค่าเฉลี่ยปีการศึกษา 2549 ของเกือบทุกวิชาจะเพิ่มสูงขึ้นจากการปีการศึกษา 2548 แต่ค่าเฉลี่ยของทุกวิชายังค่อนข้างต่ำ

นอกจากนั้นผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549 จัดสอบโดยสำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 1.4 ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (NT) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2549

ชื่อวิชา	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ	
	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ภาษาไทย	42.74	43.94
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	-	41.69
ภาษาอังกฤษ	34.51	30.85
คณิตศาสตร์	38.87	31.15
วิทยาศาสตร์	43.17	39.34

ที่มา: สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550)

จากตารางที่ 1.4 จะเห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 5 วิชา เฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50

ผลจากการประเมินของหน่วยงานภายนอกและภายในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดังกล่าวข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าผลผลิตของระบบการจัดการศึกษายังไม่บรรลุตามความคาดหวังของชาติ โดยเฉพาะคุณภาพด้านวิชาการทั้ง ๆ ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งทุ่มเทงบประมาณเพื่อการดำเนินงานในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยตรง จึงมีประเด็นที่ควรพิจารณาว่ารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะการจัดโครงสร้างองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านวิชาการ รวมทั้งการกำหนดขอบข่ายภาระหน้าที่ และการกำหนดงาน/โครงการมีความเหมาะสมสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ และระบบการจัดการศึกษาอิงมาตรฐานหรือไม่

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจะศึกษาจากการบริหารจัดการวิชาการของกรมวิชาการหรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องของประเทศที่จัดการศึกษาตามมาตรฐาน และมีการกระจายอำนาจทางการศึกษาในลักษณะที่คล้ายคลึงกับประเทศไทย แล้วนำมาพัฒนาให้เหมาะสมกับการจัดการศึกษาในบริบทของประเทศไทย โดยหวังว่าจะเป็นแนวทางให้เกิดการพัฒนาองค์กรเพื่อจัดการศึกษาให้บรรลุสมดังเจตนารมณ์ของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ เว็บไซต์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้านวิชาการของประเทศที่จัดการศึกษาตามมาตรฐาน และมีการกระจายอำนาจทางการศึกษา

2. การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการรวบรวมข้อมูลในประเด็น การจัดโครงสร้างองค์กร การกำหนดขอบข่ายภาระหน้าที่ และการดำเนินกิจกรรมด้านวิชาการ แล้วนำมาพัฒนาเป็นรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ

3. ประชากรในการพิจารณารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง และนักวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และข้าราชการบำนาญที่เคยเป็นผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและรับผิดชอบงานด้านวิชาการ

4. องค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงที่ศึกษา มีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านวิชาการ ประกอบด้วย นักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสถาบันภาษาอังกฤษ สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประโยชน์ที่ได้รับ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แนวทางในการบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

นิยามศัพท์

ระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การกำหนดโครงสร้างองค์กร การกำหนดขอบข่ายภาระหน้าที่ และการดำเนินกิจกรรมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล สื่อการเรียนรู้ และการพัฒนาครูและผู้บริหาร

รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การแสดงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่แสดงถึงโครงสร้างองค์กร ขอบข่ายภาระหน้าที่ และการดำเนินกิจกรรมด้านวิชาการ ที่นำไปใช้พัฒนาองค์กรเพื่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างเหมาะสม

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. องค์กรและการจัดโครงสร้างองค์กร
2. การเปลี่ยนแปลงองค์กร
3. ระบบบริหารจัดการวิชาการ
4. การจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

องค์กรและการจัดโครงสร้างองค์กร

1. ความหมายขององค์กร (Organization)

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายขององค์กรไว้ดังนี้

สร้อยตระกูล อรรถมานะ (2545: 415) กล่าวว่าองค์กรต้องประกอบด้วยบุคคลมากกว่าหนึ่งคน มารวมกันทำกิจกรรมอย่างเป็นระบบด้วยความร่วมแรงร่วมใจกันอย่างจริงจังเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับ วันชัย มีชาติ (2549: 2-4) ให้ความหมายว่าองค์กร หมายถึง การรวมตัวกันของคน ตั้งแต่สองคนขึ้นไป ที่มีการรวมตัวกันเพื่อดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งโดยมีเป้าหมายที่ต้องการบรรลุร่วมกัน กิจกรรมที่ร่วมกันดำเนินการนั้นบุคคลเพียงคนเดียวไม่สามารถดำเนินการให้บรรลุผลสำเร็จได้ ซึ่งลักษณะขององค์กรจะประกอบด้วยลักษณะสำคัญคือ

- 1) องค์กรจะต้องมีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง
- 2) องค์กรจะต้องมีเป้าหมายที่ต้องการกระทำให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งเป้าหมายมีด้วยกันสองระดับ คือ เป้าหมายขององค์กรที่ต้องการจะบรรลุ และเป้าหมายของบุคคลที่มาร่วมกันเป็นองค์กร
- 3) องค์กรต้องมีกิจกรรมที่จะดำเนินการให้บรรลุผล ซึ่งกิจกรรมนี้จะต้องดำเนินการร่วมกันของ

สมาชิก มีการแบ่งงานกันทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

4) องค์กรจะมีการกำหนดรูปแบบความสัมพันธ์เชิงอำนาจไว้ ซึ่งจะระบุไว้ในองค์กรมีรูปแบบความสัมพันธ์เชิงอำนาจอย่างไร

5) องค์กรจะมีการกำหนดอาณาเขตขององค์กรซึ่งแบ่งแยกองค์กรออกจากส่วนอื่น ๆ หรือแบ่งแยกระหว่างผู้ที่เป็สมาชิกและผู้ที่ไม่เป็นสมาชิกขององค์กรออกจากกัน

6) องค์กรจะมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

เจ็ดศักดิ์ ชุมนุช, อำพัน ชีพสัตยากร, และ สมพิศ เจริญทอง (2545 : 18-21) กล่าวว่า องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ถูกควบคุม (governed) กล่าวคือต้องปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับการตัดสินใจอันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โครงสร้าง บุคลากร ลูกค้า และทรัพยากร โดยนิยามคำว่า “องค์กร” ไว้ว่าเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งมีได้หลายกรณี เช่น บุคคลผู้มีอำนาจเด็ดขาดเพียงคนเดียว หรือกลุ่มคนเพียงกลุ่มเดียวที่มีอำนาจในการตัดสินใจ ดังนั้นจะต้องแยกองค์กรเป็น 2 ระบบ คือ องค์กรระบบเผด็จการกับ องค์กรระบบประชาธิปไตย อำนาจในการตัดสินใจดังกล่าวหมายถึงอำนาจที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของสมาชิกในองค์กร อำนาจในการตัดสินใจจะถูกมอบหมายโดยรัฐธรรมนูญ กฎหมาย คำพิพากษาของศาลและกฎข้อบังคับที่ใช้กับตำแหน่งนั้น ๆ การตัดสินใจเหล่านี้อาจเรียกว่า “กรอบ” (framework) เพราะในการตัดสินใจกรอบจะเป็นตัวกำหนดและวางรูปแบบการตัดสินใจและพฤติกรรมของสมาชิกในองค์กร ทั้งนี้ไม่รวมถึงการตัดสินใจใด ๆ ที่เกิดขึ้นทุกวันโดยครู ครูใหญ่ ผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ประจำกระทรวง และบุคลากรอื่น ๆ ที่ดำเนินงานตามหน้าที่ของตน องค์กรใหญ่ ๆ ในหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนมักมีโครงสร้างองค์กรในลักษณะเป็นขั้นบันได กล่าวคือมีอำนาจในการตัดสินใจเป็นระดับชั้นหลาย ๆ ชั้น การตัดสินใจที่เกิดขึ้นในระดับสูงจะส่งผลกระทบต่อคนจำนวนมากมากกว่าการตัดสินใจในระดับล่าง

ศิริอร ชันธหัตต์ (ม.ป.ป.) ให้ความหมายว่า องค์กร หมายถึง กลุ่มคนที่ร่วมกันประกอบกิจการงานอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีการจัดระเบียบไว้และได้แบ่งประเภทขององค์กรไว้ดังนี้

การแบ่งองค์กรตามความมุ่งหมายที่จัดตั้งแบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

- 1) องค์กรเพื่อประโยชน์ของสมาชิก เช่น สหกรณ์
- 2) องค์กรธุรกิจ เช่น บริษัท ห้างร้าน
- 3) องค์กรเพื่อสาธารณะ เช่น กระทรวง ทบวง กรม

4) องค์กรเพื่อบริการ เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล

การแบ่งตามหลักการจัดระเบียบภายในองค์กรแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1) องค์กรที่เป็นทางการ หรือองค์กรรูปนัย ตั้งขึ้นโดยกฎหมายรับรอง มีวัตถุประสงค์ ระเบียบแบบแผนสายบังคับบัญชาแน่นอน

2) องค์กรที่ไม่เป็นทางการ หรือองค์กรรูปนัย เกิดจากความสัมพันธ์ส่วนตัว

การแบ่งตามลักษณะความเป็นเจ้าของแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

- 1) องค์กรรัฐกิจ รัฐเป็นเจ้าของ
- 2) องค์กรธุรกิจ เอกชนเป็นเจ้าของ

จากความหมายข้างต้น กล่าวได้ว่า องค์กร หมายถึง ผู้ดำเนินการที่เกิดจากการรวมตัวกันของคนตั้งแต่สองคนขึ้นไปที่มีเป้าหมายร่วมกัน เพื่อดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งการดำเนินการมีกรอบเป็นตัวกำหนดรูปแบบการตัดสินใจและพฤติกรรมของสมาชิกในองค์กร

2. การจัดองค์กร (Organizing)

2.1 ความหมายของการจัดองค์กร

การจัดองค์กรเป็นการจัดระเบียบกิจกรรมและงานต่าง ๆ ขององค์กร ซึ่งมีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2546: 143) ให้ความหมายของการจัดองค์กรว่าเป็นหน้าที่ทางการบริหารที่สืบเนื่องจากการวางแผน กล่าวคือ เมื่อองค์กรจัดทำจุดหมายและแผนเชิงยุทธศาสตร์แล้ว ผู้บริหารควรต้องออกแบบโครงสร้างองค์กรเพื่อให้การบริหารงานบรรลุจุดหมายและแผนเชิงยุทธศาสตร์ขององค์กรนั้น การออกแบบโครงสร้างองค์กรเป็นกิจกรรมที่ควรได้รับการตรวจสอบอยู่เสมอ เนื่องจากปัจจัยที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบโครงสร้างองค์กรเกิดขึ้นมากมาย

ทินพันธุ์ นาคะตะ (2546 : 1-5) ได้ให้ความหมายของการจัดองค์กร คือ 1) การรวมกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรได้โดยมีเรื่องของการ

มอบหมายอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามลำดับ ๒ การจัดแบ่งองค์กรออกเป็นหน่วยย่อย ๆ ให้ครอบคลุมภารกิจและหน้าที่ขององค์กรพร้อมกำหนดอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์กับองค์กรย่อยอื่น ๆ ไว้ด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกในการบริหารให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร 3) การจัดระเบียบกิจกรรมให้เป็นกลุ่มและกำหนดเป็นโครงสร้างที่เป็นทางการจะแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของงาน บุคคล อำนาจหน้าที่ การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน เพื่อใช้เป็นกลไกในการบรรลุเป้าหมายขององค์กร นอกจากนั้น ทินพันธุ์ นาคะตะ กล่าวถึงเครื่องมือพื้นฐานทางการจัดการที่ใช้สำหรับจัดองค์กร ประกอบด้วยเครื่องมือสำคัญ 3 อย่างคือ

1) แผนผังโครงสร้างองค์กร (organization charts) คือ

1.1) การแบ่งงาน (division of work) แสดงว่าแต่ละตำแหน่งในผังโครงสร้างต่างเป็นหน่วยย่อยที่รับผิดชอบงานเฉพาะอย่าง

1.2) สายการบังคับบัญชา (chain of command) เส้นที่ลากในผังโครงสร้าง ซึ่งให้เห็นว่าต้องขึ้นตรงต่อใคร

1.3) ชนิดของงานที่ทำ (type of work performed) การบรรยายให้ทราบถึงตำแหน่งต่าง ๆ ในผังองค์กรว่าแต่ละตำแหน่งมีขอบเขตงานในความรับผิดชอบตามหน้าที่อะไรบ้าง

1.4) การจัดกลุ่มงาน (grouping of work) ชื่อตำแหน่งองค์กรที่ปรากฏในผังซึ่งระบุให้เห็นถึงวิธีการจัดกลุ่มต่าง ๆ

1.5) ระดับของการจัดการ การแบ่งระดับในโครงสร้างผังองค์กร ซึ่งแบ่งออกเป็นระดับสูง ระดับกลาง และระดับต่ำ

2. คำบรรยายงาน (job descriptions) ข้อความเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของตำแหน่งงาน โดยมีการระบุถึงความรับผิดชอบ อำนาจหน้าที่ ภารกิจ ความสัมพันธ์ที่มีต่อผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้บังคับบัญชา และมาตรฐานการปฏิบัติงาน

3. คู่มือองค์กร (organization manuals) คู่มือที่บอกถึงข้อมูลสำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กร

ศิริอร ชันธหัตถ์ (ม.ป.ป.) ได้ให้ความหมายของการจัดองค์กรว่าหมายถึง การจัดระบบความสัมพันธ์ระหว่างงานต่าง ๆ และบุคคลในองค์กร โดยกำหนดภารกิจ อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบให้ชัดเจน เพื่อให้การประกอบกิจการตามภารกิจขององค์กรบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การจัดองค์กร หมายถึง การจัดกลุ่มหรือหมวดหมู่ของงานต่าง ๆ ขององค์กรและการกำหนดความสัมพันธ์ของอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบระหว่างบุคคลในองค์กร เพื่อให้สามารถบริหารจัดการและดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ดีที่สุด

2.2 กระบวนการจัดองค์กร

การจัดองค์กรมีหลักการว่า โครงสร้างองค์กรที่จัดขึ้นจะต้องไม่มีขนาดใหญ่ หรือเล็กกว่าแผนงาน และการจัดองค์กรต้องมุ่งให้เกิดการประสานการทำงานระหว่างกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดเวลา โครงสร้างองค์กรที่จัดขึ้นจึงต้องมีกลไกในการประสานในการทำงานของผู้ได้บังคับบัญชาทุกฝ่ายและผู้บังคับบัญชาให้เข้ากันได้เป็นอย่างดี ซึ่งการกำหนดรูปแบบขององค์กรจะต้องคำนึงถึงปัจจัยสำคัญที่จะทำให้รูปแบบขององค์กรนั้นมีประสิทธิภาพ และในการจัดทำโครงสร้างขององค์กรอย่างเหมาะสมจะต้องขึ้นอยู่กับการกำหนดรูปแบบขององค์กรที่ดีด้วย โดยมีปัจจัยที่จะต้องวิเคราะห์ คือ (ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2546: 10-11)

1) กิจกรรม (activity) หมายถึงสิ่งที่องค์กรจะต้องกระทำ โดยองค์กรจะต้องวิเคราะห์ออกมาว่างานอะไรเป็นงานที่สำคัญที่สุด งานอะไรบ้างเป็นงานที่จำเป็นต้องทำ งานอะไรเป็นงานพื้นฐานหลักในการออกแบนั้นผู้บริหารไม่ควรยึดหลักว่าจะต้องดูจากองค์กรธุรกิจอื่นแล้วออกแบบองค์กรตาม แต่ควรวิเคราะห์จากงานขององค์กรว่า เมื่อจัดองค์กรนั้นมีงานหรือกิจกรรมใดบ้างที่จะต้องทำ และกิจกรรมที่สำคัญจะจัดไปอยู่ระดับบน งานอื่น ๆ ที่มีความสำคัญรองลงมาก็จะอยู่ในตำแหน่งรอง ๆ ลงไปด้วย

2) การตัดสินใจ (decision) บุคคลที่ทำหน้าที่ตัดสินใจในองค์กรส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด แล้วมอบอำนาจนั้นให้แก่ผู้ได้บังคับบัญชาระดับรองลงมา การออกแบบองค์กรจะเห็นได้ว่าผู้มีอำนาจสูงสุด ที่ทำหน้าที่ในการตัดสินใจหลายอย่างจะต้องเป็นผู้อยู่ในระดับสูงขององค์กร แต่ผู้บริหารควรแยกแยะหรือวิเคราะห์ออกมาให้เห็นว่าในการทำงานจะต้องมีการตัดสินใจอะไรบ้างและการตัดสินใจแต่ละอย่างนี้ควรจะมอบหมายให้กับผู้ได้บังคับบัญชาระดับใดตัดสินใจจึงจะเหมาะสมมากที่สุด และผู้บริหารควรจะใช้หลักในการควบคุมอย่างไรบ้าง การมอบหมายหน้าที่ให้ปฏิบัติหรือตัดสินใจจะเป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าองค์กรธุรกิจนี้ ใช้หลักของการรวมอำนาจหรือกระจายอำนาจในการบริหารองค์กร

3) ความสัมพันธ์ (relationship) ในการกำหนดรูปแบบขององค์กรธุรกิจนั้นจะต้องพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานด้วยว่าเหมาะสมหรือไม่ ลักษณะของงานแต่ละตำแหน่งจะต้องมีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร งานในระดับรอง ๆ ลงมามีความสัมพันธ์กับงานใด ก็จะถูกจัดโยงเข้าไปเกี่ยวข้องกับงานนั้น

สำหรับวิธีการจัดองค์กรนักวิชาการได้เสนอแนวคิดไว้ดังนี้

ศิริอร ชันธหัตถ์ (ม.ป.ป.) ได้เสนอวิธีการจัดองค์กร (organizing) ดังนี้

1) การกำหนดส่วนงานและการแบ่งงาน มีวิธีการ คือ ระบุชนิดของงาน จัดหมวดหมู่งาน จัดบุคคลและมอบหมายงาน

2) การกำหนดความสัมพันธ์ภายในองค์กร โดยกำหนดสายการบังคับบัญชา และกำหนดช่วงการบังคับบัญชา

3) กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ

ภาควิชาบริหารสาธารณสุข (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงกระบวนการจัดองค์กร ประกอบด้วยกระบวนการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1) แยกประเภทงาน จัดกลุ่มงาน และออกแบบงานสำหรับผู้ทำงานแต่ละคน (identification of work & grouping work) ก่อนอื่นผู้บริหารจะต้องพิจารณาตรวจสอบแยกประเภทดูว่า กิจกรรมของตานั้นมีงานอะไรบ้างที่จะต้องจัดทำเพื่อให้กิจการได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ขึ้นต่อมาก็คือ การจัดกลุ่มงานหรือจำแนกประเภทงานออกเป็นประเภท โดยมีหลักที่ว่างานที่เหมือนกันควรจะรวมอยู่ด้วยกันเพื่อให้เป็นไปตามหลักการของการแบ่งงานกันทำ โดยการจัดจำแนกงานตามหน้าที่แต่ละชนิดออกเป็นกลุ่ม ๆ ตามความถนัด และตามความสามารถของผู้ที่จะปฏิบัติ

2) ทำคำบรรยายลักษณะงาน (job description) ระบุขอบเขตของงาน และมอบหมายงาน (delegation of authority) พร้อมทั้งกำหนดความรับผิดชอบ (responsibility) และให้อำนาจหน้าที่ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

- ระบุให้เห็นถึงขอบเขตของงานที่แบ่งให้สำหรับแต่ละคนตามที่ได้วางแผนไว้ในขั้น

แรก เพื่อให้ทราบว่า งานแต่ละชิ้นที่ได้แบ่งออกนั้นจะเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไร ชนิดไหน มีขอบเขตและปริมาณมากน้อยแค่ไหน โดยการระบุชื่อเป็นตำแหน่งพร้อมกับให้รายละเอียดเกี่ยวกับงานชิ้นนั้นเอาไว้

- ขั้นต่อมา ผู้บริหารดำเนินการพิจารณามอบหมาย (delegation) ให้แก่ผู้ทำงานในระดับรองลงไป (สำหรับงานที่มอบหมายได้)

- การมอบหมายงานประกอบด้วย การกำหนดความรับผิดชอบ (responsibility) ที่ชัดเจนเกี่ยวกับงานที่มอบหมายให้ทำ พร้อมกันนั้นก็มอบหมายอำนาจหน้าที่ (authority) ให้เพื่อใช้สำหรับการทำงานตามความรับผิดชอบ (responsibility) ที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จสิ้นไปได้

3) จัดวางความสัมพันธ์ (establishment of relationship) การจัดวางความสัมพันธ์จะทำให้ทราบว่า ใครต้องรายงานต่อใคร เพื่อให้งานส่วนต่าง ๆ ดำเนินไปโดยปราศจากข้อขัดแย้ง มีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระเบียบเพื่อให้ทุกฝ่ายร่วมมือกันทำงานมุ่งไปสู่จุดหมายอันเดียวกัน

สุชาติ นิภานันท์ (2548: 354) นำเสนอกระบวนการออกแบบองค์กรไว้ดังนี้

- 1) การศึกษาวัตถุประสงค์และแผนองค์กร การออกแบบองค์กรเป็นการกำหนดว่าองค์กรควรมีโครงสร้างอย่างไร และควรจัดสรรทรัพยากรอย่างไร จึงจะส่งเสริมให้แผนและวัตถุประสงค์ขององค์กรบรรลุผลสำเร็จได้
- 2) การกำหนดงานหรือกิจกรรมหลักที่จำเป็นจะต้องทำภายใต้ระบบการจัดการ เช่น ในระบบการจัดการภัตตาคารมีงานหลัก 2 งาน คือ งานจัดทำอาหารและงานบริการลูกค้า
- 3) จากงานหลักหรือกิจกรรมหลักที่กำหนดไว้ องค์กรต้องแบ่งงานหลักหรือกิจกรรมหลักออกเป็นงานย่อย ๆ
- 4) การมอบหมายภาระหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่บุคคล และการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในงานย่อยต่าง ๆ การกำหนดอำนาจหน้าที่และช่วงการควบคุมของผู้บังคับบัญชา
- 5) การประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากกลยุทธ์ด้วยการจัดองค์กรว่าได้ผลในทางปฏิบัติเพียงใด ข้อมูลย้อนกลับที่ได้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรที่ใช้อยู่

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า กระบวนการจัดองค์กรเริ่มจากการวิเคราะห์งานและความสำคัญของงานตามวัตถุประสงค์ขององค์กร แล้วจัดหมวดหมู่งานพร้อมทั้งจัดทำขอบเขตของงาน จัดบุคคลและมอบหมายงาน กำหนดอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ จากนั้นกำหนดความสัมพันธ์หรือสายการบังคับบัญชา

3. การจัดโครงสร้างองค์กร (Organization structure)

3.1 ความหมายของโครงสร้างองค์กร

ทุกองค์กรมีโครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงหมวดหมู่ของงานและความสัมพันธ์ของงานต่าง ๆ ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของโครงสร้างองค์กรไว้ดังนี้

สุชาดา นิภา นันท์ (2548: 328) ให้ความหมายว่า โครงสร้างขององค์กร หมายถึง รูปแบบที่เป็นทางการของงานและกลุ่มของงานในองค์กร รวมถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันของบุคคล เครื่องมือ การติดต่อสื่อสาร และกฎข้อบังคับในองค์กร โครงสร้างขององค์กรมีส่วนส่งเสริมให้องค์กรมีประสิทธิภาพและมีผลกระทบโดยตรงต่อทั้งเจตคติและพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลและกลุ่มคน ซึ่งได้เสียสละความเป็นอิสระของตนเองไปส่วนหนึ่ง

สุพานี สฤณภูวนิช (2547: 436) ให้ความหมายว่าโครงสร้างหมายถึง

1) แผนภาพแสดงตำแหน่งงานหน้าที่ต่าง ๆ และเส้นโยงความสัมพันธ์ของงานต่าง ๆ เหล่านั้น โครงสร้างจะครอบคลุมแนวทางและกลไกในการประสานงานและการติดต่อ สื่อสารและระบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การมอบหมายงาน การกำหนดความชัดเจนในหน้าที่งานด้านต่าง ๆ เป็นต้น

2) การจัดวางตำแหน่งงาน และกลุ่มของตำแหน่งงานต่าง ๆ ภายในองค์กรซึ่งโครงสร้างจะแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของงานที่จะมีต่อกัน รูปแบบปฏิสัมพันธ์และการจัดสรรหน้าที่และความรับผิดชอบภายในองค์กรนั้น

ทินพันธุ์ นาคะตะ (2546: 12) กล่าวว่าโดยทั่วไปผลของการจัดองค์กรจะแสดงออกมาในรูปของแผนภูมิองค์กร โดยแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในองค์กรว่าใครเป็นหัวหน้าต้องรับผิดชอบต่อดูแลสั่งการลูกน้อง ในขณะที่เดียวกันคนที่เป็ลูกน้องจะต้องรายงานต่อหัวหน้าคนใด แสดงให้เห็นถึงขอบเขตของอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสมาชิกในองค์กร นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นทิศทางของการติดต่อสื่อสารและการไหลเวียนของงานภายในองค์กร

วิโรจน์ สารัตนะ (2546 : 107-108) กล่าวว่าโครงสร้างองค์กร เป็นรูปแบบอย่างเป็นทางการที่แสดงถึงความสัมพันธ์และการติดต่อสื่อสารหรือการประสานงานที่เชื่อมโยงงานของบุคคลหรือกลุ่มในองค์กรเพื่อบรรลุจุดหมายขององค์กร รูปแบบดังกล่าวเกิดจากกระบวนการพัฒนาโครงสร้างองค์กรที่เรียกว่าการออกแบบองค์กร (organization design) คือ 1) การออกแบบงาน 2) การจัดเป็นแผนงาน 3) การจัดกลไกการประสานในแนวดิ่ง 4) การจัดกลไกการประสานในแนวนอน ซึ่งโครงสร้างองค์กรนี้มักแสดงให้เห็นในลักษณะที่เป็นแผนภูมิองค์กร (organization chart) ซึ่งอาจแตกต่างกันไปตามลักษณะและประเภทขององค์กร แต่โดยทั่วไปจะแสดงให้เห็นถึงตำแหน่งหรือหน่วยงานที่สำคัญขององค์กร การจัดกลุ่มตำแหน่ง สายการบังคับบัญชา และความสัมพันธ์ของหน่วยงาน ซึ่งเป็นภาพกว้าง ๆ ไม่แสดงรายละเอียดให้เห็นถึงวิธีการแบ่งงานออกเป็น ส่วน ๆ

ศิริอร ชันธหัตถ์ (ม.ป.ป.) กล่าวว่าโครงสร้างขององค์กรประกอบด้วยส่วนสำคัญดังนี้ ภารกิจหน้าที่ (function) การแบ่งงานกันทำ (division of work) สายการบังคับบัญชา (hierarchy) ช่วงการควบคุม (span of control) เอกภาพในการบังคับบัญชา (unity of command)

สรุปได้ว่า โครงสร้างองค์กร หมายถึง รูปแบบความสัมพันธ์และความเชื่อมโยงของกลุ่มงานหรือหน่วยงานย่อย ๆ ในองค์กร เพื่อบรรลุจุดหมายขององค์กร ซึ่งโครงสร้างองค์กรมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลและกลุ่มคนในองค์กร รวมทั้งมีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพขององค์กร โดยทั่วไปจะแสดงออกมาในลักษณะของแผนภูมิองค์กร

3.2 การออกแบบงาน (job design)

วิโรจน์ สารัตนะ (2546 : 108-109) กล่าวว่าในองค์กรหนึ่ง ๆ ประกอบด้วยงานที่หลากหลาย ในการจัดองค์กรจะต้องนำงานที่ส่งผลต่อการบรรลุจุดหมายขององค์กรมาจำแนกออกเป็นส่วน ๆ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเฉพาะของงาน แล้วจัดกลุ่มกิจกรรมการปฏิบัติเข้าด้วยกันอย่างมีเหตุผล และเพื่อให้สมาชิกขององค์กรปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบงานมี 4 วิธีหลัก ๆ ดังนี้

1) การทำให้งานมีความง่ายขึ้น (job simplification) โดยแบ่งงานออกเป็น ส่วน ๆ ให้มีผู้ปฏิบัติงานในแต่ละส่วนแยกจากกัน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ปฏิบัติมีขอบเขตกิจกรรมที่ปฏิบัติเฉพาะ สามารถฝึกอบรมให้ใช้วิธีการที่ดีที่สุดในส่วนที่รับผิดชอบนั้นได้ แต่วิธีการนี้เป็นการทำงานที่ซ้ำซาก ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย และการจูงใจต่ำ นอกจากนั้นอาจนำไปสู่การสร้างอาณาจักรแข่งขันกันด้วย

2) การหมุนเวียนในงาน (job rotation) โดยแบ่งงานออกเป็น ส่วน ๆ เช่นเดียวกับวิธีการแรก แต่กำหนดช่วงเวลาให้ผู้ปฏิบัติได้สลับหมุนเวียนกันทำงานในแต่ละส่วน เพื่อลดความเบื่อหน่ายที่ต้อง

ทำงานเดิมซ้ำซาก และเพื่อความเข้าใจงานขององค์กรรอบด้านมากขึ้น อาจส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงเชิงนวัตกรรมได้ แต่อาจเป็นการหมุนเวียนชั่วคราว อาจมอบหมายงานที่ไม่เป็นชิ้นเป็นอัน และอาจมีปัญหาเรื่องความภักดีต่อหน่วยงาน

3) การเพิ่มเนื้องาน (job enlargement) โดยกำหนดกิจกรรมการปฏิบัติงานที่หลากหลายมากขึ้นในงานหนึ่ง ๆ เพื่อให้งานมีความท้าทายและมีความงูใจมากขึ้น ผู้ปฏิบัติสามารถทำงานนั้นให้สำเร็จได้ โดยไม่ต้องแบ่งกันรับผิดชอบเป็นส่วน ๆ วิธีการนี้หากไม่มีความน่าท้าทายและงูใจเพียงพอ ผู้ปฏิบัติอาจมีความจำเจซ้ำซาก และเกิดความเบื่อหน่าย

4) การเพิ่มคุณค่างาน (job enrichment) ให้ตอบสนองความต้องการทั้งขององค์กรและของบุคคล ผู้ปฏิบัติสามารถวางแผนและควบคุมการทำงานด้วยตนเอง ช่วยเสริมสร้างศักยภาพเพื่อความก้าวหน้าของบุคคลและพัฒนาการของงาน การบรรลุผลสำเร็จ ความรับผิดชอบ และการยอมรับให้เกิดขึ้นกับผู้ปฏิบัติ

3.3 การจัดแผนกงาน (departmentalization)

การจัดแผนกงานเป็นเรื่องของการจัดกลุ่มงานที่ได้แบ่งแยกออกไปให้เป็นหมวดหมู่ที่จะสามารถบริหารจัดการหรือดูแลได้อย่างเหมาะสม โดยมีวิธีการจัดได้หลายรูปแบบ ดังนี้

วิโรจน์ สารรัตนะ (2546 : 1113-117) กล่าวว่า การจัดแผนกงานเป็นการรวมงานของบุคคลเข้าเป็นหน่วย (unit) หลายหน่วยรวมกันเป็นแผนกงาน และหลายแผนกงานรวมกันเป็นหน่วยงานที่ใหญ่กว่าขึ้นเป็นลำดับ โดยทั่วไปการจัดเป็นแผนกงานมี 4 รูปแบบ คือ

1) จัดตามหน้าที่ (functional) คำนึงถึงความคล้ายคลึงกันในเรื่องความเชี่ยวชาญ ทักษะ หรือกิจกรรมการทำงาน เช่น แผนกวิจัยและพัฒนา แผนกการผลิต เป็นต้น

2) จัดตามส่วนงาน (divisional) คำนึงถึงความคล้ายคลึงกันในเรื่องผลผลิต พื้นที่ ภูมิศาสตร์ หรือลูกค้า

3) จัดแบบผสม (hybrid) จัดคละกันทั้งแบบตามหน้าที่ และแบบตามส่วนงาน

4) จัดแบบเมตริกซ์ (matrix) โดยจัดแผนกงานแบบตามส่วนงานขึ้นในโครงสร้างแนวนอนให้สัมพันธ์กับแผนกงานที่จัดตามหน้าที่ ตามโครงสร้างสายการบังคับบัญชาขององค์กรในแนวตั้ง

สอดคล้องกับภาควิชาบริหารสาธารณสุข (ม.ป.ป.) ที่ให้ความหมายการจัดแผนงานว่า หมายถึง การรวมกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยการรวมกิจกรรมที่คล้ายกัน และเหมาะสมที่จะนำมา ปฏิบัติในกลุ่มเดียวกันเข้าไว้ด้วยกันเป็นกลุ่ม แผนก หรือหน่วยงาน หลักเกณฑ์พื้นฐานที่จะใช้สำหรับการ จัดแผนงาน มีดังนี้

- 1) การจัดแผนงานตามหน้าที่ (departmentation by function) เป็นการจัดองค์กรที่เป็นที่ ยอมรับอย่างกว้างขวาง และส่วนใหญ่แผนกต่าง ๆ จะมีหน้าที่หลัก คือ หน้าที่ทางด้านการผลิต การขาย และการเงิน
- 2) การจัดแผนงานตามประเภทผลิตภัณฑ์ (departmentation by product) มักจะใช้ในองค์กร ธุรกิจขนาดใหญ่ มีกระบวนการในการปฏิบัติงานซับซ้อนองค์กรธุรกิจผลิตสินค้าหลายอย่าง
- 3) การจัดแผนงานตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ (departmentation by territory) คำนึงถึงสภาพ ทางภูมิศาสตร์หรือทำเลที่ตั้งที่กิจการจะต้องเข้าไปดำเนินการในพื้นที่นั้น ๆ เป็นสำคัญ และจะถูกนำมาใช้ จัดแผนงานสำหรับองค์กรธุรกิจที่อาณาเขตการขายกว้างขวางและธุรกิจอยู่ในสถานะที่มีการแข่งขันสูง
- 4) การจัดแผนงานตามกระบวนการผลิต (departmentation by process) แบ่งกิจกรรม ออกเป็นกลุ่มตามขั้นตอนกระบวนการผลิต หรือกระแสการไหลของงาน
- 5) การจัดแผนงานตามลูกค้า (departmentation by customer) เป็นวิธีจัดแผนงานอีกอย่าง หนึ่งที่องค์กรธุรกิจจะให้ความสำคัญแก่กลุ่มลูกค้า เพราะสินค้าที่องค์กรผลิตออกมานั้นอาจตอบสนอง ความต้องการของผู้บริโภคแตกต่างกัน เนื่องจากพฤติกรรมของกลุ่มลูกค้าที่จะซื้อสินค้านั้นแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า การจัดแผนงาน หมายถึง กระบวนการนำงานย่อยแต่ละงานหรือขั้นตอนการ ทำงานต่าง ๆ เข้ามาไว้ในหน่วยใหญ่เดียวกันตามความเหมือนกันหรือความแตกต่างกัน โดยมีหลักการ หรือรูปแบบการจัดได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และขนาดขององค์กร

4. องค์กรแบบราชการ (Bureaucratic Model)

รูปแบบบุโรเครซี เป็นองค์กรรูปแบบหนึ่งที่เหมาะกับองค์กรที่มีขนาดใหญ่ และมีความสลับ ซับซ้อน รูปแบบนี้มีใช้กันแพร่หลาย ผู้เสนอแนวคิดคือ Max Webber นักสังคมวิทยาชาวเยอรมัน ได้มี นักวิชาการหลายท่านได้นำแนวคิดนี้มาอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจ โดยมีหลักการเดียวกันแต่แตกต่างใน ส่วนของรายละเอียด ดังนี้

มานิจ วราภาศย์ (2545 : 17-19) กล่าวว่า bureaucracy มีความหมายว่า “ราชการ” มักจะหมายถึง หน่วยงานราชการที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายรัฐบาล โดยมีข้าราชการเป็นบุคลากรสำคัญ ทุกวันนี้มิได้ จำกัดความแต่เฉพาะวงการข้าราชการเท่านั้น แต่กินความไปถึงองค์กรทุกประเภทซึ่งมีการจัดโครงสร้าง องค์กรแบบราชการ องค์กรแบบราชการมีรูปลักษณะเป็นเหมือนพีระมิด องค์กรใหญ่มากพีระมิดยิ่งสูง ใหญ่ตามไปด้วย ผู้ที่ยืนอยู่ยอดพีระมิดแทบจะไม่มีโอกาสรู้จักผู้ที่อยู่ฐานพีระมิดเลย แม้จะทำงานใน องค์กรเดียวกันไปตลอดชีวิตก็ตาม

Sheldrake (1996: 59-66) กล่าวถึงแนวความคิดระบบราชการ (bureaucracy) ของ Max Webber ซึ่งเป็นแนวความคิดในยุคคลาสสิก เป็นการบริหารองค์กรในอุดมคติที่เรียกว่า the ideal type of bureaucracy ไว้ดังนี้

1) อำนาจในการบริหาร การที่องค์กรจะดำเนินการได้นั้นจะต้องมีโครงสร้างของอำนาจใน องค์กรซึ่งลักษณะของอำนาจในองค์กรจะประกอบด้วย

- อำนาจบารมี (charismatic authority) เป็นอำนาจที่เกิดจากคุณลักษณะของบุคคล ซึ่งทำให้ ผู้อื่นเชื่อฟังหรือยอมทำตามผู้นำ เป็นอำนาจที่ติดอยู่กับตัวบุคคล การใช้อำนาจบารมีเหมาะสมกับสังคม ในยุคเดิมที่มีลักษณะความสัมพันธ์ในเชิงเครือญาติหรือสังคมนเผ่า

- อำนาจตามประเพณี (traditional authority) เป็นอำนาจที่เกิดจากขนบธรรมเนียมหรือ ประเพณีปฏิบัติที่ยึดถือกันมา การใช้อำนาจตามประเพณี เช่น การสืบสันตติวงศ์ การใช้อำนาจในลักษณะ นี้มักจะพบในสังคมศักดินา

- อำนาจตามกฎหมาย (legal authority) เป็นอำนาจที่เน้นหลักความมีเหตุผล อำนาจตาม กฎหมายที่เหมาะสมกับโครงสร้างสังคมสมัยใหม่ที่มีความซับซ้อน อำนาจตามกฎหมายจะใช้ในองค์กรแบบ ระบบราชการที่ Max Webber เสนอไว้

2) ลักษณะขององค์กรแบบราชการ ที่มีประสิทธิภาพ มีดังนี้

- มีการแบ่งงานกันทำตามหน้าที่และความชำนาญเฉพาะ

- มีสายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน องค์กรแบบระบบราชการจะมีสายการบังคับบัญชาที่ ชัดเจนว่าใครอยู่ภายใต้การดูแลควบคุมของใคร

- มีความเป็นทางการในการทำงาน การปฏิบัติงานในระบบราชการจะมีความเป็นทางการ และการทำงานตามลายลักษณ์อักษร มีระเบียบปฏิบัติในการทำงานอย่างชัดเจน
- อำนาจเป็นอำนาจที่กำหนดตามตำแหน่ง ไม่ขึ้นกับตัวบุคคล ไม่ว่าใครเข้ามาดำรงตำแหน่ง ก็จะมีอำนาจดังกล่าว
- ข้าราชการจะมีความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่ มีเงินเดือนหรือผลตอบแทนจากการทำงาน
- ข้าราชการจะต้องทำงานโดยปราศจากอารมณ์และความเกลียดชัง ต้องให้บริการผู้ที่มาติดต่ออย่างเสมอหน้ากัน ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง และวางตัวเป็นกลาง
- ความก้าวหน้าในอาชีพข้าราชการจะขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ ความอาวุโสหรือทั้งสองส่วนประกอบกันขึ้นอยู่กับผู้บังคับบัญชา

ศิริพงษ์ เสงายน (2547: 53 - 54) กล่าวถึงระบบราชการตามรูปแบบที่ Max Weber เสนอว่ามีคุณลักษณะดังนี้

- 1) การแบ่งงาน (division of labor) งานทั้งหมดจะได้รับการแบ่งออกเป็นงานที่ใช้ความสามารถเฉพาะทาง ผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในการดูแลงานจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่นี้
- 2) กฎเกณฑ์ (rules) งานทุกประเภทจะต้องมีกฎเกณฑ์ที่เป็นกติกาตายตัวซึ่งจะช่วยให้มั่นใจได้ว่าผลงานที่ออกมาเป็นรูปแบบเดียวกัน
- 3) ลำดับชั้นของอำนาจ (hierarchy of authority) ตำแหน่งทุกตำแหน่งจะมีการจัดสรรให้มีอำนาจลดหลั่นกันไป ผู้ที่มีตำแหน่งต่ำกว่าจะถูกผู้ที่มีตำแหน่งสูงกว่าควบคุมดูแล มีการกำหนดสายการบังคับบัญชาไว้ชัดเจน จากตำแหน่งสูงสุดจนถึงต่ำสุด
- 4) ความสัมพันธ์ส่วนตัว (impersonality) การปฏิบัติต่อผู้ใต้บังคับบัญชาไม่ยึดถือความสัมพันธ์ส่วนตัว ความห่างเหินทางสังคมระหว่างผู้บริหารและผู้ร่วมงานมีชัดเจน การตัดสินใจจึงยึดเหตุผลมากกว่าความชอบหรือความเคยชินส่วนตัว

5) ความสามารถของสมาชิกในองค์กร (competence) การว่าจ้างงาน หรือการเลื่อนระดับขั้นของ
ผู้ร่วมงาน ยึดหลักของงานที่ปฏิบัติ ปกป้องลูกน้องจากการพลาดหวังในการปฏิบัติงาน ซึ่งสร้างความ
จงรักภักดีต่อองค์กร ได้มาก

นอกจากนี้ มีผู้กล่าวถึงองค์กรภาครัฐในรูปแบบที่ปรับปรุงจากรูปแบบที่ Max Webber เสนอไว้
ดังนี้

วันชัย มีชาติ (2549: 8-11) ได้กล่าวถึงองค์กรภาครัฐ (public organization) ว่ามีลักษณะดังนี้

1) เป้าหมายขององค์กรที่สำคัญคือ

1.1) เน้นการทำงานเพื่อประโยชน์สาธารณะ

1.2) เป้าหมายขององค์กรภาครัฐมักจะเป็นเป้าหมายกว้าง ๆ มีหลายเป้าหมาย ในหลายครั้ง
จะพบว่าเป้าหมายมีความคลุมเครือและขัดแย้งกันเอง หรือมีเป้าหมายพร้อมกันคราวละหลายเป้าหมาย
เนื่องจากองค์กรภาครัฐจะต้องทำงานท่ามกลางความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ซึ่งจะมีข้อ
เรียกร้องต่อองค์กรราชการแตกต่างกัน องค์กรก็อาจมีการประนีประนอมโดยกำหนดเป้าหมายกว้าง ๆ
หรือมีเป้าหมายจำนวนมากเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์เหล่านั้น

1.3) เป้าหมายขององค์กรสาธารณะจะต้องเปิดเผยให้ประชาชนได้รับทราบและสามารถ
ตรวจสอบได้

2) รัฐเป็นเจ้าขององค์กรและแหล่งเงินทุนในการดำเนินงานขององค์กร

3) ลักษณะการดำเนินงานขององค์กร จะต้องมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ เนื่องจากการ
ทำงานของรัฐกระทบต่อประชาชนโดยตรง นอกจากนี้การดำเนินงานของสมาชิกในองค์กรจะทำงานตาม
หน้าที่กฎหมายกำหนดไว้ การทำงานในภาคราชการจะมีระเบียบ กฎเกณฑ์และธรรมเนียมปฏิบัติต่าง ๆ
ไว้ มีความเป็นทางการ ทุกอย่างจะกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร การทำงานจึงมีระเบียบแบบแผนที่
แน่นอน

4) ความต่อเนื่องในการทำงานของฝ่ายบริหาร ในองค์กรราชการ ฝ่ายบริหารจะมีวาระอยู่ใน
ตำแหน่งไม่นานนัก ทำให้ขาดความต่อเนื่องในการบริหาร ที่ผู้บริหารในภาครัฐอยู่ในตำแหน่งไม่นาน

ด้านหนึ่งเป็นการป้องกันการสร้างอาณาจักรของผู้บริหารในองค์กรอันอาจส่งผลต่อการทำงานขององค์กรได้

พิทยา บวรวัฒนา (2535: 148-150) ได้เปรียบเทียบการบริหารราชการในประเทศต่าง ๆ กล่าวว่า ประเทศที่พัฒนาแล้วจะมีการแบ่งโครงสร้างองค์กรออกเป็นหน่วยงานย่อย ๆ มากมาย ทำหน้าที่เฉพาะด้าน (สังคมแบบ diffracted) ขณะที่ประเทศกำลังพัฒนาจะมีโครงสร้างจำนวนน้อย คือ มีหน่วยงานน้อย แต่ละหน่วยงานทำหน้าที่หลาย ๆ อย่างพร้อมกัน (สังคมแบบ fused) และในระหว่างเปลี่ยนผ่านของสังคมในสังคมกำลังพัฒนาจะมีลักษณะที่เรียกว่า prismatic คือมีหน่วยงานหลายหน่วยงานตามแบบสมัยใหม่ แต่การทำงานยังคงเป็นไปตามรูปแบบเดิม เกิดภาวะของความเป็นทางการจอมปลอม ซึ่งเป็นการผสมระหว่างโครงสร้างการทำงานแบบสมัยเก่าและสมัยใหม่ ซึ่งระบบราชการมีอำนาจมากและทำงานไม่มีประสิทธิภาพ มีปัญหาต่าง ๆ เช่น การฉ้อราษฎร์บังหลวง ปัญหาการเล่่นพวก การหลีกเลี่ยงกฎระเบียบต่าง ๆ เป็นต้น

สรุปได้ว่า องค์กรแบบราชการตามรูปแบบที่ Max Webber เสนอนั้นจะเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพได้ต้องมีการใช้อำนาจหน้าที่ มีการออกคำสั่งเพื่อเป็นการวางระเบียบพฤติกรรมของบุคคลในองค์กร ผู้ปฏิบัติต้องรับฟังคำสั่งและแนวทางจากระดับการจัดการ เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลผลิตขององค์กร ในปัจจุบันความนิยมขององค์กรรูปแบบนี้ลดลง แต่ยังคงได้รับการยอมรับว่าเป็นตัวแบบในการออกแบบองค์กรขององค์กรขนาดใหญ่ในมิติการแบ่งงาน การทำตามความชำนาญเฉพาะและความเป็นทางการ ส่วนแนวคิดการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน คือ การปรับเปลี่ยนในมิติช่วงของการควบคุมและการตัดสินใจ โดยองค์กรกำหนดช่วงของการควบคุมให้กว้างขึ้น การตัดสินใจมีการกระจายอำนาจมากขึ้น และสร้างทีมงานขึ้นแทนการจัดแผนงานตามหน้าที่

การเปลี่ยนแปลงองค์กร

1. ความหมายของการเปลี่ยนแปลงองค์กร

องค์กรอาจต้องเผชิญกับแรงผลักดันหลายประการที่ทำให้ต้องมีการเปลี่ยนแปลง แรงผลักดันอาจมาจากภายในองค์กรเองหรือมาจากภายนอกองค์กร โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศแบบไร้พรมแดนมีอำนาจและส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงมากที่สุด ในด้านความหมายของการเปลี่ยนแปลงมีผู้กล่าวถึงไว้คล้ายคลึงกันดังนี้

ราตรี พิงกุศล (2547: 10) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาองค์กรว่าเป็นยุทธศาสตร์ทางการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทักษะ ค่านิยม และโครงสร้างขององค์กร เพื่อให้องค์กรสามารถปรับปรุงตัวเอง

ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยี ผู้รับบริการ และสิ่งท้าทายใหม่ ๆ โดยชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาองค์กรเป็นเรื่องของความต้องการที่จะให้องค์กรมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ก้าวหน้าขึ้นในอนาคต โดยต้องมีการยอมรับและได้รับความร่วมมือร่วมใจจากบุคคลทุกกลุ่มในองค์กร

นิธินา ศรีประเสริฐ (2547: 54) ได้ให้ความหมายของการเปลี่ยนแปลงองค์กรว่าการเปลี่ยนแปลงกินความในพื้นที่กว้างเพราะไม่ได้เป็นเพียงแต่การแตะจุดใดจุดหนึ่งแต่เป็นปฏิบัติการที่ครอบคลุมทุกองค์ค่าพหุขององค์กร ต้องการการมีส่วนร่วมจากคนทั้งหมด และหากไม่เกิดความท้าทายรากฐานเก่าหรือข้อสมมติฐานเดิมก็ไม่ถือว่ามีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น นอกจากนั้นยังก่อให้เกิดการดำเนินการอย่างมีพลวัตทั้งคนทั้งระบบ และเกิดผลลัพธ์แบบรุนแรงเฉียบพลัน การเปลี่ยนแปลงเห็นได้จาก 2 ส่วน ส่วนแรกคือการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกที่เป็นแรงส่งให้ภายในกระเพื่อม ส่วนที่สองคือการเปลี่ยนแปลงภายในที่เห็นชัดเจนว่ามีปฏิกิริยาตอบสนองอย่างรวดเร็วเพียงใด

สุพานี สฤษฏ์วานิช (2547: 541) ให้ความหมายว่า การเปลี่ยนแปลงขององค์กรเป็นกระบวนการที่องค์กรจะปรับตัวให้เข้ากับวิทยาการใหม่ ๆ การเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และสภาพแวดล้อมภายนอก หรือจากกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับองค์กรที่มีการเปลี่ยนแปลง

ศิริรัตน์ วงศ์ประกรณ์กุล (2550) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงองค์กรว่า อาจเกิดจากองค์กรมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้าง องค์กรมีการเพิ่มบทบาทหน้าที่และบริการใหม่ องค์กรมีการเปลี่ยนแปลงผู้นำ หรือองค์กรต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ซึ่งการเปลี่ยนแปลงองค์กรมีผลกระทบใน 4 ด้าน คือ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างองค์กร การเปลี่ยนแปลงเรื่องคน การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงาน และการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี

ศิริอร ชันธหัตถ์ (ม.ป.ป.) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเปลี่ยนแปลงองค์กร ดังนี้ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม การเปลี่ยนแปลงทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงอำนาจรัฐ การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี และนวัตกรรม การเกิดองค์กรใหม่เป็นทางการ การเจริญเติบโตขององค์กร และสาเหตุอื่น ๆ

นิรนาม (2549: 71) กล่าวว่าเพื่อเป็นการเพิ่มผลิตภาพของพนักงานที่ทำงานมายาวนาน องค์กรควรปรับเปลี่ยนโครงสร้างเพื่อให้คนทำงานได้โฟกัสไปยังหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งอย่างชัดเจนและยังลดความยุ่งยากในการติดต่อประสานงาน และพัฒนาการทำงานร่วมกันในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น โดยมีวิธีการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1) ปรับโครงสร้างการบริหารให้ดูง่าย ๆ และคล่องตัวขึ้นด้วยการลดขั้นตอนที่ไม่จำเป็น และวางบทบาทของระดับจัดการให้มีขอบเขตที่แคบลง

2) ให้ทีมงานคนอื่น ๆ ได้ค้นหาโอกาสในการสร้างสรรค์สิ่งที่มีคุณค่า ในขณะที่ใช้การบริหารอย่างมีพลวัตรจัดการกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

3) พัฒนาความรู้ ความสามารถและเครือข่าย เพื่อนำมาใช้สร้างสรรค์และแลกเปลี่ยนในสิ่งที่เคยยากต่อการทำความเข้าใจ

4) ใช้มาตรการการปฏิบัติงานวัดผลเพื่อการพัฒนา ไม่ใช่เพื่อหาข้อจับผิดพนักงาน

สรุปได้ว่า การเปลี่ยนแปลงองค์กรหมายถึง การที่องค์กรมีการปรับเปลี่ยนจากสถานะที่องค์กรอยู่ในปัจจุบันไปสู่สถานะใหม่อาจเป็นการปรับโครงสร้างใหม่ ปรับกลยุทธ์ใหม่ มีการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในกระบวนการบริหาร การเปลี่ยนแปลงกระบวนการสื่อสารและกระบวนการตัดสินใจ การลดขนาดองค์กรหรือการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมองค์กร ทั้งนี้เกิดจากองค์กรได้รับแรงผลักดันให้มีการเปลี่ยนแปลง

2. กระบวนการเปลี่ยนแปลงองค์กร

การบริหารการเปลี่ยนแปลงองค์กรจะต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงใน 3 ระดับด้วยกัน คือ (สุพานิ สฤณภูวนิช, 2547: 553)

1) ระดับปัจเจกบุคคล (individual level) บุคคลจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงในทัศนคติ และความเชื่อด้วยจึงจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในพฤติกรรมตามมา

2) ระดับกลุ่ม (group level) กลุ่มมีการเปลี่ยนแปลงในบรรทัดฐาน ค่านิยม หรือความเชื่อของกลุ่มด้วยเช่นเดียวกันจึงจะทำให้สมาชิกกลุ่มเกิดการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเป็นกลุ่มที่มีแรงยึดเหนี่ยวสูง ซึ่งสมาชิกกลุ่มจะเชื่อฟังและยอมตามมาก

3) ระดับองค์กร (organization level) องค์กรโดยรวมจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงในวิธีปฏิบัติ บรรทัดฐาน ความเชื่อร่วม และค่านิยมต่าง ๆ ขององค์กร ซึ่งก็คือวัฒนธรรมขององค์กรจากสภาพเดิมให้ไปสู่สภาพใหม่ที่พึงประสงค์จึงจะทำให้องค์กรมีการเปลี่ยนแปลงที่ประสบความสำเร็จได้

โดยธรรมชาติแล้วบุคคลขององค์กรย่อมเกิดความกังวลกับการเปลี่ยนแปลงขององค์กรเพราะการเปลี่ยนแปลงใด ๆ จะส่งผลกระทบต่อปัจเจกบุคคล และวัฒนธรรมองค์กร ดังนั้นหากจะเปลี่ยนแปลงองค์กรต้องทำอย่างรอบคอบและเป็นระบบ พสุ เดชะรินทร์ (2546: 276-282 อ้างถึง John P. Kotter, 1999) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ภายในองค์กรจะต้องผ่านขั้นตอนต่าง ๆ 8 ขั้นตอน โดยต้องดำเนินไปตามลำดับ และถ้าเกิดความผิดพลาดในลำดับขั้นใดขั้นหนึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร ขั้นตอนทั้ง 8 ขั้นตอนสรุปได้ดังนี้

1) การสร้างความรู้สึกรู้สึกถึงความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร (establishing a sense of urgency) การเปลี่ยนแปลงต้องอาศัยปัจจัยเชิงจิตที่ทำให้บุคลากรภายในองค์กรร่วมมือ ผู้บริหารจะต้องสื่อสารถึงความจำเป็นที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากวิกฤตการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นในอนาคต นอกจากนี้ความจำเป็นหรือเร่งด่วนที่จะเปลี่ยนแปลงจะต้องมีระดับของความรุนแรงที่เพียงพอด้วย มิฉะนั้นกระบวนการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กรย่อมยากที่จะประสบผลสำเร็จ

2) การสร้างทีมงานที่ดี (pick a good team) ผู้บริหารจะต้องสร้างทีมหรือคณะทำงานที่พร้อมจะทำงานร่วมกันในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร องค์ประกอบของทีมงานจะต้องเหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นสมาชิกในทีมงาน ขอบเขตอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของทีมงาน ความกว้างขวางในหมู่บุคลากรของทีมงาน และที่สำคัญบุคคลในทีมงานจะต้องเป็นผู้ที่เห็นถึงความจำเป็นและพร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงด้วย

3) การสร้างวิสัยทัศน์ที่องค์กรต้องการเป็น (creating a vision) วิสัยทัศน์ในความหมายนี้หมายถึงภาพในอนาคตขององค์กรที่ผู้บริหารอยากให้เป็นภายหลังจากการเปลี่ยนแปลง เป็นการทำให้ทุกคนภายในองค์กรมองเห็นภาพร่วมกันว่าองค์กรจะมีสภาพหรือหน้าตาเป็นอย่างไรในอนาคตภายหลังจากการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้วิสัยทัศน์ที่กำหนดขึ้นมานี้จะต้องสามารถถ่ายทอดและสื่อสารได้อย่างชัดเจน

4) การสื่อสารและถ่ายทอดวิสัยทัศน์ (communicating the vision) ผู้บริหารและทีมงานจะต้องทำหน้าที่ในการสื่อสารและถ่ายทอดวิสัยทัศน์นั้นลงไปยังพนักงานทั่วทั้งองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากทุกคนต้องการที่จะทราบว่าองค์กรจะมีลักษณะอย่างไรภายหลังจากการเปลี่ยนแปลง การสื่อสารสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่ดีจะต้องทำให้ทุกคนในองค์กรรับทราบและเข้าใจถึงวิสัยทัศน์ขององค์กร รวมทั้งก่อให้เกิดความเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งจำเป็นและเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงแล้วย่อมจะทำให้องค์กรดีขึ้น การสื่อสารนั้นจะต้องแฝงอยู่ในทุกกิจกรรมที่ดำเนินพร้อมทั้งการใช้ช่องทางการสื่อสารทุกช่องทางที่มีภายในองค์กร และสำคัญที่สุดคือผู้บริหารระดับสูงจะต้องมีพฤติกรรมสอดคล้องกับสิ่งที่สื่อสารด้วย

5) การกำจัดอุปสรรคที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง (removing obstacles) การเปลี่ยนแปลงทุก ๆ ครั้ง มักจะมีอุปสรรคเกิดขึ้น ซึ่งอุปสรรคเหล่านี้อาจจะเป็นโครงสร้างองค์กรที่ไม่เหมาะสม กฎ ระเบียบใน องค์กรที่ล้าสมัย หรือระบบการจ่ายเงินเดือนและค่าตอบแทนที่ไม่ได้สนับสนุนต่อการเปลี่ยนแปลงอย่าง แท้จริง ผู้บริหารหรือบุคลากรบางกลุ่มที่ต่อต้านหรือไม่ยอมรับต่อการเปลี่ยนแปลงการขาดระบบข้อมูลที่ ทันสมัยที่ช่วยให้สามารถตัดสินใจได้เร็วขึ้น หรือแม้กระทั่งการขาดความมั่นใจในหมู่ผู้บริหารและ พนักงานต่อผลของการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น ผู้นำที่ประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนแปลงต้อง พยายามจำกัดหรือลดอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ให้หมดไปเพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานมีอิสระที่จะ เปลี่ยนแปลงได้อย่างเต็มที่

6) การวางแผนเพื่อให้เกิดความสำเร็จในระยะสั้น (planning for short-term wins) การ เปลี่ยนแปลงไม่ใช่สิ่งที่สามารถสำเร็จได้ในช่วงระยะเวลาอันสั้น และสิ่งใดก็ตามที่ทำติดต่อกันมาเป็น เวลานานโดยยังไม่เห็นผลย่อมจะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหมดความกระตือรือร้นหรือความสนใจต่อสิ่งที่กำลัง ทำ ผู้นำที่จะบริหารการเปลี่ยนแปลงได้ดีจะต้องรู้จักที่จะวางแผนเพื่อให้เกิดความสำเร็จของการ เปลี่ยนแปลงในระยะสั้น เพื่อก่อให้เกิดกำลังใจกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลง และยังเป็นการรักษา ระดับของความเร่งด่วนที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง

7) อย่ายินดีกับความสำเร็จในเบื้องต้น (avoid declaring victory too soon) ผู้นำต้องอย่าประกาศ ชัยชนะต่อการเปลี่ยนแปลงเร็วเกินไป จนลืมนึกถึงความสำเร็จหลักที่รออยู่ข้างหน้า เมื่อมีความสำเร็จใน ขั้นต้นเกิดขึ้นแล้ว การเปลี่ยนแปลงยังจำเป็นต้องดำเนินต่อไป

8) ทำให้ผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นคงอยู่กับองค์กร (make change stick) วิธีการที่ เหมาะสมที่สุดที่จะทำให้ผลของการเปลี่ยนแปลงนั้นคงอยู่กับองค์กรก็คือทำให้ผลลัพธ์ของการ เปลี่ยนแปลงนั้นแปลงเป็นวัฒนธรรมองค์กร หรือเป็นค่านิยม พฤติกรรมที่ผู้คนภายในประพฤติดปฏิบัติ เนื่องจากถ้าไม่สามารถนำผลของการเปลี่ยนแปลงเป็นวิธีประพฤติดปฏิบัติในองค์กรได้ เมื่อหมดสิ้นช่วง ของการเปลี่ยนแปลงผลลัพธ์นั้นก็จะเลิกไปเอง

นอกจากนั้น สุพานี สฤณภูวนิช (2547: 547) เสนอว่าการเปลี่ยนแปลงองค์กรควรจะดำเนินไป ตามขั้นตอนดังนี้

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์และ/หรือวิสัยทัศน์ของการเปลี่ยนแปลงให้ชัดเจนก่อนเป็นลำดับแรก
- 2) พิจารณาแรงผลักดันและแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

- 3) สร้างกลยุทธ์และแผนการดำเนินการเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างร่วมมือและอย่างเข้าใจ
- 4) ปฏิบัติตามกลยุทธ์และแผน
- 5) ประเมินผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
- 6) ทำให้การเปลี่ยนแปลงนั้นคงอยู่เป็นปกติวิสัยในการดำเนินงานโดยการจัดสรรทรัพยากรและรางวัลใจต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

การสร้างวัฒนธรรมองค์กรในช่วงการเปลี่ยนผ่านนั้น นิธินา ศรีประเสริฐ (2547: 59 - 60) กล่าวว่า ต้องตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงจะประสบความสำเร็จก็ต่อเมื่อองค์กรมีการเปลี่ยนแปลงเป้าหมาย ตลอดจนผลลัพธ์ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นภายหลังการเปลี่ยนแปลง ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงขั้นตอนสำคัญหลายอย่างเริ่มตั้งแต่การมองไปรอบ ๆ ตัวว่าในขณะนี้กำลังมีแนวโน้มใดเกิดขึ้นบ้าง แล้วพิจารณาว่าแนวโน้มใดมีผลกระทบต่ออนาคตขององค์กรมากที่สุด พร้อมทั้งระบุให้ได้ว่ามีปัจจัยใดเกี่ยวข้องกับแนวโน้มเหล่านั้น ทบทวนตรวจสอบและปรับปรุงภารกิจขององค์กรให้ดี จัดลำดับขั้นการบังคับบัญชาและหันไปปรับปรุงโครงสร้างองค์กรให้มีการบริหารจัดการที่ยืดหยุ่นกว่าเดิม เพื่อให้ระบบงานเอื้อต่อการปลดปล่อยศักยภาพของคนทำงานออกมาให้มากที่สุด สื่อสารให้มากเพื่อกระตุ้นคนทำงานให้ตระหนักถึงเป้าหมาย ภารกิจ และคุณค่าของสิ่งที่ต้องทำในอนาคต นอกจากนั้นยังต้องกระจายความรับผิดชอบออกไปด้วยการสร้างภาวะผู้นำให้เกิดขึ้นในทุกระดับของการทำงาน นอกจากนั้น นิธินา ศรีประเสริฐ ได้ให้หลักคิดสำหรับขั้นตอนการทำงานไว้ดังนี้

1) ประเมินสถานการณ์ โดยระบุให้ได้ว่าจะอะไรคือปัญหาหลักที่องค์กรกำลังเผชิญอยู่ พิจารณาถึงอนาคตที่เป็นไปได้ว่ามีกี่ทาง รวมถึงความล้มเหลวด้วย ประเมินความต้องการที่คิดจะเปลี่ยนแปลง เริ่มคิดถึงศักยภาพที่พร้อมสำหรับการเปลี่ยนไม่ว่าจะเป็นการปรับปรุงหรือซื้อระบบใหม่ การอบรมพนักงาน ทั้งทัศนคติและทักษะ

2) นำการเปลี่ยนแปลง โดยเลือกคนที่เหมาะสมสำหรับภารกิจ นำคนเหล่านั้นมาสร้างทีมและป้องกันไม่ให้พวกเขาหวนกลับไปใช้ชีวิตในองค์กรแบบต่างคนต่างอยู่แบบที่เคยเป็นมา สื่อสารความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงซ้ำแล้วซ้ำอีก ในภาวะวิกฤตต้องใช้การเผด็จการเท่านั้นจึงจะไปรอด ไม่ควรมองข้ามพนักงานผู้มีอิทธิพลในองค์กร

3) ทำระบบงานหรือจัดโครงสร้างองค์กรที่เอื้อต่อความคิดสร้างสรรค์ โดยสร้างทีมงานขนาดเล็ก คล่องตัว และพวกเขาสนุกกับการทำงานร่วมกัน สร้างสภาวะแวดล้อมให้คนทำงานเชื่อมั่นในตนเองและ

กล้าเสนอความคิดสร้างสรรค์ ทำลายโครงสร้างเก่าที่กดทับจนคนทำงานคิดอะไรไม่ออก เสนออะไรก็คิดตันอยู่ที่โต๊ะคนใดคนหนึ่ง

4) วางระบบบริหารจัดการ เป้าหมายของการเปลี่ยนแปลงของแต่ละองค์กรไม่อาจกำหนดตายตัวได้ เพราะเงื่อนไขไม่เหมือนกัน อย่างไรก็ตามทุกองค์กรที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนแปลงต้องชัดเจนในองค์ประกอบเหล่านี้ คือ การวางกลยุทธ์ การจัดโครงสร้างองค์กร การระบุตำแหน่งและคนรับผิดชอบ ตัวชี้วัดความสำเร็จแต่ละขั้น สร้างพฤติกรรมความร่วมมือ และระบบข้อมูลสารสนเทศต้องพร้อม

สรุปว่า การดำเนินการเปลี่ยนแปลงองค์กรทำใน 3 ระดับ คือ ระดับปัจเจกบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กร และเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง จะต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบ แต่ละขั้นตอนต้องทำด้วยความรอบคอบ

3. การปฏิรูประบบราชการ

โครงสร้างระบบราชการค่อนข้างแข็งตัว อย่างไรก็ตามเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปองค์กรราชการจึงจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระบบเพื่อให้มีความคล่องตัวและปรับตัวได้เร็วขึ้น ซึ่งมีผู้กล่าวถึงการปฏิรูประบบราชการอยู่จำนวนมาก พิชระ อิศระเสนาณ อุษยา (2547: 60-61) กล่าวว่า reinventing government เป็นเทคนิคทางการบริหารซึ่งเป็นแนวทางในการพัฒนาการทำงานของระบบราชการและองค์กรภาครัฐ เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐสามารถทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การปรับปรุงภาครัฐเน้นหลัก 10 ประการที่นำมาใช้ในการปรับปรุงระบบราชการ คือ

1) รัฐบาลที่มุ่งจุดประกาย หน่วยงานภาครัฐจะกำกับดูแลมากกว่าการปฏิบัติเองหรือการถือหาง เสือมากกว่าการพายเรือ (catalytic government steering rather than rowing)

2) รัฐบาลเป็นของชุมชน ราชการจะเพิ่มอำนาจให้กับชุมชนมากกว่าการให้บริการ (community-owned government : empowering rather than serving)

3) รัฐบาลที่เน้นการแข่งขัน หน่วยงานราชการจะเน้นการแข่งขันให้บริการ (competitive government : injecting competition into serving delivery)

4) รัฐบาลมุ่งเน้นภารกิจ โดยเฉพาะเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบ (mission-driven government : transforming rule-driven organization)

5) รัฐบาลที่เน้นผลสัมฤทธิ์ รัฐบาลจะให้การตอบแทนตามผลผลิตมากกว่าการให้การตอบแทนหรือลงทุนในการทำงาน (results-oriented government : funding outcomes, not inputs)

6) รัฐบาลมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการเป็นหลักไม่ใช่มุ่งตอบสนองความต้องการของตัวระบบราชการเอง (customer-driven government : meeting the needs of customer, not the bureaucracy)

7) รัฐบาลที่คิดแบบผู้ประกอบการ เน้นการหารายได้มากกว่าการใช้จ่ายงบประมาณ (enterprising government : earning rather than spending)

8) รัฐบาลที่คาดการณ์ โดยจะมุ่งเน้นการป้องกันมากกว่าการรักษาหรือแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้น (anticipatory government : prevention rather than cure)

9) รัฐบาลที่เน้นการกระจายอำนาจ โดยมุ่งการมีส่วนร่วมและการทำงานเป็นทีม (decentralized government : from hierarchy to participation and teamwork)

10) รัฐบาลที่เน้นการตลาด และหลักการเปลี่ยนแปลงตามหลักของการตลาด (market-oriented government : change through the market)

สนธิรัก เทพเรณู, อรพันธ์ สอนสลั, และ ประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ (2548: 44) กล่าวถึงหลักการทั่วไปในการปรับปรุงงานราชการไว้ดังนี้

1) “ตัด” ได้แก่ การตัดทอนหรือยุบรวมส่วนที่ไม่จำเป็นออก นับว่าเป็นเรื่องสำคัญยิ่งในการปรับปรุงงาน เพราะการทำงานในสิ่งที่ไม่จำเป็นแล้วเป็นการสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์และเป็นการทำงานที่สูญเปล่าโดยมิได้มีอะไรตอบแทนเลย

2) “รวม” ได้แก่ การรวมส่วนที่เหลือหรือส่วนที่จำเป็นเข้าด้วยกันแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น เมื่อได้ตัดสิ่งที่ไม่จำเป็นออกไปแล้วต้องจัดระบบงานเสียใหม่ โดยเอางานส่วนที่เหลือและส่วนที่จำเป็นต่าง ๆ มารวมกันแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น เอางานที่คล้าย ๆ กันรวมไว้ด้วยกัน

3) “เปลี่ยนขั้นตอน” ได้แก่ การลำดับขั้นตอนการทำงานใหม่ ให้กระชับสั้นกว่าที่เป็นอยู่เดิม หรือการสับเปลี่ยนขั้นตอนใหม่ เพื่อให้การทำงานคล่องตัวยิ่งขึ้น

4) “ทำให้ง่าย” ได้แก่ การทำงานให้ง่ายหรือปรับปรุงส่วนที่จำเป็นให้ดีขึ้น ในการปฏิบัติงานนั้น มักจะมีงานที่ยุ่งยากสลับซับซ้อนมีขั้นตอนมาก ควรทำกระบวนการให้เรียบง่ายขึ้น ทุกคนเข้าใจได้ง่าย หากเป็นไปได้ให้จัดบริการแบบเบ็ดเสร็จประชาชนสามารถติดต่อได้ในที่เดียวกัน

5) “ใช้เครื่องมืออุปกรณ์เข้าช่วย” การมีเครื่องมือเครื่องใช้ที่ทันสมัยโดยเฉพาะการนำระบบ IT เข้ามาใช้ในการสำนักงาน จะทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง

รุ่ง แก้วแดง (2538: 201-247) ได้กล่าวถึงการปฏิรูปราชการว่า มีขั้นตอน ดังนี้

1) การทบทวนภารกิจของส่วนราชการ ควรดำเนินการใน 2 วิธีการ คือ วิธีรื้อระบบใหม่ สามารถดำเนินการได้โดยการลบภาพของงานที่มีอยู่เดิมเสียก่อน แล้วเริ่มสร้างภารกิจขององค์กรใหม่โดยการกำหนดวิสัยทัศน์ และการกำหนดภารกิจหลัก และวิธียึดภารกิจเดิม คือ การกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจโดยยึดงานหลักที่เป็นอยู่เดิม กำหนดวิสัยทัศน์ให้สอดคล้องกับงานที่ทำในปัจจุบัน หรือปรับได้บ้างเล็กน้อย การดำเนินงานวิธีหลังนี้จะได้วิสัยทัศน์และภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไม่มากนัก

2) การตัดงานที่ไม่สอดคล้องกับภารกิจใหม่ เนื่องจากกรมและกองส่วนใหญ่ได้ตั้งมาเป็นระยะเวลานาน ลักษณะของการขยายตัวมักเป็นไปในลักษณะค่อย ๆ ขยาย และเป็นไปในลักษณะที่ไร้ทิศทาง จะมีงานที่เพิ่มเข้ามาในตอนหลัง มีหลายงานที่ไม่สอดคล้องกับภารกิจหลักของส่วนราชการ ทำให้เกิดปัญหา และมีบ่อยครั้งที่ผู้บริหารบางยุคบางสมัยมักจะเพิ่มภารกิจอื่นเข้ามา จึงทำให้ภารกิจขององค์กรไม่ชัดเจน มีงานบางงานที่เข้ามาโดยไม่จำเป็นต้องทำ การทบทวนภารกิจขององค์กรนั้นควรที่จะทบทวนทั้งระดับกรมและกอง ถ้าจะทำให้ได้ดีจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาโดยนำเอาทฤษฎีและหลักวิชาการที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นมาเป็นหลักในการทบทวนด้วย

3) การกำหนดงานหลักขององค์กร ใช้เทคนิคการวิเคราะห์งานหลัก โดยปกติจะวิเคราะห์จากวิสัยทัศน์และภารกิจขององค์กร นอกจากนั้นควรดูว่าเป็นงานที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนหรือไม่ ถ้าใช้ชื่องานหลัก การวิเคราะห์งานควรจะให้ดำเนินการลงไปถึงกองแต่ละกอง ฝ่ายแต่ละฝ่าย หากสามารถทำได้ให้ทำรายละเอียดของงาน (job description) ของแต่ละตำแหน่งเพื่อใช้เป็นแนวทาง เพราะเทคนิคการวิเคราะห์งานนี้จะช่วยทำให้เห็นภาพของงานได้ชัดเจน สามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดองค์กร และที่สำคัญคือใช้วิเคราะห์ได้ว่างานใดที่ควรจะทำ งานใดควรจะตัดออก ซึ่งช่วยให้ลดงานได้

4) การจ้างเอกชนทำ วิธีการปฏิรูปราชการด้วยการให้เอกชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะของการจ้างทำงาน เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและ

ประสิทธิผล โดยจะต้องพิจารณาว่างานอะไรของกรมหรือของกองเป็นงานที่เอกชนมีความสามารถทำได้ดีกว่าและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ควรจะจ้างเอกชนซึ่งมีลักษณะการทำงานเป็นมืออาชีพจะทำให้ได้ผลงานที่ดีกว่าและประหยัดงบประมาณ

5) การทำงานร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา ในปัจจุบันประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาจำนวนมาก หน่วยงานราชการสามารถดำเนินงานร่วมกับอาจารย์มหาวิทยาลัยได้ เช่น การพัฒนานโยบาย การศึกษาวิจัย การเขียนเอกสารเพื่อการสอน การฝึกอบรมบุคลากร ทั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาการไม่สามารถหาคนที่มีความรู้มีประสบการณ์สูง ๆ มาทำงานดังกล่าว

6) การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่นในรูปแบบเครือข่าย จะช่วยในการจัดการศึกษาได้อย่างมาก การตั้งเครือข่ายจะช่วยให้สามารถขยายการดำเนินงานได้มาก ถึงแม้ว่าจะต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่ยังถูกกว่าที่ต้องรับภาระในเรื่องของค่าใช้จ่ายทั้งหมด

7) การมอบอำนาจ การปฏิรูประบบราชการจะสำเร็จ หัวใจสำคัญคือต้องกระจายงานลงสู่ระดับล่าง โดยการกระจายอำนาจ หรือการมอบอำนาจ

8) การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะต้องทำตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปด้วย ส่วนราชการจะต้องวิเคราะห์ว่างานใดที่ไม่ต้องใช้วิชาการมากนัก ไม่ต้องใช้เทคนิค และสามารถที่จะมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ ดำเนินการไปได้ ซึ่งถ้าวิเคราะห์อย่างจริงจังจะพบว่ามียานจำนวนมากที่สามารถมอบให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับไปดำเนินการได้ แต่การรับไปดำเนินการนั้นจำเป็นต้องมีระบบการตรวจสอบ เพราะบ่อยครั้งที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่มีคนที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมองการณ์ไกลพอที่จะทำให้เกิดประโยชน์ระยะยาวได้

นอกจากนั้น รุ่ง แก้วแดง ได้เสนอแนวคิดว่าการปรับปรุงจัดองค์กรต้องทำอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ เมื่อดำเนินการ 8 ขั้นตอนข้างต้นแล้ว และเห็นว่าองค์กรที่มีอยู่เดิมนั้นไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เพราะฉะนั้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องจัดองค์กรใหม่ การจัดองค์กรใหม่อย่างแท้จริงคือ การจัดหมวดหมู่ของงานก่อน วิธีการจัดหมวดหมู่ของงานเริ่มต้นง่าย ๆ คือ ก่อนอื่นมาดูว่างานมีอะไรบ้าง งานใดไม่จำเป็นต้องตัดออก แล้วพยายามรวมงานอย่างเดียวเข้าหมวดหมู่กัน

วันชัย มีชาติ (2549: 63) กล่าวว่าแนวความคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (new public management) เป็นกระแสดความคิดในการบริหารองค์กรที่เกิดขึ้นในช่วง 10-20 ปีที่ผ่านมา โดยมีสาระสำคัญ คือ

1) การนำเทคนิคและเครื่องมือทางการบริหารที่ใช้ได้ผลในภาคเอกชนมาใช้ในการบริหารงานของหน่วยงานราชการ ซึ่งลักษณะนี้เป็นแนวความคิดที่เรียกว่าการจัดการนิยม (managerialism) เทคนิควิธีการบริหารที่นำมาใช้ ได้แก่ การบริหารโดยมุ่งผลสัมฤทธิ์ การควบคุมและจัดการในเรื่องมาตรฐานการทำงาน การคำนวณการคุ้มค่าในการลงทุน เป็นต้น

2) การให้มีหน่วยงานแบบอื่นเข้ามาดำเนินการ ซึ่งจะทำให้เกิดการแข่งขันในการให้บริการประชาชน การให้หน่วยงานราชการเป็นกลไกประการเดียว จะทำให้การบริหารไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร การใช้กลไกการตลาดเข้ามาช่วยจะทำให้การจัดการภาครัฐดีขึ้น

สนธิรัก เทพเรณู, อรพันธ์ สอนสลับ, และ ประสิทธิ์ สาหรัยสุวรรณ (2548: 37) กล่าวถึงหลักการสำคัญของการบริหารจัดการศึกษาตามแนวทางการพัฒนาระบบราชการ ดังนี้

1) การบริหารงานราชการและการบริหารการศึกษา ตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีต้องเป็นการบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เกิดความคุ้มค่า เขียวชนและประชาชนได้รับความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน รวมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอเป็นระบบ

2) การบริหารจัดการศึกษาต้องถือผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนมีความรู้ และอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ การปฏิบัติงานของหน่วยงานและสถานศึกษาต้องเป็นไปอย่างซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ หากภารกิจใดส่งผลกระทบต่อเยาวชน ประชาชน ต้องเปิดรับฟังความคิดเห็น และชี้แจงให้ประชาชนได้รับรู้และมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา

3)) เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ หน่วยงานและสถานศึกษาต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการ โดยจะต้องกำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงานที่วัดผลได้ รวมทั้งกำหนดผู้รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการให้ชัดเจน

4)) เพื่อให้การบริหารราชการและการบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ สถานศึกษาต้องจัดทำแผนการทำงาน และเผยแพร่ให้ข้าราชการและประชาชนทราบ โดยเน้นด้านคุณภาพและจะต้องมีการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติงาน คำนึงถึงประโยชน์ที่รัฐและประชาชนจะได้รับมากที่สุด

5) หน่วยงานและสถานศึกษาต้องดำเนินการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยให้มีการกระจายอำนาจตัดสินใจไปยังผู้มีหน้าที่ให้บริการโดยตรง และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยเพื่อความสะดวกเร็วในการบริหารจัดการศึกษา

6) หน่วยงานและสถานศึกษาต้องคำนึงถึงความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงาน และจัดทำประกาศให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน รวมทั้งจัดทำระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเพื่อให้บริการสอบถามข้อมูลและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน

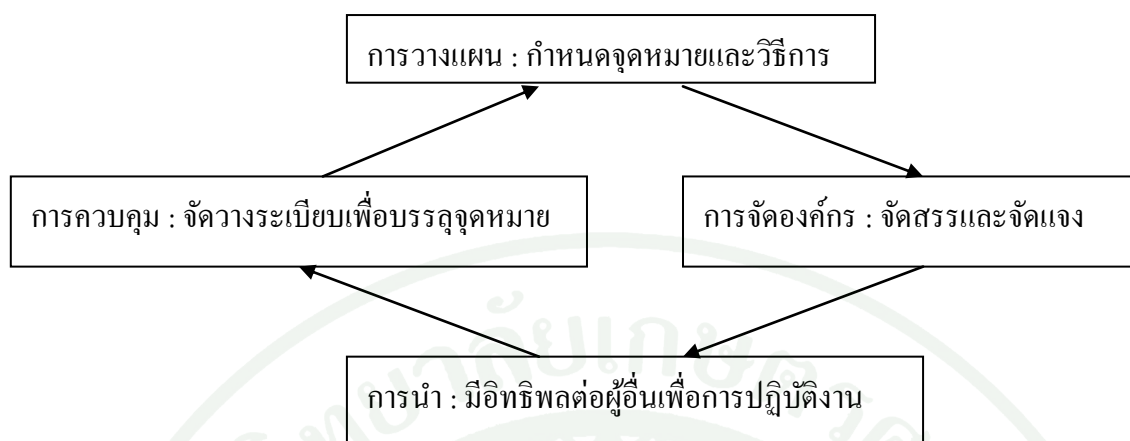
7) หน่วยงานและสถานศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการโดยผู้ประเมินภายนอก (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา)

จากสภาพปัญหาทั้งภายในและภายนอกองค์กร ระบบราชการไทยในฐานะเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ จึงถูกมองว่าล้าสมัยไม่มีประสิทธิภาพและไม่ทันเหตุการณ์ จึงต้องมีการปฏิรูประบบราชการให้เป็นกลไกที่ทันสมัยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ ภายหลังการปฏิรูปอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนองค์กรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ระบบมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพอยู่เสมอ

ระบบบริหารจัดการวิชาการ

1. ความหมายของการบริหาร

ทุกองค์กรมีจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์ขององค์กร ที่บุคคลในองค์กรถือเป็นหน้าที่สำคัญที่จะต้องช่วยกันขับเคลื่อนให้ไปสู่จุดมุ่งหมายนั้น และการบริหารเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยในการขับเคลื่อนประสบผลสำเร็จ หรือกล่าวได้ว่าการบริหาร คือ การร่วมกันดำเนินงานต่าง ๆ ของสมาชิกในองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน (กนิษฐา โชติปัญมณัน, 2542: 9) สอดคล้องกับ วิโรจน์ สารรัตนะ (2546: 1) กล่าวว่า การบริหารเป็นกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุจุดหมายขององค์กร โดยอาศัยหน้าที่ทางการบริหาร ที่สำคัญคือ การวางแผน (planning) การจัดองค์กร (organizing) การนำ (leading) และการควบคุม (controlling) ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 กระบวนการบริหารองค์กร

ที่มา: วิโรจน์ สารรัตนะ (2546: 1)

Massie and Douglas (1981: 5) ได้แสดงทัศนะว่าการบริหารเป็นทั้งศิลป์ ศาสตร์ และวิชาชีพ กล่าวคือกรณีเป็นศิลป์ หมายถึง ทักษะและความรู้ที่แต่ละบุคคลได้พัฒนาขึ้น เพื่อให้บรรลุจุดหมายใดจุดหมายหนึ่ง โดยทักษะและความรู้ที่พัฒนาขึ้นนั้นอาจเกิดจากการฝึกฝนหรือการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีความชำนาญหรือได้รับการพัฒนาทักษะทางการบริหารมาเป็นอย่างดีแล้ว กรณีเป็นศาสตร์ หมายถึง องค์ความรู้ที่เกิดจากการสืบค้นหาความรู้ใหม่ ๆ ด้วยวิธีการเชิงวิทยาศาสตร์ มีการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล การตั้งสมมติฐาน และการทดสอบสมมติฐาน เป็นต้น กล่าวอย่างง่ายคือ ศิลป์เป็นเรื่องของการกระทำ การฝึกฝนเพื่อความชำนาญ ส่วนศาสตร์เป็นเรื่องความรู้ รู้ว่าจะทำอะไรและทำอย่างไร กรณีเป็นวิชาชีพนั้นเกิดขึ้นจากทั้งความเป็นศิลป์และความเป็นศาสตร์ โดยมีเกณฑ์ที่แสดงถึงความเป็นวิชาชีพใด ๆ ดังนี้ 1) มีองค์ความรู้ในวิชาชีพนั้น ๆ อย่างเป็นระบบ โดยบุคคลในวิชาชีพนั้น ๆ จะต้องได้รับการพัฒนาในเชิงสติปัญญาอยู่เสมอ 2) มีทัศนคติเพื่อการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นบุคคลในวิชาชีพจะต้องมีการสืบค้นหาความคิดใหม่อยู่เสมอ 3) เน้นการให้บริการต่อผู้อื่น และ 4) มีมาตรฐานทางวิชาชีพ

สรุปได้ว่า การบริหาร คือกระบวนการดำเนินงานเพื่อให้ไปสู่จุดหมายขององค์กร ซึ่งการดำเนินงานจะต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ และเครื่องมือในการบริหาร คือ การวางแผนการจัดองค์กร การนำ และการควบคุม

2. ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของการจัดการศึกษา ซึ่ง สุวิมล เขี้ยวแก้ว และคณะ (2545: 261) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นภารกิจหลักของหน่วยงานทางการศึกษาที่บ่งบอกถึงปรัชญา จุดมุ่งหมายใน

การปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้รับบริการ ได้แก่ นักเรียนหรือบุคคลในชุมชนได้รับการพัฒนาตนเองด้านความรู้ ทักษะและเจตคติในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข งานวิชาการจึงเกี่ยวข้องกับหลักสูตร และการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการถ่ายทอดความรู้ และเทคนิคในการเรียนการสอน การใช้สื่อ การ ประกันคุณภาพ รวมถึงการจัดการบรรยากาศเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ เช่น การจัดศูนย์การเรียนรู้ การจัด อบรมสัมมนา และการจัดกิจกรรมทางวิชาการ

สำหรับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 2) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการใน 2 มิติ ด้วยกัน คือ ด้านกระบวนการดำเนินงาน การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหาร กิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การ วางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน และด้าน งานของสถานศึกษา งานบริหารวิชาการ ได้แก่ งานการควบคุมดูแลหลักสูตรการสอน อุปกรณ์การสอน การจัดแบบเรียน คู่มือครู การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกอบรม ครู การนิเทศการสอน การเผยแพร่งานวิชาการ การวัดผลการศึกษา การศึกษาวิจัย การประเมินมาตรฐาน สถานศึกษาเพื่อปรับปรุงคุณภาพและประสิทธิภาพของสถานศึกษา เป็นต้น

กนิษฐา โชติพิพัฒมานันท์ (2542: 11) และ สมชาย จินตพันธ์ (2546: 6) ให้ความหมายของการ บริหารงานวิชาการว่า หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนในสถานศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีมี ประสิทธิภาพสูงสุด ได้แก่ หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียน การสอน การนิเทศภายใน การวัดผลและประเมินผล ห้องสมุด และการประชุม อบรม สัมมนาทางวิชาการ

จินดา อุสมาน และ อำภา บุญช่วย (2549: 61) ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการใน โครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝันว่าหมายถึง การดำเนินงานในหน้าที่หลักด้านต่าง ๆ ของ ผู้บริหารสถานศึกษา ตามแนวทางการพัฒนางานวิชาการ ใน 7 ด้าน คือ ด้านหลักสูตร ด้านการบริหาร จัดการวิชาการ ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการ ประเมินผล และด้านการประกันคุณภาพ

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานซึ่งมีขอบข่ายคือ การจัดการ เรียนการสอน และองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ส่งเสริม สนับสนุนให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ทำให้ภารกิจหลักขององค์กรด้านการศึกษาคือการพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพสูงประสบผลสำเร็จ

3. หลักการบริหารงานวิชาการ

จากการศึกษาหลักการบริหารการศึกษา และหลักการบริหารงานวิชาการ พบว่า

กมล สุตประเสริฐ (2544: 86) ได้ศึกษาการบริหารและการจัดการศึกษาของต่างประเทศ คือ สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร สาธารณรัฐเกาหลี และญี่ปุ่น พบหลักการบริหารและหลักการจัดการศึกษาของประเทศ ดังนี้

- 1) หลักนิติบัญญัติ มีกฎหมายรองรับในการกระจายอำนาจและการจัดการศึกษาสู่ท้องถิ่น
- 2) หลักการมีส่วนร่วม ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและการจัดการศึกษาในรูปของคณะกรรมการการศึกษาท้องถิ่น
- 3) หลักความเป็นกลางทางการเมือง คณะกรรมการการศึกษา ต้องมีประสบการณ์ด้านการศึกษา เป็นหรือเคยเป็นบุคลากรในหน่วยงานด้านการศึกษา
- 4) หลักความเป็นมืออาชีพ บุคคลที่เข้ามาเป็นคณะกรรมการการศึกษาต้องมีประสบการณ์ด้านการศึกษา บุคลากรในหน่วยงานทางการศึกษาต้องมีใบประกอบวิชาชีพครูและใบประกอบวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา
- 5) หลักความเป็นอิสระในการบริหารและการจัดการ คณะกรรมการการศึกษาท้องถิ่นมีอิสระในการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับท้องถิ่นและร่วมกับสถานศึกษาวางแผนกลยุทธ์ให้เป็นไปตามเป้าหมาย
- 6) หลักการประกันคุณภาพการศึกษา คณะกรรมการจะต้องรับผิดชอบการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก และจัดทำรายงานประจำปี
- 7) หลักการด้านคุณประโยชน์ทางการศึกษา การเสียสละ อุทิศตนเพื่อการศึกษา

การบริหารงานวิชาการมีหลักการ คือ (Bruce, 1978 อ้างใน ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2545: 7)

- 1) หลักแห่งประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง การได้มีผลผลิตเพิ่มขึ้นโดยไม่เพิ่มการลงทุน นั่นคือ นักเรียน นักศึกษาสามารถสำเร็จการศึกษาตามกำหนดของหลักสูตร โดยไม่ลาออกกลางคัน เรียนเกินเวลา และช้ากว่ากำหนด

2) หลักแห่งประสิทธิผล (effectiveness) หมายถึง ผลผลิตได้ตามจุดหมายที่วางไว้ นั่นคือนักเรียน นักศึกษามีคุณภาพตามจุดหมายของหลักสูตร มีความรู้ความสามารถ ทักษะ คุณภาพ และการจัดการได้

4. ความสำคัญของงานวิชาการ

องค์กรด้านการศึกษาไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน หรือองค์กรที่จัดการศึกษาโดยตรง มาตรฐานและคุณภาพงานขององค์กรจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ จึงถือได้ว่างานวิชาการเป็นหัวใจขององค์กรที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะความสามารถทางวิชาการทำให้คนมีชีวิตเต็มเปี่ยมและมั่นคง ทั้งในฐานะที่เป็นประชาชนของชาติ เป็นพ่อ เป็นแม่ เป็นเพื่อน และเป็นผู้ประกอบอาชีพ วิชาความรู้วางพื้นฐานให้เกิดความสามารถในการดำรงชีวิต ความมีวิจรรย์ญาณ และสุนทรียภาพทางศิลปะของมวลมนุษย (สุรัฐ ศิลปอนันต์, 2545: 7) การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่มีความสำคัญมากที่สุด ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการมากด้วย เพราะงานวิชาการเป็นกระบวนการที่พัฒนานักเรียนให้เกิดการเรียนรู้ ความสามารถ ทักษะการคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามหลักสูตร และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างสงบสุข ฉะนั้นทุกฝ่ายในโรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ต้องร่วมใจกันจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากที่สุด (สมชาย จินตพันธ์, 2546: 6)

ดาวระดา ธรรม (2547: 53) และ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 7) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษาที่มีจุดหมาย คือ การจัดการศึกษา คุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษาจึงอยู่ที่งานด้านวิชาการ ซึ่งจะประกอบด้วยงานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดสิ่งส่งเสริมงานด้านวิชาการ รวมถึงงานด้านการวัดและประเมินผล

พิสมัย อานัญจวนิชย์ (2541 : 22) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารสถานศึกษาทุกระดับ ผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษกว่างานอื่น เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา โดยยึดจุดหมาย และนโยบายของสถานศึกษาเป็นหลัก ดังนั้นมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาจะเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร

สรุปได้ว่า งานวิชาการคือหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา องค์กรด้านการศึกษาไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน หรือองค์กรที่จัดการศึกษาโดยตรง มาตรฐานและคุณภาพงานของ

องค์กรจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ จึงถือได้ว่างานวิชาการเป็นหัวใจขององค์กรที่ผู้บริหารควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ

5. ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ

ความสำเร็จของการจัดการศึกษาอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ ซึ่งมีขอบข่ายกว้างขวางมาก สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2549: 5) ได้ระบุขอบข่ายการดำเนินงานด้านวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาและการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับหน่วยงานอื่น

กระทรวงศึกษาธิการ (2550, อ้างใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550: 151 – 157) ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550 กำหนดให้ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาดำเนินการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป สำหรับด้านวิชาการให้พิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

(ก) การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น

(ข) การวางแผนงานด้านวิชาการ

(ค) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

(ง) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

(จ) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

(ฉ) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

(ช) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

(ซ) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

(ฉ) การนิเทศการศึกษา

(ญ) การแนะแนว

(ฎ) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

(ฏ) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

(ฐ) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

(ฑ) การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัวยุทธศาสตร์ หน่วยงานสถานศึกษา
ประกอบและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

(ฒ) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

(ณ) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา

(ด) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ดาวระดา ธรรม (2547: 53) กล่าวว่าการบริหารวิชาการประกอบด้วย งานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน การจัดบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การจัดส่งเสริมงานด้านวิชาการ รวมถึงงานด้านการวัดและประเมินผล สำหรับการบริหารงานวิชาการของบัณฑิตวิทยาลัย มีขอบข่าย ดังนี้ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ นโยบาย และการวางแผนการดำเนินงาน 2) การบริหารการเรียนการสอน 3) การบริหารการพัฒนาหลักสูตรและการนำไปใช้ 4) การบริหารกิจกรรมนิสิต นักศึกษา 5) การบริหารบุคลากร การพัฒนาอาจารย์ 6) การวัด การประเมินผล และการติดตามผล 7) การศึกษาค้นคว้า วิจัย และพัฒนา 8) การบริหารระบบข้อมูล และสารสนเทศทางวิชาการ 9) การรักษามาตรฐานและกลไกการควบคุมคุณภาพ และ 10) การสนับสนุนและการให้บริการทางวิชาการ

พิสมัย อานัญจวนิชย์ (2541 : 26) กล่าวว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการแบ่งเป็นหมวดใหญ่ ๆ ได้ดังนี้คือ งานวางแผนนโยบายด้านการจัดกิจกรรมทางวิชาการ และการบริการชุมชน งานด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน งานด้านนิเทศการศึกษาและพัฒนาบุคลากร งานบริการวัสดุ อุปกรณ์ทางการศึกษา งานวัดและประเมินผลทางการศึกษา ซึ่งในแต่ละงานจะประกอบด้วยเนื้อหาใน

รายละเอียดลงไปอีก เช่น การจัดตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การจัดชั้นเรียน การพัฒนาการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การวิจัยและการให้บริการวิชาการแก่สังคม

อนก ธรรมนิต (2549 : 6 - 7) กล่าวว่า การพัฒนาทางวิชาการ หมายถึง การที่ครูเสริมสร้างความรู้ความสามารถ หรือความชำนาญทางวิชาการ ในด้านการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การวิจัยในชั้นเรียน การวัดและประเมินผลของผู้เรียน รายละเอียดดังต่อไปนี้

1) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง ความรู้ ความสามารถในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ การกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดพันธกิจ/เป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ การกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และการกำหนดโครงสร้างหลักสูตร การวิเคราะห์หลักสูตร การจัดทำสาระการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานและรายวิชาเพิ่มเติม ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี การออกแบบการเรียนการสอน การกำหนดเวลาเรียน และจำนวนหน่วยกิต มีการประเมินหลักสูตร และการปรับปรุงหลักสูตร

2) การจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้ความสามารถในการใช้หลักสูตรมาจัดทำแผนการเรียนรู้ของครูโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้รูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ ประกอบด้วย การบูรณาการแบบผู้สอนคนเดียว แบบคู่ขนาน แบบสหวิทยาการ และแบบโครงการ

3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของครู ในการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถของตนเองตามศักยภาพ ได้รู้จักตนเอง สิ่งแวดล้อม สามารถพัฒนาปรับตัวเข้ากับสังคม แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ กิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมนักเรียน โดยมีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ประกอบด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียน กำหนดสัดส่วน วิเคราะห์เนื้อหาในการพัฒนาตนเอง การศึกษาและอาชีพ มีกระบวนการสอนและเทคนิคที่เหมาะสม

4) การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบของครู โดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน มีการกำหนดปัญหา สาเหตุ และสร้างเครื่องมือวิจัยที่ใช้แก้ปัญหา มีการวัดและประเมินผลโดยใช้สถิติในการวิจัย การรายงานผลการวิจัย สรุปวางแผนปรับปรุงเพื่อแก้ปัญหา

5) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้ความสามารถของครูที่ใช้พัฒนาคุณภาพของผู้เรียน เพื่อแสดงถึงการพัฒนาความก้าวหน้า และความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียน โดยมีหลักเกณฑ์

กระบวนการในการวัดและประเมินผล การออกแบบสร้างเครื่องมือ มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และสามารถนำเครื่องมือไปใช้ โดยมีการประเมินจากสภาพจริง และใช้วิธีการที่หลากหลาย

สุรัชย์ ทองทวี (2550 : 9) ได้กำหนดขอบเขตของการจัดการศึกษาด้านวิชาการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา การนิเทศการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545 : 111-143) กล่าวว่า งานวิชาการเป็นงานหลักที่สำคัญที่สุดในการบริหารและจัดการศึกษาในโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่มีรายละเอียด 5 ด้าน ดังนี้

1) การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การที่ผู้บริหาร ครู และชุมชนร่วมกันกำหนด วิสัยทัศน์ เป้าหมายของสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ออกแบบการเรียนการสอน กำหนดเวลาเรียน และหน่วยการเรียนรู้ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ให้สอดคล้องกับเป้าหมายและวิสัยทัศน์ของโรงเรียน

2) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง การที่ครูผู้สอนได้จัดให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน ศึกษา ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จัดสถานการณ์เร้าความสนใจของผู้เรียน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

3) การนิเทศภายใน หมายถึง ผู้บริหารและครูผู้สอน ร่วมกันศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการของโรงเรียน จัดกิจกรรมการนิเทศหลายรูปแบบ เลือกวิธีที่เหมาะสมตามขั้นตอนและกระบวนการ มีการประเมินผลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง แก้ไขสิ่งที่บกพร่องในการจัดการเรียนการสอน

4) การวัดและประเมินผลการศึกษา หมายถึง ผู้บริหารและครูร่วมกันสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย นำผลการวัดและประเมินผลก่อนการเรียนมาวางแผนจัดการเรียนการสอน วิเคราะห์ผล สรุปผลการประเมิน ปรับปรุงการเรียนการสอน วิเคราะห์คุณภาพแบบทดสอบ ปรับปรุงเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน และประเมินพัฒนาการของนักเรียนจากแฟ้มสะสมผลงาน

5) การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร ครู และบุคลากรมีขั้นตอนการดำเนินงานตามกระบวนการวงจรคุณภาพ (PDCA) มีการวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 3 - 4) ได้กำหนดขอบข่ายของงานวิชาการว่าประกอบด้วยงานต่อไปนี้

1) การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ แผนปฏิบัติงานวิชาการ โครงการสอน บันทึกการสอน

2) การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนในสถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ จึงต้องมีการจัดเกี่ยวกับการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน การจัดครูเข้าสอน การจัดแบบเรียน การปรับปรุงการเรียนการสอน การฝึกงาน

3) การจัดการเกี่ยวกับการเรียนการสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตร และโปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ ได้แก่ งานการจัดสื่อการเรียนการสอน การจัดห้องสมุด การนิเทศการสอน

4) การวัดและประเมินผล กระบวนการเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและวิเคราะห์ผลการเรียน

สรุปได้ว่า ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการเรียนการสอน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล การพัฒนาสื่อและแหล่งการเรียนรู้ การพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา การแนะแนวการพัฒนาบุคลากร การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับหน่วยงานอื่น การส่งเสริมความเข้มแข็งทางวิชาการให้แก่บุคคล องค์กร ครอบครัว และชุมชน และการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

6. กระบวนการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการที่ดีจะส่งผลให้การผลิตผู้เรียนมีคุณภาพดี ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพ

ดาวระดา ธรรม (2547: 54) กล่าวว่ากระบวนการบริหารงานวิชาการ แบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ

- 1) การเตรียมการ ได้แก่ การตัดสินใจ การวางแผน และการจัดองค์กร
- 2) การปฏิบัติการ ได้แก่ การจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยความสะดวก การจัดสรรทรัพยากร การติดต่อสื่อสาร การประสานงาน และการกระตุ้นจิตใจ
- 3) การควบคุมหรือประเมินผล ได้แก่ การควบคุมงาน และการประเมินผลงาน

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 5 - 6) ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1) ขั้นตอนดำเนินการ จะเป็นการกำหนดนโยบายและวางแผนงานด้านวิชาการ โดยมีงานต่อไปนี จัดทำแผนงานวิชาการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร จัดสภาพงานวิชาการและวิธีการทำงาน การจัดครูอาจารย์เข้าสอน จัดทำโครงการสอน จัดทำปฏิทินปฏิบัติงาน จัดตารางสอน ปฐมนิเทศนักเรียน การลงทะเบียนเรียน

2) ขั้นตอนการดำเนินงาน เป็นขั้นที่จัดและดำเนินงาน รวมทั้งการควบคุมดูแลให้ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

2.1) การดำเนินการสอนตามหลักสูตร โดยการดูแลให้การสอนเป็นไปตามโครงการสอนในแต่ละวิชา เป็นการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ

2.2) การดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางด้านวิชาการ ได้แก่ การจัดโครงการสอนซ่อมเสริม โครงการส่งเสริมเด็กเรียนดี โครงการส่งเสริมการค้นคว้าด้วยตนเอง การจัดชุมนุมต่าง ๆ ลูกเสือเนตรนารี มีการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ตลอดจนการให้คำปรึกษาในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จัดให้มีห้องสมุดโรงเรียนเพื่อเป็นแหล่งค้นคว้า

2.3) งานเกี่ยวกับการบริการ การส่งเสริมให้มีการบริการเกี่ยวกับการสอน เพื่อช่วยเหลือครูในด้านการสอนและอุปกรณ์ต่าง ๆ มีการจัดรวบรวมเอกสารคำสอน คู่มือครู รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น อาคารสถานที่ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น

3) ขั้นส่งเสริมและติดตามผลในด้านวิชาการ เพื่อให้ได้มาตรฐานของงานวิชาการ ผู้บริหารควรมีการส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนา และประเมินผลงานด้านวิชาการ ดังนี้

3.1) ส่งเสริมให้ครูอาจารย์ได้ปรับปรุงตนเองด้านวิชาการ

3.2) สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตามมาตรฐานทางวิชาการ ได้แก่ การกำหนดจุดมุ่งหมาย และนโยบายที่เหมาะสมกับโรงเรียน และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้

3.3) ริเริ่มและสร้างสรรค์ในการปรับปรุงงานด้านวิชาการ

3.4) จัดบรรยากาศทางวิชาการในสถานศึกษา เช่น การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ

3.5) จัดให้มีคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิชาการ

3.6) จัดตั้งคณะทำงานทางวิชาการขึ้น ลักษณะของคณะอาจจัดรวมกันเป็นคณะครูในแผนกเดียวกัน มาร่วมกันทำงานแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

3.7) ส่งเสริมให้จัดตั้งชุมนุมหรือชมรมทางวิชาการ เพื่อจัดกิจกรรมและเผยแพร่งานด้านวิชาการ

3.8) ส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมประชุมสัมมนาฝึกอบรม เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ และเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

3.9) ส่งเสริมให้ศึกษาต่อเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

Virginia Board of Education (2005: 1) มีการทบทวนระบบ กระบวนการ และการปฏิบัติด้านวิชาการระดับโรงเรียนทุกปีการศึกษา เพื่อช่วยโรงเรียนวิเคราะห์ปัจจัยด้านการสอนและองค์การที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยรวบรวมข้อมูลของโรงเรียนในขอบเขตต่อไปนี้

- 1) การส่งเสริมให้เชื่อมโยงหลักสูตรกับมาตรฐานการเรียนรู้
- 2) การใช้เวลาและตารางการปฏิบัติเพื่อการสอนมากที่สุด
- 3) การใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจด้านการสอนและการวางแผน
- 4) การออกแบบอย่างต่อเนื่องของโปรแกรมที่ใช้โรงเรียนเป็นฐานของการพัฒนาอย่างมืออาชีพ
- 5) การใช้แผนพัฒนาจุดอ่อนของโรงเรียน

6) การส่งเสริมให้จัดการเรียนการสอนที่ใช้การวิจัยเป็นฐาน ในกรณีที่โรงเรียนได้รับคำเตือนในรายวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

7) ระบบและกระบวนการขององค์กรในด้านต่อไปนี้

- การใช้กระบวนการวางแผนพัฒนาโรงเรียนซึ่งรวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูลและปัจจัยนำเข้าด้านผู้สอน พ่อแม่ และชุมชน
- วัฒนธรรมของโรงเรียน รวมถึงข้อตกลงกับพ่อแม่ และชุมชน
- การใช้สิ่งแวดล้อมแห่งการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
- การจัดสรรทรัพยากรที่เชื่อมโยงกับขอบเขตของความต้องการ

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารงานวิชาการมี 3 ขั้นตอนหลัก คือ ขั้นการวางแผน ขั้นการลงมือปฏิบัติตามแผน และขั้นการติดตามผลการปฏิบัติตามแผนและการส่งเสริมสนับสนุนให้บรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้

การจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน

1. แนวคิดการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน (Standard – based Education)

ในปัจจุบันแนวคิดเรื่องมาตรฐานได้ขยายวงกว้างจากวงการธุรกิจเข้าสู่วงการอื่น ๆ แม้กระทั่งวงการการศึกษา การจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน(standard – based education) เป็นทิศทางใหม่ของการจัดการศึกษาในขณะนี้ มีจุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงอยู่ที่ประเทศสหรัฐอเมริกาในปี ค.ศ. 1989 เมื่อสมาพันธ์ผู้ว่ามตรัฐของสหรัฐอเมริกาได้เรียกร้องให้มีการพัฒนามาตรฐานการเรียนรู้ระดับชาติเพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอน ต่อมาในปี ค.ศ. 1994 ประธานาธิบดีคลินตันได้ประกาศกฎหมายการศึกษา Goal 2000: Educational America Act (Harris and Carr, 1996: 1) โดยมีเป้าหมายการจัดการศึกษาเพื่อ (นาคยา ปลัณธนานนท์, 2545: 15-16)

- กำหนดมาตรฐานทางวิชาการและมาตรฐานความสามารถที่เข้มข้นสำหรับการศึกษาระดับพื้นฐาน

- สร้างเสริมการจัดการเรียนการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุถึงมาตรฐานความรู้และความสามารถเหล่านั้น

- ใช้การประเมินผลที่สามารถวัดได้ว่าผู้เรียนบรรลุมาตรฐานได้ดีเพียงใด

- มีการพัฒนาวิชาชีพและการปฏิรูปโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนในท้องถิ่นจัดการเรียนการสอนได้ตามมาตรฐาน

- จัดสิ่งที่จะเป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษาตามมาตรฐานและการใช้มาตรฐานเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตร

- ในท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนมีอิสระที่จะตัดสินใจเองว่าทำอะไรจึงจะทำให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานให้ได้

- โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาต้องรับผิดชอบต่อสาธารณชน (accountability) ที่จะจัดการศึกษาให้ผู้เรียนก้าวหน้าถึงมาตรฐาน

- ให้เขตพื้นที่การศึกษาได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุนจากนักการศึกษา นักวางแผนนโยบาย ครอบครัว ชุมชน และองค์กรธุรกิจ ในการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน

- สามารถสื่อสารวิสัยทัศน์ ปณิธานของการจัดการศึกษา ความก้าวหน้าและโอกาสทางการศึกษาได้อย่างชัดเจนและแน่นอน

จะเห็นว่าการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐานเกี่ยวข้องกับประเด็นต่อไปนี้ (นาคยา ปิطنนนานนท์, มธุรส จงชัยกิจ, และ ศิริรัตน์ นิละคุปต์, 2542: 11)

1) ทุกคนในท้องถิ่นยอมรับร่วมกันในมาตรฐานองค์ความรู้และทักษะความสามารถที่นักเรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาแล้ว

2) การจัดการศึกษาให้นักเรียนทุกคนมีมาตรฐานความสามารถขั้นสูงในการเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ

3) การระดมแนวปฏิบัติที่เป็นสิ่งที่ดี ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบันมาส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้นักเรียนบรรลุตามมาตรฐาน

4) การจัดเตรียมความคาดหวังที่สามารถเป็นจริงได้และโอกาสการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับนักเรียนทุกคน

สำหรับแนวคิดการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน นาคยา ปลัณธนานนท์ (2545: 15-17) กล่าวว่า เป็นระบบการเรียนการสอนที่มีจุดเน้นที่ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานสาระความรู้ (content standard) หรือมาตรฐานหลักสูตร (curriculum standard) โดยเชื่อมโยงโปรแกรมการเรียนการสอนและการประเมินผลให้เป็นไปตามมาตรฐานสาระความรู้หรือมาตรฐานหลักสูตร การศึกษาตามแนวมาตรฐานจึงเปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเป็นผู้จัดการศึกษาเอง ให้ทุกคนมีส่วนร่วม มีประสบการณ์ในกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นจริง และมีความหมาย ผู้เรียนทุกคนจะได้รับการเตรียมให้ได้บรรลุมาตรฐาน ได้รับสาระความรู้ความสามารถตามมาตรฐาน และได้รับการตรวจสอบและประเมินทั้งภายในและภายนอกตามมาตรฐาน

Oregon Department of Education (2006) กล่าวว่า การจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน คือ กระบวนการสอน การเรียนรู้ และการประเมินผล ซึ่งมีจุดเน้นที่มาตรฐาน 3 ระดับ คือ ระดับชาติ ระดับมลรัฐ และระดับท้องถิ่น สอดคล้องกับ U.S Department of Defense Education Activity (2008) ที่กล่าวว่า ระบบการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน คือ กระบวนการวางแผนการส่งต่อ การติดตาม และการพัฒนาโปรแกรมวิชาการตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดไว้อย่างชัดเจน และนำมาใช้จัดการสอนและการประเมินผล หรือกล่าวได้ว่าระบบการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐานเป็นดังนี้

- การวัดความสำเร็จอยู่บนฐานการเรียนรู้ของนักเรียน (ผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานมากกว่าปล่อยไปตามกฎข้อบังคับ)

- การเชื่อมโยงนโยบาย หลักสูตร การสอน และการประเมินด้วยมาตรฐานวิชาการที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน

- การสื่อสารอย่างสอดคล้องและใช้มาตรฐานเพื่อเน้นไปที่วิธีที่ทำให้แน่ใจว่าถึงความสำเร็จของนักเรียนทุกคน

- ใช้การประเมินเป็นตัวกำหนดการสอน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบระบบที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน (standard – based system) และระบบอิงเกณฑ์ (norm - referenced system) จะเห็นความแตกต่างดังนี้

ตารางที่ 2.1 เปรียบเทียบระบบที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน และระบบอิงเกณฑ์

ระบบอิงเกณฑ์	ระบบที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน
- เชื่อว่านักเรียนบางคนโดยธรรมชาติแล้วมีความฉลาดหลักแหลมกว่าคนอื่น - เนื้อหาวิชาแตกต่างกันไปตามกลุ่มของนักเรียน - การประเมินผลเปรียบเทียบสิ่งที่นักเรียนรู้กับที่นักเรียนคนอื่น ๆ รู้ - ไม่มีเกณฑ์การจัดแหล่งการเรียนรู้ (นักเรียนที่ต้องการมากที่สุด บ่อยครั้งมักจะได้รับน้อยที่สุด) - การพัฒนาครูมีอาชีพพัฒนาเป็นเรื่อง ๆ	- เชื่อว่านักเรียนทุกคนสามารถมีความฉลาดหลักแหลมได้ถ้ามีความพยายาม - เนื้อหาวิชาเหมือนกันทุกกลุ่มของนักเรียน - การประเมินผลเปรียบเทียบสิ่งที่นักเรียนรู้กับมาตรฐานและมาตรฐานเทียบเคียง - แหล่งเรียนรู้จัดตามความต้องการสำหรับนักเรียนทุกคนเพื่อให้บรรลุมาตรฐาน (นักเรียนที่ต้องการมากได้รับมาก) - การพัฒนาครูมีอาชีพเน้นการพัฒนาการสอนเพื่อให้นักเรียนทุกคนบรรลุมาตรฐาน

ที่มา: นาดยา ปิรันธนานนท์ (2545: 17)

นาดยา ปิรันธนานนท์ (2545 : 17) ได้นำเสนอองค์ประกอบของการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน ดังนี้

- 1) จัดทำมาตรฐานสาระความรู้ หรือมาตรฐานหลักสูตรกลุ่มวิชาต่าง ๆ
- 2) จัดทำมาตรฐานการประเมิน (performance standard) ในระดับประเทศของแต่ละช่วงชั้นปีที่ชัดเจน ถูกต้อง และสอดคล้องกับมาตรฐานสาระความรู้หรือมาตรฐานหลักสูตร
- 3) จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งสนับสนุน ที่จะทำให้การจัดการศึกษาตามมาตรฐานเป็นไปได้ด้วยดี ขจัดปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ ได้แก่

- ช่วยเหลือ แนะนำ ส่งเสริมให้ท้องถิ่นสามารถจัดทำหลักสูตร จัดการศึกษาตามมาตรฐานให้ได้

- ช่วยเหลือสนับสนุน ให้โอกาสสร้างทางเลือกให้แก่ผู้เรียน ครู พ่อแม่

- จัดเตรียมกลไกที่จะจูงใจเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน คณะครู และผู้เรียน ให้ดำเนินการตามมาตรฐาน หรือกลไกที่จะกำกับดูแลหากไม่ดำเนินการตามมาตรฐาน

- 4) การลงทุนเพื่อจัดเตรียมระบบเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อตอบสนองการศึกษาตามมาตรฐาน
- 5) จัดเตรียมระบบการศึกษาต่อเนื่อง การฝึกหัดครู การอบรมครู การปฏิรูปโรงเรียนให้ตอบสนองการศึกษาตามมาตรฐาน

6) จัดเตรียมงบประมาณ เพื่อช่วยเหลือสนับสนุนการจัดการศึกษาตามมาตรฐาน โดยให้เกิดความเสมอภาค สร้างแรงจูงใจให้เกิดความสำเร็จ และสร้างความยืดหยุ่น เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน (standard – based education) คือระบบการจัดการเรียนการสอน ซึ่งหมายถึงกระบวนการสอน การเรียนรู้ และการประเมินผล ที่มีจุดเน้นที่มาตรฐานการเรียนรู้ โดยมีแนวความเชื่อว่านักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพให้บรรลุมาตรฐานได้ถ้าใช้ความพยายาม และเป็นการให้อิสระแก่โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาหาวิธีพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานกำหนด และจะต้องรับผิดชอบต่อผลของการพัฒนานั้นด้วย ตลอดจนเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้เข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุน นอกจากนั้น ภาครัฐจะต้องจัดเตรียมระบบ วางกลไก สนับสนุนและเอื้ออำนวยให้การจัดการศึกษาของโรงเรียนบรรลุเป้าหมาย

2. มาตรฐานการเรียนรู้

2.1 ความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้

จากแนวคิดการจัดการศึกษาที่มีมาตรฐานเป็นฐานจัดการเรียนรู้ ตัวจักรสำคัญของระบบคือ มาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งมีคำศัพท์อยู่หลายคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันและอาจใช้แทนกันได้ ดังนี้

มาตรฐาน (standard)

Carr and Harris (2001: 185) ใช้คำว่ามาตรฐาน (standard) แทนมาตรฐานการเรียนรู้ และให้ความหมายว่า มาตรฐานคือข้อความที่บ่งชี้ความรู้และทักษะที่จำเป็นที่ควรสอนและเรียนรู้ในโรงเรียน ความรู้ที่จำเป็นคือสิ่งที่นักเรียนควรรู้ ซึ่งประกอบด้วยข้อคิด ประเด็นปัญหา สถานการณ์ที่เป็นปัญหา หลักการ ตลอดจนความคิดรวบยอดจากวิทยาการต่าง ๆ ที่มีความสำคัญและคงทน ทักษะที่จำเป็นคือสิ่งที่นักเรียนควรจะสามารถทำได้ ทักษะคือแนวทางในการคิด การทำงาน การสื่อสาร และการศึกษาค้นคว้า นอกจากนี้มาตรฐานยังบ่งบอกพฤติกรรมและเจตคติที่จะนำไปสู่ความสำเร็จทั้งภายในและภายนอก

โรงเรียน ซึ่งรวมถึงการแสดงผลงานเพื่อสนับสนุนคำมั่นสัญญาและความสัมพันธ์ที่น่าพอใจซึ่งมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

นาคยา ปิณฑานนท์, มรุส จงชัยกิจ, และ ศิริรัตน์ นิละคุปต์ (2542: 11) ให้ความหมายว่า มาตรฐาน (standard) หมายถึงสิ่งที่ควรรู้ และสามารถทำได้เป็นอย่างดี เพื่อการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมเป็นพลเมืองดี พร้อมก้าวสู่การศึกษาขั้นสูงและสู่โลกของการทำงาน การกำหนดมาตรฐานใด จึงต้องส่งเสริมให้เกิดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในภาคปฏิบัติที่ท้าทายให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะความสามารถที่จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตจริง ๆ ของนักเรียน และมีการนำคำนี้มาใช้ในลักษณะต่าง ๆ คือ ใช้คำว่าเป้าหมาย (goal) สารการเรียนรู้ (essential learning) หรือความคาดหวัง (expectation) แม้ว่าจะมีความแตกต่างกันในรายละเอียดอยู่บ้าง แต่ที่เหมือนกันคือเป็นสิ่งที่ระบุหรือกล่าวถึงการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสิ้น

มาตรฐานทางวิชาการ (academic standard)

นาคยา ปิณฑานนท์ (2545: 1-2) ให้ความหมายว่าเป็นสิ่งที่อธิบายว่าจะอะไรที่ผู้เรียนทุกคนควรรู้และสามารถทำได้เมื่อถึงเวลาที่กำหนดไว้ โดยมีเงื่อนไขว่า

- 1) ต้องมีการกำหนดมาตรฐานไว้อย่างชัดเจนที่เป็นความคาดหวังสูงที่ต้องการให้ผู้เรียนทุกคนสัมฤทธิ์ผล
- 2) จัดเตรียมสิ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะให้ทั้งนักการศึกษาและผู้เรียนได้แสดงความรับผิดชอบ และได้รับความรับผิดชอบจากสาธารณชน
- 3) ต้องเป็นมาตรฐานที่ส่งเสริมความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา โดยต้องให้ผู้เรียนทุกคนบรรลุมาตรฐานตามระดับชั้นที่กำหนด
- 4) เป็นมาตรฐานที่ใช้เป็นแนวทางการประเมินสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการฝึกหัดครู การฝึกอบรมครู การพัฒนาหลักสูตร และยุทธวิธีการเรียนการสอน และการจัดเตรียมสื่อทรัพยากรให้พร้อมมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานเนื้อหา (content standard)

Harris and Carr (1996: 4) ให้ความหมายว่ามาตรฐานเนื้อหา บอกให้ทราบถึงองค์ความรู้ที่สำคัญ ทักษะ และพัฒนาการด้านจิตใจที่นักเรียนควรจะเรียนรู้ในโรงเรียน มาตรฐานเนื้อหานี้มีกำหนดขึ้นในระดับท้องถิ่น มลรัฐและระดับชาติ องค์ความรู้ที่สำคัญ (essential knowledge) รวมถึงแนวความคิด ประเด็นปัญหา ทางเลือก กฎเกณฑ์และความคิดรวบยอดในวิทยาการต่าง ๆ ที่สำคัญ ทักษะ (skill) เป็นวิธีการคิด การทำงาน การสื่อสาร และการศึกษาลำรวจ พัฒนาการด้านจิตใจความนึกคิด (habits of mind) การเรียนรู้และประสบการณ์ทั้งจากการเรียนในโรงเรียนและนอกโรงเรียน มีผลต่อพัฒนาการด้านจิตใจของนักเรียน พัฒนาการดังกล่าวรวมไปถึงกระบวนการในการศึกษาค้นคว้า การแสดงข้อมูลหลักฐาน สนับสนุนความคิดเห็น การอภิปรายโต้แย้ง และความพึงพอใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2541: 12) ให้ความหมายว่า มาตรฐานเนื้อหาระบุสิ่งที่ผู้เรียนควรรู้และมีความสามารถทำได้ โดยกำหนดความรู้และทักษะที่จะต้องสอนและเรียนในโรงเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการคิด การทำงาน การสื่อสาร การให้เหตุผลและการสำรวจ รวมทั้งแนวคิด มโนทัศน์ ประเด็นปัญหา และความรู้ที่สำคัญของสาขาวิชา

มาตรฐานหลักสูตร (curriculum standards)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2541: 12) ให้ความหมายว่ามาตรฐานหลักสูตรให้ข้อมูลที่เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายนั้น คือ เน้นกิจกรรม โครงการ หรือเทคนิค หากตีความตามนี้แล้ว ครูจะมีโอกาสใช้วิธีการสอนที่หลากหลายได้น้อยมากหรือไม่เลย

นาคยา ปลัณธนานนท์ (2545: 1-2, 6) ชี้ให้เห็นว่ามาตรฐานสาระความรู้ (content standards) และมาตรฐานหลักสูตร (curriculum standards) มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ มาตรฐานสาระความรู้ (content standards) เป็นความคาดหวังที่ต้องการให้ผู้เรียนทุกคนมีสัมฤทธิ์ผล มีความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ โดยเปิดโอกาสให้เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน จัดการศึกษาที่แตกต่างกันได้ ส่วนมาตรฐานหลักสูตร (curriculum standards) เป็นมาตรฐานที่เขียนบ่งบอกว่าจะทำให้ผู้เรียนไปถึงความคาดหวังตามมาตรฐานได้อย่างไร โดยสะท้อนให้เห็นกิจกรรมการเรียนรู้ โครงการ การจัดการเรียนการสอนชัดเจน ซึ่งอาจทำให้ครูแต่ละเขตพื้นที่ที่ไม่มีโอกาสสอนให้แตกต่างกันไปได้ แต่มาตรฐานทั้งสองคำนี้มีลักษณะที่ร่วมกันอยู่ คือ เป็นความคาดหวังที่ให้ผู้เรียนบรรลุและต่างนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร การวัดและประเมินผลผู้เรียนในบริบทของการประเมินมาตรฐาน (standard – based assessment) และในทางปฏิบัติใช้คำว่ามาตรฐานสาระความรู้ (content standards) และมาตรฐานหลักสูตร (curriculum standards) แทนที่กันได้

สรุปได้ว่า มาตรฐานการเรียนรู้ อาจจะมีคำศัพท์ที่ใช้แทนกันได้อยู่หลายคำ คือ มาตรฐานทางวิชาการ มาตรฐานเนื้อหา และมาตรฐานหลักสูตร ซึ่งแตกต่างกันที่วิธีการเขียน แต่มีความหมายที่คล้ายกัน คือหมายถึงเกณฑ์กลางที่ใช้ในการเทียบเคียง ตรวจสอบคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละแห่ง มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์คุณภาพสำคัญที่บ่งชี้ถึงระดับความรู้ความสามารถที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้จะบอกถึงความคาดหวังไว้อย่างชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนควรรู้และปฏิบัติได้

2.2 ความหมายของมาตรฐานหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้

ในการกำหนดมาตรฐานหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีส่วนประกอบที่สำคัญอยู่ 4 ส่วน คือ (นาคยา ปลั่งชนานนท์, 2545: 18)

1) องค์ความรู้ของกลุ่มวิชา (strand หรือ content area) เป็นสาระความรู้ที่สำคัญ ที่บอกให้ทราบว่ากลุ่มวิชานั้นผู้เรียนต้องมีมาตรฐานความรู้อะไรบ้าง ซึ่งสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2549: 6) เรียกองค์ความรู้ของกลุ่มวิชาว่าสาระ หมายถึงกลุ่มย่อยขององค์ความรู้และทักษะภายใต้กลุ่มสาระการเรียนรู้

2) มาตรฐานกลุ่มวิชาเมื่อผู้เรียนสำเร็จการศึกษา (standard) เป็นมาตรฐานที่ผู้เรียนจะต้องได้รับการประเมินทั้งจากภายในสถานศึกษาและประเมินภายนอกเพื่อการสำเร็จการศึกษา

3) มาตรฐานของกลุ่มวิชาเมื่อผู้เรียนเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น (benchmark) ซึ่ง Carr and Harris (2001: 174) ให้ความหมายว่าหมายถึงเป้าหมายที่สามารถบรรลุผลได้ที่ระดับชั้นหรือระดับอายุต่าง ๆ

4) มาตรฐานความสามารถ (performance standard) เป็นการกำหนดที่จะยอมรับว่าผู้เรียนผ่านตามาตรฐานหรือไม่ หรือสูงกว่ามาตรฐาน โดยนำมาตรฐานของกลุ่มวิชาในแต่ละช่วงชั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดเกณฑ์การประเมินความสามารถ

มาตรฐานความสามารถมีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกันดังนี้

Harris and Carr (1996: 5) กล่าวว่ามาตรฐานการปฏิบัติเชื่อมโยงกับมาตรฐานเนื้อหา ในขณะที่มาตรฐานเนื้อหาบอกว่าสิ่งใดที่นักเรียนควรรู้และทักษะใดที่นักเรียนควรทำได้ มาตรฐานการปฏิบัติของนักเรียนจะบอกถึงคุณภาพและระดับ (degree) ที่นักเรียนต้องรู้หรือทำสิ่งนั้นได้

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ (2541: 13) กล่าวว่ามาตรฐานการปฏิบัติมิใช่ทักษะ แต่เป็นคุณลักษณะที่ระบุระดับหรือความสามารถที่ผู้เรียนจะต้องแสดงออก โดยมาตรฐานการปฏิบัติจะมีทั้งประเภทของเนื้อหาที่เรียน (เช่น เรียงความ คณิตศาสตร์การแก้ปัญหา การทดลองทางวิทยาศาสตร์ โครงงาน การสอบ หรือการผสมผสานระหว่างสิ่งที่เรียน) ซึ่งผู้เรียนจะต้องแสดงออกว่าเป็นไปตามที่มาตรฐานเนื้อหานั้น ๆ และคุณภาพการปฏิบัติของผู้เรียนในระดับที่ยอมรับได้ โดยมาตรฐานการปฏิบัติมีการกำหนดในรูปของเกณฑ์การประเมิน (scoring rubric) (นาตยา ปิรันธนานนท์, 2545: 2) โดยปกติการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้มักกระทำโดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน ข้อมูลด้านการเรียนรู้ของนักเรียน ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนสามารถทำได้ และจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดผลการเรียนรู้นั้น ๆ เป็นหลัก Carr and Harris (2001: 171)

3. ความสำคัญของมาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสที่เท่าเทียมกัน คือ นักเรียนทุกคนเปรียบเทียบกับมาตรฐานเดียวกัน มาตรฐานช่วยให้แน่ใจว่านักเรียนเรียนรู้สิ่งสำคัญ ๆ มากกว่าปล่อยให้ตำราเรียนเป็นตัวชี้การเรียนรู้ในห้องเรียนและการเรียนรู้ของนักเรียนมีเป้าหมายที่ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งมากกว่าการเรียนรู้โดยใช้ตำราหรือการสอนตามบทเรียน (U.S Department of Defense Education Activity, 2008) มาตรฐานการเรียนรู้ส่งผลต่อการศึกษาในทุกระดับทั้งระดับมลรัฐ ท้องถิ่น โรงเรียน และการสอนในชั้นเรียน และมีผลถึงผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย มาตรฐานการเรียนรู้มีความสำคัญและเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพต่อการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากมาตรฐานการเรียนรู้บอกถึงสิ่งที่คาดหวังหรือจุดหมายไว้อย่างชัดเจนว่าอะไรคือสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนทุกคนรู้และปฏิบัติได้ จะมีการยกเว้นบ้างก็เพียงผู้ที่มีความบกพร่องหรือพิการในขั้นรุนแรงเท่านั้น Harris and Carr (1996: 1) เมื่อมีมาตรฐานที่เราคาดไว้ว่า ผู้เรียนต้องรู้และต้องทำได้แล้ว เราก็จำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายของแต่ละโรงเรียน แต่ละระดับชั้น และแต่ละวิชาเป็นเป้าหมายช่วงชั้น (benchmark) เป้าหมายดังกล่าวนำไปใช้ 3 ทางด้วยกัน ทางที่ 1 ใช้เป็นฐานในการตัดสินผลการปฏิบัติของโรงเรียนและรายงานต่อสาธารณชน ทางที่ 2 ให้เห็นความคาดหวังของระบบในเรื่องผลการเรียนของผู้เรียน และทางที่ 3 ช่วยให้ระบบติดตามความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ ได้ (สุรัฐ ศิลปอนันต์, 2545: 60)

Oregon Department of Education (2006) กล่าวว่า มาตรฐานมีบทบาทและหน้าที่สำคัญหลายประการ ดังนี้

- สิ่งที่ต้องสอน มาตรฐานเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับครูใช้ตัดสินใจว่าจะต้องสอนอะไร

- ผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น มาตรฐานมุ่งเน้นความคิดรวบยอด ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมที่สำคัญ และมีความจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 นอกจากนั้นมาตรฐานออกแบบมาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์และเป็นเป้าหมายการปฏิรูปหลัก

- การบรรลุความต้องการจำเป็นของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ มาตรฐานระบุสิ่งที่นักเรียนควรรู้และปฏิบัติได้ไว้อย่างชัดเจน และโรงเรียนต้องรับผิดชอบให้นักเรียนบรรลุมาตรฐาน ซึ่งหมายถึงการป้องกันความล้มเหลวและการหยุดบริการของโรงเรียน

- การรายงานผลเพิ่มขึ้น มาตรฐานกลายเป็นฐานสำหรับการสอนและการทดสอบ โรงเรียนได้รับการประเมินและการยอมรับสำหรับการปฏิบัติของนักเรียนว่าอย่างไร จากการทดสอบระดับท้องถิ่นและระดับรัฐ

- ความรับผิดชอบของส่วนกลางและมลรัฐเพิ่มขึ้น โดยกฎหมายรัฐธรรมนูญแล้วการศึกษาอยู่ในความรับผิดชอบของมลรัฐ แต่ในอดีตมลรัฐมอบหน้าที่ความรับผิดชอบการจัดการศึกษาให้โรงเรียนประจำท้องถิ่น เมื่อมีมาตรฐาน มลรัฐต้องมีบทบาทเด่นชัดมากในการจัดการศึกษา

นาคยา ปีถันธนานนท์ (2545: 2-3) ได้กล่าวถึงความสำคัญของมาตรฐานการเรียนรู้ไว้หลายประการ ดังนี้

- มาตรฐานเป็นเครื่องวัด เทียบเคียง ทำให้โรงเรียนต้องแสดงความรับผิดชอบต่อสาธารณชนที่จะต้องจัดการศึกษาและประเมินได้ว่าผู้เรียนถึงมาตรฐานหรือไม่ มาตรฐานเป็นตัวบ่งชี้ภาพความสำเร็จที่ใช้เปรียบเทียบความรู้ความสามารถของผู้เรียนกับเกณฑ์มาตรฐาน ไม่ใช่เกณฑ์ของครูแต่ละคนที่ทำกับผู้เรียนของตนซึ่งไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน

- มาตรฐานทำให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาให้มีความสามารถพร้อมที่จะเข้าสู่ระดับอุดมศึกษาได้ ประสพผลสำเร็จไม่ถูกออกกลางคัน

- มาตรฐานนำไปสู่การปฏิรูปการศึกษาในบริบทอื่น ๆ เพื่อให้ได้สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น เช่น การคัดเลือกครูที่มีคุณภาพเข้าสู่วิชาชีพครู การศึกษาอบรมครูให้มีความสามารถในการสอน การประเมินครูอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่อง การจัดสรรทรัพยากรการเรียนรู้เน้นที่เป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญ การทดสอบนำมาใช้เพื่อประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดจากการสั่งสมความรู้ต่าง ๆ มากพอสมควร

สำหรับ U.S Department of Defense Education Activity (2008) เห็นว่าระบบการศึกษาตามมาตรฐานช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์แก่นักเรียนเพราะทุก ๆ ฝ่ายทำงานเพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ดังนี้

- ครูรู้ว่ามาตรฐานต้องการอะไรจึงเลือกกิจกรรมและกลยุทธ์การสอนที่สามารถให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐาน โดยการทำงานของครู คือ ทำความเข้าใจมาตรฐานอย่างชัดเจน แจ้งให้นักเรียนทราบมาตรฐาน ใช้มาตรฐานออกแบบการสอนและการประเมินผล ใช้บริบทและวิธีการอื่น ๆ เพื่อสื่อสารอย่างชัดเจนถึงความคาดหวังต่อนักเรียน สะท้อนกลับเพื่อช่วยนักเรียนพัฒนาการปฏิบัติ ใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับความต้องการจำเป็นของนักเรียนเป็นรายบุคคล และสื่อสารความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐาน

- นักเรียนรู้มาตรฐานและสามารถเห็นการขึ้นคะแนนที่เขาจะได้รับ นักเรียนสามารถใช้คะแนนขึ้นเพื่อทำให้งานของพวกเขาสมบูรณ์ โดยนักเรียนสามารถอธิบายมาตรฐานได้ ใช้การประเมินและสะท้อนเพื่อพัฒนาการปฏิบัติตนเอง มีความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเองและสื่อสารความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐาน

- พ่อแม่รู้มาตรฐานและสามารถช่วยนักเรียนโดยการดูแลการบ้านให้เชื่อมโยงกับมาตรฐาน

- ผู้บริหารรู้สิ่งที่จำเป็นต้องบรรลุมาตรฐานและจัดการพัฒนาครู ทรัพยากร และสื่อการสอนเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนสามารถไปถึงมาตรฐานที่กำหนด

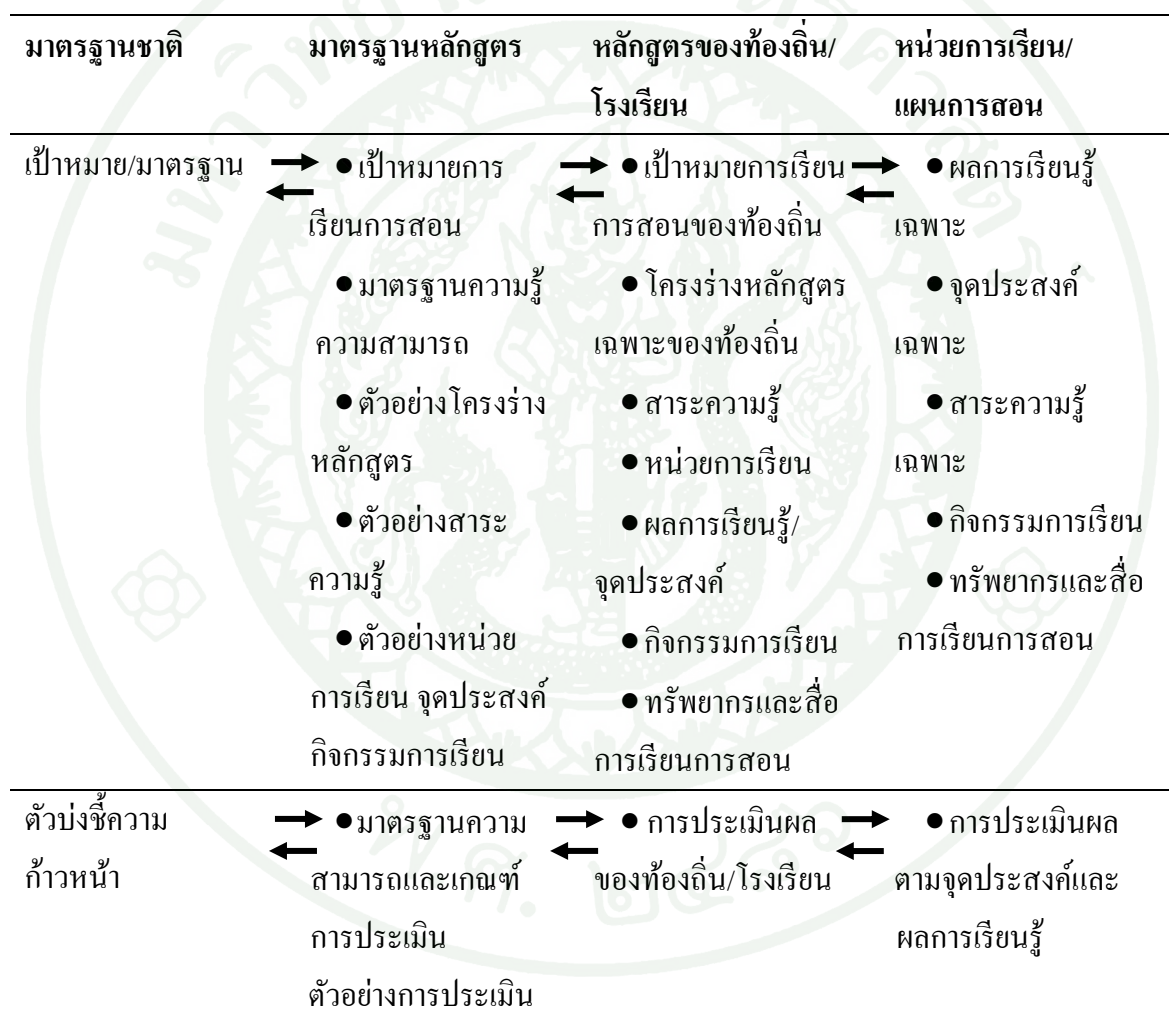
สรุปได้ว่า มาตรฐานการเรียนรู้เป็นตัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษา โดยจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาในทุกระดับทั้งระดับชาติ ท้องถิ่น โรงเรียน และการเรียนการสอนในชั้นเรียน รวมทั้งช่วยพัฒนาคุณภาพและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ให้แก่ผู้เรียน โดยมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่ายทั้งนักเรียน ผู้ปกครอง ครู และชุมชน

4. การนำมาตรฐานการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติ

มาตรฐานอย่างเดียวไม่สามารถเปลี่ยนความเป็นจริงได้ การเปลี่ยนแปลงที่จะนำไปสู่ผลคาดหวังนั้นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อหลักสูตรท้องถิ่นในทุก ๆ ด้านเชื่อมโยงกับมาตรฐาน โดยอาศัยระบบที่ทำให้กระบวนการและผลผลิตสอดคล้องกับเป้าหมาย (Carr and Harris, 2001: 1) หลักสูตรที่เราจะสอนนักเรียนต้องเป็นหลักสูตรที่มีความหมายกับชีวิตของนักเรียน มีคุณภาพสูง มีความเหมาะสม สำคัญและมีลักษณะเด่น เป็นหลักสูตรที่ใช้เตรียมนักเรียนเพื่อบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ (สุรัฐ ศิลปอนันต์, 2545: 65)

นาคยา ปิรันธนานนท์ (2545 : 34) ได้นำเสนอแผนภาพความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานหลักสูตร หลักสูตรของท้องถิ่นตามมาตรฐาน หน่วยการเรียนรู้ แผนการสอน และการประเมินผลไว้ดังนี้

ภาพที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานหลักสูตร หลักสูตรของท้องถิ่นตามมาตรฐาน หน่วยการเรียนรู้ แผนการสอน และการประเมินผล

ที่มา: นาคยา ปิรันธนานนท์ (2545: 34)

จากแผนภาพ มาตรฐานหลักสูตรเป็นแนวทางหรือเป็น “สะพาน” เชื่อมไปสู่หลักสูตรของท้องถิ่น นอกเหนือไปจากการกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้แล้ว หน่วยงานจากส่วนกลางควรเสนอแนะสิ่งต่าง ๆ ที่จะอำนวยความสะดวก อำนาจความสะดวก หรือเป็นตัวช่วยให้แก่ท้องถิ่นในการจัดทำหลักสูตรของตนไว้ด้วยในหลายลักษณะ ได้แก่

1) จัดทำตัวอย่างลักษณะของงานหรือความสามารถที่ผู้เรียนจะแสดงออกมาว่าบรรลุมาตรฐานที่กำหนดไว้ในแต่ละช่วงชั้น

2) จัดทำตัวอย่างหัวข้อหรือหน่วยการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้สอนตามมาตรฐานในแต่ละช่วงชั้น พร้อมทั้งตัวอย่างประเด็นคำถามเพื่อการเรียนรู้ในหัวข้อหรือหน่วยการเรียนรู้ด้วย ทั้งนี้มิใช่การนำหัวข้อประเด็นคำถามไปสอนตรง ๆ แต่นำไปเป็นแนวทางที่ครูจะต้องตัดสินใจจัดหน่วยการเรียนรู้สำหรับใช้สอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้

3) จัดทำแบบสำรวจรายการหัวข้อหรือหน่วยการเรียนรู้ของแต่ละองค์ความรู้ไว้สำหรับให้ท้องถิ่นไปกำหนดหรือตัดสินใจเองว่าจะสอนหัวข้อหรือหน่วยการเรียนรู้ใดไว้ในชั้นใด แบบสำรวจรายการเหล่านี้มิได้บังคับว่าโรงเรียนจะต้องนำหัวข้อหรือหน่วยการเรียนรู้ไปใช้สอนทั้งหมด เป็นเพียงแนวทางและอำนวยความสะดวกเท่านั้น

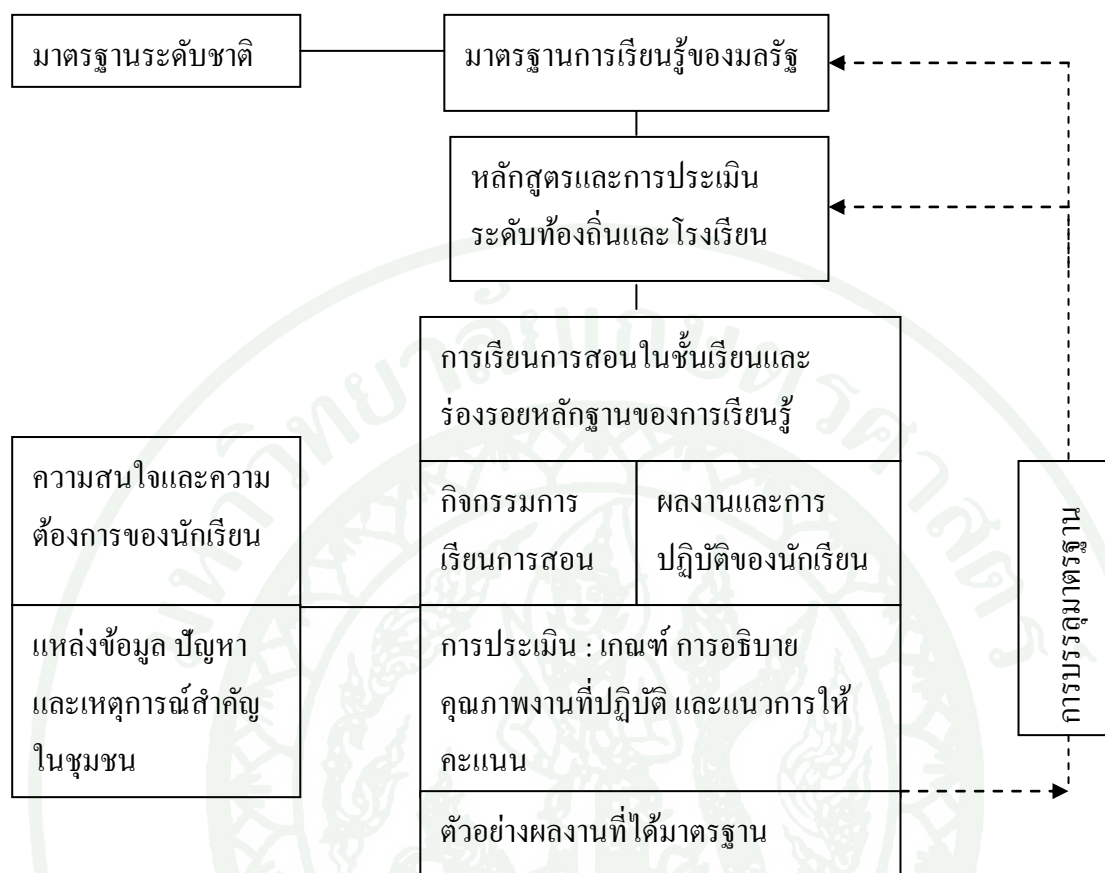
4) จัดทำตัวอย่างหัวข้อหรือหน่วยการเรียนรู้พร้อมทั้งเสนอแนะแหล่งค้นคว้า แผนการสอนหรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามมาตรฐานของแต่ละช่วงชั้นนั้นไว้ให้

5) จัดทำตัวอย่างกิจกรรมการประเมินผลตามมาตรฐานของแต่ละช่วงชั้นไว้

6) จัดทำมาตรฐานของแต่ละชั้นปีหรือผลการเรียนรู้ (learning outcome หรือ learning objective) ของแต่ละชั้นปี พร้อมทั้งให้ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งานที่ให้ผู้เรียนทำ ตัวอย่างแผนการสอนและตัวอย่างการประเมินผลไว้ให้ ในกรณีที่มาตรฐานหลักสูตรจัดทำมาตรฐานเป็นชั้นปี โดยให้แนวทางไว้ว่าแต่ละชั้นปีมีกรอบอย่างกว้าง ๆ ว่าควรเรียนรู้อะไร อย่างไร กรอบหรือโครงร่างเหล่านี้มิได้เป็นหลักสูตรที่โรงเรียนหรือเขตพื้นที่ต้องยึดถือปฏิบัติ ยังคงให้อิสระที่จะพัฒนาหลักสูตรเป็นของสถานศึกษาเช่นเดิม รัฐจะอำนวยความสะดวกในการให้ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แผนการสอน และการประเมินผลให้เป็นแนวทางแก่สถานศึกษา

7) จัดทำตัวอย่างรายวิชา พร้อมคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์รายวิชาให้สถานศึกษานำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร แต่มิได้กำหนดหรือบังคับว่าจะต้องจัดรายวิชาตามนั้น

นอกจากนั้น (Carr and Harris , 2001: 8) ได้เสนอกลวิธีสร้างความสอดคล้องเชื่อมโยงของหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินที่ใช้มาตรฐานการเรียนรู้เป็นฐาน ดังนี้

ภาพที่ 2.3 แสดงกลวิธีสร้างความสอดคล้องเชื่อมโยงของหลักสูตร การเรียนการสอน และการประเมินที่ใช้มาตรฐานการเรียนรู้เป็นฐาน

ที่มา: Carr and Harris (2001: 8)

การสร้างเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ระดับชาติ/มตรัฐ กับหลักสูตรในระดับต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึง จากแผนภาพนี้จะเห็นว่า

- กรอบหลักสูตรมตรัฐเชื่อมโยงและสะท้อนมาตรฐานการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ในระดับชาติ
- หลักสูตรและการประเมินระดับท้องถิ่นและโรงเรียนสะท้อนถึงมาตรฐานที่กำหนดในกรอบหลักสูตรมตรัฐ
- กิจกรรมการเรียนการสอนและหน่วยการเรียนรู้ เชื่อมโยงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้มตรัฐ หลักสูตรท้องถิ่นและหลักสูตรสถานศึกษา ในขณะที่เดียวกันก็ต้องสนองความสนใจและความต้องการของนักเรียน และชุมชน กิจกรรมการเรียนการสอนและหน่วยการเรียนรู้ควรสร้างขึ้นจากแหล่งข้อมูลของท้องถิ่น หรือเหตุการณ์ ประเด็นปัญหาต่าง ๆ ในท้องถิ่น

- การประเมินการเรียนของนักเรียนทั้งในระดับชั้นเรียน ท้องถิ่นและมลรัฐ ควรใช้ข้อมูลจากผลงานและการปฏิบัติงานของนักเรียนที่เกิดขึ้นในแต่ละหน่วยการเรียนรู้เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นข้อมูลที่จะบอกได้เป็นอย่างดีว่าผลการเรียนของนักเรียนถึงมาตรฐานหรือไม่

สรุปได้ว่า การเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้กับหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ จะต้องมีความสอดคล้องกันระหว่างมาตรฐานการเรียนรู้ หลักสูตรท้องถิ่น สื่อการเรียนการสอน วิธีสอน และการประเมินผล โดยสร้างแนวทางหรือตัวอย่างประกอบมาตรฐานการเรียนรู้ที่เอื้อประโยชน์ต่อการสร้างหลักสูตรท้องถิ่น และการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ทุกองค์ประกอบของหลักสูตรสถานศึกษา จะต้องสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าโรงเรียนมีภารกิจหลักที่จะพัฒนาผู้เรียนไปสู่มาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในระดับชาติ ในระดับชั้นเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. การปรับปรุงโครงสร้างองค์กร

ประดิษฐ์ คีววัฒนกุล (2546) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารราชการกรุงเทพมหานครโดยใช้หลักสายโซ่แห่งคุณค่า มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการบริหารราชการกรุงเทพมหานครโดยใช้หลักสายโซ่แห่งคุณค่า ศึกษาปัญหาอุปสรรคในการบริหารราชการ และเสนอแนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และศึกษาจากเอกสาร ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นข้าราชการระดับซี 8 ถึงระดับซี 11 และผู้บริหารกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารราชการกรุงเทพมหานครโดยใช้หลักสายโซ่แห่งคุณค่ามีดังนี้ ผู้บริหารระดับสูงจะต้องทำงานเป็นทีมและเป็นปัจเจกบุคคล ต้องเน้นการบริหารจัดการความมีวิสัยทัศน์ การสื่อสาร การกระจายอำนาจและกลยุทธ์ มีความเป็นระบบราชการน้อยลง มีความยืดหยุ่นในระบบให้มากขึ้น สำนักงานแต่ละสำนักจะต้องประสานงานโดยเชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายเหมือนสายโซ่และผนึกกำลังกัน การพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ลดขั้นตอนตามระบบราชการลง ควรปรับปรุงระบบ และกระบวนการทำงาน ต้องประสานประสิทธิภาพกับประสิทธิผลเข้าด้วยกัน คือการปรับปรุงทักษะและขีดความสามารถให้สูงขึ้น นวัตกรรมเชิงยุทธ หมายถึงความที่จะต้องให้อิสระแก่พลังความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรมในทุกระดับขององค์กร โดยเฉพาะผู้บริหารระดับกลาง โครงสร้างต้องชัดเจนไม่สลับซับซ้อน

ราตรี พิงกุศล (2547) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการปรับโครงสร้างกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงานกรุงเทพมหานคร จ้ากัฒ (มหาชน) สาขาเขตภาคตะวันออก คือจังหวัดตราด จันทบุรี และระยอง เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากพนักงานจำนวน 56 คน และแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารของ

ธนาคาร ผลการวิจัยพบว่า การปรับปรุงโครงสร้างมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงรูปแบบสาขา และการรับรู้เกี่ยวกับการกระจายอำนาจและหน้าที่ความรับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน นอกจากนี้ผลจากการวิจัยพบว่า ปัญหาในการปรับปรุงระบบงานสาขา คือ พนักงานขาดความเข้าใจในการปฏิบัติงาน พนักงานถูกลดจำนวนลง นำเทคโนโลยีมาใช้แทนบางครั้งไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น ถึงแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างแล้วแต่เทคโนโลยีของธนาคารยังเหมือนเดิม

ชเจนทร์ ปิเลี่ยน และ อภิชาติ ภัทรธรรม (2549) ได้ศึกษาระดับความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการกรมป่าไม้เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงาน ภายหลังการปฏิรูประบบราชการ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการกรมป่าไม้ระดับ 3 ถึง 8 ในสังกัดส่วนกลางและสังกัดส่วนภูมิภาค จำนวน 315 คน ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรมป่าไม้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานภายหลังการปฏิรูประบบราชการอยู่ในระดับสูงสมควรที่จะต้องมีการแก้ไขโดยด่วน โดยเฉพาะปัญหาด้านโครงสร้างองค์กร มีค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นสูงสุดเท่ากับ 4.07 ในส่วนของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของข้าราชการ พบว่า ปัญหาการบริหารงานมีสาเหตุมาจากการแบ่งกลุ่มภารกิจ อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่ไม่เหมาะสม และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของข้าราชการกรมป่าไม้เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานภายหลังการปฏิรูประบบราชการ ได้แก่ ขวัญและกำลังใจ

2. การบริหารงานวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2549) ได้ติดตามความก้าวหน้าในการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้เขตพื้นที่การศึกษา ประเมินผลการดำเนินงานของเขตพื้นที่การศึกษาตามอำนาจที่ได้รับมอบหมาย โดยการศึกษาเอกสาร สอบถาม สัมภาษณ์เชิงลึก และสนทนากลุ่ม จากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา 126 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษา 423 คนและประธานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา 96 คน ด้านวิชาการ พบว่า ประธานคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา เห็นว่าการดำเนินงานของเขตพื้นที่การศึกษาอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้อำนวยการสถานศึกษาเห็นว่าดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงานด้านวิชาการ ได้แก่

- 1) ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การวัดผล ประเมินผล รวมทั้งโรงเรียนขนาดเล็กมีครูไม่ครบทุกกลุ่มสาระ
- 2) ขาดสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาและแหล่งเรียนรู้
- 3) การนิเทศการสอนยังไม่ทั่วถึง เนื่องจากพื้นที่รับผิดชอบกว้างมาก
- 4) ศึกษานิเทศก์มีจำนวนน้อยและไม่ครบกลุ่มสาระและช่วงชั้น โดยเฉพาะช่วงชั้นที่ 3 และ 4 รวมทั้งขาดงบประมาณและยานพาหนะสนับสนุนการนิเทศ
- 5) ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาไม่ชัดเจน ไม่สามารถนำมาตราฐานไปปฏิบัติได้

สุวิมล เขียวแก้ว และคณะ (2545) ได้สังเคราะห์รูปแบบการบริหารงานวิชาการในเขตพื้นที่การศึกษาสำหรับห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษา ผู้เกี่ยวข้อง และผู้ที่ได้รับผลกระทบ จำนวน 140 คน เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การระดมสมองโดยวิธีจัดการประชุมสัมมนา ผลการวิจัยชี้ว่า โครงสร้างงานเขตพื้นที่การศึกษาควรแบ่งหน่วยงานหลักเป็น 3 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายนโยบายและบริหาร ฝ่ายบุคลากรและงบประมาณ และศูนย์วิทยบริการ สำหรับศูนย์วิทยบริการเสนอให้เขตพื้นที่การศึกษาจัดให้เป็นหน่วยงานกลางที่จะดำเนินการให้นโยบายทางด้านวิชาการสามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม มีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดทุกด้าน และตอบสนองภารกิจหลัก 7 ประการ คือ 1) เป็นแหล่งพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ เป็นแหล่งจัดอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษา และเผยแพร่ความรู้แก่ประชาชนตามโอกาสอันควร 2) เป็นศูนย์ในการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และความต้องการของชุมชน 3) เป็นศูนย์พัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา รวมทั้งผลิตและเผยแพร่สารสนเทศทางการศึกษา 4) เป็นศูนย์การวัดและประเมินผล คุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผลเพื่อนำไปสู่ความเป็นมาตรฐานให้กับโรงเรียนต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษา 5) เป็นศูนย์ส่งเสริมการดำเนินการควบคุมและติดตามเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา 6) เป็นศูนย์วิจัยทางการศึกษา และนำผลการวิจัยไปพัฒนางานวิชาการภายในเขตพื้นที่การศึกษา และ 7) เป็นศูนย์ประสานงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

นัยนา ดันติวิสุทธิ (2546) ได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สรุปข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย โดยกำหนดขอบเขตของเนื้อหาในการสังเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริหารไว้ 4 ด้าน เกี่ยวกับ 1) สภาพการจัดการบริหารงานวิชาการ 2) สภาพปัญหาในการบริหารงานวิชาการ 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ 4) พฤติกรรมผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นปริญญานิพนธ์ วิทยานิพนธ์ หรือรายงานการค้นคว้าอิสระของนิสิต นักศึกษามหาบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยของรัฐ ได้แก่ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ในช่วงปี พ.ศ. 2530 – 2544 จำนวน 50 เรื่อง พบว่า 1) สภาพการจัดการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติงานหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ งานการเรียนการสอน งานวัสดุประกอบหลักสูตร และสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล และงานนิเทศภายในอยู่ในระดับมาก 2) สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนบางส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในการบริหารงานวิชาการ ขาดการวางแผนและติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ และขาดการส่งเสริมสนับสนุนการปฏิบัติงานวิชาการของครู 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนมีการวางแผนการดำเนินงานวิชาการร่วมกับครู มีการ

ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการปฏิบัติงานวิชาการ และมีความต้องการในการพัฒนางานวิชาการ 4) พฤติกรรมผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความเป็นผู้นำทางวิชาการมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ศุณี ทรัพย์ประเสริฐ (2547) ได้ประเมินคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ใน 5 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดและประเมินผล การศึกษา และด้านการประกันคุณภาพการศึกษา และเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามวุฒิการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษา โดยศึกษาจากผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 30 คน และครูผู้สอน 113 คน จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารวิชาการของสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาโดยรวมด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านการนิเทศภายในไม่แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา โดยวุฒิการศึกษาร่วมกับประสบการณ์ในการทำงานพบว่าไม่แตกต่างกัน

3. การจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน

ลัดดา ศิลาน้อย และ ชีรชัย เนตรนอมศักดิ์ (2545) ศึกษาผลของการใช้กระบวนการส่งเสริมสถานศึกษา ในการสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 15 โรงเรียน โดยการสำรวจระยะที่ 1 เป็นการสอบถามจากครูผู้สอนจำนวน 227 คน เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม การวางแผนดำเนินงานและความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า ทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง และสำหรับด้านความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกรายการ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการออกแบบการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดทำหน่วยการเรียนรู้ให้ครอบคลุมมาตรฐานและสาระโดยใช้วิธีบูรณาการ นอกจากนั้นพบว่า กระบวนทัศน์ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาและการจัดการหลักสูตรสถานศึกษาในทางปฏิบัติแล้วปรับเปลี่ยนน้อยมาก

Mid-continent Research for Education and Learning (2006) ได้ศึกษาอิทธิพลของมาตรฐานต่อการสอนและการเรียนรู้ของชั้น K-12 ด้วยการสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานตั้งแต่ปี ค.ศ. 1995 เป็นต้นมา จำนวน 621 เรื่อง มีงานวิจัยที่สอดคล้องกับเกณฑ์จำนวน 113 เรื่อง โดยกำหนดคำถามไว้ 3 ข้อ คือ 1) อะไรคืออิทธิพลของหลักสูตรอิงมาตรฐานที่มีต่อการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน 2) อะไรคืออิทธิพลของแนวการสอนแบบอิงมาตรฐานที่มีต่อการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน 3) อะไรคืออิทธิพลของการประเมินผลแบบอิงมาตรฐานที่มีต่อการสอนของครูและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรอิงมาตรฐานมีอิทธิพลทางบวกอย่างเด่นชัดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนรวมถึงนักเรียนกลุ่มเสี่ยงด้วย การประเมินผลที่แสดงความรับผิดชอบตามมาตรฐานมีอิทธิพลสูงต่อการสอนในห้องเรียน โดยทั่วไปแล้วมาตรฐานเป็นตัวเปลี่ยนวิธีการสอนของครู นักเรียนกลุ่มเสี่ยงอาจจะได้รับการสอนที่เป็นผลน้อยกว่านักเรียนทั่วไป จากงานวิจัยชี้ว่านักเรียนที่มีความสามารถสูงกว่าและห้องเรียนที่ได้เปรียบกว่า นักเรียนจะได้รับการสอนที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานอย่างชัดเจน และมีความตระหนักต่อมาตรฐานที่ถูกคาดหวังให้เรียนรู้ ในขณะที่นักเรียนในโรงเรียนที่ยากจนจะได้รับการสอนที่เน้นการทำใบงานและให้ทำงานที่ใช้ความเข้าใจในระดับต่ำกว่า และนักเรียนกลุ่มเสี่ยงไม่ตระหนักต่อสิ่งที่มาตรฐานคาดหวังให้เกิดการเรียนรู้ ครูต้องการการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมการใช้มาตรฐานในห้องเรียน งานวิจัยชี้ว่าระดับของการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐานจัดการเรียนรู้มีผลต่อการยกระดับการเรียนรู้ของนักเรียน ขึ้นอยู่กับว่าครูมีความรู้ตามมาตรฐานนั้นเพียงใดและครูได้รับการสนับสนุนให้สร้างห้องเรียนอิงมาตรฐานเพียงใด

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2548) ได้วิจัยทดลองกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน โดยใช้แนวคิดการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของแฮร์ริสและคณะ ในโรงเรียนอาชีวศึกษาเข้าร่วมโครงการ ประกอบด้วย ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา 5 โรงเรียน เท่ากัน และระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ขยายโอกาส) 4 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 14 โรงเรียน จาก 13 เขตตรวจราชการศึกษา ในปีการศึกษา 2546 กรอบแนวคิดการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน คือ 1) มาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายของการพัฒนาหลักสูตรและทุกองค์ประกอบของหลักสูตรต้องเชื่อมโยงกับมาตรฐานที่กำหนด 2) หน่วยการเรียนรู้เป็นหัวใจของหลักสูตร ซึ่งต้องระบุมาตรฐานการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายไว้ในหน่วย 3) แต่ละหน่วยไม่ควรกำหนดมาตรฐานที่เป็นเป้าหมายไว้มากเกินไป ควรมีจำนวน 2-3 มาตรฐาน 4) กิจกรรมการเรียนการสอนของหน่วยต้องพาให้นักเรียนบรรลุมาตรฐาน 5) ชิ้นงานหรือภาระงานที่กำหนดให้นักเรียนทำ เป็นหลักฐานและเครื่องยืนยันได้อย่างชัดเจนว่าให้นักเรียนบรรลุมาตรฐาน 6) เกณฑ์การวัดและประเมินผลภาระงานหรือชิ้นงานที่นักเรียนปฏิบัติต้องสะท้อนมาตรฐานโดยตรง และควรเป็นการประเมินการปฏิบัติหรือแสดงความสามารถตามมาตรฐานที่ระบุไว้ 7) ขั้นตอนการทำหน่วยการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นต่อกระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐานครูมากกว่าร้อยละ 95 เห็นด้วยกับกระบวนการนี้โดยเฉพาะครูมากกว่าร้อยละ 80 พบว่ากระบวนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและหน่วยการเรียนรู้สามารถลด

ปัญหาที่เกิดขึ้นได้จริง คือ ลดความยุ่งยาก ซับซ้อนของกระบวนการที่เคยทำมา ลดปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาแน่นและซ้ำซ้อน แนวคิดการจัดทำหน่วยการเรียนรู้มุ่งจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและสอดคล้องกับมาตรฐาน หน่วยการเรียนรู้สามารถบูรณาการข้ามกลุ่มสาระทำให้นักเรียนได้รับรู้และแสดงความสามารถแบบองค์รวมและสามารถวัดผลสะท้อนถึงมาตรฐานโดยตรง

คำถามเพื่อการวิจัย

รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีลักษณะอย่างไร

กรอบการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องจึงกำหนดกรอบการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 2.4 แสดงกรอบการวิจัยที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมกับประเทศไทย

ในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดการดำเนินงานดังนี้

**ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

ในขั้นการสังเคราะห์รูปแบบ ได้ดำเนินการเป็น 2 ระยะ คือ การเตรียมการ และการสังเคราะห์รูปแบบ ดังนี้

การเตรียมการ แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนย่อยดังนี้

1. การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับองค์กรและระบบบริหารจัดการวิชาการ เพื่อนำประเด็นต่าง ๆ มากำหนดกรอบการศึกษาข้อมูล และการสร้างเครื่องมือเพื่อรวบรวมข้อมูล
2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างเพื่อใช้ในการศึกษาข้อมูล ดังนี้

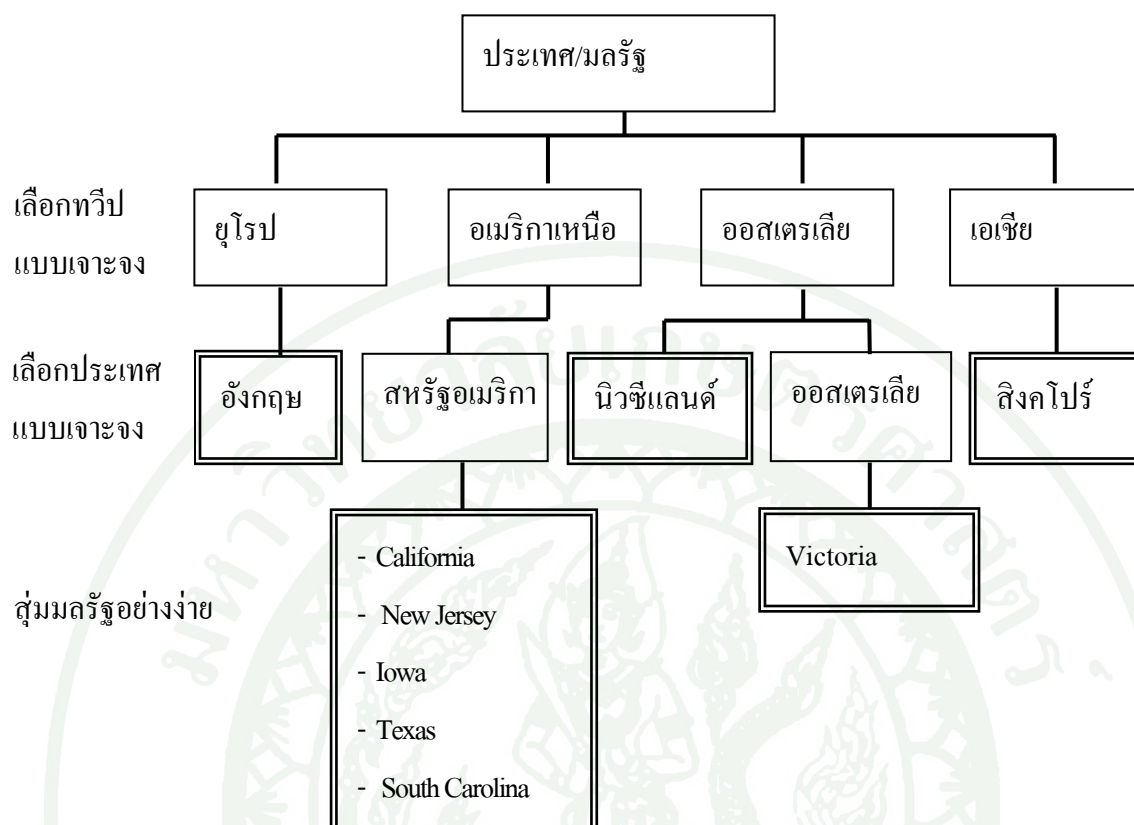
ประชากรเป้าหมาย ที่ใช้ในการศึกษารวบรวมข้อมูล ได้แก่ เว็บไซต์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้านวิชาการของประเทศหรือมลรัฐต่าง ๆ ที่จัดการศึกษา ตามมาตรฐานในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาข้อมูล ได้แก่ เว็บไซต์ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้านวิชาการของประเทศหรือมลรัฐ โดยกำหนดเกณฑ์การเลือกคือ เป็น ประเทศที่จัดการศึกษาตามมาตรฐาน และมีการกระจายอำนาจทางการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้มีบริบท คล้ายคลึงกับประเทศไทย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้จาก

- 2.1 เลือกแบบเจาะจงทวีปที่จะศึกษา 4 ทวีป ได้แก่ อเมริกาเหนือ ยุโรป ออสเตรเลีย และเอเชีย
- 2.2 เลือกแบบเจาะจงประเทศ ดังนี้ ทวีปอเมริกาเหนือ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ทวีปยุโรป ได้แก่ ประเทศอังกฤษ ทวีปออสเตรเลีย ได้แก่ ประเทศนิวซีแลนด์และประเทศออสเตรเลีย ทวีปเอเชีย ได้แก่ ประเทศสิงคโปร์
- 2.3 สุ่มมลรัฐอย่างง่าย โดยการจับสลากรายชื่อมลรัฐดังนี้ ประเทศสหรัฐอเมริกา สุ่มจาก 5 ภูมิภาค ๆ ละ 1 มลรัฐ รวม 5 มลรัฐ และประเทศออสเตรเลียสุ่มมา 1 มลรัฐ

จากวิธีการข้างต้นได้กลุ่มตัวอย่างเพื่อนำมาศึกษาข้อมูล จำนวน 9 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่

- ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey, Iowa, Texas และ South Carolina
- ประเทศอังกฤษ
- ประเทศนิวซีแลนด์
- ประเทศออสเตรเลีย ได้แก่ มลรัฐ Victoria
- ประเทศสิงคโปร์

ภาพที่ 3.1 แสดงวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาข้อมูลจากเว็บไซต์

3. การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้รวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์และเอกสารสิ่งพิมพ์ โดยสร้างแบบบันทึกข้อมูลเป็นตารางประกอบด้วย การบริหารงานด้านองค์กร ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านการพัฒนาครูและผู้บริหาร และรายละเอียดหรือกิจกรรมที่ดำเนินการในแต่ละด้าน แล้วนำไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและนำไปแก้ไข ประกอบด้วย

รองศาสตราจารย์ ดร.นาคยา ปิณฑานนท์ ประธานกรรมการ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมถวิล ธนะโสภณ กรรมการวิชาเอก

4. การศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเว็บไซต์กลุ่มตัวอย่าง ตามกรอบการศึกษาข้อมูล ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานศึกษาจากเว็บไซต์ เอกสารสิ่งพิมพ์ และการสอบถามเพิ่มเติมจากบุคลากรผู้รับผิดชอบการดำเนินงานในกรณีที่ข้อมูลยังไม่ครบถ้วนชัดเจน

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

**การสังเคราะห์รูปแบบ ระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอนย่อยดังนี้**

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ โดยจัดทำเป็นตารางเปรียบเทียบการบริหารงานของประเทศ
หรือมตรัฐ ในด้านองค์กร ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านสื่อ
การเรียนรู้ และด้านการพัฒนาครูและผู้บริหาร เพื่อให้ได้รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการของกลุ่ม
ตัวอย่างจากต่างประเทศ แล้วนำไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแก้ไข
2. การสร้างรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยนำแนวคิดรูปแบบที่ได้จากการศึกษากลุ่มตัวอย่างจาก
ต่างประเทศและรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานในปัจจุบัน มาผสานให้เป็นรูปแบบที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับบริบทของประเทศไทย
แล้วนำไปให้คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแก้ไข รูปแบบที่สร้างขึ้นได้ดำเนินการ
ใน 2 ลักษณะคือ

2.1 คงโครงสร้างองค์กรเดิมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้และ
กำหนดภาระหน้าที่และกิจกรรมด้านวิชาการใหม่ให้เหมาะสมกับบริบทการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐาน
เป็นฐาน

2.2 กำหนดโครงสร้างองค์กร ภาระหน้าที่ และกิจกรรมด้านวิชาการของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใหม่ให้เหมาะสมกับบริบทการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

หลังจากสร้างรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อรูปแบบที่สร้างขึ้นโดย
ดำเนินการใน 5 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบ ดังนี้

ประชากรเป้าหมาย ที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งอยู่ในตำแหน่งเลขานุการ

รองเลขาธิการ ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และผู้อำนวยการสำนัก นักวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ศึกษานิเทศก์ และข้าราชการบำนาญที่เคย เป็นผู้บริหารรับผิดชอบงานด้านวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

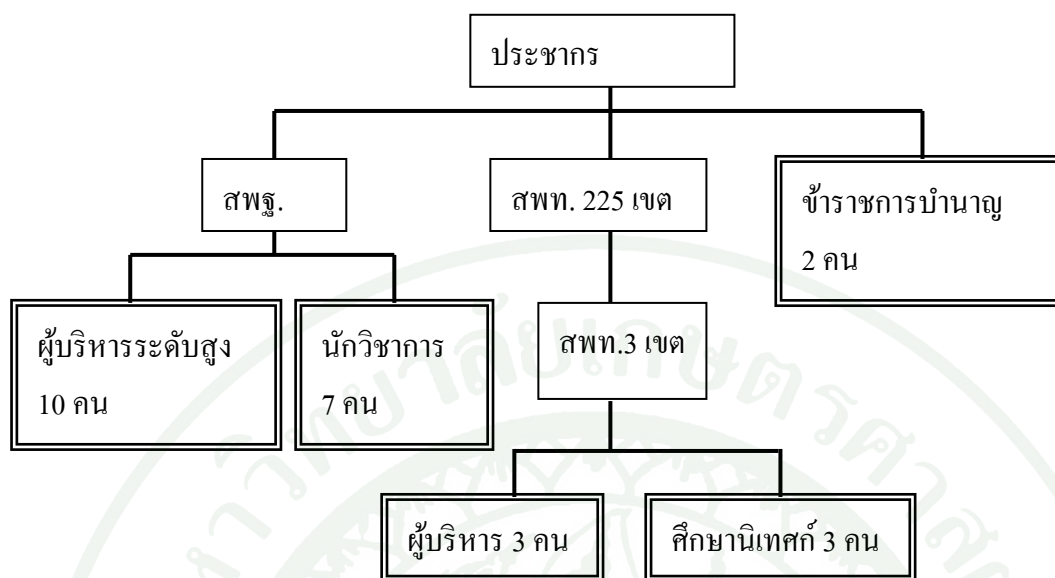
กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 25 คนได้มาโดยดำเนินการดังนี้

1 .1 แบ่งประชากรตามหน่วยงานที่ปฏิบัติงานเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และกลุ่มข้าราชการ บำนาญที่เคยเป็นผู้บริหารรับผิดชอบงานด้านวิชาการ

1.2 ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งสิ้น 17 คน ได้มาโดย เลือกแบบเจาะจงจากกลุ่มผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ รับผิดชอบดูแลงานด้านวิชาการ ในตำแหน่งรองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และผู้อำนวยการสำนัก จำนวน 10 คน และเลือกแบบเจาะจงจากนักวิชาการในสำนักงาน ต่างๆ ที่รับผิดชอบงานด้านวิชาการ จำนวน 7 คน

1.3 ผู้ปฏิบัติงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รวมทั้งสิ้น 6 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับสลากรายชื่อเขตพื้นที่การศึกษามา 3 เขต ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สงขลา เขต 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงรายเขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2 จากนั้นเลือกแบบเจาะจงจากผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเขตละ 1 คน รวม 3 คน และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา เขตละ 1 คน รวม 3 คน

1.4 กลุ่มข้าราชการบำนาญที่เคยเป็นผู้บริหารรับผิดชอบงานด้านวิชาการ เลือกแบบเจาะจง จำนวน 2 คน ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและยังคง ร่วมงานกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นบางงาน

ภาพที่ 3.2 แสดงวิธีการได้มาของกลุ่มตัวอย่างเพื่อประเมินคุณภาพของรูปแบบ

2. การสร้างเครื่องมือเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิดจำนวน 1 ฉบับ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษารายละเอียดแนวคิดเกี่ยวกับองค์กร ระบบบริหารจัดการวิชาการ การจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐาน งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และผลจากการสังเคราะห์ในขั้นตอนที่ 1 เพื่อนำมาเป็นกรอบคำถามสำหรับแบบสอบถาม ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ให้ตอบในด้านเพศ วุฒิทางการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้วิจัยนำเสนอรูปแบบโครงสร้างองค์กรเพื่อให้เห็นภาพของทั้ง 2 รูปแบบ คือ โครงสร้างองค์กรปัจจุบัน และโครงสร้างองค์กรที่ปรับปรุงใหม่จากการสังเคราะห์รูปแบบโครงสร้างของต่างประเทศ การนำเสนอมี 2 ลักษณะ คือ ตารางเปรียบเทียบของ 2 รูปแบบ และแผนผังโครงสร้างองค์กรของแต่ละรูปแบบ ในส่วนของคำถามให้เลือกตอบรูปแบบที่เหมาะสม 2 ตัวเลือก คือ รูปแบบ 1 โครงสร้างปัจจุบัน และรูปแบบที่ 2 โครงสร้างปรับปรุง และให้เหตุผลประกอบในการเลือกตอบ พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมการนำโครงสร้างองค์กรที่ปรับปรุงไปใช้โดยไม่เกิดปัญหาอุปสรรค และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมถ้าเห็นว่าโครงสร้างบางส่วนไม่เหมาะสมสอดคล้องกัน

ตอนที่ 3 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนักหรือกลุ่มงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งไม่ได้หมายถึงเฉพาะสำนักหรือกลุ่มงานตามโครงสร้างองค์กรที่ปรับใหม่ แต่เป็นขอบข่ายงานและกิจกรรมของสำนักหรือกลุ่มงานที่มีลักษณะเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ในโครงสร้างองค์กรปัจจุบันหรือโครงสร้างองค์กรปรับใหม่ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิมีตัวเลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ พร้อมให้เหตุผลกรณีที่ไม่เห็นด้วย (รายละเอียดดังภาคผนวก)

2. 2 นำแบบสอบถามเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสม และนำไปแก้ไข

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขอนหนังสือจากประธานโครงการศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาคพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อตอบแบบสอบถาม

3.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและข้าราชการบำนาญ และส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ให้ผู้ทรงคุณวุฒิในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ระหว่างวันที่ 18 เมษายน – 18 พฤษภาคม 2555 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 30 วัน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถามความคิดเห็นเป็นคำถามกึ่งปลายเปิด กรณีคำถามปลายปิดวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ กรณีคำถามปลายเปิดผู้วิจัยรวบรวมคำตอบ จัดหมวดหมู่ของคำตอบ และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมกับประเทศไทย

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย ใน 3 ส่วน ได้แก่ โครงสร้างองค์กรและขอบข่ายงานของสำนัก กิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนัก และการเตรียมการเพื่อนำไปใช้ในอนาคต

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

การวิจัยเรื่อง “ การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยและข้อวิจารณ์แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การปรับปรุงรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมกับประเทศไทย

**ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน**

ผลการวิจัยการสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยนำเสนอผลการดำเนินการใน 2 ส่วน ดังนี้

1. ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้านวิชาการในประเทศสหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย อังกฤษ และสิงคโปร์

2. ผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้านวิชาการในประเทศสหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย อังกฤษ และสิงคโปร์ เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมกับประเทศไทย

1. ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการ วิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้าน วิชาการ ในประเทศสหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย อังกฤษ และสิงคโปร์ ซึ่งเป็นประเทศที่จัด การศึกษาตามมาตรฐาน และมีการกระจายอำนาจทางการศึกษา สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกา ใช้การสุม มลรัฐอย่างง่ายจาก 5 ภูมิภาค ประกอบด้วย California, New Jersey, Iowa, Texas และ South Carolina และประเทศออสเตรเลียสุมมลรัฐอย่างง่าย ได้แก่ Victoria การศึกษาข้อมูลในช่วงเดือน พฤศจิกายน 2551 – เมษายน 2552 และ มิถุนายน 2553 – ตุลาคม 2554 ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของประเทศ สหรัฐอเมริกา ดังปรากฏตารางที่ 4.1- 4.5

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของประเทศ นิวซีแลนด์ ดังปรากฏตารางที่ 4.6

ตอนที่ 3 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของประเทศ ออสเตรเลีย ดังปรากฏตารางที่ 4.7

ตอนที่ 4 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของประเทศ อังกฤษ ดังปรากฏตารางที่ 4.8

ตอนที่ 5 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของประเทศ สิงคโปร์ ดังปรากฏตารางที่ 4.9

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน 5 ประเทศ ได้แก่

รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านองค์กร ดังปรากฏตาราง ที่ 4.10

รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านหลักสูตร ดังปรากฏ ตารางที่ 4.11

รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการเรียนการสอน ดัง ปรากฏตารางที่ 4.12

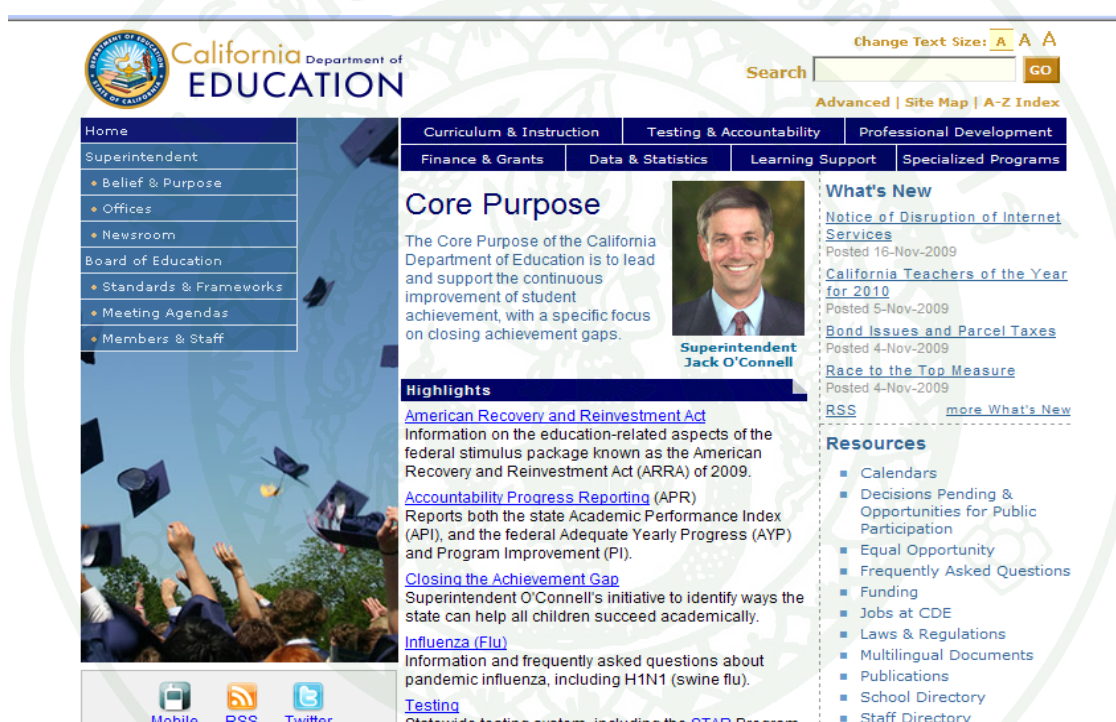
รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการวัดผลและ ประเมินผล ดังปรากฏตารางที่ 4.13

รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านสื่อการเรียนรู้ ดังปรากฏ ตารางที่ 4.14

รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการพัฒนาครูและ บุคลากรทางการศึกษา ดังปรากฏตารางที่ 4.15

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของประเทศ สหรัฐอเมริกา

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการ
วิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้าน
วิชาการในประเทศสหรัฐอเมริกา ในมลรัฐ California, New Jersey, Iowa, Texas และ South Carolina ผล
ปรากฏดังตารางที่ 4.1- 4.5

ภาพที่ 4.1 เว็บไซต์ของ California Department of Education

ที่มา: California Department of Education (2008)

ตารางที่ 4.1 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ California
Department of Education

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
องค์กร	รัฐแคลิฟอร์เนียมีหน่วยงานด้านวิชาการดังต่อไปนี้ 1. Curriculum, Learning & Accountability Branch รับผิดชอบตรวจสอบโปรแกรมการส่งเสริมการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประกอบด้วย การสนับสนุนครู การประเมินนักเรียน การสนับสนุนผู้เรียน ภาษาอังกฤษและนักเรียนจากผู้อพยพหรือต่างชาติ มาตรฐานและหลักสูตร ทรัพยากรการเรียนการสอน การประเมินครูและโรงเรียน และการเข้าแทรกแซง โปรแกรมเงินทุนจากรัฐบาลกลางด้านการศึกษา ระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคมของมลรัฐและรัฐบาลกลาง (accountability) การริเริ่มดำเนินการของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย การเรียนรู้ของผู้ใหญ่ และการศึกษายาอาชีพ Curriculum, Learning & Accountability Branch มีหน่วยงาน ดังนี้ 1.1 Academic Accountability & Awards Division รับผิดชอบตรวจสอบการคำนวณและการรายงานข้อมูลในระบบความรับผิดชอบต่อจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) ของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน บริหารโปรแกรมรางวัลสำหรับครูและนักเรียนของมลรัฐ และควบคุมการประเมินผล 1.2 Curriculum Frameworks & Instructional Resources Division รับผิดชอบสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการหลักสูตร พัฒนกรอบหลักสูตร ตรวจสอบการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ ผลิตและแจกจ่ายสื่อการเรียนการสอนบางรายการผลิตและจำหน่ายสื่อสิ่งพิมพ์ของ กรม 1.3 District & School Improvement Division รับผิดชอบออกแบบ พัฒนา และบริหารระบบ เพื่อดูแลระบบความรับผิดชอบต่อจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) ของโรงเรียน ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน 1.4 English Learner & Curriculum Support Division รับผิดชอบเตรียมภาวะผู้นำและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนนักการศึกษาให้ได้รับความรู้เชิงเนื้อหา และเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและกลยุทธ์สนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง 1.5 Secondary, Career & Adult Learning Division รับผิดชอบการ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	สนับสนุนและกำหนดทิศทางสำหรับหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น (Local Educational Agencies) เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ ทางเลือกหลังจบระดับมัธยมศึกษา การศึกษาสายอาชีพ ทางเลือกทางการศึกษา การพัฒนาแรงงาน และความเท่าเทียมกันทางการศึกษา 1.6 Statewide Assessment Division รับผิดชอบพัฒนา ประสานงาน และนำโปรแกรมการทดสอบของรัฐไปใช้ และให้คำแนะนำในการรวบรวมการรายงาน และการใช้ข้อมูลสารสนเทศผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาพัฒนาโรงเรียน 2. P-16 Policy & Information Branch รับผิดชอบการพัฒนานโยบายและการปฏิบัติเพื่อปิดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตั้งแต่ระดับก่อนปฐมวัยจนถึงระดับอุดมศึกษา ระบุตัวอย่างการปฏิบัติที่ดีที่สุด และพัฒนากลยุทธ์เพื่อใช้ข้อมูลและร่วมแก้ปัญหาในระดับก่อนปฐมวัยถึงเกรด 12 ทั้งตามแนวตั้งและตามแนวนอน นอกจากนี้ ตรวจสอบการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกกรม P-16 Policy & Information Branch มีหน่วยงานดังนี้ 2.1 Child Development Division รับผิดชอบเตรียมภาวะผู้นำ และสนับสนุนหน่วยงาน/องค์กรและชุมชนพัฒนาเด็ก เพื่อให้โปรแกรมจัดการศึกษาสำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 13 ปี มีคุณภาพสูง 2.2 Data Management Division รับผิดชอบเตรียมภาวะผู้นำภายใน กรม เพื่อจัดการข้อมูลภายในองค์กร รวบรวมสถิติทางประชากรจากเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน และลงภาคสนามในการช่วยให้เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 2.3 Learning Support & Partnerships Division รับผิดชอบจัดเตรียมทรัพยากรและกลยุทธ์การเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนมีร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา พร้อมสำหรับการเรียนรู้ 3. Special Services & Support Branch รับผิดชอบให้คำแนะนำและกำหนดทิศทางแก่การบริการโภชนาการ การวางแผนสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่โรงเรียน การศึกษาพิเศษ และการบริการพิเศษของรัฐตลอดจนแลกเปลี่ยน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ข้อมูลสารสนเทศ กิจกรรมการตรวจสอบ และกระบวนการสื่อสาร ซึ่งจะสนับสนุนนวัตกรรมและพัฒนาโปรแกรม Special Services & Support Branch มีหน่วยงานดังนี้ 3.1 School Facilities Planning Division รับผิดชอบช่วยเหลือเขตพื้นที่การศึกษาและชุมชน ในการวางแผน การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็กเกรด K-12 ที่ปลอดภัย การทำให้โรงเรียนสะอาดและทันสมัย 3.2 Special Education Division รับผิดชอบจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนนักเรียนการศึกษาพิเศษทุกคนให้มีศักยภาพตามมาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและทักษะอื่นๆ ตามที่รัฐกำหนด 3.3 State Special Schools and Services Division รับผิดชอบจัดเตรียมบริการสำหรับนักเรียนหูหนวก มีปัญหาการได้ยิน ตาบอด และบกพร่องด้านการมองเห็น รวมทั้งเสนอโปรแกรมการศึกษาพิเศษให้แก่หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น (Local Educational Agencies) ด้วยการบริการการประเมินผล การช่วยเหลือทางเทคนิค การพัฒนาทีมงานและให้โอกาสในการฝึกงาน
หลักสูตรและ การสอน	จัดทำและนำเสนอข้อมูลสารสนเทศสำหรับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการตามมาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียน โดยการสื่อสารนโยบายและความคาดหวัง และการสนับสนุนเขตพื้นที่การศึกษา ดังนี้ 1. กลุ่มสาระ Career Technical Education เป็นโปรแกรมซึ่งบูรณาการความรู้วิชาการหลักเข้ากับความรู้ด้านเทคนิคและอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ดังต่อไปนี้ - เกษตรกรรม โปรแกรมประกอบด้วย ทรัพยากรสำหรับโปรแกรมการเรียนการสอนในห้องเรียน ภาวะผู้นำ และการจัดประสบการณ์ด้านเกษตรกรรม ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนสำหรับเรียนต่อวิทยาลัย หรือเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม - ธุรกิจและการตลาด โปรแกรมประกอบด้วยข้อมูลสารสนเทศเพื่อเตรียมนักเรียนสำหรับประกอบอาชีพ และ/หรือการศึกษาต่อในสาขาการตลาด การเงิน การบัญชี เทคโนโลยีสารสนเทศ การลงทุนทางการเงิน และ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	เศรษฐศาสตร์ - เครือข่ายทรัพยากรอาชีพของรัฐ สร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงาน และระดับรัฐเพื่อสนับสนุนการแนะนำอาชีพและโปรแกรมให้คำปรึกษาด้านวิชาการ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอาชีพและการตัดสินใจเลือกศึกษา - การออกหนังสือรับรองวิชาต่างๆ ที่ใช้ในการศึกษาด้านเทคนิคอาชีพนฐานของวิชาการและประสบการณ์ด้านอุตสาหกรรม - อาชีพเพื่อสุขภาพ โปรแกรมที่ช่วยนักเรียนให้เข้าใจอุตสาหกรรมการดูแลสุขภาพ ค้นหาสาขาที่เกี่ยวกับสุขภาพ และเตรียมสำหรับการศึกษาเมื่อจบระดับมัธยมศึกษา - เศรษฐศาสตร์ครัวเรือน โปรแกรมประกอบด้วย ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับอาชีพเศรษฐศาสตร์ครัวเรือน และโปรแกรมเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อเตรียมนักเรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว หน่วยงาน และชุมชน - อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โปรแกรมเตรียมนักเรียนให้เข้าใจธรรมชาติของเทคโนโลยีที่ใช้ในวัฒนธรรมของรัฐ - กฎสหภาพ เพื่อพัฒนาโปรแกรมการศึกษาด้านเทคนิคอาชีพ การบูรณาการวิชาการและการสอนเทคนิคอาชีพ สนับสนุนประชากรที่มีความต้องการพิเศษ และตอบสนองความต้องการความเท่าเทียมกันทางเพศ - ศูนย์อาชีพภูมิภาคและโปรแกรม การเตรียมอาชีพและแรงงานสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและวัยผู้ใหญ่ การเตรียมสำหรับการฝึกขั้นสูง และการยกระดับทักษะ - มาตรฐานและกรอบงาน กำหนดความรู้และทักษะจำเป็นสำหรับอาชีพและทางเลือกหลังจบมัธยมศึกษาตอนปลาย - Tech Prep Education ออกแบบเพื่อนำโปรแกรมการเชื่อมต่อระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสองปีแรกของวิทยาลัย โดยเฉพาะสาขาด้านเทคนิคเฉพาะด้านและสาขาเกี่ยวกับอาชีพ 2. ทรัพยากรหลักสูตร มีดังต่อไปนี้ - มาตรฐานการเรียนรู้ เป็นความรู้ ความถนัดรอบขอบ และทักษะที่นักเรียนควรได้รับในแต่ละชั้นปี มาตรฐานการเรียนรู้ประกอบด้วย 9 กลุ่มสาระ ได้แก่

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
	Health, History-Social Science, Physical Education, Language Arts , Mathematics, Science, Visual & Performing Arts, World Language และ Career Technical Education - มาตรฐานการเรียนรู้แกนกลางร่วมระดับมลรัฐ (Common Core State Standards) กลุ่มสาระการเรียนรู้ Language Arts และ Mathematics จัดทำโดยหน่วยงานระดับชาติ รัฐแคลิฟอร์เนียนำมาตราฐานการเรียนรู้แกนกลางร่วมระดับมลรัฐด้านการรู้หนังสือ (literacy) มาบูรณาการกับมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่น ได้แก่ History/Social Studies, Science and Technical Subjects เพื่อเชื่อมโยงการจัดการเรียนการสอน การกำหนดภาระงาน และตำรา ซึ่งจะเห็นความต่อเนื่องและความสอดคล้องของแต่ละชั้นปี - กรอบหลักสูตร (curriculum framework) แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย แนวการนำมาตรฐานการเรียนรู้ไปใช้ ซึ่งอธิบายมาตรฐานการเรียนรู้ พร้อมตัวอย่างการสอน แนวทางการแก้ปัญหาในเรื่องที่ยาก เว็บไซต์ทรัพยากรที่เป็นแหล่งเรียนรู้และสื่อการสอน - สื่อการสอน จัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับสื่อการสอน เช่น กฎหมายที่ว่าด้วยสื่อการสอน รายการและราคาสื่อการสอน ระบบการสั่งซื้อและจำหน่าย รายชื่อสำนักพิมพ์ผู้จัดพิมพ์สื่อการสอนเสริมตามมาตรฐานการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ รายชื่อศูนย์แสดงทรัพยากรการเรียนรู้ แบบฟอร์มการประเมินความเพียงพอของสื่อการสอน - โมเดลการตอบสนองต่อการสอนและการแทรกแซง เป็นวิธีการขับเคลื่อนข้อมูลเชิงระบบเพื่อการสอน ซึ่งช่วยลดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคน ประกอบด้วยวิธีสอนที่มีคุณภาพสูง การเข้าแทรกแซงการเรียนรู้ของนักเรียนในระยะเริ่มต้น การป้องกัน และกลยุทธ์ด้านพฤติกรรม โมเดลนี้จะให้สารสนเทศเกี่ยวกับ องค์ประกอบหลักที่จะทำให้กระบวนการของโมเดลมีความเข้มแข็ง ได้แก่ การสอนที่มีคุณภาพสูง ความคาดหวังสูง การวัดผลและประเมินผลและการรวบรวมข้อมูล วิธีการแก้ปัญหาเชิงระบบ การเข้าแทรกแซงการเรียนรู้บนฐานงานวิจัย การสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก การใช้โปรแกรมอย่างเที่ยงตรง การพัฒนาทีมงานและความร่วมมือ ความเกี่ยวข้องของพ่อแม่หรือครอบครัว และการเรียนรู้ที่เป็นลักษณะเฉพาะของ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	นักเรียนที่บกพร่องทางความสามารถ นอกจากนั้นจัดทำคลังเว็บไซต์ ทรัพยากรและสารสนเทศสำหรับการนำไปใช้กับระบบ - ข้อมูลสารสนเทศเพื่อช่วยพัฒนาห้องสมุดโรงเรียนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ - การเรียนรู้จากการบริการ กลยุทธ์การเรียนการสอนซึ่งให้นักเรียนเรียนรู้มาตรฐานเนื้อหาวิชาการ ผ่านการมีส่วนร่วมในการจัดการบริการตามความต้องการของชุมชน - สื่อการศึกษาพิเศษ เป็นข้อมูลสารสนเทศและทรัพยากรที่สนับสนุนการเข้าถึงหลักสูตรทั่วไปของนักเรียนผู้บกพร่องทางความสามารถ
การทดสอบ (Testing) และระบบความ	จัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนและโปรแกรมตามความต้องการ ดังต่อไปนี้
รับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม (Accountability)	1. ระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) ให้ข้อมูลสารสนเทศของโปรแกรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของโรงเรียน ได้แก่ - ดัชนีการปฏิบัติงานทางวิชาการ (Academic Performance Index -API) เป็นการวัดการปฏิบัติงานทางวิชาการและการเติบโตของโรงเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย - ความก้าวหน้ารายปีตามเป้าหมายรัฐบาลกลาง (Adequate Yearly Progress -AYP) เป็นระบบความรับผิดชอบของทั้งรัฐเพื่อยืนยันว่าทุกโรงเรียน และเขตพื้นที่การศึกษามีความก้าวหน้า - การรายงานความก้าวหน้าของระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม (Accountability Progress Reporting -APR) ประกอบด้วย ดัชนีการปฏิบัติงานทางวิชาการ (Academic Performance Index -API) ความก้าวหน้ารายปีตามเป้าหมายของรัฐบาลกลาง (Adequate Yearly Progress -AYP) และโปรแกรมการปรับปรุงแก้ไข (Program Improvement-PI) โดยรายงานทั้งระดับโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา เมือง และมลรัฐ - โมเดลระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคมของโรงเรียนทางเลือก (Alternative Schools Accountability Model -ASAM) เป็นการเตรียมการในระดับโรงเรียน ซึ่งมีอัตราการย้ายของนักเรียนและมีความเสี่ยงสูง - กฎหมายระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคมในโรงเรียน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ของรัฐ (Public Schools Accountability Act -PSAA) โดยกำหนดเป้าหมายขึ้นต้นเพื่อช่วยพัฒนาโรงเรียนและเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทุกคน - บัตรรายงานระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคมของโรงเรียน (School Accountability Report Card -SARC) เป็นรายงานประจำปีเพื่อให้สังคมได้นำมาเปรียบเทียบกับโรงเรียนต่าง ๆ ในด้านผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร และข้อมูลทางประชากรศาสตร์ - บัตรรายงานระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคมของรัฐ (State Accountability Report Card) เป็นรายงานประจำปีที่สรุปภาพรวมผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน อัตราการศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คุณสมบัตินักเรียน และตัวชี้วัดอื่น
2. การติดตามความร่วมมือ (Compliance Monitoring) เป็นการติดตามหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นที่นำโปรแกรมไปใช้ ผ่านกระบวนการที่หลากหลาย ดังนี้	- ผู้เรียนภาษาอังกฤษ เป็นการเตรียมการประเมินและช่วยเหลือด้านเทคนิคเพื่อให้หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นมั่นใจว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษมีศักยภาพ และมีคุณภาพตามมาตรฐานด้านวิชาการของรัฐ - การรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนภาษาอังกฤษและสำรวจประชากรด้านภาษาเพื่อนำมาหาแนวโน้มและความต้องการศึกษา และวัดการปฏิบัติทางวิชาการของนักเรียน โดยจำแนกเป็นรายโรงเรียนและระดับชั้น
3. โรงเรียนที่ต้องให้ความสำคัญสูงหรือการเข้าแทรกแซง (High Priority/Interventions) เป็นโปรแกรมที่ช่วยนักเรียนและผู้บริหารในท้องถิ่นพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ดังนี้	- โรงเรียนที่ควรให้ความสำคัญสูง คือโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานต่ำสุด โดยดูจากดัชนีการปฏิบัติด้านวิชาการของนักเรียนตั้งแต่ครั้งลงมา - โปรแกรมสำหรับโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานต่ำหรือต้องเข้าแทรกแซงทันที - โปรแกรมการพัฒนา โรงเรียนทุกโรงเรียนและหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นที่

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ผลการประเมินรายปีตามนโยบาย No Child Left Behind ไม่ก้าวหน้า - การลงทุนในคุณภาพการศึกษา เพื่อช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ของโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานต่ำสุดอยู่ในร้อยละ 20 จากลำดับท้าย - ระบบรัฐเพื่อสนับสนุนโรงเรียน เป็นการช่วยทางเทคนิคเกี่ยวกับโปรแกรมการพัฒนาให้แก่หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น - ห้องสมุดเสมือนจริง สนับสนุนและทรัพยากรสำหรับเขตพื้นที่การศึกษาที่มีคุณภาพต่ำ 4. สร้างความตระหนักให้โรงเรียนและครู (School/Teacher Recognition) โดยมอบรางวัลเกียรติยศสำหรับครูและโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาดีเยี่ยมอย่างต่อเนื่อง และรางวัลแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ได้แก่ รางวัลผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการให้แก่โรงเรียนที่สามารถปิดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนที่มีการปฏิบัติงานสูงและต่ำได้ รางวัลฉลองความสำเร็จให้กับโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จสูงสุดตามนโยบาย No Child Left Behind โปรแกรมสร้างความตระหนักระดับรัฐเลือกจากโรงเรียนที่ชุมชนโดยรอบมีความเข้มแข็ง รางวัลครูแห่งปี รางวัลอัตราจ้าง/ลูกจ้างของโรงเรียนแห่งปี รางวัลสำหรับครูและผู้บริหารดีเด่น รางวัลสำหรับครูคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ที่เป็นผู้นำในการพัฒนาการศึกษา 5. การทดสอบ (Testing) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนา การประสานงาน และการนำโปรแกรมการทดสอบของรัฐไปใช้ ดังนี้ - การทดสอบนักเรียน เป็นข้อมูลการบริหารจัดการเกี่ยวกับวันสอบ และคำแนะนำทั่วไปสำหรับโรงเรียน - การทดสอบการพัฒนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนเกรด K-12 ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก เพื่อรัฐจะได้นำมาใช้พัฒนานักเรียน - การสอบวิชาหลักเพื่อนำไปใช้ประกอบการขอจบในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย - การสอบสำหรับนักเรียนที่ต้องการออกก่อนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	- การทดสอบสำหรับผู้มีอายุ 18 ปี ขึ้นไปที่ต้องการได้รับวุฒิปริญญาเทียบเท่าระดับมัธยมศึกษา - การประเมินระดับชาติเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าทางการศึกษาของนักเรียนเกรด 4, 8 และ 12 วิชาการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ - การทดสอบความแข็งแรงของร่างกายสำหรับนักเรียนเกรด 5, 7 และ 9 เพื่อช่วยนักเรียนให้มีพฤติกรรมที่ดีด้านร่างกายตลอดชีวิต - การทดสอบมาตรฐานและการรายงาน ทดสอบนักเรียนเกรด 2-11 วิชาคณิตศาสตร์ การอ่าน การเขียน วิทยาศาสตร์ และประวัติศาสตร์ ผลจากการทดสอบนำไปใช้ในระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) - การอำนวยความสะดวกในการสอบเช่น การใช้เวลาพิเศษ แยกสอบเป็นกลุ่มเล็ก ใช้เครื่องมือขยายให้เห็นข้อสอบชัดเจน ใช้เครื่องเสียงช่วยในการฟัง นักเรียนตอบโดยออกเสียงแล้วเจ้าหน้าที่บันทึกไว้เพื่อแปลงเป็นคำตอบตามตัวเลือก การแปลข้อสอบเป็นภาษาที่นักเรียนใช้เพื่อความชัดเจนในคำถาม 6. ทรัพยากรการวัดผลและประเมินผล ได้แก่ กำหนดการวัดผลและประเมินผลตามโปรแกรมและของรัฐ การสมัครเป็นผู้ประสานงานของโรงเรียน เอกสารเกี่ยวกับการทดสอบมาตรฐาน ผังระบบการประเมินของรัฐ คำแนะนำการเตรียมด้านวิชาการสำหรับการวัดผลและประเมินผลของรัฐ ข้อมูลเครือข่ายการวัดผลและประเมินผลในพื้นที่
การพัฒนาครูและผู้บริหาร	การพัฒนามืออาชีพ เป็นการเตรียมการ ฝึกปฏิบัติ และฟื้นฟูครูที่มีคุณภาพสูง ผู้บริหารโรงเรียน ผู้ที่เกี่ยวข้อง และทีมงานอื่นๆ ดังนี้ 1. ผู้บริหารจัดการ รวมถึงผู้บริหารโรงเรียน รองผู้บริหารโรงเรียน และผู้บริหารอื่นๆ จัดฝึกอบรมมุ่งเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ได้แก่ สามารถเข้าใจเป้าหมายการสอนอย่างชัดเจน สามารถร่วมมือกันพัฒนาโดยใช้การตัดสินใจภายใต้ข้อมูล เป็นผู้รอบรู้เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้และกลยุทธ์การสอนที่มีประสิทธิภาพ และมีทักษะเพื่อนำโรงเรียนผ่านการเปลี่ยนแปลงสู่โปรแกรมการสอนเชิงวิชาการที่มีพลัง

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	2. ผู้ที่จะมาเป็นครู มีแหล่งข้อมูลสำหรับให้บุคคลที่คิดจะมีอาชีพการสอนได้พิจารณา ได้แก่ การขาดแคลนครู การค้นพบอาชีพโดยจัดโปรแกรมให้ได้รับประสบการณ์ในห้องเรียน แหล่งวิทยาลัยต่างๆ เพื่อให้เห็นมุมมองของครูเกี่ยวกับระบบวิทยาลัยของรัฐ ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนทางการเงินสำหรับผู้ที่กำลังตัดสินใจยึดการสอนเป็นอาชีพ ข้อมูลเกี่ยวกับหนังสือรับรองและการหางานการสอนในรัฐ 3. ครูปัจจุบันที่สอนอยู่ในเกรด K-12 เป็นข้อมูลและทรัพยากรที่เลือกสรรสำหรับครู ได้แก่ โอกาสทางการศึกษาสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง การช่วยเหลือครูสองภาษาออกแบบเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษและเด็กอพยพ/ผู้ย้ายถิ่นมีความเชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษและถึงมาตรฐานการเรียนรู้ของรัฐ และมีแหล่งเว็บไซต์สำหรับการพัฒนาครู 4. การพัฒนาบุคลากรตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ของหลักสูตร สำหรับครู ผู้บริหาร โรงเรียน ผู้เกี่ยวข้อง และทีมงานอื่น ๆ โดยจัดทำเว็บไซต์เพื่ออำนวยความสะดวกในการสืบค้นข้อความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่จะนำมาสอน และทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตนเอง 5. ผู้มีอาชีพทางโภชนาการสำหรับเด็ก ฝึกอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานทางโภชนาการ การบริหารจัดการ และการบริการอาหาร 6. มาตรฐานวิชาชีพ จัดทำรายงานภาระงานบังคับ ได้แก่ การเรียนรู้ การสอน และการมีภาวะผู้นำ และจัดทำมาตรฐานสำหรับการฝึกปฏิบัติการสอนมืออาชีพ
ข้อมูลและสถิติ	เป็นข้อมูลและสถิติที่รวบรวมมาจากโรงเรียน และแหล่งสนับสนุนการเรียนรู้เพื่อศึกษาแนวโน้มและความต้องการทางการศึกษา และเพื่อวัดผลการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	1. ข้อมูลโรงเรียน เป็นข้อมูลที่ชี้แสดงลักษณะ โรงเรียน ทั้งโรงเรียนของรัฐ เอกชน ศูนย์อาชีพ และ Charter school ที่ตั้ง ที่อยู่ติดต่อ และข้อมูลอื่น ๆ
	2. ข้อมูลการปฏิบัติงานของโรงเรียน เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการจัดลำดับโรงเรียน ได้แก่ ดัชนีการปฏิบัติงานด้านวิชาการ (Academic Performance Index -API) วัดการปฏิบัติงานด้านวิชาการและการเติบโตของโรงเรียน โดยใช้คะแนนทดสอบของนักเรียนและข้อมูลจำนวนประชากรความก้าวหน้ารายปีตามนโยบายรัฐบาลกลาง (Adequate Yearly Progress -AYP) วัดการปฏิบัติงานของโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา ระบบข้อมูลพัฒนาการผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน (California Longitudinal Pupil Achievement Data System - CALPADS) พัฒนาการผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน (California Longitudinal Pupil Achievement Data System - CALPADS) ซึ่งเป็นระบบติดตามการปฏิบัติงานด้านวิชาการของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง และการเตรียมตัวหลังจบมัธยมศึกษาตอนปลาย
	3. ข้อมูลคณะทำงานของโรงเรียน รวบรวมข้อมูลนักเรียนและรายงานผลเกี่ยวกับครู ผู้บริหาร การให้บริการนักเรียน และคณะทำงานที่เป็นลูกจ้าง
	4. ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน เก็บสถิติข้อมูลนักเรียนเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน การเข้าชั้นเรียนและการขาดเรียน การลงทะเบียนเรียน การลงทะเบียนในการศึกษาทางเลือก การศึกษาสำหรับผู้มีพรสวรรค์และความสามารถพิเศษ การขอยุติการเรียน การจบการศึกษา วินัย การเทียบโอน และระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ
	5. ข้อมูลสุขภาพของนักเรียนและการสนับสนุน เป็นการรวบรวมข้อมูลนักเรียนและรายงานผล โดยรวบรวมข้อมูลรายปีเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานนักเรียนและคณะทำงานของโรงเรียน รวมทั้งศูนย์สุขภาพในโรงเรียนและศูนย์สุขภาพที่โรงเรียนติดต่อ ข้อมูลและสถิติโปรแกรมโภชนาการของเด็ก การวิเคราะห์โภชนาการอาหารของโรงเรียน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การสนับสนุนการเรียนรู้	6. ข้อมูลกลุ่มสาระ/รายวิชา เป็นการรวบรวมข้อมูลนักเรียนและรายงานซึ่งรวมข้อมูลทั้งหมดในส่วนของการออกแบบรายวิชา การลงทะเบียนของรายวิชา จำนวนนักเรียนเฉลี่ยต่อห้อง ประเภทของห้องเรียน เกณฑ์การจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
	7. ข้อมูลเทคโนโลยี เป็นข้อมูลรายปีเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนและคณะทำงาน รวมทั้งจำนวนคอมพิวเตอร์ CD-ROM ห้องเรียนกับการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต แผนเทคโนโลยี และข้อมูลเทคโนโลยีอื่นๆ
	เป็นการเตรียมทรัพยากรและกลยุทธ์การสอนเพื่อให้ นักเรียนมีร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา พร้อมต่อการเรียนรู้ ได้แก่
	1. การปรับปรุงแก้ไขการเข้าชั้นเรียน จัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับคำปรึกษาและเชี่ยวชาญนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรม จัดโปรแกรมป้องกันการออกกลางคัน การหนีเรียน และให้ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมอันธพาลและการป้องกัน
	2. โปรแกรมก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นโปรแกรมดูแลนักเรียนในเกรด k-9 และนักเรียนการศึกษาทางเลือกโดยอาศัยความร่วมมือกับชุมชน เช่น ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนในศตวรรษที่ 21 เน้นผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ การเพิ่มพูนความรู้และความสามารถในการอ่านการเขียน
	3. การลดขนาดห้องเรียน เป็นการลดอัตรานักเรียนต่อครู เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา เช่น ในเกรด K-3 เพื่อการอ่าน การเขียน แลคิดเลข
	4. การให้คำปรึกษาและสนับสนุนนักเรียน เป็นการเตรียมทรัพยากร เงินทุน กลยุทธ์ และการฝึกอบรมด้านการให้คำปรึกษา จิตวิทยา และการบริการสังคม เพื่อสนับสนุนโรงเรียนในการวางแผน การนำไปใช้ และการติดตามผล เช่น การวางแผนศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ สุขภาพทางจิตใจ นักเรียนที่

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ตั้งครุฑ รวบรวมแหล่งเว็บไซต์เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาและการสนับสนุนนักเรียน 5. เทคโนโลยีทางการศึกษา จัดทำโปรแกรมเทคโนโลยีเพื่อช่วยเหลือโรงเรียนและ เขตพื้นที่การศึกษามุ่งเน้นการเทคโนโลยีกับการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน การฝึกอบรมครู และพัฒนาหลักสูตร 6. สิ่งอำนวยความสะดวก เป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อช่วยเขตพื้นที่การศึกษาและชุมชนในการสร้างแผนสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ที่ดีของนักเรียน เช่น โรงเรียนที่แออัด ให้เพิ่มจำนวนห้องเรียน แทนการเพิ่มจำนวนโรงเรียน จัดสิ่งแวดล้อมเพื่อสุขภาพและความปลอดภัย 7. การดูแลสุขภาพของนักเรียน โดยพัฒนาสุขภาพนักเรียน ดูแลสิ่งแวดล้อม ป้องกันและให้ความรู้ด้านสุขภาพ โดยเฉพาะป้องกันการดื่มแอลกอฮอล์ การสูบบุหรี่และยาอื่น ๆ การป้องกันน้ำหนักร่างกายมากเกินไป การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ โรคที่เกิดจากสิ่งแวดล้อม 8. โรงเรียนปลอดภัย ฝึกอบรม จัดทรัพยากรและการช่วยเหลือทางเทคนิคเพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนหรือชุมชนที่ปลอดภัยทั้งทางร่างกายและอารมณ์ สร้างระเบียบวินัยที่ดี และนำไปสู่การเรียนรู้ 9. การพัฒนาเยาวชน กิจกรรมและกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนในการตัดสินใจ การสร้างเยาวชนให้เป็นทรัพยากรที่ดีและแข็งแรง ซึ่งเป็นผลจากปฏิบัติการพัฒนาทางวิชาการและพฤติกรรมเสี่ยงต่ำ เช่น จัดหาทรัพยากรเพื่อสร้างและพัฒนาคุณลักษณะของเยาวชน เว็บไซต์รวบรวมบทคัดย่อผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเยาวชน สื่อเพื่อนำไปใช้อบรม 10. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ให้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับพ่อแม่ และสมาชิกครอบครัวเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการศึกษาของบุตรหลาน เช่น

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	มาตรฐานการเรียนรู้ เอกสารฉบับแปลเป็นภาษาต่างๆ พันธสัญญาการศึกษา เรียนรู้ระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง กฎหมายว่าด้วยสิทธิที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เข้าไปมีส่วนร่วมในโรงเรียนหรือกิจกรรมดูแลนักเรียนและสร้างเครือข่ายครอบครัว
โปรแกรมการศึกษาพิเศษ	ดำเนินโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการพิเศษของนักเรียนที่มีความหลากหลาย ได้แก่ 1. เด็กอเมริกันเชื้อสายอินเดีย จัดข้อมูลสารสนเทศสำหรับหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น องค์กรและชนเผ่าอินเดีย เกี่ยวกับการให้นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ของรัฐ วัฒนธรรม และความต้องการทางภาษา เช่น โปรแกรมเพื่อช่วยการอ่านทางภาษา คณิตศาสตร์ และการนับถือตนเองสำหรับเด็กในเกรด K-4 เว็บไซต์แหล่งข้อมูลการศึกษาและวัฒนธรรมอินเดีย และรายชื่อศูนย์การศึกษาอินเดีย 2. Charter Schools เป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นตามภารกิจเฉพาะ 3. ทางเลือกทางการศึกษา (Educational Option) โรงเรียนและโปรแกรมทางเลือกซึ่งเตรียมนักเรียนด้วยสิ่งแวดล้อม หลักสูตรที่ทำนาย และระบบสนับสนุนที่ต้องมั่นใจว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เต็มตามศักยภาพ เช่น Community Day Schools สำหรับเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง รวมทั้งเด็กที่ถูกไล่ออกจากโรงเรียน และเด็กที่ถูกควบคุมความประพฤติ การศึกษาต่อเนื่องสำหรับนักเรียนอายุ 16 ปีขึ้นไป ที่ยังไม่จบการศึกษาระดับมัธยมปลาย และเสี่ยงที่จะไม่จบ County Community Schools สำหรับนักเรียนที่พ้นโทษ ถูกทัณฑ์บน ถูกไล่ออก และไว้ที่อยู่อาศัย จะได้ประกาศนียบัตรจบไปกับวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย สำหรับนักเรียนอายุ 15 ปีขึ้นไปที่มีศักยภาพไม่ถึงตามที่โรงเรียนกำหนดและเสี่ยงที่จะไม่จบการศึกษา และเตรียมการเรียนการสอนให้ต่อเนื่องสำหรับนำไปใช้กับนักเรียนที่ไร้ความสามารถชั่วคราว

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	4. ผู้เรียนภาษาอังกฤษ โปรแกรมและข้อมูลเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษ และช่วยให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของรัฐ ได้แก่ การอบรมครูสองภาษาในเกรด k- 12 และการกวดวิชาสำหรับผู้ใหญ่ที่จะไปสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนในชุมชน 5. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์และมีความสามารถพิเศษ เป็นข้อมูลและทรัพยากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์และมีความสามารถพิเศษ 6. การศึกษาสำหรับคนไร้บ้าน เตรียมข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิของนักเรียนไร้บ้านเพื่อลงทะเบียนและเข้าโรงเรียน 7. การศึกษาสำหรับผู้พลพและนักเรียนนานาชาติ 8. การศึกษาพิเศษ เป็นข้อมูลและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนความต้องการของผู้ด้อยความสามารถ เพื่อบรรลุมาตรฐานทางวิชาการและทักษะอื่นๆ 9. โรงเรียนการศึกษาพิเศษของรัฐ เป็นการตรวจสอบและสนับสนุนการบริหารจัดการโรงเรียนสำหรับคนหูหนวกและมีปัญหาการได้ยิน ศูนย์วินิจฉัยและโรงเรียนคนตาบอด

ภาพที่ 4.2 เว็บไซต์ของ New Jersey Department of Education

ที่มา: New Jersey Department of Education (2009)

ตารางที่ 4.2 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ New Jersey Department of Education

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
องค์กร	รัฐนิวเจอร์ซีย์ มีหน่วยงานด้านวิชาการดังต่อไปนี้ 1. Division of Early Childhood Education รับผิดชอบดูแลหน่วยงาน ต่อไปนี้ 1.1 Office of Preschool Education รับผิดชอบการพัฒนานโยบายและการตรวจสอบการใช้โปรแกรมเด็กก่อนวัยเรียน ได้แก่ โปรแกรมเด็กก่อนวัยเรียน อายุ 3-4 ปี การบริการเด็กก่อนวัยเรียนสำหรับผู้มีรายได้น้อย โปรแกรมสำหรับโรงเรียนอนุบาลแบบครึ่งวันและเต็มวัน โปรแกรมพัฒนาการเรียนรู้ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงโปรแกรมมาตรฐานและกรอบหลักสูตร การพัฒนามืออาชีพ การวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง 1.2 Office of K-3 Education รับผิดชอบการพัฒนานโยบายและตรวจสอบการใช้โปรแกรมการศึกษาเกรด K-3 และโปรแกรมการศึกษาพัฒนาการเรียนรู้ในเบื้องต้น รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงโปรแกรมมาตรฐานและกรอบหลักสูตร การพัฒนามืออาชีพ การวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	1.3 Office of State Assessments รับผิดชอบการบริหารจัดการระบบการประเมินผลการศึกษา ซึ่งรวมการประเมินดังต่อไปนี้ ความสามารถนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทักษะและความรู้ของนักเรียนเกรด 3-8 ความสามารถของนักเรียนที่บกพร่องทางปัญญา การอ่านออกเขียนได้และคิดเลขเป็น ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เกรด 4 และ 8 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายประเมินวิชาชีววิทยาเมื่อเรียนจบรายวิชา การประเมินเหล่านี้เพื่อวัดความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลาง และตามระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม 1.4 Office of Research and Evaluation รับผิดชอบตรวจสอบการวิจัยและประเมินผลของแผนงาน และจัดเตรียมการบริการเพื่อให้มั่นใจว่าโปรแกรมการศึกษาของรัฐได้รับการทบทวนตรวจสอบและประเมินผลอย่างเหมาะสม การบริการเหล่านี้รวมถึงการออกแบบการศึกษา การรวบรวมข้อมูล และการแปลผลข้อมูล นอกจากนี้ รับผิดชอบตรวจสอบคลังข้อมูลนักเรียนแต่ละระดับของแผนงาน และอำนวยความสะดวกการรายงานข้อมูลการศึกษาต่อรัฐบาลกลาง
2.	Division of Educational Standards and Programs รับผิดชอบดูแลหน่วยงานต่อไปนี้
	2.1 Office of Academic Standards ประกอบด้วย 4 หน่วยงานได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้เกรด K-12 , Title IIA, แหล่งเว็บไซต์การศึกษาสำหรับครู และโปรแกรมการสร้างความตระหนัก - หน่วยงานมาตรฐานการเรียนรู้รับผิดชอบพัฒนา เผยแพร่ และนำมาตรฐานการเรียนรู้ไปใช้ และมีการทบทวนเป็นระยะๆ - หน่วยงาน Title IIA รับผิดชอบสนับสนุนเงินเพื่อพัฒนาคุณภาพครูเกรด K-12 และระดับอุดมศึกษา - หน่วยงานแหล่งเว็บไซต์การศึกษาสำหรับครู สนับสนุนความเข้าใจและการนำไปใช้เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางและการประเมินผลของรัฐผ่านทางเว็บไซต์ - หน่วยงานโปรแกรมการสร้างความตระหนัก ช่วยให้เกิดการยอมรับ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	และกระตุ้นผ่านโปรแกรมตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานในรัฐด้วยวิธีการหลากหลาย เช่น ครูแห่งปี โรงเรียนตัวอย่าง 2.2 Office of Language Arts Literacy Education และ Office of Reading First ทำงานร่วมกับเขตพื้นที่การศึกษา รับผิดชอบช่วยเหลือโรงเรียนในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านการเขียน โดยพัฒนาวิธีสอน พัฒนาครู ผู้ทำหน้าที่เป็นนักการศึกษาและครูการศึกษาพิเศษ วิธีการพัฒนาจะแบ่งกลุ่มโรงเรียนตามสภาพของปัญหา 2.3 Office of Career and Technical Education รับผิดชอบการศึกษาด้านอาชีพเกรด k-12 และระบบการแนะแนว โปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพและเทคนิคในระดับมัธยมศึกษาและหลังจบมัธยมศึกษา และบริหารโปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่ 2.4 Office of Math and Science Education รับผิดชอบด้านการเรียนรู้คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และการพัฒนาครู หน่วยงานนี้มีบทบาทเป็นผู้นำในการกำหนดตัวอย่างที่ดีที่สุดในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ และทำงานร่วมกับผู้นำเขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียน ครู สถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้มั่นใจว่าทุกฝ่ายมีเป้าหมายการทำงานอยู่ที่คุณภาพการศึกษา การทำงานใช้กลยุทธ์หลากหลาย ดังนี้ 1) สร้างความตระหนักให้สาธารณะชน และความเข้าใจถึงความสำคัญของคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ต่อความสำเร็จของงานและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและความรุ่งเรืองในศตวรรษที่ 21 2) เพิ่มจำนวนนักเรียนที่ลงเรียนรายวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในระดับสูงและสุดท้ายไปสู่การประกอบอาชีพ และ 3) พัฒนาคุณภาพการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยการสรรหาครูใหม่ การเตรียมโปรแกรม สนับสนุนและพัฒนาครู 3. Division of District and School Improvement ทำงานร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกเพื่อความมั่นใจว่าความพยายามในการพัฒนาอยู่บนฐานของการวิจัย นวัตกรรม ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล และมุ่งเน้นที่โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา โดยรับผิดชอบดูแลหน่วยงานต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	3.1 Office of District and School Support Services ทำงานร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอก มุ่งเน้นการพัฒนาโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาที่มีความเสี่ยง โดยรับผิดชอบการนำไปใช้โปรแกรมตามกฎหมาย และตัวอย่างการปฏิบัติที่ดีที่สุดในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนตามมาตรฐานหลักสูตรแกนกลาง 3.2 Office of Improvement and Innovation รับผิดชอบออกแบบ พัฒนา และนำโปรแกรมการพัฒนาการเรียนรู้ไปใช้เพื่อให้ได้ตามเกณฑ์ของระบบ ความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) ของรัฐ การดำเนินงานจะสนับสนุนกระบวนการความร่วมมือในการประเมินผลและการวางแผนเพื่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และเข้าแทรกแซงโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาที่ต้องการปรับปรุงพัฒนา โดยใช้กลยุทธ์บนฐานการวิจัย และการวางแผนปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องบนฐานของข้อมูล ความต้องการและผลลัพธ์ ส่งเสริมโอกาสการพัฒนาครู และสนับสนุนนวัตกรรม 3.3 Office of Leadership Development รับผิดชอบสร้างความมั่นใจว่าโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษามีผู้นำการศึกษาที่โดดเด่น เป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ และการจัดการได้ตรงกับความต้องการพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ ผ่านการใช้งานวิจัย ตัวอย่างการปฏิบัติงานที่ดีที่สุด และนวัตกรรมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการเติบโตทางอาชีพของผู้นำการศึกษาโดยทำงานร่วมกับโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานอื่นภายในกรม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ
4.	Division of Student Services รับผิดชอบหน่วยงานต่อไปนี้
	4.1 Office of Educational Support Services รับผิดชอบสนับสนุนการพัฒนาทางบวกให้แก่นักเรียนเกรด K-12 โดยตีพิมพ์นโยบายลงในเอกสาร สิ่งพิมพ์และรายงาน ให้คำแนะนำเชิงนโยบาย พัฒนาครูและให้ความช่วยเหลือทางเทคนิค โดยเน้นที่เรื่องสุขภาพ พฤติกรรมทางบวก ทักษะทางอารมณ์ สังคมมิติ สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและสนับสนุนการเรียนรู้ และการเข้าชั้นเรียน รวมถึงเรื่อง การกระทำทารุณ ความรุนแรง อันธพาล พฤติกรรมเสี่ยง และการหนีโรงเรียน การดำเนินการใช้กฎหมาย การเข้าแทรกแซงและการบริการการ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	เรียนรู้ให้นักเรียน ปัญหาพฤติกรรมและสุขภาพ การบริการสุขภาพในโรงเรียน และสุขภาพของนักเรียน รวมทั้งการป้องกันโรค โปรแกรมหลังเลิกเรียน โปรแกรมการศึกษาทางเลือก และการสอนที่บ้านหรือนอกโรงเรียน ผ่าน โปรแกรมเงินช่วยเหลือ และ โครงการความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน 4.2 Office of Special Education Programs รับผิดชอบนำกฎหมายและ ข้อบังคับของรัฐและรัฐบาลกลางเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษมาใช้เพื่อให้มั่นใจได้ ว่านักเรียนที่บกพร่องทางความสามารถจะได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่าง เต็มที่ การดำเนินงาน ได้แก่ พัฒนาภาวะผู้นำ จัดทำเอกสารเพื่อเขตพื้นที่ การศึกษาและผู้ปกครองนำโปรแกรมและการบริการการศึกษาพิเศษไปใช้ ติดตามการใช้โปรแกรมภายใต้อำนาจของรัฐ บริการสื่อสำหรับพ่อแม่และเขต พื้นที่การศึกษา รับฟังและการสืบเสาะความประพฤติดีที่สาธารณชนไม่พึงพอใจ ความช่วยเหลือทางเทคนิค การบริการให้คำปรึกษา และการบริการผลิต วางแผนและนำโปรแกรมไปใช้ และกิจกรรมการพัฒนาคณาจารย์ในพื้นที่ เช่น การจัดสิ่งแวดลอม การวางแผนส่งผ่านนักเรียนที่บกพร่องทางความสามารถ จากโรงเรียนไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ การวางแผนโปรแกรมและการบริการ สำหรับเด็กก่อนวัยเรียนที่บกพร่องทางความสามารถ การพัฒนาโปรแกรม การศึกษาเป็นรายบุคคล และการเข้าถึงความยุติธรรม 4.3 Office of Student Achievement and Accountability ประกอบด้วย 3 สำนักงาน ได้แก่ No Child Left Behind and Title I, No Child Left Behind School Improvement, and Specialized Populations รับผิดชอบประสานการนำ นโยบายของ No Child Left Behind ไปใช้ ตรวจสอบการบริหารจัดการของ โปรแกรม Titles I and III ซึ่งให้เงินทุนแก่เขตพื้นที่การศึกษาเพื่อสนับสนุน การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน พัฒนาโปรแกรมการให้คำแนะนำ การ รวบรวมและการเผยแพร่ข้อมูล โปรแกรมการประสานงานและการนำเอาความ ผิดพลาดและผลการติดตามมาใช้ปรับปรุงพัฒนา การคำนวณข้อมูลการ ประเมินความก้าวหน้ารายปีของรัฐ (adequate yearly progress -AYP) และ จัดเตรียมการบริการสนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานต่ำ พัฒนานโยบายสำหรับการวางแผนและการบริหารจัดการทั้งโปรแกรมของรัฐ และรัฐบาลกลาง ออกแบบเพื่อบริการประชากรนักเรียนที่มีความหลากหลาย

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
หลักสูตรและการสอน	รวมทั้งโปรแกรมดังต่อไปนี้ การศึกษาสำหรับผู้มีข้อจำกัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ (limited English proficient -LEP) การศึกษาสำหรับผู้พหุภาษา การศึกษาในชนบท โปรแกรมสำหรับเด็กไร้บ้าน และเด็กที่ถูกทอดทิ้งและเด็กที่กระทำผิดกฎหมาย - จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ (Core Curriculum Content Standards) 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ Visual and Performing Arts, Comprehensive Health and Physical Education, Science, Social Studies, World Languages, Technology และ 21st Century Life and Careers - จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้แกน โดยปรับมาตรฐานการเรียนรู้แกนร่วมระหว่างรัฐ (Common Core State Standards) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ ให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของมลรัฐ - จัดทำกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ (Curriculum Framework) โดยจัดทำตัวชี้วัดความก้าวหน้าการเรียนรู้สะสม (Cumulative Progress Indicator) เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ - จัดทำแนวการจัดการเรียนรู้เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดความก้าวหน้าสะสม เช่น คำถามสำคัญ ความเข้าใจที่คงทน แนวการสอน ตัวอย่างการวัดผลและประเมินผล และเว็บไซต์ทรัพยากรการสอน - จัดทำเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 - จัดทำคลังกล่องเครื่องมือเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบใช้ในการจัดการเรียนการสอน ตัวอย่างหน่วยหรือแผนการจัดการเรียนรู้ และยังเป็นชุมชนการเรียนรู้ของครูและนักเรียนได้ด้วย - จัดทำแนวการสอนและการวัดผลและประเมินผลโดยใช้ตัวอย่างผลงานของนักเรียน - เชื่อมโยงเว็บไซต์ไปแหล่งการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลและประเมินผลตามความแตกต่างของบุคคล การใช้ข้อมูลเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจขับเคลื่อนการเรียนการสอน ประเด็นการอภิปรายอย่างมืออาชีพ และผู้เรียนระบบดิจิทัล

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การวัดผลและประเมินผล	ดำเนินการรวบรวมและจัดทำรายงานข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการเพื่อรายงานเกี่ยวกับการสอน การเรียนรู้ของนักเรียน และช่วยพ่อแม่และสาธารณชนประเมินผลการทำงานของโรงเรียน ดังนี้ 1. การวัดผลและประเมินผลความรู้และทักษะด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา มี 2 ส่วน ได้แก่ เกรด 3-5 เพื่อบ่งชี้ในระยะต้นถึงความก้าวหน้าผลความสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ผลของการวัดผลและประเมินผลยังนำมาใช้เพื่อระบุนักเรียนคนใดบ้างที่ต้องสนับสนุนการสอนเพิ่มเติม และเกรด 4 การวัดผลและประเมินผลระดับชาติด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ 2. การวัดผลและประเมินผลความรู้และทักษะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เกรด 5-8 เพื่อระบุนักเรียนคนใดบ้างที่มีความรู้และทักษะด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ก้าวหน้าเพียงพอที่จะผ่านการวัดผลและประเมินผลระดับชาติในเกรด 8 (ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์) 3. การประเมินความสามารถระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเมินเพื่อระบุผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรแกนกลางกำหนด โดยจัดประเมินช่วงเริ่มต้นเกรด 11 เพื่อว่านักเรียนคนใดที่ไม่ผ่านจะได้มีโอกาสทดสอบใหม่ในการประเมินระดับชาติในเกรด 12 4. การวัดผลและประเมินผลความสามารถเมื่อจบรายวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ ชีววิทยา เคมี ฟิสิกส์ วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม พืชคณิต และเรขาคณิต 5. การประเมินผลโรงเรียนทางเลือกระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความเข้าใจและความรอบรู้ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ในบริบทที่คุ้นเคยและเกี่ยวข้องกับประสบการณ์

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	เนื้อหาที่ประเมินเกี่ยวกับการประเมินนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วไป เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนที่ได้รับใบรับรองว่าผ่านกระบวนการของการประเมินผลโรงเรียนทางเลือกระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แสดงทักษะและความสามารถในการระดับที่เทียบเคียงได้กับการประเมินนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทั่วไป
	6. การประเมินผลความสามารถสำหรับผู้มีความบกพร่องรุนแรง ประเมินพอร์ตโฟลิโอของนักเรียนเพื่อวัดความก้าวหน้าไปสู่ผลสัมฤทธิ์ของมาตรฐานการศึกษาของรัฐ การประเมินผลแต่ละสาระ เช่น การอ่านการเขียนทางภาษาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ จะต้องได้รับการอำนวยความสะดวกและมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหา การประเมินเกรด 3-8 และ 11 ประเมินการอ่านการเขียนทางภาษา และคณิตศาสตร์ เกรด 4, 8 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเมินวิทยาศาสตร์ด้วย
	7. การรายงานผลการวัดผลและประเมินผล ได้จัดทำคู่มือการรายงานให้เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนนำไปใช้ ซึ่งการรายงานแสดงให้เห็นการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ นอกจากนั้นรายงานการปฏิบัติงานของโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่ ดัชนีการปฏิบัติงานด้านวิชาการ ความก้าวหน้ารายปีด้านผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายของรัฐบาลกลาง
ทรัพยากรการวัดผล และประเมินผล (Assessment Resource)	- คำอธิบายระดับการปฏิบัติด้านทักษะและความรู้ที่ใช้วัดผลและประเมินผล การอ่าน การเขียนและคณิตศาสตร์ เกรด 3-8 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และวิทยาศาสตร์ เกรด 4 และ 8 - การอำนวยความสะดวกการทดสอบสำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษ และนักเรียนที่มีข้อจำกัดการใช้ภาษาอังกฤษ เช่น การบริหารจัดการ การกำหนดตารางสอบ สื่อที่ใช้ทดสอบ และกระบวนการทดสอบ - จัดทำ web-based การวัดผลและประเมินผลเพื่อการพัฒนา และเกณฑ์การประเมินผลสำหรับการเรียนการสอนซึ่งเชื่อมโยงกับหลักสูตร - จัดทำลิงค์เว็บไซต์กับโปรแกรมการประเมินความก้าวหน้าการศึกษา

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การพัฒนาครูและ ผู้บริหาร	ระดับชาติ ประกอบด้วย กรอบการประเมิน ผลการประเมิน ช่องว่างผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนต่างกลุ่ม และการอธิบายความหมายเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ของนักเรียนแต่ละระดับคะแนน
	- ข้อมูลสารสนเทศการวัดผลและประเมินผลสำหรับพ่อแม่และผู้ปกครอง
	ดำเนินการเพื่อช่วยเหลือเขตพื้นที่การศึกษาโดยการเตรียมภาวะผู้นำ ผ่านการพัฒนานโยบาย การกำหนดทิศทาง และการช่วยเหลือทางเทคนิคเพื่อ ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน การดำเนินงานมีดังนี้
	1. การพัฒนาครู ได้แก่ - สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้มืออาชีพ - ออกแบบแบบฟอร์มวางแผนพัฒนาครูมืออาชีพ และกระบวนการใช้แผน ที่เอื้อทั้งการวางแผนของโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา โดยเชื่อมระหว่างสิ่ง ที่ครูเรียนรู้กับการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูและการยกระดับผลสัมฤทธิ์ของ นักเรียน - จัดทำสื่อเพื่อนำไปใช้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น วิดีโอ และเอกสาร - พัฒนาครูมืออาชีพที่มีความมุ่งมั่นและมีคุณสมบัติในระดับสูง ติดตามการ เข้าดำรงตำแหน่งของครูที่ยังไม่มีประสบการณ์โดยจัดโปรแกรมการสนับสนุน และฝึกปฏิบัติ โปรแกรมมาตรฐานการสอนมืออาชีพ และโครงการภาวะผู้นำ การศึกษาซึ่งเน้นภาวะผู้นำทางการสอน - จัดทรัพยากรการพัฒนาครู โดยเชื่อมโยงเว็บไซต์ไปแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น การเรียนรู้มุ่งไปข้างหน้า มาตรฐานการพัฒนาครู กลยุทธ์เชิงเนื้อหา กล ยุทธ์การสอน กลยุทธ์การวัดผลและประเมินผล กลยุทธ์การสนับสนุนเชิง โครงสร้าง มาตรฐานการเรียนรู้แกนกลาง การเรียนรู้ผ่านออนไลน์ รายงาน ผลการวิจัยการเรียนรู้มืออาชีพ ศูนย์ภาวะผู้นำและการเรียนรู้ ศูนย์ฝึกอบรม เทคโนโลยีการศึกษา เว็บไซต์วิดีโอคลิปเกี่ยวกับการเรียนรู้
	2. การพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา ได้แก่ - จัดทำแนวการเรียนรู้มืออาชีพสำหรับผู้บริหาร ประกอบด้วย การ ฝึกอบรม ทรัพยากร เครื่องมือ และกระบวนการนำไปใช้ ซึ่งเน้นบทบาทสำคัญ

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ของผู้บริหารคือการพัฒนาการสอนและการพัฒนาโรงเรียน - สร้างชุมชนการเรียนรู้สำหรับผู้บริหาร - ติดตามการเข้าดำรงตำแหน่งของผู้บริหารที่ยังไม่มีประสบการณ์โดยจัดโปรแกรมการสนับสนุนและฝึกปฏิบัติ และโครงการภาวะผู้นำการศึกษาซึ่งเน้นภาวะผู้นำทางการสอน
โปรแกรมการศึกษา ด้านอาชีพและ เทคนิค	จัดโปรแกรมพัฒนาศักยภาพนักเรียนมัธยมศึกษาด้านอาชีพและเทคนิค (Career and Technical Education Program) เพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ในศตวรรษที่ 21 โดยเชื่อมโยงกับหลักสูตรระดับหลังมัธยมศึกษา ตัวอย่างโปรแกรม เช่น การเกษตร อาหารและทรัพยากรธรรมชาติ การออกแบบและการก่อสร้าง ศิลปะ เทคโนโลยีด้านเสียงและภาพและการสื่อสาร การบริหารจัดการธุรกิจ การเงิน วิทยาศาสตร์สุขภาพ การท่องเที่ยวและการบริการ อุตสาหกรรมการผลิต การขนส่ง การกระจายสินค้าและการส่งสินค้า นอกจากนี้เชื่อมโยงเว็บไซต์ไปแหล่งเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มอาชีพ พร้อมที่อยู่และการติดต่อผ่าน e-mail ให้ความรู้โอกาสการประกอบอาชีพ และจัดทำแนวการวัดผลและประเมินผลเมื่อจบโปรแกรม
การอ่านออกเขียนได้	- ดำเนินงานเพื่อปิดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ระหว่างในเมืองและชนเมือง ครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่มทั้งนักเรียนสองภาษาหรือใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ หลักของการรู้หนังสือในระดับต้น ยึดงานวิจัยการอ่าน กระบวนการเขียน และองค์ประกอบของการอ่าน - การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพของการรู้หนังสือในเกรด 4-8 ได้ทำวิจัยเพื่อมาใช้ในการกำหนดนโยบายของรัฐ โดยศึกษาการเรียนรู้และการสอน เช่น ด้านการเรียนรู้ ศึกษาผู้เรียนและความท้าทายที่เด็กต้องเผชิญหน้า ธรรมชาติการอ่านและการเขียนของเด็ก ความต้องการด้านการรู้หนังสือและผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมที่บ้านต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ด้านการสอนศึกษาช่องว่างผลสัมฤทธิ์ของการรู้หนังสือ โครงสร้างโรงเรียน การสอนแต่ละกลุ่มสาระ แรงกระตุ้นและข้อตกลงความต้องการพิเศษของผู้เรียน เทคโนโลยีการสอนและทรัพยากรสื่อ และการประเมิน จากนั้นนำมาสังเคราะห์การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพเชื่อมโยง

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การจัดการศึกษา แบบสองภาษา (Bilingual Education)	กับพฤติกรรมและสมรรถนะของนักเรียนและนำไปสู่การพัฒนาครู - โปรแกรมการรู้หนังสือเริ่มต้นที่ครอบครัว เป็นโปรแกรมที่สนับสนุนการศึกษาที่ครอบครัวเป็นศูนย์กลาง ซึ่งกระตุ้นให้พ่อแม่และเด็กใช้ความพยายามร่วมกัน โปรแกรมนี้ออกแบบมาเพื่อเพิ่มพลังให้พ่อแม่กลายเป็นหุ้นส่วนอย่างเต็มรูปในการพัฒนาการศึกษาและสังคมของบุตร ทำให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ให้บริการดังต่อไปนี้ - เตรียมความช่วยเหลือทางเทคนิคและฝึกอบรมเพื่อช่วยเขตพื้นที่การศึกษาออกแบบและนำโปรแกรม Bilingual/ESL ไปใช้ - รวบรวมและสรุปการลงทะเบียนเรียน และข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีข้อจำกัดความสามารถทางภาษาอังกฤษ
การสนับสนุนการ เรียนรู้	ให้ความรู้ในเรื่องต่อไปนี้ - โรงเรียนปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมทางบวก เกี่ยวกับการดูแลโรงเรียนให้ปลอดภัยจากความรุนแรงและปลอดภัย การสร้างบรรยากาศสังคมและอารมณ์ทางบวก การสร้างอาคารที่ปลอดภัย การวางแผนรับวิกฤตและเหตุฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น และการตรวจสอบประวัติอาชญากรรม - สุขภาพของนักเรียน เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยง เด็กเกเร/อันธพาล การพัฒนาและรักษาสุขนิสัยที่ดี ความตระหนักถึงความต้องการภูมิคุ้มกัน การเตรียมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโรคที่หลากหลายและเกี่ยวข้องกับสุขภาพ การเตรียมคำแนะนำเพื่อหลีกเลี่ยงและแทรกแซงการกระทำที่รุนแรง - โปรแกรมหลังเรียน เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการทำงาน และทักษะชีวิต - การบริการสังคม เกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการบริการสังคม ทั้งในและนอกห้องเรียน - พฤติกรรมนักเรียน เกี่ยวกับการหนีเรียน การหยุดเรียนกลางคัน วินัย การสร้างคุณลักษณะที่ดี และการไกล่เกลี่ยพฤติกรรมการทำลาย

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
โปรแกรมการสร้าง ความตระหนัก โรงเรียนทางเลือก (School Choices)	การสร้างความตระหนัก การให้รางวัล และการฉลองสัมฤทธิ์ผลที่ยอดเยี่ยมให้แก่โรงเรียน นักการศึกษาและนักเรียน มีอยู่หลายโปรแกรมซึ่งช่วยสร้างความตระหนักและสนับสนุนนวัตกรรมให้เกิดขึ้นในการศึกษา ดังนี้ - การสร้างความตระหนักสำหรับนักการศึกษา เช่น รางวัลของผู้ว่าการรัฐ โปรแกรมการสร้างความตระหนักในอาชีพบริการทางการศึกษา โดยดูจากระบบโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ การบริการนอกเหนือสิ่งแวดล้อมในห้องเรียนซึ่งช่วยปรับปรุงพัฒนาโอกาสทางวิชาการของนักเรียน การเตรียมสู่การทำงาน และคุณภาพชีวิตโดยรวม โปรแกรมของผู้ว่าการรัฐเพื่อการสร้างความตระหนักให้ครู โดยดูจากความสำเร็จของโรงเรียนที่มีทีมงานการสอนที่มีคุณภาพและทุ่มเทในการทำงาน กระตุ้นครูให้พัฒนาการสอนได้ยอดเยี่ยม และมีความรู้ในการปฏิบัติงานที่โดดเด่น รางวัลของมูลนิธิสำหรับนักการศึกษาที่มีผลงานโดดเด่น รางวัลสำหรับครูที่มีผลงานการสอนโดดเด่นด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ รางวัลผู้บริหาร โรงเรียนและครูแห่งปี - การสร้างความตระหนักสำหรับโรงเรียน เช่น รางวัลเกียรติยศให้โรงเรียนที่มีรูปแบบการปฏิบัติงานตอบสนอง No Child Left Behind อย่างยอดเยี่ยมและมีความเท่าเทียมกัน รางวัลสำหรับโรงเรียนที่มีการเติบโตของนักเรียนสูงสุดในเกรด 6-7 สนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคน และเตรียมนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย วิทยาลัย และการประกอบอาชีพ - การสร้างความตระหนักสำหรับนักเรียน เช่น รางวัลสำหรับนักเรียนที่มีตัวอย่างผลงานเป็นแบบอย่างที่ดีด้านงานสร้างสรรค์ การเขียน ดนตรี การละคร การเต้นรำและศิลปะ การคัดเลือกเข้าค่ายร่วมกับนักเรียนจากทุกรัฐ เพื่อให้มีโอกาสดูแลเวลากับนักวิทยาศาสตร์ชั้นนำและมีประสบการณ์การเรียนรู้นอกห้องเรียน การคัดเลือกนักเรียนจากทุกรัฐให้เข้าพบผู้นำรัฐบาลในวอชิงตัน ดี.ซี. และเรียนรู้หน้าที่ของรัฐบาลกลาง และทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนเรียนดี จัดการศึกษาให้ผู้ปกครองและนักเรียนได้เลือก ได้แก่ 1. Charter Schools เป็นโรงเรียนรัฐบาลที่ก่อตั้งขึ้นภายใต้ภารกิจเฉพาะ ดูแล

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
การพัฒนาเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน	โดยคณะกรรมการผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการดูแล
	2. Interdistrict Public School Choice เป็นการเพิ่มโอกาสให้นักเรียนและครอบครัว ด้วยการจัดทางเลือกให้เรียนนอกเขตพื้นที่โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย
	3. Intradistrict Public School Choice สำหรับโรงเรียนที่มีผลการดำเนินงานไม่บรรลุตามกฎหมาย No Child Left Behind ติดต่อกัน 2 ปี จะเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองย้ายนักเรียนไปเรียนที่โรงเรียนอื่นภายในเขตพื้นที่ได้
	4. Home Schooling เป็นการตัดสินใจของพ่อแม่ที่จะจัดการศึกษาภาคบังคับให้บุตรหลานที่บ้าน
	ความร่วมมือระหว่างส่วนกลาง โรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาและนักการศึกษาท้องถิ่นในการวัดผลและประเมินผลและวางแผนปฏิบัติงานของโรงเรียน เป็นกลไกสำคัญของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้ไปไกลจากปัจจุบัน กระบวนการทำงาน คือ การลงพื้นที่ศึกษาวิเคราะห์สภาพจริง อภิปรายปัญหา แล้ววางแผนร่วมกัน นอกจากนั้น การพัฒนาอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อผลลัพธ์ที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งต้องมีความยั่งยืน ดำเนินการอย่างไม่หยุดยั้ง และฝังลึกในโครงสร้างและวัฒนธรรมขององค์กร ดังนั้น เมื่อได้รับการพัฒนาด้วยโปรแกรมอื่น ๆ ไปแล้ว จึงสนับสนุนวิธีสอน โปรแกรม และการบริการที่มีคุณภาพสูง

ภาพที่ 4.3 เว็บไซต์ของ Iowa Department of Education

ที่มา: Iowa Department of Education (2009)

ตารางที่ 4.3 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ Iowa Department of Education

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
องค์กร	รัฐไอโอวามีหน่วยงานด้านวิชาการดังต่อไปนี้ 1. Division of PreK-12 Education Programs ทำงานโดยตรงกับเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าหลักสูตร ครู ผู้บริหาร สิ่งอำนวยความสะดวก นโยบาย และ โปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนมีคุณสมบัติตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาที่รัฐกำหนด นอกจากนั้น จัดให้มีการวิจัย การช่วยเหลือทางเทคนิค และคำแนะนำ เมื่อเขตพื้นที่การศึกษาต้องการการสนับสนุนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ ปกครองโดยคณะกรรมการท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งกำหนดนโยบาย ความต้องการทางวิชาการ และอนุมัติงบประมาณท้องถิ่น ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	1.1 Bureaus of Teaching and Learning Services รับผิดชอบเกี่ยวกับคุณภาพของนักรการศึกษา เทคโนโลยีการสอน หลักสูตรและการสอน การพัฒนาฝีมืออาชีพ Title I, II, III, IV, V การประเมินผลการปฏิบัติงาน และโปรแกรมการงบประมาณ 1.2 Bureaus of Student and Family Support Services รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ การสนับสนุนการเรียนรู้ของโรงเรียนหรือโปรแกรมทางเลือก โครงการประกันคุณภาพของรัฐบาล โรงเรียนปลอดภัยและปลอดยาเสพติด การประเมินผลการปฏิบัติงาน และโปรแกรมการงบประมาณ 1.3 Bureaus of Early Childhood Services รับผิดชอบเกี่ยวกับเด็กก่อนวัยเรียนจนถึง 4 ปี การศึกษาพิเศษ การศึกษาปฐมวัย การกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกัน การประสานงาน การเข้าถึงการบริการในเบื้องต้น การประเมินผล การปฏิบัติงาน และโปรแกรมการงบประมาณ 2. Division of School Support & Information Services บทบาทภาวะผู้นำที่สำคัญที่สุดของหน่วยงาน คือ จัดลำดับความสำคัญของระบบการศึกษาของรัฐ ซึ่งรวมถึงการปรับปรุงพัฒนาคุณภาพโปรแกรมก่อนวัยเรียน การพัฒนาฝีมืออาชีพและการช่วยเหลือทางเทคนิคสำหรับการปรับปรุงพัฒนาการสอน การนำกฎหมายใหม่ของรัฐและรัฐบาลกลางไปใช้ การปรับปรุงพัฒนารายวิชาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมที่ห่วงใยผู้อื่น และการปรับปรุงพัฒนาการเลื่อนชั้นจากเกรดหนึ่งไปเกรดหนึ่งให้ไม่มีรอยต่อเพื่อเป็นระบบการศึกษาที่มีคุณภาพสูง Division of School Support & Information Services มี หน่วยงาน Bureaus of Planning Research, Development & Evaluation Services รับผิดชอบให้บริการทั้งระดับกรมและโรงเรียนเกี่ยวกับ การรวบรวมข้อมูล/การได้มาซึ่งข้อมูล/การเข้าถึงอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการบันทึกข้อมูล การศึกษาของรัฐ/ระบบข้อมูลนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลหรือการวิเคราะห์ทางสถิติ การประยุกต์ใช้และความสามารถในการใช้งานวิจัย โปรแกรมการประเมินผล/วินิจฉัย/วิจัยและพัฒนา การแสดงความรับผิดชอบ/การติดตามความก้าวหน้า และคลังข้อมูล

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
หลักสูตร	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ (Content Standards) กลุ่มสาระ Literacy, Mathematics, Science, Arts, Career & Technical Education, Health Education, Physical Education, และ Social Studies - จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลาง (Core Content Standards) ด้วยการบูรณาการมาตรฐานการเรียนรู้ (Content Standards) กับมาตรฐานการเรียนรู้แกนร่วมระหว่างรัฐ (Common Core State Standards) ในกลุ่มสาระ Literacy, Mathematics, และ Science - จัดทำกรอบหลักสูตร (Curriculum Framework) กลุ่มสาระการเรียนรู้ - จัดทำคู่มือการวางแผนการใช้หลักสูตรและการศึกษาหลักสูตรด้วยตนเอง
การเรียนการสอน	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ ห้องเรียนที่มีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง การสอนเพื่อความเข้าใจ การวัดผลและประเมินผลเพื่อการพัฒนา การเชื่อมโยงความคิดรวบยอดสำคัญและทักษะกับโลกของความจริง ความซับซ้อนและสถานการณ์เปิด และการสอนนักเรียนที่มีความแตกต่าง - ให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะการทำงาน การเรียนรู้ทางการเงิน สุขภาพ เทคโนโลยี และพลเมือง - ให้ความรู้เกี่ยวกับอุปนิสัย (Habits of Mind) สำคัญเพื่อความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ การคิดเชิงวิพากษ์ การสื่อสารที่มีความซับซ้อน ความสร้างสรรค์ ความร่วมมือ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพและความรับผิดชอบต่อสังคม - จัดโปรแกรมพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ได้แก่ โปรแกรม Every Child Reads เพื่อเร่งผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนเกรด k-12 โดยเฉพาะผู้ที่มีปัญหาการอ่าน และสนับสนุนความสามารถเชิงระบบ โครงสร้างของโรงเรียนด้านการอ่าน ด้วยการจัดทำสื่อพัฒนาการเรียนการสอนมืออาชีพ และโปรแกรม Second Chance Reading ซึ่งจัดรายวิชาเฉพาะสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีความสามารถด้านการอ่านต่ำ โดยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจัดในห้องเรียนปกติ ส่วนมัธยมศึกษาตอนปลายจัดเป็นรายวิชาเลือก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
การวัดผลและ ประเมินผล	1. การวัดผลและประเมินผล มีดังต่อไปนี้ - การวัดผลและประเมินผลระดับรัฐ ประเมินความก้าวหน้ารายปี (Annual Yearly Progress) และรายงานความก้าวหน้ารายปี (Annual Progress Report) ได้แก่ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ทดสอบในเกรด 3-8 และ 11 และ วิทยาศาสตร์ทดสอบเกรด 5, 8 และ 11 - การวัดผลและประเมินผลระดับชาติ ทดสอบความก้าวหน้าทางการศึกษาระดับชาติ (National Assessment of Educational Progress) ทดสอบเกรด 4, 8 และ 12 - การทดสอบความสามารถเมื่อจบรายวิชาพีชคณิต และชีววิทยา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2. ทรัพยากรการวัดผลและประเมินผล ให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเพื่อการพัฒนา และการวัดผลและประเมินผลเพื่อตัดสินผล 3. การรายงานผล เขตพื้นที่การศึกษาต้องรายงานความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและรายงานตามตัวชี้วัดของระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) โดยรัฐไอโอวากำหนดเงื่อนไขของรายงาน ให้ประกอบด้วย ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ หลักสูตร การเงิน และข้อมูลผลสัมฤทธิ์ เพื่อช่วยให้เขตพื้นที่การศึกษาและผู้กำหนดนโยบายประเมินระบบการศึกษาของรัฐและมั่นใจได้ว่าตรงกับความต้องการของนักเรียนและชุมชน นอกจากนี้ รัฐผลิตบัตรรายงานประจำปี การรวบรวมผลสัมฤทธิ์ตามตัวชี้วัดคุณภาพครูและโรงเรียนหรือเขตพื้นที่การศึกษา ที่ผลสัมฤทธิ์ไม่บรรลุตามเป้าหมายติดต่อกัน 2 ปี
ข้อมูลและสถิติ	ข้อมูลที่หน่วยงานการศึกษาในท้องถิ่นและเขตพื้นที่การศึกษาต้องรายงานรัฐบาลกลางและรัฐ ประกอบด้วย ชนิดของข้อมูล วิธีรวบรวมข้อมูล และเชื่อมโยงกับรายงานที่ใช้ข้อมูล ดังนี้

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	1. การสำรวจข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับนักเรียน และนโยบายจากโรงเรียนของรัฐและเอกชน และหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น ในเกรด k-12 มีการรวบรวมปีละ 2 ครั้ง 2. การศึกษาด้านอาชีพและเทคนิค ข้อมูลประกอบด้วย โปรแกรมและรายวิชาที่เปิดสอน นักเรียนในโปรแกรม นักเรียนที่เรียนอย่างเข้มข้น ผู้สำเร็จการศึกษา และมีความเชี่ยวชาญทางอาชีพ 3. ระบบการบันทึกข้อมูลด้วยอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการ โอนบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคลระหว่างเขตพื้นที่การศึกษา สถาบันหลังจบมัธยมศึกษา และกรมวิชาการ เพื่อลดภาระงานด้านข้อมูล มีความถูกต้องของข้อมูล ลดเวลาในการทำงาน มีความปลอดภัยและความเชื่อมั่นของข้อมูล และช่วยในการตัดสินใจได้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยลดการใช้กระดาษจัดทำรายงาน และใบรับรองผลการศึกษา
เทคโนโลยีการศึกษา	การทำงานด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนด้วยการเตรียมทักษะสำหรับโลกที่ใช้เทคโนโลยี โดยบูรณาการในทุกๆงาน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในโรงเรียน ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา นอกจากนี้ จัดการศึกษาทางไกลเพื่อช่วยเขตพื้นที่การศึกษาขยายโอกาสการเรียนรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และลดราคาเพื่อช่วยให้โรงเรียนและห้องสมุดส่วนใหญ่สามารถจัดหาการสื่อสารทางไกลโดยใช้เทคโนโลยีและเข้าถึงอินเทอร์เน็ต
การพัฒนาครูและผู้บริหาร	ด้านการพัฒนาผู้บริหาร จัดโปรแกรมคุณภาพผู้บริหารเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้สูงขึ้นและเพิ่มคุณภาพของผู้บริหาร ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. มาตรฐานผู้นำโรงเรียนและเกณฑ์การประเมินผลการพัฒนาผู้บริหาร

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	โรงเรียนมืออาชีพ 2. โปรแกรมการติดตามและการเข้ารับตำแหน่งสำหรับการเริ่มต้นเป็นผู้บริหาร 3. การพัฒนามืออาชีพเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานสำหรับภาวะผู้นำ 4. การประเมินผลผู้บริหารโดยใช้มาตรฐานผู้นำโรงเรียนและเกณฑ์ การดำเนินงานของโปรแกรมมีดังนี้ 1. การประเมินผลผู้บริหาร บทบาทของผู้บริหารมีความสำคัญมากต่อการสอนและการเรียนรู้ ในปีแรกของการเข้ารับตำแหน่งผู้บริหารจะต้องได้รับการประเมินผลรวมตามมาตรฐานผู้นำโรงเรียน ในปีต่อไปประเมินการปฏิบัติงานตามแผนการพัฒนามืออาชีพรายบุคคล และประเมินผลรวม 3 ปีตามมาตรฐานผู้นำโรงเรียน 2. สถาบันวิชาการภาวะผู้นำไอโอวา สนับสนุนศูนย์ภาวะผู้นำ 2 ศูนย์ ได้แก่ ศูนย์ผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งพัฒนาโดยผู้บริหารโรงเรียน เพื่อผู้บริหารโรงเรียนภายใต้วิสัยทัศน์ที่ว่า “นักเรียนทุกคนในทุกโรงเรียนและทุกเขตพื้นที่ในรัฐไอโอวาจะต้องมีผู้นำที่มีคุณภาพ” ศูนย์นี้จะสร้างชุมชนให้ผู้บริหารได้เข้ามาค้นพบทักษะ สติปัญญา และจริยธรรมของตนเองเพื่อเรียนรู้การเป็นผู้นำ และศูนย์ผู้อำนวยการและคณะกรรมการโรงเรียน จะใช้โมเดลการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้โอกาสการเรียนรู้และสนับสนุนภาวะผู้นำของผู้อำนวยการและคณะกรรมการโรงเรียน โดยเปลี่ยนระบบผู้นำให้มาพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน 3. การติดตามและการเข้ารับตำแหน่งของผู้บริหารโรงเรียน โปรแกรม 1 ปีเพื่อสนับสนุนตามมาตรฐานผู้นำโรงเรียน สำหรับการเริ่มต้นเป็นผู้บริหารมืออาชีพ ให้ได้รับการพัฒนาและสามารถเข้าถึงทรัพยากรที่หลากหลายโดยมุ่งเน้นที่การพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ 4. การประเมินผลครู ต้องเชื่อมโยงและสนับสนุนเกณฑ์มาตรฐานการสอน

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นและเขตพื้นที่การศึกษาต้องกำหนดนโยบาย กระบวนการและขั้นตอนการปฏิบัติ นอกจากนั้นระบบการประเมินครูจะต้องมี แหล่งข้อมูลและข้อมูลสารสนเทศที่จะช่วยกระตุ้นและสนับสนุนการ แสดงออกถึงความรอบรู้ของครูตามมาตรฐานการสอน ด้านการพัฒนาครู การพัฒนาคุณภาพครูมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของ นักเรียน และแก้ปัญหาคาราคาเข่งครูทั้งในชนบทและในเมือง โดย ดำเนินการดังนี้ 1. สนับสนุนสถาบันพัฒนาครู ให้พัฒนาครู ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่ การศึกษา และที่ปรึกษาหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ ภายใต้มเดลการพัฒนา ครูของไอโอวา เช่น กลยุทธ์การสอนทั้งด้านเนื้อหาและทักษะซึ่งผ่านการวิจัย มาแล้ว กลยุทธ์การปฏิบัติในห้องเรียน การรวบรวมข้อมูลผลการเรียนรู้ของ นักเรียน 2. จัดทำแผนการพัฒนามืออาชีพของเขตพื้นที่การศึกษาและรายบุคคล พร้อม ทั้งหนังสือคู่มือการทำงาน และโมเดลการพัฒนาครู แต่ละท้องถิ่นที่ประเมิน ตนเองและวิเคราะห์ผลกระทบจากการพัฒนาว่าเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน หรือไม่ 3. จัดทำมาตรฐานและเกณฑ์การสอน ด้านความรู้และทักษะที่มีหลักฐานการ สะท้อนความสามารถที่ดีที่สุดด้านการสอน และเชื่อมโยงกับระบบการ ประเมินครู และแผนพัฒนามืออาชีพรายบุคคล 4. โปรแกรมการฝึกอบรมนักประเมินเพื่อรับรองผล และจัดทำดัชนีการขยาย กิจกรรมจากการอบรม เพื่อให้ผู้เข้าอบรมเลือกใช้ตามความเหมาะสม 5. จัดทำโมเดลการพัฒนามืออาชีพ พร้อมทั้งคำแนะนำทางเทคนิคและ เครื่องมือที่ใช้ในแต่ละขั้นตอน ให้ตัวอย่างการศึกษารายกรณี วิดีโอเพื่อ

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	อธิบายหลักการ องค์ประกอบ และการประยุกต์ใช้ รวบรวมเว็บไซต์สร้างเป็นเครือข่ายเพื่อเอื้อในการเลือกเนื้อหาของกลุ่มสาระมาอบรม 6. การติดตามและกระบวนการสำหรับนักการศึกษาใหม่ นักการศึกษาใหม่จะได้รับการอบรมในช่วง 2 ปีของการเริ่มต้นทำงานภายใต้มาตรฐานการสอนของรัฐ โดยผู้ให้คำปรึกษาทำหน้าที่สังเกต วิจัย สนับสนุน และแนะนำการปฏิบัติการสอนให้มีประสิทธิภาพ กระบวนการนี้ใช้กับผู้ให้คำปรึกษาด้านแนะแนว ครูห้องสมุด และเด็กฝึกงานได้ด้วย ทุกเขตพื้นที่การศึกษา และทุกหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่มีแผนการติดตามและกระบวนการสำหรับนักการศึกษาใหม่ โดยกรมวิชาการเป็นผู้อนุมัติแผน 7. การประเมินผลครู ระบบการประเมินต้องเชื่อมโยงและสนับสนุนเกณฑ์ตามมาตรฐานการสอน โดยประเมินความก้าวหน้าตามมาตรฐานการสอนทุก 3 ปี และมีการสังเกตห้องเรียน หน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ต้องกำหนดนโยบายกระบวนการ และขั้นตอนการปฏิบัติงานที่จะกระตุ้นและสนับสนุนให้ครูได้แสดงความรอบรู้ตามมาตรฐานการสอน 8. โปรแกรมการเพิ่มคุณภาพครู เป็นโปรแกรมที่เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ได้แก่ กรมวิชาการ คณะกรรมการตรวจสอบการศึกษา วิทยาลัยชุมชน สถาบันเอกชน มหาวิทยาลัย และเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้การเชื่อมต่อของแต่ละระดับมีความสมบูรณ์และมีตะเข็บรอยต่อที่น้อยที่สุด
โปรแกรมการสร้าง ความตระหนัก	มีรางวัลและโปรแกรมการแลกเปลี่ยนดังนี้ 1. รางวัลอาสาสมัครของผู้ว่าราชการรัฐ เป็นรางวัลสำหรับผู้ช่วยทำให้เมือง เทศบาล โรงเรียน และสภาพแวดล้อม เป็นสถานที่ที่ดีขึ้นสำหรับการใช้ชีวิตการทำงาน และครอบครัว ซึ่งเป็นโอกาสสำหรับนักการศึกษา ผู้บริหารโรงเรียน และครูที่จะพัฒนาการบริการของโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือชุมชนของตนเองให้มีความโดดเด่น

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	2. รางวัลนักรักการศึกษามิลเคน เป็นรางวัลสำหรับครู ผู้บริหารโรงเรียน และผู้เชี่ยวชาญ ที่ทำให้โรงเรียนยอดเยี่ยมในระดับชาติ 3. รางวัลครูแห่งปี สำหรับครูที่มีแรงบันดาลใจ มีความท้าทาย และมีจิตวิญญาณที่ขยันขันแข็ง เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับนับถือจากนักเรียนและเพื่อนครู เป็นครูที่อุทิศตัวเพื่อช่วยดึงเอาความสามารถพิเศษและความสามารถที่ซ่อนเร้นของนักเรียนออกมา เป็นผู้สร้างสรรค์ ดูแลนักเรียนเป็นรายบุคคล การจัดการเรียนการสอนข้ามพ้นจากการใช้ตำราเรียนและกระดานดำ และเป็นครูที่ได้รับการยอมรับว่าช่วยให้คำจำกัดความใหม่ของการศึกษาของชาวอเมริกัน 4. ทูลเกล้าเปลี่ยนการสอนในไต้หวัน เป็นรางวัลสำหรับครูระดับประถมศึกษาไปสอนภาษาอังกฤษที่ไต้หวัน และเข้าไปมีส่วนร่วมทำงานกับครูพัฒนาหลักสูตร เป็นเวลา 1 ปี 5. โปรแกรมการแลกเปลี่ยนทางการศึกษาและวัฒนธรรม โดยรับครูจากประเทศสเปนมาช่วยเติมเต็มตำแหน่งการสอนภาษาสเปนที่ว่างเป็นเวลา 3 ปี โอกาสนี้นักการศึกษาภาษาสเปนจะได้รับการฟื้นฟูคุณภาพทางภาษา ขณะเดียวกัน นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมีโอกาสดำเนินงานกับครูมืออาชีพจากประเทศอื่น
การสนับสนุนการเรียนรู้	การสนับสนุนการเรียนรู้ ดำเนินการดังนี้ 1. ต่อต้านอันตราย/ผู้ก่อการร้าย รัฐเตรียมข้อมูลสารสนเทศและการสนับสนุนโรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียนจะต้องกำหนดนโยบาย หน่วยงานการศึกษาในพื้นที่สนับสนุนเครือข่ายสำหรับการเข้าแทรกแซงการป้องกันอันตราย/ผู้ก่อการร้าย 2. โปรแกรมก่อนและหลังเรียน เน้นการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างชั่วโมงที่ไม่มีการเรียนการสอน ซึ่งผสมผสานระหว่างวิชาการ การเพิ่มคุณค่าวัฒนธรรม และกิจกรรมสันทนาการ และจะยังมีคุณค่าถ้าเป็นกิจกรรมที่

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่ ตัวอย่างกิจกรรมที่มีคุณภาพ ได้แก่
	- การทบทวนและการเสริมการสอนในทักษะพื้นฐาน เช่น การอ่าน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ - การให้คำปรึกษาการป้องกันยาเสพติดและความรุนแรง - กิจกรรมการสร้างบุคลิกภาพและภาวะผู้นำสำหรับเยาวชน - อาสาสมัครและโอกาสบริการชุมชน - การสร้างความตระหนักและการเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัย - ศูนย์ช่วยเหลือการทำการบ้าน - การสอนคอมพิวเตอร์ - การเพิ่มคุณค่าในศิลปะและวัฒนธรรม - การสอนภาษา - การเตรียมการหรือการฝึกอบรมเพื่อการจ้างงาน
3. การเรียนรู้ทางไกล ได้แก่	- เปิดโอกาสการเรียนรู้ Advanced Placement ให้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่อยู่ในชนบทและในโรงเรียนขนาดเล็ก - การเรียนรู้ทางออนไลน์ ให้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาผ่านเขตพื้นที่
4. การศึกษาของเด็กในสถานเลี้ยงเด็ก เป็นการสร้างประสบการณ์ทางบวกในโรงเรียนซึ่งจะช่วยสร้างความสำเร็จในการเปลี่ยนเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ การเพิ่มโอกาสสำหรับความสมบูรณ์ส่วนบุคคลและเศรษฐกิจพอเพียง และเพิ่มความสามารถช่วยสร้างสังคม	
5. โปรแกรมกองทุนการแทรกแซงเบื้องต้น มีเป้าหมายเพื่อเตรียมทิศทางและทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อลดขนาดห้องเรียนของการสอนทักษะพื้นฐาน ในเกรด k-3 โดยกำหนดอัตราส่วนครู 1 คนต่อนักเรียน 17 คน	
6. การสำรวจสำมะโนประชากรนักเรียน อายุ 6, 8, และ 11 ปี เพื่อสะท้อน	

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	มุมมอง ทักษะคติ และพฤติกรรมของเยาวชน 7. ความปลอดภัยในโรงเรียน เตรียมสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ที่ปลอดภัยและมั่นคง สนับสนุนโรงเรียนด้วยการเตรียมข้อมูลที่สามารถช่วยผู้นำโรงเรียนวางแผนสำหรับสถานการณ์รุนแรงที่อาจเกิดขึ้น และเตรียมขั้นตอนสำหรับพ่อแม่และนักเรียนในการช่วยสร้างโรงเรียนปลอดภัย 8. การบริการการเรียนรู้ สนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียนซึ่งนักเรียนได้ทำกิจกรรมบริการชุมชน กิจกรรมเหล่านั้นไม่เพียงแต่ช่วยผู้อื่นแต่จะต้องเพิ่มประสบการณ์การเรียนรู้ของนักเรียนเองด้วย เช่น เด็กปฐมวัย การเชื่อมกับชุมชน โดยมอบดอกไม้และร้องเพลงให้ปู่ย่าตายายที่มาเยี่ยมชมห้องเรียนได้ฟัง เด็กประถมศึกษา การเชื่อมกับวิทยาศาสตร์ โดย ทำคู่มือดูแลและรักษาลูกสัตว์เลี้ยงไว้ในถุงสัตว์เลี้ยงไปบริจาคให้คลินิกสัตวแพทย์ในท้องถิ่น เด็กมัธยมศึกษาตอนต้น การเชื่อมโยงกับสังคมศึกษา โดยวิจัยเกี่ยวกับโรงเรียนและชุมชนด้วยการสัมภาษณ์ แล้วเขียนมาเป็นรายงานเกี่ยวกับโรงเรียน เด็กมัธยมศึกษาตอนปลาย เชื่อมโยงกับเทคโนโลยี/ธุรกิจ โดยทำโปรแกรมดูแลนักเรียนหลังเลิกเรียนที่พ่อแม่ยังไม่มารับ 9. สุขภาพในโรงเรียน จัดโครงการเพื่อสนับสนุนสุขภาพและพฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านสุขภาพของทุกคนในโรงเรียน 10. การให้คำปรึกษา จัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาและให้ความรู้เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา โดยกำหนดมาตรฐานและสมรรถนะของผู้ให้คำปรึกษา ขั้นตอนการใช้กรอบการให้คำปรึกษาในโรงเรียน ทักษะของผู้ให้คำปรึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัย/มหาวิทยาลัย การเตรียมความพร้อมด้านอาชีพและความเป็นพลเมือง และแหล่งค้นคว้า
การพัฒนาการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย	ผลจากการศึกษาการเปลี่ยนผ่านของนักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงการทำงาน และจากการประชุมสัมมนา พบว่าการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องการแรงเหวี่ยงเพื่อให้มั่นใจได้ว่าการศึกษามีทักษะขั้นสูงที่จำเป็น

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	สำหรับความสำเร็จในตลาดนานาชาติ ซึ่งมีความชัดเจน และ โลกแคบลง จึงได้ดำเนินการดังนี้¹. โครงการโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นโครงการนำร่อง โรงเรียนในโครงการเป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมค่อนข้างสูงอยู่ในเมืองและปริมณฑล จุดเน้นอยู่ที่การพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนที่มีผลกระทบทางบวก 2. โรงเรียนที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เน้นที่การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ต้องใช้ความพยายามในการเรียนรู้สูง เช่น นักเรียนที่ใช้ IEPs และนักเรียนที่ไม่เคยประสบความสำเร็จในโรงเรียน 3. หลักสูตรแกนกลางของรัฐ มีงานวิจัยชี้ให้เห็นว่าความคาดหวังสูงเป็นส่วนประกอบจำเป็นในการพัฒนาการปฏิบัติงานของนักเรียนและมีความเชื่อมั่นว่าจะประสบความสำเร็จไกลกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรแกนกลางจึงจัดคำแนะนำเนื้อหาที่มีความท้าทายและมีความหมายสำคัญเพื่อเตรียมนักเรียนให้ประสบความสำเร็จในชีวิต โดยกำหนดความคิดรวบยอดและทักษะสำคัญในการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 รวมทั้งทิศทางการสอนและการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องอยู่ในระดับที่เหนือกว่าความรู้ที่ไม่สำคัญ มาเป็นความคิดรวบยอดที่ลึกซึ้ง และกระบวนการเรียนรู้ 4. เครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนความริเริ่มการพัฒนาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อช่วยนักเรียนเตรียมความสำเร็จที่มากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นั่นคืองานและชีวิต โดยจัดทำสื่อสำหรับผู้นำโรงเรียน พ่อแม่ นักเรียน ทีมงานในโรงเรียน และชุมชน เพื่อเปลี่ยนมุมมองของนักเรียนและพ่อแม่เกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นเพื่อเตรียมนักเรียนสำหรับงานและชีวิต กระตุ้นนักเรียนด้วยการตั้งเป้าหมายและพัฒนารายวิชาเพื่อเตรียมสำหรับงานและชีวิต และสร้างให้ชุมชนมาสนับสนุนและเป็นหุ้นส่วน

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
โอกาสการเรียนรู้ ขั้นสูง	นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลมีโอกาสหลากหลายสำหรับการเรียนรู้ขั้นสูง รวมทั้งโปรแกรมสำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์และมีความสามารถพิเศษ ซึ่งทุกเขตพื้นที่การศึกษาจัดให้และอาจรวมการเรียน โปรแกรมพิเศษระหว่างช่วงหยุดพักหรือก่อนและหลังเรียน โปรแกรมต่าง ๆ มีดังนี้ 1. Advanced Placement (AP) courses เป็นรายวิชาในระดับมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และนำไปใช้เทียบหน่วยกิตเมื่อเรียนในมหาวิทยาลัยโดยไม่ต้องไปเรียนซ้ำอีก รายวิชา หลักสูตร และการทดสอบทางเลือกจัดโดยคณะกรรมการมหาวิทยาลัย และต้องใช้ตามคำแนะนำและกระบวนการของคณะกรรมการมหาวิทยาลัยด้วย 2. โปรแกรมสำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์และมีความสามารถพิเศษ มีข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครู หน่วยงานในพื้นที่ นักเรียน พ่อแม่ และผู้สนใจ ได้แก่ ข้อมูลทางกฎหมาย การคลังและงบประมาณ ทรัพยากร และการเชื่อมโยงไปยังระดับรัฐ โอไอโอวาและระดับชาติ 3. โปรแกรมเยาวชนวุฒิสภาแห่งสหรัฐอเมริกา จัดขึ้นโดยมูลนิธิ William Randolph Hearst นักเรียนจะได้รับการคัดเลือกรัฐละ 2 คนเพื่อไปศึกษาการทำงานของนักการเมืองระดับชาติเป็นเวลา 1 สัปดาห์
การศึกษาทางเลือก	เนื่องจากสหรัฐอเมริกามีความหลากหลายทางเชื้อชาติมาก ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผู้เรียนที่หลากหลายจัดทำขึ้นสำหรับครูนำไปใช้สร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นประชาธิปไตยและมนุษยชน ซึ่งมองเห็นความเป็นตัวตนของนักเรียนทุกคน ได้รับความเคารพและมีคุณค่าในความหลากหลายนั้น รัฐได้จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความหลากหลายอยู่ในสังคม ดังนี้ 1. การศึกษาทางเลือก หมายถึง สิ่งที่แตกต่างกันเพื่อคนที่แตกต่างกัน ตามนิยามนี้ครอบคลุมตั้งแต่วิธีการที่แตกต่างกันเพื่อการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็กกลุ่มเสี่ยงและเพิ่มโอกาสความสำเร็จในการเรียนรู้เพราะว่าการศึกษา

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ทางเลือกเป็นวิธีของการคิดและวิธีสนับสนุนนักเรียนด้วยการบริการเสริมและต้องใช้ความพยายาม เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องระลึกไว้ว่าเยาวชนต้องไม่ได้ถูกตัดขาดจากเส้นทางการพัฒนาตามการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพียงเพราะความล้มเหลวของระบบ โปรแกรมการศึกษาทางเลือกหมายถึงการสร้างห้องเรียนหรือสิ่งแวดล้อมภายในโปรแกรมการศึกษาปกติ และออกแบบเพื่ออำนวยความสะดวกตามความต้องการการศึกษาเฉพาะของนักเรียน เช่น การฝึกอบรมเกี่ยวกับงาน การอ่าน คณิตศาสตร์หรือทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะทางสังคม ทักษะทางร่างกาย ทักษะการทำงาน ทักษะการศึกษา หรือทักษะชีวิต โรงเรียนทางเลือกเป็นการแยกสิ่งแวดล้อมจากโรงเรียนทั่วไปและแต่ละโรงเรียนมีนโยบาย กฎ ทีมงานและทรัพยากรเป็นของตนเอง เพื่อจัด โปรแกรมสำหรับเป้าหมายการเรียนรู้ของนักเรียน และมาตรฐานการเรียนรู้ 2. การศึกษาสำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยง การจัดโปรแกรมเป็นการตัดสินใจของท้องถิ่น ส่วนรัฐให้คำนิยามและคำแนะนำไว้ดังนี้ นักเรียนกลุ่มเสี่ยง หมายถึงนักเรียนที่ต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมและเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ไม่ได้ตามเป้าหมายหรือความคาดหวังของโปรแกรมการศึกษา ทั้งทางวิชาการ บุคคล/สังคม การงาน/อาชีพ นักเรียนกลุ่มเสี่ยงยังรวมถึง เด็กและเยาวชนไร้บ้าน และการออกกลางคันที่อาจเกิดขึ้นได้ การพัฒนาเด็กกลุ่มเสี่ยง เขตพื้นที่การศึกษาต้องรวมไว้ในแผนพัฒนาโรงเรียน โดยระบุวัตถุประสงค์ กิจกรรม การจัดการด้านความร่วมมือกับหน่วยงานและกลุ่มการให้บริการอื่นๆ และกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับพ่อแม่เพื่อทราบความต้องการของเด็กกลุ่มเสี่ยง 3. การป้องกันการออกกลางคัน และการสนับสนุนการเรียนรู้ ใช้ประโยชน์จากกรอบงานเดียวกันเพื่อระบุความต้องการ การวิเคราะห์ข้อมูล และการเตรียมการสนับสนุนและประเมินผล การสนับสนุนการเรียนรู้เป็นกลยุทธ์เชิงระบบซึ่งนำไปสู่อัตราการศึกษาที่เพิ่มสูงขึ้น การแทรกแซงการป้องกันการออกกลางคันคือความริเริ่มโดยใช้โรงเรียนและชุมชนเป็นฐาน ซึ่งมีเป้าหมาย

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	เพื่อให้แก่นักเรียนยังคงเรียนในโรงเรียนและกระตุ้นให้เรียนจนจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การเข้าแทรกแซงและการบริการ เช่น การให้คำปรึกษา การติดตามผล การเปลี่ยนโครงสร้างโรงเรียนใหม่ การออกแบบหลักสูตรใหม่ กระตุ้นทางการเงิน และการบริการชุมชน จัดขึ้นเพื่อกำจัดอุปสรรค ดังนั้นนักเรียนอาจจะประสบความสำเร็จทางวิชาการ ส่วนตัวและใน การงานและอาชีพ 4. การศึกษาสำหรับผู้เรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนที่มีข้อจำกัดด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษ หมายถึง นักเรียนที่ภูมิหลังไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ ส่วนความสามารถในภาษาอังกฤษ หมายถึง โอกาสของความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียนในห้องเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเพียงอย่างเดียว โดยส่วนกลางจัดทำคู่มือสำหรับผู้บริหารและครูเพื่อใช้ในการออกแบบโปรแกรมและนำโปรแกรมไปใช้ในเขตพื้นที่การศึกษา 5. การศึกษาของเด็กและเยาวชนที่อยู่ในความดูแลอุปถัมภ์จากการตัดสินใจของศาลทั้งผลจากตัวเองและผู้ปกครอง เด็กกลุ่มนี้ต้องเผชิญกับอุปสรรคในการศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะสร้างประสบการณ์ทางบวกในการเรียนเพื่อให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและมีความมั่นคงทางการศึกษา ซึ่งประสบการณ์เหล่านี้จะช่วยทำให้ประสบความสำเร็จในการเปลี่ยนผ่านไปสู่วัยผู้ใหญ่ เพิ่มโอกาสได้เติมเต็มความสามารถให้กับตัวเอง และมีฐานะทางเศรษฐกิจที่พอเพียงให้อยู่ได้ด้วยตนเอง นั่นเท่ากับเพิ่มความสามารถให้พวกเขาอยู่ร่วมในสังคมได้ 6. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์และมีความสามารถพิเศษ ได้จัดทำข้อมูลสารสนเทศและคลังเว็บไซต์เพื่อการใช้งานของผู้บริหาร ครู หน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ นักเรียน พ่อแม่ และผู้ที่สนใจในการศึกษาสำหรับเด็กที่มีพรสวรรค์และมีความสามารถพิเศษ 7. การศึกษาสำหรับคนไร้บ้าน ได้พัฒนาแผนจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนไร้บ้าน รวมทั้งร่วมมือกับหน่วยงานและองค์กรอื่นๆ เพื่อพัฒนาการ

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	บริการต่อครอบครัว เด็กและเยาวชนในสภาพคนไร้บ้าน การบริหารเงินช่วยเหลือเพื่อให้เขตพื้นที่การศึกษาเข้าถึงเงินทุน การเตรียมแบบฟอร์มสำหรับโรงเรียนรายงานข้อมูล เช่น จำนวนเด็กไร้บ้าน ความต้องการของแต่ละบุคคล การดูแลข้อมูลสารสนเทศของแต่ละคน เป็นต้น และรายงานข้อมูลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	8. การตัดสินใจด้านการสอน สนับสนุนกระบวนการซึ่งเตรียมทิศทางสำหรับเขตพื้นที่การศึกษาและครู เกี่ยวกับการขับเคลื่อนหลักสูตรสู่การสอน และให้ตรงกับความต้องการการเรียนรู้ รวมทั้งคำแนะนำการตัดสินใจทางการศึกษา องค์ประกอบสำคัญของกระบวนการ คือ ภาวะผู้นำ การประเมินผล หลักสูตร และการสอน
	9. โปรแกรมงานสำหรับผู้จบการศึกษา เพื่อลดจำนวนนักเรียนที่เสี่ยงต่อการออกกลางคันและช่วยให้เป็นเยาวชนที่ทำประโยชน์ โดยพัฒนาระบบการส่งต่อจากโรงเรียนถึงงาน และการป้องกันการออกกลางคันสำหรับนักเรียนที่ต้องเผชิญกับอุปสรรคมากมาย โมเดลที่ใช้ได้แก่ การเพิ่มอัตราการศึกษาสำหรับเด็กที่เผชิญกับอุปสรรค พัฒนาความสามารถในการทำงาน ติดตามในช่วง 12 เดือนหลังจบมัธยมศึกษา การวางแผนอาชีพรายบุคคล และเพิ่มความมุ่งมั่นปราศรัยของนักเรียนให้สูงขึ้น
	10. การออกแบบเอนกประสงค์สำหรับการเรียนรู้ เป็นการช่วยพัฒนาผลลัพธ์ทางการศึกษาสำหรับเด็กทุกคน รวมทั้งเด็กที่มีความบกพร่องทางความสามารถและความสามารถพิเศษ การออกแบบเอนกประสงค์ไม่ใช่วิธีการที่เหมาะสมที่สุดสำหรับทุกคน แต่เน้นที่ความยืดหยุ่นในการนำไปใช้ในภาวะปกติ การปรับเนื้อหา การมอบหมายงานและกิจกรรม และลักษณะของการประเมินผล ในห้องเรียนหนึ่งมีนักเรียนแตกต่างกันในหลายๆ แบบ และต้องการการเรียนรู้จากการนำเสนอเดียวกัน การออกแบบเอนกประสงค์จึงมีลักษณะสำคัญ เช่น วิดีโอที่มีคำบรรยายได้ภาพ สำคัญมากสำหรับนักเรียน

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
	หูหนวก แต่คำบรรยายช่วยนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนที่ไม่ชอบอ่านจากหนังสือ นักเรียนที่ขาดความตั้งใจ และแม้แต่เด็กนักเรียนที่ทำงานในห้องที่มีเสียงดัง อย่างไรก็ตาม การนำเครื่องมือประเภทนี้เข้าห้องเรียนอาจเป็นงานยากในทุกวันนี้ เครื่องมือที่จะช่วยให้ครูนำมาใช้ออกแบบได้ง่ายขึ้น เช่น คำรา ดิจิตอล ซอร์ฟแวร์มัลติมีเดีย เครื่องบันทึกวิดีโอ เครื่องบันทึกเทป และ World Wide Web
การศึกษาพิเศษ	การจัดการศึกษาพิเศษ ดำเนินการดังนี้ - การเรียนรู้ อำนวยความสะดวกโดยจัดทำข้อมูลสนับสนุน เช่น โปรแกรม การศึกษารายบุคคลมีทั้ง วิดีโอ และเว็บไซต์ การสรรหานวัตกรรมใหม่สำหรับการสนับสนุนและการบริการการศึกษาพิเศษ ทรัพยากรการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางปัญญา สิทธิของพ่อแม่ ผู้ปกครองภายใต้กฎหมายการศึกษาสำหรับผู้มีความบกพร่องทางความสามารถ โปรแกรมและการบริการ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับประเด็นการศึกษาพิเศษ และเชื่อมการเข้าถึงความต้องการของรัฐ นโยบาย และการรายงานสำหรับการศึกษาพิเศษ - การประเมินผลและการทดสอบ นักเรียนที่บกพร่องทางความสามารถต้องเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกไว้ให้ เพื่อเข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้และการประเมินผลเหมือนเด็กทั่วไป และนักเรียนบางคนที่บกพร่องทางความสามารถอาจต้องใช้รูปแบบการประเมินทางเลือกเพื่อให้เห็นการเรียนรู้ออกมา ตัวอย่างการอำนวยความสะดวก เช่น นำเสนอด้วยตัวอักษรขนาดใหญ่ มีอักษรควบคู่กับภาพ ใช้อักษรเบล มีเสียงประกอบ เครื่องคำนวณ ใช้ห้องพิเศษ ขยายเวลาการสอบ และพักให้บ่อยกว่าปกติ
โรงเรียนทางเลือก	ทางเลือกสำหรับการศึกษา ได้แก่ 1. Charter Schools เป็นโรงเรียนรัฐบาลทางเลือกหนึ่ง ที่กฎบัตรโรงเรียน ให้ชุมชนมีส่วนร่วมสร้างทางเลือกการศึกษาใหม่ และมีหุ้นส่วนในการพัฒนาเด็ก 2. โฮมสคูล สอนโดยผู้มีความสามารถ วิธีสอนมีการวางแผนและกำหนด

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

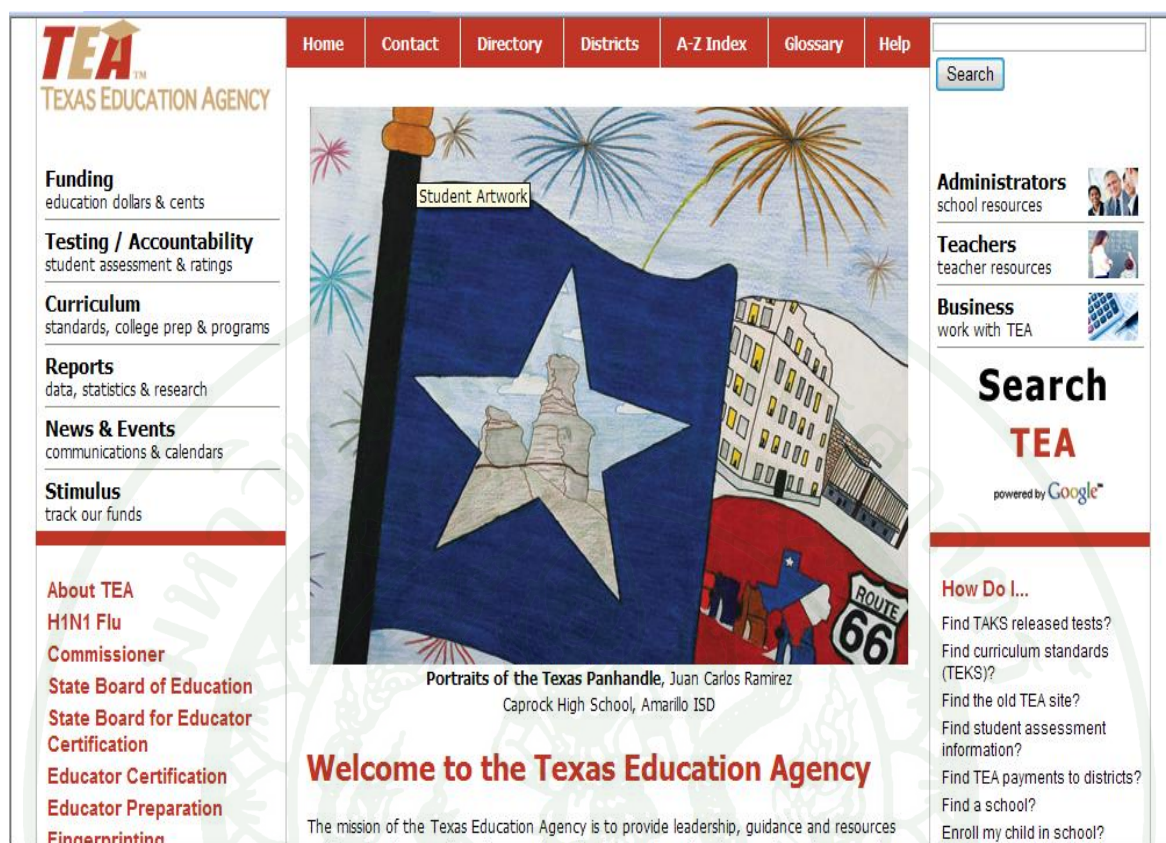
การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
	รายวิชาที่ศึกษาอาจแตกต่างจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนที่ได้รับใบอนุญาต เป็นการสอนเด็กที่บ้านและในโรงเรียนที่ไม่ใช่โรงเรียนรัฐบาลและไม่ใช่โรงเรียนที่ได้รับใบอนุญาต
	3. การลงทะเบียนแบบเปิด คือกระบวนการที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาหนึ่งลงทะเบียนให้บุตรหลานในเขตพื้นที่การศึกษาอื่นได้ภายใต้ภาคเรียนและเงื่อนไขของรัฐ ไอโอวา
การรับรองและการอนุมัติโปรแกรม	การดำเนินงานมุ่งเน้นกระบวนการปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษา และโปรแกรมการเตรียมผู้ฝึกหัดอย่างต่อเนื่อง โดยจัดทำแบบฟอร์ม และวางระบบการรายงานทางออนไลน์ ดังต่อไปนี้ 1. การรายงานความก้าวหน้าประจำปีของหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ ที่ต้องรายงานต่อสาธารณชนเกี่ยวกับความก้าวหน้าของหน่วยงาน รวมทั้ง ข้อมูลสารสนเทศตามเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ 2. การรายงานความก้าวหน้าประจำปีของหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น ดังนี้ - การรายงานการสอน รายงานตามตัวชี้วัด รวมทั้งข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความสามารถทางวิชาการ เป้าหมายทางวิชาการ การออกกลางคัน อัตราการศึกษา อัตราการเข้าชั้นเรียน และข้อมูลหลังจบมัธยมศึกษา - การรายงานตามความต้องการของ No Child Left Behind Act 3. แผนปรับปรุงพัฒนาของหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ 4. แผนปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนของหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา มีการทบทวนแผนพัฒนาโรงเรียนทุก 5 ปี 5. ความเท่าเทียมกันทางการศึกษา ความต้องการทางกฎหมายคือการไม่แบ่งแยก โปรแกรมการศึกษาหรือการปฏิบัติการ ใช้งานในโรงเรียนทั้งเรื่อง เชื้อชาติ ชาติกำเนิด สีผิว ความเชื่อทางศาสนา เพศ ความบกพร่องทาง

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ความสามารถ อายุ ความโน้มเอียงทางเพศ และสถานะการแต่งงาน ดังนั้นเขตพื้นที่การศึกษาต้องนำวิธีการเรื่องความหลากหลายทางวัฒนธรรม ความยุติธรรมทางเพศประมวลไว้ในโปรแกรมการศึกษาด้วย 6. การยอมรับโรงเรียนที่ไม่ใช่โรงเรียนของรัฐ แม้ว่าจะไม่ได้เป็นโรงเรียนของรัฐ ก็ต้องได้รับการยอมรับเช่นกัน จึงกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับโปรแกรมการศึกษาและประกาศใช้ 7. การเตรียมครูฝึกหัดและการศึกษาครู ทางรัฐได้กำหนดมาตรฐานโปรแกรมการเตรียมครูฝึกหัดไว้สำหรับวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยนำไปใช้ สถาบันเหล่านี้ต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเอง 8. การปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน ได้นำข้อมูลตัวป้อนและข้อมูลย้อนกลับจากหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่มาจัดเตรียมเอกสารสำหรับความช่วยเหลือทางเทคนิคสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน ผู้บริหารหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่ และผู้บริหารหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นมือใหม่ เกี่ยวกับคำแนะนำวงจรของการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย การประเมินผลความต้องการ การวางแผน การนำไปใช้ และการประเมินผล ประเด็นสำคัญที่ระบุไว้ เช่น วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมาย ภาวะผู้นำ ความร่วมมือ สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ หลักสูตรและการสอน การพัฒนาอาชีพ และการติดตามและการแสดงความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม 9. การใช้โปรแกรมการศึกษาร่วมกันทั้งระดับ เป็นกระบวนการที่เขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้ใช้ โดยนักเรียนทุกคนหรือนักเรียนบางส่วนที่อยู่ในเกรดเดียวกันจาก 2 เขตพื้นที่การศึกษาหรือมากกว่ามาใช้โปรแกรมการศึกษา school day ร่วมกัน

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การศึกษาปฐมวัย	การศึกษาปฐมวัย แบ่งการดำเนินงานของแต่ละช่วงวัย ดังนี้ 1. เด็กวัยแรกเกิดจนถึง 3 ปี พัฒนาโปรแกรมสำหรับครอบครัวและทีมงานได้ทำงานร่วมกันในการระบุความต้องการ การประสาน และการเตรียมการบริการและทรัพยากรตามความต้องการ เพื่อครอบครัวช่วยทารกหรือเด็กวัยหัดเดินให้เจริญเติบโตและพัฒนา 2. เด็กอายุ 3-5 ปี จัดโปรแกรมไว้ 3 โปรแกรม ได้แก่ - โปรแกรมสำหรับเด็กอายุ 4 ปี เพื่อให้เด็กทุกคนมีโอกาสเข้าถึงหลักสูตรปฐมวัยที่มีคุณภาพ และเตรียมพร้อมการเรียนรู้เมื่อเข้าโรงเรียน - โปรแกรมการอ่านของเด็กอายุ 3-5 ปี มีเป้าหมายเพื่อขยายความสามารถของการดูแลเด็กในช่วงเริ่มต้นและระบบการศึกษา โดยใช้ กลยุทธ์ทางภาษา การอ่าน และการเขียน เพื่อพัฒนาการรู้หนังสือของเด็ก - การศึกษาพิเศษสำหรับเด็กปฐมวัย มีครูที่ได้รับการอบรมและผู้เชี่ยวชาญบริการสนับสนุนความต้องการสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี และครอบครัว จัดโดยหน่วยงานการศึกษาในพื้นที่และเขตพื้นที่การศึกษา 3. เด็กเกรด k- 3 สนับสนุนเงินช่วยเหลือนวัตกรรมก่อนปฐมวัยเพื่อช่วยเขตพื้นที่การศึกษาจัดการปัญหาเกี่ยวกับความเสี่ยงในความล้มเหลวทางการศึกษา เป้าหมายคือ ลดอัตราการต่อนักเรียน ลดขนาดห้องเรียน เชื่อมโยงกับพ่อแม่ ออกแบบและพัฒนาวัตกรรม และสร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญ

ภาพที่ 4.4 เว็บไซต์ ของ Texas Education Agency

ที่มา: Texas Education Agency (2010)

ตารางที่ 4.4 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ Texas Education Agency

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
องค์กร	รัฐที่กซ์มีหน่วยงานด้านวิชาการ ดังต่อไปนี้ 1. The Department of State Initiatives รับผิดชอบจัดทำคำแนะนำเชิงนโยบายและโปรแกรมสนับสนุนสำหรับกิจกรรมของรัฐตั้งแต่ก่อนอนุบาลจนถึงมหาวิทยาลัย และเตรียมความพร้อมสำหรับอาชีพ โดยเน้นสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนทุกคน มีหน่วยงานในความรับผิดชอบดังนี้ 1.1 Division of School Readiness and Partnership รับผิดชอบกำหนดแนวทางสำหรับระดับก่อนอนุบาล ฝึกอบรมนักการศึกษาผ่านเว็บไซต์ จัดทำวิดีโอตัวอย่างพฤติกรรมของเด็กใน 5 ด้าน ได้แก่ สังคมและการพัฒนา

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	อารมณ์ ภาษาและการสื่อสาร การรู้หนังสือในระยะเริ่มแรก คือ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ จัดทำกลยุทธ์การสอนสำหรับครู รวมทั้งกลยุทธ์การสอนบูรณาการกับตัวอย่างวิดีโอ
	1.2 Division of College & Career Readiness Initiatives รับผิดชอบโปรแกรมการป้องกันการออกกลางคัน สนับสนุนงบประมาณให้หน่วยงานทางการศึกษาเพื่อการส่งเสริมให้นักเรียนเรียนต่อระดับอุดมศึกษา เชื่อมโยงหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาและหลังมัธยมศึกษา และสนับสนุนให้นักเรียนประสบความสำเร็จในเกรด 6 - 12 โครงการระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้โอกาสนักเรียนมีศักยภาพทางการศึกษาสูงสุด ทุกคนจบการศึกษา และเพิ่มความสำเร็จในอนาคต การศึกษา P-16 เป็นระบบบูรณาการตั้งแต่ระดับก่อนอนุบาลจนถึงชั้นจบมหาวิทยาลัยที่ออกแบบเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้เริ่มต้นที่ดี การเพิ่มมาตรฐานทางวิชาการ การประเมินผลที่เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพครูและการเปลี่ยนผ่านจากระดับชั้นหนึ่งไปอีกชั้นหนึ่ง
	1.3 Division of Programs for At-Risk Youth รับผิดชอบการสื่อสารในโรงเรียน การสร้างชุมชนในโรงเรียน เพื่อช่วยเยาวชนในโรงเรียนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และเตรียมสำหรับชีวิต โดยกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านการบริการดังต่อไปนี้ การแนะแนว การให้คำปรึกษา การติว การเพิ่มพูนทางวิชาการ การเตรียมเข้ามหาวิทยาลัย การฝึกปฏิบัติก่อนการจ้างงาน การติดตามผลและการติดตามเกี่ยวกับพ่อแม่เพื่อช่วยตามความต้องการพื้นฐานและเปิดศูนย์ชุมชนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
	2. The Department of Standards and Programs มีหน่วยงาน ดังนี้
	2.1 Division of Curriculum รับผิดชอบตรวจสอบการพัฒนาและการนำความรู้และทักษะสำคัญไปใช้ในโรงเรียนของรัฐ จัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศสำหรับโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้ให้คำแนะนำ พ่อแม่ และนักเรียนเกี่ยวกับข้อเสนอรายวิชา ประสานการทำงานกับส่วนงานการประเมินผลนักเรียน ซึ่งเป้าหมายคือ การจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศและทรัพยากรเพื่อความมั่นใจว่านักเรียนทุกคนประสบความสำเร็จด้านวิชาการ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	2.2 Instructional Materials and Educational Technology Division จัดเตรียมวัสดุทัศนและภาวะผู้นำเพื่อเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้โดยการประสานงานให้ได้สื่อการเรียนการสอนที่ได้รับการอนุมัติจากรัฐ การนำไปใช้ และสนับสนุนเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อเตรียมนักเรียนและนักการศึกษาให้ประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21
	2.4 Division of Special Programs รับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ การจัดการเรียนรู้ การสนับสนุนและพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวก
	2.5 Division of NCLB Program Coordination รับผิดชอบการบริหารจัดการระดับรัฐและการนำโปรแกรมการศึกษาของรัฐบาลกลางไปใช้ภายใต้ the No Child Left Behind Act ซึ่งมีหน้าที่เบื้องต้นคือการลดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนกลุ่มต่างๆ และการเสนอความยืดหยุ่นและทางเลือกให้มากขึ้น
	3. The Department of Assessment, Accountability, and Data Quality มีหน่วยงานในความรับผิดชอบ ดังนี้
	3.1 Division of Accountability Research รับผิดชอบการวิจัยและวิเคราะห์นโยบายเกี่ยวกับการวัดผลเพื่อแสดงความรับผิดชอบของรัฐและรัฐบาลกลาง การวิจัยนโยบายทางการศึกษา การพัฒนาข้อมูลโรงเรียนและระบบข้อมูลสารสนเทศของรัฐ และรายงานความก้าวหน้าทางการศึกษาของโรงเรียนของรัฐ พัฒนาตัวชี้วัดและการวัดผลสำหรับการจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การออกกลางคัน การซ้ำชั้น การสอบเข้ามหาวิทยาลัย และรายวิชาขั้นสูง การวัดผลใช้ในระบบตัวชี้วัดที่เชื่อมโยงทางการศึกษา การแสดงความรับผิดชอบของรัฐและรัฐบาลกลาง การติดตามผลฐานการปฏิบัติงาน และการรายงานที่หลากหลาย
	3.2 Student Assessment Division รับผิดชอบจัดการและตรวจสอบการพัฒนา การบริหารจัดการ การคิดคะแนนและการวิเคราะห์ของโปรแกรมการประเมินผลของรัฐ
	3.3 Division of Performance Reporting รับผิดชอบการพัฒนารายงานระบบตัวชี้วัดที่เป็นเลิศทางวิชาการ ซึ่งรวบรวมข้อมูลสารสนเทศการปฏิบัติ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ของนักเรียนแต่ละ โรงเรียนและแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาในทุกปีพัฒนาระบบการจัดอันดับการแสดงความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคมและนำไปใช้ ซึ่งรวมทั้งการจัดอันดับวิทยาเขตและเขตพื้นที่การศึกษา การศึกษาทางเลือก การประเมินผลความก้าวหน้ารายปี
	3.4 Division of Performance-Based Monitoring รับผิดชอบนำโปรแกรมการติดตามผลไปใช้ ซึ่งมองทั้งประสิทธิภาพของโปรแกรมและผลการปฏิบัติของนักเรียน และการเข้าแทรกแซงตามความต้องการของการศึกษาพิเศษ โปรแกรม No Child Left Behind การศึกษาทางเทคนิคและอาชีพ และการศึกษาสองภาษาหรือการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
	4. Department of Accreditation มีหน่วยงานในความรับผิดชอบ ดังนี้
	4.1 Program Monitoring and Interventions Division หน้าที่หลักคือการสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายความสำเร็จทางการศึกษาของรัฐ โดยการทบทวน การติดตามผล การยอมรับ การลงโทษ และการเข้าแทรกแซง เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการศึกษาเป็นเลิศสำหรับนักเรียนทุกคน
หลักสูตร การเรียนการสอน และ โปรแกรมการศึกษา	ด้านหลักสูตรและการสอนดำเนินการ ดังนี้ 1. จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ 10 กลุ่มสาระ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ Fine Arts, Mathematics, Technology Applications, Social Studies, Science, English Language Arts, Language other than English, Career and Technical Education, Health Education และ Physical Education 2. จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้แกน (Core Content Standards) ด้วยการบูรณาการมาตรฐานการเรียนรู้ (Curriculum Standards) กับมาตรฐานการเรียนรู้แกนร่วมระหว่างรัฐ (Common Core State Standards) ในสาระการอ่านการเขียน และคณิตศาสตร์ 3. เกณฑ์การจบการศึกษา เป็นสารสนเทศเกี่ยวกับเกณฑ์การจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งรัฐกำหนดให้ต้องผ่าน 4 รายวิชาของ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	หลักสูตรพื้นฐาน และผ่านรายวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ในเกรด 4 4. การศึกษา P-16 เป็นระบบบูรณาการตั้งแต่ระดับก่อนอนุบาลจนถึงชั้นจบมหาวิทยาลัยที่ออกแบบเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนให้เริ่มต้นดี การเพิ่มมาตรฐานทางวิชาการ การประเมินผลที่เหมาะสม การพัฒนาคุณภาพครู และการเปลี่ยนผ่านจากระดับชั้นหนึ่งไปอีกชั้นหนึ่งได้อย่างราบรื่น ทั้งนี้เพื่อช่วยให้เด็กทุกคนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองเหมาะสมตามระดับและนำไปสู่ความสำเร็จในระดับชั้นถัดไปและการทำงาน 5. จัดหลักสูตรออนไลน์ Virtual School Program สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเกรด 9-12 โปรแกรม Advanced Placement และนักเรียนเกรด 8 ที่ต้องการเตรียมเข้าโปรแกรม รายวิชาที่เปิดสอนเปิดตามความต้องการของเขตพื้นที่การศึกษา 6. โครงการใช้ร่วมกัน จัดทำเป็น e-learning นำไปใช้ในการเรียนการสอนผ่านการสื่อสารระหว่างกันและสิ่งแวดล้อมที่น่าสนใจ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทรัพยากรในการพัฒนาครูมืออาชีพทั้งครูเก่าและครูที่บรรจุใหม่ และเพื่อสร้างชุมชนการเรียนรู้ของครูนักปฏิบัติ สามารถทำงานร่วมกัน แบ่งปัน และพัฒนาความเป็นมืออาชีพให้เหมาะสมกับความต้องการ 7. จัดทำตัวอย่างการปฏิบัติที่ดีที่สุด เช่น การสอน ความพร้อมในการเข้ามหาวิทยาลัยและการประกอบอาชีพ ผู้เรียนภาษาอังกฤษ การป้องกันการออกกลางคันและปรับเข้าสู่ภาวะปกติ และโรงเรียนที่ได้รับรางวัล 8. เครือข่ายครูในการใช้เทคโนโลยี ออกแบบมาเพื่อเป็นทรัพยากรสำหรับครู นำความรู้และทักษะที่สำคัญในหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนตั้งแต่เกรด K-12 โดยเกรด K-8 เป็นการบูรณาการความรู้และทักษะสำคัญทางเทคโนโลยีเข้ากับเนื้อหา ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายบรรจุ 6 เรื่องได้แก่ Digital Graphics/Animation, Desktop Publishing, Web Mastering, Multimedia,

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
Video Technology and Computer Science	
9. เทคโนโลยีทางการศึกษา ในศตวรรษที่ 21 นักเรียนต้องเผชิญกับมุมมองหรือทัศนคติที่แตกต่าง วัฒนธรรมที่แตกต่าง และภาษาที่แตกต่าง เมื่อนักเรียนเข้าไปมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ของโลก ผู้ที่มีความรู้ความสามารถเรื่องเทคโนโลยีจะพัฒนาทักษะซึ่งรวมทั้งความสามารถเพื่อประเมินพฤติกรรมตนเอง เพื่อพัฒนาและบรรลุเป้าหมาย และเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ซึ่งต้องการการตอบสนองทางจริยธรรม	
10. การป้องกันการออกกลางคัน ดำเนินงานดังนี้ - สร้างชุมชนในโรงเรียน เพื่อช่วยให้เยาวชนในโรงเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และเตรียมชีวิต โดยประสานกับชุมชน และกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านการบริการดังต่อไปนี้ การแนะแนว การให้คำปรึกษา การเพิ่มพูนทางวิชาการ การเตรียมเข้ามหาวิทยาลัย การฝึกปฏิบัติก่อนการจ้างงาน การติดตามผล และการติดตามพ่อแม่เพื่อช่วยตามความต้องการพื้นฐาน และเปิดศูนย์ชุมชนการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 - การป้องกันการออกกลางคันและการริเริ่มฟื้นคืนสภาพปกติ เนื่องจากการออกกลางคันมีหลายสาเหตุและสามารถทำนายอนาคตจากพฤติกรรมและผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันได้ว่ามีแนวโน้มออกกลางคันหรือไม่เพียงใด จึงจัดโปรแกรมการป้องกันการออกกลางคันและการริเริ่มฟื้นคืนสภาพปกติ วงกลยุทธ์ป้องกัน ศึกษาวิจัย จัดหาทรัพยากร และกำหนดเป็นนโยบาย - โปรแกรมเทียบเท่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นโปรแกรมทางเลือกสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงที่จะไม่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและไม่ได้รับใบรับรองวุฒิ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีคุณสมบัติลงทะเบียนและสอบเทียบ	
11. โปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่ จัดไว้หลากหลาย เช่น - โปรแกรมการศึกษาผู้ใหญ่และการรู้หนังสือของครอบครัว เป็นโปรแกรมสำหรับผู้ใหญ่ที่มีข้อจำกัดในการใช้ภาษาอังกฤษ เยาวชนและ	

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ผู้ใหญ่ที่ไม่ได้เรียนอยู่ในโรงเรียนและมีอายุเกินการศึกษาภาคบังคับ - โปรแกรมการเริ่มต้นรู้หนังสือของครอบครัว เพื่อช่วยให้พ่อแม่เข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการศึกษาของบุตรหลาน ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ที่เต็มศักยภาพ และเตรียมการฝึกอบรมการรู้หนังสือให้พ่อแม่โดยการบูรณาการการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาปฐมวัยเข้าในโปรแกรมครอบครัวเป็นศูนย์กลาง โปรแกรมบริการครอบครัวที่ยากจนสำหรับพ่อแม่ที่มีคุณสมบัติสามารถเรียนการศึกษาผู้ใหญ่และมีลูกอายุต่ำกว่า 8 ปี - การรู้ภาษาอังกฤษและความเป็นพลเมือง เป็นการสอนสิทธิและความรับผิดชอบของความเป็นพลเมือง กระบวนการการแสดงสัญชาติ การมีส่วนร่วมของพลเมือง และประวัติศาสตร์อเมริกาและรัฐบาล ซึ่งสามารถนำทักษะและความรู้มาใช้ในการเป็นพ่อแม่ คนทำงาน และสมาชิกของชุมชน 12. จัดทำคำแนะนำวิธีสอนความรู้และทักษะสำคัญในแต่ละระดับชั้น 13. สร้างเครือข่ายภาวะผู้นำทางการศึกษา ประกอบด้วยตัวอย่างที่ใช้ฝึกปฏิบัติในโรงเรียน ได้แก่ ฝึกวิเคราะห์ผลลัพธ์ของนักเรียน การวางแผน การตัดสินใจ และการประเมินโปรแกรม
การศึกษาด้านอาชีพและเทคนิค	จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ โปรแกรมด้านอาชีพและเทคโนโลยี ระดับมัธยมศึกษาเพื่อการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ และเชื่อมโยงเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง เช่น คุณสมบัติของครู รายวิชาการเตรียมสู่อาชีพและการฝึกปฏิบัติ ทรัพยากรหลักสูตรแต่ละสาขาซึ่งเชื่อมโยงกับหลักสูตรระดับมหาวิทยาลัย
การวัดผลและประเมินผล และการทดสอบ	ดำเนินการประเมินผลนักเรียนในโรงเรียนของรัฐตามสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้และการกำหนดของเขตพื้นที่การศึกษา และจัดอันดับการแสดงความรับผิดชอบของโรงเรียน เพื่อสร้างความมั่นใจว่านักการศึกษาจัดการศึกษาที่มีคุณภาพสูงให้แก่ นักเรียน ดังนี้ 1. โปรแกรมการวัดผลและประเมินผลความพร้อมทางวิชาการของนักเรียนต้องปรับให้เหมาะสมกับนักเรียนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นกลุ่ม

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	การศึกษาทั่วไป การศึกษาพิเศษ หรือโปรแกรมสองภาษา โปรแกรมการวัดผลและประเมินผลต้อง ฉายภาพระดับการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว เพื่อนำผลไปช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีความรู้และทักษะในขอบข่ายวิชาการหลักๆ และเขตพื้นที่การศึกษาและมหาวิทยาลัยสามารถประเมินผลสำเร็จของโปรแกรมการสอน การวัดผลและประเมินผลความรู้และทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้ ได้แก่ การอ่านและและคณิตศาสตร์ ประเมินเกรด 3-9 การเขียน ประเมินเกรด 4 และ 7 วิทยาศาสตร์ ประเมินเกรด 5 และ 8 และสังคมศึกษา ประเมินเกรด 8 นอกจากนั้นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกำหนดให้มีการประเมินผลเพื่อวัดความสามารถทางวิชาการเมื่อจบรายวิชาหลักและนำไปใช้เป็นเกณฑ์การจบหลักสูตร ได้แก่ ฟิสิกส์ 1 ฟิสิกส์ 2 เรขาคณิต ชีววิทยา เคมี ฟิสิกส์ ภาษาอังกฤษ 1 ภาษาอังกฤษ 2 ภาษาอังกฤษ 3 ภูมิศาสตร์โลก ประวัติศาสตร์โลก และประวัติศาสตร์สหรัฐอเมริกา ทั้งนี้เพื่อเตรียมความพร้อมเมื่อเข้าไปเรียนในระดับอุดมศึกษา สำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษจะต้องอำนวยความสะดวกในการสอบ เช่น จัดทำข้อสอบที่มีอักษรขนาดใหญ่ จำนวนข้อน้อย ต่อหนึ่งหน้า กระดาษมีตัวเล็กละเอียดกว่า คำศัพท์และโครงสร้างประโยคง่ายกว่า และไม่บรรจุรายการทดสอบภาคสนาม ส่วนเด็กที่บกพร่องทางปัญญา ไม่ใช่แบบทดสอบหรือการทดสอบรายข้อ ครูเป็นผู้สังเกตนักเรียนจากกิจกรรมที่ออกแบบให้เชื่อมโยงกับหลักสูตรของรัฐ และให้คะแนนตามเกณฑ์รูบริกและร่องรอยหลักฐาน
	ทรัพยากรการวัดผลและประเมินผล ได้แก่ ผังออกแบบการทดสอบการอ่าน การเขียน คะแนนรูบริกการเขียนและภาษาอังกฤษ การวัดผลและประเมินผลทักษะกระบวนการคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา สื่ออ้างอิงคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ข้อมูลเกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกคู่มือการทดสอบ มาตรฐานการปฏิบัติ และตารางกำหนดการสอบ
	2. มาตรฐานการปฏิบัติ ใช้ประเมินการเรียนรู้ตามความคาดหวังของหลักสูตรเมื่อจบแต่ละระดับชั้น เขตพื้นที่การศึกษา และครูสามารถนำ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	มาตรฐานการปฏิบัติไปใช้เพื่อทบทวนและพัฒนาหน่วยการเรียนรู้ แผนการสอน การประเมิน และการวางกลยุทธ์การสอนให้สนับสนุนพฤติกรรมนักเรียนได้บรรลุมาตรฐานและการปฏิบัติ รวมทั้งเป็นประเด็นให้ครูได้นำมาพูดคุยเกี่ยวกับการสอน ผู้ปกครองและชุมชนได้เข้าใจความเข้มแข็งหรือความอ่อนแอทางวิชาการของบุตรหลาน
	3. การทดสอบบุคคลทั่วไปเทียบเท่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทดสอบวิชา คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา การเขียน และการอ่าน
	4. การประเมินผลความแข็งแรงของร่างกาย หรือประเมินสุขภาพ ซึ่งมีทั้งการประเมินความแข็งแรงของร่างกาย ความปลอดภัยและปลอดภัยเสพติด
ระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม (Accountability)	มีกิจกรรมที่ดำเนินการดังนี้ 1. รายงานตามระบบตัวชี้วัดความเป็นเลิศทางวิชาการของนักเรียน จัดทำเป็นรายโรงเรียน รายเขตพื้นที่การศึกษา หรือภูมิภาคของรัฐ 2. จัดอันดับการแสดงความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติทางวิชาการของนักเรียนระดับเขตพื้นที่การศึกษา และระดับโรงเรียน 3. การแสดงความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคมตามเกณฑ์ของรัฐบาลกลาง มีการวัดผลความก้าวหน้าเป็นรายปีในเรื่อง การอ่านหรือภาษา คณิตศาสตร์ และอื่นๆ ตามระดับการศึกษา คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น หรือมัธยมศึกษาตอนปลาย 4. การแสดงความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาทางเลือก จัดอันดับบนฐานความแตกต่างของมาตรฐานการปฏิบัติและตัวชี้วัด/การวัด 5. โรงเรียนบูรณิบบิ้น เป็นการสร้างความตระหนักและนำเสนอโมเดลโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่สามารถลดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ของ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	นักเรียน หรือผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอยู่ในระดับสูงมาก
	6. จัดทำรายงานประจำปีรายงานสถิติระดับรัฐ โดยจัดพิมพ์ฉบับพกพา เช่น จำนวนนักเรียน การปฏิบัติและการมีส่วนร่วม การจบการศึกษาและการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การเข้าชั้นเรียน การสำเร็จการศึกษา และการออกกลางคัน การจัดอันดับการแสดงความรับผิดชอบ และบุคลากร
	7. รายงานผลการทดสอบให้ผู้ปกครองทราบ จัดทำแผนพับผลการทดสอบของนักเรียนรายบุคคลแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ โดยบอกจุดประสงค์การสอบของแต่ละสาระ สรุปผล พร้อมคำอธิบายง่ายๆ เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจผลการทดสอบของบุตรหลาน
	8. รายงานผลการประเมินที่หลากหลาย ได้แก่
	8.1 การประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ ได้แก่
	- ผลการประเมินความรู้และทักษะของรัฐ ประกอบด้วย รายงานสรุปภาพรวม รายงานสรุปการวัดผลเพื่อฉายภาพของรัฐ รายงานผลการปฏิบัติ มีทั้งกลุ่มนักเรียนทั่วไป นักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และนักเรียนที่บกพร่องทางปัญญา
	- รายงานการวิเคราะห์เป็นรายข้อ
	- รายงานจำแนกเป็นรายภูมิภาค เขต และพื้นที่ที่ตั้งของมหาวิทยาลัย
	- รายงานการบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มต่างๆ
	8.2 รายงานผลการประเมินตามระบบการประเมินความเชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษ
	8.3 รายงานผลการประเมินเมื่อจบรายวิชา
	8.4 รายงานผลการปฏิบัติ เป็นรายเขตพื้นที่การศึกษา
	9. จัดทำข้อมูลของโปรแกรมและการปฏิบัติการป้องกันการออกกลางคันที่มีประสิทธิภาพ สำหรับโรงเรียนในท้องถิ่นนำไปใช้ เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนจบและได้รับประกาศนียบัตร

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	10. พัฒนาตัวชี้วัดฐานการปฏิบัติและองค์ประกอบที่จะใช้ในการติดตาม
	11. การฝึกอบรมคณะกรรมการโรงเรียน โดยประยุกต์จากกรอบงานภาวะผู้นำด้านการปกครอง
สุขภาพและความปลอดภัยในโรงเรียน	จัดทำวิธีการเชิงระบบเพื่อเตรียมการเรียนรู้ตามความต้องการของนักเรียน ซึ่งมี 8 องค์ประกอบ ได้แก่
	1. สุขศึกษา บรรจุไว้ในหลักสูตรทั้งมิติของร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม หลักสูตรออกแบบมาเพื่อกระตุ้นและช่วยให้นักเรียนดูแลสุขภาพและพัฒนาสุขภาพ ป้องกันโรค และลดพฤติกรรมเสี่ยงด้านสุขภาพ
	2. สิ่งแวดล้อมโรงเรียนสุขภาพและปลอดภัย เป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ความสวยงาม และบรรยากาศเชิงจิตวิทยาสังคม เช่น การป้องกันเด็ก เกร/อันตราย โรงเรียนและชุมชนปลอดภัยและปลอดภัยเสพติด ความปลอดภัยและการป้องกันการบาดเจ็บ และการทารุณกรรมเด็ก
	3. การให้คำปรึกษาและการบริการสุขภาพจิต เพื่อลดอัตราการออกกลางคัน พัฒนาการปฏิบัติทางวิชาการ และเพิ่มการศึกษาต่อหลังจบมัธยมศึกษาตอนปลาย
	4. การมีส่วนร่วมของพ่อแม่และชุมชน โรงเรียนต้องพยายามเรียกร้องให้พ่อแม่เข้ามามีส่วนร่วมและกระตุ้นให้ทรัพยากรและบริการของชุมชนตอบสนองต่อการดูแลสุขภาพตามความต้องการของนักเรียน
	5. การส่งเสริมสุขภาพทีมงานของโรงเรียน โดยการพัฒนาผ่านกิจกรรมการประเมินสุขภาพ กิจกรรมเกี่ยวกับสุขศึกษาและความแข็งแรงของร่างกาย
	6. การบริการสุขภาพ โดยการประเมินผล ป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้โรงเรียนได้เข้าถึงบริการ

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	7. การพลศึกษา บรรจุไว้ในหลักสูตรซึ่งจัดไว้ทั้งเชิงกระบวนการคิด และการเรียนรู้จากการปฏิบัติ เพื่อให้นักเรียนสนุกและนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน 8. การบริการด้านโภชนาการ ให้นักเรียนได้เรียนรู้ทั้งในห้องทดลองของโรงเรียนและทรัพยากรจากเว็บไซต์การบริการของชุมชน
ทรัพยากรสำหรับครู	มีทรัพยากรสำหรับครู ดังนี้ 1. ตัวอย่างการปฏิบัติที่ดีที่สุด โดยรวบรวมตัวอย่างที่ดีจากหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ศูนย์วิจัยการศึกษา เขตพื้นที่การศึกษา มหาวิทยาลัย และ charter schools. 2. การป้องกันการออกกลางคัน 3. นักการศึกษาที่เป็นเลิศ เชื่อมโยงกับข้อมูลสารสนเทศ เช่น โปรแกรมครูใหญ่ การติดตามผลครู และโปรแกรมนำร่องภาวะผู้นำในโรงเรียน 4. เด็กที่มีพรสวรรค์และความสามารถพิเศษเป็นบริการทางวิชาการขั้นสูง 5. การรวบรวมศิลปะการเข้าใจนักเรียน 6. การพัฒนามืออาชีพและระบบการประเมิน 7. การออกไปรับรองครู เพื่อมั่นใจการเตรียมนักการศึกษาและการปฏิบัติอยู่ในระดับสูงที่สุด เพื่อผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเลิศของนักเรียน 8. โปรแกรมครูแห่งปี 9. กระเป๋าเครื่องมือสำหรับครู เป็นเว็บไซต์ที่พัฒนาโดยครูเพื่อครู ประกอบด้วย บทเรียน และทรัพยากรเพื่อศึกษาค้นคว้าและท่องอินเทอร์เน็ต

ภาพที่ 4.5 เว็บไซต์ของ South Carolina Department of Education
ที่มา: South Carolina Department of Education (2010)

ตารางที่ 4.5 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ South Carolina Department of Education

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
องค์กร	รัฐเซาธ์คาโรไลนา มีหน่วยงานด้านวิชาการ ดังต่อไปนี้ 1. The Offices in the Division of Accountability รับผิดชอบเป็นผู้นำในการพัฒนาและการบริหารจัดการโปรแกรมการวัดและประเมินผล การใช้ข้อมูลอย่างเหมาะสมเพื่อกำหนดนโยบายและการปฏิบัติงาน การสนับสนุนด้านเทคโนโลยี และการพัฒนาครูและสนับสนุนโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาอย่างเหมาะสม เพื่อการแสดงความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม มีหน่วยงานที่รับผิดชอบงานดังกล่าว ดังนี้ 1.1 The Office of Assessment รับผิดชอบพัฒนาและบริหารการวัดและประเมินผลเพื่อการบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา 1.2 The Office of Data Management and Analysis รับผิดชอบการบริการ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ข้อมูลที่ต้อง นำเชื่อถือ และทันต่อการใช้งานของกรมวิชาการ และสังคม ตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบาย และการปฏิบัติงาน มีหน่วยงานภายใน ได้แก่ การบริการทางการวิจัย การบริการโปรแกรม และการบริการเทคโนโลยีให้แก่เขตพื้นที่การศึกษา 1.3 The Office of Federal and State Accountability รับผิดชอบจัดหา ความช่วยเหลือทางเทคนิค และเน้นการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยเหลือ โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไม่บรรลุตาม เป้าหมาย และหรือการสนับสนุนเงินทุนเพิ่มเติม 1.4 The Office of Regional Services รับผิดชอบการเพิ่มความตระหนัก และการใช้เทคโนโลยีออกแบบเพื่อช่วยนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และ มีความเสี่ยงที่จะล้มเหลวทางวิชาการ โดยพัฒนาอย่างมืออาชีพเกี่ยวกับการบูรณาการเทคโนโลยีเข้ากับหลักสูตร และการนำองค์ประกอบของ กฎหมายการพัฒนาการศึกษาและเศรษฐศาสตร์ไปใช้ 2. The Division of Standards and Learning รับผิดชอบกำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทางและสนับสนุนนวัตกรรมการปฏิบัติงานทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพ การพัฒนาการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ของนักเรียนใน ระบบการศึกษาของรัฐ ผ่านการพัฒนานโยบาย โปรแกรม และการบริการ ตามกฎหมายและข้อบังคับ มีหน่วยงานที่รับผิดชอบดังนี้ 2.1 The Office of Standards and Support รับผิดชอบจัดเตรียมภาวะผู้นำ และการบริการให้แก่โรงเรียนและเขต เพื่อให้มั่นใจการสอนตามมาตรฐาน การเรียนรู้แต่ละระดับชั้นสำหรับนักเรียนทุกคน โดยดำเนินการดังนี้ - พัฒนาและทบทวนมาตรฐานวิชาการและสร้างสรรค์เอกสาร ประกอบ และให้โอกาสการเรียนรู้อย่างมืออาชีพแก่เขตพื้นที่การศึกษา โรงเรียนและครู - ส่งเสริมโรงเรียน และเขตพื้นที่การศึกษาให้ฝึกปฏิบัติการสอนโดยมี หลักฐานร่องรอยที่มีประสิทธิภาพเป็นฐาน - อำนวยความสะดวกในการใช้โปรแกรม โครงการเงินสนับสนุน และ กิจกรรม ซึ่งสนับสนุนการสอนตามมาตรฐาน

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	2.2 The Office of Career and Technology Education รับผิดชอบการบริหารจัดการและควบคุมอุปกรณ์การศึกษาด้านอาชีพและเทคโนโลยีที่ซื้อด้วยเงินทุนของรัฐบาลกลางและของรัฐ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาฝีมืออาชีพ การฝึกปฏิบัติ การบูรณาการการศึกษาด้านวิชาการและการศึกษาด้านอาชีพและเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน การเปลี่ยนผ่านจากระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่การศึกษาหลังมัธยมศึกษา
	2.3 The Office of eLearning รับผิดชอบพัฒนาและนำส่งการสอนตามมาตรฐานการเรียนรู้และการสอน โดยนักเรียนเป็นศูนย์กลางทางออนไลน์ และการสอนแบบโต้ตอบได้ 2 ทางบนฐานเทคโนโลยี เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยดำเนินการดังนี้ - สร้างการส่งผ่านอย่างราบรื่นตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงเกรด 16 และเพื่อเสนอการพัฒนาอย่างมืออาชีพให้แก่ นักการศึกษาและขยายขอบข่ายและลงลึกในทักษะการสอน - จัดโอกาสทางการศึกษาในเรื่องจำเป็นสำหรับรัฐซึ่งเขตพื้นที่มีทรัพยากรจำกัด - ส่งนวัตกรรมและหลักสูตรอิงมาตรฐานผ่านทางออนไลน์ และเทคโนโลยีอื่นๆ เพื่อให้เข้าถึงเนื้อหาได้ตลอดเวลาและสถานที่ นำเสนออย่างหลากหลาย มีทางเลือกการเรียนรู้ที่น่าตื่นเต้น และ โอกาสและทักษะเพื่อเข้าร่วมในชุมชนระดับชาติและโลก
	2.4 The Office of Exceptional Children รับผิดชอบดูแลเด็กที่บกพร่องทางความสามารถให้ได้รับการศึกษาฟรีจากรัฐอย่างเหมาะสม ปกป้องสิทธิของเด็กกลุ่มนี้และสิทธิของพ่อแม่เด็ก และเตรียมภาวะผู้นำสำหรับเขตพื้นที่ การศึกษาและโปรแกรมดำเนินการของรัฐเพื่อให้บริการการศึกษาพิเศษอย่างเหมาะสม
	3. Division of Educator Quality and Leadership รับผิดชอบการพัฒนาคุณภาพและภาวะผู้นำของนักการศึกษา มีหน่วยงานที่รับผิดชอบดังนี้
	3.1 The Office of Educator Certification รับผิดชอบช่วยนักการศึกษา และเจ้าหน้าที่รัฐทั่วไปให้ทันต่อเหตุการณ์ ได้รับข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องใน

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ทุกด้านของการรับรองครู กระบวนการรับรอง การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ และการเชื่อมโยงไปยังข้อมูลสารสนเทศ
	3.2 The Office of Educator Preparation, Support, and Assessment รับผิดชอบเกี่ยวกับการทบทวน การรายงาน และการเพิ่มคุณภาพของหน่วย การเตรียมนักการศึกษา นำเสนอข้อมูลสารสนเทศสร้างความเข้าใจการเตรียมนักการศึกษาสำหรับการวางแผน การวัดและประเมินผลและกำหนดนโยบาย
	3.3 The Office of School Leadership รับผิดชอบส่งเสริมความเป็นธรรม และความเป็นเลิศในการศึกษา โดยให้โอกาสการพัฒนาภาวะผู้นำอย่าง ต่อเนื่องและการบริการซึ่งเชื่อมโยงทั้งแผนกลยุทธ์ของกรมวิชาการ พระราชบัญญัติของรัฐและรัฐบาลกลาง
มาตรฐานและ หลักสูตร	ดำเนินการดังนี้ - จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ ได้แก่ Mathematics, Science, English Language Arts & English for Speakers of other Languages, World Language, Social Studies, Health and Safety Education, Physical Education และ Visual and Performing Arts - จัดทำกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผล - จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้แกนกลาง (Core Content Standards) ด้วยการบูรณาการมาตรฐานการเรียนรู้ (Content Standards) กับมาตรฐานการเรียนรู้แกนร่วมระหว่างรัฐ (Common Core State Standards) ในสาระการอ่านการเขียน และคณิตศาสตร์ - จัดหลักสูตรออนไลน์ Virtual School Program สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนรัฐบาล เอกชน และโฮมสคูล ทั้งเด็กทั่วไป การศึกษาพิเศษ การศึกษาทางเลือก และโฮมสคูล เพื่อเพิ่มอัตราการศึกษารัฐ การจัดทำหลักสูตรยึดหลักการสอนอิงมาตรฐานการเรียนรู้และนักเรียนเป็นศูนย์กลาง รายวิชาที่เปิดสอนเปิดตามความต้องการของเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียน

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การวัดผลและ ประเมินผล	ดำเนินการดังนี้ - จัดทำโปรแกรมการประเมินผลเมื่อจบรายวิชาระดับมัธยมศึกษา สำหรับนักเรียนทุกคนที่ลงทะเบียนเรียน ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชน โรงเรียนทางเลือก โรงเรียนเสมือนจริง (Virtual School เรียนทางออนไลน์) การศึกษาผู้ใหญ่ และโฮมสคูล ได้แก่ รายวิชาพีชคณิต หรือ คณิตศาสตร์สำหรับเทคโนโลยี ภาษาอังกฤษ ประวัติศาสตร์อเมริกาและรูปแบบการปกครอง ชีววิทยาหรือชีววิทยาประยุกต์ - วัดผลและประเมินผลการพัฒนาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนเกรด K-12 ที่มีข้อจำกัดการใช้ภาษาอังกฤษ โดยทดสอบทุกปีจนกว่าจะได้คะแนนอยู่ในระดับที่กำหนด - จัดทำโปรแกรมการวัดผลและประเมินผลระดับมัธยมศึกษาตอนปลายตามมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ - วัดผลและประเมินผลความก้าวหน้าทางการศึกษาระดับชาติ เกรด 4, 8, และ 12 สาระการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ - วัดผลและประเมินผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ของมลรัฐ เกรด 3-8 สาระการเขียน ภาษาอังกฤษ (การอ่านและการค้นคว้า) คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา โดยภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ ทดสอบในเกรด 3-8 การเขียน ทดสอบในเกรด 5 และ 8 ทดสอบทั้งวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา ในเกรด 4 และ 7 ทดสอบวิทยาศาสตร์หรือสังคมศึกษาในเกรด 3, 5, 6, และ 8 - พัฒนารูปแบบกระบวนการวางแผนเชิงกลยุทธ์เป็นแผนพัฒนาเขตพื้นที่การศึกษาและแผนฟื้นฟูโรงเรียน เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน - มอบรางวัลให้แก่โรงเรียนที่มีคะแนนการทดสอบระดับชาติพัฒนาอย่างรวดเร็วหรือพัฒนาอย่างต่อเนื่อง - จัดทำรายชื่อนักเรียนที่ผลิตโดยเอกชนและได้รับการรับรองจากมลรัฐ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเพื่อการพัฒนาตามมาตรฐานการเรียนรู้ของเกรด 1-9 ด้านการอ่าน ภาษา และคณิตศาสตร์ - มอบรางวัลครูแห่งปี

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การวัดผลและ ประเมินผลผู้ด้อย ความสามารถ	ดำเนินการดังนี้ - จัดทำมาตรฐานส่วนขยายและมาตรฐานการวัดผลและประเมินผลสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางปัญญา พร้อมทั้งแนวทางการวัดผล ทั้งมาตรฐานกลุ่มสาระและมาตรฐานรายวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเชื่อมโยงการสอนสำหรับเด็กบกพร่องทางปัญญา ซึ่งการเชื่อมโยงนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญของมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละชั้นปี ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และตัวอย่างการเข้าถึงแต่ละตัวชี้วัดเพื่อให้เหมาะสมกับระดับการสื่อสารของนักเรียน พัฒนาโดยคณะกรรมการประกอบด้วย นักการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา - จัดทำตารางเมตริกซ์ความก้าวหน้าด้านทักษะ ให้เป็นทรัพยากรสำหรับครูที่สอนนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา ตารางนี้นอกจากใช้เพื่อการติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนแล้ว ยังใช้สำหรับวางแผนหลักสูตรของนักเรียนรายบุคคลด้วย ตารางเมตริกซ์ประกอบด้วยวิธีการวัดการเติบโตด้านวิชาการ โดยแบ่งระดับความรู้ทักษะทางวิชาการหลักและความคิดรวบยอดออกเป็นหลายระดับ เมตริกซ์นี้พัฒนาขึ้นสำหรับนักเรียนเกรด 3-5 และ 6-8 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (สาระ การพัฒนาคำศัพท์ การอ่าน การเขียน และการสื่อสาร) และคณิตศาสตร์ (สาระ จำนวนและการดำเนินการ การวัด เรขาคณิต พีชคณิต ความน่าจะเป็นและสถิติ) จัดทำโดยคณะกรรมการประกอบด้วยครูการศึกษาพิเศษและครูทั่วไป - จัดทำวิดีโอฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง นำเสนอเกี่ยวกับการสอนและการประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละระดับชั้นสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางปัญญา - การทดสอบนักเรียนที่บกพร่องทางความสามารถ นักเรียนทุกคนถูกรวมไว้ในการประเมินของรัฐหรือเขตพื้นที่การศึกษา หรือการประเมินทางเลือก จะเป็นระดับใดนั้นดูจาก IEP และจะต้องอำนวยความสะดวกให้ตามความเหมาะสม เช่น การใช้อักษรเบลล์หรือรูปแบบอักษรตัวใหญ่ ภาษาสัญลักษณ์ การทดสอบรายบุคคลหรือกลุ่มเล็ก หุุดพักบ่อยๆ ระหว่างการทดสอบใช้จำนวนวันทดสอบมากขึ้น

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
คลังบรรณายาน	- ทรัพยากรการวัดผลและประเมินผล เช่น คะแนนรูปการเขียน ตัวอย่างแนวข้อสอบ คำอธิบายระดับปฏิบัติ ในระบบความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) จะต้องแสดงข้อมูลความก้าวหน้าของทุกโรงเรียนและทุกเขตพื้นที่การศึกษาในการก้าวไปสู่เป้าหมายที่รัฐวางไว้ โดยจัดทำช่องทางสำหรับบุคคล 2 กลุ่ม เข้ามาดูข้อมูล คือ 1. กลุ่มผู้ปกครองและสังคม มีข้อมูลดังนี้ บรรณายาน ผลสอบเพื่อแสดงความก้าวหน้ารายปีตามนโยบาย No Child Left Behind ผลสอบในกลุ่มสาระหลักสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น ผลสอบเพื่อจบการศึกษาสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และผลสอบจบรายวิชาหลักสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย 2. กลุ่มโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา มีข้อมูลและเอกสารสนับสนุนการจัดทำการจัดอันดับบรรณายาน และผลสอบเพื่อแสดงความก้าวหน้ารายปีตามนโยบาย No Child Left Behind เช่น คู่มือความรับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) ไปงานวางแผนการจัดอันดับการศึกษา
การสนับสนุนครู	ดำเนินงานดังนี้ 1. จัดทำทรัพยากรสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ ได้แก่ - English Language Arts สนับสนุนมาตรฐานการเรียนรู้และหลักสูตรกลุ่มสาระ วิชาการเขียน เมตริกซ่งค์ประกอบวิชาการเขียน หนังสือสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ โมดุลการเรียนรู้การสอนรายชั้นและรายมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด - Science, Technology, Engineering and Mathematics สนับสนุนมาตรฐานการเรียนรู้ ทรัพยากรของแต่ละสาระ และเชื่อมโยงเว็บไซต์องค์กรมืออาชีพที่เกี่ยวข้อง - Social Studies สนับสนุนมาตรฐานการเรียนรู้และหลักสูตรกลุ่มสาระ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	โมดูลการเรียนรู้การสอนรายชั้นและรายมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ทรัพยากรเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และการสอนประวัติศาสตร์ และเชื่อมโยง เว็บไซต์องค์กรมีอาชีพที่เกี่ยวข้อง - Visual & Performing Arts สนับสนุนมาตรฐานการเรียนรู้ สื่อหลักสูตร และทรัพยากรเพื่อการค้นคว้าภายในรัฐและระดับชาติ - World Languages สนับสนุนมาตรฐานการเรียนรู้ กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผลในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2. จัดโอกาสการเรียนรู้มีอาชีพให้แก่ครูเกี่ยวกับการรู้หนังสือ ทั้งระดับ ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ โครงการตัวอย่างการเขียน การสร้างแผนพัฒนาความรู้หนังสือระดับเขตพื้นที่ การศึกษาและระดับโรงเรียน โปรแกรมฝึกอบรมผู้นำการรู้หนังสือ กลยุทธ์ การสอน แรงจูงใจและการกระตุ้นนักเรียน และพลังอำนาจการสอน
การสนับสนุน ประสิทธิภาพของ โรงเรียน	ดำเนินการดังนี้ - จัดโปรแกรมศูนย์ชุมชนการเรียนรู้ เพื่อจัดโอกาสให้ครอบครัวได้พัฒนา นักเรียนให้เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้และการปฏิบัติ โดยเฉพาะการอ่าน และคณิตศาสตร์ ในช่วงที่ไม่ได้เรียน - การบูรณาการเทคโนโลยี ทำในลักษณะของ e-learning เป็นการสอนแบบ อิงมาตรฐาน นักเรียนเป็นศูนย์กลาง และการสอนแบบโต้ตอบ 2 ทาง ซึ่งขยาย ขอบข่ายและทักษะการสอนของครูให้ลึกยิ่งขึ้น เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษา - การพัฒนาผู้บริหาร ได้จัดโปรแกรมการพัฒนาผู้บริหารใหม่ในช่วงปีแรก ของการเข้าดำรงตำแหน่ง พัฒนาความเป็นเลิศด้านภาวะผู้นำ การบริหาร จัดการ และทักษะความเป็นผู้นำด้านการเรียนการสอน - จัดทรัพยากรเพื่อเปิดโอกาสให้ครูได้เรียนรู้ เช่น มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวอย่างคำรณสนับสนุนการเรียนการสอนเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ ทรัพยากรการวัดผลและประเมินผล และการสอนการรู้หนังสือ - การแนะแนวและการให้คำปรึกษา จัดทำโมเดลโปรแกรมการแนะแนวและ การให้คำปรึกษาซึ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อชีวิต การเรียนรู้เพื่อเรียนรู้ และการ

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

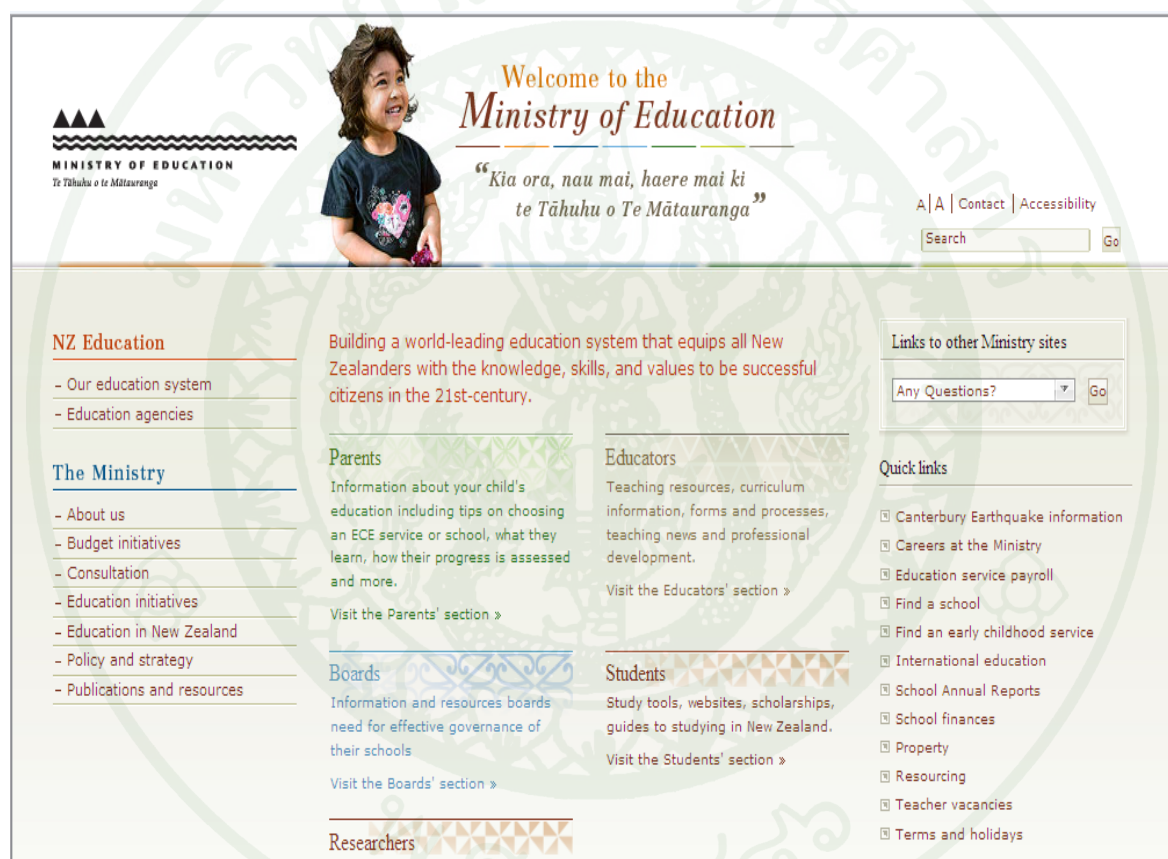
การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	เรียนรู้เพื่องาน จัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับอาชีพบนเว็บไซต์และทรัพยากรอื่นๆ เครื่องมือให้คำปรึกษาเบื้องต้น และเชื่อมกับเว็บไซต์ของหน่วยงานด้านการให้คำปรึกษา - การจัดบริการการศึกษาความสามารถพิเศษ โดยจัดโปรแกรมให้ไกลกว่าโปรแกรมในโรงเรียนทั่วไป ทั้งนี้เพื่อพัฒนานักเรียนความสามารถหรือศักยภาพสูงในด้านวิชาการและหรือศิลปะ โดยจัดทรัพยากรและสารสนเทศเพิ่มเติมให้ เช่น ชุดพัฒนาครุมืออาชีพ คู่มือการปฏิบัติที่ดีที่สุดด้านความสามารถพิเศษและมีพรสวรรค์ ตัวอย่าง scope and sequence ตัวอย่างการสอนที่เข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้ และตารางเมตริกซ์ความก้าวหน้าด้านทักษะ - สนับสนุนการดำเนินการของโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาด้านเทคนิค และการติดตามผลเกี่ยวกับสุขภาพและภาวะโภชนาการ
การสร้างชุมชนการเรียนรู้	จัดทำข้อมูลสารสนเทศสำหรับกลุ่มต่างๆ ดังนี้ 1. นักการศึกษา ได้แก่ หลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ e-learning ข้อมูลโรงเรียน รายงานการใช้จ่ายของโรงเรียน บัตรรายงานโรงเรียน เงินสนับสนุน ตำราที่เป็นสื่อการสอน ผู้เชี่ยวชาญสื่อห้องสมุด รายงานวิจัยและสถิติ ภาวะผู้นำโรงเรียน และความสำเร็จในการจัดการศึกษาของรัฐ 2. นักเรียน ได้แก่ ข้อมูลการจัดการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนเร่ร่อน ข้อมูลโรงเรียน โรงเรียนนานาชาติ โรงเรียนและชุมชนปลอดภัยและปลอดภัยาเสพติดทุนการศึกษาและเงินกู้ยืม ข้อกำหนดการจบการศึกษาระดับ ม.ปลาย e-learning การแนะแนว การให้คำปรึกษา และกฎหมายการเข้าเรียน 3. พ่อแม่ ได้แก่ มาตรฐานวิชาการ ความสำเร็จของการพัฒนาผู้เรียน กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพ่อแม่ในการศึกษาของลูก เช่น การส่งเด็กเข้าเรียน โปรแกรมโฮมสคูล การป้องกันการออกกลางคัน เป็นต้น การเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาโรงเรียน นโยบายและการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาครูให้เพิ่มประสิทธิภาพการสอนและการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนให้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ รายงานผลงานของโรงเรียน การปฏิรูปโรงเรียน ข้อมูลโรงเรียน ผลสอบระดับรัฐ และ e-learning

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การศึกษาด้านอาชีพและเทคโนโลยี	กลุ่มอาชีพเป็นส่วนสำคัญหลักในการยกระดับการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยการเชื่อมโยงโรงเรียนและธุรกิจเข้าด้วยกัน ให้นักเรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนอาชีพต่อไปในวิทยาลัย แต่การจัดเส้นทางอาชีพมีความแตกต่างระหว่างการเรียนในระดับมัธยมศึกษากับการเรียนในวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และสถานประกอบการ การเรียนรู้เกี่ยวกับอาชีพในแต่ละช่วงวัยมีจุดเน้นแตกต่างกันไป ดังนี้ - ระดับอนุบาล-เกรด 2 เป็นวัยกระตุ้นหรือร้อนที่จะร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาต้องการเป็นเมื่อโตขึ้น กิจกรรมการสร้างความตระหนักในอาชีพจึงต้องปล่อยให้เด็กให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวเองและโลกของงานตามความคิดของเขา - เกรด 3-5 เน้นสร้างความตระหนักด้านอาชีพ โดยหาวิธีหลากหลายที่จะนำความตระหนักเข้าไปในการสอนในโรงเรียน - เกรด 6-8 เน้นการค้นหอาชีพ ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องทำงานกับนักเรียนเพื่อพัฒนาแผนอาชีพ เป็นการปรับให้เหมาะสมกับความต้องการ ดูทั้งความสนใจของนักเรียน แผนการศึกษา และแผนเกี่ยวกับอาชีพ - เกรด 9-12 เป็นการเตรียมเข้าสู่อาชีพ เมื่อมาสู่ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะต้องทบทวนแผนจากการพัฒนาในมัธยมศึกษาตอนต้นและปรับให้เป็นปัจจุบันในแต่ละปีเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการศึกษาหลังมัธยมศึกษา และเป้าหมายอาชีพ การให้ความสนใจอย่างต่อเนื่องช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบ พัฒนาแผนชีวิตตามความเป็นจริงบนฐานความเข้าใจ ความต้องการ ความสนใจ และทักษะ พัฒนาความสามารถในการตัดสินใจ การวางแผนอาชีพ การทำงานกับคนอื่น และความรับผิดชอบต่อพฤติกรรมของตนเอง จัดทำมาตรฐานรายวิชา กิจกรรมและองค์ประกอบการเรียนรู้ฐานปฏิบัติงาน ตัวอย่างแผนการสอน คู่มือการใช้ และการวัดผลและประเมินผล ทักษะทางเทคนิค ตัวอย่างรายวิชา เช่น การเกษตร การออกแบบ และการก่อสร้าง ศิลปะ เทคโนโลยีและการสื่อสาร การบริหารจัดการธุรกิจ การเงิน วิทยาศาสตร์สุขภาพ การท่องเที่ยว การบริการ อุตสาหกรรมการผลิต การขนส่ง การกระจายสินค้าและการส่งสินค้า

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ นิวซีแลนด์

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการ
วิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้าน
วิชาการในประเทศนิวซีแลนด์ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.6

ภาพที่ 4.6 เว็บไซต์ของ Ministry of Education New Zealand

ที่มา: Ministry of Education New Zealand (2011)

ตารางที่ 4.6 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวง
ศึกษาธิการ ประเทศนิวซีแลนด์

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
องค์กร	กระทรวงศึกษาธิการมีหน่วยงานที่รับผิดชอบงานด้านวิชาการดังนี้ 1. The Strategy and System Performance Group รับผิดชอบนโยบาย การศึกษาระดับอุดมศึกษา การติดตามและการรายงาน การศึกษานานาชาติ รวมทั้ง UNESCO กลยุทธ์ภาคเรียนกลาง กลยุทธ์และการปฏิบัติ การบริหารจัดการข้อมูลของโรงเรียนและวิจัยเชิงวิเคราะห์ ห้องสมุดกระทรวง การบันทึกและการสื่อสาร 2. The Schooling Group รับผิดชอบการสอนและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ในโรงเรียน ขอบข่ายงานนโยบายการเรียนรู้ การรู้หนังสือ การคิดคำนวณ พื้นฐานและการวัดผลและประเมินผล การศึกษาภาษาเมารี การเรียนรู้ทาง อิเล็กทรอนิกส์ ทรัพยากร ความสัมพันธ์กับภาค อุตสาหกรรม นโยบาย แรงงานการศึกษา การสอนและคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นครูในประเทศ 3. The Early Childhood and Regional Education Group รับผิดชอบบริหารจัดการแผนกลยุทธ์ปฐมวัย Pasifika education และ Whakaaro Mātauranga การดำเนินการระดับชาติ การพัฒนาการเรียนการสอน และนโยบายการบริหารจัดการการศึกษา 4. Group Special Education รับผิดชอบการจัดบริการการศึกษาพิเศษ กำหนดนโยบายการดำเนินงาน ยกระดับการฝึกอบรมครู วิจัยและพัฒนา แรงงานการศึกษาพิเศษ เตรียมทิศทางสนับสนุนเด็กและเยาวชนในแต่ละปี ประมาณ 30,000 คน และผู้ที่อายุ 21 ปีขึ้นไปที่มีความต้องการจำเป็นทางการศึกษาพิเศษ
ประเภทโรงเรียน	มีโรงเรียนหลายประเภทให้ผู้ปกครองเลือกสำหรับบุตรหลาน ได้แก่ 1. Area School โรงเรียนตั้งอยู่ในชนบท รับนักเรียนเกรด 1-3 2. Composite School คล้ายกับ Area School จัดการศึกษาทั้งระดับ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ประถมศึกษาและมัธยมศึกษา หรือระดับใดระดับหนึ่ง
	3. Bilingual School จัดการเรียนการสอนทั้งภาษาอังกฤษและภาษาอื่น 20 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์
	4. Correspondence School จัดการเรียนทางไกลสำหรับนักเรียนที่อาศัยอยู่ห่างไกลจากโรงเรียนที่อยู่ใกล้ที่สุด
	5. Designated Character School โรงเรียนรัฐบาลที่ใช้หลักสูตรชาติ แต่พัฒนาเป้าหมาย จุดหมาย และวัตถุประสงค์ ให้เป็นไปตามค่านิยมเฉพาะ เช่น ความเชื่อทางศาสนา หรือวัฒนธรรม
	6. Independent Schools โรงเรียนเอกชน ไม่จำเป็นต้องใช้หลักสูตรชาติ แต่ต้องจัดตามโปรแกรมการเรียนรู้ อย่างน้อยที่สุดให้มีคุณภาพเช่นเดียวกัน
	7. Intermediate Schools จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนเกรด 7- 8
	8. Te Kura Kaupapa Māori จัดการศึกษาตามวัฒนธรรมและค่านิยมของชาวเมารี
	9. Middle Schools รับนักเรียนเกรด 7-10
	10. Primary Schools รับนักเรียนอายุ 0-8 ปี
	11. Regional Health Schools สำหรับนักเรียนมีความยุ่งยากด้านสุขภาพ ครูสอนนักเรียนที่โรงพยาบาลและที่บ้าน
	12. Secondary Schools รับนักเรียนเกรด 9-13 หรือบางโรงเรียนรับนักเรียนเกรด 7-13

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	13. State Schools โรงเรียนรัฐบาลอาจเป็น Primary, Intermediate, Middle, Secondary หรือ Area/Composite
	14. State-integrated Schools เคยเป็นโรงเรียนเอกชนและปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของระบบรัฐบาล ซึ่งใช้หลักสูตรชาติแต่ยังคงลักษณะพิเศษของเดิมไว้ เช่น ปรัชญา หรือความเชื่อทางศาสนา
	15. Special Schools จัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการเฉพาะ เช่น ความสามารถพิเศษ ประเด็นการเรียนรู้หรือพฤติกรรม และใช้หลักสูตรชาติ
	16. Teen Parent Units เชื่อมต่อกับ โรงเรียนมัธยมศึกษาบางโรงเรียน เพื่อจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่ตั้งครรภ์ และไม่สามารถเรียนในโรงเรียนหลักได้
หลักสูตรและแนวทางการใช้หลักสูตร	พัฒนาหลักสูตรชาติสำหรับกำหนดทิศทางการเรียนรู้ของนักเรียนและจัดทำแนวทางสำหรับโรงเรียนได้ออกแบบและทบทวนหลักสูตรสถานศึกษา แนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ผู้นำหลักสูตร และครูในการนำหลักสูตรไปใช้ได้แก่ ● ความเข้าใจเกี่ยวกับสมรรถนะสำคัญที่ใช้ในการสอนและการเรียนรู้ ● คำแนะนำสำหรับช่วยครูสร้างสรรค์โปรแกรมการสอนและการเรียนรู้ที่มีคุณภาพในวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ● ชุดการนำหลักสูตรไปใช้ ประกอบด้วย - การใช้ทรัพยากรเพื่อช่วยให้โรงเรียนใช้หลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ประสิทธิภาพของผู้บริหารโรงเรียนในการนำหลักสูตรไปใช้ จุดเน้นหลักๆ สำหรับครูเพื่อช่วยทำความเข้าใจหลักสูตร และทรัพยากรที่ช่วยให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้าใจบทบาทความรับผิดชอบและสามารถสนับสนุนโรงเรียนผ่านช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร - ประสิทธิภาพของผู้บริหารและครูในการคลี่หลักสูตรชาติสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา - เอกสารแนวทางจากหลักสูตรชาติสู่หลักสูตรสถานศึกษา

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
มาตรฐานการเรียนรู้ ชาติ	- การประเมินสมรรถนะสำคัญ - การออกแบบและทบทวนหลักสูตรสถานศึกษา - แนวทางการจัดทำแต่ละองค์ประกอบของหลักสูตร ● การสนับสนุนทรัพยากรและแนวคิดเพื่อสนับสนุนครูและนักการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เช่น สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ วิธีสอน การยกระดับ การเรียนรู้ พันธมิตรการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียน ปัจจัยที่ช่วย กระตุ้นการเรียนรู้
	มาตรฐานชาติมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์การอ่าน การเขียนและการ คิดคำนวณใน 8 ปีแรกของการเรียน โดยอธิบายเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ของแต่ละ ระดับชั้นไว้อย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยนักเรียน ครู และพ่อแม่ ให้รู้ว่ามีจุดหมาย อะไรและจะต้องทำอะไรต่อไป มีการเตรียมข้อมูลสารสนเทศในแง่มุม ต่างๆ ของมาตรฐานชาติ และทรัพยากรที่โรงเรียนสามารถนำไปใช้ได้ และ บทบาทที่แตกต่างกันของภาคส่วนต่างๆในระบบการศึกษา เช่น - การอธิบายเพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน เช่น การใช้มาตรฐาน จะดูอย่างไร ว่านักเรียนบรรลุมาตรฐาน การเชื่อมโยงกับหลักสูตร โดยเฉพาะผลสัมฤทธิ์ ของนักเรียนแต่ละระดับความสามารถ เวลาสอนที่ควรใช้ในแต่ละสาระ ตัวอย่างการแสดงความสามารถของนักเรียนแต่ละระดับความสามารถ การ สนับสนุนทรัพยากร เช่น ตัวอย่างการสอนแต่ละมาตรฐาน คลังทรัพยากรการ วัดและประเมินผลตามมาตรฐาน - สนับสนุนผู้นำโรงเรียนและครูด้วยโอกาสการพัฒนาอาชีพเพื่อนำ มาตรฐานชาติไปพัฒนาการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนผ่านหลักสูตร ชาติ - เครื่องมือทบทวนตนเองสนับสนุนครูและคณะกรรมการสถานศึกษาเพื่อใช้ มาตรฐานการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และ ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนภายใต้หลักสูตรนิวซีแลนด์ จุดเน้นของเครื่องมือคือ การพัฒนาผลลัพธ์สำหรับนักเรียนทุกคนและให้ความสนใจกับนักเรียนที่มี ความเสี่ยงที่ไม่สามารถเข้าถึงหลักสูตรนิวซีแลนด์ เครื่องมือคือการพัฒนา ผลลัพธ์สำหรับนักเรียนทุกคนและให้ความสนใจกับนักเรียนที่มีความเสี่ยงที่

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
ไม่สามารถเข้าถึงหลักสูตรนิวซีแลนด์ ทรัพยากรหลักสูตร	- การสนับสนุนพ่อแม่ เช่น ทรัพยากรที่แสดงให้เห็นพ่อแม่ทราบว่า จะช่วยการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ได้อย่างไร รายงานเกี่ยวกับความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้วยภาษาง่ายๆ เพื่อใช้วางแผนการพัฒนาการเรียนรู้ของบุตรหลานร่วมกับครู - การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จัดทำคำแนะนำการใช้การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและพัฒนาการสอนของครู จัดให้ครูได้แลกเปลี่ยนความคาดหวังและความเข้าใจมาตรฐานเพื่อพัฒนาความสอดคล้องของการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียนในช่วงที่โรงเรียนทำงานกับมาตรฐานและการรายงานผู้ปกครองกระทรวงสนับสนุนดังนี้ - การอบรมปฏิบัติการให้แก่ผู้บริหาร และครูผู้นำเพื่อสร้างความเข้าใจ และการนำมาตรฐานไปใช้ในโรงเรียน - สำหรับครูทั่วไปให้ความรู้เหมาะสมตามความต้องการของโรงเรียนหรือกลุ่มครู - การพัฒนาครูเชิงลึกในการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ ภาวะผู้นำ และการประเมินผล โรงเรียนที่การทำงานเกี่ยวกับมาตรฐานมีความยากลำบากจะต้องให้การสนับสนุนเป็นอันดับแรกๆ - พัฒนาและเผยแพร่สื่ออุปกรณ์ทั้งทางออนไลน์และเอกสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนความต้องการและประเด็นที่ระบุไว้ - สร้างเครื่องมือทบทวนตนเองสำหรับครู ผู้บริหาร และคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อช่วยโรงเรียนระบุขอบข่ายความเข้มแข็งและขอบข่ายเพื่อเน้นการพัฒนาหรือเข้าถึงการสนับสนุนการทำงานเกี่ยวกับมาตรฐาน - ผู้บริหารและครูผู้นำจะต้องถูกกระตุ้นอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้มั่นใจว่าได้ทำงานเกี่ยวกับมาตรฐานและนำไปเชื่อมโยงกับโครงการที่มี - การสนับสนุนงบประมาณในช่วง 1-2 ปี หลังการเริ่มใช้มาตรฐานชาติซึ่งต้องใช้งบประมาณมาก กระทรวงจัดลำดับความสำคัญก่อน จัดทำคลังทรัพยากรหลักสูตร เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และภาวะผู้นำของครู ในขณะที่โรงเรียนนำหลักสูตรชาติไปใช้ โดยจัดทำทั้งในลักษณะของ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ทรัพยากรหลัก สื่อสนับสนุน และเรื่องเล่าดิจิทัล การสนับสนุนโรงเรียนในการใช้หลักสูตรสนับสนุนเป็น 2 ส่วน คือ ผ่านชุมชนเครือข่ายการเรียนรู้ของแต่ละพื้นที่ และสนับสนุนโรงเรียนที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างมากโดยตรง กลยุทธ์สำหรับการเริ่มต้นและสนับสนุนการใช้หลักสูตร ด้วยการจัดทำ blog ที่บรรจุแนวคิดและทรัพยากรต่างๆ ที่พูดคุยกันในโรงเรียน เช่น การเรียนรู้โอกาสและการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ การพัฒนาหลักสูตรโรงเรียน ขอบข่ายงานการวางแผนหน่วยภูมิศาสตร์ การนำเสนอสาระหลักไปใช้ การสอนความรู้เกี่ยวกับเอเชีย การวัดและประเมินผลเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ การสังเคราะห์หลักฐานร่องรอยการเรียนรู้ที่ดี การพัฒนาและการสร้างพันธมิตรโฮมสคูล การเรียนร่วม บทบาทและจุดประสงค์การจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาในอนาคต ซอฟต์แวร์สำหรับการเรียนรู้ นอกจากนั้นจัดทำเป็นสิ่งดีพิมพ์เพื่อสนับสนุนการใช้มาตรฐานชาติ ดังนี้ - ข้อมูลสารสนเทศมาตรฐานชาติ รวมทั้งมาตรฐานคณิตศาสตร์ มาตรฐานการอ่านและการเขียน และแผ่นพับแนะนำ - ข้อเท็จจริงมาตรฐานชาติ ข้อมูลสารสนเทศในแง่มุมหลักของมาตรฐาน - เครื่องมือตรวจสอบตนเองของครู โรงเรียน และกรรมการสถานศึกษาซึ่งสนับสนุนการใช้มาตรฐานชาติ และจุดเน้นการพัฒนานักเรียนทุกคน - ทรัพยากรสนับสนุนมาตรฐานชาติสำหรับพ่อแม่ เป็นแผ่นพับสำหรับครูใช้ในการสร้างการเรียนรู้เน้นความสัมพันธ์กับพ่อแม่และนักเรียน - โมดูลการเรียนรู้สำหรับครูทางออนไลน์ ซึ่งสนับสนุนโรงเรียนเพื่อความเข้าใจมาตรฐานการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ และความเกี่ยวข้องกับหลักสูตรนิวซีแลนด์ - การเชื่อมโยงเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลกับมาตรฐานชาติ เป็นการแสดงเครื่องมือการวัดและประเมินผลหลักที่เชื่อมโยงกับมาตรฐานชาติ เช่น PAT, STAR, asTTle - ความก้าวหน้าการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นตัวอย่างงานจากนักเรียนปี 1-8

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	- การเขียนปี 7-8 เป็นทรัพยากรออนไลน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาครู เน้นการเร่งผลสัมฤทธิ์การเขียน การให้ตัวอย่างประกอบการอ่านและการเขียนการให้ตัวอย่างการตัดสินนักเรียนบรรลุตามมาตรฐาน - ตัวอย่างการตัดสินการบรรลุมาตรฐานคณิตศาสตร์ กระทรวงได้ปรับระบบการสนับสนุนโรงเรียนเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ดังนี้ 1. ช่วยโรงเรียนแปลความหมายของข้อมูลสารสนเทศตามความคาดหวังของหลักสูตรและมาตรฐานชาติ และยกระดับการปฏิบัติการสอนเพื่อมั่นใจว่าการสอนและการสนับสนุนตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาการใช้หลักฐานร่องรอยและประสบการณ์ทั้งระดับนานาชาติและจากโปรแกรมการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีอยู่ 2. แต่งตั้งคณะที่ปรึกษาเพื่อทำงานโดยตรงกับโรงเรียนและจะเป็นฐานการทำงานในภูมิภาค ที่ปรึกษาจะต้องมีประสบการณ์ และมีความน่าเชื่อถือจากภาคส่วนการศึกษาด้านการบริหารการเปลี่ยนแปลง การวิเคราะห์ข้อมูล การดำเนินงานโรงเรียน และผ่านการทดสอบความสามารถ คณะทำงานในส่วนกลางทำหน้าที่ฝึกอบรมและบริหารจัดการกิจกรรมของคณะที่ทำงานกับโรงเรียน การใช้ข้อมูลเป็นความจำเป็นเพื่อความสำเร็จของวิธีการใหม่และจะรายงานสิ่งที่สนับสนุนเพิ่มเติมตามความต้องการของนักเรียน 3. ทำงานอย่างใกล้ชิดกับ The Education Review Office เพื่อทดสอบคุณภาพของการวางแผนและความก้าวหน้าของโรงเรียนในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ 4. การพัฒนาครู มีงานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่า ภาวะผู้นำ การสอนที่มีประสิทธิภาพ และการวัดผลและประเมินผลเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระทรวงจึงออกแบบการพัฒนาอาชีพครู โดยให้ที่ปรึกษาที่มีความเชี่ยวชาญลงทำงานในภูมิภาคอย่างใกล้ชิดกับโรงเรียนและ The Education Review Office เพื่อพัฒนาครูและติดตามความสำเร็จ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การส่งเสริม พฤติกรรมทางบวก	การแทรกแซงและการสนับสนุนนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย เป็นการสนับสนุนด้านการให้คำแนะนำและผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้ - ทรัพยากรสำหรับครู เพื่อช่วยพัฒนาผลการเรียนรู้และพฤติกรรมนักเรียนอายุ 5-15 ปี ซึ่งการเรียนรู้ลดลงหรือมีความยุ่งยากทางพฤติกรรม - การบริการสนับสนุนสำหรับเด็กและเยาวชนที่มีความยุ่งยากทางพฤติกรรมรุนแรง - เด็กที่มีความต้องการจำเป็นสูงและซับซ้อน - เจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านสังคมในโรงเรียน - แผนการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ที่ทำงานร่วมกัน การพัฒนาพฤติกรรมเชิงบวกของนักเรียน ได้จัดทำโปรแกรมดังต่อไปนี้ สำหรับพ่อแม่ จัดทำโปรแกรมพฤติกรรมเชิงบวกสำหรับเด็กอายุ 3-8 ปี ที่ให้กลยุทธ์พ่อแม่มีส่วนร่วม เพื่อลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น ความก้าวร้าว อารมณ์เกรี้ยวกราด ก่นด่า ตีตะ ตอปลัดขี และปฏิเสธทำตามกฎระเบียบ และเพิ่มทักษะทางสังคมและการควบคุมตนเอง สำหรับครู โปรแกรมสำหรับครูปฐมวัยและครูที่สอนเด็กอายุ 3-8 ปี โดยเน้นทักษะการจัดการห้องเรียน การให้คำแนะนำเด็กด้านสังคม วิชาการและอารมณ์ การพัฒนาความสัมพันธ์ทางบวก ความร่วมมือกับผู้ปกครอง การสอนทักษะทางสังคม การจัดการความโกรธ และการแก้ปัญหาในห้องเรียน สำหรับโรงเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาที่นักเรียนมีปัญหาพฤติกรรมทำทนาย เน้นการป้องกันพฤติกรรมที่เป็นปัญหา การพัฒนาทักษะทางสังคม เสริมพฤติกรรมที่ต้องการ การบริหารจัดการพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และการใช้การวัดและประเมินผลบนฐานข้อมูล และการแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้อง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การวัดผลและ ประเมินผล การสอน และการเรียนรู้	นิเวชีแลนด์ให้ความสำคัญอย่างยิ่งกับการนำผลจากการวัดผลและประเมินผลมาเป็นข้อมูลย้อนกลับเพื่อยกระดับการสอนและการเรียนรู้ และเห็นว่าการวัดผลและประเมินผลกับการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงกันไม่สามารถแยกออกจากกันได้ และยังเป็นกระบวนการที่มีพลังอำนาจมากแต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนำไปใช้ การดำเนินงานด้านการวัดผลและประเมินผลและการเรียนการสอน มีดังนี้ 1. ให้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลในชั้นเรียน ซึ่งเน้นการวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ 2. ให้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลกระทบทางบวกต่อการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งทรัพยากรที่ช่วยครูให้เข้าใจเรื่องนี้ จัดทำทั้งเอกสารสร้างความชัดเจนในแนวคิดของการสอนที่มีประสิทธิภาพ กรณีศึกษาให้เห็นว่าใครที่สอนอย่างมีประสิทธิภาพและจะรู้ได้อย่างไรว่ามีประสิทธิภาพ จัดทำ presentation นำเสนอแนวคิด และจัดทำวิดีโอองค์ประกอบการสอนที่มีประสิทธิภาพ 3. จัดทำรายงานทิศทางสำหรับการวัดผลและประเมินผล สำหรับใช้ประกอบการพัฒนากลยุทธ์ ออกแบบกลยุทธ์ใหม่ กำหนดนโยบาย และวางแผนการวัดและประเมินผล 4. เผยแพร่เรื่องราวประสบการณ์ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการพัฒนาครูในการวัดผลและประเมินผลเพื่อการเรียนรู้ เน้นที่ความท้าทายและความสำเร็จที่เกิดขึ้นทุกวันซึ่งครู และผู้บริหาร โครงการต้องเผชิญในการทำงานพัฒนาการสอนและการวัดผลและประเมินผลในโรงเรียน 5. จัดทำตัวอย่างการใช้หลักสูตรและวิธีวัดผลและประเมินผลนักเรียนการศึกษาพิเศษ 6. จัดทำโปรแกรมการพัฒนาครูมืออาชีพ เป็นโปรแกรมเชิงลึกที่ใช้โรงเรียน

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	เป็นฐานการพัฒนา โปรแกรมนี้เป็นกลยุทธ์การสอนและการเรียนรู้บนฐานการวัดผลและประเมินผลเพื่อหลักการเรียนรู้ในห้องเรียนที่ครูต้องเข้าใจและพัฒนาทักษะใหม่ในสิ่งแวดล้อมที่สนับสนุน ความสามารถเลือกเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลที่เหมาะสม และเพื่อวิเคราะห์และใช้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ผลลัพธ์ของโปรแกรมนี้คือ พัฒนาการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เปลี่ยนความรู้และการปฏิบัติการวัดผลและประเมินผลของครู พัฒนาการเกี่ยวเนื่องกันระหว่างกระบวนการวัดผลและประเมินผล การปฏิบัติ และระบบในห้องเรียน พัฒนาโรงเรียนให้เป็นชุมชนการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 7. ให้คำแนะนำและข้อมูลสารสนเทศสำหรับใช้ตัดสินใจความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการออกแบบและประยุกต์ใช้หลักฐานเพื่อตัดสินใจ การรวบรวมข้อมูลจากหลายแหล่งด้วยวิธีการต่างๆ คำแนะนำการใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผล เชื่อมตัวอย่างการปฏิบัติการตัดสินใจของครู นิยามของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนทั่วไป นักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษ และนักเรียนที่บกพร่องทางความสามารถ คำแนะนำการเพิ่มความเชื่อมั่นของครูในการตัดสินใจความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ และคำแนะนำการตอบสนองต่อมาตรฐานชาติ เช่น การวัดและประเมินผลระหว่างปี ปลายปี และการรายงานผล 8. ให้ข้อมูลสารสนเทศในหลักการและกระบวนการที่ครูอาจจะใช้ในโรงเรียนเดียวกันหรือต่างโรงเรียน มาแบ่งปันความคาดหวังและความเข้าใจมาตรฐานชาติเพื่อพัฒนาความสอดคล้องของการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน และจัดทำทรัพยากรหลักสำหรับครูใช้ ในกระบวนการนี้ 9. จัดให้มีการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อนำไปใช้ในการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การวัดผลและประเมินผล- เครื่องมือ-ทรัพยากร	เครื่องมือวัดและประเมินผลที่ครูนำมาใช้เพื่อการตัดสินความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน มีดังนี้ - Observation Survey - Supplementary Test of Achievement in Reading (STAR) - Progressive Achievement Tests (PAT) – Comprehensive - Progressive Achievement Tests (PAT) - Vocabulary - Progressive Achievement Tests (PAT) – Mathematics - e-Assessment Tools for Teaching & Learning (e-asTTle) - Writing - Global Strategy Stage (Gloss)/ Individual Knowledge Assessment for Numeracy (IKAN numeracy tools) การพัฒนาเครื่องมือและทรัพยากรการวัดผลและประเมินผล ได้จัดทำสารสนเทศการเชื่อมโยงเครื่องมือวัดผลและประเมินผลกับมาตรฐานชาติแต่ละระดับชั้นปี เพื่อช่วยครู ได้แก่ - การอ่าน เชื่อมโยงผลสำหรับ Progressive Achievement Tests (PAT), Supplementary Test of Achievement in Reading (STAR), e-Assessment Tools for Teaching & Learning (e-asTTle), Observation Survey - การเขียนเชื่อมโยงผลสำหรับการเขียน e-asTTle - คณิตศาสตร์เชื่อมโยงผลสำหรับPAT, Global Strategy Stage (Gloss)
	ตัวเลือกเครื่องมือวัดผลและประเมินผล เป็นการช่วยครูและโรงเรียนเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมกับจุดประสงค์เฉพาะ ทั้งเครื่องมือที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และใช้ในการตัดสินความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามมาตรฐานชาติ ได้แก่ 1. พังทรัพยากรการวัดผลและประเมินผล การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เป็นการช่วยครูและโรงเรียนเลือกเครื่องมือวัดผลและประเมินผลที่เหมาะสมกับแต่ละระดับชั้นปีหรือระดับหลักสูตร รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่โรงเรียนส่วนใหญ่เลือกใช้ ซึ่งเครื่องมือเหล่านี้สามารถใช้ได้ทั้งการประเมินผลในแต่ละวันหรือการประเมินเพื่อตัดสินความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
การรายงานผล	2. เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลการสอนและการเรียนรู้ (asTTle) การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ช่วยให้ครู นักเรียนและพ่อแม่ได้รู้ข้อมูลระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามหลักสูตร ซึ่งเครื่องมือนี้จะรายงานผลเป็นกราฟฟิคและการสื่อสารสองทางซึ่งช่วยให้ครูวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ตามแต่ละระดับของหลักสูตร วัดดูประสิทธิภาพของหลักสูตร และค่าเฉลี่ยของประชากร รายงานจะแสดงสิ่งที่นักเรียนรู้ สิ่งที่เป็นช่องว่างการเรียนรู้ และสิ่งที่พวกเขาต้องเรียนรู้ถัดไป ครูสามารถระบุขั้นตอนการเรียนรู้สำหรับนักเรียนรายบุคคล กลุ่ม หรือทั้งชั้นเรียน และเพื่อให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงได้ จึงทำทั้งในลักษณะของออนไลน์ และCD-ROM คลังทรัพยากรการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรระดับ 2-5 ในกลุ่มสาระภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
	3. ตัวอย่างเชื่อมโยงกับหลักสูตรทุกกลุ่มสาระ เป็นตัวอย่างอธิบายให้เห็นว่างานอย่างไรที่เรียกว่ามีคุณภาพ โดยแสดงตัวอย่างผลงานของนักเรียนพร้อมทั้งคำอธิบายประกอบเพื่ออธิบายการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ และคุณภาพของผลงานตามหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้ครูได้ค้นหา รวบรวมข้อมูล และส่งเสริมการเรียนรู้
	4. ตัวอย่างเชื่อมโยงกับหลักสูตรสำหรับผู้เรียนการศึกษาพิเศษ รวมทั้งคำแนะนำการใช้การวัดผลและประเมินผล
	5. การวิจัยระดับชาติ เป็นการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเรียนรู้ของนักเรียนกับประเทศอื่นๆ เช่น โครงการการติดตามการศึกษาชาติ ความก้าวหน้าในการศึกษาการรู้หนังสือด้านการอ่านนานาชาติ แนวโน้มในการศึกษาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์นานาชาติ โปรแกรมสำหรับการวัดผลและประเมินผลนักเรียนนานาชาติ การศึกษาความเป็นพลเมืองศึกษานานาชาติ การสำรวจการรู้หนังสือของผู้ใหญ่และทักษะชีวิต
	ผู้บริหารและครู จะต้องรายงานผลต่อคณะกรรมการสถานศึกษานักเรียนบรรลุผลตามมาตรฐานอยู่ในระดับใด โดยแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

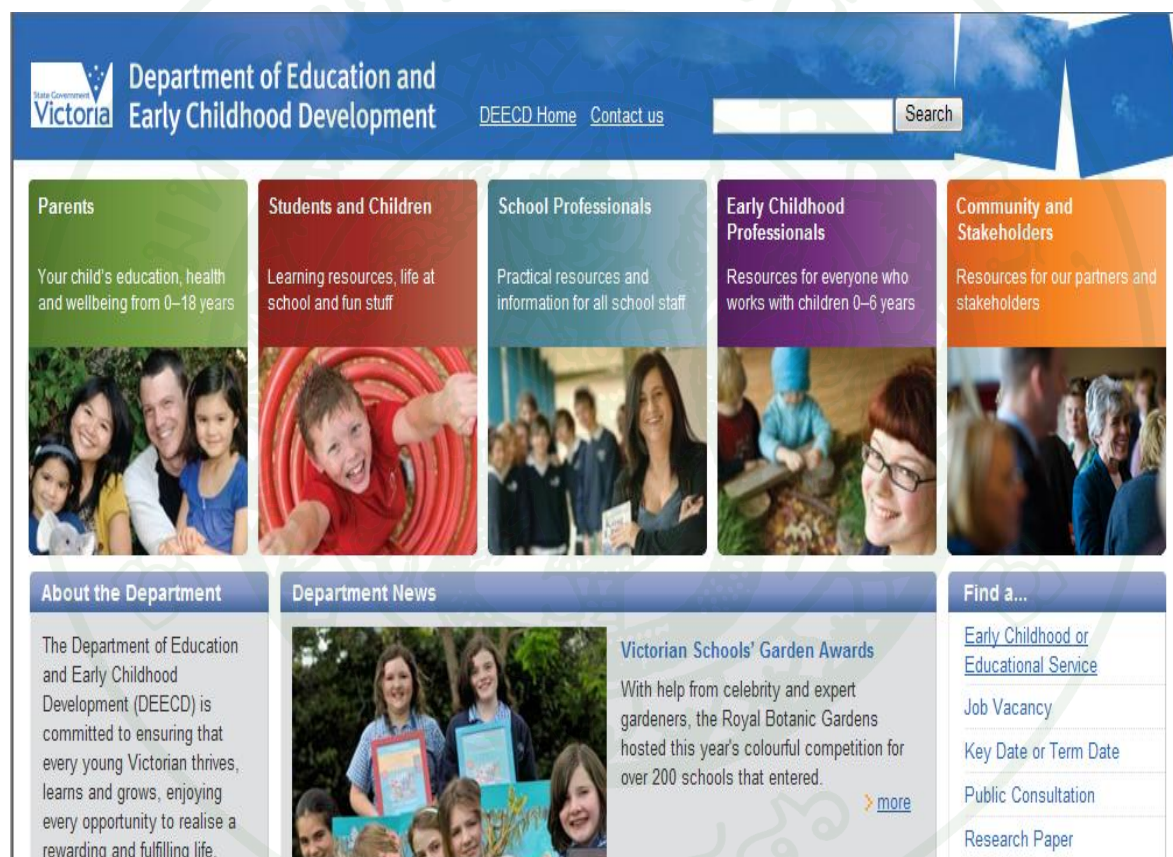
การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
	สูงกว่า บรรลุ ต่ำกว่า หรือต่ำมาก และจะต้องรายงานให้นักเรียนและพ่อแม่เด็กด้วยภาษาง่ายๆ ทราบถึงความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ โดยรายงานปีละ 2 ครั้ง จะโดยวิธีทางเอกสาร อีเมล และรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ ก็ได้ แบบฟอร์มของรายงานโรงเรียนเป็นผู้ออกแบบ แต่ได้กำหนดหัวข้อที่จำเป็นในการรายงาน เช่น - เป้าหมายการเรียนรู้ของนักเรียน - ความก้าวหน้าและผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนตามมาตรฐานชาติ - สิ่งที่โรงเรียนจะสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน - สิ่งที่พ่อแม่ และครอบครัวสามารถสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก - ผลจากการวัดและประเมินผลที่นักเรียนได้รับการรับรอง สำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษต้องได้รับการวัดผลและประเมินผลในความสัมพันธ์กับมาตรฐานตาม IEP และมีการรายงานผลแยกจากเด็กทั่วไป
การศึกษาพิเศษ	ดำเนินการดังนี้ 1. ให้คำแนะนำเพื่อสนับสนุนเป็นพิเศษ สำหรับช่วยนักเรียนที่ค้นหาข้อมูลเพื่อนำไปเสริมการสนับสนุนเมื่อนักเรียนมีความต้องการการสนับสนุนเพิ่มเติมในการเรียนรู้และที่เป็นประเด็นปัญหา เช่น การอ่านออกเขียนได้ อุปสรรคในการเรียนรู้ ผู้ลี้ภัย ผู้อพยพและผู้ใช้ภาษาอังกฤษใหม่ๆ ปัญหาการเข้าเรียน การพักเรียน ปัญหาด้านพฤติกรรม ปัญหาการสื่อสาร ความบกพร่องทางร่างกาย ความบกพร่องทางประสาทสัมผัส ความต้องการมีสุขภาพแข็งแรง นักเรียนที่เผชิญกับครอบครัวที่มีปัญหา พ่อแม่วัยเยาว์ 2. จัดทำสิ่งพิมพ์และทรัพยากรเพื่อช่วยครู เช่น การสนับสนุนนักเรียนที่มีปัญหาด้านความสนใจ การเข้าถึงเพื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนตาบอดหรือมีปัญหาดูการมองเห็น ทรัพยากรสำหรับครูใช้กับเด็กออทิสติก การฟังและการพูด เครื่องมือตรวจสอบภาษาพูด สารสนเทศการติดตามและกระตุ้นการพัฒนาการสื่อสารสำหรับเด็กปฐมวัย

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การศึกษาปฐมวัย	3. วิจัยและสถิติ การกำหนดนโยบายและการสร้างสรรค์ด้านการศึกษาพิเศษ ใช้ข้อมูลจากการวิจัย การติดตามและประเมินผลมาสนับสนุน เช่น โครงการวิจัยซึ่งเน้นการพัฒนาความรู้ของครูและการระบุถึงพฤติกรรมการสอนที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ ดำเนินการดังนี้ 1. การวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ มีผลงานวิจัยที่ชี้ว่าผลการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยส่งผลถึงผลการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นครูจำเป็นต้องเข้าใจการเรียนรู้ของเด็ก ทำงานกับเด็กและครอบครัวของเด็ก จึงได้จัดทำตัวอย่างการวัดและประเมินผลที่ครูใช้ในแต่ละวันเพื่อช่วยพัฒนาการสอนและการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ 2. จัดทรัพยากรสำหรับการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ให้ทำหน้าที่เป็นครูสอนเด็กอีกทางหนึ่ง 3. ทรัพยากรการเรียนรู้ จัดทำการเชื่อมกับแหล่งข้อมูลสารสนเทศ และทรัพยากรออนไลน์เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของเด็ก เช่น การสำรวจการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์ การสำรวจความสนใจในวิทยาศาสตร์ ศิลปะ และภาษา การสำรวจด้านสุขศึกษาและพลศึกษา 4. การทำงานกับครอบครัว เน้นการสื่อสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ของเด็ก และจัดหาทรัพยากร

ตอนที่ 3 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ ออสเตรเลีย

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการ
วิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ มลรัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย
ผลปรากฏดังตารางที่ 4.7

ภาพที่ 4.7 เว็บไซต์ของ Victoria Department of Education and Early Childhood Development
ประเทศออสเตรเลีย

ที่มา: Victoria Department of Education and Early Childhood Development (2011)

ตารางที่ 4.7 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ Victoria
Department of Education and Early Childhood Development ประเทศออสเตรเลีย

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
องค์กร	รัฐวิกตอเรียมีหน่วยงานด้านวิชาการดังต่อไปนี้ 1. Office for Children and Portfolio Coordination รับผิดชอบวางแผน สร้างกลยุทธ ประสานงานพัฒนาเด็กและเด็กปฐมวัยแบ่งหน่วยงานดังนี้ 1.1 Data, Outcomes and Evaluation Division รับผิดชอบนำส่งข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลซึ่งสนับสนุนการวางแผนและปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์สำหรับเด็กและเยาวชนทุกคนในรัฐวิกตอเรีย ข้อมูลเหล่านี้ครอบคลุมเรื่อง สุขภาพ การพัฒนา การเรียนรู้ ความปลอดภัยและความเป็นอยู่ที่ดีของเด็กและเยาวชน 1.2 Early Childhood Strategy Division รับผิดชอบโครงการนโยบายเชิงกลยุทธระดับมลรัฐและระดับชาติเพื่อช่วยวาระการพัฒนาคเด็กปฐมวัย โดยมีหน้าที่หลักคือ การพัฒนานโยบายการพัฒนาเด็กปฐมวัย ให้คำปรึกษาเพื่อเป็นทางเลือกในการกำหนดนโยบายแก่รัฐมนตรีด้านการพัฒนาเด็กและเด็กปฐมวัย 2. Office for Government School Education รับผิดชอบบริหารจัดการ ประสานงาน และทำให้การศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมีคุณภาพสูง กำหนดเป้าหมายพัฒนานักเรียนด้วยการปฏิบัติงานของโรงเรียนที่มีความหลากหลาย พัฒนาทักษะขั้นสูงให้แก่ครูและผู้นำโรงเรียน และอำนวยความสะดวกให้แก่พ่อแม่ ผู้ปกครองและชุมชน นอกจากนั้น พัฒนาระบบการเชิงระบบอย่างต่อเนื่องเพื่อกำหนดโครงการพัฒนาโรงเรียนที่อยู่ในลำดับความสำคัญสูง แผนและความท้าทายสำหรับหน่วยงานนี้รวมถึง : - ความต่อเนื่องในการพัฒนาวิธีการทั้งระบบเพื่อตรวจสอบโครงการพัฒนาโรงเรียนที่มีลำดับความสำคัญสูง ในการสร้างความร่วมมือของโรงเรียน เครือข่ายและภูมิภาค เพื่อจัดการผลกระทบจากอุปสรรค และการเข้าแทรกแซงอย่างมีเป้าหมาย - ความต่อเนื่องเพื่อส่งมอบโมดูลการสอนสำหรับโรงเรียนรัฐบาล เพื่อสนับสนุนครูลดความแปรปรวนในทางปฏิบัติภายในห้องเรียนและในโรงเรียน และปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โมดูลจะเชื่อมโยง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	และบรรจุในทุกหลักสูตรการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับเป็นมืออาชีพ - ความต่อเนื่องในการประสานกับสถาบันการศึกษาที่จัดสอนด้านความเป็นผู้นำ เพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำและความสามารถของครูและเตรียมความพร้อมผู้นำในอนาคตในโรงเรียน - การนำเสนอเครือข่ายความเร็วสูง สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่นักเรียนเป็นศูนย์กลางสำหรับโรงเรียนรัฐบาลทุกโรงเรียน เพื่อช่วยปรับปรุงผลการศึกษารัฐวิศวะ โดยการสอนสนับสนุนการเรียนรู้และการเรียนการสอนที่มีคุณภาพสูง การเชื่อมโยงครู นักเรียนและผู้ปกครอง ใช้งานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพและถ่ายทอดความรู้ Office for Government School Education จัดแบ่งหน่วยงานในความรับผิดชอบด้านวิชาการ ดังนี้ 2.1 Student Learning Division รับผิดชอบดังนี้ - เป็นผู้นำและพัฒนาโปรแกรมในขอบข่ายของหลักสูตร การวัดผลและประเมินผล การรายงานและการสอน - ตั้งจุดมุ่งหมายเพื่อการปรับปรุงผลการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนทุกคน ช่วยลดความแตกต่างในกลุ่มของผู้เรียน โดยเฉพาะนักเรียนจากชุมชน ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้ลี้ภัยและนักเรียนจากชนเผ่า - เป็นผู้นำและพัฒนาทรัพยากรออนไลน์เพื่อสร้างความสามารถของครูผ่านโมดูลการสอน และเครือข่ายความเร็วสูง - ช่วยในการปรับปรุงออกแบบหลักสูตร - ให้โอกาสการเรียนรู้แบบมืออาชีพด้วยการสนับสนุนทรัพยากร - จัดการกับโปรแกรมที่กำหนดเป้าหมายและให้โรงเรียนนำไปปฏิบัติ เช่น กีฬาโรงเรียน สิ่งแวดล้อมศึกษา การศึกษาด้านความปลอดภัย การจราจร และการศึกษาความหลากหลายทางวัฒนธรรมและความเป็นพลโลก 2.2 Schools Improvement Division รับผิดชอบระบบความรับผิดชอบต่อจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) การวางแผนกลยุทธ์และการแทรกแซง การสร้างความสามารถให้แก่ผู้ปฏิบัติงานและพัฒนาการปฏิบัติงานของโรงเรียน รวมทั้ง การบริหารจัดการการแสดงความรับผิดชอบของ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	โรงเรียนและเครือข่าย การบริหารจัดการ โปรแกรมการตรวจสอบโรงเรียน การบริหารจัดการโครงการพัฒนาโรงเรียน การออกแบบและนำไปใช้การเรียนรู้มืออาชีพเพื่อบรรลุความต้องการจำเป็นเฉพาะของผู้นำโรงเรียน ครู ทีมสนับสนุนการศึกษา และสมาชิกสภาโรงเรียน การพัฒนาอาชีพและสนับสนุนการเตรียมผู้นำรุ่นต่อไป
	2.3 Victorian Literacy and Numeracy Secretariat รับผิดชอบพัฒนาด้านการอ่านออก เขียนได้ และพื้นฐานการคำนวณ โดยทำงานร่วมกับภูมิภาคเพื่อสนับสนุนการทำงานอย่างสร้างสรรค์และการปฏิบัติงานเป็นเลิศในโรงเรียนและเครือข่าย
	3. Office for Policy, Research and Innovation รับผิดชอบริเริ่มและการวิจัยหลักและโปรแกรมนวัตกรรมเพื่อผลักดันนโยบายของกระทรวง และสร้างหุ้นส่วนจัดการศึกษาและฝึกอบรมสำหรับเด็กและเยาวชนอายุ 0 - 18 ปีในทุกโรงเรียน แบ่งหน่วยงานด้านวิชาการดังนี้
	3.1 Education Policy and Research Division รับผิดชอบการวิจัยสำคัญและพัฒนานโยบายเชิงกลยุทธ์ระยะยาว การพัฒนานโยบายครอบคลุมทุกด้านของการศึกษาโดยเฉพาะเน้นด้านหลักสูตรการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลและการรายงาน และการพัฒนาโรงเรียน เป็นผู้นำและพัฒนาระบบผสมผสานและโครงการการเปลี่ยนแปลงสำคัญ
	3.2 Innovation and Next Practice Division รับผิดชอบพัฒนาและส่งเสริมกรอบงานนวัตกรรมการศึกษา กระตุ้นและบ่มเพาะนวัตกรรมผ่านการนำร่องชุมชนการปฏิบัติและหุ้นส่วนระดับชาติและนานาชาติ ความก้าวหน้าของนวัตกรรมใน e-learning ผ่านการนำร่องและหุ้นส่วนเพื่อบูรณาการ ICT ในการเรียนการสอน และการพัฒนาโรงเรียน และส่งเสริมความสำเร็จของโรงเรียน
ประเภทของโรงเรียน	มีโรงเรียนหลากหลายรูปแบบให้ผู้ปกครองได้เลือกให้กับบุตรหลาน ได้แก่ 1. Primary Schools โรงเรียนประถมศึกษา รับนักเรียนปฐมวัย - เกรด 6 หรืออายุ 5-11 ปี

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	2. Secondary Schools โรงเรียนมัธยมศึกษา รับนักเรียนเกรด 7- 12 หรืออายุ 12 -18 ปี
	3. Prep-Year 12 (P-12) Schools โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
	4. Multi-campus Schools เป็นโรงเรียนจากหลายวิทยาเขต ซึ่งการดำเนินงานอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของสภาโรงเรียนเพียงแห่งเดียว
	5. Selective Entry High School โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรด 9-12 ซึ่งเป็นโรงเรียนที่จัดสภาพแวดล้อมเพื่อผลสัมฤทธิ์สูง สำหรับนักเรียนที่มีพรสวรรค์ทางวิชาการ
	6. Specialised Schools โรงเรียนความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และเทคโนโลยี ศิลปะ การเดินร่ำและดนตรี กีฬา วิจิตรศิลป์ ภาวะผู้นำและบริหารธุรกิจ
	7. Special Schools โรงเรียนการศึกษาพิเศษ สำหรับนักเรียนบกพร่องทางความสามารถ
	8. English Language School เป็นศูนย์ภาษาอังกฤษแบบเข้มข้น สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง
	9. Alternative Schools โรงเรียนที่ใช้รูปแบบหลักสูตรพิเศษ เช่น Steiner, Montessori, Reggio, Emilia และ International Baccalaureate Primary and Middle Years Programs
	10. Home schooling จัดการศึกษาภาคบังคับโดยใช้บ้านเป็นฐาน ผู้ปกครองจะต้องรับผิดชอบทั้งหมดทั้งการวางแผน การเรียนการสอน และการประเมินผล

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
หลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้	Victorian Curriculum and Assessment Authority ซึ่งเป็นหน่วยงานอิสระขึ้นตรงกับรัฐมนตรีการศึกษา รับผิดชอบการพัฒนาหลักสูตรและการวัดผลและประเมินผลโดยทำงานร่วมกับ Department of Education and Early Childhood Development (กระทรวงพัฒนาการศึกษาและการปฐมวัยของรัฐวิกตอเรีย) ได้จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้สำคัญระดับปฐมวัย-เกรด 10 สำหรับครูนำไปใช้จัดโปรแกรมการศึกษา วางแผนจัดการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และการรายงาน การเขียนมาตรฐานอยู่ภายใต้ขอบข่ายและมิติ ดังนี้ 1. Physical, Personal and Social Learning ได้แก่ Health and Physical Education, Interpersonal Development, Personal Learning, Civics and Citizenship 2. Discipline-Based Learning ได้แก่ The Arts, English, The Humanities, Languages Other Than English, Mathematics, Science 3. Interdisciplinary Learning ได้แก่ Communication, Design, Creativity and Technology, Information and Communications Technology, Thinking Process การสนับสนุนการนำมาตรฐานการเรียนรู้สำคัญแต่ละสาระไปใช้ กระทรวงการศึกษาและพัฒนาการปฐมวัย ดำเนินการจัดทำ ดังนี้ - ตัวอย่างงานของนักเรียนพร้อมคำอธิบายให้เห็นว่ามาตรฐานการเรียนรู้ถูกเลือกมาใช้ในการเรียนรู้อย่างไร - พังแสดงให้เห็นว่าแนวคิดและทักษะแต่ละระดับพัฒนามาอย่างไร - สารสนเทศที่ชี้ให้เห็นว่ามาตรฐานการเรียนรู้สามารถใช้บูรณาการหลักสูตรโดยกำหนดเป็นประเด็นและหัวเรื่องได้ - สารสนเทศ ทรัพยากร และงานของนักเรียนเพื่อสนับสนุนครูและนักเรียนให้เข้าใจหลักการออกแบบ - สารสนเทศการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและการพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	- แม่แบบและสารสนเทศเกี่ยวกับการใช้ graphic organizers เพื่อสอนกระบวนการคิด - ตัวอย่างความก้าวหน้าของนักเรียนในแต่ละระดับของมาตรฐานการเรียนรู้ - ตัวอย่างการสอนหลายโดเมน หน่วยการเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผลบนฐานโดเมนมาตรฐานการเรียนรู้ - สารสนเทศการวัดผลและประเมินผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและการพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง - คำแนะนำและตัวอย่างกลยุทธ์การสอน การเรียนรู้และการวัดผลและประเมินผล
โปรแกรม	จัดโปรแกรมการศึกษาตอบสนองต่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย ได้แก่ โปรแกรมสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โปรแกรมการศึกษาความสามารถพิเศษ โปรแกรมสำหรับชนพื้นเมือง โปรแกรมสำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษ และโปรแกรมสำหรับนักเรียนที่มาจากฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ
กรอบหลักสูตรอาชีพ	จัดทำกรอบหลักสูตรอาชีพสำหรับนักเรียนเกรด 7-12 เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ และจัดโปรแกรมพัฒนาอาชีพ ซึ่งประกอบด้วย โปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพ การให้คำปรึกษาด้านอาชีพ การบริหารจัดการข้อมูลและทรัพยากร การวางแผนเส้นทางอาชีพ การติดตามผล โปรแกรมประสบการณ์การทำงาน การบริการให้คำแนะนำและแนะแนวอาชีพ
การเรียนการสอน	การเรียนการสอน ดำเนินการดังนี้ 1. สร้างความเข้าใจการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสำหรับการศึกษาภาคบังคับซึ่งมีชั้นการเรียนรู้สำคัญ 3 ระดับ คือ ก่อนประถมศึกษา – เกรด 4 เน้นการพัฒนาความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมพื้นฐานในการอ่านออกเขียนได้และพื้นฐานการคำนวณ และอื่น ๆ รวมทั้ง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
	ความสามารถทางด้านร่างกายและสังคมที่จะเป็นรากฐานการเรียนรู้ในอนาคต เกรด 5 – 8 ก้าวจากการเรียนรู้พื้นฐานมาเป็นการเรียนรู้ที่กว้างและลึก โปรแกรมหลักสูตรขยายขึ้นจัดให้เป็นฐานการเรียนรู้ที่ลึกขึ้นในทุกโดเมน ความรู้ และ เกรด 9 – 10 เป็นช่วงที่นักเรียนได้พัฒนาจิตใจและความสนใจอย่างอิสระ ต้องค้นหาความเชื่อมโยงอย่างลึกซึ้งระหว่างการเรียนรู้ในห้องเรียนกับโลกรอบตัว และสำรวจว่าเรียนรู้อย่างไรจึงสามารถนำไปใช้ในโลกรได้ ต้องมีประสบการณ์การเรียนรู้ในงานและในชั้นเรียน 2. ให้คำแนะนำเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนการสอน หลักการและกลยุทธ์การสอนเพื่อช่วยวางแผนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ เช่น โมเดลการวางแผนการสอนรวมถึง problem-based learning, inquiry-based learning และ Bloom's taxonomy กลยุทธ์การสอนเพื่อช่วยกระตุ้นนักเรียนในการเรียนรู้และนำไปสู่การคิดขั้นสูง เทคนิคการตั้งคำถามที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ทั้งความคิดรวบยอดและการเรียนรู้ของตนเอง การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลยุทธ์เพื่อช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น การสะท้อนคิด การแก้ปัญหา 3. ภาษาอังกฤษออนไลน์ เป็นแหล่งเรียนรู้สำหรับครูและนักเรียน มีทั้งลักษณะของเกมกิจกรรมโต้ตอบกัน และการ์ตูน ซึ่งเป็นวิธีที่สนุกและดึงดูดใจให้นักเรียนฝึกทักษะภาษาอังกฤษ นอกจากนั้น สามารถสร้างการวัดผลและประเมินผลบนฐานของมาตรฐานการเรียนรู้สำคัญ และจัดทรัพยากรเพื่อช่วยครูภาษาอังกฤษบูรณาการความรู้และทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้เข้าด้วยกัน 4. การอ่านออกเขียนได้ และคณิตศาสตร์ เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนทุกกลุ่มสาระและนักเรียนควรได้รับโอกาสในการพัฒนา กระทรวงจึงจัดทำชุดทรัพยากรและสิ่งสร้างสรรค์ใหม่ๆ ที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	- ถ้อยแถลงของการจัดทำ บทบาทและความรับผิดชอบของครูและผู้นำโรงเรียน - กลยุทธ์ 6-18 เดือน ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา กำหนดความคาดหวังขั้นต่ำในการประเมินสำหรับนักเรียนทุกคนตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาถึงเกรด 10 และคำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการนำเสนอผลในหลายด้าน โปรแกรมการเข้าแทรกแซงนักเรียน และการทำงานร่วมกับครอบครัว - จัดตั้งสำนักเลขาธิการการอ่านออกเขียนได้และพื้นฐานการคำนวณ ทำหน้าที่ประสานนโยบายและโปรแกรมระหว่างกระทรวงการศึกษาและหน่วยงานในภูมิภาค เครือข่ายและ โรงเรียนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเขียนได้และพื้นฐานการคำนวณของนักเรียน - ลักษณะสำคัญของการสอนการอ่านออกเขียนได้และพื้นฐานการคำนวณที่มีประสิทธิภาพ ระบุลักษณะของการสอนในห้องเรียนที่มีคุณภาพแตกต่างกันสำหรับนักเรียนทุกคนในชั้นก่อนประถมศึกษาถึงเกรด 6 เกรด 7-10 ลักษณะเหล่านี้ได้มาจากผลงานวิจัยและพัฒนาผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้ปฏิบัติงานในชั้นเรียน ผู้เชี่ยวชาญ โค้ชและบุคลากรในภูมิภาค และเชื่อมโยงไปยังมาตรฐานการเรียนรู้สำคัญและทรัพยากรการเรียนการสอนการอ่านออกเขียนได้ทางออนไลน์ - การสอนพื้นฐานการคำนวณภายในแต่ละ โดเมน เพื่อสร้างความตระหนักว่านักเรียนแต่ละคนมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และให้จุดเริ่มต้นสำหรับครูไปพิจารณาและสร้างทักษะการคำนวณและความเข้าใจในแต่ละโดเมนเพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงความคิดรวบยอดและพฤติกรรมเฉพาะของโดเมน
การเรียนรู้ของนักเรียนและการวัดผลและประเมินผล	การเรียนรู้ของนักเรียนและการวัดผลและประเมินผลเป็นเรื่องที่ต้องทำควบคู่กันไป มีการดำเนินงานดังนี้ 1. การวัดผลและประเมินผล เป็นกระบวนการที่สำคัญมากที่ให้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนรู้และสามารถทำได้ และช่วยให้คำแนะนำสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต การดำเนินการในด้านนี้มีดังนี้

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	1.1 การวัดผลและประเมินผลระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงเกรด 10 (ก่อนประถมศึกษา - การศึกษาภาคบังคับ) จัดทำในเรื่องต่อไปนี้ - ข้อเสนอแนะการวัดผลและประเมินผล ซึ่งประกอบด้วยนิยาม และเป้าหมายของการวัดผลและประเมินผล รวมถึงการประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (assessment for learning) การประเมินผลเพื่อตรวจสอบความคิดความเข้าใจ (assessment as learning) และการประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียนรู้ (assessment of learning) - เครื่องมือการประเมินตนเอง เพื่อสนับสนุนโรงเรียน กลุ่มครูและครูรายบุคคลในการประเมินตนเองด้านความรู้ ทักษะ และความเข้าใจแนวคิด และการปฏิบัติด้านการวัดผลและประเมินผล - โมดูลการเรียนรู้มืออาชีพด้านการวัดผลและประเมินผล เพื่อสนับสนุนการพัฒนาความรู้ ทักษะและความเข้าใจการวัดผลและประเมินผลรอบด้าน แต่ละโมดูลประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ การนำเสนอ การอ่าน ตัวอย่างและเรื่องราว รวมทั้งเว็บไซต์เชื่อมโยงและแหล่งอ้างอิง และบันทึกย่อ คำชี้แนะสำหรับช่วยให้ง่ายขึ้น - ชิ้นงานหรือภาระงานที่ใช้ความรู้จากหลายโดเมน ให้หลักการและกระบวนการสำหรับการออกแบบชิ้นงานหรือภาระงานการวัดผลและประเมินผลหลายโดเมนที่มีคุณภาพ รวมทั้งตัวอย่างชิ้นงานหรือภาระงานที่สร้างโดยครูและนำไปใช้ในห้องเรียนแล้ว - จัดทดสอบการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนเกรด 3, 5, 7 และ 9 ซึ่งเป็นการประเมินระดับชาตินักเรียนทุกระดับจะต้องได้รับการทดสอบ - โปรแกรมการวัดผลและประเมินผลระดับชาติในด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เป็นการให้แนวทาง ตัวอย่างการทดสอบ และสื่ออุปกรณ์สำหรับพ่อแม่ควาน์โหลด - สรุปผลการวิจัยที่สำคัญ มุมมองการวัดผลและประเมินผลที่เป็นปัจจุบัน - คำแนะนำเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้สำคัญ เช่น หลักการรวบรวมข้อมูลที่น่าเชื่อถือเกี่ยวกับการ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด / กิจกรรม
	ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่สัมพันธ์กับมาตรฐานการเรียนรู้ การวางแผนการวัดผลและประเมินผลที่ให้นักเรียนได้แสดงความรู้ ทักษะและความเข้าใจ การเชื่อมโยงกับทรัพยากรเพื่อช่วยในการตัดสินใจ และการพัฒนารูปรับที่มีประสิทธิภาพ - เครื่องมือสำหรับครูและนักเรียน เช่น การประเมินการเรียนรู้ตนเอง การตรวจสอบหรือสะท้อนความเห็น และการวางแผน 1.2 การวัดผลและประเมินผลเกรด 11 - 12 เนื่องจากช่วง 2 ปีสุดท้ายของการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาเป็นช่วงสำคัญของการกำหนดทิศทางที่นักเรียนจะออกไปสู่โลกกว้าง การวัดผลและประเมินผลจึงช่วยให้ครูระบุข้อบ่งชี้ที่เหมาะสมที่สุดกับความสามารถของนักเรียน การดำเนินการในส่วนนี้จึงมุ่งให้ข้อมูล และเอื้อประโยชน์ในการสมัครเข้าทำงาน และการเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา 1.3 จัดทำการวัดผลและประเมินผลออนไลน์ เช่น การสนทนาภาษาอังกฤษออนไลน์ เป็นเครื่องมือใช้วัดทักษะภาษาอังกฤษนักเรียนก่อนประถมศึกษาถึงเกรด 2 ซึ่งเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้สำคัญ การสนทนาเศษส่วนและทศนิยมออนไลน์ เป็นเครื่องมือให้ครูได้เข้าใจนักเรียนในเรื่องความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมเกี่ยวกับเศษส่วนและทศนิยม การสนทนาคณิตศาสตร์ออนไลน์ ประกอบด้วยคู่มือการวัดผลและประเมินผลที่เหมาะสมกับงานของนักเรียนที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจและกลยุทธ์ที่นักเรียนใช้ในการแก้ปัญหางานที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น 2. รายงานผลนักเรียน รัฐบาลวิกตอเรียแนะนำให้ใช้บัตรรายงานที่เขียนด้วยภาษาง่ายๆ ให้พ่อแม่เห็นภาพอย่างชัดเจนถึงความก้าวหน้าของบุตรหลานตามมาตรฐานการเรียนรู้ของรัฐที่คาดหวังไว้ นอกจากนั้นยังมีคำแนะนำการจัดทำรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียนสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่ต่างกัน ได้แก่ พ่อแม่ โรงเรียน นักพัฒนาซอฟต์แวร์ และกรณีศึกษากระบวนการที่โรงเรียนใช้ ทรัพยากรการสอน การจัดทำและพัฒนาทรัพยากรการสอน ดำเนินการดังนี้ 1. ทรัพยากรความหลากหลายการเรียนรู้ ข้อบ่งชี้ของทรัพยากรการเรียนการ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	สอนสะท้อนความหลากหลายของชุมชนท้องถิ่นและความต้องการจำเป็นของพวกเขา ดังนี้ 1.1 การใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ดำเนินการดังนี้ - สนับสนุนสื่ออุปกรณ์สำหรับครู รวมทั้งหลักสูตรและสื่อสิ่งพิมพ์ ห้องสมุดออนไลน์และเชื่อมโยงกับหน่วยงานการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง - จัดโปรแกรมเพื่อช่วยนักเรียนมาใหม่และมีภูมิหลังการใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษให้เข้าถึงการสอนพิเศษภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองแบบเร่งรัดภายในระยะเวลา 6-12 เดือน - จัดข้อมูลสารสนเทศและทรัพยากรเพื่อช่วยสนับสนุนนักเรียนจากผู้ลี้ภัยโดยเฉพาะผู้ที่หยุดชะงักการเรียนหรือไม่มีการศึกษามาก่อน - จัดล่ามไว้ช่วยเหลือโรงเรียนให้สามารถสื่อสารกับผู้ปกครองที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ - จัดทำตัวชี้วัดความก้าวหน้าของแต่ละชั้นและแต่ละมิติของมาตรฐานภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อสนับสนุนการวัดผลและประเมินผลนักเรียน และยังจัดทำกลยุทธ์การสอนเพื่อช่วยครูพัฒนาโปรแกรมการสอนสำหรับนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองอย่างมีประสิทธิภาพ 1.2 นักเรียนความสามารถพิเศษ กำหนดนโยบายและทรัพยากรสำหรับทุกแง่มุมของการศึกษา ออกแบบเพื่อสนองความต้องการจำเป็นการพัฒนาทางการศึกษาและทางสังคมของนักเรียนความสามารถพิเศษและมีศักยภาพสูง 1.3 นักเรียนการศึกษาพิเศษ จัดทำโปรแกรมสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง กำหนดกลยุทธ์และเครื่องมือเพื่อช่วยทีมผู้นำโรงเรียนและครูพัฒนาการฝึกปฏิบัติการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนทุกคน รวมทั้งนักเรียนที่มีความบกพร่อง 1.4 แนวทางความเสมอภาค ให้คำแนะนำและสนับสนุนโรงเรียนเกี่ยวกับการใช้เงินทุนให้มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาผลการเรียนของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นสูงกว่า

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	2. ค้นหา ใช้ และแบ่งปันทรัพยากรการศึกษาที่มีคุณภาพ เป็นช่องทางใหญ่ เป็นคลัง เป็นเครื่องมือสืบค้น เป็นพื้นที่ทำงานและเป็นวิถีทางของการแบ่งปันทรัพยากรการศึกษาดิจิทัลที่มีคุณภาพ ในการสืบค้นได้จัดทรัพยากรการสอนและการเรียนรู้จากหลากหลายแหล่งรวมทั้งจากกระทรวงศึกษา ในการใช้ ครูสามารถสร้างและใช้ทรัพยากรออนไลน์กับนักเรียนได้ซึ่งประเภทไฟล์มีหลากหลาย เช่น วิดีโอ เอกสาร PDF เว็บไซต์ รูปภาพ และไฟล์เสียง ในการแบ่งปันสามารถแบ่งปันสิ่งที่สืบค้นได้ หรือจากการสร้างแฟ้มเก็บใช้ในการสอนกับครูคนอื่น ผู้ปกครองและนักเรียนได้ทุกที่ ทุกเวลา เนื้อหาประกอบด้วย ทรัพยากรการเรียนรู้มีอาชีพ ทรัพยากรการเรียนรู้เป็นเนื้อหาการเรียนการสอน นโยบายและแนวทางของกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและการปฏิบัติ เว็บไซต์การสัมมนา และทรัพยากรดิจิทัล
	3. ทรัพยากรสำหรับนักเรียนก่อนประถมศึกษาถึงเกรด 10 เพื่อมั่นใจว่าครูและนักเรียนมีโอกาสสูงสุดสำหรับการศึกษา ประกอบด้วย สารคดีร่างกาย การเรียนรู้บุคคลและสังคม การเรียนรู้ฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ และการเรียนรู้สหวิทยาการ
	4. การวางแผนหลักสูตร ซึ่งมีเป้าหมายอยู่ที่ตัวผู้เรียน ในการวางแผนจะต้องตระหนักในเรื่องมาตรฐานการเรียนรู้สำคัญ การสอน และการประเมินผล จึงจัดทำแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนโรงเรียนดังต่อไปนี้ - เครื่องมือการประเมินตนเองด้านการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสนับสนุนโรงเรียนเพื่อระบุว่าก้าวหน้าอย่างไร - เครื่องมือประเมินตนเองด้านการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งโรงเรียน เครื่องมือนี้สนับสนุนโรงเรียนในการระบุว่าโรงเรียนมีความคืบหน้าเกี่ยวกับการดำเนินการตามโครงการการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างไร และยังสามารถเชื่อมโยงไปยังแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่สนับสนุนการคิดในอนาคตและการนำไปใช้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง - แนวทางการวางแผนหลักสูตร มีห้าขั้นตอนคือการทำความเข้าใจบริบท

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
ICT	การวางแผนและการจัดสรรทรัพยากร ดำเนินการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง และการประเมินผลและตรวจสอบ ซึ่งจะมีเครื่องมือและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการอภิปรายและการตัดสินใจในเรื่องการดำเนินงานของโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน - โมดูลการเรียนรู้มีอาชีพเป็นโมดูลการวางแผนหลักสูตรทั้งโรงเรียนและโมดูลโปรแกรมการวางแผนสำหรับนักเรียน - แหล่งข้อมูลออนไลน์ที่สนับสนุนโรงเรียนเพื่อการตัดสินใจสำหรับคณะทำงานและคณะครู พัฒนาในเรื่องต่อไปนี้ 1. e-Learning และ ICT สนับสนุนทรัพยากรเพื่อช่วยวางแผนบูรณาการ ICT และ e-Learning ในกิจกรรมของโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและผล การเรียนรู้ของนักเรียน 2. e-Potential Resource สนับสนุนครูพัฒนาทักษะการบูรณาการ ICT เข้าไปในการเรียนการสอน ซึ่งครูจะพบว่าศักยภาพของ ICT เพิ่มพลังในการเรียนรู้
การพัฒนาครู	โรงเรียนที่มีประสิทธิภาพครูและคณะทำงานฝ่ายสนับสนุนจะต้องได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะอยู่เสมอเพื่อนำไปพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน ตัวอย่างโปรแกรมและหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรผู้ให้คำปรึกษาเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างครูที่มีประสบการณ์สูงกับครูที่เพิ่งบรรจุเข้าทำงาน โปรแกรมครูกับการเริ่มต้นสำหรับครูที่สอนเป็นปีแรกมีเป้าหมายยกระดับคุณภาพการสอน หลักสูตรโมดูลการสอนที่จัดทำขึ้นสำหรับครูโรงเรียนรัฐบาล โปรแกรมระดับชาติเพื่อให้ครูทันสมัยและพัฒนาทักษะของครูและยกระดับสถานะการสอนในโรงเรียนโดยเน้นพัฒนาทักษะการสอน การอ่านออกเขียน พื้นฐานการคำนวณ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศ การเรียนรู้เพื่อโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพเป็นการพัฒนาความสามารถในภาวะผู้นำ การส่งเสริมการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ได้มอบรางวัลการศึกษายอดเยี่ยมให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น รางวัลครูมืออาชีพ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	รางวัลผู้นำโรงเรียนดีเด่น รางวัลทีมผู้นำดีเด่น รางวัลนวัตกรรมหลักสูตร รางวัลการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน รางวัลครูการศึกษาพิเศษดีเด่น รางวัลครูปฐมวัยดีเด่น รางวัลครูประถมศึกษาดีเด่น รางวัลครูมัธยมศึกษา ดีเด่น และรางวัลทีมสนับสนุนการศึกษาในโรงเรียนดีเด่น
ทรัพยากรการเรียนรู้	จัดทำเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้และทรัพยากรการค้นคว้าสำหรับเด็กและนักเรียน ทุกระดับชั้น ได้แก่ - ระดับปฐมวัย จัดทำในลักษณะของเกม และการ์ตูน จัดหมวดหมู่หัวข้อ เช่น เล่นและเรียนรู้ ดนตรี การสำรวจ นิทาน/เรื่องเล่า ศิลปะ สัตว์ อวกาศ เครื่องมือ กีฬา โลก อาหาร วิทยาศาสตร์ และคอมพิวเตอร์ - ระดับประถมศึกษา จัดทำในลักษณะของเกม และการ์ตูน จัดหมวดหมู่ หัวข้อ เช่น กีฬา ศิลปะ วิทยาศาสตร์ ประเทศ คณิตศาสตร์ สิ่งแวดล้อม ข้าว ดนตรี สุขภาพ สัตว์ นิทาน/เรื่องเล่า อวกาศ เกม ภาษาอังกฤษ ประวัติศาสตร์ และมีเครื่องมือการเรียนรู้ เช่น พจนานุกรม พจนานุกรมคำศัพท์ที่มี ความหมายใกล้เคียงกัน สารานุกรม พิพธิภัณฑ์ ห้องแสดงศิลปะ ทำทายการ อ่าน เครื่องคำนวณ ภาพ และการคิด - ระดับมัธยมศึกษา จัดหมวดหมู่หัวข้อ เช่น ศิลปะ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ ประวัติศาสตร์ คณิตศาสตร์ สุขภาพ ข้าว ออสเตรเลีย ภาษาอังกฤษ เกม การออกแบบและสอน ICT กีฬา และมีเครื่องมือการเรียนรู้ เช่น พจนานุกรม พจนานุกรมคำศัพท์ที่มีความหมายใกล้เคียงกัน สารานุกรม พิพธิภัณฑ์ ห้องแสดงศิลปะ ทักษะการวิจัย
การพัฒนาสุขภาพ และคุณภาพชีวิต	การสนับสนุนด้านสุขภาพและคุณภาพชีวิต สนับสนุนในหัวข้อต่อไปนี้ - การพัฒนาเด็กและเยาวชน จัดข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการวิจัย โปรแกรมและการติดตามผล ซึ่งสนับสนุนการพัฒนาเด็กและเยาวชนอายุ 0 - 18 ปี เช่น การเริ่มต้นที่ดีตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาจนถึงเข้าโรงเรียน เครื่องมือออนไลน์ช่วยการวางแผนและจัดโปรแกรมพัฒนาสุขภาพและความ เป็นอยู่ของเด็กในชุมชน ตัวชี้วัดสุขภาพของนักเรียน ระบบการติดตามผล และการสนับสนุนสื่อเสริมสำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
ความเกี่ยวข้องกับ ความเป็นอยู่	- ด้านสุขภาพ ให้ความรู้และเครื่องมือเกี่ยวกับหา โรคภูมิแพ้ สุขภาพจิต การพยาบาลในโรงเรียน และเว็บไซต์เกี่ยวกับสุขภาพ
	- การสร้างโรงเรียนให้น่าไว้วางใจและปลอดภัย ให้แนวทางและกลยุทธ์ การป้องกันเกี่ยวกับเด็กเกร/อันตราย ก่อความ แบ่งพวกหรือคุกคามขู่เข็ญ หรือมีความรุนแรง
	- ความเป็นอยู่ของนักเรียน ให้นโยบายและแนวทางเกี่ยวกับการทำ ข้อตกลงกับนักเรียน การเข้าชั้นเรียน และพฤติกรรมทางบวก การสนับสนุน ชุมชนของโรงเรียน และทางเลือกการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น
	- การสนับสนุนนักเรียน จัดผู้เชี่ยวชาญสนับสนุนนักเรียนและโรงเรียนทั้ง นักเรียนทั่วไป อะบอริจิน และการศึกษาพิเศษ เพื่อให้นักเรียนได้เข้าถึง คำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ การสนับสนุนและการแนะแนวเมื่ออยู่โรงเรียน
	ให้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับพ่อแม่ ผู้ปกครอง เพื่อช่วยสนับสนุนการศึกษา ของบุตรหลาน ดังนี้ - แนวทางการสนับสนุนบุตรหลาน เช่น การดูแลการบ้าน การเรียนรู้ที่บ้าน การอ่าน เป็นต้น และจัดเว็บไซต์สำหรับแต่ละระดับการศึกษาซึ่งมีข้อมูล สารสนเทศเชิงคุณภาพ กิจกรรม โครงการและเกมการศึกษาไว้ให้คนคว้า - ข้อมูลเพื่อช่วยให้เข้าใจนักเรียนเมื่ออยู่ที่โรงเรียน เช่น รายงานของ นักเรียน การสัมภาษณ์นักเรียนของครูอย่างเป็นทางการ จดหมายข่าวของ โรงเรียน รายงานประจำปี บริการแปลความหมายและแปลเป็นภาษาอื่น สำหรับพ่อแม่ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ จดหมายข่าวอิเล็กทรอนิกส์ และอัลตรา เน็ต - การมีส่วนร่วมของพ่อแม่ที่โรงเรียน เช่น อาสาสมัครในโรงเรียน สภา โรงเรียน และชมรมผู้ปกครอง - กิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งเกิดขึ้นนอกชั่วโมงเรียนปกติ เช่น ศิลปะ ดนตรี - ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและการวางแผนอนาคตของบุตรหลาน

ตอนที่ 4 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ อังกฤษ

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการ
วิชาการของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานอื่นที่ดำเนินงานด้านวิชาการ ในประเทศ
อังกฤษ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.8

ภาพที่ 4.8 เว็บไซต์ของ England Department for Education
ที่มา: England Department for Education (2010)

ตารางที่ 4.8 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของ England
Department for Education ประเทศอังกฤษ

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
องค์กร	รัฐบาลประเทศอังกฤษให้ยุบ Qualifications and Curriculum Development Agency ขณะนี้อยู่ระหว่างการถ่ายโอนบทบาทหน้าที่ให้กับ Department for Education และจากการศึกษาเว็บไซต์แล้วไม่ระบุโครงสร้างองค์กรและบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน ระบุเฉพาะจุดเน้น และเป้าหมายของ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	องค์กร ดังนี้
จุดเน้น	กระทรวงศึกษาธิการทำงานเพื่อพัฒนาโอกาสและประสบการณ์ให้แก่เด็กและผู้ปฏิบัติงานด้านการศึกษา โดยมีจุดเน้นตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ - ให้อำนาจการปกครองแก่โรงเรียน - พัฒนาทางเลือกให้แก่พ่อแม่ ซึ่งเด็กยากจนมักจะพลัดจากระบบการสอบเข้าที่ลำสมัย จึงจะสนับสนุน โรงเรียนที่พ่อแม่ ครู และผู้มีอุปการคุณ ต้องการพัฒนามาตรฐานโรงเรียน - การมอบข้อเสนอเพื่อสนับสนุนคนที่ยากจนที่สุด โดยเพิ่มเงินจากภายนอกเพื่อให้มั่นใจว่าการสอนเด็กยากจนเหล่านี้ได้รับทรัพยากรสำหรับการจัดขนาดห้องเรียนเล็กลง การสอนแบบตัวต่อตัวหรือกลุ่มเล็กๆ จำนวนวันเรียนยาวขึ้น และมีกิจกรรมพิเศษตามหลักสูตรมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อลดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ร่ำรวยและยากจน ผลสัมฤทธิ์ระหว่างโรงเรียนที่ไม่เสียค่าเล่าเรียนกับ โรงเรียนของรัฐ - การพัฒนาทั้งระบบ ทั้งการสอน และพฤติกรรมที่เป็นปัญหาของนักเรียน - การเตรียมคุณภาพยอดเยี่ยมสำหรับเด็กๆ
เป้าหมายและจุดประสงค์ คือ	1. เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของเด็กและเยาวชนทุกคน ลดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระหว่างเด็กจากครอบครัวที่มีรายได้ต่ำและขาดโอกาสกับเพื่อนของเขา 2. พัฒนาสุขภาพและความเป็นอยู่ของเด็กและเยาวชน 3. พัฒนาความปลอดภัยของเด็กและเยาวชน 4. เพิ่มจำนวนเด็กและเยาวชนบนเส้นทางที่ประสบความสำเร็จ
หลักสูตร	หลักสูตรชาติพัฒนาให้นักเรียนสร้างความรู้อย่างเป็นระบบและสอดคล้องกัน และสนับสนุนการส่งผ่านจาก Key Stage 1 ถึง Key Stage 4 โดยหลักสูตรชาติจะกำหนดเฉพาะความรู้สำคัญที่เด็กทุกคนควรได้รับ และโรงเรียนและครูมี

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	อิสระอย่างมากที่จะตัดสินใจว่าจะสอนอย่างไรจึงจะเกิดประสิทธิภาพมากที่สุด และสามารถออกแบบหลักสูตร โรงเรียนได้กว้างกว่าซึ่งจะตอบสนองกับความต้องการนักเรียนได้ดีที่สุด การพัฒนาหลักสูตรชาติ ดำเนินการดังนี้ - หลักสูตรระดับ Key Stage 1, 2 และ 3 ประกอบด้วย 13 รายวิชา ได้แก่ Art and Design, Citizenship, Design and Technology, English, Geography, History, ICT, Mathematics, Modern Foreign Languages, Music, Personal, Social and Health Education, Physical Education, Science และจัดทำคำอธิบายแต่ละระดับชั้น - หลักสูตรระดับ Key Stage 4 ประกอบด้วย 9 รายวิชา ได้แก่ Citizenship, English, ICT, Mathematics, Personal, Social, Health and Economic Education, Physical Education, Science และจัดทำคำอธิบายแต่ละระดับชั้น - จัดทำกรอบกลยุทธ์การอ่านการเขียนและคณิตศาสตร์ระดับชาติ สำหรับพัฒนาการเรียนรู้และการสอน การทบทวนและพัฒนาหลักสูตร ดำเนินงานดังนี้ - รวบรวมข้อมูลหลักฐานจากครู ประชากรวัยหนุ่มสาว พ่อแม่ผู้ปกครอง นายจ้าง และนักวิจัยการศึกษาเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับงานหลักสูตร รวมทั้งรวบรวมผลงานการเปรียบเทียบการศึกษานานาชาติ - ทำงานร่วมกับโรงเรียนเครือข่ายหลักสูตรทั่วประเทศ โดยโรงเรียนร่วมกันพัฒนาหลักสูตร และแจ้งผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ในขณะที่ส่วนกลางจัดทรัพยากร และโอกาสในการแลกเปลี่ยนแนวคิดให้กับโรงเรียนผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการและการสัมมนา และเครื่องมือช่วยให้ครูพัฒนาหลักสูตร - นำเสนอข้อมูลโรงเรียนกรณีศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้
โครงการ Schools White Paper	พัฒนาโปรแกรมการปฏิรูประบบโรงเรียนแบบถอนรากถอนโคน ซึ่งให้ความสำคัญกับการสอนอย่างมืออาชีพ ส่วนกลางจะต้องลดข้อจำกัดจากการเป็นผู้กำหนดทิศทาง และตัดภาระงานอื่นที่ไม่จำเป็นของโรงเรียนและของครู รวมทั้งกระบวนการ คำแนะนำ และความต้องการ ที่มาจากส่วนกลาง ในการ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ปฏิรูปกำหนดไว้ดังนี้ - เพิ่มพลังแก่ครูในการพัฒนาวิสัยทัศน์ของนักเรียนและการทดลองวิธีการสอนใหม่ๆ - เปลี่ยนวิสัยทัศน์ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยเข้มงวดในการวัดและประเมินผล และการกำหนดคุณสมบัติ - ให้ความบาทแก่องค์กรท้องถิ่นด้านวิชาการ ให้อิสระแก่โรงเรียนจากการควบคุมของส่วนกลาง และกลยุทธ์ที่เข้มแข็ง - เปลี่ยนตารางการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้สอดคล้องกับการตรวจสอบและการควบคุม - การพัฒนาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานแทนการริเริ่มจากส่วนกลาง
การเรียนรู้การสอน	จัดทำข้อมูลสารสนเทศและทรัพยากรสนับสนุน ดังนี้ 1. การสอนตามหลักสูตร จัดทำโปรแกรมพัฒนาวิชาชีพสำหรับครู ครูนักปฏิบัติ และผู้จัดการ ซึ่งบรรจุข้อมูลเกี่ยวกับโปรแกรมสนับสนุนและทรัพยากรที่จะช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์การศึกษาให้เด็กทุกคนสามารถและช่วงวัย ได้แก่
	อายุแรกเกิดถึง 5 ปี สนับสนุนเรื่องขอบข่ายการเรียนรู้และการพัฒนา ข้อมูลระดับการพัฒนาของเด็ก คู่มือคำแนะนำในการจัดทำประวัติการเรียนรู้ ทรัพยากรสำหรับการบริหารจัดการ ทรัพยากรสำคัญ โปรแกรมและทรัพยากรสนับสนุน
	ระดับประถมศึกษา สนับสนุนสื่อและแนวทางการพัฒนาการวางแผนและการสอน ได้แก่ - การอ่านออกเขียนได้ สนับสนุนเรื่อง จุดประสงค์การเรียนรู้เชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้ (strand) เป็นรายปีเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของการพัฒนา ให้คำแนะนำในการวางแผนบูรณาการเพื่อเพิ่มทักษะการอ่านออกเขียนได้และการสื่อสาร แนะนำหนังสือที่นำมาใช้สอน ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ในหัวข้อสำคัญๆ ของทุกชั้นปี ห้องสมุดที่เป็นทรัพยากรเกี่ยวกับการ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	อ่านออกเขียนได้ และชุดการพัฒนาครูเพื่อช่วยลดช่องว่างการเรียนรู้ของนักเรียน
	- คณิตศาสตร์ สนับสนุนเรื่องจุดประสงค์การเรียนรู้เชื่อมโยงกับสาระการเรียนรู้ (strand) เป็นรายปีเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของการพัฒนา ให้คำแนะนำในการวางแผนและการสอนรวมทั้งการคำนวณ การใช้และการประยุกต์ใช้ทางคณิตศาสตร์ ภาระงาน การวัดผลและประเมินผลระหว่างการสอน และทรัพยากร ตัวอย่างหน่วยการเรียนรู้ ห้องสมุดที่เป็นทรัพยากรด้านคณิตศาสตร์ และชุดการพัฒนาครูตามเนื้อหาเฉพาะเรื่อง
	- การวัดผลและประเมินผล สนับสนุนเรื่อง การวัดผลและประเมินผล ความก้าวหน้าของนักเรียนที่ครูสามารถนำไปใช้ตัดสินความสำเร็จของนักเรียนตามมาตรฐานชาติ ด้านการพูดการฟัง การอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ การประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ แนวทางการประเมินและการบริหารจัดการ และตัวอย่างการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพของครู และทรัพยากรสำคัญๆ
	- โปรแกรมการพัฒนาโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการพัฒนาตามมาตรฐาน เร่งความก้าวหน้าและสร้างความยั่งยืน และการประเมินตนเอง ซึ่งโปรแกรมนี้มีจุดเน้นที่การเรียนรู้ของนักเรียน และความสามารถของครูและผู้บริหาร โรงเรียนที่จะช่วยให้เด็กนักเรียนก้าวหน้า
	- การแทรกแซง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของโรงเรียน โดยใช้เครื่องมือแทรกแซง โมดูลการพัฒนาครู วิธีการทำงานของครู และการแทรกแซงเฉพาะเรื่อง
	- การพัฒนาพฤติกรรม การเข้าเรียน สังคมและอารมณ์ของนักเรียนเพื่อช่วยในการเรียนรู้
ระดับมัธยมศึกษา	
	มุ่งเน้นให้นักเรียนได้รับการสอนและแรงจูงใจที่ดีเยี่ยม การเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย และมีความก้าวหน้าทั้งรายวิชาหลักและรายวิชาพื้นฐาน การสนับสนุนได้แก่
	- วิชาหลัก ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ ICT วิชา

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	พื้นฐาน รวมทั้ง การออกแบบและเทคโนโลยี ภาษาสมัยใหม่ และดนตรีสมัยใหม่ โดยช่วยสนับสนุนในเรื่อง จุดประสงค์การเรียนรู้ การวางแผน การสอนและการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การเรียนร่วม การแทรกแซง และทรัพยากรสำคัญ ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่านักเรียนมีความก้าวหน้า ลดช่องว่าง ผลสัมฤทธิ์ และมีพัฒนาการบรรลุเป้าหมาย - การพัฒนาพฤติกรรม การเข้าเรียน สังคมและอารมณ์ของนักเรียนเพื่อช่วยในการเรียนรู้ - สื่อ แนวทาง และคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีสอนทั้ง โรงเรียน เน้นการวัดผลและประเมินผล ICT และทักษะการคิด การเรียนร่วม สนับสนุนสื่อและแนวทางในเรื่อง การพัฒนาพฤติกรรม การเข้าเรียน สังคมและอารมณ์ของนักเรียนเพื่อช่วยในการเรียนรู้ การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีความหลากหลายทั้งเชื้อชาติ ชนชั้นทางสังคม และเพศ การเรียนการสอนนักเรียนความสามารถพิเศษ และนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อมั่นใจว่าสนับสนุนนักเรียนได้ถูกทาง ภาวะผู้นำ สนับสนุนโปรแกรมและแนวทางในเรื่อง การพัฒนาโรงเรียน ภาวะผู้นำองค์กรท้องถิ่น ภาวะผู้นำวิชาพื้นฐาน การแทรกแซงนักเรียน การลดช่องว่างวิธีสอนทั้งโรงเรียน การวางแผนเพื่อความก้าวหน้า การใช้ข้อมูลในการพัฒนา นอกจากนั้น ได้จัดทำขอบข่ายเฉพาะเรื่อง รวมทั้งทรัพยากรและแนวการสอนเพื่อช่วยครูในการนำหลักสูตรไปใช้ เช่น ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นพลเมืองและแนวคิดหลัก เว็บไซต์และทรัพยากรเกี่ยวกับการศึกษาด้านอาชีพ ข้อมูลการเลือกทรัพยากรและเว็บไซต์สำหรับใช้สอนเกี่ยวกับอวกาศ ทัศนศึกษาโครงการของโรงเรียนที่ผลิตสื่อสำหรับใช้สนับสนุนการสอนภาษาเบื้องต้น

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	2. การสอน ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการวางแผนการสอน รูปแบบการสอนและกลยุทธ์การสอน รวมทั้งข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนาตามความต้องการของผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษและมีพรสวรรค์ เช่น การสอนแบบตัวต่อตัว โปรแกรมการสอนอ่านออกเสียงและสะกดคำสำหรับนักเรียน Key Stage 1 โปรแกรมการพัฒนากลยุทธ์การสื่อสาร ภาษา การอ่าน และการเขียน นอกจากนั้น ให้แนวคิดการสอนโดยนำเสนอเป็นกรณีศึกษาของโรงเรียนต่างๆ เช่น โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์การเขียนโดยโรงเรียนใช้หนังสือ “Fly with me” ช่วยสร้างจินตนาการของเด็ก โครงการสิ่งแวดล้อมที่ดีกว่าสำหรับเด็กและสัตว์ป่าด้วยการบูรณาการเข้ากับการพัฒนาสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน โครงการศตวรรษแห่งความเจียบเพื่อให้โอกาสแก่เด็กทุกคนในการเขียน การปฏิบัติ และการผลิตภาพยนตร์ 3. การพัฒนาทักษะการทำงาน การเตรียมนักเรียนให้มีความรู้ทางวิชาการและทักษะเพื่อความก้าวหน้าในการศึกษาต่อเนื่องหรือการศึกษาในระดับสูงและการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ได้กำหนดทักษะการปฏิบัติงานในหลักสูตรชาติ ใน Key Stage 3 and Key Stage 4 ซึ่งได้จากความร่วมมือของโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และผู้ว่าจ้างแรงงาน จัดทำตัวอย่างและการวัดผลและประเมินผล นอกจากนั้น เพื่อให้นักเรียนมีประสบการณ์การทำงานและเรียนรู้การประกอบอาชีพเกี่ยวกับงานจึงวางแผนออกแบบกิจกรรมให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะ และความเข้าใจผ่านประสบการณ์จากการทำงานในทุก key stages 4. การแลกเปลี่ยนทรัพยากรของครู เป็นฐานข้อมูลทรัพยากรและกิจกรรมที่สร้างขึ้นโดยครู และมีการตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อให้มั่นใจว่ามีคุณภาพสูงสุด
การสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียน	ให้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการสนับสนุนตามความต้องการจำเป็นของนักเรียน รวมทั้งคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันและการดูแลนักเรียน ในเรื่องต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	1. พฤติกรรมและการเข้าเรียน การเรียนการสอนจะมีประสิทธิภาพสิ่งสำคัญที่สุดคือพฤติกรรมของนักเรียนในห้องเรียน จึงให้ข้อมูลเพื่อช่วยสร้างความเข้าใจให้แก่โรงเรียนเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายด้านวินัยและคำแนะนำเพื่อกำหนดนโยบายด้านพฤติกรรมของโรงเรียน ได้แก่ - การออกแบบนโยบายต่อต้านอันตรายหรือเด็กเกร - การลดการไม่มาเรียน - ข้อมูลเพื่อช่วยการวางแผน การติดตาม และประเมินผล ออกแบบเพื่อรักษาการเข้าชั้นเรียนและความตรงต่อเวลาให้อยู่ในระดับสูง - ข้อมูลการสนับสนุนด้านพฤติกรรมและการไม่เข้าชั้นเรียน ข้อมูลกรณีที่นักเรียนออกจากโรงเรียน และกระบวนการที่โรงเรียนจะต้องติดตามความรับผิดชอบของพ่อแม่ด้านพฤติกรรมและการเข้าชั้นเรียน ของนักเรียน 2. การเรียนร่วมและการสนับสนุนผู้เรียน ให้ข้อมูลสารสนเทศสำหรับผู้ทำงานกับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นในการเรียนรู้รายบุคคล เช่น การทำงานร่วมกับพ่อแม่และหน่วยงานอื่น การปิดช่องว่างระหว่างผู้ด้อยโอกาสดังกลุ่มเพื่อน การลดทัศนคติทางลบเกี่ยวกับเพศที่สาม ลดการแบ่งแยกความสามารถ ศาสนา และสีผิว ข้อมูลและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เป็นรายบุคคล เช่น การเรียนแบบตัวต่อตัวมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนความต้องการจำเป็นของนักเรียนที่ล้าหลัง การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาเสริม การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในชนกลุ่มน้อย ซึ่งจะมีโปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้ที่หลากหลาย 3. ความต้องการจำเป็นด้านการศึกษาพิเศษ เพื่อให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษได้พัฒนาเต็มศักยภาพและประสบความสำเร็จเมื่อเข้าสู่ผู้ใหญ่โลกของการศึกษาต่อเนื่องและระดับอุดมศึกษา การฝึกอบรมหรือการทำงานจึงสนับสนุนคำแนะนำและสื่อสำหรับครู พ่อแม่ เขตพื้นที่การศึกษา และหน่วยงานอื่นๆ ได้แก่ - คำแนะนำและการแนะแนวสนับสนุนความต้องการจำเป็นด้านการศึกษา

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	พิเศษ รวมทั้งเชื่อมโยงกับเว็บไซต์ต่างๆ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ - ข้อมูลและสถิติเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นพิเศษ รวมทั้งรายละเอียดของความสำเร็จด้านวิชาการของนักเรียน และข้อมูลหน่วยงานท้องถิ่นที่ให้บริการด้านการศึกษาพิเศษ - ชนิดของความต้องการจำเป็นพิเศษ สำหรับพ่อแม่และผู้ดูแลเด็กพิเศษ สามารถเข้าถึงการแนะแนวและคำแนะนำเกี่ยวกับการสื่อสาร กระบวนการคิด และการพัฒนาของเด็กที่มีความยุ่งยากในการเรียนรู้ - การแนะแนวเพื่อช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ สุขภาพ และอารมณ์ สำหรับผู้ที่มีความยุ่งยากด้านพฤติกรรม อารมณ์ และสังคม - ความต้องการจำเป็นด้านการสื่อสารและการปฏิสัมพันธ์ โดยระบุคุณลักษณะของการพูด ภาษาและการสื่อสาร และการแทรกแซงบำบัด - ความต้องการจำเป็นด้านการรับรู้และการเรียนรู้ การแนะแนวและคำแนะนำกระบวนการบันทึกคุณลักษณะด้านร่างกายและพฤติกรรมซึ่งมีลักษณะเฉพาะ รุนแรง ลึก และมีความยุ่งยากในการเรียนรู้ที่หลากหลาย - ข้อมูลสารสนเทศและการแนะแนวเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลที่ถูกต้อง และการวัดที่สนับสนุนตามเป้าหมายของผู้เรียนกับความต้องการจำเป็นด้านการศึกษาพิเศษ - ข้อมูลสารสนเทศสำหรับโรงเรียนเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ รวมทั้งการเข้าถึงการใช้ประโยชน์จากสิ่งตีพิมพ์และรายงาน - กรณีศึกษาหลากหลายที่โรงเรียนนำกระบวนการไปปรับใช้เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่นักเรียน - ข้อมูลสารสนเทศสำหรับหน่วยงานท้องถิ่นได้นำมาจัดการศึกษาและบริการแก่ผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นด้านการศึกษาพิเศษ 4. การดูแลนักเรียน บรรจุข้อมูลสารสนเทศและการแนะแนวในแง่มุมต่างๆ ได้แก่ ด้านร่างกายและอารมณ์ของเด็กและเยาวชน รวมทั้งรายละเอียดของการแสดงบทบาทช่วยให้นักเรียนเข้าถึงศักยภาพของตนเอง ความผิดพลาดในการใช้ยาและแอลกอฮอล์ของเด็กและเยาวชนรวมทั้งการป้องกัน การใช้เครื่องมือ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
เครื่องมือพัฒนาครูและโรงเรียน	และสิ่งอำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือเบื้องต้นภายในโรงเรียน การดูแลความปลอดภัยและป้องกันเด็ก การป้องกันการข่มเหงคุกคามหรือความรุนแรง นอกจากนี้ มีทรัพยากรและข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการปฏิบัติที่ดีในการป้องกันเด็ก สื่อสิ่งพิมพ์และตัวอย่างรูปแบบ การมีหลักประกันสิทธิเด็กในด้านความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมด้านสุขภาพ และบทบาทและความรับผิดชอบของหน่วยงานและองค์กรต่างๆ ทรัพยากรและสื่อค้นคว้าเพื่อช่วยครูให้สอนอย่างมีประสิทธิภาพ และการพัฒนาโรงเรียนที่ยั่งยืน ได้แก่ - โปรแกรมงานเพื่อลดภาระของโรงเรียน เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายลดภาระ ลดระบบบริหารที่มีพิธีรีตอง และลดงานกระดาษ เพื่อให้โรงเรียนได้จัดการเรียนการสอนเป็นหลัก - สรุปผลงานวิจัยสำคัญบัพยอ ซึ่งเป็นงานวิจัยที่น่าเชื่อถือทางวิชาการให้ครู เจ้าหน้าที่รัฐ พ่อแม่ และทุกฝ่ายที่สนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนได้เข้าถึงและใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงาน โดยใช้ภาษาต่างๆ บรรยายให้เห็นภาพอย่างชัดเจน ให้ผู้อ่านได้เห็นแนวคิดที่แตกต่างและนำไปสู่สิ่งที่สนใจ แล้วมองเห็นความชัดเจนในทางปฏิบัติ เช่น สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรม การพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาเด็กในช่วงปีแรกๆ การเรียนร่วม แรงจูงใจ ความสัมพันธ์ระหว่างเด็กโรงเรียนและพ่อแม่ การจัดกลุ่มนักเรียนและการจัดชั้นเรียน ความต้องการจำเป็นด้านการศึกษาพิเศษ และการประเมินตนเอง - ทรัพยากรสำหรับใช้ในการสอนและการเรียนรู้ เช่น หลักสูตรชาติ การออกแบบหลักสูตร กิจกรรมการประเมินผลรายวิชา โทรศัพท์ครู เกม บทเรียน แผนการสอน การสอนแบบตัวต่อตัวสำหรับนักเรียนที่ล้าหลังในวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ เป็นต้น - ข้อมูลเฉพาะเรื่อง ประกอบด้วยทรัพยากรที่เป็นแนวทางการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนนำหลักสูตรไปใช้ เช่น เครือข่ายฟิสิกส์ ภูมิศาสตร์ ความเป็นพลเมือง ศิลปะและการออกแบบ พลศึกษาและการพัฒนาครู การออกแบบและเทคโนโลยี เพลงและรูปแบบการเต้นรำ

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การวัดผลและ ประเมินผล	การวัดผลและประเมินผลดำเนินการ ดังนี้ - การวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียน เป็นการตัดสินเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน ครูสามารถนำผลการทดสอบไปวินิจฉัยเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อนเพื่อพัฒนาการเรียน การเรียนรู้ และความก้าวหน้าของนักเรียน สร้างความน่าเชื่อถือในการตัดสินการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยมาตรฐานชาติ และวางเส้นทางความก้าวหน้าของนักเรียนโดยจัดทำหนังสือช่วยให้ครูตระหนักว่าการวัดผลและประเมินผลเป็นหัวใจของการเรียนรู้ การสร้าง profile ผลสัมฤทธิ์ที่ช่วยให้เข้าใจความต้องการของผู้เรียน และวางแผนการสอนได้เหมาะสมกับนักเรียน และจัดทำคู่มือการวัดผลและประเมินผล - การวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรชาติ ดำเนินงานดังนี้ พัฒนาแบบทดสอบ ให้สารสนเทศเกี่ยวกับการดำเนินการทดสอบ เช่น การรับเครื่องมือทดสอบและการดูแลรักษาให้ปลอดภัย การติดตามตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นหรือส่วนกลาง การบริหารจัดการทดสอบและกสรายงานผล เช่น การบริหารจัดการการทดสอบ การรายงานผลสัมฤทธิ์ต่อผู้ปกครอง การสนับสนุนนักเรียนกรณีพิเศษ เป็นต้น และจัดทำวิธีโอเฝ้ากอบรมสำหรับผู้ทำหน้าที่บริหารจัดการการทดสอบของโรงเรียน - จัดให้ทดสอบ การอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ เพื่อวัดความรู้ ทักษะและความเข้าใจ สำหรับนักเรียนเกรด 2-6 ปีละครั้ง เมื่อครูวัดผลเห็นว่านักเรียนมีความพร้อมที่จะสอบ - ทดสอบทางเลือกด้วยข้อสอบมาตรฐานในวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ โดยนักเรียนเกรด 3- 5 และ 7 - 9 สอบวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์สอบเฉพาะเกรด 9 ซึ่งการทดสอบทางเลือกเป็นการช่วยครูวัดผลให้มีหลักฐานแสดงความก้าวหน้าของนักเรียน และนำไปใช้วางแผนพัฒนานักเรียน ผลการสอบนี้ส่วนกลางจะไม่เก็บข้อมูลและไม่รายงานผล - นำเสนอกรณีศึกษาและคำแนะนำด้วยวิธีการที่แตกต่างกันสำหรับโรงเรียน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ - โรงเรียนต้องรายงานผลการเรียนของนักเรียนทุกคนให้ผู้ปกครองทราบทุกปีการศึกษา จึงให้สารสนเทศและคำแนะนำในการจัดทำรายงานที่ถูกต้อง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การศึกษาพิเศษ	การเรียนรู้ร่วมและความต้องการจำเป็นพิเศษ การดำเนินงานยึดหลักความหลากหลายและความเสมอภาคตามพระราชบัญญัติความเสมอภาค ค.ศ. 2010 ในเรื่องความเสมอภาคทางอายุ ความพิการ เพศ การตั้งครุฑและความจำเป็นแม่เชื้อชาติ ศาสนาหรือความเชื่อ ความโน้มเอียงทางเพศ การดำเนินงานได้แก่ - พัฒนาเกณฑ์คุณสมบัติของผู้ที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และการทดสอบ - จัดทำเครื่องมือการบริหารจัดการเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมและนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าถึงการทดสอบตามหลักสูตรชาติ เช่น การใช้เวลาพิเศษหรือช่วยการอ่านคำถามหรือเขียนคำตอบ - สนับสนุนทรัพยากรการสอนเด็กเรียนรู้ร่วม ซึ่งหมายถึง ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพิ่มเติม มีความยุ่งยากด้านสังคม อารมณ์ และพฤติกรรม มีความต้องการจำเป็นพิเศษ มีภูมิหลังที่แตกต่างทางชาติพันธุ์ มีความสามารถพิเศษและมีพรสวรรค์ และผู้ที่ต้องได้รับการดูแล นอกจากนั้นนำเสนอกรณีศึกษาของโรงเรียนที่ดำเนินการได้ดี - จัดทำระดับการวัดความก้าวหน้าของนักเรียนตามหลักสูตรชาติ มีทั้งหมด 8 ระดับ และนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอยู่ในระดับต่ำสุดคือระดับ 1 โรงเรียนจะต้องใช้ระดับการวัดความก้าวหน้าบันทึกและรายงานผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ยกเว้นการใช้กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาเพิ่มเติม
ข้อมูลและสถิติ	จัดทำรายงานวิจัยและสถิติเกี่ยวกับแนวโน้มการจัดการศึกษา การเข้าถึงผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนและตารางการบรรลุความสำเร็จ

ตอนที่ 5 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศ สิงคโปร์

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการ
วิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศสิงคโปร์ ผลปรากฏดังตารางที่ 4.9

ภาพที่ 4.9 เว็บไซต์ของ Ministry of Education Singapore

ที่มา: Ministry of Education Singapore (2011)

ตารางที่ 4.9 ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกระทรวง
ศึกษาธิการ ประเทศสิงคโปร์

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
องค์กร	ประเทศสิงคโปร์มีหน่วยงานด้านวิชาการดังต่อไปนี้ - Curriculum Planning & Development Division มีหน่วยงานภายในองค์กร 6 หน่วยงานดังนี้ - English Language and Literature - Mother Tongue Languages

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	1.3 Aesthetics, Health and Moral Education
	1.4 Humanities
	1.5 Sciences
	1.6 Curriculum Policy & Pedagogy
	หน่วยงานข้างต้นมีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้ ออกแบบและทบทวนหลักสูตร ติดตามผลการนำไปใช้ ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร ออกแบบการวัดผลและประเมินผลที่สนับสนุนผลการเรียนรู้ ออกแบบโปรแกรมหลักสูตรพิเศษ เช่น โปรแกรมวิชาเลือกทางภาษา โปรแกรมวิชาเลือกทางศิลปะ/ดนตรี สนับสนุนทรัพยากรในการนำหลักสูตรไปใช้ ผ่านการฝึกอบรมบุคลากรของโรงเรียน ผลิตและรับรองสื่อการเรียน นิเทศศูนย์ภาษาของกระทรวง และจัดผู้เชี่ยวชาญไว้ให้คำแนะนำในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
	2. Education Programmes Division มีหน่วยงานภายในองค์กร 6 หน่วยงาน ดังนี้
	2.1 Guidance
	2.2 Co-Curricular Activities
	2.3 Gifted Education
	2.4 Pre-school Education
	2.5 Special Education
	2.6 Psychological Assessment & Research
	หน่วยงานข้างต้นมีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้ - วางแผน พัฒนา และติดตามการดำเนินงานตามนโยบายและโปรแกรม กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (co-curricular activities) การแนะแนวอาชีพ โปรแกรม การศึกษาด้านความสามารถพิเศษและการศึกษาพิเศษ - พัฒนานโยบายและหลักสูตรก่อนวัยเรียน ได้แก่ ออกกฎหมายและ ติดตามการดำเนินงาน โรงเรียนอนุบาล และจัดผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำและ สนับสนุน โรงเรียนการศึกษาพิเศษ - พัฒนานโยบาย วิจัยพฤติกรรมเพื่อการจำแนกและการพัฒนาพรสวรรค์

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	และความสามารถของนักเรียนได้แก่ พัฒนา ปรับปรุงและทดสอบมาตรฐานด้านจิตวิทยาสำหรับเนื้อหาสาระด้านวิชาการและไม่ใช่วิชาการ และดำเนินการทดสอบจิตวิทยาและความสามารถทั่วไป 3. Educational Technology Division มีหน่วยงานภายในองค์กร 2 หน่วยงาน และมีหน้าที่ความรับผิดชอบดังนี้ 3.1 Professional Development and Consultancy Branch รับผิดชอบออกแบบและนำไปใช้โปรแกรมการพัฒนาฝีมืออาชีพเพื่อความเข้มแข็งของโรงเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการเรียนการสอน ให้คำปรึกษาแก่โรงเรียนในการวางแผน การนำไปใช้และทบทวนการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ติดตามและประเมินผลการนำเทคโนโลยีไปใช้ในโรงเรียน 3.2 Technologies & Design for Learning Branch รับผิดชอบวิจัยและพัฒนาการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสอนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ แปลงจากหลักการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมวัฒนธรรมการทดลองและสะท้อนการปฏิบัติงานเกิดนวัตกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน ใช้ประโยชน์จากสื่อดิจิทัลเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนรู้
หลักสูตรสถานศึกษา	หลักสูตรระดับประถมศึกษา แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 non-academic curriculum เป็นทักษะชีวิตที่ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาคุณค่าและทักษะเพื่อให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบและเป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้น การเรียนการสอนผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พลเมืองศึกษาและจริยศึกษา การเรียนรู้อารมณ์ทางสังคม ชาติศึกษา และพลศึกษา ส่วนที่ 2 skills-based subjects เป็นการค้นหาทักษะความรู้เพื่อพัฒนาการคิด กระบวนการ และทักษะการสื่อสาร ผู้เรียนจะสามารถวิเคราะห์และใช้ข้อมูลอธิบายความคิดของตนเองได้อย่างชัดเจน ส่วนที่ 3 content-based subject disciplines ได้แก่ Languages (English, Mother Tongue), Humanities & the Arts (Social Studies, Art & Craft, Music), Mathematics & Sciences (Mathematics, Science)

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 non-academic curriculum เป็นทักษะชีวิตที่ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาคุณค่าและทักษะเพื่อให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบและเป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้น การเรียนการสอนผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โปรแกรมเกี่ยวกับชุมชน พลเมืองศึกษาและจริยศึกษา เน้นแนวอาชีพ ชาติศึกษา และพลศึกษา ส่วนที่ 2 skills-based subjects เป็นการค้นหาทักษะความรู้เพื่อพัฒนาการคิด กระบวนการ และทักษะการสื่อสาร ผู้เรียนจะสามารถวิเคราะห์และใช้ข้อมูลสารสนเทศอธิบายความคิดของตนเองได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ โดยเรียนผ่านโครงงาน ส่วนที่ 3 content-based subject disciplines ได้แก่ Languages (English, Mother Tongue, 3rd Language), Humanities & the Arts (Geographic, History, Literature in English, Visual Art, Music), Mathematics & Sciences (Mathematics, Science, Design & Technology, Home Economics)
	หลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 non-academic curriculum เป็นทักษะชีวิตที่ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาคุณค่าและทักษะเพื่อให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบและเป็นพลเมืองที่มีความกระตือรือร้น การเรียนการสอนผ่านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โปรแกรมเกี่ยวกับชุมชน พลเมืองศึกษาและจริยศึกษา เน้นแนวอาชีพ ชาติศึกษา และพลศึกษา ส่วนที่ 2 skills-based subjects เป็นการค้นหาทักษะความรู้เพื่อพัฒนาการคิด กระบวนการ และทักษะการสื่อสาร ผู้เรียนจะสามารถวิเคราะห์และใช้ข้อมูลสารสนเทศอธิบายความคิดของตนเองได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ โดยเรียนผ่านโครงงาน ส่วนที่ 3 content-based subject disciplines ได้แก่ Languages (English, Mother Tongue, 3rd Language), Humanities & the Arts (Combined Humanities และวิชาเลือก Geographic, History, Literature in English, Literature in Chinese, Art & Design, Music, Elements of Office Admin),

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การพัฒนาผู้เรียน	Mathematics & Sciences (Mathematics, a Science subject และวิชาเลือก Additional Mathematics, Combined Science options, Design & Technology, Food & Nutrition, Computer Applications, Principles of Accounts) ดำเนินการดังนี้ - การพัฒนาผู้เรียนระดับประถมศึกษา เป็นการพัฒนาในองค์กรร่วม ผ่านการกระตุ้นวิธีสอน การสร้างอิทธิพลให้กับการสอนที่มีคุณภาพ และสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนเพื่อนำไปสู่การจัดสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ - พัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ (Subject-based Banding) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 มีเป้าหมายเพื่อช่วยเด็กทุกคนตระหนักถึงศักยภาพของตนเอง มีความยืดหยุ่นในการเรียน โดยให้นักเรียนเลือกผสมผสานระดับมาตรฐานหรือวิชาพื้นฐานได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียน เช่น นักเรียนที่เก่งภาษาอังกฤษและภาษาแม่ แต่อ่อนในวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ อาจจะเลือกวิชาภาษาอังกฤษและภาษาแม่ระดับมาตรฐาน และเลือกคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ระดับพื้นฐาน - จัดทำสารสนเทศสำหรับผู้ปกครองในการสนับสนุนนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น ให้สนุกกับประสบการณ์การเรียนรู้ เช่น การช่วยให้เด็กรู้จักสิ่งแวดล้อมของโรงเรียน การสร้างค่านิยม การรู้และเข้าใจเด็ก การช่วยและแนะนำเด็กในการเรียนรู้ รวมทั้งจัดสัมมนาสนับสนุนพ่อแม่และนักเรียนระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาปีที่ 6 เพื่อการตัดสินใจในเส้นทางการศึกษาของบุตรหลาน
โรงเรียนแห่งอนาคต	จัดโครงการโรงเรียนแห่งอนาคต ซึ่งเปลี่ยนกระบวนทัศน์การศึกษา ให้เป็นทางเลือกทางการศึกษาและกระตุ้นนวัตกรรมในโรงเรียน มีการบูรณาการเทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลการสื่อสารระหว่างกัน นักเรียนจะได้รับการพัฒนาให้มีทักษะสำคัญที่จะเป็นแรงงานที่มีประสิทธิภาพ และเป็นประชากรโลกดิจิทัลในอนาคต

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
การวัดผลและ ประเมินผล	การดำเนินงานวัดผลและประเมินผล กระทรวงศึกษาธิการร่วมกับ คณะกรรมการทดสอบและประเมินผล ดังนี้ - จัดอบรมปฏิบัติการและบริการให้คำปรึกษา ให้ความรู้และทักษะเฉพาะด้าน การวัดผลและประเมินผล เช่นการออกแบบการทดสอบรายข้อที่ดีสำหรับครู วิทยาศาสตร์ระดับประถมศึกษา ซึ่งจะต้องประเมินทั้งข้อเท็จจริง ความเข้าใจ และทักษะการคิดขั้นสูง รวมทั้งเชื่อมโยงหลักสูตร การสอนและการ ประเมินผล หลักการและกระบวนการวัดและประเมินผลสังคมศึกษาระดับ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย - จัดผู้เชี่ยวชาญให้บริการคำแนะนำ ช่วยเหลือและคำปรึกษาในขอบข่ายของ การวัดและประเมินผลการศึกษา สถิติ วิจัย และการดำเนินการทดสอบ
การสนับสนุนการ เรียนรู้	ดำเนินการดังนี้ - จัดทำทรัพยากรการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ เช่น - ศิลปะ: ให้ครูได้ตีพิมพ์ผลงาน ประเมินค่าและให้ข้อเสนอแนะบทเรียน ของผู้อื่น - ภาษาจีน: แนะนำหนังสือที่ตีพิมพ์โดยสำนักพิมพ์และครูซึ่งช่วยส่งเสริม โปรแกรมการอ่าน คลังเกมคำภาษาจีน เว็บไซต์หัวข้อที่น่าสนใจเกี่ยวกับ วัฒนธรรมจีน และเวทีสําหรับนักเรียนภาษาจีนเพื่อแบ่งปันการเดินทาง เรื่อง เล่าและแลกเปลี่ยนมุมมองที่น่าสนใจ - ภาษาอังกฤษ: เป้าหมายเพื่อความเข้มแข็งทั้งภาษาและทักษะการอ่าน เป็น วิธีสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญและการพัฒนาที่เหมาะสม - ภาษามาลา: เว็บไซต์มีลัดมีเดียเนื้อหาตามหลักสูตรในระดับประถมศึกษา สื่อที่โต้ตอบได้สำหรับโรงเรียนมัธยม นิตยสารอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเด็ก ประถมศึกษาซึ่งมีเนื้อหา มีลัดมีเดียและกิจกรรมออนไลน์ - คณิตศาสตร์: มีเครื่องมือการเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถค้นพบและเรียน สัญลักษณ์ที่เป็นนามธรรม การดำเนินการและแบบรูปทางพีชคณิตผ่านการใช้ การแปลงดิจิทัล - วิทยาศาสตร์: คลังเว็บไซต์ที่คู่กันกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
โปรแกรม	ภาษาทมิฬ: นิตยสารอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีเนื้อหาวัตถุดิบเดียวและกิจกรรมออนไลน์ - จัดทำชุดรายการโทรทัศน์ออนไลน์ให้เห็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นการเตรียมนักเรียนด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ต้องเผชิญกับความท้าทายในโลกศตวรรษที่ 21 พัฒนาโปรแกรมต่างๆ ที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ ดังนี้ 1. Special education สนับสนุนทรัพยากรสำหรับครูเพื่อช่วยเหลือเด็กที่บกพร่องทางการได้ยินและการมองเห็นให้เรียนรู้ได้ตามหลักสูตร เช่น เครื่องมือทางเทคโนโลยีช่วยผู้บกพร่องทางการมองเห็นและทางร่างกาย คอมพิวเตอร์พกพาใช้ภาษาเบล และเครื่องคำนวณพูดได้ ส่วนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไม่สามารถเรียนในระดับมัธยมศึกษาได้อย่างเต็มที่ จะได้รับการฝึกอบรมให้มีทักษะจำเป็นเพื่อการมีงานทำ - พัฒนาครูในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ได้แก่ อบรมผู้นำระดับกลางผ่านโปรแกรมการบริหารจัดการและภาวะผู้นำสำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียน พัฒนาผู้บริหารและรองผู้บริหารโรงเรียนผ่านโปรแกรมผู้นำการศึกษาพิเศษ เพื่อพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพและมีความสามารถเชิงภาวะผู้นำที่สร้างสรรค์ - ยกย่องชมเชย มีรางวัล 2 ประเภท ได้แก่ รางวัลครูการศึกษาพิเศษดีเด่น และรางวัลนวัตกรรมพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและเป็นการสร้างวัฒนธรรมความเป็นเลิศในโรงเรียนการศึกษาพิเศษ 2. Elective Programmes เป็นโปรแกรมเลือกสำหรับผู้ที่มีพรสวรรค์ทางด้านศิลปะและดนตรีจะได้รับการพัฒนารายบุคคลให้มีภาวะผู้นำเพื่อพัฒนาศิลปะของประเทศ 3. โปรแกรมการเรียนรู้ด้านสังคมและอารมณ์ ให้สารสนเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ การให้คำปรึกษา ระเบียบวินัย การแนะแนว การศึกษาและอาชีพ และเพศศึกษา ได้แก่

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	- การเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ ได้กำหนดสมรรถนะหลัก 5 ประการ พร้อมคำอธิบายให้โรงเรียนนำไปสอนทั้งหลักสูตรในระบบและนอกระบบ ได้แก่ ความตระหนักในตนเองและในสังคม การบริหารจัดการตนเองและความสัมพันธ์ และการตัดสินใจอย่างรับผิดชอบ - การให้คำปรึกษา บริการวางแผนและการใช้ระบบการให้คำปรึกษาเช่น การบริหารจัดการของโรงเรียน วิธีการสนับสนุนนักเรียน การให้คำแนะนำครูใหม่เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีความเสี่ยงด้านสังคม อารมณ์และพฤติกรรม ออกแบบและการนำไปใช้โปรแกรมสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยงที่ต้องการพัฒนาเฉพาะด้าน - ระเบียบวินัย กำหนดกรอบงานพัฒนาระเบียบวินัย โดยผ่านการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนา การสอนทักษะด้านสังคม อารมณ์และคุณลักษณะที่ดี จัดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงพฤติกรรมที่ดี ให้คำแนะนำและปรับปรุงพฤติกรรมของนักเรียนที่ผิดพลาดไป - การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ วิธีการคือกำหนดโมเดลการพัฒนา เพื่อเป็นกรอบงานให้โรงเรียนนำไปจัดกิจกรรมสำหรับนักเรียนแต่ละระดับชั้น ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น บทเรียนการศึกษาอาชีพ การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การใช้เครื่องมือประเมินตนเองด้านอาชีพ การพูดคุย การจัดคลินิก การเยี่ยมชมสถาบันการศึกษาหรือองค์กรอุตสาหกรรมเยี่ยมชมงานแสดงอาชีพและการศึกษา ให้มีประสบการณ์ทำงานหรือติดตามการทำงาน โครงการอาชีพ พอร์ตโฟลิโออาชีพ และ web-portal เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับการศึกษาและพัฒนาอาชีพ ประกอบด้วย เครื่องมือประเมินตนเองออนไลน์ ฐานข้อมูลอาชีพและการศึกษา พอร์ตโฟลิโออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อสามารถสังเคราะห์จากข้อมูลมาวางแผนไปสู่เป้าหมาย โมดุลการหางาน ช่วยนักเรียนเรียนรู้ทักษะสำคัญเกี่ยวกับอาชีพ เกมและกิจกรรมได้ตอบสำหรับ กระตุ้นนักเรียนระดับประถมศึกษา ในกระบวนการสร้างความตระหนักและสำรวจอาชีพ - เพศศึกษา กำหนดนโยบายและกรอบงานเป็นหลักการ เป้าหมาย และหัวข้อหลักเพื่อให้ทุกโรงเรียนใช้ออกแบบการศึกษาซึ่งอาจจะสอนในหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ สุขศึกษา หน้าที่พลเมืองและจริยศึกษา โดยมี

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	ขอบข่ายดังนี้ The Growing Years (GY) Programme จัดทำแพ็คเกจมัลติมีเดียซึ่งบรรจุ VCD และทรัพยากรสำหรับครูเกี่ยวกับสติปัญญา อารมณ์ สังคม ร่างกายและหลักเกณฑ์ทางจริยธรรมทางเพศ ใช้กับนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย และมัธยมศึกษา Breaking Down Barriers (BDB) Programme เน้นการให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับ HIV ให้นักเรียนมีทักษะการตัดสินใจและการพูดปฏิเสธ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 4. โปรแกรมโครงการ ให้เป็นประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสสังเคราะห์ความรู้จากหลายสาระการเรียนรู้ วิเคราะห์และสร้างสรรค์ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริงของชีวิต ซึ่งกระบวนการทำโครงการนักเรียนใช้ความรู้และความสามารถเพื่อให้เกิดทักษะความร่วมมือ การสื่อสาร และการเรียนรู้อย่างอิสระ 5. โปรแกรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เพื่อสร้างและเพิ่มความสามารถของโรงเรียนในการเพิ่มพูนประสบการณ์ของนักเรียนผ่านกิจกรรม เช่น กิจกรรมชมรมและสังคม ให้คำแนะนำและจัดเตรียมผู้ให้คำปรึกษาสำหรับโรงเรียนนำไปใช้บริหารจัดการ กิจกรรมกลางแจ้ง พัฒนาครูให้มีทักษะผลิตโปรแกรมที่มีความท้าทาย ให้มีความรู้และทักษะในการบริหารจัดการโปรแกรม อำนวยความสะดวกให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาภาวะผู้นำให้สามารถนำนักเรียนได้ กีฬา วางแผน พัฒนา และติดตามนโยบาย และกลุ่มกิจกรรมในโรงเรียน 6. โปรแกรมสุขภาพ กำหนดกรอบงานให้โรงเรียนนำไปใช้พัฒนาสุขภาพของนักเรียนด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม เช่น การควบคุมน้ำหนัก การเข้าถึงความรู้ และพัฒนาทักษะและทัศนคติต่อการมีสุขภาพดี 7. โปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้ จัดทำทรัพยากรและฝึกอบรมครูเพื่อช่วยเหลือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้แก่ โปรแกรมพัฒนานักเรียนที่

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การบริหารงานด้าน	รายละเอียด /กิจกรรม
	อ่อนภาษาอังกฤษและทักษะการอ่านออกเขียนได้ โปรแกรมพัฒนานักเรียนที่ไม่มีทักษะและความรู้พื้นฐานทางการคำนวณที่จะเข้าถึงหลักสูตรคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาระดับพื้นฐานของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน 5 ประเทศ

1. รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาระดับพื้นฐานองค์กร

ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาระดับพื้นฐานของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานใน 5 ประเทศ ผู้วิจัยสรุปตารางเปรียบเทียบในประเด็นองค์กร ปรากฏในตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาระดับพื้นฐานองค์กร

ประเด็น	California	ประเทศสหรัฐอเมริกา	Iowa
การจัดโครงสร้างองค์กรและการกำหนดภาระหน้าที่	- Office of Preschool Education รับผิดชอบการพัฒนา นโยบายและตรวจสอบการนำโปรแกรมเด็กก่อนวัยเรียน ไปใช้ พัฒนาและปรับปรุงโปรแกรมมาตรฐานและกรอบหลักสูตร การพัฒนาครูมืออาชีพ และการวัดผลและประเมินผล - Office of K-3 Education รับผิดชอบการพัฒนา นโยบายและตรวจสอบการนำโปรแกรมการศึกษาเกรด K-3 ไปใช้ พัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ในเบื้องต้น พัฒนาและ	- Bureau of Early Childhood Services รับผิดชอบการประสานงาน การพัฒนา ภาวะผู้นำ การเข้าถึงการบริการ และการประเมินผลการปฏิบัติงาน เกี่ยวกับเด็กก่อน	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา		
ประเด็น	California	New Jersey
		Iowa
	ปรับปรุงโปรแกรมมาตรฐานและกรอบหลักสูตร การพัฒนาครูมืออาชีพ และการวัดผลและประเมินผล - Curriculum Frameworks & Instructional Resources Division รับผิดชอบพัฒนากรอบหลักสูตร ตรวจสอบการใช้สื่อการเรียนการสอนผลิตและแจกจ่ายสื่อการเรียนการสอน ประเกทสื่อเฉพาะด้านและผลิตและจำหน่ายสื่อสิ่งพิมพ์ของกระทรวง - Learning Support & Partnerships Division รับผิดชอบจัดเตรียมทรัพยากร และกลยุทธ์การเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนมีร่างกาย สังคม อารมณ์ และสติปัญญา พร้อมสำหรับการเรียนรู้	ปรับปรุงโปรแกรมมาตรฐานและกรอบหลักสูตร การพัฒนาครูมืออาชีพ และการวัดผลและประเมินผล - Office of Academic Standards เผยแพร่ และนำมาตราฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางไปใช้ สนับสนุนเงินเพื่อพัฒนาคุณภาพครู พัฒนาเว็บไซต์ให้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าสำหรับครู เกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผลของรัฐ สร้างความตระหนักและกระตุ้นผ่านโปรแกรมตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานด้วยวิธีการหลากหลาย - Office of Educational Support Services รับผิดชอบสนับสนุนการพัฒนาเรื่องสุขภาพ พฤติกรรม และทักษะทางอารมณ์ สังคมมิติให้แก่ นักเรียน - Bureaus of Student and Family Support Services รับผิดชอบเกี่ยวกับ การศึกษาพิเศษ การสนับสนุนการเรียนรู้ สนับสนุนโรงเรียนทางเลือก โครงการประกันคุณภาพ โรงเรียนปลอดภัย

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา		
	California	New Jersey	Iowa
	- English Learner & Curriculum Support Division รับผิดชอบภาวะผู้นำและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนนันทนาการศึกษาให้ได้รับความรู้เชิงเนื้อหาและเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการสอนและกลยุทธ์สนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง	- Office of Improvement and Innovation รับผิดชอบออกแบบ พัฒนา และนำโปรแกรมการพัฒนาการเรียนรู้ไปใช้สนับสนุนการประเมินผล การวางแผนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน การแทรกแซงโรงเรียนและเขตพื้นที่ที่ต้องการปรับปรุง พัฒนา สนับสนุนนวัตกรรม การเปลี่ยนระบบ การวางแผนกลยุทธ์ และการพัฒนาพฤติกรรมทางบวก ทักษะทางสังคม และการมีสุขภาพดี ถึงแวดล้อมที่ปลอดภัยและสนับสนุนการเรียนรู้ - Office of Language Arts, Literacy Education and Reading First รับผิดชอบ ร่วมมือกับเขตพื้นที่ช่วยเหลือโรงเรียนเพิ่มผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านความสามารถในการอ่านการเขียน	และปลอดภัย การประเมินผลการปฏิบัติงาน และโปรแกรมการงบประมาณ - Bureaus of Teaching and Learning Services รับผิดชอบเกี่ยวกับ คุณภาพของ นันทนาการศึกษา เทคโนโลยีการสอน หลักสูตรและการสอน การประเมินผลการปฏิบัติงาน และ โปรแกรมการงบประมาณ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา	
ประเด็น	
California	New Jersey
- Statewide Assessment Division รับผิดชอบพัฒนา ประสานงาน และนำโปรแกรมทดสอบของรัฐไปใช้ และจัดทำคำแนะนำในการรวม การรายงาน และการใช้ข้อมูลสารสนเทศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มาพัฒนาโรงเรียน - Academic Accountability & Awards Division รับผิดชอบตรวจสอบข้อมูล และการรายงานข้อมูลที่แสดงความรับผิดชอบของเขตพื้นที่การศึกษาและ โรงเรียน บริหารโปรแกรมรางวัลสำหรับครูและนักเรียน	- Office of Math and Science Education รับผิดชอบพัฒนาครู และการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ - Office of State Assessments รับผิดชอบการบริหารจัดการระบบการประเมินผลการศึกษา เพื่อการวัดความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลาง และการแสดงความรับผิดชอบของรัฐและรัฐบาลกลาง - Office of Student Achievement and Accountability รับผิดชอบประสานการนำนโยบาย No Child Left Behind ไปใช้ ตรวจสอบการบริหารจัดการ โปรแกรมรายงานความก้าวหน้ารายปี สนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานต่ำ พัฒนา

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา	California	New Jersey	Iowa
		- District & School Improvement Division รับผิดชอบออกแบบ พัฒนา และบริหารระบบ เพื่อโรงเรียนแสดงความรับผิดชอบต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน - Child Development Division รับผิดชอบเตรียมภาวะผู้นำ และสนับสนุนหน่วยงาน/องค์กรและชุมชนพัฒนาเด็ก ให้จัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 13 ปี	นโยบายสำหรับการวางแผนและการบริหารจัดการโปรแกรมของรัฐและรัฐบาลกลาง ออกแบบการบริการนักเรียนที่มีความหลากหลายในสังคม - Office of District and School Support Services รับผิดชอบนำโปรแกรมตามกฎหมาย และตัวอย่างการปฏิบัติที่ดีที่สุดในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนตามมาตรฐานหลักสูตรไปใช้ร่วมกับโรงเรียน จัดโปรแกรมเชื่อมโยงกับมาตรฐานของหลักสูตรและความต้องการของนักเรียนทุกคน และพัฒนาเขตพื้นที่และ โรงเรียนที่มีความเสี่ยง	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา		
	California	New Jersey	Iowa
	- School Facilities Planning Division รับผิดชอบช่วยเหลือเขตพื้นที่และชุมชนวางแผนการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็กK-12 ที่ปลอดภัย โรงเรียนสะอาดและทันสมัย - Secondary, Career & Adult Learning Division รับผิดชอบสนับสนุนและกำหนดทิศทางหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ ทางเลือกหลังจบระดับมัธยมศึกษา การศึกษาสายเทคนิคอาชีพ ทางเลือกทางการศึกษา การพัฒนาแรงงาน และความเท่าเทียมกันทางการศึกษา	- Office of Career and Technical Education รับผิดชอบโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพและเทคโนโลยีเกรด k-12 และระบบการแนะแนว	- Bureau of Planning Research, Development & Evaluation Services รับผิดชอบให้บริการเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล การบันทึกข้อมูลการศึกษา ระบบ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา		
ประเด็น	California	New Jersey
ประเด็น	ผลข้อมูล ตรวจสอบคลังข้อมูลนักเรียนและ อำนาจความสะอาดการรายงานข้อมูล การศึกษาต่อรัฐบาลกลาง	ข้อมูลนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ การประยุกต์ใช้งานวิจัย โปรแกรมการ ประเมินผล/วินิจฉัย/วิจัยและพัฒนา การ แสดงความรับผิดชอบ/การติดตาม ความก้าวหน้า และคลังข้อมูล
	- Data Management Division รับผิดชอบจัดการข้อมูลภายในกรม รวบรวมข้อมูลสถิติทางประชากรจากเขตพื้นที่การศึกษา และ โรงเรียน และลงภาคสนามในการช่วยให้เขตพื้นที่การศึกษา และ โรงเรียน ใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ - Special Education Division รับผิดชอบจัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนนักเรียนการศึกษาพิเศษทุกคนให้มีศักยภาพตามมาตรฐานหรือสูงกว่า	- Office of Special Education Programs รับผิดชอบให้คำแนะนำแก่เขตโรงเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการนำโปรแกรมและการบริการการศึกษาพิเศษไปใช้ติดตามการใช้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น		ประเทศสหรัฐอเมริกา	
California		New Jersey	Iowa
มาตรฐานด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการและทักษะที่ไม่ใช่ทางวิชาการ		โปรแกรม บริการสื่อ และสนับสนุนศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้	
- State Special Schools and Services Division รับผิดชอบจัดเตรียมบริการสำหรับนักเรียนโรงเรียนการศึกษาพิเศษ หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น ได้แก่ การบริการการประเมินผล การช่วยเหลือทางเทคนิค การพัฒนาทีมงานและให้โอกาสในการฝึกงาน		- Office of Leadership Development รับผิดชอบพัฒนาผู้นำทางการศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ และการจัดการเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนและการเรียนรู้	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศนิวซีแลนด์
	Texas	South Carolina	
การจัดโครงสร้าง องค์การและการ กำหนดภาระหน้าที่	- Division of School Readiness and Partnership รับผิดชอบกำหนดแนวทางการจัดการศึกษา ระดับก่อนอนุบาล สี่กอบรมนนักการศึกษา จัดทำสื่อพัฒนาพฤติกรรมและการรู้หนังสือใน ระยะเริ่มแรกของเด็ก และกลยุทธการสอน	- The Office of Standards and Support รับผิดชอบพัฒนาและทบทวนมาตรฐาน วิชาการและจัดทำเอกสารประกอบ ส่งเสริม โรงเรียนและเขตพื้นที่ให้ฝึกปฏิบัติการสอน บนฐานของหลักฐานร่องรอยที่มีประสิทธิภาพ	- The Early Childhood and Regional Education Group รับผิดชอบบริหารจัดการแผนกลยุทธ์ ปฐมวัย Pasifika education และ Whakaaro Mātauranga การพัฒนาการเรียนการสอน และ นโยบายการบริหารจัดการการศึกษา

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศนิวซีแลนด์
	Texas	South Carolina	
	ส่วนงานการประเมินผลนักเรียน - Division of Programs for At-Risk Youth รับผิดชอบการสื่อสาร และการสร้างชุมชนในโรงเรียน เพื่อช่วยเยาวชนให้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และเตรียมสำหรับการใช้ชีวิต โดยกระตือรือร้นผ่านการบริการต่างๆ - Student Assessment Division รับผิดชอบการจัดการ และตรวจสอบ การพัฒนา การบริหารจัดการ การคิดคะแนนและการวิเคราะห์โปรแกรมการประเมินผลของรัฐ - Division of Performance Reporting รับผิดชอบพัฒนาระบบตัวชี้วัดความเป็นเลิศทางวิชาการ พัฒนาและนำไปใช้ระบบการจัดอันดับแสดงความรับผิดชอบ แสดงความรับผิดชอบการศึกษาทางเลือก และการประเมินผลความก้าวหน้า	และสนับสนุนการสอนตามมาตรฐาน - The Office of Regional Services รับผิดชอบการเพิ่มความตระหนักและการใช้เทคโนโลยี ออกแบบเพื่อช่วยนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ และมีความเสี่ยงที่จะล้มเหลวทางวิชาการ - The Office of Assessment รับผิดชอบพัฒนา และบริหารการวัดและประเมินผลเพื่อการบรรลุเป้าหมายทางการศึกษา	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศนิวซีแลนด์
	Texas	South Carolina	
	- Instructional Materials and Educational Technology Division รับผิดชอบกำหนด วิสัยทัศน์และเตรียมภาวะผู้นำเพื่อเปลี่ยนแปลง การเรียนรู้ อนุญาตการใช้สื่อการเรียนการสอน และสนับสนุนเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อเตรียม นักเรียนให้ประสบความสำเร็จในศตวรรษที่ 21 - Division of NCLB Program Coordination รับผิดชอบการบริหารจัดการ และการนำ โปรแกรมการศึกษา ภายใต้ the No Child Left Behind Act ไปใช้เพื่อลดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ ระหว่างนักเรียนกลุ่มต่างๆ เสนอความยืดหยุ่น และทางเลือกการศึกษาให้มากขึ้น - Division of College & Career Readiness Initiatives รับผิดชอบโปรแกรมการป้องกัน	- The Office of eLearning รับผิดชอบ พัฒนาวัตถกรรมการสอนตามมาตรฐาน การเรียนรู้ทางออนไลน์ และการสอน แบบโต้ตอบได้ 2 ทางบนฐานเทคโนโลยี เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับ ทักษะใน - The Schooling Group รับผิดชอบการสอน และการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพใน โรงเรียน ขอบข่ายงานนโยบายการเรียนรู้ การรู้หนังสือ การวัดผลและประเมินผล การศึกษาภาษา เมารี การเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ ทรัพยากร ความสัมพันธ์กับภาคอุตสาหกรรม การสอน และคุณสมบัติของผู้ที่จะมาเป็นครูในประเทศ - The Office of Career and Technology Education รับผิดชอบการบริหารจัดการ	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศนิวซีแลนด์
	Texas	South Carolina	
	การออกกลางคัน ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียน และควบคุมอุปกรณ์การศึกษาที่ซื้อด้วยเงินเรียนต่อระดับอุดมศึกษา เชื่อมโยงหลักสูตรระดับทุนของรัฐ ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาฝีมือมัธยมศึกษาและหลังมัธยมศึกษา และพัฒนาอาชีพ การฝึกปฏิบัติ การบูรณาการการศึกษา ศักยภาพทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านวิชาการและด้านอาชีพและเทคโนโลยี ปลาย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน เข้าด้วยกัน การเปลี่ยนผ่านจากระดับมัธยมศึกษาเข้าสู่การศึกษาหลังมัธยมศึกษา - Division of Accountability Research รับผิดชอบการวิจัยและวิเคราะห์นโยบายเกี่ยวกับการวัดผล เพื่อแสดงความรับผิดชอบ การวิจัยนโยบายทางการศึกษา การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนและรัฐ การรายงานความก้าวหน้าทางการศึกษา การพัฒนาตัวชี้วัดและการวัดผล เพื่อการจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การออกกลางคัน การเข้าเรียน การสอบเข้ามหาวิทยาลัย และการติดตามผลการปฏิบัติงาน	- The Strategy and System Performance Group รับผิดชอบนโยบายการศึกษา การติดตามและการรายงานผลการศึกษา การศึกษานานาชาติ การบริหารจัดการข้อมูลของโรงเรียน วิจัยเชิงวิเคราะห์และการสื่อสาร	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา		ประเทศนิวซีแลนด์
	Texas	South Carolina	
	- Program Monitoring and Interventions Division รับผิดชอบการตรวจสอบ ติดตามผล การยอมรับ การลงโทษ และการเข้าแทรกแซง เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการศึกษาเป็นเลิศ สำหรับนักเรียนทุกคน - Division of Special Programs รับผิดชอบ พัฒนาโปรแกรมการศึกษาพิเศษ สนับสนุน และพัฒนาถึงอำนวยความสะดวก - Division of Performance-Based Monitoring รับผิดชอบติดตามผลการปฏิบัติงานนักเรียน และการเข้าแทรกแซงตาม โปรแกรม	- The Office of Data Management and Analysis รับผิดชอบการบริการข้อมูลการวิจัย โปรแกรม และเทคโนโลยีให้แก่ เขตพื้นที่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจ เกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงาน - The Office of Federal and State Accountability รับผิดชอบจัดทำ ความช่วยเหลือทางเทคนิค และสนับสนุนช่วยเหลือ โรงเรียนและเขตพื้นที่ที่ผลสัมฤทธิ์ของ นักเรียนไม่บรรลุตามเป้าหมาย - The Office of Exceptional Children รับผิดชอบดูแลเด็กที่บกพร่องทาง ความสามารถให้ได้รับการศึกษาฟรีจากรัฐ อย่างเหมาะสม ปกป้องสิทธิของเด็กและพ่อแม่ และสนับสนุนเขตพื้นที่ให้บริการ การศึกษาพิเศษอย่างเหมาะสม	

- Group Special Education รับผิดชอบการ จัดบริการการศึกษาพิเศษ กำหนดนโยบาย การดำเนินงาน ยกระดับการฝึกอบรมครู วิจัยและพัฒนาแรงงานการศึกษาพิเศษ เตรียมทิศทางสนับสนุนเด็กและเยาวชนใน แต่ละปีที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
การจัดโครงสร้าง องค์การและการ กำหนดภาระหน้าที่	Victoria <		

ประเด็น	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	Victoria		สนับสนุนผลการเรียนรู้ สนับสนุนทรัพยากรในการนำหลักสูตรไปใช้อบรมบุคลากร ผลิตและรับรองสื่อการสอน และให้คำแนะนำแก่สำนักพิมพ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร - Office of Aesthetics, Health and Moral Education รับผิดชอบการนำหลักสูตรด้านสุนทรียศาสตร์ สุขศึกษาและจริยศึกษาไปใช้ติดตามผลการใช้ ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร สนับสนุนทรัพยากร และอบรมบุคลากร - Office of Humanities รับผิดชอบการนำหลักสูตรด้านมนุษยศาสตร์ไปใช้ติดตามผลการใช้ ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร สนับสนุนทรัพยากร และอบรมบุคลากร

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
Victoria	- Student Learning Division รับผิดชอบพัฒนาโปรแกรมในขอบข่ายด้านหลักสูตร การสอน วัสดุและการรายงานพัฒนาผลการเรียนรู้ ผลิตความรู้แตกต่างของผู้เรียนกลุ่มต่างๆ ในสังคมพัฒนาทรัพยากรออนไลน์ เพื่อสร้างความสามารถของครูพัฒนาและออกแบบหลักสูตรสนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้ และพัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้อื่นๆ โดยกำหนดเป้าหมายให้โรงเรียนไปดำเนินการ	- Office of Guidance รับผิดชอบวางแผน พัฒนา และติดตามการดำเนินงานตามนโยบายและโปรแกรมแนะแนวอาชีพ - Office of Co-Curricular Activities รับผิดชอบวางแผน พัฒนา และติดตามการดำเนินงานตามนโยบายและโปรแกรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	Victoria		
	- Victorian Literacy and Numeracy Secretariat รับผิดชอบพัฒนาด้านการอ่านออกเขียนได้ และพื้นฐานการคำนวณ โดยทำงานร่วมกับภูมิภาคเพื่อสนับสนุนการทำงานของโรงเรียน		- English Language and Literature รับผิดชอบการนำหลักสูตรด้านภาษาอังกฤษและการรู้หนังสือไปใช้ติดตามผลการใช้ ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตรสนับสนุนทรัพยากร และอบรมบุคลากร - Mother Tongue Languages รับผิดชอบการนำหลักสูตรด้านภาษาแม่ไปใช้ติดตามผล ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร สนับสนุนทรัพยากร และอบรมบุคลากร - Sciences รับผิดชอบการนำหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์ไปใช้ ติดตามผลการใช้ ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร สนับสนุนทรัพยากร และอบรมบุคลากร

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	- Innovation and Next Practice Division รับผิดชอบพัฒนาและส่งเสริมกรอบงาน นวัตกรรมการศึกษา ส่งเสริมความร่วมมือกับ หน่วยงานทางการศึกษา พัฒนา e-learning เพื่อ การเรียนการสอนและส่งเสริมความสำเร็จของ โรงเรียน		- Professional Development and Consultancy Branch รับผิดชอบ ออกแบบและนำไปใช้ โปรแกรมการพัฒนาฝีมืออาชีพในการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศการเรียนการสอน ให้ คำปรึกษาแก่โรงเรียนในการวางแผน การ นำไปใช้และพบทวนการใช้เทคโนโลยีในการ เรียนการสอน ติดตาม และประเมินผลการนำ เทคโนโลยีไปใช้ใน โรงเรียน - Technologies & Design for Learning Branch รับผิดชอบวิจัยและพัฒนาการนำเทคโนโลยี สารสนเทศไปใช้ในการสอน ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนานวัตกรรมการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการเรียนการสอน และการใช้ ประโยชน์จากสื่อดิจิทัลเพื่อเพิ่มพูน ประสิทธิภาพการเรียนรู้

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	Victoria		
	- Schools Improvement Division รับผิดชอบ การแสดงความรับผิดชอบ โดยการวางแผนกลยุทธ์ การแทรกแซง การพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียนและคณะกรรมการโรงเรียน และพัฒนาการบริหารจัดการของโรงเรียนเพื่อแสดงความรับผิดชอบ - Education Policy and Research Division รับผิดชอบด้านการวิจัยสำคัญ และพัฒนานโยบายเชิงกลยุทธ์ระยะยาว ครอบคลุมด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การรายงาน และการพัฒนาโรงเรียน - Data, Outcomes and Evaluation Division รับผิดชอบนำส่งข้อมูลเรื่องคุณภาพ การพัฒนาการเรียนรู้ ความปลอดภัยการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนบนฐานของหลักฐานที่มี		

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศออสเตรเลีย	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	Victoria		
	คุณภาพสูงและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสนับสนุนการวางแผนและปฏิบัติการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของเด็กและเยาวชนทุกคน		-Psychological Assessment & Research รับผิดชอบพัฒนานโยบาย วิจัยพฤติกรรมเพื่อการจำแนกและการพัฒนาพรสวรรค์และความสามารถของนักเรียน พัฒนามาตรฐานด้านจิตวิทยา และดำเนินการทดสอบจิตวิทยาและความสามารถทั่วไป -Gifted Education รับผิดชอบวางแผน และติดตามการดำเนินงานตามนโยบายและโปรแกรมการศึกษาด้านความสามารถพิเศษ -Special Education รับผิดชอบวางแผนพัฒนา และติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย และ โปรแกรมการศึกษาพิเศษ

จากตารางที่ 4.10 พบว่า กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ทั้ง 8 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้นประเทศ อังกฤษซึ่งไม่พบข้อมูลเนื่องจากอยู่ระหว่างการปรับโครงสร้างองค์กร มีรูปแบบระบบบริหารจัดการ วิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการจัดโครงสร้างองค์กร และการกำหนดภาระหน้าที่ที่คล้ายคลึงกันและ แตกต่างกัน ดังนี้

ส่วนของหน่วยงานที่คล้ายคลึงกัน มีดังนี้

1. Office of Preschool Education/ Division of School Readiness and Partnership/ Office of Pre-school Education มีความคล้ายคลึงกัน 3 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ New Jersey, Texas และ ประเทศสิงคโปร์ รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- พัฒนานโยบาย และตรวจสอบการนำโปรแกรมเด็กก่อนวัยเรียนไปใช้
- กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาระดับก่อนอนุบาล
- พัฒนาและปรับปรุงโปรแกรมมาตรฐานและกรอบหลักสูตร
- การพัฒนาครู/ฝึกอบรมมืออาชีพ และการวัดผลและประเมินผล
- จัดทำสื่อพัฒนาพฤติกรรมและการรู้หนังสือในระยะเริ่มแรกของเด็ก และจัดทำกลยุทธ์การสอน

2. Office of K-3 Education/ Bureaus of Early Childhood Services/ The Early Childhood and Regional Education Group/ Early Childhood Strategy Division มีความคล้ายคลึงกัน 4 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ New Jersey, Iowa ประเทศนิวซีแลนด์ และรัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- พัฒนานโยบายการพัฒนาเด็กปฐมวัยการบริหารจัดการแผนกลยุทธ์และการเข้าถึงการบริการ
- พัฒนากรอบหลักสูตร
- พัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ในเบื้องต้น และตรวจสอบการนำโปรแกรมไปใช้
- พัฒนาครูมืออาชีพ และภาวะผู้นำ
- พัฒนาการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้
- ประเมินผลการปฏิบัติงาน

3. Curriculum Frameworks & Instructional Resources Division/ Office of Academic Standards/ Division of Curriculum/ The Office of Standards and Support/ Curriculum Policy &

Pedagogy มีความคล้ายคลึงกัน 5 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey, Texas, South Carolina และประเทศสิงคโปร์ รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- ทบทวน พัฒนารอบหลักสูตร และติดตามการนำไปใช้
- จัดทำเอกสารประกอบหลักสูตร
- ส่งเสริม สนับสนุนการนำมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางไปใช้
- จัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศและทรัพยากรเกี่ยวกับรายวิชา
- พัฒนาเว็บไซต์ให้เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าสำหรับครูเกี่ยวกับหลักสูตรและการประเมินผล
- สร้างความตระหนักและกระตุ้นผ่านตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติงานด้วยวิธีการหลากหลาย
- สนับสนุนเงิน/อบรมเพื่อพัฒนาคุณภาพครูเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร
- ตรวจสอบการพัฒนาและการใช้หลักสูตร
- ประสานการทำงานกับส่วนงานการประเมินผลนักเรียน
- ออกแบบโปรแกรมหลักสูตรพิเศษ
- ส่งเสริม สนับสนุนการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร และอยู่บนฐานของ

หลักฐานร่องรอยที่มีประสิทธิภาพ

- ออกแบบการวัดผลและประเมินผลที่สนับสนุนผลการเรียนรู้
- ผลิตรายการและร่องรอยการสอน และให้คำแนะนำแก่นักพิมพ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ

หลักสูตร

4. Learning Support & Partnerships Division/ Office of Educational Support Services/ Bureaus of Student and Family Support Services/ Division of Programs for At-Risk Youth/ The Office of Regional Services/ Office of Aesthetics, Health and Moral Education/ Office of Humanities/ Office of Guidance/ Office of Co-Curricular Activities มีความคล้ายคลึงกัน 6 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้น ประเทศนิวซีแลนด์ และรัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- จัดเตรียมทรัพยากรและกลยุทธ์การเรียนการสอน เพื่อสนับสนุนให้นักเรียนมีร่างกาย สดชื่น อารมณ์ สติปัญญา และพฤติกรรมพร้อมสำหรับการเรียนรู้
- สื่อสาร และการสร้างชุมชนในโรงเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ และเตรียมสำหรับการใช้ชีวิต โดยกระตุ้นการเรียนรู้ผ่านการบริการต่างๆ เช่น การแนะแนว
- เพิ่มความตระหนักและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีออกแบบเพื่อช่วยนักเรียนที่มีความเสี่ยงที่จะล้มเหลวทางวิชาการ
- ส่งเสริมการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตรด้านสุนทรียศาสตร์ สุขศึกษา และจริยศึกษา ติดตามผลการใช้ สนับสนุนทรัพยากร และอบรมบุคลากร

- วางแผน พัฒนา และติดตามการดำเนินงานตามนโยบาย โปรแกรมการแนะแนวอาชีพ และ โปรแกรมกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

- สนับสนุนการเรียนรู้ของโรงเรียนที่มีความเสี่ยงหรือโรงเรียนทางเลือก
- สนับสนุนให้โรงเรียนปลอดภัยและปลอดภัย
- ประเมินผลการปฏิบัติงาน

5. English Learner & Curriculum Support Division/ Office of Improvement and Innovation/ Bureaus of Teaching and Learning Services/ Student Learning Division มีความคล้ายคลึงกัน 4 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey, Iowa และรัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- เตรียมภาวะผู้นำและทรัพยากรเพื่อสนับสนุนนักการศึกษาให้ได้รับความรู้เชิงเนื้อหา พัฒนาประสิทธิภาพการสอน และกลยุทธ์สนับสนุนการเรียนการสอน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการสูง
- ออกแบบ พัฒนา และนำโปรแกรมการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ไปใช้
- ประเมินผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน การแทรกแซงโรงเรียนและเขตพื้นที่ที่ต้องการปรับปรุงพัฒนา
- สนับสนุนนวัตกรรม การวางแผนกลยุทธ์ และการพัฒนาพฤติกรรมทางบวก ทักษะทางสังคม และการมีสุขภาพดีของนักเรียน สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย และสนับสนุนการเรียนรู้
 - เทคโนโลยีการสอน หลักสูตรและการสอน การประเมินผลการปฏิบัติงาน
 - พัฒนาโปรแกรมในขอบข่ายด้านหลักสูตร การสอน การวัดผลและประเมินผล และการรายงาน
 - พัฒนาผลการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนทุกคน ลดความแตกต่างของผู้เรียนกลุ่มต่างๆ ในสังคม
 - พัฒนาระบบออนไลน์ เพื่อสร้างความสามารถของครู
 - สนับสนุนทรัพยากรการเรียนรู้
 - พัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้อื่นๆ โดยกำหนดเป้าหมายให้โรงเรียนไปดำเนินการ

6. Office of Language Arts, Literacy Education and Reading First/ Victorian Literacy and Numeracy Secretariat/ Office of English Language and Literature / Office of Mother Tongue Languages มีความคล้ายคลึงกัน 3 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ New Jersey รัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย และประเทศสิงคโปร์ รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- ร่วมมือกับเขตพื้นที่ที่สนับสนุนการทำงานของโรงเรียนพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนด้านความสามารถในการอ่านการเขียน และคณิตศาสตร์
- นำหลักสูตรด้านภาษาอังกฤษ การรู้หนังสือ และภาษาแม่ไปใช้ และติดตามผลการใช้
- ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร
- สนับสนุนทรัพยากร
- อบรมบุคลากร

7. Office of Math and Science Education/ Office of Sciences มีความคล้ายคลึงกัน 2 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ New Jersey และประเทศสิงคโปร์ รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- พัฒนาคู และการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
- นำหลักสูตรด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ไปใช้ และติดตามผลการใช้
- ส่งเสริมวิธีการเรียนการสอนตามแนวทางของหลักสูตร
- สนับสนุนทรัพยากร
- อบรมบุคลากร

8. Statewide Assessment Division/ Office of State Assessments/ Student Assessment Division/ The Office of Assessment มีความคล้ายคลึงกัน 4 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey, Texas และ South Carolina รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- พัฒนา ประสานงาน และนำโปรแกรมการทดสอบของรัฐไปใช้
- บริหารจัดการระบบการประเมินผลการศึกษา เพื่อวัดความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรแกนกลาง และการแสดงความรับผิดชอบของรัฐและรัฐบาลกลาง
- จัดทำคำแนะนำเกี่ยวกับการบริหารจัดการ การรวบรวม การคิดคะแนน และการรายงานผลการประเมิน
- จัดทำคำแนะนำการใช้ข้อมูลสารสนเทศผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาพัฒนาโรงเรียน

9. Academic Accountability & Awards Division/ Office of Student Achievement and Accountability/ Division of Performance Reporting มีความคล้ายคลึงกัน 3 มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey และ Texas รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- พัฒนานโยบายสำหรับการวางแผนและการบริหารจัดการโปรแกรมของรัฐและรัฐบาลกลาง

- ประสานการนำนโยบาย No Child Left Behind ไปใช้ และตรวจสอบการบริหารจัดการ
โปรแกรม

- ตรวจสอบข้อมูลและการรายงานข้อมูลที่แสดงความรับผิดชอบของเขตพื้นที่การศึกษา
และโรงเรียน

- รายงานความก้าวหน้ารายปี พัฒนาการรายงานระบบตัวชี้วัดความเป็นเลิศทางวิชาการ
- พัฒนาและนำไปใช้ระบบการจัดอันดับการแสดงความรับผิดชอบ
- บริหาร โปรแกรมรางวัลสำหรับครูและนักเรียน
- สนับสนุนการพัฒนาโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานต่ำ
- ออกแบบการบริการนักเรียนที่มีความหลากหลายในสังคม
- แสดงความรับผิดชอบต่อการศึกษาทางเลือก และการประเมินผลความก้าวหน้ารายปี

10. Instructional Materials and Educational Technology Division/ The Office of eLearning/ Innovation and Next Practice Division/ Professional Development and Consultancy Branch/Technologies & Design for Learning Branch มีความคล้ายคลึงกัน 4 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ Texas, South Carolina รัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย และประเทศสิงคโปร์ รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- อนุญาตการใช้สื่อการเรียนการสอน
- ผลิตและแจกจ่ายสื่อการเรียนการสอนประเภทสื่อเฉพาะด้านผลิตและจำหน่ายสื่อสิ่งพิมพ์
ของกระทรวง
- พัฒนาและส่งเสริมนวัตกรรมการสอนตามมาตรฐานการเรียนรู้ทางออนไลน์ และการสอนแบบโต้ตอบได้ 2 ทางบนฐานเทคโนโลยี เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับทักษะในศตวรรษที่ 21
- ส่งเสริมความร่วมมือกับหุ้นส่วนทางการศึกษา พัฒนา e-learning เพื่อการเรียนการสอน และส่งเสริมความสำเร็จของโรงเรียน
- ออกแบบและนำไปใช้โปรแกรมการพัฒนามืออาชีพในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศการเรียนการสอน
- ให้คำปรึกษาแก่โรงเรียนในการวางแผน และการนำไปใช้
- ติดตาม ประเมินผล และทบทวนการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน และในโรงเรียน
- วิจัยและพัฒนากำหนดเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการสอน
- ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน และการใช้ประโยชน์จากสื่อดิจิทัลเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้

11. District & School Improvement Division/ Office of District and School Support Services/ Division of No Child Left Behind Program Coordination/ The Schooling Group/

Schools Improvement Division/Child Development Division/School Facilities Planning Division มีความคล้ายคลึงกัน 5 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey, Texas, ประเทศนิวซีแลนด์ และรัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- ออกแบบ พัฒนา และบริหารระบบ เพื่อโรงเรียนแสดงความรับผิดชอบต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน
- พัฒนาการบริหารจัดการ และการนำโปรแกรมการศึกษาภายใต้ the No Child Left Behind Act ไปใช้ เพื่อลดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนกลุ่มต่างๆ เสนอความยืดหยุ่นและทางเลือก การศึกษาให้มากขึ้น
- เผยแพร่ตัวอย่างการปฏิบัติที่ดีที่สุดในการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนตามมาตรฐานหลักสูตร
- ร่วมมือกับโรงเรียนจัดโปรแกรมเชื่อมโยงกับมาตรฐานของหลักสูตรและความต้องการของนักเรียนทุกคน
- พัฒนาเขตพื้นที่และโรงเรียนที่มีความเสี่ยง
- สนับสนุนการสอนและการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียน การรู้หนังสือ การวัดผล และประเมินผล การเรียนรู้ทางอิเล็กทรอนิกส์ และความสัมพันธ์กับภาคอุตสาหกรรม
- วางแผนกลยุทธ์ การแทรกแซง และการพัฒนาความสามารถของผู้ปฏิบัติงานในโรงเรียน และคณะกรรมการโรงเรียน
- สนับสนุนหน่วยงาน/องค์กรและชุมชนพัฒนาเด็ก ในการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 13 ปี มีคุณภาพสูง
- ช่วยเหลือเขตพื้นที่ และชุมชนวางแผนการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้สำหรับเด็กเกรด K-12 ที่ปลอดภัย โรงเรียนสะอาดและทันสมัย

12. Secondary, Career & Adult Learning Division/ Office of Career and Technical Education/Division of College & Career Readiness Initiatives/ The Office of Career and Technology Education มีความคล้ายคลึงกัน 4 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey, Texas และ South Carolina รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- สนับสนุนและกำหนดทิศทางหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นเกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ ทางเลือกหลังจบระดับมัธยมศึกษา การศึกษาสายอาชีพและเทคนิคทางเลือกทางการศึกษา การพัฒนาแรงงาน และความเท่าเทียมกันทางการศึกษา
- พัฒนาโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพและเทคนิคในเกรด k-12 และระบบการแนะแนว
- บูรณาการการศึกษาด้านวิชาการและด้านอาชีพและเทคโนโลยีเข้าด้วยกัน

- พัฒนาโปรแกรมการป้องกันการออกกลางคัน และส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนเรียนต่อระดับอุดมศึกษา

- เชื่อมโยงหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาและหลังมัธยมศึกษา
- พัฒนาศักยภาพทางการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

- ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาฝีมืออาชีพ การฝึกปฏิบัติ

13. Office of Research and Evaluation/ Bureaus of Planning Research, Development & Evaluation Services/ Division of Accountability Research/ The Strategy and System Performance Group/ Education Policy and Research Division มีความคล้ายคลึงกัน 5 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ New Jersey, Iowa, Texas, ประเทศนิวซีแลนด์ และรัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- ทบทวน ตรวจสอบ วิจัยและประเมินผลโปรแกรมการศึกษา
- วิจัยเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับ นโยบายทางการศึกษาเชิงกลยุทธ์ระยะยาว การวัดผลเพื่อแสดงความรับผิดชอบ การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียนและรัฐ การบริหารจัดการข้อมูลของโรงเรียน การรายงานความก้าวหน้าทางการศึกษา การพัฒนาตัวชี้วัดและการวัดผลเพื่อการจบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การออกกลางคัน การเข้าชั้น การสอบเข้ามหาวิทยาลัย
- วิจัยและพัฒนานโยบายสำคัญครอบคลุมด้านหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล การรายงาน และการพัฒนาโรงเรียน
- ให้บริการเกี่ยวกับการออกแบบการศึกษา การรวบรวมข้อมูล การแปลผลข้อมูล การบันทึกข้อมูลการศึกษา ระบบข้อมูลนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ การประยุกต์ใช้งานวิจัย โปรแกรมการประเมินผล/วินิจฉัย/วิจัยและพัฒนา และการแสดงความรับผิดชอบ/การติดตามความก้าวหน้า

- คลังข้อมูลนักเรียนและอำนวยความสะดวกการรายงานข้อมูลการศึกษา
- ติดตามผลการปฏิบัติงาน และการรายงานผลการศึกษา

14. Data Management Division/ The Office of Data Management and Analysis/ Data, Outcomes and Evaluation Division มีความคล้ายคลึงกัน 3 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, South Carolina และ รัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- รวบรวมข้อมูลสถิติทางประชากรจากเขตพื้นที่การศึกษา และ โรงเรียน

- บริการข้อมูลทางการวิจัย โปรแกรม และเทคโนโลยีให้แก่เขตพื้นที่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลการตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงาน
- นำส่งข้อมูลเรื่องสุขภาพ การพัฒนาการเรียนรู้ ความปลอดภัยและการใช้ชีวิตของเด็กและเยาวชนบนฐานของหลักฐาน
- วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสนับสนุนการวางแผนและปฏิบัติการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของเด็กและเยาวชนทุกคน

15. Program Monitoring and Interventions Division/ The Office of Federal and State Accountability มีความคล้ายคลึงกัน 2 มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ Texas และ South Carolina รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- ตรวจสอบ ติดตามผล การยอมรับ การลงโทษ และการเข้าแทรกแซง เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดการศึกษาเป็นเลิศสำหรับนักเรียนทุกคน
- จัดหาความช่วยเหลือทางเทคนิค และสนับสนุนช่วยเหลือ โรงเรียนและเขตพื้นที่ที่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไม่บรรลุตามเป้าหมาย

16. Special Education Division / Office of Special Education Programs/ Division of Special Programs/ The Office of Exceptional Children/ Group Special Education/ Office of Special Education/Office of Psychological Assessment & Research/ Office of Gifted Education มีความคล้ายคลึงกัน 6 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้น มลรัฐ IOWA และรัฐ Victoria ประเทศออสเตรเลีย รับผิดชอบดังต่อไปนี้

- พัฒนานโยบาย ปกป้องสิทธิของเด็กและพ่อแม่
- พัฒนาโปรแกรมการศึกษาพิเศษ
- ให้คำแนะนำแก่เขตพื้นที่และผู้ปกครองเกี่ยวกับการนำโปรแกรมและการบริการการศึกษาพิเศษไปใช้
- วิจัยพฤติกรรมเพื่อการจำแนกและการพัฒนาพรสวรรค์และความสามารถของนักเรียน และดำเนินการทดสอบจิตวิทยาและความสามารถทั่วไป วิจัยและพัฒนาแรงงานการศึกษาพิเศษ
- จัดเตรียมข้อมูลสารสนเทศและแหล่งเรียนรู้เพื่อสนับสนุนนักเรียนการศึกษาพิเศษทุกคน ให้มีศักยภาพตามมาตรฐานด้านวิชาการและทักษะตามที่รัฐกำหนด
- สนับสนุนและพัฒนาลิ่งอำนาจความสะดวก
- สนับสนุนศูนย์ทรัพยากรการเรียนรู้สำหรับ โรงเรียนและพ่อแม่

- ติดตามการดำเนินงานตามนโยบายและโปรแกรมการศึกษาด้านความสามารถพิเศษ การปฏิบัติของนักเรียน และการเข้าแทรกแซงตามความต้องการของโปรแกรม
- ให้บริการแก่นักเรียนและหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นด้านสื่อ การประเมินผล การช่วยเหลือทางเทคนิค การพัฒนาหรือฝึกอบรมครู และให้โอกาสในการฝึกงาน
- เตรียมทิศทางสนับสนุนเด็กและเยาวชนในแต่ละปีที่มีความต้องการจำเป็นทางการศึกษาพิเศษ

ส่วนของหน่วยงานที่แตกต่างกัน มีดังนี้

1. Office of Leadership Development ของมลรัฐ New Jersey รับผิดชอบพัฒนาผู้นำทางการศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ทักษะ และการจัดการเกี่ยวกับการพัฒนาการสอนและการเรียนรู้

2. State Special Schools and Services Division ของมลรัฐ California รับผิดชอบจัดเตรียมบริการสำหรับนักเรียนโรงเรียนการศึกษาพิเศษ ให้บริการแก่หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น ได้แก่ การบริการการประเมินผล การช่วยเหลือทางเทคนิค การพัฒนาทีมงานและให้โอกาสในการฝึกงาน

โดยสรุป การจัดโครงสร้างองค์การของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบ ดังนี้

1. การศึกษาปฐมวัย
2. การพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานวิชาการ
3. การเรียนการสอนและการสนับสนุนการเรียนรู้
4. การรู้หนังสือ
5. การเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์
6. การวัดผลและประเมินผลและการแสดงความรับผิดชอบ
7. การพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน
8. การพัฒนาโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษา
9. การพัฒนาการมัธยมศึกษา
10. การติดตาม ประเมินผล และวิจัยและพัฒนาการศึกษา
11. การศึกษาพิเศษ
12. การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

2. รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการศึกษาระดับพื้นฐาน ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมด้านวิชาการ

ผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการศึกษาระดับพื้นฐานของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ใน 5 ประเทศ ผู้วิจัยสรุปตารางเปรียบเทียบในประเด็นกิจกรรมต่าง ๆ ดังนี้

2.1 รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการศึกษาระดับพื้นฐานในด้านหลักสูตร ปรากฏในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการศึกษาระดับพื้นฐาน ในด้านหลักสูตร

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	Texas
ทรัพยากรหลักสูตร	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้
	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้
ทรัพยากรหลักสูตร	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้
	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ และกรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
ทรัพยากรหลักสูตร	- จัดทำหลักสูตรชาติ เอกสาร - แนวทางการใช้หลักสูตรและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา - สร้างชุมชนเครือข่ายการเรียนรู้ เพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและสิ่งที่เกิดขึ้นในโรงเรียนระหว่างการใช้หลักสูตร - จัดทำมาตรฐานชาติด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ และสารสนเทศเกี่ยวกับการใช้มาตรฐานตัวอย่างรอบด้าน	- จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้สำคัญ กรอบหลักสูตรกลุ่มสาระ และแหล่งเรียนรู้เพื่อการวางแผนหลักสูตร - ไม่พบข้อมูล - ใช้มาตรฐานชาติด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ร่วมกับทุกมลรัฐ	- จัดทำหลักสูตรชาติ เอกสาร - แนวทางการใช้หลักสูตรและการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา - เปิดโอกาสให้โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านการอบรมปฏิบัติการ การสัมมนา และการนำเสนอข้อมูลโรงเรียนกรณีศึกษา - จัดทำกรอบกลยุทธ์ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์	- จัดทำหลักสูตรชาติ เอกสารแนวทางการใช้หลักสูตร และการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา - ไม่พบข้อมูล - ไม่พบข้อมูล

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
การจัดโปรแกรม/โปรแกรมการศึกษา	- จัดทางเลือกทางการศึกษาที่หลากหลาย	- จัดทางเลือกทางการศึกษาที่หลากหลาย	- จัดทางเลือกทางการศึกษาที่หลากหลาย	- จัดทางเลือกทางการศึกษาที่หลากหลาย
	รูปแบบ - จัดโปรแกรมการศึกษาครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่มที่มีอยู่ในสังคมให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนด	รูปแบบ - ไม่พบข้อมูล	รูปแบบ - จัดโปรแกรมการศึกษาครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่มที่มีอยู่ในสังคมให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนด	รูปแบบ - จัดหลักสูตรออนไลน์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็น Virtual School Program
	- จัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ	- จัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ	- จัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ	- จัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ
			- พัฒนาระบบส่งต่อจากโรงเรียนจนถึงการประกอบอาชีพ และการ	

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	Texas
			ติดตามหลังจบมัธยมศึกษา	- จัดทำระบบการศึกษา เชื่อมโยงองค์ประกอบ ทุกมิติและทุกระดับชั้น ตั้งแต่เกรด P-12 เพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ของ นักเรียน

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
การจัดโปรแกรม/โปรแกรมการศึกษา	- มีโรงเรียนหลากหลายประเภทให้เส้นทางเลือกของผู้ปกครอง - จัดโปรแกรมการศึกษาครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่มที่มีอยู่ในสังคม	- มีโรงเรียนหลากหลายประเภทให้เส้นทางเลือกของผู้ปกครอง - จัดโปรแกรมการศึกษาครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่มที่มีอยู่ในสังคมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานและเรียนรู้การประกอบอาชีพ	- มีโรงเรียนหลากหลายประเภทให้เส้นทางเลือกของผู้ปกครอง - จัดทำแนวทางการพัฒนานักเรียนครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่มในสังคม พัฒนาประสิทธิภาพการทำงานและเรียนรู้การประกอบอาชีพ	- จัดโครงการโรงเรียนแห่งอนาคต - จัดโปรแกรมการศึกษาครอบคลุมนักเรียนทุกภาษาในประเทศ - พัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ให้มีความยืดหยุ่นตามศักยภาพ

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการทั้ง 9 ประเทศ/มลรัฐ มีรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านหลักสูตรที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ดังนี้

1. **ทรัพยากรหลักสูตร** มีส่วนที่คล้ายคลึงกันทั้ง 9 ประเทศ/มลรัฐ คือ จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ กรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแนวทางการใช้หลักสูตร ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 8 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้นประเทศสิงคโปร์ซึ่งไม่พบข้อมูล คือ จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ด้านการอ่านการเขียน และคณิตศาสตร์ โดยมีเพียงประเทศอังกฤษเท่านั้นที่จัดทำเป็นกรอบกลยุทธ์ ส่วนประเทศอื่นๆ จัดทำเป็นมาตรฐานชาติ ส่วนที่แตกต่างกัน คือ ประเทศนิวซีแลนด์สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ระหว่างการใช้หลักสูตร และประเทศอังกฤษให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การใช้หลักสูตรผ่านการประชุมสัมมนา

2. **การจัดโปรแกรม/โปรแกรมการศึกษา** มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้ ทั้ง 9 ประเทศ/มลรัฐ จัดทางเลือกทางการศึกษาหลากหลายรูปแบบและประเภทของโรงเรียน มี 8 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้นมลรัฐ New Jersey ซึ่งไม่พบข้อมูล จัดโปรแกรมการศึกษารอบคอบกลุ่มนักเรียนทุกกลุ่มในสังคม โดยมลรัฐ Texas และ South Carolina จัดหลักสูตรออนไลน์เป็น Virtual School Program มี 7 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้นประเทศนิวซีแลนด์และสิงคโปร์ซึ่งไม่พบข้อมูล จัดโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ ส่วนที่แตกต่างกัน คือ มลรัฐ Iowa พัฒนาระบบการส่งต่อจากโรงเรียนจนถึงการประกอบอาชีพหรือหลังจบมัธยมศึกษาตอนปลาย มลรัฐ Texas จัดทำระบบการศึกษาเชื่อมโยงองค์ประกอบทุกมิติและทุกระดับชั้นเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และประเทศสิงคโปร์พัฒนาโปรแกรมการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 ให้ยืดหยุ่นตามศักยภาพของนักเรียนรายบุคคล

2.2 รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการที่ศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านการเรียนการสอน ปรากฏในตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการที่ศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านการเรียนการสอน

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	Texas
ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้	- จัดทำคลังเว็บไซต์เพื่อใช้ค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้	- จัดทำคลังเว็บไซต์เพื่อใช้ค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และผลการวัดผลและประเมินผล	- ไม่พบข้อมูล	- จัดทำคลังเว็บไซต์เป็นลักษณะของกระเป๋าค้นคว้าสำหรับครูใช้ค้นคว้าและท่องอินเทอร์เน็ต
	- พัฒนาการอ่านการเขียน โดยบูรณาการมาตรฐานการอ่านการเขียนในกลุ่มสาระอื่น ลดขนาดห้องเรียนเกรด k-3 และจัดโปรแกรมความร่วมมือกับชุมชนพัฒนาความสามารถของนักเรียนการศึกษาทางเลือก	- ศึกษาวิจัยด้านการเรียนรู้ และการสอนเกี่ยวกับการอ่านการเขียน เพื่อลดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	- พัฒนาการอ่านการเขียน โดยจัดโปรแกรมเร่งผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหา จัดโปรแกรมกองทุนการแทรกแซง ลดขนาดห้องเรียนเกรด k-3	- จัดทำกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ และการสร้างพลังอำนาจการสอนเกี่ยวกับ การอ่านการเขียน

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
ประเด็น	- จัดทำโมเดลการสอนเชิงระบบเพื่อลดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	- ไม่พบข้อมูล	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิภาพ	- จัดทำตัวอย่างการการสอนที่มีประสิทธิภาพ
	- จัดทำแนวทางการสอนรายกลุ่มสาระ พร้อมทั้งแหล่งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง	- จัดทำแนวการจัดการเรียนรู้เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ พร้อมทั้งแหล่งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง	- ไม่พบข้อมูล	- จัดทำแนววิธีสอนความรู้และทักษะสำคัญในแต่ละระดับชั้น
ประเด็น	- จัดทำแหล่งข้อมูลเพื่อช่วยนักเรียนการศึกษาพิเศษเข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้	- ไม่พบข้อมูล	- ให้ความรู้สนับสนุนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษ	- ให้ความรู้บริการทางวิชาการ การจัดการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผลแก่เด็กที่มีพรสวรรค์และความสามารถพิเศษ

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
ประเด็น	- จัดทำกลยุทธ์การจัดการ เรียนรู้ตามมาตรฐานด้วย การบริหารชุมชน	- จัดทำกลยุทธ์การจัดการ เรียนรู้จากบริการ บริการสังคม	- จัดทำกลยุทธ์การจัดการ เรียนรู้จากบริการ ชุมชน	- ไม่พบข้อมูล-
	- ไม่พบข้อมูล-	- จัดทำเครื่องมือ ประกอบบริหารจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ ในศตวรรษที่ 21	- ให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะ และอุปนิสัยสำคัญเพื่อ ความสำเร็จในศตวรรษที่ 21	- ไม่พบข้อมูล-
ประเด็น	- ให้ข้อมูลสารสนเทศ สนับสนุนให้ครอบครัว ส่วนร่วมพัฒนาการศึกษา และสังคมของนักเรียน	- จัดโปรแกรม สนับสนุนให้ครอบครัว มีส่วนร่วมพัฒนา การศึกษาของนักเรียน	- ไม่พบข้อมูล-	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการ กระตุ้นให้พ่อแม่มีส่วน ร่วมพัฒนาการศึกษาของ นักเรียน
				- ให้ข้อมูลสารสนเทศ สนับสนุนครอบครัวมี ส่วนร่วมพัฒนา การศึกษาของนักเรียน

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	ประเพณีวีดีโอ	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้	- จัดทำคลังทรัพยากรออนไลน์ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ - จัดทำทรัพยากรสนับสนุน การยกระดับสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และ คณิตศาสตร์ ทั้งมิติของครู โรงเรียน และการสนับสนุนของผู้ปกครอง - ให้ความรู้เกี่ยวกับการเรียน การสอนที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งสร้างความชัดเจนและสนับสนุนทรัพยากร และจัดทำ blog บรรณานุกรมและ ทรัพยากรเกี่ยวกับการเรียนการสอนเฉพาะเรื่อง	- จัดทำคลังทรัพยากรการเรียน การสอนระบบดิจิทัลเพื่อการสืบค้นความรู้ การนำไปใช้กับนักเรียน และแลกเปลี่ยนกันระหว่างครู - จัดทำชุดทรัพยากรสนับสนุน การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์	- จัดทำคลังของบpayเนื้อหาเฉพาะเรื่องซึ่งเชื่อมโยงกับหลักสูตรชาติ เช่น ความเป็นพลเมือง เป็นต้นแนวการสอนและเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง - จัดทำชุดทรัพยากรสนับสนุน การพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ - จัดทำชุดรายการโทรทัศน์ครูออนไลน์ให้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และให้แนวการสอนจากกรณีศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายของโรงเรียนที่ดำเนินการได้ดี	- จัดทำทรัพยากรจัดการ เรียนรู้รายวิชาในลักษณะของการแลกเปลี่ยนความรู้ แนะนำ หนังสือ และคลังเว็บไซต์ - จัดโปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ขาดทักษะและความรู้พื้นฐานด้านการอ่านออก เขียนได้และคณิตศาสตร์ - จัดทำชุดรายการโทรทัศน์ออนไลน์ให้ในรูปแบบการจัดการเรียนรู้และการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อพร้อมเผชิญกับโลกในศตวรรษที่ 21

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
- จัดทำตัวอย่างการสอนและคลังการวัดผลและประเมินผลรายมาตรฐานเพื่อความเข้าใจที่ชัดเจน	- จัดทำแนวทางและทรัพยากรเสริมให้นักเรียนที่ต้องการสนับสนุนการเรียนรู้เพิ่มเติม เช่น ผู้ใช้ภาษาอังกฤษใหม่ ผู้อพยพ นักเรียนการศึกษาพิเศษ นักเรียนที่เผชิญกับครอบครัวที่มีปัญหา	- จัดทำแนวการนำมาตรฐานการเรียนรู้มาออกแบบการสอน ออกแบบงานของนักเรียน และการวัดผลและประเมินผล	- จัดทำโปรแกรมทรัพยากรตามหลักสูตรชาติสำหรับครูนำไปใช้เพิ่มพูนประสบการณ์ให้นักเรียนแต่ละช่วงวัยและกลุ่มทางสังคม	- ไม่พบข้อมูล
		- จัดชุดทรัพยากรการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนกลุ่มต่างๆ ได้แก่ กลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง กลุ่มความสามารถพิเศษ และกลุ่มการศึกษาพิเศษ	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการสอน รูปแบบการสอน กลยุทธ์การสอนและการพัฒนาตามความต้องการของผู้เรียน ความสามารถพิเศษและมีพรสวรรค์	- จัดโปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้สำหรับนักเรียน การศึกษาพิเศษ และผู้มีพรสวรรค์ด้านศิลปะและดนตรี
			- ให้ความรู้ คำแนะนำและสื่อสำหรับครู พ่อแม่ เจตพินที่การศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาศักยภาพของนักเรียนการศึกษาพิเศษ	

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
- ให้ความรู้เกี่ยวกับสมรรถนะสำคัญในการใช้ชีวิตในปัจจุบันและอนาคต สร้างความตระหนัก ให้แนวทางการเรียนการสอน และแหล่งทรัพยากร - ให้ความรู้และข้อมูลแก่พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อใช้วางแผนพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกับครู	- ให้ความรู้และวิธีการแก่พ่อแม่ เพื่อป้องกันและพัฒนาพฤติกรรมและการเรียนรู้ของนักเรียน การวางแผนอาชีพในอนาคต รวมทั้งการเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียน	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- กำหนดแนวดำเนินการพัฒนาทักษะสำคัญเพื่อเป็นแรงงานที่มีประสิทธิภาพและเป็นประชากรโลกดิจิทัลในอนาคต - จัดทำสารสนเทศสำหรับผู้ประกอบการสนับสนุนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้นักเรียน และการตัดสินใจเลือกเส้นทางการศึกษาของบุตรหลาน
- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- จัดโปรแกรมของโรงเรียนเพื่อลดภาระที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล
- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- จัดทำสรุปผลงานวิจัย สำหรับใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานของครู พ่อแม่ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- จัดโปรแกรมโครงการให้เป็นผู้ ประสบการณ์การเรียนรู้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา				
	California	New Jersey	Iowa	Texas	
South Carolina					
การสนับสนุนการเรียนรู้	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน เช่น การเข้าชั้นเรียน การออกกลางคืน การหนีเรียน และพฤติกรรมอันธพาล	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน เช่น การออกกลางคืน การหนีเรียน วินัย และพฤติกรรมทำลาย	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน เช่น การออกกลางคืน และพฤติกรรมอันธพาล	- จัดทำโปรแกรมการป้องกัน การออกกลางคืน และการกลับสู่สภาพปกติ	- ไม่พบข้อมูล
	- จัดทรัพยากรการจัดโปรแกรมก่อนเรียน(Before School) และหลังเรียน (After School)	- จัดทรัพยากรการจัดโปรแกรมหลังเรียน (After School)	- จัดทรัพยากรการจัดโปรแกรมก่อนเรียน (Before School) และหลังเรียน (After School)	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
				South Carolina
	- จัดทำคลังเว็บไซต์ ¹ ให้คำปรึกษาและสนับสนุนนักเรียน	- ไม่พบข้อมูล ²	- จัดโปรแกรมการให้คำปรึกษาในโรงเรียนและแหล่งค้นคว้า	- รวบรวมความรู้เกี่ยวกับศิลปะการเข้าใจนักเรียน
	- ให้ความรู้การสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ของนักเรียน และโรงเรียนปลอดภัย	- ให้ความรู้การสร้างสิ่งแวดล้อมทางบวก และโรงเรียนปลอดภัย	- ให้ความรู้การสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้ของนักเรียน และโรงเรียนปลอดภัย	- ให้ความรู้การสร้างสิ่งแวดล้อมโรงเรียนของนักเรียน
	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพนักเรียนและการจัดโภชนาการ	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพนักเรียน	- จัดโครงการ School Health เพื่อส่งเสริมสุขภาพและพฤติกรรมการใช้ชีวิตด้านสุขภาพของทุกคนในโรงเรียน	- ให้ความรู้และติดตามผลเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพและภาวะโภชนาการของนักเรียน
	- จัดทำคลังเว็บไซต์ ¹ สร้างและพัฒนาคุณลักษณะของเยาวชน	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการสร้างคุณลักษณะที่ดี	- ดำเนินโครงการนักเรียนอายุ 6, 8 และ 11 ปีเพื่อสะท้อนมุมมองทัศนคติและพฤติกรรมของเยาวชน	- ไม่พบข้อมูล ³

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
การสนับสนุนการเรียนรู้	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาผลการเรียนรู้ที่ลดลง และพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์	- ให้ความรู้และนโยบายเกี่ยวกับการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน เช่น การเข้าชั้นเรียน เด็กเกรและ พฤติกรรมรุนแรง	- ให้อิทธิพล คำแนะนำ และแนวปฏิบัติแก่โรงเรียนเกี่ยวกับ พฤติกรรมนักเรียน เช่น เด็กเกร/ อารมณ์ การไม่มาเรียนและการเข้าชั้นเรียน	- กำหนดสมรรถนะหลักพร้อมคำอธิบายเกี่ยวกับการเรียนรู้ทางสังคมและอารมณ์ จัดโปรแกรมการให้คำปรึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความเสี่ยง และกำหนดโมเดลการพัฒนาการแนะแนว การศึกษาและอาชีพราชชั้น
	- จัดผู้เชี่ยวชาญไว้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมรุนแรง มีความต้องการจำเป็นสูงและซับซ้อน	- จัดผู้เชี่ยวชาญไว้สนับสนุนและให้คำแนะนำนักเรียนทั้งด้าน พฤติกรรมและการเรียน	- จัดทำข้อมูลสารสนเทศและการแนะแนวเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ และสังคม และตัวอย่างการปฏิบัติที่ดี	
	- ให้ความรู้การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้	- ให้ความรู้การสร้างสิ่งแวดล้อมทางบวกและโรงเรียนปลอดภัย	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการปิดช่องว่างนักเรียนที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันในสังคม รวมทั้งโปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้	- ให้ความรู้การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	- ไม่พบข้อมูล	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพนักเรียน	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพนักเรียน	- กำหนดกรอบงานการพัฒนาสุขภาพของนักเรียนด้านร่างกาย จิตใจ และสังคม รวมทั้งเพศศึกษา
- จัดทำโปรแกรมพัฒนาพฤติกรรมเชิงบวกของนักเรียน	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กและเยาวชนอายุตั้งแต่ 0-18 ปี	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล
สำหรับพ่อแม่ ครู และโรงเรียน		ทั้งเด็กปกติและเด็กพิเศษ		

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการทั้ง 9 ประเทศ/มลรัฐ มีรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านการเรียนการสอนที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ดังนี้

1. ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้ มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 8 ประเทศ/มลรัฐ ใน 3 เรื่องได้แก่ 1) การจัดทำคลังเว็บไซต์ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้ ยกเว้นมลรัฐ Iowa ซึ่งไม่พบข้อมูล 2) การพัฒนาการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ ยกเว้นมลรัฐ Texas ซึ่งไม่พบข้อมูล โดยบูรณาการมาตรฐานการอ่านการเขียนในกลุ่มสาระอื่น ลดขนาดห้องเรียนในเกรด k-3 จัดโปรแกรมความร่วมมือกับชุมชน จัดทรัพยากรสนับสนุน และจัดโปรแกรมสนับสนุนนักเรียนเกรด 1 ที่ขาดทักษะและความรู้พื้นฐาน และ 3) การพัฒนานักเรียนกลุ่มต่างๆ เช่น นักเรียนความสามารถพิเศษและมีพรสวรรค์ การศึกษาพิเศษ ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผู้ป่วย ผู้ที่เผชิญกับปัญหาครอบครัว เป็นต้น ยกเว้นมลรัฐ New Jersey ซึ่งไม่พบข้อมูล โดยให้ความรู้การบริการทางวิชาการ การจัดการเรียนรู้และวัดผลและประเมินผล การช่วยให้นักเรียนเข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ทรัพยากรสนับสนุนการเรียนรู้เพิ่มเติม แหล่งข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวก และโปรแกรมสนับสนุนผู้มีพรสวรรค์

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 7 ประเทศ/มลรัฐ ใน 3 เรื่องได้แก่ 1) ให้ความรู้เกี่ยวกับการสอนที่มีประสิทธิภาพ ยกเว้น มลรัฐ New Jersey และ South Carolina ซึ่งไม่พบข้อมูล โดยจัดทำโมเดลการสอนเชิงระบบ จัดทำตัวอย่างการสอนที่มีประสิทธิภาพ สร้างความชัดเจนในการสอนพร้อมทั้งสนับสนุนทรัพยากร จัดทำ blog แนวคิดและทรัพยากรการสอนเฉพาะเรื่อง ให้ความรู้ในเชิงทฤษฎี จัดทำชุดรายการโทรทัศน์ออนไลน์ให้เห็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และให้แนวคิดจากกรณีศึกษาหลากหลายรูปแบบ 2) ให้แนวทางการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้สู่ห้องเรียน ยกเว้น มลรัฐ Iowa และประเทศสิงคโปร์ ซึ่งไม่พบข้อมูล โดยจัดทำแนวการสอนรายกลุ่มสาระพร้อมทั้งแหล่งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง แนวการจัดการเรียนรู้ ตัวอย่างการสอนรายมาตรฐาน/ตัวชี้วัดพร้อมตัวอย่างผลงานนักเรียนและแหล่งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง แนวการสอนความรู้และทักษะสำคัญในแต่ละระดับชั้น แนวทางการนำมาตรฐานการเรียนรู้มาออกแบบการสอน ออกแบบงานของนักเรียนและการวัดผลและประเมินผล และ 3) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครอง ยกเว้น มลรัฐ Iowa และประเทศอังกฤษ ซึ่งไม่พบข้อมูล โดยให้ข้อมูลสารสนเทศสนับสนุนและกระตุ้นให้ครอบครัวมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาและสังคมของนักเรียน ให้ความรู้และข้อมูลแก่พ่อแม่ ผู้ปกครองเพื่อใช้วางแผนพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกับครู ป้องกันและพัฒนาพฤติกรรม และเลือกเส้นทางการศึกษาและอาชีพในอนาคตของบุตรหลาน

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 4 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ New Jersey มลรัฐ Iowa ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศสิงคโปร์ นอกนั้นไม่พบข้อมูล คือ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะและอุปนิสัยสำคัญในศตวรรษที่ 21 โดยให้ความรู้เกี่ยวกับทักษะสำคัญและอุปนิสัยสำคัญ จัดทำเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ ให้แนวคิดการจัดการเรียนสอนและแหล่งทรัพยากร

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 3 มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey และ Iowa นอกนั้นไม่พบ ข้อมูล คือ จัดทำกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการบริการชุมชน

ส่วนที่แตกต่างกัน คือ ประเทศอังกฤษ จัดโปรแกรมงานของโรงเรียนเพื่อลดภาระที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน และจัดทำสรุปผลงานวิจัยสำหรับใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานของครู พ่อแม่ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

2. การสนับสนุนการเรียนรู้ มีส่วนที่คล้ายคลึงกันทั้ง 9 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ 7 ประเทศ/มลรัฐ ให้ความรู้การสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้และโรงเรียนปลอดภัย สำหรับมลรัฐ South Carolina จัดศูนย์ชุมชนการเรียนรู้ของนักเรียน และประเทศอังกฤษให้ความรู้การปิดช่องว่างนักเรียนที่มีความหลากหลาย และแตกต่างกันในสังคม

มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 8 ประเทศ/มลรัฐ ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) การให้ความรู้เกี่ยวกับการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน เช่น การเข้าชั้นเรียน การออกกลางคัน การหนีเรียน วินัย การตรงต่อเวลา และพฤติกรรมอันธพาล ยกเว้น มลรัฐ South Carolina ซึ่งไม่พบข้อมูล 2) การให้คำปรึกษาและการแนะแนว ยกเว้น มลรัฐ New Jersey ซึ่งไม่พบข้อมูล โดยจัดทำคลังเว็บไซต์การให้คำปรึกษาและข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ รวบรวมความรู้เกี่ยวกับศิลปะการเข้าใจนักเรียน จัดผู้เชี่ยวชาญไว้ให้คำแนะนำ และจัดทำโมเดลการพัฒนาการแนะแนวการศึกษาและอาชีพรายชั้น และ 3) ให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพนักเรียน ยกเว้นประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งไม่พบข้อมูล

มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 5 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey, Iowa ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศออสเตรเลีย คือ ให้ความรู้การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ โดยจัดทำคลังเว็บไซต์การสร้างและพัฒนาคุณลักษณะของเยาวชน สํารวจสำมะโนประชากรนักเรียนเพื่อสะท้อนมุมมอง ทักษะ และพฤติกรรมเยาวชน และจัดโปรแกรมพัฒนาพฤติกรรมเชิงบวก

มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 3 มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey และ Iowa คือ จัดทรัพยากรการจัดโปรแกรมก่อนเรียนและหลังเรียน (Before School & After School)

2.3 รูปแบบการบริหารจัดการวิชาการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ใน ด้านการวัดผลและประเมินผล ปรากฏในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน ในด้านการวัดผลและประเมินผล

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	Texas
การทดสอบ	- ประเมินผลระดับชาติ ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์	- ประเมินผลระดับชาติ ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์	- ประเมินผลระดับชาติ ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์	- ประเมินผลระดับชาติ ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และ วิทยาศาสตร์
	เกรด 4, 8 และ 12 - ประเมินผล ความก้าวหน้าเพื่อพัฒนา ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และประวัติศาสตร์ เกรด 2-12	เกรด 4, 8 และ 12 - ประเมินผล ความก้าวหน้าเพื่อพัฒนา ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เกรด 3-8 และ 11 และ 11	เกรด 4, 8 และ 12 - ประเมินผล ความก้าวหน้าเพื่อพัฒนา ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เกรด 3-8 และ 11 และ 11	เกรด 4, 8 และ 12 - ประเมินผลความก้าวหน้า เพื่อพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ เกรด 3-8 การเขียน เกรด 5 และ 8 วิทยาศาสตร์และสังคม ศึกษา เกรด 4 และ 7 วิทยาศาสตร์หรือสังคม ศึกษา เกรด 3,5,6,8

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	Texas
การทดสอบเมื่อจบรายวิชาหลักและนำไปใช้ เป็นเกณฑ์การจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย - การทดสอบการพัฒนาภาษาอังกฤษนักเรียนเกรด K-12 ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก - ไม่พบข้อมูล	- การทดสอบเมื่อจบรายวิชาหลักและนำไปใช้ เป็นเกณฑ์การจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย - การทดสอบการพัฒนาภาษาอังกฤษนักเรียนเกรด K-12 ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก - ไม่พบข้อมูล	- การทดสอบเมื่อจบรายวิชาหลักและนำไปใช้ เป็นเกณฑ์การจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย - ไม่พบข้อมูล	- การทดสอบเมื่อจบรายวิชาหลักและนำไปใช้ เป็นเกณฑ์การจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย - ไม่พบข้อมูล	- การทดสอบเมื่อจบรายวิชาหลักและนำไปใช้ เป็นเกณฑ์การจบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย - การทดสอบการพัฒนาภาษาอังกฤษนักเรียนเกรด K-12 ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก - วัดผลและประเมินผลการศึกษาทางเลือก

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
การทดสอบ	- ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาระดับชาติทุกกลุ่มสาระ ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย - ไม่พบข้อมูล - - ไม่พบข้อมูล -	- ประเมินผลระดับชาติด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เกรด 3, 5, 7 และ 9 - ไม่พบข้อมูล - - ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล - - ประเมินผลความก้าวหน้าด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เกรด 2-6 - วัดผลและประเมินผลทางเลือก วิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ เกรด 3-5 และ 7-9 และวิทยาศาสตร์ เกรด 9 - ไม่พบข้อมูล -	- ประเมินผลระดับชาตินักเรียนปีสุดท้ายระดับประถมศึกษา รายวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ ภาษาแม่ และวิทยาศาสตร์ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย - ไม่พบข้อมูล - - ไม่พบข้อมูล -

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา				
	California	New Jersey	Iowa	Texas	South Carolina
การอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษ	- จัดทำแบบทดสอบที่ชัดเจนเพื่อต่อความเข้าใจ ใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ช่วยในการเข้าใจโจทย์และ การตอบคำถาม และการ ใช้เวลาพิเศษในการสอบ หรือใช้รูปแบบการ ประเมินทางเลือกเพื่อ แสดงความสามารถ	- จัดทำแบบทดสอบที่ชัดเจนเพื่อต่อความเข้าใจ ใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ช่วยในการเข้าใจโจทย์และ การตอบคำถาม และการ ใช้เวลาพิเศษในการสอบ หรือใช้รูปแบบการ ประเมินทางเลือกเพื่อ แสดงความสามารถ	- จัดทำแบบทดสอบที่ชัดเจนเพื่อต่อความเข้าใจ ใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ช่วยในการเข้าใจโจทย์และ การตอบคำถาม และการ ใช้เวลาพิเศษในการสอบ หรือใช้รูปแบบการ ประเมินทางเลือกเพื่อ แสดงความสามารถ	- จัดทำแบบทดสอบที่ชัดเจนเพื่อต่อความเข้าใจ ใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ช่วยในการเข้าใจโจทย์และ การตอบคำถาม และการ ใช้เวลาพิเศษในการสอบ หรือใช้รูปแบบการ ประเมินทางเลือกเพื่อ แสดงความสามารถ	- จัดทำแบบทดสอบที่ชัดเจนเพื่อต่อความเข้าใจ ใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ช่วยในการเข้าใจโจทย์และ การตอบคำถาม และการ ใช้เวลาพิเศษในการสอบ หรือใช้รูปแบบการ ประเมินทางเลือกเพื่อ แสดงความสามารถ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
การอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษ	- ใช้สื่อ อุปกรณ์ และ เครื่องมือที่สอดคล้องกับ IEP	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทดสอบในช่วงเวลาพิเศษ ช่วย การอ่านคำถาม และเขียนคำตอบ	- ไม่พบข้อมูล -

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
ทรัพยากรการวิจัยและพัฒนา	- สร้างความเข้าใจระบบการวิจัยและประเมินผล	- สร้างความเข้าใจระบบการวิจัยและประเมินผล	- ไม่พบข้อมูล	- สร้างความเข้าใจระบบการวิจัยและประเมินผลของรัฐ
	- ประเมินผลของรัฐและการบริหารจัดการ	- ของรัฐ และการอำนวยความสะดวก	- ไม่พบข้อมูล	- การบริหารจัดการ และการอำนวยความสะดวก
	- ไม่พบข้อมูล	- จัดทำคำอธิบายระดับปฏิบัติการสำหรับการวิจัยและประเมินผลด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์	- ไม่พบข้อมูล	- จัดทำคำอธิบายระดับปฏิบัติการสำหรับการวิจัยและประเมินผลด้านการอ่าน การเขียน และภาษาอังกฤษ และผลการทดสอบการอ่าน การเขียน และภาษาอังกฤษ และการเขียน
	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล
	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล
	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล	- ไม่พบข้อมูล

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
				South Carolina
	- ไม่พบข้อมูล-	- จัดทำ web-based การประเมินการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับหลักสูตร - จัดทำลิงค์ไปเว็บไซต์ โปรแกรมการประเมิน ความก้าวหน้าการศึกษา ระดับชาติ	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-
	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-
	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- จัดทำระบบการบันทึก ข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ด้วยอิเล็กทรอนิกส์เพื่อโอน ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน	- ไม่พบข้อมูล-
	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-
				- จัดทำรายชื่อหนังสือเกี่ยวกับ การวัดผลที่ได้รับ การรับรอง จากคลัสส์ว่าสามารถพัฒนา ตามมาตรฐานการเรียนรู้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทสนิติวิไลแลนด์	ประเทสออสเตรเลีย Victoria	ประเทฮ่องกง	ประเทสิงคโปร์
ทรัพยากรการวัดผล	- ไม่พบข้อมูล -	- สร้างความเข้าใจการวัดผลและประเมินผลระดับชาติและการอำนวยความสะดวก	- สร้างความเข้าใจระบบการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรชาติ การบริหารจัดการและการรายงานผล	- ไม่พบข้อมูล -
และประเมินผล	- จัดทำตัวอย่างการแสดงความสามารถของนักเรียนแต่ละระดับความสามารถ	- จัดทำคำอธิบายระดับความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ พร้อมทั้งตัวอย่างความรู้ พร้อมทั้งตัวอย่างความรู้ พร้อมทั้งตัวอย่างความรู้	- จัดทำคำอธิบายระดับความสามารถตามหลักสูตรชาติ ด้านการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์	- ไม่พบข้อมูล -
	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และการตัดสินผลการเรียนรู้อย่างถูกต้องและโปร่งใส	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ การตรวจสอบความคิด ความเข้าใจของนักเรียน และการตัดสินผลการเรียนรู้อย่างถูกต้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ พร้อมตัวอย่างและโมเดลการเรียนรู้ด้านวัดผลและประเมินผล	- ให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และการตัดสินผลการเรียนรู้อย่างถูกต้องกับมาตรฐานชาติ	- ให้ความรู้ด้านการวัดผลและประเมินผล เชื่อมโยงกับหลักสูตร และการสอน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- จัดทำแนวการวัดผลและประเมินผลการพัฒนาทักษะการทำงาน	- ไม่พบข้อมูล –
	- จัดทำคลังเครื่องมือวัดผลและประเมินผลออนไลน์ และ CD-ROM เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ มาตรฐานสาขาวิชา และ สามารถวิเคราะห์ผลเชิงลึกได้	- จัดทำคลังเครื่องมือวัดผลและประเมินผลออนไลน์เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –
	- จัดทำฟังก์ชันการเลือกใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เฉพาะ	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –
	- ให้ความรู้การประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนจากหลักฐานร่องรอย และผลงานของนักเรียน พร้อมทั้งจัดทำตัวอย่าง	- ให้ความรู้การออกแบบชิ้นงาน/ภาระงานที่ใช้ความรู้หลายโดเมน และตัวอย่างที่ครูนำไปใช้ได้แล้ว	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	- ไม่พบข้อมูล –	- จัดทำเครื่องมือประเมินตนเอง สำหรับโรงเรียน ครู และนักเรียน ใช้ตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	- จัดทำเครื่องมือประเมินตนเอง สำหรับโรงเรียน และครู ใช้ตรวจสอบ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวัดผล และประเมินผล	- ไม่พบข้อมูล –
- จัดทำตัวอย่างการใช้ หลักสูตรและการวัดผลและ ประเมินผลนักเรียนการศึกษา พิเศษ		- ให้ความรู้การวัดผลและ ประเมินผลสำหรับกลุ่มเป้าหมาย เฉพาะ เช่น นักเรียนที่ไม่ได้ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก นักเรียนการศึกษาพิเศษ และ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายซึ่ง เชื่อมโยงกับการศึกษาต่อและการ ประกอบอาชีพ	- ให้ความรู้การวัดผลและ ประเมินผล นักเรียนการศึกษาพิเศษ	- ไม่พบข้อมูล –
- รายงานวิจัยเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ การเรียนรู้กับประเทศอื่นๆ		- จัดทำสรุปผลการวิจัยสำคัญด้าน การวัดผลและประเมินผล	- จัดทำรายงานผลการวิจัยด้านการ วัดผลและประเมินผลและสถิติเกี่ยวกับ การเข้าถึงผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียน	- ไม่พบข้อมูล –

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
- ให้ความรู้การสร้างความร่วมมือของครูภายในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนเพื่อร่วมตัดสินใจในการเรียนรู้ของนักเรียน	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -
- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -
- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -

- จัดผู้เชี่ยวชาญไว้ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาในขอบข่ายของการวัดผลและประเมินผล สถิติ การวิจัย และการดำเนินการทดสอบ

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	Texas
การแสดงความ รับผิดชอบ	- รายงานผล ความก้าวหน้าการ ดำเนินงานของโรงเรียน เขตพื้นที่และมลรัฐ ได้แก่ การปฏิบัติงานด้าน วิชาการ การพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียนและคณิตศาสตร์	- รายงานผล ความก้าวหน้าการ ดำเนินงานของโรงเรียน เขตพื้นที่ ได้แก่ การ ปฏิบัติงานด้านวิชาการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้าน การอ่าน การเขียนและ คณิตศาสตร์	- รายงานผล ความก้าวหน้าการ ดำเนินงานของโรงเรียน เขตพื้นที่ ได้แก่ การ ปฏิบัติงานด้านวิชาการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้าน การอ่าน การเขียนและ คณิตศาสตร์	- รายงานผลความก้าวหน้า การดำเนินงานของ โรงเรียนเขตพื้นที่ และมล รัฐพร้อมทั้งการจัดอันดับ ที่ได้แก่ การปฏิบัติงานด้าน วิชาการ การพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และ คณิตศาสตร์
	- รายงานผลการพัฒนา โรงเรียนและเขตพื้นที่ที่มี ผลสัมฤทธิ์ต่ำ	- ไม่พบข้อมูล –	- รายงานผลการพัฒนา ของโรงเรียนที่มี ผลสัมฤทธิ์ไม่ได้ตาม เป้าหมายติดต่อกัน 2 ปี	- ไม่พบข้อมูล –
	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- รายงานผลการประเมิน ตามมาตรฐานการเรียนรู้

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
				South Carolina
- จัดทำบัตรรายงานประจำปีของโรงเรียนและมลรัฐ	- จัดทำบัตรรายงานประจำปีของโรงเรียนและมลรัฐ	- จัดทำคู่มือการรายงานของเขตพื้นที่และโรงเรียน	- จัดทำบัตรรายงานประจำปีของโรงเรียน	- จัดทำคู่มือการรายงานของเขตพื้นที่และโรงเรียนและการจัดอันดับ
- จัดทำโมเดลการแสดงความรับผิดชอบของโรงเรียนทางเลือก	- จัดทำโมเดลการแสดงความรับผิดชอบของโรงเรียนทางเลือก	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –
- ร่วมมือกับหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาอังกฤษ	- ร่วมมือกับหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาอังกฤษ	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –
- รวบรวมข้อมูลและจัดทำสถิติเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานการศึกษาของโรงเรียน และการปฏิบัติงานของโรงเรียน	- รวบรวมข้อมูลและจัดทำสถิติเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานการศึกษาของโรงเรียน และการปฏิบัติงานของโรงเรียน	- รวบรวมข้อมูลและจัดทำสถิติเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานการศึกษาของโรงเรียน การปฏิบัติงานของโรงเรียน และการศึกษาด้านอาชีพ	- รวบรวมข้อมูลและจัดทำสถิติเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานการศึกษาของโรงเรียน การปฏิบัติงานของโรงเรียน และการศึกษาด้านอาชีพ	- รวบรวมข้อมูลและจัดทำสถิติเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานการศึกษาของโรงเรียน และการปฏิบัติงานของโรงเรียน

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- จัดทำข้อมูลการปฏิบัติ การป้องกันและการออก กลางคืนที่มีประสิทธิภาพ
	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- พัฒนาศูนย์จัดการ ปฏิบัติเพื่อใช้ติดตามผล
	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- ไม่พบข้อมูล –	- ผักอบรวมกรรมการ โรงเรียน
				- ไม่พบข้อมูล –
				- ไม่พบข้อมูล –

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
การแสดงความรับผิดชอบ	- กำหนดหัวข้อสำคัญสำหรับ ออกแบบรายงานความก้าวหน้าการ เรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ และ แนวทางการสนับสนุนการเรียนรู้	- ให้คำแนะนำโรงเรียนในการ จัดทำรายงานผลการเรียนรู้ของ นักเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับผู้รับข้อมูลกลุ่มต่างๆ	- ให้คำแนะนำการจัดทำ รายงานผลการเรียนรู้ของ นักเรียนต่อผู้ปกครอง	- ไม่พบข้อมูล –

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	Texas
การแทรกแซง	- จัดทำคำแนะนำและทรัพยากร - การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสำหรับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ด้านวิชาการต่ำและมีผลการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียนและคณิตศาสตร์ไม่ก้าวหน้า	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-
	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- จัดทำแผนปรับปรุงพัฒนาโรงเรียน เขตพื้นที่ และหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่น	- จัดทำแผนกลยุทธ์พัฒนาเขตพื้นที่การศึกษา และแผนฟื้นฟูโรงเรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์
	- สนับสนุนงบประมาณเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนที่มีผลการปฏิบัติงานต่ำ ร้อยละ 20 จากลำดับท้าย	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	South Carolina
- ติดตามการดำเนินงานของโรงเรียนที่พัฒนาแล้วแต่ยังล้มเหลว - สนับสนุนทางเทคนิคการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้แก่องานการศึกษาท้องถิ่น - สนับสนุนห้องสมุดเสมือนจริงและทรัพยากรสำหรับเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพต่ำ	- ใช้ความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญหลายฝ่ายพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สร้างความเข้มแข็งให้โรงเรียน และสนับสนุนเชิงวิชาการเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่อง - ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
การแทรกแซง	- จัดทำเครื่องมือการพัฒนา - ผลลัพธ์ของนักเรียนทุกคน	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำเครื่องมือแทรกแซง - วิธีการทำงานของครู และวิธีการทำงานเฉพาะเรื่องเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์	- ไม่พบข้อมูล -
	- ช่วยโรงเรียนแปลความหมายข้อมูลตามความคาดหวังของหลักสูตรและมาตรฐานชาติจากนัยกระตือรือร้นในการสอนให้ตรงตามเป้าหมาย	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -
	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำแผนปรับปรุงพัฒนาโรงเรียนที่มีผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐาน เร่งความก้าวหน้าและสร้างความยั่งยืน โดยร่วมกับโรงเรียน และองค์กรท้องถิ่น	- ไม่พบข้อมูล -

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	- แต่งตั้งคณะกรรมการให้ทำงานโดยตรงกับโรงเรียน - ทำงานอย่างใกล้ชิดกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา - ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-	- แต่งตั้งคณะกรรมการช่วยโรงเรียนและครูพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน - ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	Texas
การสร้างความตระหนัก	- มอบรางวัลเกียรติยศให้โรงเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ประสบความสำเร็จ - ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-	- มอบรางวัลเกียรติยศให้โรงเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ประสบความสำเร็จ - ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-	- มอบรางวัลเกียรติยศให้โรงเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ประสบความสำเร็จ - จัดโครงการทุนแลกเปลี่ยนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรกับต่างประเทศ - ไม่พบข้อมูล-	- มอบรางวัลเกียรติยศให้แก่โรงเรียนและครูที่ประสบความสำเร็จ - ไม่พบข้อมูล- - ไม่พบข้อมูล-

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
การสร้างความตระหนัก	- ไม่พบข้อมูล- - เผยแพร่เกี่ยวกับความท้าทายและความสำเร็จของครูในการวัดผลและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้	- มอบรางวัลเกียรติยศให้โรงเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ประสบความสำเร็จ - ไม่พบข้อมูล-	- มอบรางวัลเกียรติยศให้โรงเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ประสบความสำเร็จ - ไม่พบข้อมูล-	- มอบรางวัลเกียรติยศให้โรงเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ประสบความสำเร็จ - ไม่พบข้อมูล-

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการทั้ง 9 ประเทศ/มลรัฐ มีรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านการวัดผลและประเมินผลที่คล้ายคลึงกัน และแตกต่างกัน ดังนี้

1. การทดสอบ มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 8 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้นประเทศอังกฤษ ซึ่งไม่พบข้อมูล ได้แก่ การประเมินผลระดับชาติด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ยกเว้นประเทศนิวซีแลนด์ประเมินทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่เข้ารับการประเมินกำหนดเป็นบางระดับชั้นที่แตกต่างกันของระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 6 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้น ประเทศนิวซีแลนด์ ประเทศออสเตรเลีย และประเทศสิงคโปร์ ซึ่งไม่พบข้อมูล ได้แก่ การประเมินผลความก้าวหน้าเพื่อการพัฒนา โดยทั้ง 6 ประเทศ/มลรัฐประเมินด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ส่วนมลรัฐที่ประเมินผลสาระอื่นร่วมด้วยคือ มลรัฐ California ประเมินผลประวัติศาสตร์ มลรัฐ Texas และ South Carolina ประเมินผลสังคมศึกษา สำหรับนักเรียนที่เข้ารับการประเมินระดับประถมศึกษาประเมินทุกชั้นปีโดยเริ่มต้นที่เกรด 2 มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย ประเมินเป็นบางระดับชั้นแตกต่างกัน

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 5 ประเทศ/มลรัฐ ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) การทดสอบเมื่อจบรายวิชาหลักและนำไปใช้เป็นเกณฑ์การจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คล้ายกันทั้ง 5 มลรัฐ ได้แก่ California, New Jersey, Iowa, Texas และ South Carolina ส่วนประเทศที่เหลือไม่พบข้อมูล 2) การวัดผลและประเมินผลทางเลือกสำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษ และนักเรียนการศึกษาทางเลือก คล้ายกัน 5 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ New Jersey, Iowa, Texas, South Carolina และประเทศอังกฤษ ส่วนประเทศ/มลรัฐที่เหลือไม่พบข้อมูล และ 3) การทดสอบบุคคลทั่วไปที่ต้องการได้รับวุฒิบัตรเทียบเท่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คล้ายกันทั้ง 5 มลรัฐ ได้แก่ California, New Jersey, Iowa, Texas และ South Carolina ส่วนประเทศที่เหลือไม่พบข้อมูล

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 2 มลรัฐ ใน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) การทดสอบการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด k - 12 ที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ของมลรัฐ California และ South Carolina นอกนั้นไม่พบข้อมูล และ 2) การทดสอบความแข็งแรงของร่างกาย ของมลรัฐ California และ Texas นอกนั้นไม่พบข้อมูล

2. การอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษมีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 7 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้นประเทศออสเตรเลีย และประเทศสิงคโปร์ ซึ่งไม่พบข้อมูล ได้แก่ จัดทำแบบทดสอบที่ชัดเจนเพื่อ

ต่อความเข้าใจ ใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ช่วยในการเข้าใจโจทย์และการตอบคำถาม และการใช้เวลาพิเศษในการสอบ หรือใช้รูปแบบการประเมินทางเลือกเพื่อแสดงความสามารถ

3. ทรัพยากรการวัดผลและประเมินผล มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 6 ประเทศ/มลรัฐ ใน 2 เรื่อง ได้แก่

1) การจัดทำคำอธิบายระดับการปฏิบัติ/ระดับความสามารถสำหรับการวัดผลและประเมินผลพร้อมตัวอย่าง ยกเว้น มลรัฐ California, Iowa และประเทศสิงคโปร์ ซึ่งไม่พบข้อมูล และ 2) ให้ความรู้การวัดผลและประเมินผล ทั้งในลักษณะของเอกสารและจัดทำ blog เช่น การประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อตัดสินผลเชื่อมโยงกับความคิดรวบยอดและทักษะ การวัดผลและประเมินผลทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา ยกเว้นมลรัฐ California, New Jersey และ South Carolina ซึ่งไม่พบข้อมูล

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 5 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้น มลรัฐ Iowa, South Carolina ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศสิงคโปร์ซึ่งไม่พบข้อมูล ได้แก่ การสร้างความเข้าใจระบบการวัดผลและประเมินผลของประเทศ/มลรัฐ รวมทั้งการบริหารจัดการและการอำนวยความสะดวก

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 4 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ New Jersey, South Carolina ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศออสเตรเลีย นอกนั้นไม่พบข้อมูล ได้แก่ การจัดทำคลังเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ ในลักษณะออนไลน์ CD-ROM และ Web-based

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 3 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ ประเทศนิวซีแลนด์ ประเทศออสเตรเลีย และประเทศอังกฤษ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ใน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) ให้ความรู้การวัดผลและประเมินผลนักเรียนการศึกษาพิเศษและนักเรียนเฉพาะกลุ่ม และ 2) จัดทำสรุปรายงานวิจัยเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลที่สำคัญและเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 2 ประเทศ/มลรัฐ ใน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) ให้ความรู้การประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนจากผลงานและหลักฐานร่องรอย พร้อมทั้งการออกแบบผลงานและตัวอย่างของประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศออสเตรเลีย นอกนั้นไม่พบข้อมูล และ 2) จัดทำเครื่องมือประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียน และครู ของประเทศออสเตรเลีย และประเทศอังกฤษนอกนั้นไม่พบข้อมูล

ส่วนที่ดำเนินการแตกต่างกัน ได้แก่ มลรัฐ Iowa จัดทำระบบการบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคลด้วยอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการโอนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน มลรัฐ South Carolina จัดทำรายชื่อหนังสือเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลที่ได้รับการรับรองจากมลรัฐว่าสามารถพัฒนาตามมาตรฐาน

การเรียนรู้ ประเทศนิวซีแลนด์ จัดทำผังการเลือกใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เฉพาะ และให้ความรู้การสร้างความร่วมมือของครูภายในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียน เพื่อร่วมตัดสินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ประเทศอังกฤษ จัดทำแนวการวัดผลและประเมินผลการพัฒนาทักษะการทำงาน และนำเสนอกรณีศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปแบบที่แตกต่างกัน และประเทศสิงคโปร์ จัดผู้เชี่ยวชาญไว้ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล สถิติ วิจัย และการดำเนินการทดสอบ

4. การแสดงความรับผิดชอบ มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 7 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้น มลรัฐ Texas ซึ่งไม่พบข้อมูล ได้แก่ การให้คำแนะนำการรายงานผลการปฏิบัติงานของโรงเรียน และเขตพื้นที่ และการเรียนรู้ของนักเรียน โดยจัดทำเป็นบัตรรายงาน คู่มือการรายงาน และกำหนดหัวข้อสำคัญให้

มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 5 มลรัฐ ได้แก่ California, New Jersey, Iowa, Texas และ South Carolina ส่วนประเทศที่เหลือไม่พบข้อมูล ใน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) การรายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินงานของโรงเรียน เขตพื้นที่ และมลรัฐ พร้อมทั้งจัดอันดับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านวิชาการ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ และ 2) รวบรวมข้อมูลและจัดทำสถิติเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน และการปฏิบัติงานของโรงเรียน

มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 2 มลรัฐ ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) การรายงานผลการประเมินตามมาตรฐานการเรียนรู้ ของมลรัฐ Texas และ South Carolina ส่วนประเทศ/มลรัฐที่เหลือไม่พบข้อมูล 2) การรายงานผลการดำเนินการศึกษาทางเลือก ของมลรัฐ California และ Texas ส่วนประเทศ/มลรัฐที่เหลือไม่พบข้อมูล และ 3) จัดทำรายงานผลการพัฒนาโรงเรียนและเขตพื้นที่ที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ หรือผลการพัฒนาไม่บรรลุตามเป้าหมายติดต่อกัน 2 ปี ของมลรัฐ California และ Iowa ส่วนประเทศ/มลรัฐที่เหลือไม่พบข้อมูล

ส่วนที่แตกต่างกัน ได้แก่ มลรัฐ California ร่วมมือกับหน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนภาษาอังกฤษ และมลรัฐ Texas จัดทำข้อมูลการปฏิบัติการป้องกันการออกกลางคันที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาตัวชี้วัดการปฏิบัติเพื่อใช้ติดตามผล และฝึกอบรมกรรมการโรงเรียน โดยประยุกต์จากกรอบงานภาวะผู้นำด้านการปกครอง

5. การแทรกแซง มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 3 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ Iowa, South Carolina และประเทศอังกฤษ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ได้แก่ การจัดทำแผนปรับปรุง พัฒนา และฟื้นฟูโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ โดยร่วมมือกับโรงเรียนและองค์กรท้องถิ่น

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 2 มลรัฐ ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) การติดตามและพัฒนาโรงเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จอย่างต่อเนื่อง โดยร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญหลายฝ่ายปฏิบัติงานในพื้นที่ ของมลรัฐ California, New Jersey นอกนั้นไม่พบข้อมูล 2) จัดทำเครื่องมือแทรกแซงวิธีการทำงานของครูและวิธีการทำงานเฉพาะเรื่องเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ของประเทศนิวซีแลนด์และประเทศอังกฤษ นอกนั้นไม่พบข้อมูล 3) จัดตั้งคณะที่ปรึกษาหรือคณะทำงานทำงานร่วมกับโรงเรียนโดยตรงของประเทศนิวซีแลนด์และประเทศอังกฤษ นอกนั้นไม่พบข้อมูล

ส่วนที่แตกต่างกัน ได้แก่ มลรัฐ California จัดทำคำแนะนำและทรัพยากรการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ต่ำ ด้านวิชาการ การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ จัดสรรงบประมาณสำหรับโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์อยู่ระดับต่ำๆ สนับสนุนทางเทคนิคการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้แก่หน่วยงานการศึกษาท้องถิ่นและสนับสนุนห้องสมุดเสมือนจริงและทรัพยากรสำหรับเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพต่ำ ประเทศนิวซีแลนด์ ช่วยโรงเรียนแปลความหมายข้อมูลตามความคาดหวังของหลักสูตรเพื่อยกระดับ และทำงานอย่างใกล้ชิดกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา และประเทศออสเตรเลีย พัฒนาระบบการติดตามเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์

6. การสร้างความตระหนัก มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 7 ประเทศ/มลรัฐ ยกเว้น มลรัฐ Texas และประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งไม่พบข้อมูล ได้แก่ การมอบรางวัลเกียรติยศให้โรงเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ประสบความสำเร็จ

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 2 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ Texas และประเทศนิวซีแลนด์ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ได้แก่ การเผยแพร่โมเดลของโรงเรียน และการปฏิบัติที่ท้าทายของครูที่ประสบความสำเร็จ

ส่วนที่แตกต่างกัน ได้แก่ มลรัฐ Iowa จัดโครงการทุนแลกเปลี่ยนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรกับต่างประเทศ

2.4 รูปแบบการบริหารจัดการวิชาการศึกษาระดับพื้นฐาน ในด้านสื่อการเรียนรู้ ตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาระดับพื้นฐาน ในด้านสื่อการเรียนรู้

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	South Carolina
สื่อเทคโนโลยี	- จัดทำสารสนเทศและทรัพยากรเทคโนโลยีสนับสนุนการเข้าถึงหลักสูตรของนักเรียนการศึกษาพิเศษ - จัดทำสื่อการสอนและการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ - ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล - - ไม่พบข้อมูล - - จัดทำคลังเครื่องมือเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบใช้ในการเรียนการสอน - ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำสื่อเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ นักเรียนการศึกษาพิเศษ - จัดทำสื่อการสอนและการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ - ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล - - ไม่พบข้อมูล - - ไม่พบข้อมูล - - ไม่พบข้อมูล -

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
			นักเรียนที่มีข้อจำกัดต่างๆ เรียนรู้ได้พร้อมกัน	
	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดการศึกษาทางไกลขยาย โอกาสการเรียนรู้ของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลายและโรงเรียนขนาดเล็ก	- ไม่พบข้อมูล -
	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -		- จัดทำ e-learning เพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้
				- จัดทำ e-learning เชื่อมโยงกับมาตรฐาน การเรียนรู้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
สื่อเทคโนโลยี	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำสื่อเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนเรียนร่วมพิเศษ	- จัดทำสื่อเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้แก่นักเรียนการศึกษาพิเศษ
	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำสื่อมัลติมีเดียเนื้อหาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเฉพาะเรื่อง
	- จัดทำทรัพยากรออนไลน์สำหรับนำไปใช้สอนเฉพาะเรื่อง	- จัดทำทรัพยากรออนไลน์สำหรับนำไปใช้สอนเฉพาะเรื่อง	- จัดทำทรัพยากรออนไลน์สำหรับนำไปใช้สอนเฉพาะเรื่อง	- จัดทำทรัพยากรออนไลน์สำหรับนำไปใช้สอนเฉพาะเรื่อง
	- ไม่พบข้อมูล -	- พัฒนา e-Learning ใช้ในการเรียนการสอนและการเรียนรู้	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -
	- ไม่พบข้อมูล -	- พัฒนา e-Potential Resource สนับสนุนครูให้บูรณาการ ICT กับการสอน	- จัดทำสื่อ ICT	- จัดทำสื่อ ICT
	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนแต่ละระดับ เช่น เกม การตูน พจนานุกรม พืชพันธุ์ แกดเจ็ต	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์สำหรับนักเรียน

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำคลังเว็บไซต์เรียนรู้ด้านการศึกษาและพัฒนาอาชีพ	- จัดทำคลังเว็บไซต์เรียนรู้ด้านการศึกษาและพัฒนาอาชีพ
	- จัดทำ eTV การเรียนการสอน	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำโทรทัศน์ครู	- จัดทำโทรทัศน์ครู
	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำคลังเกมออนไลน์	- จัดทำคลังเกมออนไลน์

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา		
	California	New Jersey	Iowa Texas South Carolina
สื่ออื่นๆ	- จัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับสื่อการสอน เช่น รายการราคา การสั่งซื้อ และศูนย์จำหน่าย	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -
	- ประเมินความเพียงพอของสื่อการสอน	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -
			- จัดทำรายชื่อหนังสือสนับสนุนการเรียนการสอนเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
สื่ออื่นๆ	- จัดทำสื่อ อุปกรณ์และสื่อ - สิ่งพิมพ์การเรียนรู้การสอนด้าน - ภาษา	- จัดทำสื่อ อุปกรณ์และสื่อสิ่งพิมพ์ - การเรียนการสอนด้านภาษา	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการทั้ง 9 ประเทศ/มลรัฐ มีรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านสื่อการเรียนรู้ที่คล้ายคลึงและแตกต่างกัน ดังนี้

1. สื่อเทคโนโลยี มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 4 ประเทศ/มลรัฐ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ใน 3 เรื่อง ได้แก่

1) มลรัฐ California, Iowa ประเทศอังกฤษ และประเทศสิงคโปร์ จัดทำสื่อเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนการศึกษาพิเศษ และนักเรียนเรียนร่วม 2) มลรัฐ California, Iowa, Texas และประเทศสิงคโปร์ จัดทำสื่อเทคโนโลยีการสอนและการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยประเทศสิงคโปร์จัดทำเป็นสื่อมัลติมีเดีย และ 3) ประเทศนิวซีแลนด์ ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอังกฤษ และประเทศสิงคโปร์ จัดทำทรัพยากรออนไลน์สำหรับนำไปใช้สอนเฉพาะเรื่อง

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 3 ประเทศ/มลรัฐ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) มลรัฐ Texas, South Carolina และประเทศออสเตรเลีย พัฒนา e-Learning ใช้ในการเรียนการสอนและการเรียนรู้ 2) ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอังกฤษ และประเทศสิงคโปร์ จัดทำสื่อ ICT โดยประเทศออสเตรเลียพัฒนา e-Potential Resource สนับสนุนครูให้บูรณาการ ICT กับการเรียนการสอน และ 3) ประเทศนิวซีแลนด์ ประเทศอังกฤษ และประเทศสิงคโปร์ จัดทำโทรทัศน์ครู

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 2 ประเทศ/มลรัฐ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) ประเทศออสเตรเลีย และประเทศสิงคโปร์ จัดทำสื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียน โดยจัดทำเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้ เครื่องมือการเรียนรู้ และนิตยสารอิเล็กทรอนิกส์ 2) ประเทศอังกฤษและประเทศสิงคโปร์ จัดทำคลังเว็บไซต์เรียนรู้ด้านการศึกษาและพัฒนาอาชีพ และ 3) ประเทศอังกฤษและประเทศสิงคโปร์ จัดทำคลังเกมออนไลน์

ส่วนที่แตกต่างกัน ได้แก่ มลรัฐ New Jersey จัดทำคลังกล่องเครื่องมือเทคโนโลยีหลากหลายรูปแบบ ใช้ในการเรียนการสอน มลรัฐ Iowa จัดทำแนวการจัดทำสื่อการเรียนรู้เอนกประสงค์ซึ่งนักเรียนปกติและนักเรียนที่มีข้อจำกัดต่างๆ เรียนรู้ได้พร้อมกัน และจัดการศึกษาทางไกลขยายโอกาสการเรียนรู้ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและโรงเรียนขนาดเล็ก

2. สื่ออื่นๆ มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 2 ประเทศ/มลรัฐ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ใน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) มลรัฐ California และ South Carolina จัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับสื่อการสอนสนับสนุนการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ เช่น รายการ ราคา การสั่งซื้อ และศูนย์จำหน่าย 2) จัดทำสื่อ อุปกรณ์และสื่อสิ่งพิมพ์การเรียนการสอนด้านภาษา

ส่วนที่แตกต่างกัน ได้แก่ มลรัฐ California ประเมินความเพียงพอของสื่อการสอน

2.5 รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการที่ศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านการพัฒนาครูและผู้บริหาร ปรากฏในตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการที่ศึกษาขั้นพื้นฐาน ในด้านการพัฒนาครูและผู้บริหาร

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	South Carolina
การพัฒนาครู	- จัดทำแหล่งข้อมูลช่วยการตัดสินใจของผู้ที่จะมาเป็นครู	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -
	- จัดทำคลังเว็บไซต์แหล่งพัฒนาครู	- จัดทำคลังเว็บไซต์แหล่งพัฒนาครู	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -
	- จัดทำเว็บไซต์อำนวยความสะดวกในการสืบค้นความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	- จัดทำเว็บไซต์อำนวยความสะดวกในการสืบค้นความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระตามกลุ่มสาระการเรียนรู้	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -
	- จัดทำแหล่งทรัพยากร เพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	- จัดทำแหล่งทรัพยากร เพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำ e-Learning เพื่อการพัฒนาตนเอง

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศสหรัฐอเมริกา			
	California	New Jersey	Iowa	Texas

California - ไม่พบข้อมูล -

New Jersey - ไม่พบข้อมูล -

Iowa - สร้างโปรแกรมการเพิ่ม

คุณภาพครูโดยเชื่อมรอยต่อ
ตั้งแต่ช่วงที่เรียนมหาวิทยาลัย
จนถึงเป็นครูผู้นำ

Texas - ไม่พบข้อมูล -

South Carolina - ไม่พบข้อมูล -

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ประเทศสหรัฐอเมริกา				
ประเด็น	California	New Jersey	Iowa	Texas
การพัฒนาผู้บริหาร	- ฝึกอบรมมุ่งเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน	- ฝึกอบรมพัฒนาภาวะผู้นำทางการศึกษานั่นการพัฒนาการสอนและโรงเรียน	- ฝึกอบรมพัฒนาภาวะผู้นำทางการศึกษา	- ไม่พบข้อมูล -
	- จัดทำแหล่งทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	- ไม่พบข้อมูล -	- จัดทำแหล่งทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	- ไม่พบข้อมูล -
	- ไม่พบข้อมูล -	- สร้างชุมชนการเรียนรู้สำหรับผู้บริหาร	- สนับสนุนศูนย์ภาวะผู้นำให้สร้างชุมชนเพื่อเรียนรู้การเป็นผู้นำและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	- สร้างเครือข่ายภาวะผู้นำทางการศึกษา
	- ไม่พบข้อมูล -	- ติดตาม พัฒนา และสนับสนุนเชิงวิชาการผู้บริหารที่ยังไม่มีประสบการณ์	- ติดตาม พัฒนา และสนับสนุนเชิงวิชาการผู้บริหารที่ยังไม่มีประสบการณ์	- ติดตาม พัฒนา และสนับสนุนเชิงวิชาการผู้บริหารที่ยังไม่มีประสบการณ์
	- ไม่พบข้อมูล -	- ไม่พบข้อมูล -	- ประเมินผลตามมาตรฐานผู้นำโรงเรียน	- ไม่พบข้อมูล -

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ประเด็น	ประเทศนิวซีแลนด์	ประเทศออสเตรเลีย Victoria	ประเทศอังกฤษ	ประเทศสิงคโปร์
การพัฒนาผู้บริหาร	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-	- ไม่พบข้อมูล-

จากตารางที่ 4.15 พบว่า กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการทั้ง 9 ประเทศ/มลรัฐ มีรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานในด้านการพัฒนาครูและผู้บริหารที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ดังนี้

1. การพัฒนาครู มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 6 ประเทศ/มลรัฐ ใน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) การจัดทำทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตนเอง ยกเว้น มลรัฐ Iowa ประเทศอังกฤษ และประเทศสิงคโปร์ ซึ่งไม่พบข้อมูล โดยจัดทำแหล่งทรัพยากร โมดูลการเรียนรู้ออนไลน์ และ e-Learning และ 2) การพัฒนาครูมืออาชีพมุ่งเน้นภาวะผู้นำทางการสอน ยกเว้น มลรัฐ California, Texas และประเทศสิงคโปร์ ซึ่ง ไม่พบข้อมูล โดยประเทศนิวซีแลนด์พัฒนาเชิงลึก ใช้โรงเรียนเป็นฐานการพัฒนา

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 4 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ New Jersey, Iowa ประเทศนิวซีแลนด์ และประเทศออสเตรเลีย นอกนั้นไม่พบข้อมูล ได้แก่ การติดตามและสนับสนุนเชิงวิชาการในช่วงแรกของการเป็นครู โดยมีทีมที่ปรึกษาทำงานร่วมกับโรงเรียน และจัดโครงการให้ครูที่มีประสบการณ์การสอนเป็นที่ปรึกษาให้กับครูใหม่

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 3 ประเทศ/มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐ California, New Jersey และ Texas นอกนั้นไม่พบข้อมูล จัดทำเว็บไซต์อำนวยความสะดวกในการสืบค้นความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาสาระตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 2 ประเทศ/มลรัฐ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ใน 5 เรื่อง ได้แก่ 1) มลรัฐ California และ Texas จัดทำแหล่งข้อมูลช่วยการตัดสินใจของผู้ที่จะมาเป็นครู 2) มลรัฐ California และ New Jersey จัดทำคลังเว็บไซต์แหล่งพัฒนาครู 3) มลรัฐ New Jersey และ Iowa จัดทำแผนพัฒนาครูเพื่อการนำไปใช้ของเขตพื้นที่และโรงเรียน ซึ่งเป็นแผนพัฒนาโดยรวมและรายบุคคล 4) มลรัฐ New Jersey และ Texas สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ครูมืออาชีพ และ 5) มลรัฐ Iowa และประเทศอังกฤษ จัดทำโมดูลการพัฒนาครูมืออาชีพและวิธีการทำงานของครู พร้อมเครื่องมือ สื่อและแหล่งค้นคว้าให้เขตพื้นที่นำไปใช้

ส่วนที่แตกต่างกัน คือ มลรัฐ Iowa สร้างโปรแกรมการเพิ่มคุณภาพครูโดยเชื่อมรยอดตั้งแต่ช่วงที่เรียนมหาวิทยาลัยจนถึงเป็นครูผู้นำ

2. การพัฒนาผู้บริหาร มีส่วนที่คล้ายคลึงกัน 3 มลรัฐ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ใน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) มลรัฐ California, New Jersey และ Iowa ฝึกอบรมพัฒนาภาวะผู้นำทางการศึกษาเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) มลรัฐ New Jersey, Iowa และ Texas สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ผู้นำ

ทางการศึกษา และ 3) มลรัฐ New Jersey, Iowa และ South Carolina ติดตาม พัฒนา และสนับสนุนเชิงวิชาการผู้บริหารที่ยังไม่มีประสบการณ์

ส่วนที่คล้ายคลึงกัน 2 มลรัฐ นอกนั้นไม่พบข้อมูล ได้แก่ จัดทำแหล่งทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่แตกต่าง คือ มลรัฐ Iowa ประเมินผลตามมาตรฐานผู้นำโรงเรียนเป็นระยะ

ข้อวิจารณ์

ผลการวิจัยจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการ วิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ในประเทศสหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย อังกฤษ และสิงคโปร์ ดังตารางที่ 4.1 – 4.9 และการเปรียบเทียบรูปแบบระบบ บริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ของ 9 ประเทศ/มลรัฐ ดังตารางที่ 4.10 – 4.15 นั้น ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การจัดโครงสร้างองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เมื่อพิจารณาใน ภาพรวม พบว่า ทั้ง 9 ประเทศ/มลรัฐ จัดโครงสร้างองค์กรระดับสำนักมีความหลากหลาย แตกต่างกัน จำนวนและขนาดของสำนักไม่เท่ากัน และเมื่อวิเคราะห์ขอบข่ายงาน พบว่า มีรูปแบบการจัดโครงสร้าง องค์กร 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ยึดงานเป็นหลัก เช่น สำนักนโยบายและจุดเน้น สำนักพัฒนาหลักสูตร สำนักมาตรฐานและโปรแกรมการศึกษา สำนักวัดผล ประเมินผล แสดงความรับผิดชอบและข้อมูล สำนัก เทคโนโลยีทางการศึกษา และสำนักรับรองคุณภาพการศึกษา และรูปแบบที่ 2 ผสมผสานระหว่างยึดงาน และกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก เช่น สำนักพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้และการแสดงความรับผิดชอบ สำนัก มาตรฐานการศึกษา สำนักวัดผล ประเมินผลและแสดงความรับผิดชอบ สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักการศึกษาปฐมวัย สำนักพัฒนาเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน สำนักบริการนักเรียน และสำนัก การศึกษาพิเศษ ส่วนการจัดแบ่งกลุ่มงานของสำนัก พบว่า มีรูปแบบการจัดเป็นการผสมผสานระหว่างยึด งานและกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก โดยงานที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันอยู่ภายใต้สำนักเดียวกัน เช่น สำนักพัฒนา หลักสูตร การเรียนรู้และการแสดงความรับผิดชอบ ประกอบด้วย กลุ่มงานการแสดงความรับผิดชอบด้าน วิชาการ กลุ่มงานพัฒนากรอบหลักสูตรและทรัพยากรการเรียนการสอน กลุ่มงานพัฒนาเขตพื้นที่ การศึกษาและโรงเรียน กลุ่มงานสนับสนุนผู้เรียนภาษาอังกฤษ กลุ่มงานพัฒนาการเรียนรู้ระดับ มัธยมศึกษา สายอาชีพ และผู้ใหญ่ และกลุ่มงานวัดผลประเมินผลระดับรัฐ เมื่อพิจารณาโครงสร้างองค์กร ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย ในปัจจุบันแบ่งส่วนราชการระดับ สำนักด้วยการผสมผสานระหว่างงานและกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นแนวเดียวกับประเทศที่ศึกษได้แก่

- 1) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2) สถาบันภาษาอังกฤษ 3) สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
- 4) สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน 5) สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา 6) สำนักติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 7) สำนักทดสอบทางการศึกษา 8) สำนักพัฒนาครูและบุคลากร การศึกษาขั้นพื้นฐานและ 9) สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย

ในการจัดโครงสร้างองค์กรของ 9 ประเทศ/มลรัฐ มีข้อสังเกตดังนี้ การจัดแบ่งโครงสร้าง ครอบคลุมเป้าหมายของการจัดการศึกษาคือคุณภาพของผู้เรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นเด็กทั่วไป เด็กที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ เด็กการศึกษาทางไกล และเด็กที่มีความเสี่ยงว่าจะไม่ประสบความสำเร็จ มีการ

เตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้พร้อมต่อการเรียนรู้ และสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษาและโรงเรียนทั้งด้านระบบบริหารจัดการและการบริหารงานวิชาการ นอกจากนี้ จะเห็นว่ามี การกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้กับเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน แต่ยังคงมี สำนักหรือกลุ่มงานเพื่อการพัฒนาเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกา เช่น มลรัฐแคลิฟอร์เนีย มีกลุ่มงานพัฒนาเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน มลรัฐนิวเจอร์ซีย์ มีสำนักพัฒนาเขต พื้นที่การศึกษาและโรงเรียน มลรัฐโอไฮโอ มีสำนักสนับสนุนและข้อมูลสารสนเทศโรงเรียน ซึ่งสำนักและ กลุ่มงานดังกล่าว สนับสนุนการทำงานในด้านออกแบบ พัฒนา และบริหารระบบ เพื่อดูแลการแสดงความ รับผิดชอบ แนวคิดการกระจายอำนาจนี้สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการของประเทศไทย (2550, อ้างใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2550: 151-157) ที่ออกกฎกระทรวงกระจายอำนาจ การบริหารและการจัดการศึกษาด้านวิชาการให้เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน อย่างไรก็ตามนับแต่การ ตั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเตรียมความพร้อมของเขต พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการประชุมสัมมนาสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ รับฟังนโยบายจาก ส่วนกลาง และสร้างความเข้าใจในงาน/โครงการที่ส่วนกลางเป็นผู้กำหนด ต่อมาในระยะหลังงาน/โครงการของเขตพื้นที่ได้จากการเขียนโครงการเพื่อขอสนับสนุนงบประมาณแลกกับการดำเนินงานให้ ได้ตามเป้าหมายที่ส่วนกลางกำหนด จะเห็นได้ว่าการเตรียมความพร้อมให้กับเขตพื้นที่การศึกษายังขาด ด้านศักยภาพในการทำงาน และระบบสนับสนุนการแสดงความรับผิดชอบต่อผลการจัดการศึกษา ประกอบกับเขตพื้นที่การศึกษายังไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การกระจายอำนาจในการกำหนดกิจกรรม เพื่อบรรลุตามนโยบายได้อย่างรวดเร็วส่วนกลางจึงมีความคิดว่าเขตพื้นที่การศึกษายังไม่เข้มแข็งทาง วิชาการ การกำหนดนโยบายและสั่งการจากส่วนกลางจึงมีอยู่มาก ยิ่งทำให้เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนขาด อิสระในการตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารราชการในประเทศต่างๆ พบว่า ประเทศที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่านของสังคมที่กำลังพัฒนาจะมีหน่วยงานตามแบบสมัยใหม่ แต่การทำงาน ยังคงเป็นรูปแบบตามเดิม (พิทยา บวรวัฒนา, 2535: 148 – 150)

ในการวิจัยเรื่องรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า แม้รูปแบบการจัดโครงสร้างองค์กรของประเทศไทยจะ เป็นแนวเดียวกับ ประเทศ/มลรัฐ แต่ด้วยวัฒนธรรมการทำงานของคนไทยชอบทำงานตามลำพังมากกว่าการ ทำงานเป็นทีม การคิดกิจกรรมของสำนักหรือกลุ่มงานที่ใกล้เคียงกันมีลักษณะต่างคนต่างคิดจึงเกิดความซ้ำซ้อน ของงาน/โครงการ ผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์ใช้แนวทางการจัดโครงสร้างองค์กรของประเทศ/มลรัฐ ผสมกับการ หลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนของงานและคุณภาพผู้เรียนมาสร้างรูปแบบระบบบริหารจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมกับบริบทประเทศไทย

2. การจัดขอบข่ายงานและกิจกรรมในแต่ละสำนัก จากการศึกษาพบว่าแต่ละประเทศกำหนดขอบข่ายงานไว้หลากหลาย โดยกำหนดกิจกรรมไว้ชัดเจนเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน สรุปได้ดังนี้

1) การพัฒนาหลักสูตร จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ กรอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ แนวทางการใช้หลักสูตร จัดทำมาตรฐานการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์เป็นมาตรฐานชาติ และบูรณาการเข้ากับมาตรฐานการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อแก้ปัญหาการอ่าน การเขียนและการคิดคำนวณ จัดโปรแกรมการศึกษาหลากหลายครอบคลุมนักเรียนทุกกลุ่มในสังคมโดยเฉพาะด้านอาชีพจัดโปรแกรมให้เชื่อมต่อหลังจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

2) การเรียนการสอน จัดทำแหล่งเรียนรู้และแหล่งศึกษาค้นคว้าในลักษณะต่างๆ เช่น จัดทำคลังเว็บไซต์ จัดทำ blog และชุดรายการโทรทัศน์ออนไลน์ ในเรื่องการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้สู่ห้องเรียน การช่วยให้นักเรียนเข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวอย่างการสอนที่มีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนรู้และวัดผลและประเมินผลนักเรียนกลุ่มต่างๆ ซึ่งมีความแตกต่างและหลากหลาย แนวการสอนความรู้และทักษะสำคัญในแต่ละระดับชั้น การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะและอุปนิสัยสำคัญในศตวรรษที่ 21

3) การสนับสนุนการเรียนรู้ มุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยจัดทำในลักษณะของคลังเว็บไซต์เพื่อให้ความรู้ในเรื่อง การสร้างสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้และโรงเรียนปลอดภัย การสร้างชุมชนการเรียนรู้ของนักเรียน การปิดช่องว่างนักเรียนที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันในสังคม การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ การพัฒนาพฤติกรรมเชิงบวก การแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน การให้คำปรึกษาและการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ การดูแลสุขภาพนักเรียน และการจัดโปรแกรมก่อนเรียนและหลังเรียน

4) การวัดผลประเมินผล มีการประเมินผลระดับชาติด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และประวัติศาสตร์ การทดสอบเมื่อจบรายวิชาหลักและนำไปใช้เป็นเกณฑ์การจบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การวัดผลและประเมินผลทางเลือก และการทดสอบการพัฒนาภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก นอกจากนั้น ยังจัดทรัพยากรการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ในลักษณะของเอกสาร คลังเว็บไซต์ blog และแผ่นซีดี ในเรื่องคำอธิบายระดับการปฏิบัติ/ระดับความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ ความรู้การวัดผลเพื่อการพัฒนา การวัดด้านทักษะกระบวนการ เครื่องมือการวัดผลและประเมินผลเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ ระบบการบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคลด้วยอิเล็กทรอนิกส์ การเลือกใช้เครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เฉพาะ

5) การรายงานผล เพื่อแสดงความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา เช่น ให้คำแนะนำในการรายงานผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนและเขตพื้นที่ และการเรียนรู้ของนักเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ รายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินงานพร้อมทั้งจัดอันดับ

6) การพัฒนาโรงเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ ให้คำแนะนำและสนับสนุนทรัพยากร จัดทำแผนปรับปรุง พัฒนาและฟื้นฟู ติดตามและพัฒนาโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง พัฒนาวิธีการทำงานของครูเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ จัดทำรายงานผลการพัฒนา และตัวอย่างการป้องกันการออกกลางคันที่มีประสิทธิภาพ

7) การให้ขวัญและกำลังใจ ด้วยการยกย่องเชิดชูเกียรติโรงเรียน ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายที่ประสบความสำเร็จด้วยการมอบรางวัลเกียรติยศ

8) การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ จัดทำสื่อเทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอนแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ เช่น สื่อมัลติมีเดีย สื่อออนไลน์ e-Learning สื่อ ICT และโทรทัศน์ครู จัดทำสื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียน เช่น คลังเว็บไซต์เกี่ยวกับเนื้อหาสาระ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ และคลังเกมออนไลน์ จัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับสื่อการสอนสนับสนุนการเรียนรู้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

9) การพัฒนาครูและผู้บริหาร จัดทำทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตนเอง เช่น โมดูลการเรียนรู้ออนไลน์ e-Learning และคลังเว็บไซต์แหล่งค้นคว้าความรู้ พัฒนาให้เป็นมืออาชีพ เช่น การพัฒนาโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน การติดตามและสนับสนุนเชิงวิชาการในช่วงแรกของการเป็นครู จัดให้ครูที่มีประสบการณ์การสอนเป็นที่ปรึกษาให้กับครูใหม่ และสร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้และจัดทำแผนพัฒนาครูโดยรวมและรายบุคคลเอื้อต่อการนำไปใช้ของเขตพื้นที่และ โรงเรียน

กิจกรรมดังกล่าวมีประเด็นที่น่าสนใจดังนี้ การจัดโปรแกรมด้านอาชีพในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายแตกต่างกับการจัดของประเทศไทย กล่าวคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และอังกฤษ ลักษณะของโปรแกรมเป็นการบูรณาการความรู้วิชาการหลักเข้ากับความรู้ด้านเทคนิคและอาชีพซึ่งเชื่อมโยงกับการศึกษาต่อและสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ เช่น มลรัฐแคลิฟอร์เนียจัดโปรแกรมเกษตรกรรม ธุรกิจและการตลาด อาชีพเพื่อสุขภาพ และเศรษฐศาสตร์ครัวเรือน เนื้อหาที่เรียนนอกจากองค์ความรู้เกี่ยวกับอาชีพยังเชื่อมโยงกับส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการจริง ส่วนประเทศไทยการจัดโปรแกรมด้านอาชีพในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับส่วนใหญ่จัดโปรแกรมด้านอาชีพในโรงเรียนขยายโอกาสซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มุ่งสู่การประกอบอาชีพ จึงจัดหลักสูตรโดยเปิดรายวิชาเพิ่มเติมภายใต้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งเป็นเพียงการใช้

ทักษะกระบวนการทำงานพื้นฐาน ส่วนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจัดโปรแกรมการเรียนการสอนในลักษณะที่เน้นไปที่รายวิชาโดยรายวิชาที่เน้นจะมีจำนวนชั่วโมงเรียนมากกว่ารายวิชาอื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์ (เน้นวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์) ศิลป์คำนวณ (เน้นวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ) ศิลป์ภาษา (เน้นวิชาภาษาต่างประเทศ) หรือ ศิลป์สังคม (เน้นวิชาสังคมศึกษา)

การจัดโปรแกรมการเรียนการสอน ประเทศสหรัฐอเมริกา มีการจัด Magnet Program เป็นโปรแกรมหรือแผนการเรียนที่มีลักษณะพิเศษหรือมีลักษณะเฉพาะในด้านการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดรายวิชาและกระบวนการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อเน้นให้ผู้เรียนมีความเป็นเลิศเฉพาะทางโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาด้านการแบ่งแยกเชื้อชาติในสถานศึกษา สนองความต้องการของชุมชนและผู้เรียน สร้างความเป็นเลิศและเพิ่มทางเลือกด้านการศึกษา ปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้มีความเข้มข้นทั้งด้านความรู้และทักษะแก่ผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงประสิทธิภาพการสอนของครู เช่น เน้นความเป็นเลิศทางวิชาการ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ คอมพิวเตอร์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม การแพทย์และสาธารณสุข ศิลปะและการบันเทิง ศึกษาศาสตร์ เป็นต้น หรือมีเป้าหมายทางอาชีพในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น ธุรกิจ การเกษตร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อดึงดูดให้ผู้เรียนที่สนใจและอยากเป็นเลิศทางด้านนั้น ๆ เข้ามาเรียน ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่่าเพื่อเพิ่มทางเลือกให้แก่นักเรียนในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการเตรียมนักเรียนเข้าสู่ตลาดงานอย่างมีคุณภาพรองรับการแข่งขันกับประเทศอาเซียน ประเทศไทยควรจะนำแนวคิด Magnet Program มาจัดโปรแกรมการเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้กลุ่มอาชีพเป็นฐานการจัด โดยอาจจะจัดเพิ่มขึ้นมาอีกโปรแกรมหนึ่งจากที่มีอยู่เดิม

การปิดช่องว่างนักเรียนที่มีความหลากหลายและแตกต่างกันในสังคม โดยเฉพาะประเทศสหรัฐอเมริกาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนตามกฎหมาย “No Child Left Behind Act” เด็กทุกคนจะไม่ถูกทอดทิ้ง และได้รับการดูแลอย่างเสมอภาค ทั้งในด้านการเรียนการสอน การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ และการประสานสัมพันธ์กับครอบครัวและชุมชน สำหรับประเทศไทยถือได้ว่ายังให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ไม่มากเท่าที่ควร

การประเมินผลระดับชาติด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และประวัติศาสตร์ จะเห็นว่าในระดับชาติเป็นการประเมินผลเฉพาะเรื่องที่สำคัญเพื่อนำไปกำหนดนโยบาย เช่น การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เป็นความรู้และทักษะพื้นฐานเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ วิทยาศาสตร์เป็นการเรียนรู้โลกปัจจุบันและอนาคตอย่างเป็นกระบวนการและด้วยเหตุด้วยผลซึ่งมีความจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในยุคเทคโนโลยีที่ทันสมัย ส่วนประวัติศาสตร์เป็นการเรียนเกี่ยวกับอดีตให้รู้ถึงแหล่งกำเนิดและรากเหง้าของชนชาติและประเทศชาติ สำหรับประเทศไทยมีการประเมินผลทั้ง 8 กลุ่มสาระเหมือนกันทั้งระดับโรงเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับชาติ

การพัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียน ในรูปแบบของสื่อออนไลน์ เช่น เกม ห้องสมุด อิเล็กทรอนิกส์ และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระ มีความน่าสนใจเหมาะสมตามวัยของผู้เรียน และ ยังเป็นการเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำหรับประเทศไทยเน้นสื่อสำหรับครูนำไปใช้จัดการเรียนการสอน มากกว่าจะเป็นสื่อสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียน

การพัฒนาครูของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นการอบรมซึ่งจัดอยู่ในโรงแรมหรือสถานที่ ฝึกอบรม เนื้อหาสาระของการอบรมเป็นภาพรวมที่ครูทุกคนจำเป็นต้องรู้ หลังการอบรมครูสามารถนำ เนื้อหาสาระไปใช้ประโยชน์ได้เป็นอย่างดี ส่วนด้านพฤติกรรมการสอนปรับเปลี่ยนน้อยมากหรือไม่มีการ เปลี่ยนแปลงเลย แต่การพัฒนาครูของต่างประเทศพบว่าใช้โรงเรียนเป็นฐาน มีการติดตามและสนับสนุน เชิงวิชาการในช่วงแรกของการเป็นครู รวมทั้งจัดให้ครูที่มีประสบการณ์การสอนเป็นที่ปรึกษาให้กับครู ใหม่ การพัฒนาในลักษณะนี้ชี้ให้เห็นว่ามีการพัฒนาครูเป็นรายบุคคลตามบริบทและสถานการณ์จริง เน้น ให้ครูมีพฤติกรรมการเรียนการสอนที่พึงประสงค์ตั้งแต่เริ่มต้นของความเป็นครู เป็นการวางรากฐานที่ดี และฝังแน่นกว่าการกระตุ้นให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในภายหลังซึ่งกระทำได้ยากกว่า

จากกิจกรรมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใน 9 ประเทศ/มลรัฐ จะเห็นว่า เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้การดำเนินงานของเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนมี ประสิทธิภาพ สามารถยกระดับคุณภาพของผู้เรียนได้ ผู้วิจัยจึงนำกิจกรรมเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการ นำเสนอตัวอย่างกิจกรรมที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของ ประเทศไทย เพื่อหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของตนเอง

2. ผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมกับ ประเทศไทย ในขั้นตอนที่ 2

จากผลการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้านวิชาการ ในประเทศสหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย อังกฤษ และสิงคโปร์ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์เพื่อใช้เป็นกรอบความคิดในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้ (รายละเอียดดังภาคผนวก)

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิด ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการเตรียมการนำโครงสร้างองค์กรที่ปรับเปลี่ยนไปใช้โดยไม่เกิดปัญหาอุปสรรค ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอโครงสร้างองค์กร 2 รูปแบบ คือ รูปแบบองค์กรที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้อยู่ในปัจจุบัน และรูปแบบโครงสร้างองค์กรที่สร้างขึ้นใหม่ โดยพิจารณาจากกระบวนการทำงานที่กลุ่มงานหรือสำนักจะดำเนินงานในทุกเรื่องจนครบกระบวนการ โครงสร้างองค์กรที่นำเสนอมี 2 ลักษณะ คือ เป็นตารางเปรียบเทียบโครงสร้างองค์กรของ 2 รูปแบบ เพื่อให้เห็นการปรับโครงสร้างองค์กรปัจจุบันไปเป็นโครงสร้างองค์กรที่สร้างขึ้นใหม่ และเป็นแผนภูมิโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วยสำนักและกลุ่มงาน

ตอนที่ 3 เป็นการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนักหรือกลุ่มงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งไม่ได้หมายถึงเฉพาะสำนักหรือกลุ่มงานตามโครงสร้างองค์กรที่ปรับเปลี่ยน แต่เป็นขอบข่ายงานและกิจกรรมของสำนักหรือกลุ่มงานที่มีลักษณะเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ในโครงสร้างองค์กรปัจจุบันหรือโครงสร้างองค์กรปรับเปลี่ยน ในการสอบถามมีลักษณะให้เลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ พร้อมให้เหตุผลกรณีที่ไม่เห็นด้วย

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้วิจัยได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ จำนวน 25 ชุด ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมด ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ระหว่างวันที่ 18 เมษายน 2555 – 18 พฤษภาคม 2555 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 30 วัน ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยนำเสนอ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ใช้ในปัจจุบัน และรูปแบบปรับเปลี่ยน พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำโครงสร้างองค์กรที่ปรับเปลี่ยนไปใช้ ผลการวิจัยปรากฏดังตารางที่ 4.16 -4.17

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนักหรือกลุ่มงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งอาจจะเป็นสำนักหรือกลุ่มงานตามโครงสร้างปัจจุบันหรือโครงสร้างปรับเปลี่ยน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิเลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอ พร้อมให้เหตุผลกรณีไม่เห็นด้วย ผลการวิจัยปรากฏดังตารางที่ 4.18-4.30

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากคำถามปลายเปิด นำเสนอรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 2 รูปแบบ พร้อมข้อเสนอแนะ มีรายละเอียดดังนี้

รูปแบบที่ 1 รูปแบบปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 9 สำนัก/สถาบัน คือ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย

รูปแบบที่ 2 รูปแบบที่ปรับเปลี่ยนโดยยึดกระบวนการทำงานเป็นหลัก แบ่งออกเป็น 7 สำนัก คือ สำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน สำนักสนับสนุนการเรียนรู้ สำนักการศึกษาพิเศษ สำนักทรัพยากรการเรียนรู้ สำนักวัดผล ประเมินผลและการแสดงความรับผิดชอบ สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ทรงคุณวุฒิและผลความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิโดยใช้
ค่าความถี่และร้อยละ ผลการวิจัยปรากฏดังตารางที่ 4.16-4.17 ดังนี้

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตาม
ข้อมูลส่วนตัว

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความ
เหมาะสมของรูปแบบโครงสร้างองค์กร

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำแนกตาม
ข้อมูลส่วนตัว

ข้อมูลส่วนตัว	จำนวน (n = 25)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	10	40.00
หญิง	15	60.00
2. วุฒิทางการศึกษา		
ปริญญาโท	20	80.00
ปริญญาเอก	5	20.00
3. ตำแหน่ง		
ผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	10	40.00
นักวิชาการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	7	28.00
ข้าราชการบำนาญ อดีตผู้บริหารระดับสูงของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	2	8.00
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	3	12.00
ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัด การศึกษา	3	12.00
4. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน		
ต่ำกว่า 5 ปี	10	40.00
5 - 10 ปี	9	36.00
11 - 15 ปี	4	16.00
16 - 20 ปี	1	4.00
มากกว่า 20 ปี	1	4.00

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.00 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 40.00

ด้านวุฒิทางการศึกษา พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 80.00 และมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 20.00

ด้านตำแหน่ง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็นผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 28.00 ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12.00 ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 12.00 และข้าราชการบำนาญ อดีตผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 8.00

ด้านประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบันต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือ มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งปัจจุบัน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.00 11 - 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 16.00 16 - 20 ปี และมากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 4.00 เท่ากัน

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบโครงสร้างองค์กร

รูปแบบโครงสร้างองค์กร	ความเหมาะสม	
	จำนวน (n = 25)	ร้อยละ
1. รูปแบบที่ 1 โครงสร้างปัจจุบัน	2	8.00
2. รูปแบบที่ 2 โครงสร้างปรับเปลี่ยน	23	92.00

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบที่ 2 โครงสร้างปรับเปลี่ยนมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.00 และรูปแบบที่ 1 โครงสร้างปัจจุบันมีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 8.00

จากความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงสร้างองค์กร 2 รูปแบบ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 25 คน ได้ให้เหตุผลและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

รูปแบบที่ 1 โครงสร้างปัจจุบัน

1. กำหนดขอบข่ายและภารกิจของสำนักต่างๆ ได้ชัดเจนและครอบคลุมภารกิจด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. การยุบรวมสำนักและกลุ่มงานตามรูปแบบที่ 2 โครงสร้างปรับใหม่ กระทบกับคนจำนวนมาก จะมีปัญหาอุปสรรคในการนำใช้

รูปแบบที่ 2 โครงสร้างปรับใหม่

1. ภารกิจของสำนักและกลุ่มงานไม่ซ้ำซ้อน กลุ่มงานที่สัมพันธ์และสอดคล้องกันอยู่ภายใต้สำนักเดียวกัน ทำให้มองภาพการปฏิบัติงานได้ตลอดแนว ซึ่งงานด้านวิชาการมีความเฉพาะด้านที่แตกต่างกัน การที่กลุ่มงานสามารถปฏิบัติงานได้เบ็ดเสร็จจะเกิดผลดีในการพัฒนางานวิชาการมากกว่าการทำงานซ้ำซ้อน

2. จัดกลุ่มงานได้กระชับ เป็นหมวดหมู่ชัดเจน มีความเชื่อมโยงกัน และครอบคลุมภารกิจการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. การจัดสำนักและกลุ่มงานนำไปสู่เป้าหมายคือคุณภาพผู้เรียน ซึ่งการแบ่งงานตามโครงสร้างปัจจุบันขาดความเป็นเอกภาพที่จะนำไปสู่เป้าหมาย มีความเหลื่อมล้ำในการทำงานค่อนข้างสูง

4. มีสำนักที่ดูแลเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

5. การจัดกลุ่มงานสนองแนวทางการกระจายอำนาจ

6. มีความครอบคลุมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทางการศึกษา และการใช้ชื่อกลุ่มงาน “กลุ่มพัฒนาการศึกษา...” มีความหมายที่กว้างกว่าคำว่า “กลุ่มการจัดการศึกษา...” ที่ใช้ในปัจจุบัน

นอกจากนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบที่ 2 โครงสร้างปรับใหม่ สรุปได้ดังนี้

1. สำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน การจัดกลุ่มงานโดยใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้มากำหนดเป็นกลุ่มงานไม่เหมาะสม เพราะอาจมีการเปลี่ยนแปลงกลุ่มสาระได้ในอนาคต ควรแบ่งกลุ่มตาม

ลักษณะของงาน ประกอบด้วย กลุ่มพัฒนามาตรฐานการศึกษาปฐมวัย กลุ่มส่งเสริมกระบวนการใช้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย กลุ่มพัฒนามาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มส่งเสริมกระบวนการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มพัฒนาหลักสูตร กลุ่มพัฒนาการจัดการเรียนการสอน กลุ่มพัฒนาการวัดผลและประเมินผล และกลุ่มวิจัยและพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน สำหรับกลุ่มการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นการนำหลักสูตรสู่ห้องเรียนอาจจัดเป็นรายวิชา

2. ควรเปลี่ยนชื่อสำนักและกลุ่มงานเพื่อความชัดเจนในการกำหนดกรอบการดำเนินงานและมีความเข้าใจที่ชัดเจนตรงกัน ดังนี้

- “สำนักสนับสนุนการเรียนรู้” ควรเปลี่ยนเป็น “สำนักส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้”
- “สำนักสนับสนุนการเรียนรู้” ควรเปลี่ยนเป็น “สำนักสนับสนุนคุณภาพการจัดการศึกษา”
- “กลุ่มพัฒนาเครื่องมือและบริการการสอน” ในสำนักวัดผลและประเมินผลและการแสดงความรับผิดชอบ ควรเปลี่ยนเป็น “กลุ่มพัฒนาค้างข้อสอบ”
- “กลุ่มพัฒนาการศึกษาเรียนรู้” ในสำนักการศึกษาพิเศษ ควรเปลี่ยนเป็น “กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาเรียนรู้”
- “กลุ่มให้คำปรึกษาและการแนะแนว” ในสำนักสนับสนุนการเรียนรู้ ควรเปลี่ยนเป็น “กลุ่มพัฒนาระบบแนะแนว”
 - “กลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน” ในสำนักสนับสนุนการเรียนรู้ ควรเปลี่ยนเป็น “กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน”
 - “กลุ่มประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้” ในสำนักทรัพยากรการเรียนรู้ ควรเปลี่ยนเป็น “กลุ่มประเมินและตรวจสอบคุณภาพสื่อการเรียนรู้”

3. ควรยุบรวม แยก และเพิ่มกลุ่มงาน ดังนี้

สำนักสนับสนุนการเรียนรู้

- ควรเพิ่ม “กลุ่มส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม”
- ควรเพิ่ม “กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายผู้ปกครอง” เพื่อสร้างความร่วมมือในการพัฒนา นักเรียนซึ่งเป็นบุตรหลานของตน และให้เห็นความสำคัญถึงหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบด้วย

สำนักทรัพยากรการเรียนรู้

- รวมกลุ่มพัฒนาสื่อการเรียนรู้เฉพาะด้าน และกลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีการเรียนการสอน เป็น “กลุ่มพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน”

- รวมกลุ่มส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ และกลุ่มเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ เป็น “กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ”
- ควรมีเรื่องการพัฒนานวัตกรรมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

สำนักการศึกษาพิเศษ

- ควรเพิ่ม “กลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อ”
- ควรเพิ่ม “กลุ่มวิจัยพัฒนาการศึกษาพิเศษ”
- กลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ควรอยู่ในสำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

4. ไม่ควรนำสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไปรวมกับสำนักทดสอบทางการศึกษา แล้วเป็นสำนักวัดผล ประเมินผลและการแสดงความรับผิดชอบ เพราะบทบาทภารกิจแตกต่างกัน คือ สำนักทดสอบทางการศึกษานั้นในมิติของการเรียนการสอน ส่วนสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นในมิติของการบริหารจัดการ ติดตามทุกเรื่องที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการ แต่ควรปรับชื่อใหม่เป็น “สำนักติดตามผลตามนโยบายและจัดการข้อร้องเรียน” ซึ่งรวมศูนย์เฉพาะกิจร้องเรียน

5. ไม่ควรมีสำนักระดมสนับสนุนการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพราะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีบทบาทเหมือนผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาได้จัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ซึ่งภาระงานที่ทุกสำนักดำเนินการล้วนเป็นการสนับสนุนการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

6. ส่วนกลางควรมีบทบาทในการกำหนดนโยบายและกำกับติดตามเท่านั้น

7. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรเพิ่มบทบาทเกี่ยวกับการวิจัย การพัฒนานวัตกรรม และการส่งเสริมการใช้ ICT ให้มากขึ้น

8. ทุกสำนักควรมีก่อนวิจัยพัฒนางาน เพื่อพัฒนางานด้วยกระบวนการวิจัย

9. ควรปรับคำว่า “การแสดงความรับผิดชอบ” เพราะสื่อความหมายไม่ชัดเจน

สำหรับการเตรียมการเพื่อนำรูปแบบที่ 2 โครงสร้างปรับใหม่ไปใช้โดยไม่เกิดปัญหาอุปสรรค ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นสรุปได้ดังนี้

1. สร้างความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงและพัฒนา พร้อมทั้งการขยายงานเพิ่มขึ้น ไม่ใช่ลดงานลง ซึ่งคนจะไม่ออกจากระบบ แต่ตำแหน่งบริหารอาจต้องปรับเปลี่ยนบ้าง

2. มีการสื่อสารที่ชัดเจนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่อง

- ทศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก
- การปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง
- ประโยชน์ที่เกิดหลังจากการเปลี่ยนแปลง และผลเสียหากที่ไม่ปรับโครงสร้างใหม่

3. จัดสัมมนาสร้างความเข้าใจบุคลากรแต่ละระดับชั้น ตั้งแต่ระดับบริหารจนถึงระดับปฏิบัติการ เพราะการทำความเข้าใจแก่คนต่างกลุ่มกัน ควรมียุทธวิธีที่แตกต่างกัน

4. เตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยชี้แจงทำความเข้าใจโครงสร้างปรับใหม่ บุคลากรเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานตามสำนักหรือกลุ่มงาน

5. ประชาสัมพันธ์ผู้เกี่ยวข้องหลายวิธี เช่น แผ่นพับ วนิดัล โปสเตอร์ ติดตามแหล่งที่คนผ่านไปมาและนิยมนอ่าน

6. นำเสนอผลการวิจัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา เพื่อขอความเห็นชอบ โดยแต่งตั้งคณะทำงานกลั่นกรอง เพื่อกำหนดขอบข่ายและภารกิจที่ชัดเจนและครอบคลุมภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งคณะทำงานควรประกอบด้วยผู้แทนสำนักต่างๆ และผู้แทนเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการปรับโครงสร้างใหม่ ข้อมูลที่ควรนำเสนอ เช่น

- โครงสร้างใหม่มีความเหมือนหรือแตกต่างจากโครงสร้างเดิมอย่างไร
- โครงสร้างใหม่จะช่วยดำเนินการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างไร หรือช่วยแก้ไขจุดอ่อนของโครงสร้างเดิมอย่างไร

7. จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus group) โดยคณะทำงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผู้วิจัยเป็นคณะเลขานุการ นำเสนอร่างโครงสร้างใหม่เพื่อรับฟังความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกระบวนการนี้จะเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับในโครงสร้างใหม่ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างแท้จริง

8. ควรมีคณะวิพากษ์โครงสร้างจากบุคลากรทุกระดับ เพื่อครอบคลุมภาระงาน
9. อธิบายให้ได้ว่า การปรับโครงสร้างส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนอย่างไร เพราะคือเป้าหมายที่ทุกคนปรารถนา
10. สร้างความเข้าใจว่าการปรับโครงสร้างส่งผลต่อความก้าวหน้าขององค์กร ตลอดจนบุคลากรอย่างไร
11. กำหนดขอบข่าย และภารกิจของกลุ่มงานให้ชัดเจน
12. จัดทำ Job description ของงานให้ชัดเจน และบุคลากรในแต่ละกลุ่มงานต้องรู้ว่าจะงานที่รับผิดชอบคืออะไร
13. ควรประชาสัมพันธ์ สอบถามความคิดเห็นการกำหนดตำแหน่งของบุคลากรในแต่ละสำนัก ต้องมีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งงานนั้นๆ และคุณสมบัติของตำแหน่งเฉพาะทาง เช่น นักวิชาการคอมพิวเตอร์ นักวิชาการโสตทัศนศึกษา ต้องกำหนดเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับงานที่เกี่ยวข้อง
14. การจัดคนเข้าโครงสร้างงาน โดยการจัดตามที่แต่ละคนทำงานอยู่แล้วนำไปรวมกลุ่มตามสำนักหรือกลุ่มงาน
15. ไม่ควรให้มีการเลือกตามความต้องการว่าใครอยากไปทำที่ไหน
16. จัดสรรอัตรากำลังให้เหมาะสมกับงาน
17. ต้องปรับโครงสร้างตามวาระที่จะมีการปรับและเปลี่ยนของ ก.พ. โดยให้สำนักพัฒนาระบบศึกษาแนวทางและแก้ไขกฎระเบียบก่อน
18. เตรียมปรับปรุงโครงสร้าง หากเกี่ยวข้องกับกฎหมาย ระเบียบ ต้องมีการแก้ไขให้สอดคล้องกับโครงสร้างปรับใหม่
19. ปรับแผนอัตรากำลังให้ชัดเจน
20. ให้มีระยะเวลาในการทดลองใช้และมีการประเมิน

21. มีการทดลองปฏิบัติงาน 1-2 ปี แล้วประเมินภาพรวมของงานว่ามีงานอะไรที่ต้องปรับปรุงแก้ไข
22. ทดลองใช้เป็นการภายในก่อน ประเมินผลการทดลอง ปรับปรุงแล้วจึงประกาศโครงสร้างใหม่
23. เริ่มเปลี่ยนแปลงในสำนักที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดก่อน เช่น สำนักการศึกษาพิเศษ แล้วค่อยๆ ดำเนินการต่อในสำนักอื่น
24. ผู้บริหารควรเข้าใจโครงสร้างงานของแต่ละสำนักในองค์กรให้ชัดเจน
25. ผู้บริหารระดับสูงผู้กำหนดนโยบายต้องชัดเจนถึงภาระงาน บทบาทหน้าที่ตามหลักการบริหาร มิฉะนั้นจะมีการมอบหมายงานตามความรู้สึก หรือความเห็นส่วนตัว
26. พัฒนาบุคลากรเพื่อนำสู่การทำงานในสำนักหรือกลุ่มงานที่เลือก การมอบหมายงานที่เหมาะสมกับบุคลากรทั้งความรู้ ความสามารถ และความสมัครใจจะทำให้งานที่รับผิดชอบมีคุณภาพ
27. จัดกิจกรรมสัมพันธ์ปีละ 2-3 ครั้ง สร้างความสัมพันธ์ทั้งด้านเนื้องาน และด้านพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน
28. การดำเนินงานควรแบ่งเป็นระยะๆ และต้องมีปัจจัย แรงจูงใจเสริมกับบุคลากรที่ได้รับผลกระทบ

ข้อวิจารณ์

ผลการพิจารณารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า โครงสร้างองค์กรปรับใหม่มีความเหมาะสมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่า โครงสร้างองค์กรปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโครงสร้างองค์กรที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเกิดจากการปฏิรูปโครงสร้างการบริหารของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2547 จาก 14 กรม มาเป็น 5 องค์กรหลัก สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เกิดจากการรวมของ 3 กรม คือ กรมวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และกรมสามัญศึกษา และบุคลากรของ 3 กรมซึ่งมีวัฒนธรรมการทำงานที่แตกต่างกัน ได้กระจายและปะปนกันไปตามสำนักต่างๆ ตามความสมัครใจ และในช่วง 8 ปีที่ผ่านมาได้ปรับโครงสร้างองค์กรเป็นการภายในทั้งระดับสำนักและกลุ่มงานในลักษณะของการเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ด้วยเหตุผลสำคัญคือ การยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน แม้ว่าจะพยายามกำหนดขอบข่ายงานไม่ให้ซ้ำซ้อน แต่ในทางปฏิบัติการดำเนินงานโครงการของแต่ละสำนักหรือแม้แต่กลุ่มงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกันมักจะวางแผนการทำงานของตนเองให้ครบกระบวนการของงาน จึงเกิดความซ้ำซ้อน นอกจากนั้น ส่งผลให้งาน/โครงการ/กิจกรรม เพิ่มมากขึ้น ประกอบกับการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาในด้านวิชาการให้กับเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งมีผลในทางปฏิบัติไม่สมบูรณ์ ทำให้งาน/โครงการของเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในส่วนที่รับการสั่งการหรือมอบหมายงานหรือขอความร่วมมือจากส่วนกลางเพิ่มขึ้นตามไปด้วย สอดคล้องกับ รุ่ง แก้วแดง (2538: 201-247) กล่าวว่า กรมและกองส่วนใหญ่ได้ตั้งมาเป็นระยะเวลานาน ลักษณะของการขยายตัวมักเป็นไปในลักษณะค่อยๆ ขยาย และเป็นไปในลักษณะที่ไร้ทิศทาง จะมีงานที่เพิ่มเข้ามาในตอนหลัง มีหลายงานที่ไม่สอดคล้องกับภารกิจหลักของส่วนราชการ ทำให้เกิดปัญหา และมีบ่อยครั้งที่ผู้บริหารบางยุคบางสมัยมักจะเพิ่มภารกิจอื่นเข้ามา จึงทำให้ภารกิจขององค์กรไม่ชัดเจน

ส่วนโครงสร้างองค์กรปรับใหม่ที่ผู้วิจัยนำเสนอ ได้แนวคิดจากการสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศต่างๆ ซึ่งพบว่าการจัดองค์กรด้านวิชาการมีเป้าหมายของการดำเนินงานไม่เพียงการส่งเสริมสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนของครูและการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน แต่มีเป้าหมายสำคัญอีกประการหนึ่งคือการเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้พร้อมที่จะเรียนรู้และสนับสนุนการเรียนรู้ในโลกกว้างของนักเรียนผ่านเทคโนโลยีทันสมัย นอกจากนั้นผู้วิจัยได้คำนึงถึงการลดความซ้ำซ้อนของงาน จึงใช้กระบวนการทำงานมาเป็นหลักในการพิจารณาปรับโครงสร้างขององค์กร โดยสำนักจะบริหารจัดการงานที่สัมพันธ์กันจนครบกระบวนการ สอดคล้องกับการให้เหตุผลของผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ที่เห็นว่าโครงสร้างองค์กรปรับใหม่มีภารกิจของสำนักและกลุ่มงานไม่ซ้ำซ้อน กลุ่มงานที่สัมพันธ์และสอดคล้องกันอยู่ภายใต้สำนักเดียวกัน ทำให้มองภาพการปฏิบัติงานได้ตลอดแนว

ซึ่งงานด้านวิชาการมีความเฉพาะด้านที่แตกต่างกัน การที่กลุ่มงานสามารถปฏิบัติงานได้เบ็ดเสร็จจะเกิดผลดีในการพัฒนางานวิชาการมากกว่าการทำงานซ้ำซ้อน

สำหรับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ มีประเด็นที่น่าสนใจที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. การนำโครงสร้างองค์กรปรับใหม่ไปใช้อาจมีปัญหาเพราะมีผลกระทบกับคนส่วนมาก ที่ผู้ทรงคุณวุฒิมีความกังวลเช่นนี้เป็นเพราะโครงสร้างปรับใหม่ได้ยุบบางสำนักและกลุ่มงานเดิมหลายหน่วยงาน บางสำนักลดขนาดองค์กรลง และบางสำนักหลอมรวมกับสำนักอื่น ย่อมจะมีผลกับการจัดบุคลากร นอกจากนั้นจากประสบการณ์เดิมเมื่อครั้งปรับเปลี่ยนโครงสร้างเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใหม่ๆ มีความสับสนในกระบวนการบริหารงานและการปฏิบัติงานทำให้บางงานชะงักลงชั่วคราว ผู้วิจัยมีความเห็นว่าข้อกังวลนี้จะไม่เกิดขึ้นหรือน้อยมากถ้าได้ปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำโครงสร้างองค์กรปรับใหม่ไปใช้ คือ สร้างความตระหนักและประชาสัมพันธ์ถึงการปรับเปลี่ยน เหตุผลหรือเป้าหมายของการปรับเปลี่ยน ผลที่เกิดขึ้นกับบุคลากรและคุณภาพของการศึกษา เตรียมการอย่างรอบคอบทั้งด้านการจัดทำรายละเอียดของขอบข่ายภาระงาน การเขียนลักษณะงาน การให้ทุกฝ่ายได้รับการพัฒนาเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งงานใหม่ เตรียมการด้านกฎหมาย และให้เวลากับการทดลองก่อนนำไปใช้จริง สอดคล้องกับKotter (1999, อ้างใน พสุ เดชะรินทร์) กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงใดๆ ภายในองค์กรจะต้องดำเนินการไปตามลำดับ 8 ขั้นตอนและถ้าเกิดความคิดพลาดในลำดับขั้นใดขั้นหนึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการเปลี่ยนแปลงในองค์กร ดังนี้ 1) การสร้างความรู้ถึงถึงความจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร 2) การสร้างทีมงานที่ดีที่พร้อมจะทำงานร่วมกันก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร 3) การสร้างวิสัยทัศน์ที่องค์กรต้องการเป็น ภายหลังจากการเปลี่ยนแปลง 4) การสื่อสารและถ่ายทอดวิสัยทัศน์ลงไปยังพนักงานทั่วทั้งองค์กร 5) การกำจัดอุปสรรคที่มีต่อการเปลี่ยนแปลง เช่น กฎระเบียบที่ล้าสมัย การขาดความมั่นใจของผู้บริหารและบุคลากร ผู้บริหารหรือบุคลากรกลุ่มที่ต่อต้าน 6) การวางแผนเพื่อให้เกิดความสำเร็จในระยะสั้นเป็นระยะๆ 7) อย่ายินดีกับความสำเร็จในเบื้องต้น การเปลี่ยนแปลงยังคงดำเนินต่อไป และ 8) ทำให้ผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นคงอยู่กับองค์กร

2. การจัดกลุ่มงานภายในสำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนโดยใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้เป็นกลุ่มงาน มีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนมากที่ไม่เห็นด้วยกับการจัดกลุ่มงานในลักษณะนี้เพราะแต่ละหลักสูตรอาจจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้แตกต่างกันได้ ในอนาคตกลุ่มงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้อาจจะไม่เหมาะสม การจัดกลุ่มงานเช่นนี้มาจากผู้วิจัยได้พิจารณาถึงความซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานของกลุ่มงานภายในสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา เช่น งาน/โครงการเกี่ยวกับสังคมศึกษา มีกลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้รับผิดชอบด้านหลักสูตร กลุ่มสถาบันสังคมศึกษารับผิดชอบยกระดับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้รับผิดชอบด้านการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการจัดกลุ่มงานตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้รับผิดชอบทั้งการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ จึงช่วยลดความซ้ำซ้อนได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาในภาพรวมผู้วิจัยได้ใช้กระบวนการทำงานในการจัดโครงสร้างองค์กระระดับสำนักทุกสำนัก ยกเว้นสำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนยึดกระบวนการทำงานในระดับกลุ่มงาน ดังนั้น ด้วยเหตุผลของผู้ทรงคุณวุฒิและหลักการจัดโครงสร้างองค์กรที่ยึดกระบวนการทำงาน ผู้วิจัยจึงเห็นสมควรปรับตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

3. ชื่อกลุ่ม “กลุ่มพัฒนาเครื่องมือและบริการการสอบ” ควรเปลี่ยนเป็น “กลุ่มพัฒนาล้างข้อสอบ” ในประเด็นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการพัฒนาเครื่องมือและบริการการสอบเหมาะสมสอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่า ดังนี้ เมื่อพิจารณาจากความหมาย การพัฒนาเครื่องมือและบริการการสอบ เป็นการ สร้างและพัฒนาคลังข้อสอบมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ทดสอบและเครื่องมือต่าง ๆ และให้บริการเครื่องมือแก่เขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งการพัฒนาล้างข้อสอบเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาเครื่องมือและบริการการสอบ นอกจากนั้น ในบริบทของการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา จึงเป็นความรับผิดชอบของสถานศึกษา และเขตพื้นที่การศึกษา ในการพัฒนาระบบการประเมินผลการเรียนรู้ การตรวจสอบ และรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรอำนวยความสะดวกให้กับเขตพื้นที่การศึกษาด้วยการพัฒนาเครื่องมือวัดผลมาตรฐานไว้บริการ

4. สำนักทรัพยากรการเรียนรู้ ควรมีกลุ่มงานการพัฒนานวัตกรรม สำหรับสำนักทรัพยากรการเรียนรู้ กลุ่มงานต่างๆ เช่น กลุ่มพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนและการเรียนรู้ กลุ่มส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน และกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ โดยทั่วไปแล้วการพัฒนาสื่อ เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องใช้กระบวนการพัฒนานวัตกรรม จึงไม่จำเป็นต้องแยกกลุ่มงานการพัฒนานวัตกรรมออกมาเป็นการเฉพาะ

5. กลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ ไม่ควรอยู่ในสำนักการศึกษาพิเศษ แต่ควรอยู่ในสำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน การที่ผู้วิจัยนำกลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษไว้ในสำนักการศึกษาพิเศษด้วยเหตุผลของการบริหารจัดการ ดังนี้ ทั้งเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความบกพร่องมีความต้องการจำเป็นพิเศษที่ต้องได้รับการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถของเขาให้เต็มศักยภาพ เด็กกลุ่มนี้ไม่สามารถได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากการจัดการศึกษาแบบเดียวกับเด็กปกติ ดังนั้น เพื่อให้มีจุดเน้นการพัฒนาสนองต่อความสามารถและความต้องการของเด็กพิเศษเป็นรายบุคคล จึงได้จัดไว้ภายใต้สำนักเดียวกัน อย่างไรก็ตามจากที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วยเช่นนี้ อาจเป็นเพราะชื่อของสำนัก

การศึกษาพิเศษตามความเข้าใจของคนทั่วไปหมายถึงเด็กที่มีความบกพร่อง ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดความสับสน ประกอบกับเด็กกลุ่มความสามารถพิเศษเป็นกลุ่มที่ควรจะได้ค้นพบความสามารถตั้งแต่ยังเริ่มต้น และรับการพัฒนาเอาใจใส่เป็นพิเศษเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติต่อไป ผู้วิจัยจึงจะปรับด้วยการนำกลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษไว้ในสำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

6. *ไม่ควรรวมสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไว้กับสำนักวัดผลประเมินผล และการแสดงความรับผิดชอบ* ด้วยเหตุผลที่ว่า สำนักทดสอบทางการศึกษาและสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีบทบาทภารกิจแตกต่างกัน คือ สำนักทดสอบทางการศึกษาเน้นในมิติของการเรียนการสอน ส่วนสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเน้นในมิติของการบริหารจัดการ ติดตามทุกเรื่องที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานดำเนินการ การที่ผู้วิจัยรวมสองสำนักเข้าด้วยกันได้พิจารณาจากมิติของการแสดงความรับผิดชอบ (accountability) ดังนั้นผลจากการวิจัยรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของต่างประเทศ พบว่า ประเทศสหรัฐอเมริกามีระบบความรับผิดชอบต่อจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) อย่างชัดเจนภายใต้กฎหมายการศึกษา “No Child Left Behind Act” ในระบบนี้มลรัฐ ต้องพัฒนาระบบการวัดผลและประเมินผลระดับรัฐ ซึ่งประกอบด้วย 1) กำหนดเป้าหมายการพัฒนา คือมาตรฐานการเรียนรู้และต้องทำความเข้าใจที่ชัดเจน โดยจัดทำแนวการเชื่อมโยง (alignment) มาตรฐานการเรียนรู้กับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและสื่อการสอน 2) จัดทดสอบในวิชาตามการประเมินระดับชาติ คือ การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณ และวิชาที่ 3 มลรัฐเป็นผู้กำหนด 3) รายงานผลการประเมินตามตัวชี้วัดต่อสาธารณชน จำแนกรายกลุ่มนักเรียน เช่น ชนพื้นเมือง เพศ ความบกพร่อง ฐานะทางเศรษฐกิจ และความคล่องในการใช้ภาษาอังกฤษ และข้อมูลอื่นซึ่งมีความหมายต่อการพัฒนาการศึกษา เช่น การจบการศึกษา อัตราการศึกษาต่อ อัตราการออกกลางคัน จำนวนครูและประสิทธิภาพการสอน การรายงานจัดทำเป็นรายโรงเรียน รายเขตพื้นที่และภาพรวมของมลรัฐ รวมทั้งจัดอันดับผลการดำเนินงานของโรงเรียน นอกจากนั้นต้องรายงานผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเป็นรายบุคคลให้ผู้ปกครองทราบ 4) มีระบบการให้รางวัลแก่เขตพื้นที่และโรงเรียนที่มีผลการดำเนินงานหรือผลการประเมินอยู่ในระดับสูง เช่น รางวัลเกียรติยศ การจัดสรรงบประมาณเพิ่ม 5) มีระบบการเข้าแทรกแซง สำหรับเขตพื้นที่และโรงเรียนที่มีผลการดำเนินงานหรือผลการประเมินอยู่ในระดับต่ำและไม่มีการพัฒนาติดต่อกัน 2 ปี เช่น ร้อยละ 5 จากลำดับท้ายของจำนวนเขตพื้นที่และโรงเรียนทั้งหมด มลรัฐจะร่วมมือกับศูนย์บริการการศึกษาเข้าแทรกแซงโดยเริ่มจากร่วมกับเขตพื้นที่และโรงเรียนกำหนดขอบข่ายของการพัฒนา พัฒนาแผนปรับปรุงแผนการนำไปใช้และแผนการติดตาม รวมทั้งให้จัดงบประมาณร้อยละ 10 ของงบก่อสร้างมาใช้ จากนั้นมลรัฐจัดการช่วยเหลือทางเทคนิค เครื่องมือ การพัฒนาครูและผู้บริหารเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน การดำเนินงานให้ใช้กระบวนการวิจัย และถ้าการพัฒนาไม่เป็นผลมีบทลงโทษตั้งแต่การเข้าแทรกแซง

คณะทำงานของเขตพื้นที่และโรงเรียน มลรัฐเข้าดำเนินการแทน (take over) ถอดถอนผู้บริหารโรงเรียน และปิดโรงเรียน โดยเสนอโรงเรียนทางเลือกให้กับผู้ปกครอง

สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยมีความพยายามที่จะยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนแต่ไม่มีระบบความรับผิดชอบ (accountability) ในการจัดการศึกษาต่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรม คือ การทดสอบและการรายงานผลจำแนกตามประเภทโรงเรียน เขตพื้นที่ ความรู้และทักษะ ไม่ได้แยกย่อยตามกลุ่มนักเรียนซึ่งทำให้การพัฒนาบางเรื่องอาจไม่ครอบคลุมนักเรียนบางกลุ่มซึ่งเป็นจุดอ่อน กรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาหรือโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะกำหนดนโยบายและกระตุ้นให้เขตพื้นที่การศึกษาไปดำเนินงาน ผลต่อการปฏิบัติงานที่ไม่ประสบผลสำเร็จเป็นเพียงการประกาศรายชื่อให้เขตพื้นที่อื่นได้รับทราบ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าถ้าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีระบบความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) อย่างเป็นรูปธรรมมีผลทั้งทางบวกและทางลบต่อผู้ปฏิบัติงาน มีระบบการเข้าช่วยเหลือสนับสนุนเขตพื้นที่และโรงเรียนจะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ นอกจากนั้น ระบบการประกันคุณภาพเป็นอีกทางหนึ่งที่สร้างความมั่นใจในการดำเนินงาน กล่าวคือ ระดับโรงเรียนจะต้องมีการประกันคุณภาพภายในเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของตนเอง รวมทั้งมีการประเมินจากภายนอกมาตรวจสอบอีกชั้นหนึ่ง และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งเป็นกลไกของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจะต้องแสดงความรับผิดชอบเช่นเดียวกันด้วยการได้รับการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลจากส่วนกลาง จะเห็นว่าทั้งโรงเรียนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีเป้าหมายสำคัญอยู่ที่การดำเนินงานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ดังนั้นกระบวนการทำงานที่เชื่อมโยงกันตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติคือเขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนย่อมเกิดประสิทธิภาพมากกว่าการแยกส่วน แต่การใช้รูปแบบหรือวิธีการในปัจจุบันสำนักติดตามและประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐานรับผิดชอบติดตามประเมินผลการดำเนินงานของเขตพื้นที่การศึกษาในภาพรวมของงานโครงการตามยุทธศาสตร์ ทำให้การสนับสนุนช่วยเหลือ โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไม่บรรลุตามเป้าหมายขาดการวางแผนที่ชัดเจนและต่อเนื่อง

7. *ไม่ควรมีสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา* เพราะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีบทบาทเหมือนผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาได้จัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมการใช้หลักสูตร ซึ่งภาระงานที่ทุกสำนักดำเนินการล้วนเป็นการสนับสนุนการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา การที่ผู้วิจัยเพิ่มสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพราะเห็นว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แต่ปัจจุบันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวนมากยังไม่เข้มแข็งทางวิชาการ การสร้างสรรคงานเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนยังต้องอาศัยการสนับสนุนจากส่วนกลางอยู่มากซึ่งบางครั้งไม่ตรงตาม

ความต้องการของเขตพื้นที่ ดังนั้นหากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้รับการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนามาตรฐานของบริบทที่แท้จริงให้เป็นองค์กรที่สามารถปฏิบัติงานได้ด้วยตนเองอย่างเข้มแข็ง มีประสิทธิภาพ เป็นศูนย์กลางเครือข่ายความร่วมมือพัฒนาการศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่ จะทำให้การศึกษาของชาติเจริญมั่นคง สอดคล้องกับมลรัฐ โอไอโอซึ่งได้บทเรียนจากการกระจายอำนาจคือพัฒนาเครื่องมือการสร้างความสามารถให้เขตพื้นที่การศึกษาโดยไม่มีความรู้ถึงความต้องการและบริบทของเขตพื้นที่ ทำให้เขตพื้นที่ไม่ค่อยเต็มใจยอมรับการสนับสนุน ซึ่งโดยปกติความต้องการจำเป็นของแต่ละเขตพื้นที่แตกต่างกันระหว่างในเมืองและนอกเมือง และขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ ส่วนสำนักต่างๆ ในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการดำเนินการเพื่อสนับสนุนเขตพื้นที่การศึกษาในด้านเข้าไปส่งเสริมสนับสนุนโรงเรียน ดังนั้นบทบาทหน้าที่ของสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจึงไม่ซ้ำซ้อนกับสำนักอื่นตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ นอกจากนี้ เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีความเข้มแข็งแล้วอาจจะยุบสำนักนี้ในภายหลัง

นอกจากนั้น ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าถ้าหากเขตพื้นที่การศึกษาไม่สามารถเป็นองค์กรผู้นำด้านวิชาการและดำเนินงานตามหลักการกระจายอำนาจแล้ว การจัดการศึกษาให้สัมฤทธิ์ผลเป็นไปได้ค่อนข้างยาก ซึ่ง Don Dailey และคณะ (2005: 2-10) และ Robert D. Muller (2004: i- ii) ได้ข้อค้นพบจากการวิจัยเกี่ยวกับเขตพื้นที่การศึกษาที่ประสบความสำเร็จมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้ 1) เป้าหมายเน้นที่ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนและการเรียนรู้ โดยไม่ปล่อยให้ระบบราชการมาทำให้ไขว้เขว บุคลากรทุกระดับมีภาวะผู้นำด้านการพัฒนาการเรียนการสอน 2) มีทฤษฎีการปฏิบัติและเครื่องมือการพัฒนาที่มุ่งเป้าหมายอย่างชัดเจน 3) มีการทำงานเชิงระบบ และครอบคลุมเป้าหมายขององค์กร 4) นักการศึกษาทุกระดับทั้งศึกษาธิการเขตพื้นที่ ผู้บริหารโรงเรียน และครู ยอมรับบทบาทความรับผิดชอบการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน และนักการศึกษาจะต้องได้รับการสนับสนุนพัฒนานั้นด้วย 5) ใช้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจจากหลายแหล่ง และหลายส่วนมากำหนดกลยุทธ์การพัฒนา 6) ติดตามความก้าวหน้าการทำงานและเข้าแทรกแซงถ้าจำเป็น 7) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูป 8) เขตพื้นที่และโรงเรียนจะต้องร่วมมือหรือแบ่งปันความรับผิดชอบ 9) จัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมให้กับโรงเรียน และ 10) สนับสนุนโรงเรียนตามบริบทและความต้องการของแต่ละโรงเรียน ส่วนเครื่องมือที่มลรัฐจะช่วยให้เขตพื้นที่การศึกษาดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น พอร์ตโฟลิโอสำหรับการออกแบบเขตพื้นที่ เครื่องมือตรวจสอบตนเองเพื่อเปรียบเทียบการปฏิบัติงานกับเขตพื้นที่ที่ปฏิบัติงานได้สำเร็จในระดับสูงกว่า และผลงานวิจัยเชิงสังเคราะห์ นโยบาย และตัวอย่างการปฏิบัติที่ดีที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนักหรือกลุ่มงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งอาจจะเป็นสำนักหรือกลุ่มงานตามโครงสร้างปัจจุบันหรือโครงสร้างปรับใหม่ เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิเลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอ พร้อมให้เหตุผลกรณีไม่เห็นด้วย ผู้วิจัยวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยปรากฏดังตารางที่ 4.18-4.30 ดังนี้

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานที่นำเสนอ ในกลุ่มสาระและกลุ่มบูรณาการ

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักหรือกลุ่มพัฒนาหลักสูตร

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มภาษาไทย

ตารางที่ 4.23 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มภาษาต่างประเทศ

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในกลุ่มวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักสนับสนุนการเรียนรู้

ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักการศึกษาพิเศษ

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักทรัพยากรการเรียนรู้

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักวัดผล ประเมินผล และการแสดงความรับผิดชอบ

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ ในสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ
ในกลุ่มการศึกษาปฐมวัย

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
สนับสนุนการกำหนดนโยบายการพัฒนาการศึกษาปฐมวัย	24	96.00	1	4.00
พัฒนาหลักสูตร นวัตกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และพัฒนาครูปฐมวัย				
กิจกรรม				
1. สนับสนุนการลดอัตราครูต่อนักเรียน หรือลดขนาดห้องเรียน	10	40.00	15	60.00
2. จัดทำคู่มือแนะนำการจัดการศึกษาปฐมวัย พร้อมทั้งจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำปรึกษา	24	96.00	1	4.00
3. จัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา	25	100	-	-
4. จัดทำเว็บไซต์ให้ความรู้และตัวอย่าง เช่น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทำหน้าที่เป็นครูสอนอีกทางหนึ่ง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน การเชื่อมโยงมาตรฐาน หลักสูตร และการประเมินผล และเครื่องมือสำรวจการเรียนรู้ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ และภาษา	25	100	-	-
5. จัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาต่างๆ	25	100	-	-
6. พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ หรือทดลองใช้นวัตกรรมจากต่างประเทศแล้วนำมาปรับให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยก่อนเผยแพร่	25	100	-	-
7. จัดหลักสูตรอบรมครูออนไลน์ ให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และรวบรวมแหล่งอบรมครู	25	100	-	-

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. สร้างเครือข่ายชุมชนผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย และเครือข่ายชุมชนผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและประสบการณ์	25	100	-	-

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานของกลุ่มการศึกษาปฐมวัย คิดเป็นร้อยละ 96.00 ส่วนที่ไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 4.00 โดยให้เหตุผลว่า ควรจะมีการวิจัยและพัฒนาปฐมวัย

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่มการศึกษาปฐมวัย ดังนี้ จัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา จัดทำเว็บไซต์ให้ความรู้และตัวอย่าง เช่น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดผล และประเมินผล การจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทำหน้าที่เป็นครูสอนอีกทางหนึ่ง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน การเชื่อมโยงมาตรฐาน หลักสูตร และการประเมินผล และเครื่องมือสำรวจการเรียนรู้ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ และภาษา จัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาด้านต่างๆ พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ หรือทดลองใช้นวัตกรรมจากต่างประเทศแล้วนำมาปรับให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยก่อนเผยแพร่ จัดหลักสูตรอบรมครูออนไลน์ ให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่องและรวบรวมแหล่งอบรมครูและสร้างเครือข่ายชุมชนผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย และเครือข่ายชุมชนผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและประสบการณ์

รองลงมา คือ กิจกรรมจัดทำคู่มือแนะนำการจัดการศึกษาปฐมวัย พร้อมทั้งจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำปรึกษา และจัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา คิดเป็นร้อยละ 96.00

ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่และรองลงมาที่เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่มการศึกษาปฐมวัยได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. กิจกรรมจัดทำคู่มือแนะนำการจัดการศึกษาปฐมวัย พร้อมทั้งจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำปรึกษา ควรเป็น กิจกรรมจัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย และคู่มือดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย พร้อมทั้งจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำปรึกษา
2. กิจกรรมจัดทำเว็บไซต์ให้ความรู้และตัวอย่าง ไม่ควรเน้นเฉพาะเว็บไซต์ ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งของการเผยแพร่เท่านั้น
3. กิจกรรมจัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาด้านต่างๆ ควรเป็น กิจกรรมการพัฒนาและจัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาด้านต่างๆ และเพิ่มการประเมินผลด้วยจะทำให้มีคุณภาพมากขึ้น
4. กิจกรรมพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ หรือทดลองใช้นวัตกรรมจากต่างประเทศแล้วนำมาปรับให้เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทยก่อนเผยแพร่ควรเป็น กิจกรรมวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ
5. กิจกรรมจัดหลักสูตรอบรมครูออนไลน์ ให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และรวบรวมแหล่งอบรมครูควรเป็น กิจกรรมจัดหลักสูตรอบรมครูออนไลน์ให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง รวบรวมแหล่งเรียนรู้และเทคนิคการจัดประสบการณ์
6. กิจกรรมสร้างเครือข่ายชุมชนผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย และเครือข่ายชุมชนผู้ปกครอง เพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิดและประสบการณ์ ควรเป็น กิจกรรมสร้างเครือข่ายชุมชนผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย และเครือข่ายชุมชนผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิด หลักการเลี้ยงดูและการจัดประสบการณ์
7. ควรเพิ่มกิจกรรมเพื่อให้ครอบคลุมขอบข่ายงาน ดังนี้
 - การพัฒนาครูปฐมวัยโดยตรง แยกออกจากการพัฒนาผ่านออนไลน์
 - การส่งเสริม สนับสนุนสื่อการจัดประสบการณ์ปฐมวัยแก่สถานศึกษา
 - การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษาปฐมวัย

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ สนับสนุนการลดอัตราครูต่อนักเรียน หรือลดขนาดห้องเรียน คิดเป็นร้อยละ 60.00 โดยให้เหตุผลดังนี้

1. เป็นหน้าที่ของฝ่ายอัตรากำลังหรือฝ่ายบุคคลหรือสำนักพัฒนาครู

2. ควรเขียนในเชิงนโยบายกว้างๆ โดยให้ครูและนักเรียนเป็นตัวอย่างหนึ่ง
3. ควรเปลี่ยนกิจกรรมเป็น การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับห้องเรียนคุณภาพการศึกษาปฐมวัย

รองลงมาคือ จัดทำคู่มือแนะนำการจัดการศึกษาปฐมวัย พร้อมทั้งจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 4.00 โดยให้เหตุผลว่าเขตพื้นที่การศึกษาสามารถดำเนินการเองได้

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานที่นำเสนอในกลุ่มสาระและกลุ่มบูรณาการ

ขอบข่ายงาน	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ สื่อและทรัพยากร การเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ และวิจัยและพัฒนา	19	76.00	6	24.00

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มและกลุ่มบูรณาการ คิดเป็นร้อยละ 76.00 ส่วนที่ไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 24.00 ให้เหตุผลตรงกันว่าไม่เห็นด้วยกับการจัดกลุ่มงานโดยใช้กลุ่มสาระการเรียนรู้

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอในสำนักหรือกลุ่มพัฒนาหลักสูตร

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตร การศึกษาพิเศษ หลักสูตรเฉพาะด้าน/การศึกษาทางเลือก ทรัพยากรหลักสูตร สนับสนุนการใช้หลักสูตร ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตร	24	96.00	1	4.00

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กิจกรรม				
1. ศึกษา วิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกองค์ประกอบ และทุกมิติของหลักสูตร ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับการใช้ชีวิตในปัจจุบันและอนาคต โลกของงาน และมีความยืดหยุ่นตามศักยภาพของผู้เรียน	25	100	-	-
2. จัดทำคู่มือให้ความรู้รอบด้านเกี่ยวกับการใช้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด คำแนะนำและสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ที่เชื่อมโยงกับหลักสูตรแกนกลาง และจัดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา	25	100	-	-
3. จัดทำคลังหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความหลากหลายตามจุดเน้นของแต่ละโรงเรียน	25	100	-	-
4. เปิดโอกาสให้โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนระหว่างการพัฒนาและการใช้หลักสูตร ผ่านการอบรมปฏิบัติการ การสัมมนา การนำเสนอข้อมูลโรงเรียนกรณีศึกษา และจัดพื้นที่หน้าเว็บไซต์ สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้	24	96.00	1	4.00
5. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	24	96.00	1	4.00
6. จัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ และการติดตามหลังจบการศึกษาภาคบังคับหรือการศึกษาระดับพื้นฐาน	23	92.00	2	8.00
7. สนับสนุนทางเทคนิคการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการพัฒนาหลักสูตรให้แก่นักเรียน การศึกษาระดับ การศึกษาระดับพื้นฐานสังกัดอื่น	24	96.00	1	4.00

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานของสำนักหรือกลุ่มพัฒนาหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 96.00 ส่วนที่ไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอ คิดเป็นร้อยละ 4.00 โดยให้เหตุผลว่าหลักสูตรการศึกษาพิเศษควรอยู่ในสำนักการศึกษาพิเศษ

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอในสำนักหรือกลุ่มพัฒนาหลักสูตร ดังนี้ ศึกษา วิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกองค์ประกอบและทุกมิติของหลักสูตร ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับการใช้ชีวิตในปัจจุบันและอนาคต โลกของงาน และมีความยืดหยุ่นตามศักยภาพของผู้เรียน จัดทำคู่มือให้ความรู้รอบด้านเกี่ยวกับการใช้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด คำแนะนำและสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ที่เชื่อมโยงกับหลักสูตรแกนกลาง และจัดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา และจัดทำคลังหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความหลากหลายตามจุดเน้นของแต่ละโรงเรียน

รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนระหว่างการพัฒนาและการใช้หลักสูตร ผ่านการอบรมปฏิบัติการ การสัมมนา การนำเสนอข้อมูลโรงเรียนกรณีศึกษา และจัดพื้นที่หน้าเว็บไซต์ สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา และสนับสนุนทางเทคนิคการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการพัฒนาหลักสูตรให้แก่หน่วยงานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดอื่น คิดเป็นร้อยละ 96.00 และจัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ และการติดตามหลังจบการศึกษาภาคบังคับหรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 92.00

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ จัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ และการติดตามหลังจบการศึกษาภาคบังคับหรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน คิดเป็นร้อยละ 8.00 โดยให้เหตุผลตรงกันว่าเป็นหน้าที่ของสำนักสนับสนุนการเรียนรู้

รองลงมาคือ เปิดโอกาสให้โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนระหว่างการพัฒนาและการใช้หลักสูตร ผ่านการอบรมปฏิบัติการ การสัมมนา การนำเสนอข้อมูลโรงเรียนกรณีศึกษา และจัดพื้นที่หน้าเว็บไซต์ สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา และสนับสนุนทางเทคนิคการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการพัฒนาหลักสูตรให้แก่หน่วยงานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดอื่น คิดเป็นร้อยละ 4.00 เท่ากัน โดยให้เหตุผลดังนี้

1. กิจกรรมเปิดโอกาสให้โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนระหว่างการพัฒนาและการใช้หลักสูตร เป็นขั้นตอนหนึ่งของกิจกรรมจัดทำคลังหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความหลากหลายตามจุดเน้นของแต่ละโรงเรียน

2. กิจกรรมติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมศึกษาวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกองค์ประกอบและทุกมิติของหลักสูตร

3. กิจกรรมสนับสนุนทางเทคนิคการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการพัฒนาหลักสูตรให้แก่หน่วยงานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดอื่น ควรเป็นกิจกรรมในกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
พัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และทรัพยากรการจัดการเรียนรู้	25	100	-	-
กิจกรรม				
1. จัดทำแนวทางการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้สู่ห้องเรียน แนวการสอนความรู้ ความคิดรวบยอด และทักษะสำคัญ รวบรวมสาระการเรียนรู้ และแหล่งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง	25	100	-	-
2. จัดทำเว็บไซต์เป็นกระเป๋าเครื่องมือให้ครูได้ค้นคว้า และท่องอินเทอร์เน็ต เช่น ตัวอย่างการสอนรายมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด การออกแบบงานนักเรียนที่ใช้หลายโดเมน ตัวอย่างผลงานนักเรียน การวัดผลและประเมินผล และแหล่งเว็บไซต์ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้	25	100	-	-
3. จัดทำ blog บรรจุแนวคิด ความรู้เชิงทฤษฎี และสร้างความชัดเจนในการสอนที่มีประสิทธิภาพจากตัวอย่างหรือกรณีศึกษาหลากหลายรูปแบบของครูที่ดำเนินการได้ดี	25	100	-	-

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. จัดทำ blog บรรจุแนวคิด ความรู้เชิงทฤษฎี และสร้าง ความชัดเจนในการสอนที่มีประสิทธิภาพจากตัวอย่างหรือ กรณีศึกษาหลากหลายรูปแบบของครูที่ดำเนินการได้ดี	25	100	-	-
4. จัดทำทรัพยากรออนไลน์ เกี่ยวกับแนวคิด และแนวการ สอนเฉพาะเรื่อง หรือเรื่องที่มีความยุ่งยากซับซ้อนในการ ทำความเข้าใจแก่นักเรียน	25	100	-	-
5. วิจัยและพัฒนาโมเดลการสอนเชิงระบบ ประกอบด้วย วิธีสอนที่มีคุณภาพสูง ความคาดหวัง การวัดผลและ ประเมินผล การรวบรวมข้อมูล วิธีการแก้ปัญหา การเข้า แทรกแซงการเรียนรู้ และการสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก	25	100	-	-

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่
นำเสนอของกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่ม
พัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้ จัดทำแนวทางการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้สู่ห้องเรียน แนวการสอน
ความรู้ ความคิดรวบยอด และทักษะสำคัญ รวบรวมสาระการเรียนรู้ และแหล่งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง จัดทำ
เว็บไซต์เป็นกระเปาะเครื่องมือให้ครูได้ค้นคว้า และท่องอินเทอร์เน็ต เช่น ตัวอย่างการสอนรายมาตรฐาน
การเรียนรู้/ตัวชี้วัด การออกแบบงานนักเรียนที่ใช้หลายโดเมน ตัวอย่างผลงานนักเรียน การวัดผลและ
ประเมินผล และแหล่งเว็บไซต์ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้ จัดทำ blog บรรจุแนวคิด ความรู้เชิงทฤษฎี
และสร้างความชัดเจนในการสอนที่มีประสิทธิภาพจากตัวอย่างหรือกรณีศึกษาหลากหลายรูปแบบของครู
ที่ดำเนินการได้ดี จัดทำทรัพยากรออนไลน์ เกี่ยวกับแนวคิด และแนวการสอนเฉพาะเรื่อง หรือเรื่องที่มี
ความยุ่งยากซับซ้อนในการทำความเข้าใจแก่นักเรียน และวิจัยและพัฒนาโมเดลการสอนเชิงระบบ
ประกอบด้วยวิธีสอนที่มีคุณภาพสูง ความคาดหวัง การวัดผลและประเมินผล การรวบรวมข้อมูล วิธีการ
แก้ปัญหา การเข้าแทรกแซงการเรียนรู้ และการสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก แต่ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
คือ การจัดทำเว็บไซต์ การจัดทำ blog และ การจัดทำทรัพยากรออนไลน์ เป็นวิธีการรวบรวมกิจกรรมเป็น
“พัฒนาแหล่งเรียนรู้”

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่มภาษาไทย

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
พัฒนาการรู้หนังสือ กระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย และ	25	100	-	-
ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้				
กิจกรรม				
1. จัดทำการบูรณาการมาตรฐาน/ตัวชี้วัดด้านการอ่าน การเขียนในกลุ่มสาระอื่น	25	100	-	-
2. สนับสนุนนโยบายลดขนาดห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3	13	52.00	12	48.00
3. ยกระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียนด้วยการจัดโปรแกรมความร่วมมือกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม	25	100	-	-
4. ศึกษาวิจัยด้านการเรียนรู้และการสอนแต่ละทักษะทางภาษา	25	100	-	-
5. จัดทำคลังนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย	24	96.00	1	4.00

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอของกลุ่มภาษาไทย

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่มภาษาไทย ดังนี้ จัดทำการบูรณาการมาตรฐาน/ตัวชี้วัดด้านการอ่าน การเขียนในกลุ่มสาระอื่น ยกระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียนด้วยการจัดโปรแกรมความร่วมมือกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม และศึกษาวิจัยด้านการเรียนรู้ และการสอนแต่ละทักษะทางภาษา

รองลงมา คือ จัดทำคลังนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 96.00 และสนับสนุนนโยบายลดขนาดห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 คิดเป็นร้อยละ 52.00 และให้

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรปรับกิจกรรมเป็น สนับสนุนนโยบายการปรับขนาดห้องเรียนให้เป็นไปตามมาตรฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 และจัดครูเข้าชั้นเรียนตามความเหมาะสม

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ การสนับสนุนนโยบายลดขนาดห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 คิดเป็นร้อยละ 48.00 โดยให้เหตุผลตรงกันคือ เป็นงานเชิงนโยบายในภาพรวมไม่ควรเป็นบทบาทของกลุ่มงานใดกลุ่มงานหนึ่ง

รองลงมา คือ จัดทำคลังนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย คิดเป็นร้อยละ 4.00 โดยให้เหตุผลว่าควรเป็นกิจกรรมในสำนักพัฒนาทรัพยากรการเรียนรู้

ตารางที่ 4.23 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่มภาษาต่างประเทศ

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
พัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศอื่น รวมทั้งภาษาของประเทศสมาชิก อาเซียน และทรัพยากรการเรียนรู้	25	100	-	-
กิจกรรม				
1. จัดทำแนวทางการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่ม ภาษาต่างประเทศสู่ห้องเรียน	25	100	-	-
2. จัดทำคลังสื่อการสอนออนไลน์ เช่น หนังสือ เกม บทความ วรรณคดี บทสนทนา สารคดี	25	100	-	-
3. จัดทำคลังรูปแบบหรือกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน ตัวอย่างการสอนที่มีประสิทธิภาพ	25	100	-	-
4. จัดทำ e-Learning ที่สามารถโต้ตอบได้สองทาง สำหรับครูพัฒนาตนเอง นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และนักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง	25	100	-	-

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอของกลุ่มภาษาต่างประเทศ

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่มภาษาต่างประเทศ ดังนี้ จัดทำแนวทางการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศสู่ห้องเรียน จัดทำคลังสื่อการสอนออนไลน์ เช่น หนังสือ เกม บทความ วรรณคดี บทสนทนา สารคดี จัดทำคลังรูปแบบหรือกลยุทธ์การจัดการเรียนการสอน ตัวอย่างการสอนที่มีประสิทธิภาพ และจัดทำ e-Learning ที่สามารถโต้ตอบได้สองทาง สำหรับครูพัฒนาตนเอง นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และนักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

นอกจากนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า กิจกรรมของกลุ่มสาระต่างๆ และกลุ่มภาษาต่างประเทศควรมีลักษณะของกิจกรรมที่คล้ายกันเพื่อพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่มวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
ส่งเสริม และพัฒนาการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน	24	96.00	1	4.00
กิจกรรม				
1. จัดทำคำอธิบายระดับปฏิบัติหรือระดับความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อใช้ในการวัดผลและประเมินผล พร้อมทั้งตัวอย่าง	25	100	-	-
2. จัดทำ blog และเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล เช่น การวัดผลและประเมินผล ความก้าวหน้าการเรียนรู้ของนักเรียนจากผลงานและหลักฐานร่องรอย พร้อมทั้งการออกแบบผลงานและตัวอย่าง การวัดผลและประเมินผลเพื่อการตัดสินใจเชื่อมโยงกับความคิดรวบยอด การวัดผลและประเมินผลทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา การเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เฉพาะ และแปลความหมายข้อมูลตามความคาดหวังของหลักสูตร	24	96.00	1	4.00

ตารางที่ 4.24 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3. จัดทำคลังเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ	25	100	-	-
4. จัดทำเครื่องมือประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนและครู	25	100	-	-

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอของกลุ่มวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 96.00 ส่วนที่ไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอคิดเป็นร้อยละ 4.00 ให้เหตุผลว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ควรนำไปรวมกับกลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอในกลุ่มวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ดังนี้ จัดทำคำอธิบายระดับปฏิบัติหรือระดับความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อใช้ในการวัดผลและประเมินผล พร้อมทั้งตัวอย่าง จัดทำคลังเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ และจัดทำเครื่องมือประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนและครู

รองลงมา คือ จัดทำ blog และเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล เช่น การวัดผลและประเมินผลความก้าวหน้าการเรียนรู้ของนักเรียนจากผลงานและหลักฐานร่องรอย พร้อมทั้งการออกแบบผลงานและตัวอย่าง การวัดผลและประเมินผลเพื่อการตัดสินผลเชื่อมโยงกับความคิดรวบยอด การวัดผลและประเมินผลทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา การเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เฉพาะ และแปลความหมายข้อมูลตามความคาดหวังของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 96.00 และได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่าควรเปลี่ยนกิจกรรมเป็น จัดทำ blog และเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ และการสร้างข้อสอบตามจุดประสงค์

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วย คือ จัดทำ blog และเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล เช่น การวัดผลและประเมินผลความก้าวหน้าการเรียนรู้ของนักเรียนจากผลงานและหลักฐานร่องรอย พร้อมทั้งการออกแบบผลงานและตัวอย่าง การวัดผลและประเมินผลเพื่อการตัดสินผลเชื่อมโยงกับความคิดรวบยอด การวัดผลและประเมินผลทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์

และสังคมศึกษา การเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เฉพาะ และแปลความหมายข้อมูลตามความคาดหวังของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 4.00 โดยให้เหตุผลว่าเป็นความรับผิดชอบของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ
ในสำนักสนับสนุนการเรียนรู้

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
การให้คำปรึกษาและการแนะแนว พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พฤติกรรมทางบวก สุขภาพ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้	24	96.00	1	4.00
กิจกรรม				
1. จัดทำแผ่นพับและเว็บไซต์ให้ความรู้และข้อมูลกระตุ้นให้ครอบครัวมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาและสังคมของนักเรียน วางแผนพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกับครู เลือกเส้นทางการศึกษาและการประกอบอาชีพของบุตรหลาน และเรียนรู้วิธีป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน	25	100	-	-
2. จัดทำคลังเว็บไซต์การสร้างและพัฒนาทักษะ อุปนิสัยสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และพฤติกรรมทางบวก เครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ และแหล่งทรัพยากร	25	100	-	-
3. จัดทำ blog บรรจุแนวคิดการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนและประสบการณ์ของโรงเรียน เช่น การเข้าชั้นเรียน การออกกลางคัน การหนีเรียน วินัย การตรงต่อเวลา และพฤติกรรมอันธพาล	25	100	-	-
4. จัดทำโมเดลการพัฒนาการแนะแนวการศึกษาและอาชีพเป็นรายชั้นเรียน	25	100	-	-
5. จัดทำเว็บไซต์ให้คำแนะนำ และรวบรวมแหล่งความช่วยเหลือ สนับสนุนนักเรียนกลุ่มต่างๆ เช่น นักเรียนยากจน ด้อยโอกาส มีความเสี่ยงที่จะไม่ประสบความสำเร็จ	25	100	-	-

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. รวบรวมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับศิลปะการเข้าใจนักเรียน	25	100	-	-
7. วิจัยเชิงวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ประชากรนักเรียน เพื่อสะท้อนมุมมอง ทักษะคิด และพฤติกรรมเยาวชน	25	100	-	-
8. จัดทำคลังเว็บไซต์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ เช่น ลักษณะงาน ความรู้ ทักษะ คุณสมบัติ เงินเดือน และความก้าวหน้า และมีโปรแกรมการวิเคราะห์อาชีพที่เหมาะสมด้วยตนเอง จากข้อมูลผลการเรียนรู้และความสามารถ	25	100	-	-
9. จัดทำคลังเว็บไซต์วิทยาลัย มหาวิทยาลัย การให้คำแนะนำวิธีการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพทั้งในและต่างประเทศ	25	100	-	-
10. จัดทำกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ให้เรียนรู้จากการบริการชุมชน/สังคม และโปรแกรมก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทรัพยากรเพื่อการค้นคว้า	25	100	-	-
11. จัดทำคู่มือแนะนำการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ โรงเรียนปลอดภัย ปลอดภัย การปิดช่องว่างความหลากหลายและความแตกต่างกันในสังคม การสร้างชุมชนการเรียนรู้ของนักเรียน การดูแลสุขภาพ และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน	22	88.00	3	12.00

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอของสำนักสนับสนุนการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 96.00 สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.00 ให้เหตุผลว่าขอบข่ายงานไม่ครอบคลุม ควรปรับเป็น ให้คำปรึกษาและการแนะแนวด้านการศึกษาและอาชีพ การพัฒนาบุคลิกภาพ พัฒนากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พฤติกรรมทางบวก สุขภาพอนามัย เสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอ ดังนี้ จัดทำแผ่นพับและเว็บไซต์ให้ความรู้และข้อมูลกระตุ้นให้ครอบครัวมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาและสังคมของ

นักเรียน วางแผนพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกับครู เลือกเส้นทางการศึกษาและการประกอบอาชีพของบุตรหลาน และเรียนรู้วิธีป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน จัดทำคลังเว็บไซต์การสร้างและพัฒนาทักษะ อุปนิสัยสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และพฤติกรรมทางบวก เครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ และแหล่งทรัพยากร จัดทำ blog บรรจุนวัตกรรมแก้ปัญหา พฤติกรรมนักเรียนและประสบการณ์ของโรงเรียน เช่น การเข้าชั้นเรียน การออกกลางคัน การหนีเรียน วินัย การตรงต่อเวลา และพฤติกรรมอันธพาล จัดทำโมเดลการพัฒนาการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เป็นรายชั้นเรียน จัดทำเว็บไซต์ให้คำแนะนำ และรวบรวมแหล่งความช่วยเหลือ สนับสนุนนักเรียนกลุ่มต่างๆ เช่น นักเรียนยากจน ด้อยโอกาส มีความเสี่ยงที่จะไม่ประสบความสำเร็จ ถูกคุกคามทางเพศ และทารุณกรรมรวบรวมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับศิลปะการเข้าใจนักเรียน วิจัยเชิงวิเคราะห์จากการสำมะโนประชากรนักเรียนเพื่อสะท้อนมุมมอง ทศนคติ และพฤติกรรมเยาวชน จัดทำคลังเว็บไซต์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ เช่น ลักษณะงาน ความรู้ ทักษะ คุณสมบัติ เงินเดือน และความก้าวหน้า และมีโปรแกรมการวิเคราะห์อาชีพที่เหมาะสมด้วยตนเองจากข้อมูลผลการเรียนรู้และความสามารถ จัดทำคลังเว็บไซต์ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย การให้คำแนะนำวิธีการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพทั้งในและต่างประเทศ และจัดทำกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ให้เรียนรู้จากการบริการชุมชน/สังคม และโปรแกรมก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทรัพยากรเพื่อการค้นคว้า

นอกจากนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. การจัดทำแผนพับ เว็บไซต์ และ blog เป็นวิธีการควรใช้คำรวมว่า พัฒนาแหล่งเรียนรู้ หรือ การจัดทำศูนย์ข้อมูล
2. กิจกรรมมีจำนวนมากควรจัดกลุ่ม concept หลัก
3. กิจกรรมจัดทำคลังเว็บไซต์การสร้างและพัฒนาทักษะ อุปนิสัยสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และพฤติกรรมทางบวก เครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ และแหล่งทรัพยากร เป็นวิธีการที่ดี แต่ยังขาดกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดผล เช่น ครู นักเรียน ผู้ปกครอง
4. กิจกรรมจัดทำ blog บรรจุนวัตกรรมแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนและประสบการณ์ของโรงเรียน เช่น การเข้าชั้นเรียน การออกกลางคัน การหนีเรียน วินัย การตรงต่อเวลา และพฤติกรรมอันธพาล ควรเพิ่มแนวทางการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ซึ่งนักเรียนสามารถรับคำแนะนำจากเว็บไซต์นี้ได้ด้วยตนเอง
5. ขาดกิจกรรมส่งเสริม ให้ความรู้หรือการสร้างนักจิตวิทยาโรงเรียนซึ่งเป็นศาสตร์เฉพาะ

รองลงมา คือ จัดทำคู่มือแนะนำการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้โรงเรียนปลอดภัย ปลอดภัย การปิดช่องว่างความหลากหลายและความแตกต่างกันในสังคม การสร้างชุมชนการเรียนรู้ของนักเรียน การดูแลสุขภาพ และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน คิดเป็นร้อยละ 88.00

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วย คือ จัดทำคู่มือแนะนำการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้โรงเรียนปลอดภัย ปลอดภัย การปิดช่องว่างความหลากหลายและความแตกต่างกันในสังคม การสร้างชุมชนการเรียนรู้ของนักเรียน การดูแลสุขภาพ และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน คิดเป็นร้อยละ 12.00 โดยให้เหตุผล ดังนี้

1. ควรให้ระดับปฏิบัติเป็นผู้ดำเนินการ
2. ควรเป็นกิจกรรมที่ลงถึงนักเรียนมากกว่ากำหนดกิจกรรมพัฒนาเครื่องมือให้ครู
3. เป็นกิจกรรมที่กว้างเกินไป และขาดเรื่องการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตผู้เรียน การป้องกัน การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้เรียนให้ปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ สังคมที่ไม่พึงประสงค์และปัญหาในปัจจุบัน เช่น สารเสพติด เอดส์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ฯลฯ

ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ
ในสำนักงานศึกษาพิเศษ

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
พัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มี	24	96.00	1	4.00
ความต้องการจำเป็นพิเศษ คัดกรองและพัฒนา				
ความสามารถพิเศษ พัฒนาสื่อเทคโนโลยีอำนวยความสะดวก				
สะดวกการเรียนรู้ และสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง				
กิจกรรม				
1. จัดทำฐานข้อมูลแนะนำโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับ	24	96.00	1	4.00
เด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กพิการ เด็กเรียนร่วม และ				
เด็กด้อยโอกาส				

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2. จัดทำคู่มือให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการสอน การบริการทางวิชาการ กลยุทธ์การสอน และการวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	25	100	-	-
3. จัดโปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	25	100	-	-
4. จัดทำคู่มือให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเรื่องการดูแล การจัดการศึกษา สื่อ และการวัดผลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ	25	100	-	-
5. จัดทำวารสารการดูแลเด็กและเยาวชนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา และผู้ปกครองที่มีประสบการณ์เขียนบทความลงในวารสาร	25	100	-	-
6. จัดทำเว็บไซต์แหล่งข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้	25	100	-	-
7. จัดทำสื่อเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้	25	100	-	-

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอของสำนักการศึกษาพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 96.00 สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.00 ให้เหตุผลว่า การพัฒนาความสามารถพิเศษควรอยู่ในสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาตามโครงสร้างเดิม หรือ สำนัก/กลุ่มพัฒนาหลักสูตร ในโครงสร้างปรับใหม่

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอ ดังนี้ จัดทำคู่มือให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการสอน การบริการทางวิชาการ กลยุทธ์การสอน และการวัดผลประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จัดโปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จัดทำคู่มือให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเรื่องการดูแล การจัดการศึกษา สื่อ และการวัดผลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ จัดทำวารสารการดูแลเด็กและเยาวชนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา และผู้ปกครองที่มีประสบการณ์เขียนบทความลงในวารสาร จัดทำ

เว็บไซต์แหล่งข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้ และจัดทำสื่อเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้

รองลงมา คือ จัดทำฐานข้อมูลแนะนำโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กพิการ เด็กเรียนร่วม และเด็กด้อยโอกาส คิดเป็นร้อยละ 96.00

นอกจากนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ขาดกิจกรรมการส่งเสริมให้ความรู้หรือพัฒนาครูหรือครูพี่เลี้ยงที่จะดูแลเด็กพิเศษซึ่งเป็นศาสตร์เฉพาะ

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วย คือ จัดทำฐานข้อมูลแนะนำโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กพิการ เด็กเรียนร่วม และเด็กด้อยโอกาส คิดเป็นร้อยละ 4.00 โดยให้เหตุผลว่ากลุ่มเป้าหมายของกิจกรรมเป็นคนละกลุ่มกับการศึกษาพิเศษ

ตารางที่ 4.27 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ
ในสำนักทรัพยากรการเรียนรู้

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
ประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ เฉพาะด้าน เทคโนโลยีการเรียนการสอนและการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ พัฒนาระบบและเครือข่าย เทคโนโลยี และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ	24	96.00	1	4.00
กิจกรรม				
1. จัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้ และได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการให้ ใช้ในสถานศึกษา	25	100	-	-
2. จัดทำสื่อมัลติมีเดียการสอนและการเรียนรู้รายกลุ่ม สาระการเรียนรู้ และเนื้อหาเฉพาะเรื่อง	24	96.00	1	4.00
3. พัฒนา e-Learning เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ สำหรับครูนำไปใช้จัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้	25	100	-	-

ตารางที่ 4.27 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
4. พัฒนาทรัพยากรและเผยแพร่ทางออนไลน์ สนับสนุนครูให้สามารถบูรณาการ ICT กับการเรียนการสอนได้ด้วยตนเอง และการสร้างสื่อที่เรียนรู้ได้พร้อมกันทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีข้อจำกัดในการเรียนรู้	25	100	-	-
5. พัฒนาเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนแต่ละระดับชั้น เช่น เกม การ์ตูน พิพธิภัณฑ์ แกลอรี่ศิลปะ นิติสารอิเล็กทรอนิกส์ และมีเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ เช่น พจนานุกรม	25	100	-	-
6. จัดทำแนวทางการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีในห้องเรียน/ชุมชน มาพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักเรียน	23	92.00	2	8.00
7. สนับสนุนการพัฒนาห้องสมุดโรงเรียนให้มีชีวิต เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าสำคัญของครูและนักเรียน	25	100	-	-
8. พัฒนาเว็บไซต์ให้เป็นแหล่งรวมการค้นคว้าหาความรู้ และคำตอบเกี่ยวกับวิชาการ	25	100	-	-

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอของสำนักทรัพยากรการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 96.00 สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.00 ให้เหตุผลว่า ควรจะเพิ่มงานสนับสนุนดูแลการพัฒนาระบบบริการสารสนเทศของส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอ ดังนี้ จัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้ในสถานศึกษา พัฒนา e-Learning เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับครูนำไปใช้จัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของนักเรียน พัฒนาทรัพยากรและเผยแพร่ทางออนไลน์ สนับสนุนครูให้สามารถบูรณาการ ICT กับการเรียนการสอนได้ด้วยตนเอง และการสร้างสื่อที่เรียนรู้ได้พร้อมกันทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีข้อจำกัดในการเรียนรู้ พัฒนาเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนแต่ละระดับชั้น เช่น เกม การ์ตูน พิพธิภัณฑ์ ห้องแสดงศิลปะ นิติสารอิเล็กทรอนิกส์ และมีเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ เช่น

พจนานุกรม สนับสนุนการพัฒนาห้องสมุดโรงเรียนให้มีชีวิต เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าสำคัญของครูและนักเรียน และพัฒนาเว็บไซต์ให้เป็นแหล่งรวมการค้นคว้าหาความรู้และคำตอบเกี่ยวกับวิชาการ

รองลงมา คือ จัดทำสื่อมัลติมีเดียการสอนและการเรียนรู้รายกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเนื้อหาเฉพาะเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 96.00 และจัดทำแนวทางการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีในท้องถิ่น/ชุมชนมาพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 92.00

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วยมากที่สุด คือ จัดทำแนวทางการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีในท้องถิ่น/ชุมชนมาพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 8.00 โดยให้เหตุผลดังนี้ เป็นเรื่องของท้องถิ่นควรให้เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนดำเนินงาน สำหรับส่วนกลางควรเป็นการพัฒนาระบบเครือข่ายให้เชื่อมโยงกัน

รองลงมา คือ จัดทำสื่อมัลติมีเดียการสอนและการเรียนรู้รายกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเนื้อหาเฉพาะเรื่อง คิดเป็นร้อยละ 4.00 โดยให้เหตุผลว่าจะต้องทำสื่อการเรียนรู้ครอบคลุมทุกเนื้อหา ไม่เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอในสำนักวัดผล ประเมินผล และการแสดงความรับผิดชอบ

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
ประเมินคุณภาพการศึกษา พัฒนาเครื่องมือและบริการ	23	92.00	2	8.00
การสอบ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา กำกับ				
ติดตามและประเมินผลนโยบายการจัดการศึกษา และ				
จัดทำทะเบียนและสารสนเทศทางการศึกษา				
กิจกรรม				
1. ประเมินผลระดับชาติรายปีเพื่อตรวจสอบ	23	92.00	2	8.00
ความก้าวหน้าของการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน				
คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์				
2. วัดผลและประเมินผลทางเลือกสำหรับนักเรียน	25	100	-	-
การศึกษาพิเศษและนักเรียนการศึกษาทางเลือก หรือจัดตั้ง				

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อำนวยความสะดวกในการทดสอบ				
3. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	25	100	-	-
4. จัดทำระบบการบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคลด้วยอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการโอนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน	25	100	-	-
5. จัดทำคู่มือแนะนำการเขียนรายงาน รายงานผลต่อสาธารณชนและจัดอันดับความก้าวหน้าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ และผลการดำเนินงานการศึกษาทางเลือก	25	100	-	-
6. กำกับ ติดตาม และประเมินผล โปรแกรมการศึกษา และงานตามนโยบายสำคัญ	23	92.00	2	8.00
7. จัดทำแผนปรับปรุง พัฒนา พื้นฟู และแทรกแซงโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำหรือผลการพัฒนาไม่บรรลุตามเป้าหมายติดต่อกัน 2 ปี และเผยแพร่รายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินงาน	25	100	-	-
8. จัดทำคู่มือให้ความรู้การเทียบโอนการศึกษา นักเรียนที่จบจากหลักสูตรของประเทศต่างๆ	25	100	-	-

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอของสำนักวัดผล ประเมินผล และการแสดงความรับผิดชอบ คิดเป็นร้อยละ 92.00 สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 8.00 ให้เหตุผลว่า การกำกับ ติดตามและประเมินผลนโยบายการจัดการศึกษาควรแยกไปเป็นสำนัก และควรเพิ่มการกำกับ ติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการนโยบาย

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอ ดังนี้วัดผล และประเมินผลทางเลือกสำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษและนักเรียนการศึกษาทางเลือก หรือจัดตั้งอำนวยความสะดวกในการทดสอบ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งพัฒนา

และส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จัดทำระบบการบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคลด้วยอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการโอนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน จัดทำคู่มือแนะนำการเขียนรายงาน รายงานผลต่อสาธารณชนและจัดอันดับความก้าวหน้าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ และผลการดำเนินงานการศึกษาทางเลือก จัดทำแผนปรับปรุง พัฒนา พื้นฟู และแทรกแซงโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำหรือผลการพัฒนาไม่บรรลุตามเป้าหมายติดต่อกัน 2 ปี และเผยแพร่รายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินงาน และจัดทำคู่มือให้ความรู้การเทียบโอนการศึกษา นักเรียนที่จบจากหลักสูตรของประเทศต่างๆ

รองลงมา คือ ประเมินผลระดับชาตินายปีเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ และกำกับ ติดตาม และประเมินผลโปรแกรมการศึกษา และงานตามนโยบายสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 92.00 เท่ากัน

นอกจากนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. ควรเพิ่มกิจกรรมการพัฒนาครูในการออกข้อสอบเชิงวิเคราะห์
2. ควรให้น้ำหนักภารกิจของงานกำกับ ติดตามและประเมินผลนโยบายและการบริหารจัดการนโยบายการศึกษา เท่ากับงานด้านการวัดผลและประเมินผล

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วย คือ ประเมินผลระดับชาตินายปีเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 8.00 โดยให้เหตุผลตรงกันว่าควรประเมินผลทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และกำกับ ติดตาม และประเมินผลโปรแกรมการศึกษา และงานตามนโยบายสำคัญ คิดเป็นร้อยละ 8.00 ให้เหตุผลดังนี้

1. ควรเป็นกิจกรรมในสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา
2. ขาดการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการนโยบาย

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ
ในสำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
วางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล พัฒนามืออาชีพ	25	100	-	-
ติดตาม สนับสนุน และพัฒนาวิชาการ และยกย่องเชิดชูเกียรติ				
กิจกรรม				
1. จัดทำแผนพัฒนาครู เป็นแผนภาพรวมและรายบุคคล	25	100	-	-
เฝ้าต่อเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนนำไปใช้				
2. จัดทำโมเดลการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน	24	96.00	1	4.00
พร้อมเครื่องมือ สื่อ และแหล่งค้นคว้าให้เขตพื้นที่				
การศึกษานำไปใช้				
3. ติดตาม พัฒนา และสนับสนุนเชิงวิชาการผู้บริหาร	25	100	-	-
การศึกษาที่ยังไม่มีประสบการณ์ โดยใช้เขตพื้นที่การศึกษา				
และโรงเรียนเป็นฐาน				
4. พัฒนา และสนับสนุนครูที่ยังไม่มีประสบการณ์การ	24	96.00	1	4.00
สอน โดยแต่งตั้งทีมผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกับเขตพื้นที่				
และโรงเรียน และจัดโครงการให้ครูที่มีประสบการณ์เป็น				
พี่เลี้ยง				
5. ฝึกอบรมพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา และ	24	96.00	1	4.00
ศึกษานิเทศก์ เป็นระยะเน้นการเป็นผู้นำการเรียนการสอน				
และการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
6. สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ผู้นำทางการ	25	100	-	-
ศึกษา และชุมชนการเรียนรู้ครูผู้สอนให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้				
ประสบการณ์				
7. จัดทำทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เช่น	25	100	-	-
โมเดลการเรียนรู้ออนไลน์ e-learning และคลังเว็บไซต์				
แหล่งพัฒนาครู				

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
8. ยกย่องชมเชยผู้บริหาร ครู และบุคลากรการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ	25	100	-	-
9. จัดโครงการทุนแลกเปลี่ยนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรกับต่างประเทศ	25	100	-	-

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอของสำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และให้ข้อเสนอแนะว่าควรจะปรับเปลี่ยนเป็นดังนี้ วางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล พัฒนาและส่งเสริมให้เป็นมืออาชีพ ติดตาม สนับสนุน และพัฒนาวิชาการ และยกย่องเชิดชูเกียรติ

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอ ดังนี้ จัดทำแผนพัฒนาครู เป็นแผนภาพรวมและรายบุคคล เชื่อมต่อเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนนำไปใช้ ติดตามพัฒนา และสนับสนุนเชิงวิชาการผู้บริหารการศึกษาที่ยังไม่มีประสบการณ์ โดยใช้เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนเป็นฐาน สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ผู้นำทางการศึกษา และชุมชนการเรียนรู้ครูผู้สอนให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ จัดทำทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เช่น โมดูลการเรียนรู้ออนไลน์ e-learning และคลังเว็บไซต์แหล่งพัฒนาครู ยกย่องชมเชยผู้บริหาร ครู และบุคลากรการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ และจัดโครงการทุนแลกเปลี่ยนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรกับต่างประเทศ และผู้ทรงคุณวุฒิให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาครู ควรเพิ่มบุคลากรทางการศึกษา
2. คำว่า “ทรัพยากร” ควรเปลี่ยนเป็น “แหล่งเรียนรู้” และ “ยกย่องชมเชย” ควรเปลี่ยนเป็น “เสริมแรง หรือ จูงใจ”
3. กิจกรรมยกย่องชมเชยผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ ควรจะกำหนดเส้นพัฒนาของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อความก้าวหน้าในวิชาชีพให้มีหรือเลื่อนวิทยฐานะหรือตำแหน่งสูงขึ้น

รองลงมา คือ จัดทำโมดูลการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พร้อมเครื่องมือ สื่อ และแหล่ง
ค้นคว้าให้เขตพื้นที่การศึกษานำไปใช้ พัฒนาและสนับสนุนครูที่ยังไม่มีประสบการณ์ โดยแต่งตั้งทีม
ผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกับเขตพื้นที่และโรงเรียน และจัดโครงการให้ครูที่มีประสบการณ์เป็นพี่เลี้ยง และ
ฝึกอบรมพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ เป็นระยะเน้นการเป็นผู้นำการเรียน
การสอน และการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 96.00 เท่ากัน

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.00 เท่ากัน คือ การจัดทำโมดูลการ
พัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พร้อมเครื่องมือ สื่อ และแหล่งค้นคว้าให้เขตพื้นที่การศึกษานำไปใช้
โดยให้เหตุผลว่า ส่วนกลางควรทำหน้าที่สนับสนุน ไม่ควรกำหนดรูปแบบให้ จะเป็นข้อจำกัดในการ
คิดค้นอย่างหลากหลาย การพัฒนา และสนับสนุนครูที่ยังไม่มีประสบการณ์การสอน โดยแต่งตั้งทีม
ผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกับเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน และจัดโครงการให้ครูที่มีประสบการณ์เป็นพี่
เลี้ยง โดยให้เหตุผลว่าส่วนกลางควรเป็นผู้กำหนดนโยบายแล้วให้เขตพื้นที่การศึกษาหรือโรงเรียนพัฒนา
และการฝึกอบรมพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์เป็นระยะ เน้นการเป็นผู้นำการ
เรียนการสอน และการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยให้เหตุผลว่า การพัฒนาทำได้หลายรูปแบบ
ซึ่งการฝึกอบรมเป็นเพียงวิธีการหนึ่งเท่านั้น จึงควรเปิดกว้างไว้

ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของผู้ทรงคุณวุฒิ จำแนกตามขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ
ในสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ขอบข่ายงาน				
ส่งเสริม สนับสนุนการกระจายอำนาจ การนิเทศ	24	96.00	1	4.00
เครือข่ายวิชาการ องค์กรแห่งการเรียนรู้ การบริหาร และ				
การวิจัยทางการศึกษา				
กิจกรรม				
1. ศึกษากระบวนการปฏิบัติงานของสำนักงาน	25	100	-	-
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาและ				
โรงเรียน เพื่อพัฒนาระบบการปฏิบัติงานที่ลดภาระครูใน				
ส่วนไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน				
2. รวบรวมข้อมูลและจัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับข้อมูล	25	100	-	-
พื้นฐานของโรงเรียน จุดเด่นของโรงเรียน โปรแกรมที่เปิด				

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	ความคิดเห็น (n=25)			
	เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สอน การปฏิบัติงานของโรงเรียน และการป้องกันการออก กลางคันที่มีประสิทธิภาพ				
3. ให้ความรู้และสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความ ร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน และเครือข่ายของครู ภายในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนเพื่อร่วม พัฒนาการเรียนการสอน คัดสรรผลการเรียนรู้ของนักเรียน และพัฒนาหรือแก้ปัญหาผลการเรียนรู้ของนักเรียน	24	96.00	1	4.00
4. จัดทำคู่มือให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ และความ รับผิดชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาและการสร้าง ความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนา ศักยภาพด้านภาวะผู้นำของกรรมการสถานศึกษาเพื่อมี ส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา	25	100	-	-
5. จัดทำเครื่องมือแทรกแซงและพัฒนาวิธีการทำงานของ ครูและการทำงานเฉพาะเรื่องเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์	24	96.00	1	4.00
6. จัดทำคลังเว็บไซต์โมเดลของโรงเรียน และครูที่ประสบ ความสำเร็จและท้าทาย	24	96.00	1	4.00
7. จัดทำเว็บไซต์ให้ความรู้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว (Home School) การศึกษาทางเลือกและการศึกษาเฉพาะ ด้าน	25	100	-	-
8. วิจัยและพัฒนานวัตกรรมเกี่ยวกับการบริหาร การสร้าง องค์กรแห่งการเรียนรู้ และการนิเทศ	25	100	-	-
9. ส่งเสริมให้เขตพื้นที่ และโรงเรียนทำวิจัยปฏิบัติการ	24	96.00	1	4.00
10. จัดทำสรุปผลงานวิจัยด้วยภาษาต่างๆ ใช้เป็นเครื่องมือ สนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครู พ่อแม่ และทุก ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	24	96.00	1	4.00

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานที่นำเสนอของสำนัก
สนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา คิดเป็นร้อยละ 96.00 ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่เห็นด้วย

คิดเป็นร้อยละ 4.00 เนื่องจากไม่เห็นด้วยกับการตั้งสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

ด้านกิจกรรม ผู้ทรงคุณวุฒิทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100 เห็นด้วยกับกิจกรรมที่นำเสนอ ดังนี้ ศึกษากระบวนการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน เพื่อพัฒนาระบบการปฏิบัติงานที่ลดภาระในส่วนไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน รวบรวมข้อมูลและจัดทำสถิติเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน จุดเด่นของโรงเรียน โปรแกรมที่เปิดสอน การปฏิบัติงานของโรงเรียน และการป้องกันการออกกลางคันที่มีประสิทธิภาพ จัดทำคู่มือให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาและการสร้างร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพด้านภาวะผู้นำของกรรมการสถานศึกษาเพื่อมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา จัดทำเว็บไซต์ให้ความรู้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว(Home School) การศึกษาทางเลือกและการศึกษาเฉพาะด้าน และวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเกี่ยวกับการบริหาร การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการนิเทศ

รองลงมา คือ ให้ความรู้และสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน และเครือข่ายของครูภายในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนเพื่อร่วมพัฒนาการเรียนการสอน ดัดสินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และพัฒนาหรือแก้ปัญหาผลการเรียนรู้ของนักเรียน จัดทำเครื่องมือแทรกแซงและพัฒนาวิธีการทำงานของครูและการทำงานเฉพาะเรื่องเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ จัดทำคลังเว็บไซต์โมเดลของโรงเรียน และครูที่ประสบความสำเร็จและท้าทาย ส่งเสริมให้เขตพื้นที่ และ โรงเรียนทำวิจัยปฏิบัติการ และจัดทำสรุปผลงานวิจัยด้วยภาษาง่ายๆ ใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครู พ่อแม่ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คิดเป็นร้อยละ 96.00 เท่ากัน

ส่วนกิจกรรมที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 4.00 เท่ากัน คือ

1. ให้ความรู้และสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน และเครือข่ายของครูภายในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนเพื่อร่วมพัฒนาการเรียนการสอน ดัดสินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และพัฒนาหรือแก้ปัญหาผลการเรียนรู้ของนักเรียน โดยให้เหตุผลว่า ไม่ควรเป็นบทบาทของส่วนกลาง
2. จัดทำเครื่องมือแทรกแซงและพัฒนาวิธีการทำงานของครูและการทำงานเฉพาะเรื่องเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ ให้เหตุผลว่าควรจะปรับกิจกรรมเป็น ศึกษาวิจัยพัฒนาระบบการนิเทศ พัฒนาศักยภาพนิเทศก์ด้านเทคนิควิธีการ เพื่อให้การช่วยเหลือครูพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

3. จัดทำคลังเว็บไซต์โมเดลของโรงเรียน และครูที่ประสบความสำเร็จและทำทนาย ให้เหตุผลว่า
 ช้าช้อนกับสำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. ส่งเสริมให้เขตพื้นที่และโรงเรียนทำวิจัยปฏิบัติการ ให้เหตุผลว่า ควรอยู่สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน และควรส่งเสริมครูให้มากกว่าการทำวิจัย ทั้งด้านความรู้และเครื่องมือในการจัดการเรียนการสอน เช่น การจัดทำสื่อ การค้นคว้าหาเทคนิคการสอนมาใช้แบบผสมผสาน เป็นต้น

5. จัดทำสรุปผลงานวิจัยด้วยภาษาง่ายๆ ใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้บริหาร
ครู พ่อแม่ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ให้เหตุผลว่า ควรอยู่สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อวิจารณ์

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยนำเสนอขอขบ่างานและ กิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนักหรือกลุ่มงานในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งไม่เจาะจง เป็นสำนักหรือกลุ่มงานตามโครงสร้างปัจจุบันหรือโครงสร้างปรับใหม่ เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับขอขบ่างานและกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำเสนอ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้บริหารระดับสูงในส่วนกลางซึ่งเป็นระดับนโยบาย จึงเห็นภาพรวมและความเชื่อมโยง ของงาน ขณะเดียวกันผู้ทรงคุณวุฒิจากเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งเป็นผู้รับนโยบายไปปฏิบัติจะเห็นภาพการ ดำเนินงานของส่วนกลางว่าสามารถส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษาได้เพียงใด นอกจากนั้น กิจกรรมที่ผู้วิจัยนำเสนอผ่านการวิเคราะห์ความเหมาะสมสอดคล้องกับ สำนัก/กลุ่มงาน และเป็นกิจกรรมที่มุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นสำคัญ

ส่วนกรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานของสำนักหรือกลุ่มงานที่ผู้วิจัยนำเสนอ เมื่อพิจารณาในภาพรวมสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มการศึกษาปฐมวัย ขอบข่ายงาน ได้แก่ สนับสนุนการกำหนดนโยบายการพัฒนาการศึกษา
ปฐมวัย พัฒนาหลักสูตร นวัตกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและ
ประเมินผล และพัฒนาครูปฐมวัย

2. กลุ่มสาระและกลุ่มบูรณาการ ขอบข่ายงาน ได้แก่ พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ สื่อ และทรัพยากรการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ และวิจัยและพัฒนา

3. สำนักหรือกลุ่มพัฒนาหลักสูตร ขอบข่ายงาน ได้แก่ พัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตรการศึกษาพิเศษ หลักสูตรเฉพาะด้าน/การศึกษาทางเลือก ทรัพยากรหลักสูตร สนับสนุนการใช้หลักสูตร ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร

4. กลุ่มวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ขอบข่ายงาน ได้แก่ ส่งเสริม และพัฒนาการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน

5. สำนักสนับสนุนการเรียนรู้ ขอบข่ายงาน ได้แก่ การให้คำปรึกษาและการแนะแนว พัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พฤติกรรมทางบวก สุขภาพ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้

6. สำนักการศึกษาพิเศษ ขอบข่ายงาน ได้แก่ พัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ คัดกรองและพัฒนาความสามารถพิเศษ พัฒนาสื่อเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ และสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง

7. สำนักทรัพยากรการเรียนรู้ ขอบข่ายงาน ได้แก่ ประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ พัฒนาสื่อการเรียนรู้เฉพาะด้าน เทคโนโลยีการเรียนการสอนและการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ พัฒนาระบบและเครือข่ายเทคโนโลยี และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ

8. สำนักวัดผล ประเมินผล และการแสดงความรับผิดชอบ ขอบข่ายงาน ได้แก่ ประเมินคุณภาพ การศึกษา พัฒนาเครื่องมือและบริการการสอบ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา กำกับ ติดตาม และประเมินผลนโยบายการจัดการศึกษา และจัดทำทะเบียนและสารสนเทศทางการศึกษา

9. สนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ขอบข่ายงาน ได้แก่ ส่งเสริม สนับสนุนการ กระจายอำนาจ การนิเทศ เครือข่ายวิชาการ องค์กรแห่งการเรียนรู้ การบริหาร และการวิจัยทางการศึกษา

ขอบข่ายงานดังกล่าวผู้ทรงคุณวุฒิให้เหตุผลสรุปในภาพรวมดังนี้ ขอบข่ายงานยังไม่ครอบคลุม กำหนดขอบข่ายงานเกินกว่าที่ควรจะเป็น และไม่เห็นด้วยที่มีสำนักหรือกลุ่มงาน

สำหรับกิจกรรมของสำนักหรือกลุ่มงานซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิไม่เห็นด้วยกับที่ผู้วิจัยนำเสนอ สรุปใน ภาพรวมได้ดังนี้

กลุ่มการศึกษาปฐมวัย

1. สนับสนุนการลดอัตราครูต่อนักเรียน หรือลดขนาดห้องเรียน
2. จัดทำคู่มือแนะนำการจัดการศึกษาปฐมวัย พร้อมทั้งจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำปรึกษา

สำนักหรือกลุ่มพัฒนาหลักสูตร

3. จัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ และการติดตามหลังจบการศึกษาภาคบังคับหรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน
4. เปิดโอกาสให้โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนระหว่างการพัฒนาและการใช้หลักสูตร ผ่านการอบรมปฏิบัติการ การสัมมนา การนำเสนอ ข้อมูลโรงเรียนกรณีศึกษา และจัดพื้นที่หน้าเว็บไซต์ สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้
5. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา
6. สนับสนุนทางเทคนิคการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการพัฒนาหลักสูตรให้แก่หน่วยงานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดอื่น

กลุ่มภาษาไทย

7. การสนับสนุนนโยบายลดขนาดห้องเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3
8. จัดทำคลังนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย

กลุ่มวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

9. จัดทำ blog และเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล เช่น การวัดผลและประเมินผลความก้าวหน้าการเรียนรู้ของนักเรียนจากผลงานและหลักฐานร่องรอย พร้อมทั้งการออกแบบผลงานและตัวอย่าง การวัดผลและประเมินผลเพื่อการตัดสินผลเชื่อมโยงกับความคิดรวบยอด การวัดผล

และประเมินผลทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา การเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เฉพาะ และแปลความหมายข้อมูลตามความคาดหวังของหลักสูตร

สำนักสนับสนุนการเรียนรู้

10. จัดทำคู่มือแนะนำการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้โรงเรียนปลอดภัย ปลอดภัย การปิดช่องว่างความหลากหลายและความแตกต่างกันในสังคม การสร้างชุมชนการเรียนรู้ของนักเรียน การดูแลสุขภาพ และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน

สำนักการศึกษาพิเศษ

11. จัดทำฐานข้อมูลแนะนำโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กพิการ เด็กเรียนร่วม และเด็กด้อยโอกาส

สำนักทรัพยากรการเรียนรู้

12. จัดทำแนวทางการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีในท้องถิ่น/ชุมชนมาพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักเรียน

13. จัดทำสื่อมัลติมีเดียการสอนและการเรียนรู้รายกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเนื้อหาเฉพาะเรื่อง

สำนักวัดผล ประเมินผล และการแสดงความรับผิดชอบ

14. ประเมินผลระดับชาติดรายปีเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการพัฒนาการเรียน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

15. กำกับ ติดตาม และประเมินผลโปรแกรมการศึกษา และงานตามนโยบายสำคัญ

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

16. การจัดทำโมเดลการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พร้อมเครื่องมือ สื่อ และแหล่งค้นคว้าให้เขตพื้นที่การศึกษานำไปใช้

17. การพัฒนา และสนับสนุนครูที่ยังไม่มีประสบการณ์การสอน โดยแต่งตั้งทีมผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกับเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน และจัดโครงการให้ครูที่มีประสบการณ์เป็นที่เลี้ยง

18. การฝึกอบรมพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์เป็นระยะ เน้นการเป็นผู้นำการเรียนการสอน และการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

19. ให้ความรู้และสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน และเครือข่ายของครูภายในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนเพื่อร่วมพัฒนาการเรียนการสอน ตัดสินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และพัฒนาหรือแก้ปัญหาผลการเรียนรู้ของนักเรียน

20. จัดทำเครื่องมือแทรกแซงและพัฒนาวิธีการทำงานของครูและการทำงานเฉพาะเรื่องเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์

21. จัดทำคลังเว็บไซต์โมเดลของโรงเรียน และครูที่ประสบความสำเร็จและท้าทาย

22. ส่งเสริมให้เขตพื้นที่และโรงเรียนทำวิจัยปฏิบัติการ

23. จัดทำสรุปผลงานวิจัยด้วยภาษาง่ายๆ ใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้บริหารครู พ่อแม่ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

จากกิจกรรมของสำนักหรือกลุ่มงานดังกล่าว ผู้ทรงคุณวุฒิให้เหตุผลที่ไม่เห็นด้วย สรุปในภาพรวมได้ดังนี้

1. การลดขนาดชั้นเรียนเป็นนโยบายในภาพรวมไม่ควรเป็นหน้าที่ของสำนักใดสำนักหนึ่ง
2. ควรให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการเอง
3. เป็นหน้าที่ของสำนัก/กลุ่มงานอื่น
4. เป็นกิจกรรมในขั้นตอนหนึ่งของกิจกรรมอื่น
5. ควรเป็นกิจกรรมที่ลงถึงนักเรียนมากกว่ากำหนดกิจกรรมพัฒนาเครื่องมือให้ครู
6. เป็นกิจกรรมที่กว้างเกินไป และขาดรายละเอียดในบางเรื่อง
7. เด็กที่มีความสามารถพิเศษ เป็นคนละกลุ่มเป้าหมายกับการศึกษาพิเศษ
8. สื่อการเรียนรู้จะต้องจัดทำให้ครอบคลุมทุกเนื้อหา ไม่เฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

9. ควรประเมินผลระดับชาติทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน
10. ขาดการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการบริหารจัดการนโยบาย
11. ควรศึกษาวิจัยพัฒนาระบบการนิเทศ พัฒนาศึกษานิเทศก์ด้านเทคนิควิธีการ เพื่อให้การช่วยเหลือครูพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ส่วนกลางไม่ควรทำหน้าที่พัฒนาแนวทางพัฒนาครู

จากเหตุผลข้างต้น กรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าควรให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดำเนินการเอง ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับหลักการกระจายอำนาจ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรจะต้องกระจายอำนาจด้านวิชาการให้เขตพื้นที่การศึกษาและควรลงถึงโรงเรียนให้มากที่สุด แต่กิจกรรมที่ผู้วิจัยนำเสนอขึ้น ไม่ใช่การสั่งการจากส่วนกลางเป็นเพียงการสนับสนุนสารสนเทศเชิงวิชาการในลักษณะของการจัดทำคู่มือแนะนำ และจัดทำแนวทางเท่านั้น เขตพื้นที่การศึกษายังคงมีอำนาจหน้าที่กำกับ ดูแล ประสาน และส่งเสริมสนับสนุนให้โรงเรียนสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรณีที่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ากิจกรรมที่กลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กความสามารถพิเศษไม่ได้อยู่ในกลุ่มงานการศึกษาพิเศษนั้น อาจจะเป็นเพราะผู้ทรงคุณวุฒิคุ้นเคยกับโครงสร้างปัจจุบันซึ่งกลุ่มพัฒนาความสามารถพิเศษเป็นกลุ่มงานอยู่ในสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา อย่างไรก็ตามในประเด็นนี้ ผู้วิจัยได้ปรับโครงสร้างองค์กรตามข้อเสนอของผู้ทรงคุณวุฒิโดยนำกลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษไว้ในสำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนแล้ว

กรณีที่ให้เหตุผลว่าการประเมินผลระดับชาติ ควรจะประเมินทั้ง 8 กลุ่มสาระ เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ผู้วิจัยมีความเห็นว่าในเรื่องการวัดผลและประเมินผลมีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการจัดการศึกษาโดยใช้มาตรฐานเป็นฐานในการพัฒนา ซึ่งเป็นการให้อิสระแก่โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาหาวิธีพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานกำหนด และจะต้องรับผิดชอบต่อผลของการพัฒนานั้นด้วย นั่นคือ หน่วยงานด้านการวัดผลและประเมินผลย่อมมีบทบาทหน้าที่ที่ไม่ควรทับซ้อนกัน ดังนี้ โรงเรียน มีหน้าที่วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้และหลักสูตรสถานศึกษาหรือไม่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถเป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้หรือไม่ แล้วนำผลการประเมินไปกำหนดนโยบาย และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) มีหน้าที่ประเมินส่วนที่เหนือกว่ามาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นนโยบายของชาติ จะเห็นว่าทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ไม่ควรประเมินทั้ง 8 กลุ่มสาระเพราะจะเป็นการซ้ำซ้อนกับการประเมินของโรงเรียน หรือถ้าจะประเมิน 8 กลุ่มสาระ ควรเป็นการประเมินเฉพาะความคิดรวบยอดสำคัญๆ เท่านั้น สำหรับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยนำเสนอให้

มีการประเมินรายปีเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ เนื่องจากเป็นความรู้และทักษะพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ เพื่อจะได้นำมากำหนดนโยบาย และ ใช้อำนวยความสะดวกให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

กรณีที่ทำให้เหตุผลว่าส่วนกลางไม่ควรทำหน้าที่การพัฒนาแนวทางพัฒนาครู แต่ควรศึกษาวิจัย พัฒนาระบบการนิเทศ พัฒนาศึกษานิเทศก์ด้านเทคนิควิธีการ เพื่อให้การช่วยเหลือครูพัฒนาการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ ในประเด็นนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นสอดคล้องกับ ผู้ทรงคุณวุฒิ ว่าศึกษานิเทศก์เป็นกลไกสำคัญของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในการ ขับเคลื่อนนโยบายลงสู่การปฏิบัติในโรงเรียนและห้องเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานด้านวิชาการและการ ขับเคลื่อนหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้สู่ห้องเรียน นั้นหมายความว่า คุณภาพการเรียนการสอนจะมี ประสิทธิภาพ ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนมากน้อยเพียงใด นอกจากครูจะต้องศึกษาค้นคว้าและพัฒนา ตนเองอยู่ตลอดเวลาแล้ว ศึกษานิเทศก์จะต้องทำหน้าที่หลักในบทบาทการพัฒนาครูอย่างทুমุ่และให้ ความสำคัญในเชิงคุณภาพให้มาก สอดคล้องกับ Mid-continent Research for Education and Learning (2006) ที่พบว่าการจัดการศึกษาที่ใช้มาตรฐานเป็นฐานจัดการเรียนรู้มีผลต่อการยกระดับการเรียนรู้ของ นักเรียนแต่ขึ้นอยู่กับว่าครูมีความรู้ตามมาตรฐานนั้นเพียงใดและครูได้รับการสนับสนุนให้สร้างห้องเรียน อิงมาตรฐานเพียงใด นอกจากนั้น บริบทของบางเขตพื้นที่การศึกษาอาจจะไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน ของศึกษานิเทศก์มากนัก เช่น พื้นที่รับผิดชอบกว้างมากการนิเทศการสอนจึงยังไม่ทั่วถึง ศึกษานิเทศก์มี จำนวนน้อยและไม่ครอบคลุมสาระและช่วงชั้น ขาดงบประมาณและยานพาหนะสนับสนุนการนิเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา: 2549) ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาวิจัยพัฒนาระบบการนิเทศเพื่อ ส่งเสริมให้การทำงานมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

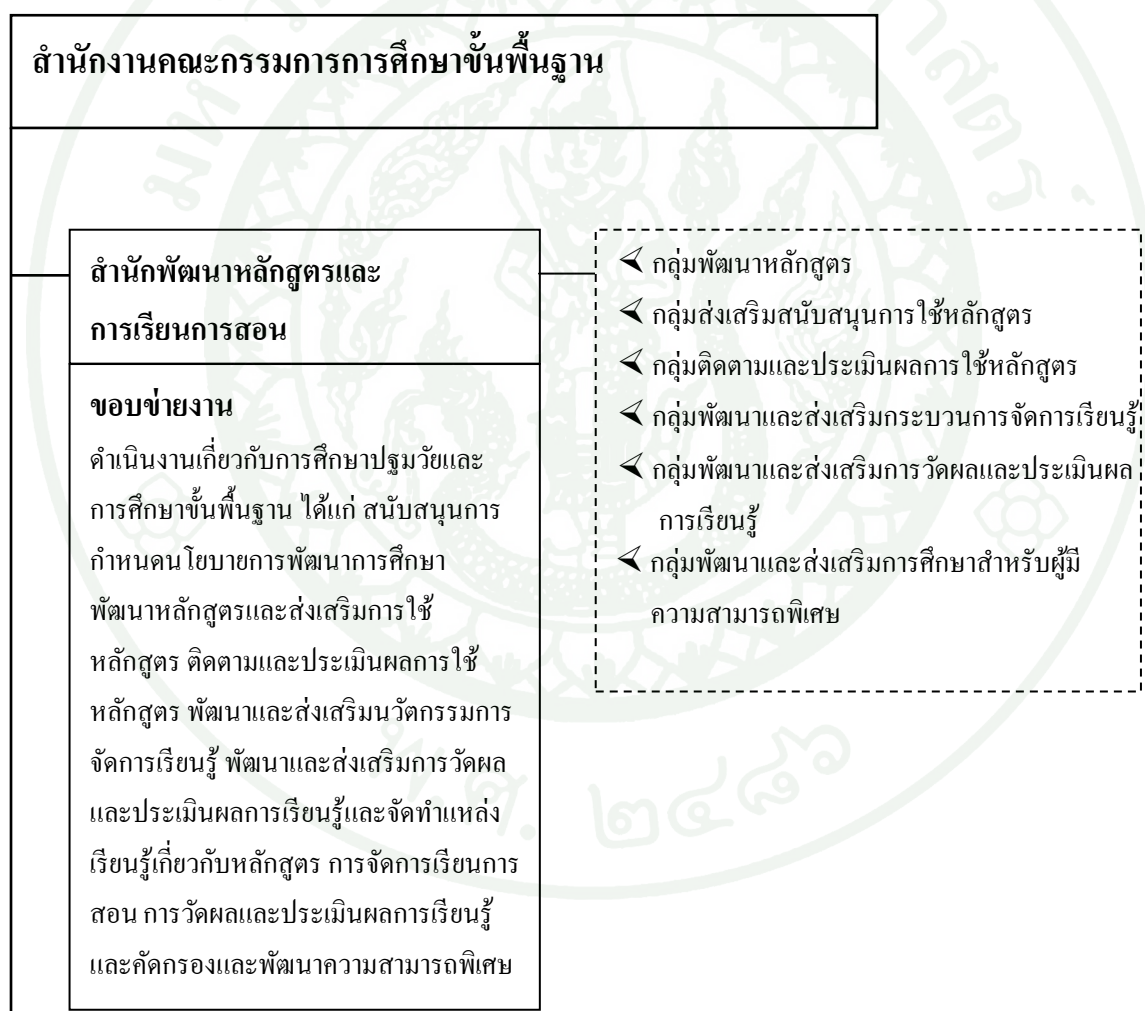
ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมกับประเทศไทย

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
เกี่ยวกับความเหมาะสมของรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับแต่ละสำนัก ผู้วิจัยได้
สังเคราะห์ผลที่ได้พร้อมข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อเสนอรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามรูปแบบปรับใหม่ซึ่ง
เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย มีรายละเอียดดังนี้

1. โครงสร้างองค์กรและขอบข่ายงานของสำนัก
2. กิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนัก
3. การเตรียมการ

1. โครงสร้างองค์กรและขอบข่ายงาน

โครงสร้างองค์กรรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดขอบข่ายงานยี่ดกระบวนการทำงานเป็นหลัก แบ่งเป็น 7 สำนัก ได้แก่ สำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน สำนักส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ สำนักการศึกษาพิเศษ สำนักทรัพยากรการเรียนรู้ สำนักวัดผล ประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการเรียนรู้ สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษา และสำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

ภาพที่ 4.10 โครงสร้างองค์กรรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ภาพที่ 4.10 (ต่อ)

ภาพที่ 4.10 (ต่อ)

2. กิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนัก

กิจกรรมตามกรอบของขอบข่ายงานของสำนักมีดังนี้

สำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ขอบข่ายงาน คือ ดำเนินงานเกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัยและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แก่ สนับสนุนการกำหนดนโยบายการพัฒนาการศึกษา พัฒนาหลักสูตรและส่งเสริมการใช้หลักสูตร ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร พัฒนาและส่งเสริมนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ พัฒนาและส่งเสริมการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้และจัดทำแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ และคัดกรองและพัฒนาความสามารถพิเศษ

กิจกรรมการศึกษาปฐมวัย

1. จัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยและคู่มือดำเนินการจัดการศึกษาปฐมวัย พร้อมทั้งจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำปรึกษา
2. จัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมเด็กปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา
3. เผยแพร่ความรู้และตัวอย่าง เช่น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทำหน้าที่เป็นครูสอนอีกทางหนึ่ง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน การเชื่อมโยงมาตรฐาน หลักสูตร และการประเมินผล และเครื่องมือสำรวจการเรียนรู้ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ และภาษา
4. พัฒนาและจัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาด้านต่างๆ
5. ส่งเสริมสนับสนุนสื่อการจัดประสบการณ์ปฐมวัยแก่สถานศึกษา
6. วิจัยและพัฒนานวัตกรรมจัดการเรียนการสอนระดับปฐมวัยที่มีประสิทธิภาพ
7. จัดหลักสูตรอบรมครูออนไลน์ ให้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง รวบรวมแหล่งเรียนรู้และเทคนิคการจัดประสบการณ์

8. สร้างเครือข่ายชุมชนผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาปฐมวัย และเครือข่ายชุมชนผู้ปกครองเพื่อแลกเปลี่ยนแนวคิด หลักการเลี้ยงดูและการจัดประสบการณ์

กิจกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน

9. ศึกษา วิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุกองค์ประกอบและทุกมิติของหลักสูตร ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับการใช้ชีวิตในปัจจุบันและอนาคต โลกของงาน และมีความยืดหยุ่นตามศักยภาพของผู้เรียน

10. จัดทำคู่มือให้ความรู้รอบด้านเกี่ยวกับการใช้มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด คำแนะนำ และสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ที่เชื่อมโยงกับหลักสูตรแกนกลาง และจัดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา

11. จัดทำคลังหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความหลากหลายตามจุดเน้นของแต่ละโรงเรียน

12. เปิดโอกาสให้โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ในโรงเรียนระหว่างการพัฒนาและการใช้หลักสูตร ผ่านการอบรมปฏิบัติการ การสัมมนา การนำเสนอ ข้อมูลโรงเรียนกรณีศึกษา และจัดพื้นที่หน้าเว็บไซต์ สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้

13. ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา

14. จัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียมนักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ

15. สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรให้แก่หน่วยงานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดอื่น

16. จัดทำแนวทางการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้สู่ห้องเรียน แนวการสอนความรู้ ความคิด รวบยอด และทักษะสำคัญ รายกลุ่มสาระการเรียนรู้ และแหล่งเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง

17. เผยแพร่ความรู้และตัวอย่างทางออนไลน์และวิธีการอื่นๆ เช่น ตัวอย่างการสอนราย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด การออกแบบงานนักเรียนที่ใช้หลายโดเมน ตัวอย่างผลงานนักเรียน การวัดผลและประเมินผล และแหล่งเว็บไซต์ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้ แนวคิด ความรู้เชิงทฤษฎี และสร้างความชัดเจนในการสอนที่มีประสิทธิภาพจากตัวอย่างหรือกรณีศึกษาหลากหลายรูปแบบของครูที่

ดำเนินการได้ดี แนวคิด และแนวการสอนเฉพาะเรื่อง หรือเรื่องที่มีความยุ่งยากซับซ้อนในการทำความเข้าใจแก่นักเรียน

18. วิจัยและพัฒนาโมเดลการสอนเชิงระบบ ประกอบด้วยวิธีสอนที่มีคุณภาพสูง ความคาดหวัง การวัดผลและประเมินผล การรวบรวมข้อมูล วิธีการแก้ปัญหา การเข้าแทรกแซงการเรียนรู้ และการสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก

19. จัดทำคำอธิบายระดับปฏิบัติหรือระดับความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อใช้ในการวัดผลและประเมินผล พร้อมทั้งตัวอย่าง

20. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล เช่น การวัดผลและประเมินผล ความก้าวหน้าการเรียนรู้ของนักเรียนจากผลงานและหลักฐานร่องรอย พร้อมทั้งการออกแบบผลงานและตัวอย่าง การวัดผลและประเมินผลเพื่อการตัดสินใจเชื่อมโยงกับความคิดรวบยอด การวัดผลและประเมินผลทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา การเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับจุดประสงค์เฉพาะ และแปลความหมายข้อมูลตามความคาดหวังของหลักสูตร

21. จัดทำคลังเครื่องมือการวัดผลและประเมินผลเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ

22. จัดทำเครื่องมือประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียนและครู

23. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาครูในการออกข้อสอบเชิงวิเคราะห์

24. พัฒนาและเผยแพร่เครื่องมือคัดกรองนักเรียนด้านความสามารถพิเศษ

25. จัดโปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

26. จัดทำคู่มือให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเรื่องการดูแล การจัดการศึกษา สื่อ และการวัดผลนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

สำนักส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้

ขอบข่ายงาน คือ ดำเนินงานพัฒนาและส่งเสริมในเรื่องต่อไปนี้ ระบบการแนะแนว กิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน พฤติกรรมทางบวก สุขภาพอนามัย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ และเครือข่ายผู้ปกครอง

กิจกรรม

1. ให้ความรู้และข้อมูลกระตุ้นให้ครอบครัวมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษาและสังคมของนักเรียน วางแผนพัฒนาการเรียนรู้ร่วมกับครู เลือกเส้นทางการศึกษาและการประกอบอาชีพของบุตรหลาน และเรียนรู้วิธีป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และพัฒนาพฤติกรรมของนักเรียน
2. เผยแพร่ความรู้สำหรับครูนำไปใช้สร้างและพัฒนาทักษะ อุบัติภัยสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และพฤติกรรมทางบวก เครื่องมือประกอบการจัดการเรียนรู้ และศิลปะการเข้าใจนักเรียน
- 3 . เผยแพร่แนวคิดการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนและประสบการณ์ของโรงเรียน เช่น การเข้าชั้นเรียน การออกกลางคัน การหนีเรียน วินัย การตรงต่อเวลา และพฤติกรรมอันธพาล และเปิดโอกาสให้นักเรียนรับคำแนะนำได้โดยตรง
4. วิจัยเชิงวิเคราะห์เพื่อสะท้อนมุมมอง ทศนคติ และพฤติกรรมเยาวชน
5. พัฒนาโมเดลการพัฒนากระบวนการแนะแนวการศึกษาและอาชีพเป็นรายชั้นเรียน
6. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างนักจิตวิทยาโรงเรียน
7. จัดทำเว็บไซต์ให้คำแนะนำ และรวบรวมแหล่งความช่วยเหลือ สนับสนุนนักเรียนกลุ่มต่างๆ เช่น นักเรียนยากจน ด้อยโอกาส มีความเสี่ยงที่จะไม่ประสบความสำเร็จ ถูกคุกคามทางเพศ และทารุณกรรม
8. จัดทำคลังเว็บไซต์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ เช่น ลักษณะงาน ความรู้ ทักษะ คุณสมบัติ เงินเดือน และความก้าวหน้า และมีโปรแกรมการวิเคราะห์อาชีพที่เหมาะสมด้วยตนเองจากข้อมูลผลการเรียนรู้และความสามารถ ข้อมูลของวิทยาลัย มหาวิทยาลัย การให้คำแนะนำวิธีการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพทั้งในและต่างประเทศ

9. จัดทำกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ให้เรียนรู้จากการบริการชุมชน/สังคม และโปรแกรมก่อนเรียน และหลังเรียน รวมทั้งทรัพยากรเพื่อการค้นคว้า

10. จัดทำคู่มือแนะนำการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตผู้เรียน การดูแลสุขภาพอนามัย การป้องกันและการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้ผู้เรียนปลอดภัยจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นพิษ สังคมที่ไม่พึงประสงค์ เช่น สารเสพติด เอดส์ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เป็นต้น การปิดช่องว่างความหลากหลายและความแตกต่างกันในสังคม การสร้างชุมชนการเรียนรู้ของนักเรียนและการสร้างความร่วมมือกับชุมชน

สำนักงานการศึกษาพิเศษ

ขอบข่ายงาน คือ ดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ พัฒนาสื่อเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ และสร้างเครือข่ายผู้ปกครอง

กิจกรรม

1. จัดทำฐานข้อมูลแนะนำโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เด็กเรียนร่วม และเด็กด้อยโอกาส

2. วิจัยและพัฒนานวัตกรรมจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

3. พัฒนาและเผยแพร่เครื่องมือคัดกรองความบกพร่องนักเรียนในด้านต่างๆ

4. ส่งเสริมและพัฒนาครูและครูพี่เลี้ยงเกี่ยวกับการดูแลเด็กพิเศษ การวางแผนการสอน การบริการทางวิชาการ กลยุทธ์การสอน และการวัดและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

5. จัดโปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

6. จัดทำคู่มือให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเรื่องการดูแล การจัดการศึกษา สื่อ และการวัดผลนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ

7. จัดทำวารสารการดูแลเด็กและเยาวชนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา และผู้ปกครองที่มีประสบการณ์เขียนบทความลงในวารสาร

8. พัฒนาและเผยแพร่สื่อเทคโนโลยีอำนวยความสะดวกเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ ช่วยให้นักเรียนเข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้

สำนักทรัพยากรการเรียนรู้

ขอบข่ายงาน คือ ดำเนินงานประเมินและตรวจสอบคุณภาพสื่อการเรียนรู้ พัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนและการเรียนรู้ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน พัฒนาระบบและเครือข่ายเทคโนโลยี และพัฒนาแหล่งเรียนรู้และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ

กิจกรรม

1. จัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้ในสถานศึกษา
2. จัดทำสื่อมัลติมีเดียการสอนและการเรียนรู้รายกลุ่มสาระการเรียนรู้
3. พัฒนา e-Learning เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับครูนำไปใช้จัดการเรียนการสอนและการเรียนรู้ของนักเรียน
4. พัฒนาทรัพยากรและเผยแพร่ทางออนไลน์ สนับสนุนครูให้สามารถบูรณาการ ICT กับการเรียนการสอนได้ด้วยตนเอง และการสร้างสื่อที่เรียนรู้ได้พร้อมกันทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีข้อจำกัดในการเรียนรู้
5. พัฒนาเว็บไซต์ให้เป็นแหล่งรวมการค้นคว้าหาความรู้ คำตอบเกี่ยวกับวิชาการ และการเรียนรู้สำหรับนักเรียนแต่ละระดับชั้น เช่น เกม การ์ตูน พิพธิภัณฑ์ ห้องแสดงภาพศิลปะ นิทรรศการอิเล็กทรอนิกส์ และมีเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ เช่น พจนานุกรม
6. พัฒนาระบบเครือข่ายแหล่งเรียนรู้ที่มีในท้องถิ่น/ชุมชน
7. สนับสนุนการพัฒนาห้องสมุดมีชีวิต เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าสำคัญของครูและนักเรียน

สำนักวัดผล ประเมินผล และตรวจสอบคุณภาพการศึกษา

ขอบข่ายงาน คือ ดำเนินงานประเมินคุณภาพการศึกษา พัฒนาเครื่องมือและบริการการสอบ พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จัดทำทะเบียนและสารสนเทศทางการศึกษาและกำกับ ติดตาม และประเมินผลนโยบายการจัดการศึกษา

กิจกรรม

1. ประเมินผลระดับชาติรายปีเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าของการพัฒนาด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
2. วัดผลและประเมินผลทางเลือกสำหรับนักเรียนการศึกษาพิเศษและนักเรียนการศึกษาทางเลือก หรือจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการทดสอบ
3. พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
4. จัดทำระบบการบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคลด้วยอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการโอนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน
5. จัดทำคู่มือแนะนำการเขียนรายงาน รายงานผลต่อสาธารณชนและจัดอันดับความก้าวหน้าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผลการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ และผลการดำเนินงานการศึกษาทางเลือก
6. จัดทำแผนปรับปรุง พัฒนา พื้นฟู และแทรกแซงโรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำหรือผลการพัฒนาไม่บรรลุตามเป้าหมายติดต่อกัน 2 ปี และเผยแพร่รายงานผลความก้าวหน้าการดำเนินงาน
7. จัดทำคู่มือให้ความรู้การเทียบโอนการศึกษา นักเรียนที่จบจากหลักสูตรของประเทศต่างๆ
8. กำกับ ติดตาม และประเมินผลโปรแกรมการศึกษา และการบริหารจัดการงานตามนโยบายสำคัญ

สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขอบข่ายงาน คือ ดำเนินงานวางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล พัฒนาและส่งเสริมครูและบุคลากรให้เป็นมืออาชีพ ติดตาม สนับสนุนและพัฒนาวิชาการ และยกย่องเชิดชูเกียรติ

กิจกรรม

1. จัดทำแผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นแผนภาพรวมและรายบุคคล เอื้อต่อเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนนำไปใช้
2. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำโมเดลการพัฒนาครู โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน
3. ติดตาม พัฒนา และสนับสนุนเชิงวิชาการผู้บริหารการศึกษาที่ยังไม่มีประสบการณ์การบริหาร โดยใช้เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนเป็นฐาน
4. ส่งเสริมสนับสนุนโครงการพัฒนาครูที่ยังไม่มีประสบการณ์การสอน โดยใช้ทีมผู้เชี่ยวชาญและให้ครูที่มีประสบการณ์การสอนเป็นที่เลี้ยง
5. พัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ เป็นระยะเน้นการเป็นผู้นำการเรียนการสอน และการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ผู้นำทางการศึกษา และชุมชนการเรียนรู้ครูผู้สอน ให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์
7. จัดทำแหล่งเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เช่น โมเดลการเรียนรู้ออนไลน์ e-learning และคลังเว็บไซต์แหล่งพัฒนาครู
8. เสริมแรงผู้บริหาร ครู และบุคลากรการศึกษาที่ประสบความสำเร็จ โดยพิจารณาจากเส้นพัฒนาการ
9. จัดโครงการทุนแลกเปลี่ยนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรกับต่างประเทศ

สำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา

ขอบข่ายงาน คือ ดำเนินงานส่งเสริม สนับสนุนการกระจายอำนาจทางการศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมเกี่ยวกับการนิเทศ เครือข่ายวิชาการ องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหาร และวิจัยและส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา

กิจกรรม

1. ศึกษากระบวนการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน เพื่อพัฒนาระบบการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการในส่วนไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน
2. รวบรวมข้อมูลและจัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียน จุดเด่นของโรงเรียน โปรแกรมที่เปิดสอน การปฏิบัติงานของโรงเรียน และการป้องกันการออกกลางคันที่มีประสิทธิภาพ
3. ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน และเครือข่ายของครูภายในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนเพื่อร่วมพัฒนาการเรียนการสอน ตัดสินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และพัฒนาหรือแก้ปัญหาค้นหาผลการเรียนรู้ของนักเรียน
4. จัดทำคู่มือให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาและการสร้างความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพด้านภาวะผู้นำของกรรมการสถานศึกษาเพื่อมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา
5. ศึกษาวิจัยพัฒนาระบบการนิเทศ เพื่อช่วยเหลือครูพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีคุณภาพ
6. ให้ความรู้ทางออนไลน์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาโดยครอบครัว (Home School) การศึกษาทางเลือกและการศึกษาเฉพาะด้าน
7. วิจัยและพัฒนานวัตกรรมเกี่ยวกับการบริหาร การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการนิเทศ
8. ส่งเสริมให้เขตพื้นที่ และโรงเรียนทำวิจัยปฏิบัติการ
9. จัดทำสรุปผลงานวิจัยด้วยภาษาง่ายๆ ใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครู พ่อแม่ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

3. การเตรียมการ

ในการเตรียมการเพื่อนำรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ในอนาคตรูปได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นการสร้างความเข้าใจ

1. สร้างความเข้าใจกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้เห็นถึงความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงและพัฒนา พร้อมทั้งการขยายงานเพิ่มขึ้น ไม่ใช่ลดงานลง ซึ่งคนจะไม่ออกจากกระบวน แต่ตำแหน่งบริหารอาจต้องปรับเปลี่ยนบ้าง
2. มีการสื่อสารที่ชัดเจนกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่อง
 - ทศนคติต่อการเปลี่ยนแปลงเชิงบวก
 - การปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง
 - ประโยชน์ที่เกิดหลังจากการเปลี่ยนแปลง เช่น ผลที่เกิดต่อคุณภาพผู้เรียน ความก้าวหน้าขององค์กรและบุคลากร เป็นต้น และผลเสียหากที่ไม่ปรับโครงสร้างใหม่
3. จัดสัมมนาสร้างความเข้าใจบุคลากรแต่ละระดับชั้น ตั้งแต่ระดับบริหารจนถึงระดับปฏิบัติการ ด้วยยุทธวิธีที่แตกต่างกัน
4. ประชาสัมพันธ์ผู้เกี่ยวข้องหลายวิธี เช่น แผ่นพับ ไลน์ โพสต์เตอร์ ติดตามแหล่งที่คนผ่านไปมาและนิยมนอ่าน

ขั้นจัดทำรายละเอียดและจัดคนเข้าตำแหน่งงาน

1. นำเสนอผลการวิจัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณา เพื่อขอความเห็นชอบ โดยแต่งตั้งคณะทำงานกลั่นกรอง เพื่อกำหนดขอบข่ายและภารกิจที่ชัดเจนและครอบคลุมภารกิจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งคณะทำงานควรประกอบด้วยผู้แทนสำนักต่างๆ และผู้แทนเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการปรับโครงสร้างใหม่ ข้อมูลที่ควรนำเสนอ เช่น
 - โครงสร้างใหม่มีความเหมือนหรือแตกต่างจากโครงสร้างเดิมอย่างไร
 - โครงสร้างใหม่จะช่วยดำเนินการยกระดับคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้อย่างไร หรือช่วยแก้ไขจุดอ่อนของโครงสร้างเดิมอย่างไร

2. จัดประชุมรับฟังความคิดเห็น (Focus group) โดยคณะทำงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีผู้วิจัยเป็นคณะเลขานุการ นำเสนอร่างโครงสร้างใหม่เพื่อรับฟังความคิดเห็นหรือให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกระบวนการนี้จะเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพื่อสร้างความเข้าใจและยอมรับในโครงสร้างใหม่ที่คิดว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างแท้จริง

3. ควรมีคณะวิพากษ์โครงสร้างจากบุคลากรทุกระดับ เพื่อครอบคลุมภาระงาน
4. จัดทำ Job description ของตำแหน่งงาน ให้ชัดเจน
5. จัดสรรอัตรากำลังให้เหมาะสมกับงาน
6. กำหนดตำแหน่งของบุคลากรในแต่ละสำนัก โดยกำหนดคุณสมบัติให้เหมาะสมกับตำแหน่งงานนั้นๆ
7. การจัดคนเข้าโครงสร้างงาน ไม่ควรให้มีการเลือกตามความต้องการว่าใครอยากไปทำที่ไหน แต่ควรจัดตามที่แต่ละคนทำงานอยู่แล้วนำไปรวมกลุ่มตามสำนักหรือกลุ่มงาน
8. ต้องปรับโครงสร้างตามวาระที่จะมีการปรับและเปลี่ยนของ ก.พ.ร โดยให้สำนักพัฒนาระบบศึกษาแนวทางและแก้ไขกฎระเบียบก่อน

ขั้นตอนลงใช้

1. เตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยชี้แจงทำความเข้าใจโครงสร้างปรับใหม่ และการปฏิบัติงานตามสำนักหรือกลุ่มงาน
2. มีการทดลองปฏิบัติงานเป็นการภายใน 1-2 ปี แล้วประเมินภาพรวมของงานว่ามิงงานอะไรที่ต้องปรับปรุงแก้ไข จากนั้นจึงประกาศโครงสร้างใหม่
3. เริ่มเปลี่ยนแปลงในสำนักที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อยที่สุดก่อน เช่น สำนักการศึกษาพิเศษ แล้วค่อยๆ ดำเนินการต่อในสำนักอื่น

4. ผู้บริหารต้องเข้าใจโครงสร้าง ภาระงาน และบทบาทหน้าที่ของแต่ละสำนักให้ชัดเจนตามหลักการบริหาร มิฉะนั้นอาจจะมีกรอบหมายงานตามความเห็นส่วนตัว หรือความคุ้นเคยกับโครงสร้างเดิม

ขั้นการใช้

1. พัฒนาบุคลากรเพื่อนำสู่การทำงานในสำนักหรือกลุ่มงาน มีการมอบหมายงานที่เหมาะสมกับบุคลากรทั้งความรู้ ความสามารถ และความสนใจเพื่อให้งานที่รับผิดชอบมีคุณภาพ
2. จัดกิจกรรมสัมพันธ์ปีละ 2-3 ครั้ง สร้างความสัมพันธ์ทั้งด้านเนื้อหา และด้านพฤติกรรมการทำงานร่วมกัน
3. การดำเนินงานควรแบ่งเป็นระยะๆ และต้องมีปัจจัย แรงจูงใจเสริมกับบุคลากรที่ได้รับผลกระทบ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินงานดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมกับประเทศไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ศึกษาความเหมาะสมของรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอโครงสร้างองค์กร 2 รูปแบบ คือ รูปแบบองค์กรที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใช้อยู่ในปัจจุบัน และรูปแบบโครงสร้างองค์กรที่สร้างขึ้นใหม่ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการเตรียมการนำโครงสร้างองค์กรที่ปรับใหม่ไปใช้โดยไม่เกิด

ปัญหาอุปสรรค และศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนักหรือกลุ่มงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งไม่ได้หมายถึงเฉพาะสำนักหรือกลุ่มงานตามโครงสร้างองค์กรที่ปรับใหม่ แต่เป็นขอบข่ายงานและกิจกรรมของสำนักหรือกลุ่มงานที่มีลักษณะเดียวกันไม่ว่าจะอยู่ในโครงสร้างองค์กรปัจจุบันหรือโครงสร้างองค์กรปรับใหม่ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิมีตัวเลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอ พร้อมให้เหตุผลกรณีที่ไม่เห็นด้วย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและส่งทางไปรษณีย์ เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 25 คน ระหว่างวันที่ 18 เมษายน – 18 พฤษภาคม 2555 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 30 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

แบบสอบถามความคิดเห็นมี 1 ฉบับแบ่งเป็น 3 ตอน เป็นคำถามกึ่งปลายเปิด กรณีคำถามปลายปิดวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ กรณีคำถามปลายเปิดผู้วิจัยรวบรวมคำตอบของผู้ทรงคุณวุฒิ จัดหมวดหมู่ของคำตอบ และใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยจากขั้นตอนที่ 1 การสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในต่างประเทศ

สรุปผลที่ได้จากการสังเคราะห์รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในต่างประเทศ ผู้วิจัยดำเนินการใน 2 ส่วน ดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต (Internet) เกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐานของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานที่ดำเนินการด้านวิชาการ ในประเทศสหรัฐอเมริกา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย อังกฤษ และสิงคโปร์ พบว่า การจัดโครงสร้างองค์กรระดับสำนักมีความหลากหลายแตกต่างกัน จำนวนและขนาดของสำนักไม่เท่ากัน และมีรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์กร 2 รูปแบบ คือ รูปแบบที่ 1 ยึดงานเป็นหลัก เช่น สำนักนโยบายและจุดเน้น

สำนักพัฒนาหลักสูตร สำนักมาตรฐานและโปรแกรมการศึกษา สำนักวัดผล ประเมินผล แสดงความ
 รับผิดชอบและข้อมูล สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา และสำนักรับรองคุณภาพการศึกษา และรูปแบบที่
 2 ผสมผสานระหว่างยี่ดงานและกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก เช่น สำนักพัฒนาหลักสูตร การเรียนรู้และการ
 แสดงความรับผิดชอบ สำนักมาตรฐานการศึกษา สำนักวัดผล ประเมินผลและแสดงความรับผิดชอบ
 สำนักเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักการศึกษาปฐมวัย สำนักพัฒนาเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน
 สำนักบริการนักเรียน และสำนักการศึกษาพิเศษ ส่วนการจัดแบ่งกลุ่มงานของสำนัก พบว่า มีรูปแบบการ
 จัดเป็นการผสมผสานระหว่างยี่ดงานและกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก โดยงานที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันอยู่ภายใต้
 สำนักเดียวกัน ส่วนโครงสร้างองค์กรของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทย
 แบ่งส่วนราชการระดับสำนักด้วยการผสมผสานระหว่างงานและกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นแนวเดียวกับ
 ประเทศที่ศึกษาได้แก่ 1) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2) สถาบันภาษาอังกฤษ 3) สำนัก
 บริหารงานการศึกษาพิเศษ 4) สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้การสอน 5) สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัด
 การศึกษา 6) สำนักติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 7) สำนักทดสอบทางการศึกษา
 8) สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐานและ 9) สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย

นอกจากนั้น การจัดขอบข่ายงานและกิจกรรมของแต่ละประเทศ พบว่า กำหนดขอบข่ายงานไว้
 หลากหลาย โดยกำหนดกิจกรรมเพื่อสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาและ โรงเรียนใน
 ด้านต่างๆ อย่างชัดเจน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การสนับสนุนการเรียนรู้ การวัดผล
 ประเมินผล การรายงานผลเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อในการจัดการศึกษา การพัฒนาโรงเรียนที่มีผล
 สัมฤทธิ์ต่ำ การให้ขวัญและกำลังใจ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ และการพัฒนาครูและผู้บริหาร

2. การสังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบระบบ
 บริหารจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมกับ
 ประเทศไทย ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามกึ่งปลายเปิด ศึกษาความเหมาะสมของ
 รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น
 พื้นฐาน ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอโครงสร้างองค์กร 2 รูปแบบ คือ รูปแบบองค์กรที่สำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐานใช้อยู่ในปัจจุบัน และรูปแบบโครงสร้างองค์กรที่สร้างขึ้นใหม่ พร้อมทั้ง
 ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการเตรียมการนำโครงสร้างองค์กรที่ปรับใหม่ไปใช้ และศึกษา
 ความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนักหรือกลุ่มงานของสำนักงานคณะกรรมการ
 การศึกษาขั้นพื้นฐาน มีตัวเลือกตอบ 2 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานและ
 กิจกรรมที่นำเสนอ พร้อมให้เหตุผลกรณีที่ไม่เห็นด้วย

สรุปผลการวิจัยจากขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิด้านโครงสร้างองค์กร รูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยนำเสนอ 2 รูปแบบ คือ รูปแบบโครงสร้างที่ใช้ในปัจจุบัน และรูปแบบโครงสร้างปรับใหม่ พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ารูปแบบโครงสร้างปรับใหม่โดยภาพรวมเหมาะสมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมากกว่าโครงสร้างองค์กรปัจจุบัน และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยเฉพาะสำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการจัดกลุ่มงาน นอกจากนี้ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนักหรือกลุ่มงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งมี 2 ตัวเลือกคือ เห็นด้วยและไม่เห็น พร้อมให้เหตุผลในกรณีไม่เห็นด้วย สรุปได้ว่าผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยกับกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำเสนอในทุกกลุ่มงาน

สรุปผลการวิจัยจากขั้นตอนที่ 3 การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เหมาะสมกับประเทศไทย

ผลจากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้วิจัยได้พัฒนาโครงสร้างองค์กรตามรูปแบบใหม่ แบ่งออกเป็น 7 สำนัก ได้แก่

1. สำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน ประกอบด้วย กลุ่มพัฒนาหลักสูตร กลุ่มส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักสูตร กลุ่มติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมกระบวนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ

2. สำนักส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ ประกอบด้วย กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมระบบการแนะแนว กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียน กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรม สุขภาพ อนามัย และคุณลักษณะ กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ และกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายผู้ปกครอง

3. สำนักการศึกษาพิเศษ ประกอบด้วย กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาสำหรับผู้พิการกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาเรียนร่วม กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาสกลุ่มวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกและสื่อ และกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายผู้ปกครอง

4. สำนักทรัพยากรการเรียนรู้ ประกอบด้วย กลุ่มพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอนและการเรียนรู้ กลุ่มส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน กลุ่มพัฒนาระบบและเครือข่ายเทคโนโลยี กลุ่มบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและกลุ่มพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ

5. สำนักวัดผล ประเมินผล และตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย กลุ่มประเมินคุณภาพการศึกษา กลุ่มพัฒนาเครื่องมือและบริการการสอบ กลุ่มพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา กลุ่มทะเบียนและสารสนเทศทางการศึกษา และกลุ่มกำกับ ติดตาม และประเมินผลนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

6. สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย กลุ่มแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล กลุ่มส่งเสริมสมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษา กลุ่มสนับสนุนพัฒนาวิชาชีพและจรรยาบรรณวิชาชีพ และกลุ่มประสานงานเครือข่ายและการพัฒนาทรัพยากรบุคคล

7. สำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วย กลุ่มส่งเสริมการกระจายอำนาจ กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการนิเทศ กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิชาการ กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการบริหาร และกลุ่มวิจัยและส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีแนวคิดการจัดโครงสร้างองค์กรในส่วน
ของสำนัก ที่ยึดงานเป็นหลักหรือผสมผสานระหว่างการจัดกลุ่มงานและยึดกลุ่มเป้าหมายมาพัฒนา
โครงสร้างองค์กร และใช้กระบวนการทำงานมาเป็นกรอบในการจัดกลุ่มงานภายใต้สำนัก จะช่วยลด
ความซ้ำซ้อนของงานและเกิดประโยชน์ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของผู้เรียนอันเป็นเป้าหมายสำคัญในการพัฒนา
คุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ ควรปรับเปลี่ยนแนวคิด เจตคติ และวัฒนธรรมการทำงานของบุคลากรใน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ทำงานเป็นทีมเพื่อเพิ่มพลังการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย
อย่างมีประสิทธิภาพ
2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรมีแผนการนำโครงสร้างองค์กรกรณีมีการ
ปรับใหม่และกระทบกับคนจำนวนมากไปใช้อย่างเป็นขั้นตอน ไม่เร่งรีบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้าง
ความตระหนักและความเข้าใจเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นภายหลังการปรับเปลี่ยนทั้งด้านคุณภาพการศึกษา
และการปฏิบัติงานของบุคลากร
3. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรพัฒนาระบบความรับผิดชอบในการจัด
การศึกษาต่อสังคม (accountability) อย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่กับการเร่งกระจายอำนาจในทางปฏิบัติตาม
หลักเกณฑ์ล่งสู่เขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน มีระบบการให้รางวัลและลงโทษต่อหน่วยงาน ซึ่งระบบ
นี้ประเทศสหรัฐอเมริกาทำได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควร
มีระบบการเข้าช่วยเหลือสนับสนุนเขตพื้นที่และโรงเรียนจะช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนได้
4. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรพัฒนาศักยภาพของเขตพื้นที่การศึกษาให้
สอดคล้องกับบริบทและความต้องการของเขตพื้นที่ ซึ่งมีความแตกต่างกัน เช่น เขตในเมืองนอกเมือง เขต
ขนาดเล็ก กลาง ใหญ่ โดยสนับสนุนเครื่องมือที่ช่วยให้เขตพื้นที่การศึกษาดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ
เช่น พอร์ตโฟลิโอสำหรับการออกแบบเขตพื้นที่ เครื่องมือตรวจสอบตนเองเพื่อเปรียบเทียบการ
ปฏิบัติงานกับเขตพื้นที่ที่ปฏิบัติงานได้สำเร็จในระดับสูงกว่า ผลงานวิจัยเชิงสังเคราะห์ นโยบาย และ
ตัวอย่างการปฏิบัติที่ดีที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาโรงเรียน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาให้เป็นองค์กรผู้นำด้านวิชาการ
และดำเนินงานตามหลักการกระจายอำนาจ
5. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรสร้างความเข้าใจให้ตรงกัน รวมทั้งมี
ข้อตกลงร่วมกันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแต่ละระดับเกี่ยวกับบทบาทความรับผิดชอบในการประเมินผลที่

มีการจัดการศึกษาโดยมีมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเป้าหมายพัฒนาผู้เรียน เช่น ระดับโรงเรียนมีหน้าที่วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้จึงต้องประเมินทั้ง 8 กลุ่มสาระ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ประเมินเพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าความรู้ความสามารถของนักเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อนำผลการประเมินไปกำหนดนโยบาย และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) มีหน้าที่ประเมินส่วนที่เหนือกว่ามาตรฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นนโยบายของชาติ ดังนั้นสองหน่วยงานนี้ควรประเมินเฉพาะเรื่องที่สำคัญ เช่น ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และประวัติศาสตร์

6. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรนำแนวคิดที่ได้จากการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย และอังกฤษ เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยใช้กลุ่มอาชีพเป็นฐานในการจัดหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับการศึกษาต่อและนำไปประกอบอาชีพได้

7. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการปิดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ของเด็กทุกกลุ่มที่อยู่ในโรงเรียน เพื่อไม่ให้เด็กคนใดคนหนึ่งต้องถูกทอดทิ้ง โดยออกแบบการเรียนการสอน สร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ประสานสัมพันธ์กับครอบครัวและชุมชน

8. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรพัฒนาแหล่งเรียนรู้สำหรับนักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในรูปแบบที่น่าสนใจเหมาะสมกับวัย เช่น สื่อออนไลน์ เป็นต้น

9. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานควรปรับเปลี่ยนวิธีการพัฒนาครูจากการฝึกอบรมมาใช้โรงเรียนเป็นฐานการพัฒนา มีการติดตามและสนับสนุนเชิงวิชาการในช่วงแรกของการเข้าสู่ตำแหน่ง รวมทั้งจัดให้ครูที่มีประสบการณ์การสอนเป็นที่ปรึกษาให้กับครูใหม่ ซึ่งเป็นการวางรากฐานที่ดีให้ครูมีพฤติกรรมการเรียนการสอนที่พึงประสงค์ตั้งแต่เริ่มต้นของความเป็นครู

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ทำวิจัยซ้ำโดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่าง เช่น ผู้บริหาร นักวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและบุคคลภายนอกที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ และปรับเปลี่ยนวิธีดำเนินการวิจัย เช่น ศึกษาความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิโดยวิธีเคสฟาย หรือ การสนทนากลุ่ม
2. พัฒนารูปแบบการทำงานเป็นทีม เพื่อสร้างวัฒนธรรมการทำงานใหม่ให้กับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้งานมีคุณภาพและไม่ซ้ำซ้อน
3. วิจัยและพัฒนาระบบความรับผิดชอบในการจัดการศึกษาต่อสังคม (accountability) ซึ่งผู้รับผิดชอบนอกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียน ควรศึกษาถึงความรับผิดชอบของชุมชนและผู้ปกครองด้วย
4. วิจัยหารูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเขตพื้นที่การศึกษาให้เข้มแข็งและมีภาวะผู้นำทางวิชาการ จำแนกตามแหล่งที่ตั้ง เช่น ในเมืองและนอกเมือง และขนาดของเขตพื้นที่
5. ศึกษาหรือถอดประสบการณ์การบริหารงานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จของเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อเผยแพร่
6. วิจัยเชิงทดลองการจัดโปรแกรมการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้กลุ่มอาชีพเป็นฐานในการจัดหลักสูตร ให้เชื่อมโยงกับการศึกษาต่อและนำไปประกอบอาชีพในยุคที่มีการแข่งขันสูง และเปิดประเทศสู่ประชาคมอาเซียน
7. พัฒนารูปแบบการปิดช่องว่างผลสัมฤทธิ์ของเด็กที่มีความหลากหลายและแตกต่าง เช่น การออกแบบการเรียนการสอน การสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ และการประสานสัมพันธ์กับครอบครัวและชุมชน
8. วิจัยเชิงทดลองกระบวนการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานการพัฒนาสำหรับครูประจำการที่เข้าใหม่

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. 2546. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. 2541. **สาระการเรียนรู้: มาตรฐานและระดับมาตรฐาน**. แปลจาก John S. K., R. J. Marzano. n.d. **Content Knowledge: A Compendium of Standards and Benchmarks for K-12 Education**. Office of Education Research and Improvement Ministry of Education, USA.
- กนิษฐา โชติปัญญานนท์. 2542. การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเสนาณรงค์ กรมการแพทย์ทหารบก. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กมล สุดประเสริฐ. 2544. รายงานผลการวิจัยรูปแบบการบริหารและการจัดการศึกษาแบบกระจายอำนาจ. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.
- จินดา อุสมาน และอำภา บุญช่วย. 2549. “ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในโครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้.” วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (Online). <http://educms.pn.psu.ac.th/edu/jn/viewarticle.php?id=72>, 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2549.
- เนติศักดิ์ ชุมชุม, อำพัน ชีพัตติยากร, และสมพิศ เจริญทอง. 2545. **กระจายอำนาจทางการศึกษา ทำไม เมื่อใด อะไร และอย่างไร**. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. แปลจาก Thomas Welsh and Noel F. McGinn. 1996. **Decentralization of education : why, when, what, and how ?**. Paris : IIEP, UNESCO.
- ชเจนทร์ ปิเลี่ยน และอภิชาติ ภัทรธรรม. 2549. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานภายหลังการปฏิรูประบบราชการของข้าราชการกรมป่าไม้.” วารสารเกษตรศาสตร์ สาขาสังคมศาสตร์ (Online). [http://www.rdi.ku.ac.th/KU_Journal/Social/doc/KUSoc27\(2\).pdf](http://www.rdi.ku.ac.th/KU_Journal/Social/doc/KUSoc27(2).pdf), 17 ตุลาคม 2550.

- ดาวระดา ธรรมม. 2547. การพัฒนาระบบคุณภาพการบริหารงานวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยใน
มหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา, จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- ทินพันธุ์ นาคะตะ. 2546. **ทฤษฎีองค์กร**. กรุงเทพมหานคร: สหายบล็อกและการพิมพ์.
- นัยนา ตันติวิสุทธิ. 2546. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมผู้นำในการบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นาคยา ปิณฑนานนท์. 2545. **จากมาตรฐานสู่ชั้นเรียน**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ____. มธุรส จงชัยกิจ, และ ศิริรัตน์ นิละคุปต์. 2542. การศึกษาตามมาตรฐาน: แนวคิดสู่การปฏิบัติ.
กรุงเทพมหานคร: แม็ค.
- นิธินา ศรีประเสริฐ. 2547. “การบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change management).” **Knowledge Today**.
(พฤศจิกายน 2547): 53-60.
- นิรนาม. 2549. “องค์กรในศตวรรษที่ 21.” **MEA The Knowledge Provider**. (ตุลาคม 2549): 71-72.
- ประดิษฐ์ ดีวัฒนกุล. 2546. **ประสิทธิภาพการบริหารราชการกรุงเทพมหานคร โดยใช้หลักสายโซ่
แห่งคุณค่า**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคม
เมืองและชนบท, สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2545. **การบริหารงานวิชาการ**. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดี.
- พสุ เดชะรินทร์. 2546. **Balanced Scorecard** **รู้ลึกในการปฏิบัติ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อ้างถึง Kotter, J. P. 1999. **John P. Kotter on What Leaders Really
Do**. Harvard Business School Press.
- พัชระ อิศระเสนา ณ อยุธยา. 2547. **Reinventing Government**. กรุงเทพมหานคร: คู่แข่ง. แปลจาก
Osborne D. and Gaebler T. 1993. **Reinventing Government**. n.p.

พิทยา บวรวัฒนา. 2535. รัฐประศาสนศาสตร์ ทฤษฎีและแนวการศึกษา (ค.ศ. 1970 - 1980). พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิศมัย อานัญจวนิชย์. 2541. การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการในวิทยาลัยพยาบาล สังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาควิชาบริหารสาธารณสุข คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ม.ป.ป.. การจัดองค์กร (Online). <http://vdo.kku.ac.th/mediacenter/mediacenter-uploads/libs/html/1228/mu4.html>, 22 กุมภาพันธ์ 2550.

มานิจ วราภักย์. 2545. องค์กรแบบราชการตายแล้ว. กรุงเทพมหานคร: มติชน.

ราตรี พิงกุศล. 2547. ความสัมพันธ์ของการปรับโครงสร้างกับประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของพนักงาน: ศึกษากรณีพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาเขตภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.

รุ่ง แก้วแดง. 2538. รีเอ็นจิเนียริงระบบราชการไทย. กรุงเทพมหานคร: มติชน.

ลัดดา คิลาน้อย และธีรชัย เนตรนอมศักดิ์. 2545. “การพัฒนากระบวนการส่งเสริมสถานศึกษาในการสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น.” ในสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. การประชุมทางวิชาการ การวิจัยทางการศึกษา ครั้งที่ 11 วันที่ 26-27 สิงหาคม 2548 ณ โรงแรมแอมบาสซาเดอร์ กรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 10-21.

วันชัย มีชาติ. 2549. การบริหารองค์กร. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิโรจน์ สารรัตนะ. 2546. การบริหารการศึกษา หลักการ ทฤษฎี หน้าที่ ประเด็นและบทวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ทิพย์วิสุทธิ.

ศิริพงษ์ เสงายน. 2547. **หลักการบริหารการศึกษา: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ (Educational Administration: Theory and Practices)**. กรุงเทพมหานคร: บั๊ก พอยท์.

ศิริรัตน์ วงศ์ประกรณ์กุล. 2550. **องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง (High Performance Organization)**. ภาควิชาสถิติ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (Online).
<http://qm.kku.ac.th/files/HPO.pdf>, 26 ตุลาคม 2550.

ศิริอร ขันธหัตถ์. ม.ป.ป. **องค์กรและการจัดการ (Organization & Management)**. คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี (Online).
www.ladlumkaew.com/images/1141896687/O&M1.ppt, 26 ตุลาคม 2550.

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). 2550. **สถิติคะแนนการทดสอบทางการศึกษา** (Online). <http://www.niets.or.th>, 1 มิถุนายน 2550.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2545. **หลักสูตรการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ ฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2550. **แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550**. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2549. **รายงานการวิจัยประเมินผลการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้เขตพื้นที่การศึกษา ฉบับสรุป**. กรุงเทพมหานคร: วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.

_____. 2548. **รวมกฎหมายการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: อรุณลาดพร้าว.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2550. **รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน รอบแรก ระหว่างปีการศึกษา 2544-2548**. (อัดสำเนา).

สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550. ผลการประเมิน
คุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพผู้เรียน ปีการศึกษา 2549. (อัคราณา).

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2548.

รายงานการวิจัย โครงการวิจัยทดลองกระบวนการสร้างหลักสูตรสถานศึกษาแบบอิงมาตรฐาน
(ระยะที่ 1). กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

สุชาดา นิภานันท์. 2548. พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนดุสิต.

สุณี ทรัพย์ประเสริฐ. 2547. การประเมินคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงาน
วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี. ปริญญาโททางการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุพณี สฤษฏ์วานิช. 2547. พฤติกรรมองค์กรสมัยใหม่: แนวคิดและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร:
ซีเอ็ดยูเคชั่น.

สุรัชย์ ทองทวี. 2550. การรับรู้ในการรับการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ. ปริญญาโทการศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุรัฐ ศิลปอนันต์. 2545. กระบวนการปฏิรูปโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: ที เจ เจ.

สุวิมล เขียวแก้ว และคณะ. 2545. “รูปแบบการบริหารงานวิชาการในเขตพื้นที่การศึกษาสำหรับ
ห้าจังหวัดชายแดนภาคใต้.” วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
(Online). <http://www.kaekae.pn.psu.ac.th/psuhsej/viewarticle.php?id=79>, 17 ตุลาคม 2550.

สร้อยตระกูล (ติวานนท์) อรรถมานะ. 2545. พฤติกรรมองค์กร: ทฤษฎีและการประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่
ที่ 3. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สนธิรัก เทพเรณู, อรพันธ์ สอนสลัป, และ ประสิทธิ์ สาหร่ายสุวรรณ. 2548. **การบริหารจัดการศึกษาตามยุทธศาสตร์ใหม่ของการพัฒนาระบบราชการ**. วิทยาลัยผู้บริหาร สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สมชาย จินตณพันธ์. 2546. **การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อเนก ธรรมนิต. 2549. **การศึกษาการพัฒนาทางวิชาการของครูโรงเรียนคาทอลิกสังฆมณฑลจันทบุรี สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน**. ปริญญาโทการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

California Department of Education. 2008. **California Education**. (Online) <http://www.cde.ca.gov/index.asp> , November 20, 2008.

Carr, J. F. and D. E. Harris. 2001. **Succeeding with Standard: Linking Curriculum, Assessment, and Action Planning**. The Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD), Virginia, USA.

Dailey D. *et al.* 2005. **Toward More Effective School Districts: A Review of the Knowledge Base**. American Institutes for Research. np.

England Department for Education. 2010. **England Education**. (Online) <http://www.education.gov.uk/>, October 11, 2010.

Harris, D. E. and J. F. Carr. 1996. **How to Sue Standards in the Classroom**. The Association for Supervision and Curriculum Development (ASCD), Virginia, USA.

Iowa Department of Education. 2009. **Iowa Education**. (Online) <http://www.iowa.gov/educate/>, April 6, 2009.

Massie, J. L. and J. Douglas. 1981. **Management : A contemporary introduction**, 3rd ed. New Jersey : Prentice – Hall.

- Mid-continent Research for Education and Learning (McREL). 2006. **McREL Research Synthesis Finds Standards-based Reforms Can Improve Student Achievement.** April 12, 2006. (Online). http://www.mcrel.org/newsroom/pr_StandardsSynthesis.asp, September 21, 2007.
- Ministry of Education New Zealand. 2011. **New Zealand Education.** (Online) <http://www.minedu.govt.nz/>, January 5, 2011.
- Ministry of Education Singapore. 2011. **Education System.** (Online) <http://www.moe.gov.sg/>, October 7, 2011.
- Muller, D.R. 2004. **The Role of the District in Driving School Reform.** A Review for the Denver Commission on Secondary School Reform. np.
- New Jersey Department of Education. 2009. **England Education.** (Online) <http://www.nj.gov/education/>, January 12, 2009.
- Oregon Department of Education. 2006. **Academic Content Standards Creating Consistency across Oregon.** Volume II, No.1 June 2006. (Online). <http://www.ode.state.or.us/go/real>, October 25, 2007.
- Sheldrake, J. 1996. **Management Theory from Taylorism to Japanization.** Boston M.A.: International Thompson Business.
- South Carolina Department of Education. 2010. **South Carolina Education.** (Online) <http://ed.sc.gov/#>, August 10, 2010.
- Texas Education Agency. 2010. **Texas Education.** (Online) <http://www.tea.state.tx.us/index.aspx>, June 15, 2010.
- U.S. Department of Defense Education Activity. 2008. **A Standards-Based Education System.** (Online) <http://www.am.dodea.edu/ddessasc/aboutddess/standards/standardsbased.html>, January 16, 2008.
- Virginia Board of Education. 2005. **School-Level Academic Review Process Guidelines.** Attachment A to Informational Memo No.202, September 21, 2005. (Online). <http://www.doe.virginia.gov/VDOE/suptsmemos/2005/inf202a.pdf>, April 24, 2008.
- Victoria Department of Education and Early Childhood Development. 2011. **Victoria Education.** (Online) <http://www.education.vic.gov.au/>, July 2, 2011.

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

การพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง

1. การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการระดมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการศึกษามีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย
2. โครงสร้างของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขอบข่ายงาน และกิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการที่ผู้วิจัยนำเสนอ ได้มาจากการสังเคราะห์จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ของประเทศสหรัฐอเมริกา ใน 5 มลรัฐ ได้แก่ แคลิฟอร์เนีย นิวเจอร์ซีย์ ไอโอวา เท็กซัส เซาธ์แคโรไลนา ประเทศนิวซีแลนด์ รัฐวิกตอเรีย ประเทศออสเตรเลีย ประเทศอังกฤษ และประเทศสิงคโปร์ รวมถึงประเทศไทย
3. แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 การสอบถามความคิดเห็นถึงความเหมาะสมของรูปแบบระบบบริหารจัดการวิชาการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยนำเสนอ 2 รูปแบบ คือ โครงสร้างองค์การปัจจุบัน และโครงสร้างองค์การปรับใหม่ที่ยึดกระบวนการทำงานเป็นหลักในการจัด ซึ่งจากการสังเคราะห์โครงสร้างปัจจุบัน พบว่า สำนัก/สถาบันที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ คือ 1) สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2) สถาบันภาษาอังกฤษ 3) สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ 4) สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน 5) สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา 6) สำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 7) สำนักทดสอบทางการศึกษา 8) สำนักพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ 9) สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 การสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับ
สำนัก/กลุ่ม ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งอาจจะมีสถานะเป็นสำนัก/กลุ่มตาม
โครงสร้างปัจจุบันหรือโครงสร้างปรับใหม่อย่างใดอย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่าง แบบสอบถาม มีลักษณะ
เป็น 2 ตัวเลือก คือ เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอในแต่ละสำนัก/กลุ่ม
กรณีไม่เห็นด้วยกรุณาให้เหตุผล

ผู้วิจัยขอความกรุณาท่าน โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ และส่งกลับตามที่อยู่ดังแนบภายใน
วันที่ 18 พฤษภาคม 2555 ความคิดเห็นของท่านจะถูกนำไปใช้ในการพิจารณาร่วมกับความคิดเห็นของ
ผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นๆ และจะรักษาคำตอบไว้เป็นความลับ การมีส่วนร่วมในการตอบแบบสอบถามครั้ง
นี้มีความสำคัญ และมีความหมายอย่างยิ่งต่อความเชื่อมั่นของการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวรัตนา แสงบัวเพื่อน)

นิติตปริญาเอก สาขาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

หมายเหตุ หากท่านมีข้อสงสัยหรือต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมสำหรับการกรอกแบบสอบถาม โปรด
ติดต่อ 0-2288-5776 , 08-1625-6446 Email nirat_sang@hotmail.com

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตามสถานการณ์ที่เป็นจริงของท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. วุฒิทางการศึกษา

☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท
☐ ปริญญาเอก ☐ อื่น ๆ.....

3. ตำแหน่ง

☐ เลขานุการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
☐ รองเลขานุการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
☐ ที่ปรึกษาคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
☐ ผู้เชี่ยวชาญสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
☐ ผู้อำนวยการสำนัก/สถาบัน
☐ ข้าราชการบำนาญ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
☐ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัด.....
☐ หัวหน้ากลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
 สังกัด.....

4. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งนี้

☐ ต่ำกว่า 5 ปี ☐ 5-10 ปี ☐ 11-15 ปี
☐ 16-20 ปี ☐ มากกว่า 20 ปี

ตารางเปรียบเทียบโครงสร้างองค์การด้านการบริหารวิชาการ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างโครงสร้างปัจจุบันและโครงสร้างปรับใหม่ที่ยึดกระบวนการทำงานเป็นหลักในการจัด

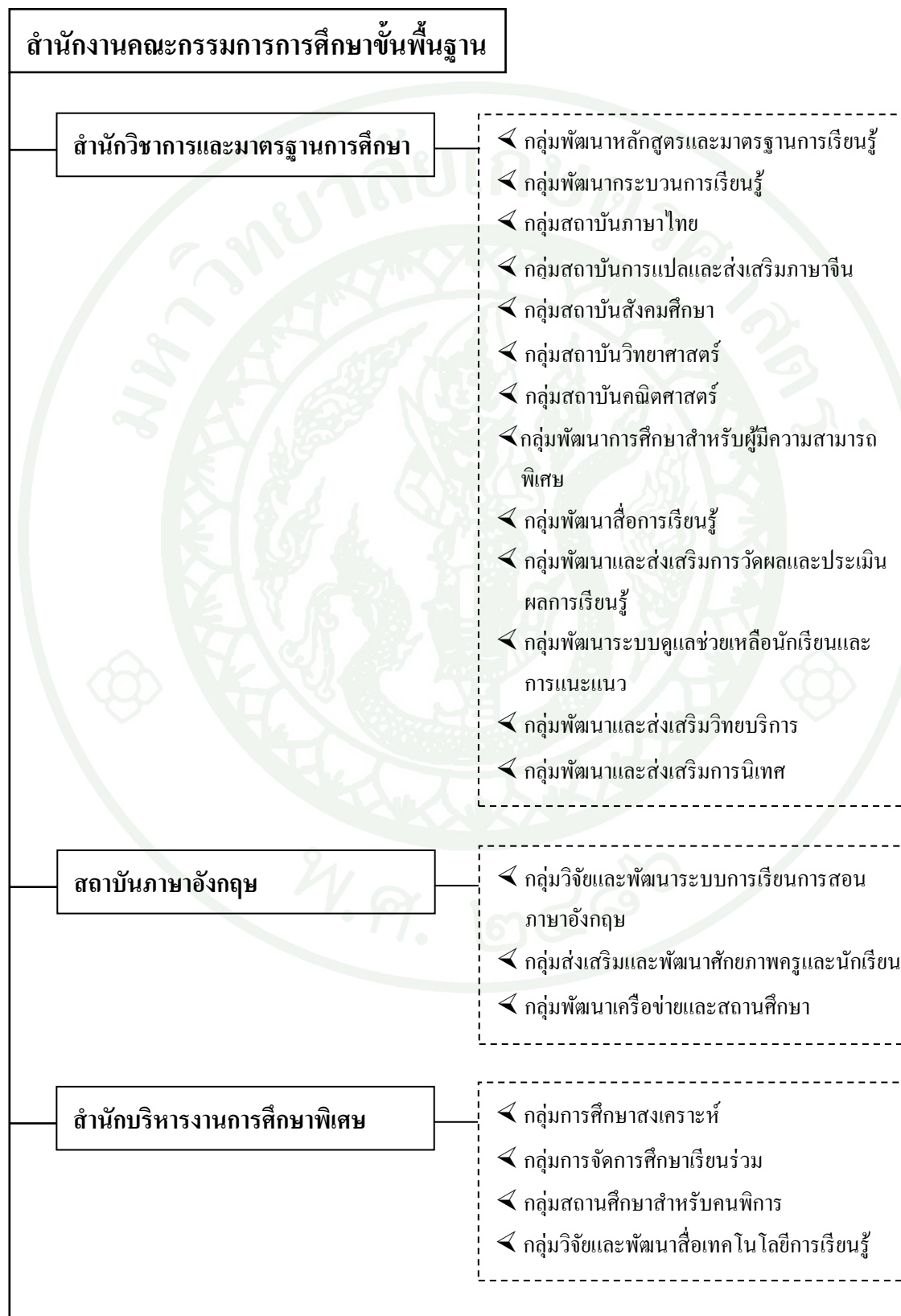
โครงสร้างปัจจุบัน	โครงสร้างปรับใหม่ ยึดกระบวนการทำงานเป็นหลัก
1. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา - กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้ - กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ - กลุ่มสถาบันภาษาไทย - กลุ่มสถาบันการแปลและส่งเสริมภาษาจีน - กลุ่มสถาบันสังคมศึกษา - กลุ่มสถาบันวิทยาศาสตร์ - กลุ่มสถาบันคณิตศาสตร์ - กลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ - กลุ่มพัฒนาสื่อการเรียนรู้ - กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ - กลุ่มพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและการแนะแนว - กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการ - กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการนิเทศ	1. สำนักพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน - กลุ่มปฐมวัย - กลุ่มภาษาไทย - กลุ่มคณิตศาสตร์ - กลุ่มวิทยาศาสตร์ - กลุ่มสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม - กลุ่มภาษาต่างประเทศ - กลุ่มศิลปะ - กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา - กลุ่มการงานอาชีพและเทคโนโลยี - กลุ่มบูรณาการ - กลุ่มส่งเสริมการใช้หลักสูตร 2. สำนักสนับสนุนการเรียนรู้ - กลุ่มให้คำปรึกษาและการแนะแนว - กลุ่มกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน - กลุ่มพัฒนาพฤติกรรม สุขภาพและคุณลักษณะ
2. สถาบันภาษาอังกฤษ - กลุ่มวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ - กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพครูและนักเรียน - กลุ่มพัฒนาเครือข่ายและสถานศึกษา	- กลุ่มพัฒนาสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้

โครงสร้างปัจจุบัน	โครงสร้างปรับปรุงใหม่ ยึดกระบวนการทำงานเป็นหลัก
3. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ - กลุ่มการศึกษาสงเคราะห์ - กลุ่มการจัดการศึกษาเรียนร่วม - กลุ่มสถานศึกษาสำหรับคนพิการ - กลุ่มวิจัยและพัฒนาสื่อเทคโนโลยีการเรียนรู้	3. สำนักการศึกษาพิเศษ - กลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ - กลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้พิการ - กลุ่มพัฒนาการศึกษาเรียนร่วม - กลุ่มพัฒนาการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส
4. สำนักเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน - กลุ่มผลิตสื่อและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี - กลุ่มเผยแพร่และพัฒนานวัตกรรมด้านเทคโนโลยี - กลุ่มพัฒนารูปแบบและประสานความร่วมมือด้านเทคโนโลยี - กลุ่มพัฒนาระบบและเครือข่ายเทคโนโลยี - กลุ่มบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	4. สำนักทรัพยากรการเรียนรู้ - กลุ่มประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ - กลุ่มพัฒนาสื่อการเรียนรู้เฉพาะด้าน - กลุ่มพัฒนาเทคโนโลยีการเรียนการสอน และการเรียนรู้ - กลุ่มส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอน - กลุ่มพัฒนาระบบและเครือข่ายเทคโนโลยี - กลุ่มบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร - กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ - กลุ่มเผยแพร่องค์ความรู้ทางวิชาการ
5. สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา - กลุ่มวิจัยและส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา - กลุ่มวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการบริหาร - กลุ่มวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน - กลุ่มวิจัยและส่งเสริมคุณธรรมและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในสถานศึกษา - กลุ่มวิจัยและพัฒนาองค์กรแห่งการเรียนรู้	

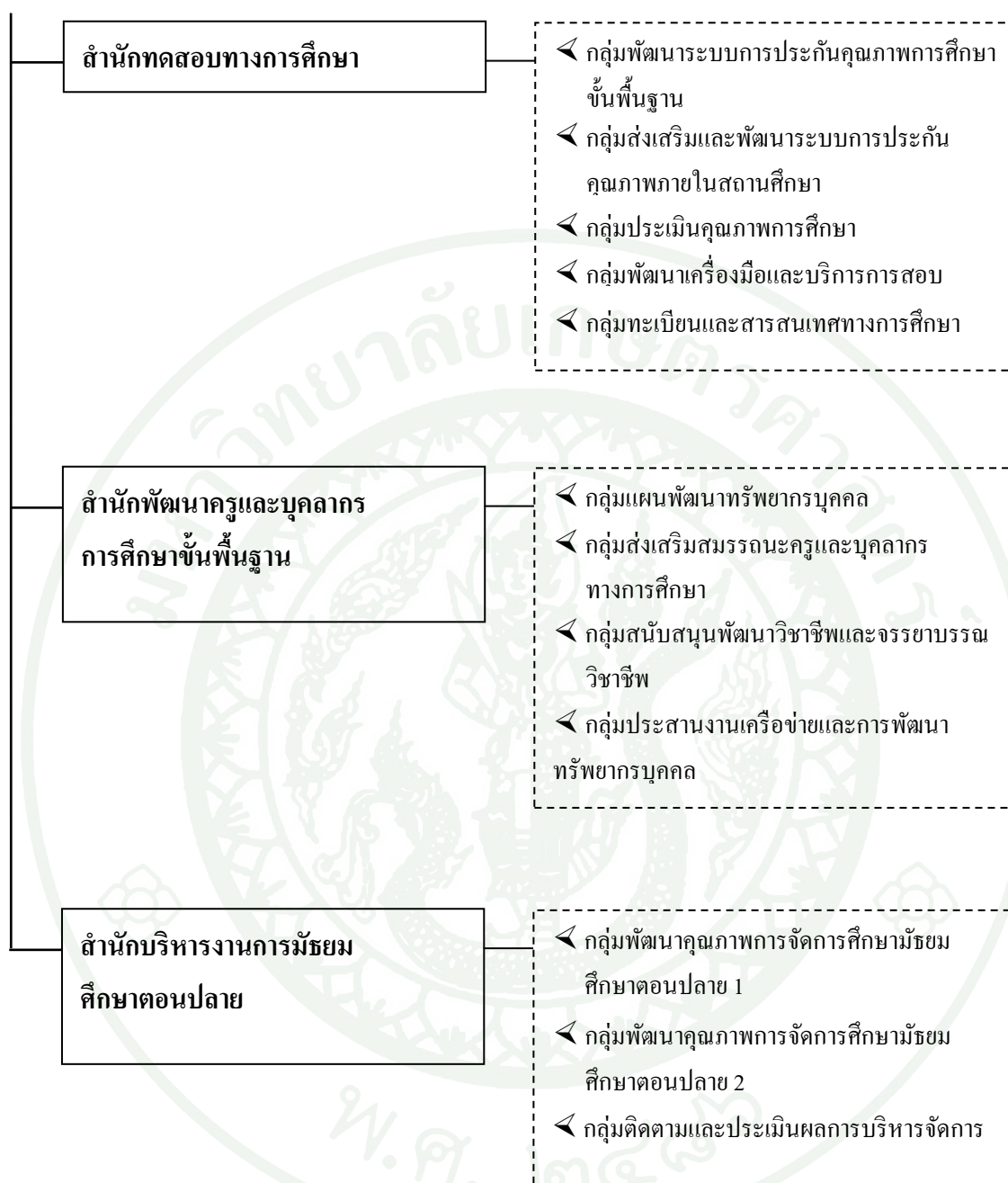
โครงสร้างปัจจุบัน	โครงสร้างปรับปรุงใหม่ ยึดกระบวนการทำงานเป็นหลัก
6. สำนักติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน - กลุ่มติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานภาคเหนือ - กลุ่มติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ - กลุ่มติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานภาคกลาง - กลุ่มติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานภาคใต้ - กลุ่มส่งเสริมการกระจายอำนาจ - กลุ่มวิจัยและสารสนเทศ	5. สำนักวัดผล ประเมินผลและการแสดงความ รับผิดชอบ - กลุ่มประเมินคุณภาพการศึกษา - กลุ่มพัฒนาเครื่องมือและบริการการสอบ - กลุ่มพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน - กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา - กลุ่มทะเบียนและสารสนเทศทางการศึกษา - กลุ่มกำกับ ติดตาม และประเมินผลนโยบาย การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
7. สำนักทดสอบทางการศึกษา - กลุ่มพัฒนาระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาขั้นพื้นฐาน - กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา - กลุ่มประเมินคุณภาพการศึกษา - กลุ่มพัฒนาเครื่องมือและบริการการสอบ - กลุ่มทะเบียนและสารสนเทศทางการศึกษา	
8. สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน - กลุ่มแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล - กลุ่มส่งเสริมสมรรถนะครูและบุคลากร ทางการศึกษา - กลุ่มสนับสนุนพัฒนาวิชาชีพและ จรรยาบรรณวิชาชีพ - กลุ่มประสานงานเครือข่ายและการพัฒนา ทรัพยากรบุคคล	6. สำนักพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน - กลุ่มแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล - กลุ่มส่งเสริมสมรรถนะครูและบุคลากร ทางการศึกษา - กลุ่มสนับสนุนพัฒนาวิชาชีพและ จรรยาบรรณวิชาชีพ - กลุ่มประสานงานเครือข่ายและการพัฒนา ทรัพยากรบุคคล

โครงสร้างปัจจุบัน	โครงสร้างปรับใหม่ ยึดกระบวนการทำงานเป็นหลัก
9. สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย - กลุ่มพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย 1 - กลุ่มพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา มัธยมศึกษาตอนปลาย 2 - กลุ่มติดตามและประเมินผลการบริหาร จัดการ	7. สำนักสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่ การศึกษา - กลุ่มส่งเสริมการกระจายอำนาจ - กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการนิเทศ - กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายวิชาการ - กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมองค์กรแห่งการเรียนรู้ - กลุ่มพัฒนาและส่งเสริมการบริหาร - กลุ่มวิจัยและส่งเสริมการวิจัยทางการศึกษา

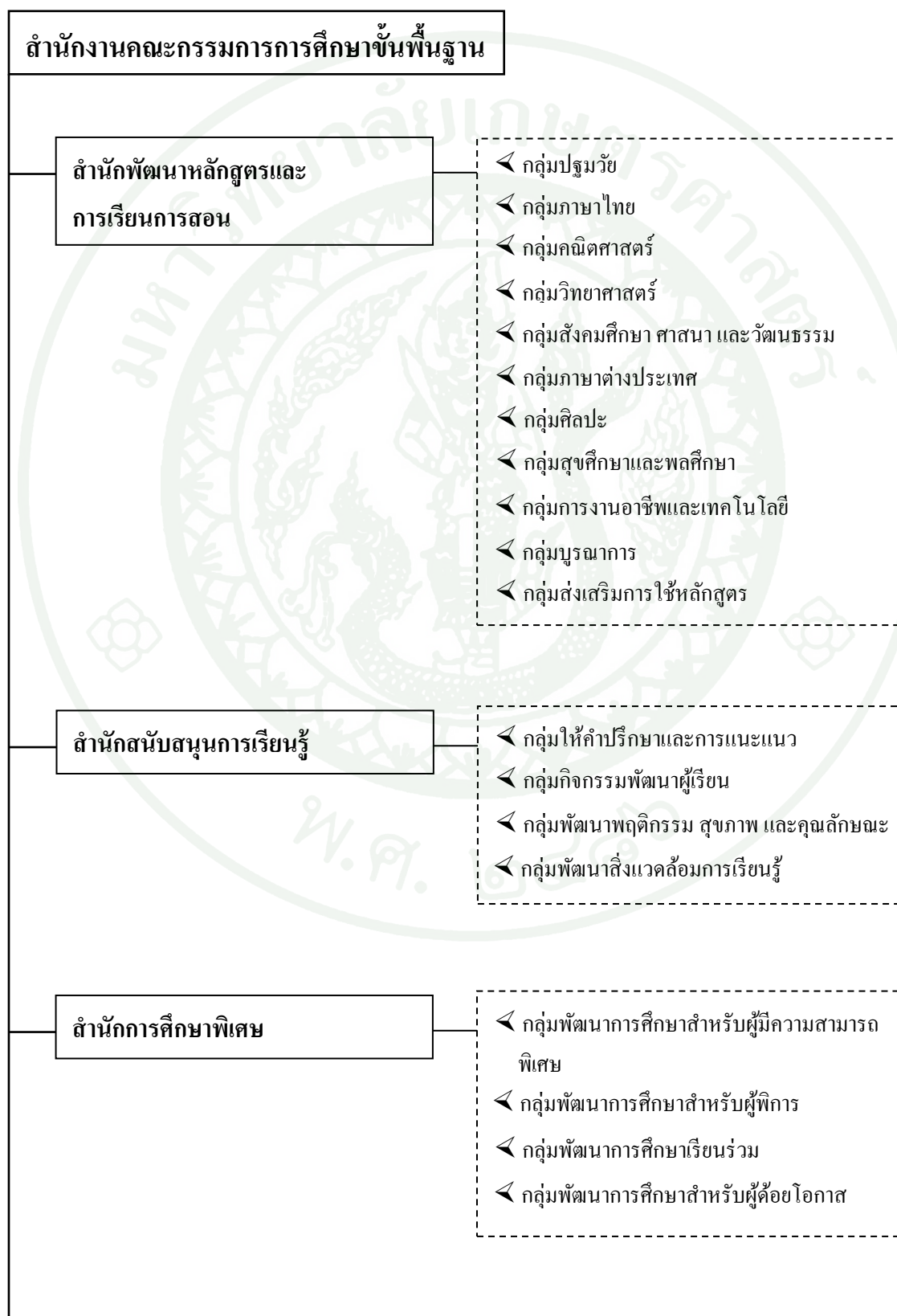
รูปแบบที่ 1 โครงสร้างองค์การปัจจุบันด้านการบริหารวิชาการ ของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน

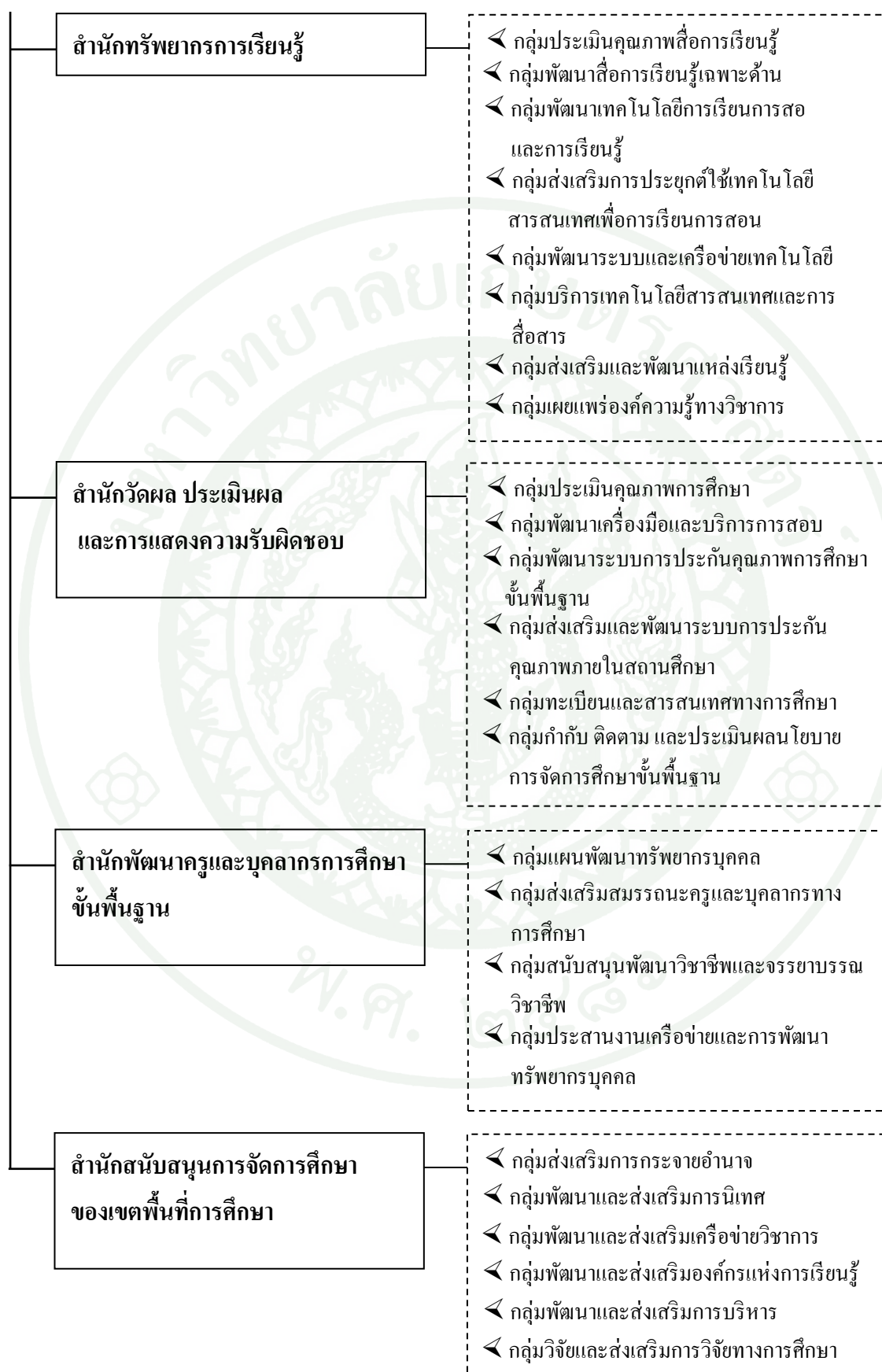

รูปแบบที่ 2 โครงสร้างองค์การด้านการบริหารวิชาการ ของสำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ปรับใหม่โดยยึดกระบวนการทำงานเป็นหลักในการจัด

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของโครงสร้างองค์การด้านการบริหารวิชาการ ของ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระหว่างโครงสร้างปัจจุบันและโครงสร้าง
ปรับเปลี่ยนที่ยึดกระบวนการทำงานเป็นหลักในการจัด

1. จากรูปแบบโครงสร้างองค์การด้านการบริหารวิชาการที่ผู้จ้ชนำเสนอ ท่านคิดว่ารูปแบบใดเหมาะสม เพราะเหตุใด

รูปแบบที่ 1 โครงสร้างปัจจุบัน

❑ รูปแบบที่ 2 โครงสร้างปรับใหม่

.....

.....2.

ท่านคิดว่าในอนาคตหากจะนำรูปแบบโครงสร้างปรับใหม่ที่ผู้วิจัยนำเสนอไปใช้ ในสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ควรมีการเตรียมการอย่างไร เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาและอุปสรรค

W. F. 1646

3. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (เช่น ความสอดคล้องของกลุ่มในแต่ละสำนัก กลุ่มอื่นๆ ที่ควรเพิ่มเติม ฯลฯ)

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่สัมพันธ์กับสำนัก/กลุ่ม ของสำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย จากขอบข่ายงานและกิจกรรมที่นำเสนอใน
ด้านต่างๆ ตามความคิดเห็นของท่าน

เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นด้วยกับขอบข่ายงานและกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำเสนอว่าควรอยู่ใน
สำนัก/กลุ่มนั้น ๆ

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยว่าขอบข่ายงานและกิจกรรมที่ผู้วิจัยนำเสนอควรอยู่
ในสำนัก/กลุ่มนั้น ๆ

กรณีที่ไม่เห็นด้วยกรุณาให้เหตุผล

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
1. สำนัก/กลุ่มการศึกษาปฐมวัย				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> สนับสนุนการกำหนดนโยบายการพัฒนา การศึกษาปฐมวัย พัฒนาหลักสูตร นวัตกรรม การวัดประเมินผล การเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การ วัดผลและประเมินผล และพัฒนาครูปฐมวัย			
1.	<u>กิจกรรม</u> สนับสนุนการลดอัตราครูต่อนักเรียน หรือลด ขนาดห้องเรียน			
2.	จัดทำคู่มือแนะนำการจัดการศึกษาปฐมวัย พร้อม ทั้งจัดให้มีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านให้คำปรึกษา			
3.	จัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมเด็ก ปฐมวัยด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา			
4.	จัดทำเว็บไซต์ให้ความรู้และตัวอย่าง เช่น การจัด ประสบการณ์การเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล การจัดสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน การสร้าง สิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทำหน้าที่เป็นครูสอนอีก ทางหนึ่ง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน การ เชื่อมโยงมาตรฐาน หลักสูตร และการประเมินผล			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
	และเครื่องมือสำรวจการเรียนรู้ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ และภาษา			
5.	จัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และการพัฒนาต่างๆ			
6.	พัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนระดับปฐมวัยที่ มีประสิทธิภาพ หรือทดลองใช้นวัตกรรมจาก ต่างประเทศแล้วนำมาปรับให้เหมาะสมกับบริบท ของประเทศไทยก่อนเผยแพร่			
7.	จัดหลักสูตรอบรมครูออนไลน์ ให้สามารถเรียนรู้ ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง และรวบรวมแหล่งอบรมครู			
8.	สร้างเครือข่ายชุมชนผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษา ปฐมวัย และเครือข่ายชุมชนผู้ปกครองเพื่อ แลกเปลี่ยนแนวคิดและประสบการณ์			
2. สำนัก/กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน (8 กลุ่มสาระและบูรณาการ)				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ สื่อและ ทรัพยากรการเรียนการสอน การวัดผลและ ประเมินผลการเรียนรู้ และวิจัยและพัฒนา			
3. สำนัก/กลุ่มพัฒนาหลักสูตร				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> พัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน หลักสูตร การศึกษาพิเศษ หลักสูตรเฉพาะด้าน/การศึกษา ทางเลือก ทรัพยากรหลักสูตร สนับสนุนการใช้ หลักสูตร ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตร			
	<u>กิจกรรม</u>			
9.	ศึกษา วิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องในทุก องค์ประกอบและทุกมิติของหลักสูตร ซึ่งจะต้อง สอดคล้องกับการใช้ชีวิตในปัจจุบันและอนาคต โลกของงาน และยืดหยุ่นตามศักยภาพของผู้เรียน			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
10.	จัดทำคู่มือให้ความรู้รอบด้านเกี่ยวกับการใช้ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด คำแนะนำและสร้าง ความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา ที่เชื่อมโยงกับหลักสูตรแกนกลาง และ จัดผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา			
11.	จัดทำคลังหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความ หลากหลายตามจุดเน้นของแต่ละโรงเรียน			
12.	เปิดโอกาสให้โรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ ปัญหาและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นใน โรงเรียนระหว่างการพัฒนาและการใช้หลักสูตร ผ่านการอบรมปฏิบัติการ การสัมมนา การนำเสนอ ข้อมูลโรงเรียนกรณีศึกษา และจัดพื้นที่หน้า เว็บไซต์ สร้างเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้			
13.	ติดตามและประเมินผลการใช้หลักสูตรของ สถานศึกษา			
14.	จัดทำโปรแกรมการศึกษาด้านอาชีพเพื่อเตรียม นักเรียนเข้าสู่เส้นทางการศึกษาต่อและการ ประกอบอาชีพ และการติดตามหลังจบการศึกษา ภาคบังคับหรือการศึกษาขั้นพื้นฐาน			
15.	สนับสนุนทางเทคนิคการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และการพัฒนาหลักสูตรให้แก่หน่วยงานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดอื่น			
4. สำนัก/กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> พัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และ ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้			
16.	<u>กิจกรรม</u> จัดทำแนวทางการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้สู่ ห้องเรียน แนวการสอนความรู้ ความคิดรวบยอด และทักษะสำคัญ รายกลุ่มสาระการเรียนรู้			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
17.	จัดทำเว็บไซต์เป็นกระเป๋าคำศัพท์ให้ครูได้ค้นคว้า และท่องอินเทอร์เน็ต เช่น ตัวอย่างการสอนราย มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด การออกแบบงาน นักเรียนที่ใช้หลายโดเมน ตัวอย่างผลงานนักเรียน การวัดผลและประเมินผล และแหล่งเว็บไซต์ ทรัพยากรการจัดการเรียนรู้			
18.	จัดทำ blog บรรจุแนวคิด ความรู้เชิงทฤษฎี และ สร้างความชัดเจนในการสอนที่มีประสิทธิภาพจาก ตัวอย่างหรือกรณีศึกษาหลากหลายรูปแบบของครู ที่ดำเนินการได้ดี			
19.	จัดทำทรัพยากรออนไลน์ เกี่ยวกับแนวคิด และแนว การสอนเฉพาะเรื่อง หรือเรื่องที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนในการทำความเข้าใจแก่นักเรียน			
20.	วิจัยและพัฒนาโมเดลการสอนเชิงระบบ ประกอบด้วยวิธีสอนที่มีคุณภาพสูง ความคาดหวัง การวัดผลและประเมินผล การรวบรวมข้อมูล วิธีการแก้ปัญหา การเข้าแทรกแซงการเรียนรู้ และ การสนับสนุนพฤติกรรมเชิงบวก			
5. สำนัก/กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาไทย				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> พัฒนาการรู้หนังสือ กระบวนการเรียนรู้ ภาษาไทย และทรัพยากรการจัดการเรียนรู้			
	<u>กิจกรรม</u>			
21.	จัดทำการบูรณาการมาตรฐาน/ตัวชี้วัดด้านการอ่าน การเขียนในกลุ่มสาระอื่น			
22.	สนับสนุนนโยบายลดขนาดห้องเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3			
23.	ยกระดับผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียนด้วยการ จัดโปรแกรมความร่วมมือกับพ่อแม่ ผู้ปกครอง และสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรม			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
24.	ศึกษาวิจัยด้านการเรียนรู้ และการสอนแต่ละทักษะท			
25.	จัดทำคลังนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย			
6. สำนัก/กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> พัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ภาษาต่างประเทศอื่น รวมทั้งภาษาของประเทศ สมาชิกอาเซียน และทรัพยากรการเรียนรู้			
26.	จัดทำแนวทางการเชื่อมโยงมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มภาษาต่างประเทศสู่ห้องเรียน			
27.	จัดทำคลังสื่อการสอนออนไลน์ เช่น หนังสือ เกม บทความ วรรณคดี บทสนทนา สารคดี			
28.	จัดทำคลังรูปแบบหรือกลยุทธ์การจัดการเรียนการ สอน ตัวอย่างการสอนที่มีประสิทธิภาพ			
29.	จัดทำ e-Learning ที่สามารถโต้ตอบได้สองทาง สำหรับครูพัฒนาตนเอง นำไปใช้ในการจัดการเรียน การสอน และนักเรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง			
7. สำนัก/กลุ่มวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> ส่งเสริม และพัฒนาการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้การศึกษาขั้นพื้นฐาน			
30.	จัดทำคำอธิบายระดับปฏิบัติหรือระดับ ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้เพื่อใช้ใน การวัดผลและประเมินผล พร้อมทั้งตัวอย่าง			
31.	จัดทำ blog และเอกสารให้ความรู้เกี่ยวกับการ วัดผลและประเมินผล เช่น การวัดผลและ ประเมินผลความก้าวหน้าการเรียนรู้ของนักเรียน จากผลงานและหลักฐานร่องรอย พร้อมทั้งการ ออกแบบผลงานและตัวอย่าง การวัดผลและ ประเมินผลเพื่อการตัดสินผลเชื่อมโยงกับความคิด			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
	รวบยอด การวัดผลและประเมินผลทักษะ กระบวนการทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และ สังคมศึกษา การเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับ จุดประสงค์เฉพาะ และแปลความหมายข้อมูลตาม ความคาดหวังของหลักสูตร			
32.	จัดทำคลังเครื่องมือการวัดผลและประเมินผล เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ในรายวิชาต่างๆ			
33.	จัดทำเครื่องมือประเมินตนเองเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจการวัดผลและประเมินผลของโรงเรียน และครู			
8. สำนัก/กลุ่มสนับสนุนการเรียนรู้				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> การให้คำปรึกษาและการแนะแนว พัฒนา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พฤติกรรมทางบวก สุขภาพ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสิ่งแวดล้อมการ เรียนรู้			
34.	<u>กิจกรรม</u> จัดทำแผ่นพับและเว็บไซต์ให้ความรู้และข้อมูล กระตุ้นให้ครอบครัวมีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษา และสังคมของนักเรียน วางแผนพัฒนาการเรียนรู้ ร่วมกับครู เลือกเส้นทางการศึกษาและการ ประกอบอาชีพของบุตรหลาน และเรียนรู้วิธี ป้องกันพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และพัฒนา พฤติกรรมของนักเรียน			
35.	จัดทำคลังเว็บไซต์การสร้างและพัฒนาทักษะ อุปนิสัยสำคัญ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ พฤติกรรมทางบวก เครื่องมือประกอบการจัดการ เรียนรู้ และแหล่งทรัพยากร			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
36.	จัดทำ blog บรรจุแนวคิดการแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียนและประสบการณ์ของโรงเรียน เช่น การออกกลางคัน การหนีเรียน วินัย การตรงต่อเวลา และพฤติกรรมอันธพาล			
37.	จัดทำโมเดลการพัฒนาการแนะแนวการศึกษาและอาชีพเป็นรายชั้นเรียน			
38.	จัดทำเว็บไซต์ให้คำแนะนำ และรวบรวมแหล่งความช่วยเหลือ สนับสนุนนักเรียนกลุ่มต่างๆ เช่น นักเรียนยากจน ด้อยโอกาส มีความเสี่ยงที่จะไม่ประสบความสำเร็จ ถูกคุกคามทางเพศ และทารุณกรรม			
39.	รวบรวมและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับศิลปะการเข้าใจนักเรียน			
40.	วิจัยเชิงวิเคราะห์จากการสำรวจประชากรนักเรียนเพื่อสะท้อนมุมมอง ทักษะ และพฤติกรรมเยาวชน			
41.	จัดทำคลังเว็บไซต์ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ เช่น ลักษณะงาน ความรู้ ทักษะ คุณสมบัติ เงินเดือน และความก้าวหน้า และมีโปรแกรมการวิเคราะห์อาชีพที่เหมาะสมด้วยตนเองจากข้อมูลผลการเรียนรู้และความสามารถ			
42.	จัดทำคลังเว็บไซต์วิทยาลัย มหาวิทยาลัย การให้คำแนะนำวิธีการศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพทั้งในและต่างประเทศ			
43.	จัดทำกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้ให้เรียนรู้จากการบริการชุมชน/สังคม และโปรแกรมก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทรัพยากรเพื่อการค้นคว้า			
44.	จัดทำคู่มือแนะนำการสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ โรงเรียนปลอดภัย ปลอดภัย การปิดช่องว่างความหลากหลายและความแตกต่างกันในสังคม การ			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
	สร้างชุมชนการเรียนรู้ของนักเรียน การดูแล สุขภาพ และการสร้างความร่วมมือกับชุมชน			
9. สำนัก/กลุ่มการศึกษาพิเศษ				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> พัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษาสำหรับ นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ คัดกรอง และพัฒนาความสามารถพิเศษ พัฒนาสื่อ เทคโนโลยีอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ และ สร้างเครือข่ายผู้ปกครอง			
45.	<u>กิจกรรม</u> จัดทำฐานข้อมูลแนะนำโรงเรียนที่จัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เด็กพิการ เด็ก เรียนร่วม และเด็กด้อยโอกาส			
46.	จัดทำคู่มือให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนการสอน การบริการทางวิชาการ กลยุทธ์การสอน และการ วัดผลและประเมินผลนักเรียนที่มีความต้องการ จำเป็นพิเศษ			
47.	จัดโปรแกรมสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษ			
48.	จัดทำคู่มือให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเรื่องการดูแล การจัดการศึกษา สื่อ และการวัดผลนักเรียนที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษ			
49.	จัดทำวารสารการดูแลเด็กและเยาวชนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญ นักจิตวิทยา และผู้ปกครองที่มีประสบการณ์เขียน บทความลงในวารสาร			
50.	จัดทำเว็บไซต์แหล่งข้อมูลถึงอำนวยความสะดวก เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าถึงมาตรฐานการเรียนรู้			
51.	จัดทำสื่อเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
10. สำนัก/กลุ่มทรัพยากรการเรียนรู้				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> ประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู้ พัฒนาสื่อการเรียนรู้เฉพาะด้าน เทคโนโลยีการเรียนการสอน และการเรียนรู้ และแหล่งเรียนรู้ ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ พัฒนาระบบและเครือข่ายเทคโนโลยี และเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการ			
52.	<u>กิจกรรม</u> จัดทำรายการสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการให้ใช้ในสถานศึกษา			
53.	จัดทำสื่อมัลติมีเดียการสอนและการเรียนรู้รายกลุ่มสาระการเรียนรู้ และเนื้อหาเฉพาะเรื่อง			
54.	พัฒนา e-Learning เชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้สำหรับครูนำไปใช้จัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของนักเรียน			
55.	พัฒนาทรัพยากรและเผยแพร่ทางออนไลน์ สนับสนุนครูให้สามารถบูรณาการ ICT กับ การเรียนการสอนได้ด้วยตนเอง และการสร้างสื่อที่เรียนรู้ได้พร้อมกันทั้งเด็กปกติและเด็กที่มีข้อจำกัดในการเรียนรู้			
56.	พัฒนาเว็บไซต์เพื่อการเรียนรู้สำหรับนักเรียนแต่ละระดับชั้น เช่น เกม การ์ตูน พิพธิภัณฑ์ แกลอรี ศิลปะ นิตยสารอิเล็กทรอนิกส์ และมีเครื่องมือสำหรับการเรียนรู้ เช่น พจนานุกรม			
57.	จัดทำแนวทางการใช้แหล่งเรียนรู้ที่มีในท้องถิ่น/ชุมชนมาพัฒนาการเรียนรู้และประสบการณ์ของนักเรียน			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
58.	สนับสนุนการพัฒนาห้องสมุดโรงเรียนให้มีชีวิต เป็นแหล่งศึกษาค้นคว้าสำคัญของครูและนักเรียน			
59.	พัฒนาเว็บไซต์ให้เป็นแหล่งรวมการค้นคว้าหา ความรู้และคำตอบเกี่ยวกับวิชาการ			
11. สำนัก/กลุ่มวัดผล ประเมินผล และการแสดงความรับผิดชอบ				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> ประเมินคุณภาพการศึกษา พัฒนาเครื่องมือ และบริการการสอบ พัฒนาระบบการประกัน คุณภาพการศึกษา กำกับ ติดตามและประเมินผล นโยบายการจัดการศึกษา และจัดทำทะเบียนและ สารสนเทศทางการศึกษา			
	<u>กิจกรรม</u> 60. ประเมินผลระดับชาติรายปีเพื่อตรวจสอบ ความก้าวหน้าของการพัฒนาด้านการอ่าน การ เขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์			
61.	วัดผลและประเมินผลทางเลือกสำหรับนักเรียน การศึกษาพิเศษและนักเรียนการศึกษาทางเลือก หรือจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการทดสอบ			
62.	พัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษาชั้น พื้นฐาน รวมทั้งพัฒนาและส่งเสริมการประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา			
63.	จัดทำระบบการบันทึกข้อมูลนักเรียนรายบุคคล ด้วยอิเล็กทรอนิกส์เพื่อการโอนข้อมูล			
64.	จัดทำคู่มือแนะนำการเขียนรายงาน รายงานผลต่อ สาธารณชนและจัดอันดับความก้าวหน้าการ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน การเขียน คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ผลการเรียนรู้ตาม มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระ และผลการ ดำเนินงานการศึกษาทางเลือก			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
65.	กำกับ ติดตาม และประเมินผลโปรแกรมการศึกษา และงานตามนโยบายสำคัญ			
66.	จัดทำแผนปรับปรุง พัฒนา พื้นฟู และแทรกแซง โรงเรียนและเขตพื้นที่การศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ หรือผลการพัฒนาไม่บรรลุตามเป้าหมายติดต่อกัน 2 ปี และเผยแพร่รายงานผลความก้าวหน้าการ ดำเนินงาน			
67.	จัดทำคู่มือให้ความรู้การเทียบโอนการศึกษา นักเรียนที่จบจากหลักสูตรของประเทศต่างๆ			
12. สำนัก/กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรการศึกษาขั้นพื้นฐาน				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> วางแผนพัฒนาทรัพยากรบุคคล พัฒนามืออาชีพ ติดตาม สนับสนุน และพัฒนาวิชาการ และยกย่อง เชิดชูเกียรติ			
	<u>กิจกรรม</u> 68. จัดทำแผนพัฒนาครู เป็นแผนภาพรวมและ รายบุคคล เอื้อต่อเขตพื้นที่การศึกษาและ โรงเรียน นำไปใช้			
69.	จัดทำโมเดลการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน พร้อมเครื่องมือ สื่อ และแหล่งค้นคว้าให้เขตพื้นที่ การศึกษานำไปใช้			
70.	ติดตาม พัฒนา และสนับสนุนเชิงวิชาการผู้บริหาร การศึกษาที่ยังไม่มีประสบการณ์ โดยใช้เขตพื้นที่ การศึกษาและโรงเรียนเป็นฐาน			
71.	พัฒนา และสนับสนุนครูที่ยังไม่มีประสบการณ์ โดยแต่งตั้งทีมผู้เชี่ยวชาญทำงานร่วมกับเขตพื้นที่ และโรงเรียน และจัดโครงการให้ครูที่มี ประสบการณ์เป็นที่เลี้ยง			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
72.	ฝึกอบรมพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ เป็นระยะเน้นการเป็นผู้นำการ เรียนการสอน และการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน			
73.	สร้างและพัฒนาเครือข่ายชุมชนการเรียนรู้ผู้นำ ทางการศึกษา และชุมชนการเรียนรู้ครูผู้สอนให้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์			
74.	จัดทำทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เช่น โมดูลการเรียนรู้ออนไลน์ e-learning และคลัง เว็บไซต์แหล่งพัฒนาครู			
75.	ยกย่องชมเชยผู้บริหาร ครู และบุคลากรการศึกษาที่ ประสบความสำเร็จ			
76.	จัดโครงการทุนแลกเปลี่ยนการสอนและการพัฒนา หลักสูตรกับต่างประเทศ			
13. สำนัก/กลุ่มสนับสนุนการจัดการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษา				
	<u>ขอบข่ายงาน</u> ส่งเสริม สนับสนุนการกระจายอำนาจ การ นิเทศ เครือข่ายวิชาการ องค์กรแห่งการเรียนรู้ การ บริหาร และการวิจัยทางการศึกษา			
77.	<u>กิจกรรม</u> ศึกษาระบบการปฏิบัติงานของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตพื้นที่ การศึกษาและโรงเรียน เพื่อพัฒนาระบบการปฏิบัติงาน ที่ลดภาระในส่วนไม่เกี่ยวกับการเรียนการสอน			
78.	รวบรวมข้อมูลและจัดทำสถิติเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐาน ของโรงเรียน จุดเด่นของโรงเรียน โปรแกรมที่เปิด สอน การปฏิบัติงานของโรงเรียน และการป้องกัน การออกกลางคันที่มีประสิทธิภาพ			

ข้อ ที่	ขอบข่ายงาน/กิจกรรม	เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย	เหตุผล กรณีที่ไม่เห็นด้วย
79.	ให้ความรู้และสนับสนุนการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียน และเครือข่ายของครูภายในโรงเรียนเดียวกันและต่างโรงเรียนเพื่อร่วมพัฒนาการเรียนการสอน ตัดสินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และพัฒนาหรือแก้ปัญหาคผลการเรียนรู้ของนักเรียน			
80.	จัดทำคู่มือให้ความรู้เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาและการสร้างความร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพัฒนาศักยภาพด้านภาวะผู้นำของกรรมการสถานศึกษาเพื่อมีส่วนร่วมในการพัฒนาการศึกษา			
81.	จัดทำเครื่องมือแทรกแซงและพัฒนาวิธีการทำงานของครูและการทำงานเฉพาะเรื่องเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์			
82.	จัดทำคลังเว็บไซต์โมเดลของโรงเรียน และครูที่ประสบความสำเร็จและทำหาย			
83.	จัดทำเว็บไซต์ให้ความรู้การจัดการศึกษาโดยครอบครัว (Home School) การศึกษาทางเลือกและการศึกษาเฉพาะด้าน			
84.	วิจัยและพัฒนานวัตกรรมเกี่ยวกับการบริหาร การสร้างองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการนิเทศ			
85.	ส่งเสริมให้เขตพื้นที่ และโรงเรียนทำวิจัยปฏิบัติการ			
86.	จัดทำสรุปผลงานวิจัยด้วยภาษาง่ายๆ ใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครู พ่อแม่ และทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง			

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ – นามสกุล

นางสาวรัตนา แสงบัวเพื่อน

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 25 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2509

สถานที่เกิด

จังหวัดสุพรรณบุรี

ประวัติการศึกษา

การศึกษาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์-คณิตศาสตร์)

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน

พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์)

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ